ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

533
ΤΜΗΜΑ Δβ
ΑΡΙΘ. 101
ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΣΑΜΟΥ
Ο ΔΩΡΗΤΗΣ Κύριλλος
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

122

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΑΜΟΥ
Ἀριθ. 593
Χρονολ. 22/8/41

ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
767

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΑΜΟΥ
Ἀριθ. 2567
Χρονολ. 1969

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

ΙΕΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

Ἐκδοθεῖσα μὲν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ,

Νῦν δ' ἐπαυξηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα ἐγκρίσει

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Καὶ δαπάναις Γ. Καρυοφύλλη.

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Νικία, ἀριθ. 74.

1862

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΜΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἀφιέρωμα τοῦ πρώην πατριάρχου Ἱεροσολύ-
μων Κυρίλλου διὰ τοῦ κ. Μαργαρίτου τῇ ἱε-
ρατικῇ σχολῇ.

ΙΕΡΑΤΙΚΗ . ΣΧΟΛΗ
ΕΝ . ΣΑΜΩ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΗ͂Ι ΑΓΙΑ͂Ι
ΚΑΙ
ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΙ
ΤΩΝ ΕΥΑΓΩΝ ΜΟΝΩΝ
ΤΟΥ
ΑΓΙΩΝΥΜΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΑΘΩΝΟΣ

ΤΟ ΤΡΙΩΔΙΟΝ ΤΟΥΤΙ
ΜΕΤΑ
ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΣΤΑΤΑ
ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ
Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ότε τὸ πρῶτον ἐπάτησα τὸ ἱερὸν ἔδαφος τοῦ Ἁγιωνύμου Ὄρους τούτου καὶ εἶδον τοὺς εὐκτίστους ἐκείνους εὐκτηρίους Οἴκους τοῦ Ὑψίστου, καὶ τοὺς ἀτύφους ἐκείνους καὶ ταπεινούς, πραεῖς καὶ γλυκυθύμους πατέρας προσπίπτοντας ἐν κατανύξει ψυχῆς τε καὶ σώματος εἰς τοὺς πόδας τοῦ κοινοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου, μετὰ καὶ τοῦ περὶ αὐτοὺς «βαρέος λαοῦ αἰνούντων τὸν Κύριον» καὶ προσευχομένους ὁσημέραι ἐν πλήρει αὐταπαρνήσει, ἐγκρατιστεύοντας τῶν κατ' οἴκους πολυτελειῶν, τῶν πρὸς τὰ ἐκτὸς καὶ τὰ γεώδη φαντασιῶν, τῶν φλεγμαινουσῶν τραπεζῶν καὶ σαρκικῶν ἀπολαύσεων καὶ οὐχ, ὥσπερ ἡμεῖς, «καταλύοντας ἕνεκεν βρώματος τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ» κατελήφθην ὑπὸ θρησκευτικωτάτου καὶ ἁγνοτάτου συναισθήματος καὶ ἐδάκρυσα ἀληθῶς καὶ συγκεκίνημαι καὶ ἐζήλωκα τὴν ἰσάγγελον αὐτῶν πολιτείαν. Ὁπότε δ' ἠξιώθην τῆς εὐχαριστήσεως τοῦ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς περὶ τὴν Ἱερὰν Κοινότητα, τὴν ἐκλογάδα ταύτην ὁμήγυριν, βουλευομένους ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ συμπνοίᾳ περὶ τῶν κατὰ τὴν Κοινότητα πραγμάτων, ἐκινήθην εἰς σεβασμόν, καί, διὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Κοινότητος ἱεροπρεπέστερον μεθερμηνεύσας τὴν πρὸς τὴν Σ. Κοινότητα εὐλάβειαν καὶ σέβας μου, ἀπέστην τοῦ χώρου.

Καὶ τί δ' ἂν εἴποιμι ἐπάξιον τοῦ Σ. Γέροντος Ἡγουμένου (ἀποσιωπῶ τὸ σεβαστὸν αὐτοῦ ὄνομα, ἵνα μὴ προσκρούσω εἰς τὴν αὐτοῦ μετριοφροσύνην) Μονῆς τινος, ὃς ἐξ ἁπαλῶν σχεδὸν ὀνύχων οὐδέποτε κρεωφαγήσας, ἀγγελικὸς καὶ ἱλαρὸς τὴν ὄψιν καὶ ἠπιόδωρος

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κουροτρόφος, ἐμπεπλησμένος χάριτος καὶ σοφίας, καί περ οὐ σπουδάσας οὔτε τυπικώτερον οὔτ' ἐκτυπώτερον τὴν γεηρὰν φιλοσοφίαν καὶ παιδείαν, «οὐ γὰρ ἔκρινε τοῦ εἰδέναι τι, εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον» κατώρθωσε καὶ κατορθοῖ «τὴν ὁδὸν αὐτοῦ καὶ νεώτερος καὶ ἕως γήρως καὶ πρεσβείου» στοιχῶν ἀπαρασαλεύτως κατὰ τὰς ἐντολὰς τῆς Θείας Δικαιοσύνης, καὶ ἄρχει καὶ ἡγεῖται ἀλλ' οὐ δεσπόζει ἑκατοστυίων πατέρων, ὑπακουόντων αὐτῷ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιλογίας. Διακελεύεταί τι ὁ Σ. Ἡγούμενος; εὐθὺς ὁ μοναχὸς κύπτων πειθαρχικώτατα τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπιλέγων ἠρέμα «εἴη εὐλογημένον τὸ θέλημά σου» ἐξεπλήρωσεν ἑκουσίως καὶ προθυμότατα τὸ ἐντελλόμενον ὑπὸ τούτου τε καὶ ὑφ' ὁποιουδήποτε Ἡγουμένου αὐτοῦ. Τοιαῦτα παραδείγματα αὐταπαρνησίας καὶ πειθαρχίας σπανιώτατ' ἀπαντῶντα ἐνταῦθά τε καὶ ἀλλαχόθι προκείσθωσαν ἡμῖν ὡς ἀξιομίμητα καὶ σεπτὰ παραδείγματα ἵνα μὴ καὶ αὖθις προσοχθίσωμεν τῇ κακίᾳ καὶ ὅπως μὴ πλέον μείνωμεν «πεπαλαιωμένοι ἡμερῶν κακῶν.»

Παρομοίαν θεάρεστον τῷ ὄντι καὶ εὐαγγελικὴν πολιτείαν εἶδον εὐχαρίστως τηρουμένην ἐν ἁπάσαις ταῖς Εὐαγέσι καὶ Σεβασμίαις Μοναῖς, καὶ τῆς μᾶλλον φιλανθρώπου περιποιήσεως καὶ φιλοξενίας κατηξιώθην ἁπανταχοῦ περιοδεύων κατὰ τὸ Ὄρος καὶ ὑπὸ μάλης ἔχων τὴν τῆς Σ. Κοινότητος Ἐγκύκλιον. — Ὤφειλον δὴ ἐνταῦθα κατὰ καθῆκον ἱερὸν ἐκθέσθαι ἐν ἐμπεριστάτῳ ἀφηγήσει ἰδίως τὰ κατά τινας Σεβασμιωτάτους Ἡγουμένους τε καὶ μὴ (μετὰ καὶ τοῦ ὀνόμα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τος αὐτῶν) τοῦ πράγματί τε καὶ ὀνόματι ὄντως Ἁγίου Ὄρους Ἄθω τοῦ καὶ ἐπιχαρίτως καὶ δικαίως « Κήπου τῆς Παναγίας » κληθέντος, ἀλλ' ἀναγκάζομαι, τό γε νῦν ἔχον, παρασιωπήσασθαι ἕνεκα διαφόρων αἰτίων, ἃ ἡ φρόνησις ἀπαγορεύει διαδηλώσασθαι, καὶ δὴ καὶ ἐξαγοραζόμενος τὸν καιρὸν ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.

Γιγνώσκω, Σεβαστοί μοι Πατέρες, ὅτι οὐδόλως ἀρέσκεσθε ταῖς ἐπιδείξεσι καὶ τοὺς ἐπαίνους καὶ πανηγυρικοὺς ἀποστρέφεσθε λίαν, εἰ καὶ μυρίων ἐπαίνων καὶ πανηγυρικῶν ἄξιοι, καὶ ἕκαστος ἐξ ὑμῶν τὸ « λάθε βιώσας » προστησάμενοι ἐμφιλοχωρεῖτ' ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς τὸν ἐνάρετον καὶ φιλόχριστον βιοῦντες βίον, πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀγαθὸν ἀποβλέποντες καὶ τῶν τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν ἀπρὶξ ἐχόμενοι. Ὅθεν τοι κἀγὼ μὴ δυνάμενος ἄλλως πως, δημοσιώτερον τουτέστι καὶ γεγωνότερον, ἐκφράσασθαι τὴν ἐμὴν βαθυτάτην πρὸς ὑμᾶς εὐγνωμοσύνην ἔγνων ἀναθέσθαι ὑμῖν τὸ ἀρτίως ἐκ τῶν ἐμῶν πενταπενίχρων πιεστηρίων τεχθὲν Τ ρ ι ῴ δ ι ο ν (ἤτοι τὴν Ἀκολουθίαν ὅλης τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακονθημέρου Νηστείας), ὅπερ, τό γ' ἐπ' ἐμοὶ κρίνοντι, ὑμῖν κατ' ἐξοχὴν καὶ ἰδιαίτατα προσήκει, ἅτε ἐν ταῖς κατ' ἄμφω νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, οὐχὶ ταῖς Τεσσαρακονθημέροις μόνον, ἀλλὰ ταῖς ἐνιαυσίοις, ἀλλὰ ταῖς ἰσοβίοις ἐγκαρτεροῦντας γηθοσύνως καὶ καταταλαιπωρουμένους ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Πέποιθα τοίνυν, Πατέρες ἅγιοι, ὅτι συγγνωμονικῶς διακείσεσθέ μοι ἅτε τολμήσαντι ἀφιερώσασθαι ὑμῖν τὸ Τ ρ ι ῴ δ ι ο ν τουτὶ ἕνεκα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν προμνησθέντων αἰτίων, οὐκ ἦν γὰρ ἄλλως γενέσθαι, οὐδ' εἶχον δῆλον ὅτι ἄλλως πως ἐνδείξασθαι τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ ἱκανοποιῆσαι τὴν ἐμὴν φιλοτιμίαν, εἰμὴ διὰ τοῦ ἱεροῦ τούτου τεκμηρίου τῶν ὅσα πρὸς ὑμᾶς διατελῶ τρέφων μεγίστων τιμῆς καὶ σεβασμοῦ αἰσθημάτων.

Δέξασθε, ἱκετεύω ὑμᾶς ἐν Χριστῷ μοι Πατέρες, τὴν ταπεινὴν ταύτην προσφώνησίν μου ὅπως θείᾳ εὐδοκίᾳ καὶ ταῖς ὑμετέραις θεοπειθέσιν εὐχαῖς εἰς πέρας ἀγάγω καὶ τὸ Πεντηκοστάριον, καθ' ἃ ἔφθην ὑποσχόμενος, περὶ τὰ τέλη τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου καὶ δυνηθῶ οὕτω, Σεπτεμβρίου μεσοῦντος, ἀσπάσασθαι τὴν χαριτόβρυτον ὑμῶν δεξιὰν ἐν τῷ Κήπῳ τῆς Παναγίας.

Ἐν ἔτει 1862 Ἰουλίου 18 Ἀθήνησιν.

Ὁ ὑμέτερος ἐν Χριστῷ υἱός
Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΡΙΩΔΙΟΝ
ΣΥΝ ΘΕΩ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ ά. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, Μακάριος ἀνήρ· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ζ'. καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου β'. δευτεροῦντες τὸ ά.

Ἦχος ά.

Μὴ προσευξώμεθα Φαρισαϊκῶς ἀδελφοί· ὁ γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τελωνικῶς διὰ νηστείας κράζοντες· Ἱλάσθητι ἡμῖν ὁ Θεὸς, τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Δίς.

Φαρισαῖος κενοδοξίᾳ νικώμενος, καὶ Τελώνης τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, προσῆλθόν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ· ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος, ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος, ἠξιώθη τῶν δωρεῶν. Ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς στήριξόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, οἶδα πόσα δύνανται τὰ δάκρυα· Ἐζεκίαν γὰρ ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἀνήγαγον· τὴν ἁμαρτωλὸν ἐκ τῶν χρονίων πταισμάτων ἐρρύσαντο· τὸν δὲ Τελώνην, ὑπὲρ τὸν Φαρισαῖον ἐδικαίωσαν· καὶ δέομαι, σὺν αὐτοῖς ἀριθμήσας, Ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ ά. τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου. Εἴσοδος· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου, οὐ δύναμαι ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸν αἰθέρα τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ δέξαι με ὡς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὡς τὸν Τελώνην, μετανοοῦντα Σωτὴρ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παῤῥησίαν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ'· Μετὰ δὲ τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων καὶ τὴν διάδοσιν, γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη.

—ο—

Ἰστέον ὅτι, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ Κυριακῇ ἐπιλαχόντος ἁγίου ψάλλομεν τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, εἰ μή που τύχοι μεγάλου ἁγίου μνήμη.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΠΡΩΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος· ἡ συνήθης Στιχολογία· τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου· τὸ Προκείμενον τὸ, Πᾶσα πνοὴ, καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Εἶτα τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν'. Ψαλμόν. Καὶ μετὰ ταῦτα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατεῤῥύπωσα, τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς β'. τῆς Θεοτόκου εἰς β'. καὶ τοῦ Τριῳδίου εἰς ϛ'. Ποίημα Γεωργίου. Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, ἐν τοῖς Θεοτοκίοις.

Ὠδὴ Α'. ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστὸς, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνὺς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιὸν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτῶμα βλέπων χαλεπὸν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλὰ, καὶ τὴν Φαρισαϊκὴν κακίαν μίσησον.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθὸν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρεῖται πᾶν κακόν· ἥν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην, βουλὴν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα Δέσποινα, ἀνατίθημι πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἡ ταπείνωσις πληθύν· ἧν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος δεῖξον τοῦ Τελώνου Σωτήρ.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος, κατανύξει βοῶμεν. Ἱλάσθητι ὁ Θεὸς, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν. Θεοτοκ.

Ἐν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἁγνὴ, πάσης βλάβης δυσχερῶν ῥυόμενος.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τὸ, Ἱλάσθητι, τῷ Κτίστῃ βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν ἀπὸ δικαιοσύνης, δείλαιον Φαρισαῖον, μεγαλορρημονοῦντα ζηλώσωμεν· διὸ τὰ καλὰ, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ, βοήσαντα· Ἱλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράξωμεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἡμάρτομεν, ἱλάσθητι, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ Δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀρίστην ἔδειξεν, ὁδὸν ὑψώσεως, τὴν ταπείνωσιν Λόγος, ταπεινωθεὶς, μέχρι καὶ μορφῆς δουλικῆς· ἣν ἐκμιμούμενος ἅπας, ἀνυψοῦται ταπεινούμενος.

Ὑψώθη δίκαιος, καὶ καταπέπτωκε, Φαρισαῖος ἐν πλήθει δὲ τῶν κακῶν, βρίθων τεταπείνωται· ἀλλ' ἀνυψώθη Τελώνης, παρ' ἐλπίδα δικαιούμενος.

Πενίας πρόξενος, ἐκ πλούτου τῶν ἀρετῶν, ἡ ἀπόνοια ὤφθη, καὶ πορισμὸς, αὖθις ἡ ταπείνωσις· δικαιοσύνης ἐξ ἄκρας, ἀπορίας ἣν κτησώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε, τέξασα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος φωτιστικῇ, αἴγλῃ διασκέδασον, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους, τὴν ζωήν μου χειραγώγησον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τοῦ Φαρισαίου τὰς ἀρετὰς, σπεύσωμεν μιμεῖσθαι καὶ ζηλοῦν, τὴν τοῦ Τελώνου ταπείνωσιν, τὸ ἐν ἑκατέροις μισοῦντες ἄτοπον, ἀπόνοιαν καὶ λύμην τῶν παραπτώσεων.

Δικαιοσύνης δρόμος κενὸς, ἠλεγκται συζεύξας ἐν αὐτῷ, ὁ Φαρισαῖος τὴν οἴησιν, αὖθις δὲ Τελώνης, ὑψοποιῷ ἀρετῇ, κτησάμενος συνέμπορον τὴν ταπείνωσιν.

Ἀρματηλάτης ἐν ἀρεταῖς, ᾤετο δραμεῖν Φαρισαῖος, ἀλλὰ πεζὸς παρὰ λύδιον ἅρμα διαζεύων καλῶς προέλαβε, συζεύξας ὁ Τελώνης οἴκτῳ ταπείνωσιν.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως Ἀγαθὴ, πᾶσιν ἐξαπόστειλον ἡμῖν, τοῖς ἐπὶ σοὶ καταφεύγουσι, κατακυριεύειν ἐν μέσῳ πάντων ἐχθρῶν, παρέχουσα καὶ πάσης βλάβης ἐξαίρουσα.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ στάδιον, ὁ Τελώνης ἐνταυτῷ, καὶ Φαρισαῖος ἔδραμον· ἀλλ' ὁ μὲν ἀπονοίᾳ κατενεχθεὶς, αἰσχρῶς ἐναυάγησεν, ὁ δὲ τῇ ταπεινώσει διεσώζετο.

Τοῦ βίου τὸ δίκαιον, διαμείβοντες ἡμεῖς, δρόμον ἐκμιμησώμεθα, τοῦ Τελώνου μὲν φρόνημα ζηλωτὸν, φύγωμεν δὲ φύσημα, βδελυκτὸν Φαρισαίου, καὶ ζησόμεθα.

Τοὺς τρόπους ζηλώσωμεν, τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ ταπείνωσιν, οἱ ποθοῦντες τὴν ἄλη-κτον τῆς χαρᾶς, τυχεῖν κατασκηνωσιν, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων αὐλιζόμενοι. Θεοτοκίον.

Γυμνὸν τῇ ἁπλότητι, τῇ ἀτέχνῳ τε ζωῇ, πλασθέντα παραβάσεως, διπλόη περιέβαλέ με ἐχθρὸς, σαρκός τε παχύτητι· νῦν δὲ σῇ μεσιτείᾳ Κόρη σώζομαι.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν, ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες. Ἵλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Ἕτερον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότῃ· θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων· ἄφεσιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος. Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνίᾳ, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γάρ ἐστιν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύσωμεν· ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη, καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοὶ, ἐν τῇ Ἐδὲμ τῇ θαυμαστῇ· ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργὸς, Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ παραβολῆς μνείαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Φαρισαΐζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου·

Χριστὸς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινὸς δεκτέον.

Ἕτεροι εἰς τὸ Τριῴδιον.

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω. Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων, Τριῴδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν ἁγίων πάντων μεγαλουργῶν σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'. Δροσοβόλον.

Δικαιώσεως τοῖς ἔργοις ἐπαιρόμενος, βρόχοις κενοδοξίας δεινῶς, περιεπάρη, Φαρισαῖος ἄμετρα αὐχῶν, Τελώνης δὲ κούφῳ τῷ πτερῷ, τῆς ταπεινώσεως ἀρθεὶς, Θεῷ προσήγγισε.

Ταπεινώσεως ὡς κλίμακι χρησάμενος, τρόπῳ Τελώνης, πρὸς οὐρανῶν ὕψος ἐπήρθη· τῆς ἀλαζονείας δὲ ἀρθεὶς, κουφότητι δείλαιος σαθρᾷ, ὁ Φαρισαῖος καταντᾷ, πρὸς ᾅδου πέταυρον.

Τοὺς δικαίους ἐνεδρεύων μὲν ὁ δόλιος, τρόποις κενοδοξίας συλᾷ ἁμαρτωλοὺς δὲ, βρόχοις ἀπογνώσεως δεσμεῖ· ἀλλ' οὖν ἑκατέρων τῶν κακῶν, οἱ τοῦ Τελώνου ζηλωταὶ, ῥυσθῆναι σπεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ἰακὼβ σε κάλλονὴν καὶ θείαν κλίμακα, κάτωθεν ἣν ἑώρακε πρὶν ἐκτεταμένην, πρὸς ὕψος γινώσκομεν σεμνὴ, κατάγουσαν ἄνωθεν Θεὸν, σεσαρκωμένον καὶ βροτοὺς, αὖθις ἀνάγουσαν.

Ὠδὴ Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ταπεινόφρονι γνώμῃ, ἵλεων Κύριον, ὁ Τελώνης στενάξας, εὗρε καὶ σέσωσται· τρόπῳ δὲ δεινῷ, γλώσσης μεγαλοῤῥήμονος, τῆς δικαιοσύνης, ἐκπίπτει Φαρισαῖος.

Φαρισαίου τὸν τῦφον, τῆς προαιρέσεως, καὶ τὴν προσηγορίαν, τῆς καθαρότητος, φύγωμεν πιστοὶ, ζηλοῦντες τοῦ Τελώνου καλῶς, τὴν ἠλεημένην, ταπείνωσιν καὶ γνώμην.

Τὰς φωνὰς τοῦ Τελώνου, πιστοὶ φθεγξώμεθα ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, ὁ Θεὸς ἱλάσθητι, ἵνα σὺν αὐτῷ τύχωμεν συγχωρήσεως, λύμης μεγαλαύχου ῥυσθέντες Φαρισαίου.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐπίσταμαι πλήν σου, ἄλλην ἀντίληψιν· σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, Ἁγνὴ πανάμωμε, σὲ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μεσίτριαν· πάντων τῶν λυπούντων, ἐλεύθερόν με δεῖξον.

Ὠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὁδὸν ὑψώσεως τὴν ταπείνωσιν, παρὰ Χριστοῦ λαβόντες σωτηρίας ὑπόδειγμα, τοῦ Τελώνου τὸν τρόπον ζηλώσωμεν, τῦφον ὑπεροψίας, πόῤῥω βαλλόμενοι, γνώμῃ ταπεινόφρονι Θεὸν ἐξιλεούμενοι.

Ψυχῆς ἀπόνοιαν ἀπωσώμεθα, γνώμην εὐθῆ ἐν ταπεινοφροσύνῃ κτησώμεθα, ἑαυτοὺς δικαιοῦν μὴ σπουδάζωμεν, τὸν τῆς κενοδοξίας, τῦφον μισήσωμεν, καὶ σὺν τῷ Τελώνῃ, τὸν Θεὸν ἱλεωσώμεθα.

Λιτὰς τῷ Κτίστῃ οἴκτου προσφέρωμεν, Τελωνικὰς, τὰς Φαρισαϊκὰς ἐκτρεπόμενοι, ἀχαρίστους εὐχὰς, μεγαλαύχους φωνὰς, αἳ κατὰ τοῦ πλησίον, κρίσιν ἐπάγουσιν· ἵνα Θεὸν ἵλεων, καὶ φῶς ἐπισπασώμεθα.

Πολλῷ πταισμάτων ἐσμῷ βαρούμενος, ὑπερβολῇ κακίας τὸν

Τελώ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἀπολίκμισον τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων μου, καὶ σιτάρχησον τῇ ψυχῇ μου τὴν ἄφεσιν, εἰς τὴν οὐράνιόν σου συγκλείων με ἀποθήκην, καὶ σῶσόν με. Δίς.

Ὅμοιον.

Ἐπιγνῶμεν ἀδελφοί, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὴν πατρικὴν ἑστίαν, ἀναδραμόντα Ἄσωτον Υἱὸν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ, προϋπαντήσας ἀσπάζεται, καὶ πάλιν τῆς οἰκείας δόξης, χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω, ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τῷ τε θύσαντι φιλανθρώπῳ Πατρὶ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Δόξα, ἦχος β'.

Ὢ πόσων ἀγαθῶν, ὁ ἄθλιος ἐμαυτὸν ἐστέρησα! ὢ ποίας βασιλείας ἐξέπεσα ὁ ταλαίπωρος ἐγώ! τὸν πλοῦτον ἠνάλωσα, ὅν περ ἔλαβον· τὴν ἐντολὴν παρέβην. Οἴμοι τάλαινα ψυχή! τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ λοιπὸν καταδικάζεσαι· διὸ πρὸ τέλους βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ὡς τὸν Ἄσωτον δέξαι με Υἱὸν, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου. Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, κτλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀλόγοις συνεβοσκόμην, ὁ τάλας κτήνεσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὀρεγόμενος τροφῆς, ἐλίμωττον μὴ χορταζόμενος· ἀλλ' ὑποστρέψας πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Πατέρα, κραυγάζω σὺν δάκρυσι· Δέξαι με ὡς μίσθιον, προσπίπτοντα τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε. Ἐκ γ'. Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΤΗ͂Ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι ΠΡΩΙ͂,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, δὶς, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου· τὸ, Πᾶσα πνοὴ, καὶ τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. Εἶθ' οὕτω τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· καὶ μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν. Φύλλα 2.

Οἱ Κανόνες· Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ

Τριω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τριῳδίου. Τὴν δὲ ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου ψάλλομεν τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου εἰς ϛ'.

Ποίημα τοῦ Κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος β'. Τὴν Μωσέως ᾠδήν.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν κἀμὲ, ὡς τὸν Ἄσωτον υἱὸν πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ, ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Ὃν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας εὔσπλαγχνε Πάτερ· Δέξαι οὖν κἀμὲ ἐπιστρέφοντα.

Τὰς ἀγκάλας νυνὶ, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας, δέξαι Κύριε κἀμὲ, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε. Θεοτοκίον.

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθὺν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρός σου δεήσεσι.

Καταβασίας δὲ λέγομεν, τοὺς Εἱρμοὺς τοῦ Κανόνος.

« Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή· Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.»

Ὠδὴ Γ'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Ἔξω ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγονὼς φρενοβλαβῶς, προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς· ἀλλὰ δέξαι με Χριστὲ, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνὴν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Ἥμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκεῖνον οὖν κἀμὲ, ἐναγκάλισαι νυνὶ, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστὲ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς, ὑπόδεξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἁμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Θεοτοκίον.

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶ, καταπλούτισον κἀμὲ, καλῶν ἰδέαις, ἁμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα Ἁγνὴ, ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

« Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.»

Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ἀγκάλας πατρικὰς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτὴρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον Πάτερ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε ἁγνὴ, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ Δ'. Τὴν ἐκ Παρθένου σου.

Πλοῦτον καλῶν ὅν μοι δέδωκας, ἐπουράνιε Πάτερ, διεσκόρπισα κακῶς, ξένοις πολίταις δουλούμενος· διὸ βοῶ σοι· Ἥμαρτόν σοι δέξαι με, ὡς τὸν Ἄσωτον πάλαι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λαι, ὑφαπλώσας, τὰς ἀγκάλας μοι τὰς σάς.

Πάσῃ κακίᾳ δεδούλωμαι, ὑποκύψας ἀθλίως, τοῖς παθῶν δημιουργοῖς, καὶ ἐμαυτοῦ ἔξω γέγονα, ἀπροσεξίᾳ· οἴκτειρόν με Σῶτερ, ἐπουράνιε Πάτερ, προσφυγόντα, τοῖς πολλοῖς σου οἰκτιρμοῖς.

Πάσης αἰσχύνης πεπλήρωμαι, μὴ τολμῶν ἀτενίσαι, εἰς τὸ ὕψος οὐρανοῦ· καὶ γὰρ ἀλόγως ὑπέκυψα τῇ ἁμαρτίᾳ, νῦν δὲ ἐπιστρέφων, ἐκβοῶ κατανύξει· Ἥμαρτόν σοι, δέξαι με Παμβασιλεῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὸ καταφύγιον ἄχραντε τῶν σωζομένων· σῶσόν με Παρθένε μητρικαῖς σου πρεσβείαις, καὶ μελλούσης καταξίωσον ζωῆς.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.»

Ὠδὴ Ε΄. Τῆς νυκτὸς διελθούσης.

Ἐδουλώθην πολίταις ξένοις, καὶ εἰς χώραν τὴν φθοροποιὸν ἀπεδήμησα, καὶ ἐπλήσθην αἰσχύνης· νῦν δὲ ἐπιστρέφων, κράζω σοι Οἰκτίρμον τὸ, ἥμαρτον.

Τὰ πατρῷά σου σπλάγχνα, νῦν ὑπάνοιξόν μοι, ἀπὸ τῶν κακῶν ἐπιστρέφοντι, ἐπουράνιε Πάτερ, καὶ μή με ἀπώσῃ, ἔχων ὑπερβάλλον τὸ ἔλεος.

Οὐ τολμῶ ἀτενίσαι, ἄνω εἰς τὸ ὕψος, ἄμετρα Χριστὲ παροργίσας σε· ἀλλ' εἰδώς σου Οἰκτίρμον τὸ εὔσπλαγχνον κράζω· Ἥμαρτον, ἱλάσθητι, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, κεχαριτωμένη, ἡ τὸν ἱλασμὸν πάντων τέξασα, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, τὸ βαρὺ φορτίον, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις ἐλάφρυνον.

Ὁ Εἱρμός.

«Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογεῖ σε, Χριστὲ ὁ Θεός.»

Ὠδὴ ς΄. Βυθῷ ἁμαρτημάτων.

Βυθὸς ἁμαρτημάτων, συνέχει με ἀεὶ καὶ τρικυμία πταισμάτων βυθίζει· κυβέρνησον, πρὸς λιμένα με ζωῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Τὸν πλοῦτον τὸν πατρῷον, ἐσκόρπισα δεινῶς, καὶ πενητεύσας, αἰσχύνης πεπλήρωμαι, δουλούμενος τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· διό σοι βοῶ φιλάνθρωπε· Οἴκτειρόν με σῶσον.

Λιμῷ καταφθαρέντα, παντοίων ἀγαθῶν, καὶ ξενωθέντα ἐκ σοῦ Ὑπεράγαθε, οἰκτείρησον, ἐπιστρέφοντά με νῦν, καὶ σῶσον Χριστὲ, ὑμνοῦντά σου τὴν φιλανθρωπίαν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Δεσπότην κυήσασα Χριστὸν, τῆς σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, πτωχεύσαντα, ἐκ παντοίων ἀγαθῶν, Παρθένε ἁγνὴ, ἵνα ὑμνῶ τὰ σὰ μεγαλεῖα.

Ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ Εἱρμός.

« Βυθῷ ἁμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτὴρ, καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι· ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρὸς, κἀμὲ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου, Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἑκάστην διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν· τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράξωμεν· Ἡμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοί ποτε κληθῆναι τέκνα ὡς πρίν. Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλάνθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποίησόν με, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνείαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριῳδίῳ ἐνέταξαν. Στίχοι.

Ἄσωτος εἴτις, ὡς ἐγὼ, θαῤῥῶν ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσιν ἤνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι.

Ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, ὑπέκυψα παναθλίως, καὶ ἐδουλώθην ὅλως, τοῖς τῶν παθῶν ἐφευρεταῖς, καὶ ξένος ἐγενόμην, ἀπὸ σοῦ φιλάνθρωπε· νῦν δὲ κράζω, τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν, Ἡμάρτηκα Χριστὲ, μή με ὑπερίδῃς, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Ἀναβοῶ τὸ, ἥμαρτον, μηδόλως ἐνατενίσαι, ἀποτολμῶν εἰς ὕψος οὐρανοῦ Παμβασιλεῦ· ὅτι ἐν ἀφροσύνῃ, μόνος σε παρώργισα, ἀθετήσας τὰ σὰ προστάγματα· διὸ ὡς μόνος ἀγαθὸς, μή με ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου.

Τῶν Ἀποστόλων Κύριε, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ τῶν Δικαίων προσευχαῖς, συγχώρησόν μοι πάντα, ἅπερ ἐπλημμέλησα, παροργίσας Χριστὲ, τὴν ἀγαθότητά σου· ὅπως ὑμνολογῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, καὶ Σεραφὶμ Θεοτόκε, καὶ πάσης λαμπροτέρα, ἐπουρανίου στρατιᾶς· σὺν τούτοις ἐκδυσώπει, ὅν περ ἐσωμάτωσας Θεὸν Λόγον πανάμωμε, ἀνάρχου Πατρός· ὅπως τῶν ἀγαθῶν τῶν αἰωνιζόντων, πάντες ἀξιωθῶμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὰ Χερουβὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Η'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ.

Ο καταβὰς ἐπὶ γῆς, εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον, ἑκουσίῳ πτωχείᾳ διὰ ἔλεος πολὺ, πτωχεύσαντά με πάσης νῦν ἀγαθοεργίας, ὡς ἐλεήμων σῶσον.

Απὸ τῶν σῶν ἐντολῶν, μακρυνθεὶς ἐδουλώθην, παναθλίως τῷ πλάνῳ· ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι, προσπίπτοντά σοι δέξαι, ἐπουράνιε Πάτερ.

Φθοροποιοῖς λογισμοῖς, ὑπαχθεὶς ἠμαυρώθην, καὶ ἐκ σοῦ ἐμακρύνθην, ὅλως ἔξω ἐμαυτοῦ, γενόμενος Οἰκτίρμον· διὸ ἐν μετανοίᾳ, προσπίπτοντά σοι σῶσον.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, ἡ τῶν κατεῤῥαγμένων, ἐπανόρθωσις μόνη, ἐπανόρθωσον κἀμὲ, παντοίαις ἁμαρτίαις, συντετριμμένον ὅλον, καὶ τεταπεινωμένον.

Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

Ιδε Χριστὲ, τὴν θλῖψιν τῆς καρδίας· ἴδε μου τὴν ἐπιστροφήν· ἴδε τὰ δάκρυα Σῶτερ, καὶ μὴ παρίδῃς με· ἀλλ' ἐναγκάλισαι πάλιν δι' εὐσπλαγχνίαν, πληθύϊ σωζομένων συναριθμῶν, ὅπως ὑμνῶ εὐχαρίστως τὰ ἐλέη σου.

Ως ὁ Λῃστὴς βοῶ τὸ, Μνήσθητί μου· ὡς ὁ Τελώνης κατηφὴς, τύπτω τὸ στῆθος καὶ κράζω, νῦν τὸ, Ἱλάσθητι· ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, ῥῦσαί με πανοικτίρμον, ἐκ πάντων τῶν κακῶν μου Παμβασιλεῦ, ὅπως ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν συγκατάβασιν.

Στέναξον νῦν, ψυχή μου παναθλία, καὶ ἀναβόησον Χριστῷ· Ὁ δι' ἐμὲ ἑκουσίως πτωχεύσας Κύριε, πτωχεύσαντά με, ἐκ πάσης ἀγαθοεργίας, καλῶν περιουσίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος, μόνος καταπλούτισον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς πρεσβείαις σου Παρθένε, τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμοὺς, ἐσκοτισμένους κακίᾳ, φώτισον δέομαι, καὶ πρὸς ὁδοὺς μετανοίας εἰσάγαγέ με· ὅπως χρεωστικῶς σε ὑμνολογῶ, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον σωματώσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ῶν γηγενῶν, τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς ἑώρακέ ποτε; ὅτι παρθένος εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος ἀποτεκοῦσα· τοιοῦτόν σου τὸ θαῦμα, καὶ σὲ ἁγνὴ Θεοκυῆτορ, Μαρία μεγαλύνομεν.»

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον· εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πλοῦτον ὅν μοι δέδωκας, τῆς χάριτος ὁ ἄθλιος, ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς ἠνάλωσα Σῶτερ, ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δολίως διεσκόρπισα· διό με ἐπιστρέφοντα, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον δέξαι, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Εσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε, καὶ πονηροῖς δαιμο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δαιμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας· ἀλλὰ Σῶτερ πανεύσπλαγχνε, τὸν Ἄσωτον οἰκτείρησον, καὶ ῥυπωθέντα κάθαρον, τὴν πρώτην ἀποδιδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασιλείας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἁγία Μητροπάρθενε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστου.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἕν· καὶ τοῦ Τριῳδίου γ'. τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν, προσφέρω σοι Κύριε, ἥμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθέ· ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Ἦχος δ'.

Ὡς ὁ Ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ οἰκτίρμον, ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ· ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον ὃν δέδωκάς μοι Πάτερ· δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δαπανήσας ἀσώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, καὶ καταναλώσας, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν· καὶ μηκέτι φέρων τὸ μετὰ τούτων συνοικέσιον, ἐπιστρέψας βοῶ σοι τῷ οἰκτίρμονι Πατρί· Ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Πάτερ ἀγαθὲ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μηδὲ ἀχρεῖον δείξῃς τῆς βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος ἐγύμνωσέ με, καὶ ἦρέ μου τὸν πλοῦτον· τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, ἀσώτως διεσκόρπισα· ἀναστὰς οὖν, ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῶ· Ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, ὁ δι' ἐμὲ ἐν Σταυρῷ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἁπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ θηρὸς ἀφαρπάσῃς με, καὶ τὴν πρώτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς με, ὡς μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Καὶ ἡ συνήθης Λιτὴ, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸ Ἑωθινὸν ἰδιόμελον· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ἡ ϛ'. Ὠδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος ά.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους ά. ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ

Κύριος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κύριος τῷ σώματι. ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ, διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ φησιν, οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἢ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἐξ αὐτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλούϊα, ἦχ. ά.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

—ο—

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ Ἑβδομάδι τῇ πρὸ τῆς ἀποκρέω, Ἀλληλούϊα οὐ ψάλλομεν· ἐκκόπτομεν δὲ καὶ ἓν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ Ὄρθρου, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Ὡσαύτως ποιοῦμεν καὶ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἄνευ τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς· ἐν ταύταις γὰρ ψάλλομεν, Ἀλληλούϊα, ποιοῦντες μετανοίας, καὶ νηστείαν προσέτι, εἰ μὴ τύχοι ἐν αὐταῖς ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα τύπον. Μετὰ τὸν Ἑσπερινόν, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠά, ποιοῦντες κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τὸν λέγοντα· « Δεῖ νηστεύειν τοὺς Μοναχοὺς τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροφάγου, καὶ μετὰ τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀπόλυσιν, ἐσθίειν τυρὸν καὶ ὠά, ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν.» Ἀνατρέπει δὲ οὗτος ὁ Κανὼν τὸ δόγμα τῶν Ἰακωβιτῶν, καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν αἵρεσιν.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι
ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων, Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον τῆς Ἑβδομάδος, γ'. καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου προσόμοια, γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἁπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενῶς· τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθήν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντα τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἁγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Ο τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτήρ, βροτοὺς ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζωὴν

τὴν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ· καὶ ἀξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστὲ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς· ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὁ Θεὸς, καὶ ἀξίωσον τούτους, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὢ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὄντως Θεοῦ προστάξει ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ τοῦ ἤχου· τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν εἰς ἦχον πλ. δ'. τὸ, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε. Ἀλληλούϊα γ'.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα γ'.

Εἶτα τὸ, Καταξίωσον. κτλ.

Ἀπόστιχα τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τὰ τοῦ ἤχου, καὶ τὰ β'. Νεκρώσιμα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθεν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνε Δημιουργὲ ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβυν εὐπρόσδεκτον, πρὸς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

—ο—

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Λυχνικοῦ, ποιοῦμεν ἐν τῷ Νάρθηκι Παννυχίδα ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων, ἐν ᾗ ψάλλομεν τὸν Νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ τῆς Ἑβδομάδος τυχόντος ἤχου.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΠΡΩΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς ἦχον πλ. δ'. τὸ, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε. Ἀλληλούϊα, γ'.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, Ἀλληλούϊα, γ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα, τὸ τέλος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία. Ἐν δὲ ταῖς Συναπταῖς πάσαις τῆς Στιχολογίας καὶ τοῦ Κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.

Εἰς τὴν ά. Στιχολογίαν λέγομεν τὰ τοῦ ἤχου Καθίσματα νεκρώσιμα καὶ Μαρτυρικά· μετὰ δὲ ταῦτα, τὸν Ἄμωμον εἰς στάσεις β'. καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ά. στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β'. τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτὴ, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, Κάθισμα, ἦχ. πλ. ά.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δὲ αὐτοὺς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ ὁ παρὼν τοῦ Τριῳδίου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ή. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις Τροπαρίοις. Θεοδώρου.

Ὠδὴ Ά. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον ᾄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.» Τροπάριον.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστὸν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοῦ ῥύσηται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστὲ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἑκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὅρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς· διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτὸς, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε καὶ πάντα λαόν σου. Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῶ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἄναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὄντως σὺ ἐφάνης οὐρανὸς, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ ὁ δεσπόζων τῆς δικαιοσύνης.

Καταβασίας δὲ, λέγομεν τοὺς Εἱρμοὺς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ Β'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.»

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαίᾳ κρίσει, πήξας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων περάτων Κύριε προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορὰ θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἑρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον. Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη Μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα, ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, οὐσία μία καὶ φύσις, Κυριότης, Βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἁγνεύεις ἐν ταὐτῷ· πῶς παιδοτοκεῖς καὶ ἀγνοεῖς, πεῖραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς Οὐρανοὺς, ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας. »

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου δρόμον, ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης, ἀναδήσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεὸς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρύους, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσεις.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα, Χριστὲ τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεὸς, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία πρόσωπα ἁπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἑνάδα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν Παρθενίαν σου Ἁγνὴ φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πλήθους, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κάθισμα ἦχος πλ. ά.
Τὸν Συνάναρχον.

Ο δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν ᾅδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον. Δίς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἁγνὴ καταπράϋνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

« Εξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, Θεοπτικῶς κατενόει, καὶ τῷ φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν. »

Πατέρων, προπατόρων, πάππων, καὶ προπάππων, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν εὐνομίᾳ θανέντων, καὶ εὐπιστίᾳ πάντων μνημόνευσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Εν ὄρει, ἐν ὁδῷ, ἐν τάφοις, ἐν ἐρήμοις, τὸν βίον καταλῦσαι, φθάσαντας ἐν πίστει, μοναδικούς τε, μιγάδας, νέους, πρεσβύτας, μετὰ Ἁγίων Χριστὲ σκήνωσον.

Δόξα.

Ξένον ὅτι ἓν, καὶ τρία ἡ Θεότης, ὅλη καθ' ἑνός, προσώπου ἀμερίστως. Πατὴρ γὰρ Υἱός καὶ ἅγιον Πνεῦμά ἐστι τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἷς δὲ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ιθυνον ἡμᾶς, εὐχαῖς σου κυβερνῶσα, κλυδωνιζομένους, σάλῳ ἁμαρτίας, εἰς σωτηρίους λιμένας Κυριοτόκε· ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

« Ορθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα, τῆς παρουσίας σου· ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὁδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς. »

Εκάστου μνημόσυνα, τῶν θανόντων εὐσεβῶς, ἐκ τοῦ αἰῶνος Κύριε, ποιούμενοι σήμερον, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν: Πάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Εκ πάσης οὓς ἔλαβες, γενεᾶς καὶ γενεᾶς, ἐν βασιλεῦσιν, ἐν ἄρχουσιν, ἢ ἐν μονάζουσιν, ὀρθοδόξως οἰκτίρμον, τῆς αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως.

Δόξα.

Ομόθρονε, ἄναρχε, τρισυπόστατε Μονάς, ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον, θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Υπὲρ τὰ πυρίμορφα Σεραφίμ, ὤφθης Ἁγνὴ τιμιωτέρα κυήσασα, τὸν τούτοις ἀπρόσιτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, σαρκώσει θεώσαντα, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

« Συνεχόμενον δέξαι με, φιλάνθρωπε,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἄνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν προσπίπτοντα, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.»

Τοῦ θανάτου ὁ λύσας τὰς ὀδύνας παθῶν, ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνος κεκοιμημένους, δούλους σου ἀνάπαυσον.

Τοῖς ἀρρήτοις κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν, φαρμακοποσίαι δηλητήριοι, ὀστώδεις πνίξεις, μετὰ Ἁγίων, Κύριε, ἀνάπαυσον.

Ὅταν κρίνῃς τὰ σύμπαντα, ἑστῶτα γυμνά, τετραχηλισμένα πρὸ προσώπου σου, τότε Οἰκτίρμον, φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι, πιστῶς ὁ Θεός.

Δόξα.

Θεαρχία τρισάγιε, ὁμόθρονε ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, σὺν τῷ Πνεύματι· σὺ εἶ Θεός μου, ὁ παντοκρατορίᾳ σου, συνέχων τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτορ ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων Κόσμον ἐκ τῆς Ἁγνῆς νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι, ὅτι, Γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ᾠδήν, τό, Ἀλληλούϊα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν θεμελιώσας, καὶ οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξ αἰῶνος θανέντων, μνημόσυνα ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξαπίνης θανέντων, καὶ ἐκβολῆς παντοδαπῆς ῥιφείσης, σιδήρου, ξύλου, παντοίου λίθου, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, κεκοιμημένους πιστούς.

Ἐν τῇ φρικτῇ, ἐλεύσει σου Οἰκτίρμον, ἐκ δεξιῶν τῶν προβάτων σου στῆσον, τοὺς ὀρθοδόξως σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας Χριστέ, καὶ μεταστάντας πρὸς σέ.

Δόξα.

Οἷα τρισίν, ἡλίοις ἡ Θεότης, μιᾷ φωτὸς συγκράσει ἀνυμνείσθω,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Πατὴρ, Υἱός τε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, ἓν τῇ φύσει, ἀλλὰ τρία ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δαβιτικὸν, μελῳδοῦμέν σοι ἆσμα, ὄρος Θεοῦ, σὲ καλοῦντες Παρθένε, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ ὁ Λόγος, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, πνευματικῶς ἐν αὐτῷ.

Ὠδὴ Η. Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὸν ἐν Ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τῷ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ο ἐκτρίψας, πρώην σκιὰν θανάτου, ἀνατείλας, ὡς ἥλιος ἐκ τάφου, υἱοὺς τῆς ἀναστάσεώς σου ποίησον, Κύριε τῆς δόξης πάντας τοὺς θανέντας, ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἀδήλων, καὶ κρυφίων ὁ γνώστης, ὅταν μέλλῃς, ἐκκαλύπτειν τοῦ σκότους, τὰ ἔργα, καὶ βουλὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τότε μὴ συνάρῃς, λόγον μετὰ πάντων, τῶν πίστει κοιμηθέντων.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Ως Μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε, σέβω, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· ἄναρχον τὸ κράτος, τῆς σῆς βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρείθρου ζῶντος, πηγὴ ἐσφραγισμένη, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Παρθένε· ἀνάνδρως γὰρ τὸν Κύριον γεννήσασα, τῆς ἀθανασίας, τοὺς πιστοὺς ποτίζεις, τὸ νᾶμα εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.»

Ενθα εὐφραινομένων ἐστὶν ἡ κατοικία, τῶν Ἁγίων σου Κύριε, πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, κεκοιμημένους ἐν πίστει τε καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιασθῆναι καταξίωσον.

Τοὺς θεομηνίᾳ, θανατικῶν ἐκτριβέντας, κεραυνῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης, πάντας τοὺς πιστοὺς, Χριστὲ ἀνάπαυσον.

Πᾶσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας καὶ νεανίσκους, νέους καὶ ἐφήβους, παῖδας, καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, ἀρρενικὴν φύσιν τε καὶ θήλειαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, οὓς προσελάβου πιστούς. Δόξα.

Ο εἷς ἐν Τριάδι Θεὸς, δόξα σοι ἀπαύστως· εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστον, ἀλλ' εἷς τῇ φύσει πέλει, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισσοφαέσιν ἰδιώμασι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου· γεννᾷς γὰρ τὸν προόντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως, τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου· ἀνακλίνεις τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, Χριστὸν μόνον λυτρωτὴν ἡμῶν Πανάμωμε.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἥμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη ὁμοῦ καὶ στεναγμός· ἵλαθι ὡς φιλάνθρωπος, ἅπερ ἐν βίῳ ἥμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία Θεονύμφευτε, Χριστὸν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, σὺν θεηγόροις Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις τε Ἱεραρχῶν Ὁσίων τε καὶ πάντων τε τῶν Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι, τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Δεῦτε πρὸ τοῦ τέλους πάντες ἀδελφοί, τὸν χοῦν ἡμῶν βλέποντες, καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθενές, καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, καὶ τὸ τέλος ὀψώμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς σαρκός· καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, βρῶμα σκωλήκων καὶ φθαρτά· ὅτι ξηρὰ τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς τάφους κατίδωμεν· ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; ποῦ ἡ εὔλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὀφρύς; ἢ ποῦ ὁ ὀφθαλμός; πάντα κόνις καὶ σκιά· διὸ φεῖσαι Σωτὴρ πάντων ἡμῶν.

Τί ἀπατᾶται ἄνθρωπος αὐχῶν; τί μάτην ταράττεται, ὁ πηλός, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί οὐ λογίζεται ὁ χοῦς, ὅτι κόνις τὸ φύραμα, καὶ σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; Εἰ οὖν πηλός ἐσμεν ἄνθρωποι, τί προστετήκαμεν τῇ γῇ; καὶ εἰ Χριστοῦ ἐσμεν σύμφυτοι, τί οὐ προστρέχομεν αὐτῷ, καὶ ὅλην ἀφέμενοι τὴν ἐπίκηρον καὶ ῥέουσαν ζωήν, τῇ ζωῇ τῇ ἀφθάρτῳ ἀκολουθοῦντες; ἥτις ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ τῇ χειρί σου πλάσας τὸν Ἀδάμ, καὶ στήσας μεθόριον, ἀφθαρσίας, καὶ θνητότητος Σωτήρ, καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξατε, πρὸς τὴν πρώτην μετατιθέμενος ζωήν· αὐτὸς τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὓς προσελάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν· καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, μεταγράψας ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἠχῇ, καταξίωσον αὐτούς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ ᾅδου καταλύσας τὴν ἰσχύν. Θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί· ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ ᾅδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐβασίλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς· αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός· αὐτὸς ἀνιστᾷ ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας

ἀξίοι

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἄξιοι τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Δόξα, Νεκρώσιμον, ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστὲ ὁ Θεός. Τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ Ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπόστιχα, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Θεοφάνους. Δόξα, Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν Προφήτας ἐξαπέστειλας Χριστὲ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους, κηρῦξαί σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἔλευσίν σου· οἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ Ἔθνη. Μάρτυρες δὲ παθόντες, ἔτυχον ὧν περ ἐπόθουν· καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε· ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς, ψυχὰς ἃς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς Βασιλείας σου, ὁ σταυρὸν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ τὰ Τροπάρια.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα.

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ά. ὥραν, καὶ ἀπόλυσις.

—c—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου, Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους ά. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖ-

νον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἕτερος εἰς Κοιμηθέντας.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς ά. ἐπιστολῆς Παύλου.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, Ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε.

Ἕτερον, εἰς Κοιμηθέντας,

Κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν.

Κοινωνικόν.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τῷ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἡ ἀκολουθία δὲ τῶν λαχόντων Ἁγίων, σήμερον καὶ αὔριον, ψάλλεται ἐν τοῖς παρελθοῦσιν Ἀποδείπνοις, εἰ μήπου τύχοι ἁγίου ἑορταζομένου μνήμη.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

Εἰς τὸ Λυχνικόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἡ συνήθης Στιχολογία· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ς'. καὶ τὰ ἐφεξῆς προσόμοια τοῦ Τριῳδίου δ'. ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιότατε, ἐπὶ θρόνου δόξης σου καθεζόμενος, ποταμὸς πύρινος, πρὸ τοῦ σοῦ Βήματος, καταπλήττων ἕλκει ἅπαντας, παριςαμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων, ἀνθρώπων κρινομένων τε, φόβῳ καθ' ἃ ἕκαστος ἔπραξε· τότε ἡμῶν φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον Χριςὲ, τῶν σωζομένων ὡς εὔσπλαγχνος, πίστει δυσωποῦμέν σε.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, φανερωθήσονται πράξεις, ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ ἀστέκτου Βήματος· διηχήσει δὲ, ἡ κοιλὰς ἅπασα, φοβερῷ βρύγματι, τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα, τοὺς ἁμαρτήσαντας, ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου, παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα, κλαίοντας Οἰκτίρμον· διό σε δυσωποῦμεν ἀγαθέ· Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, μόνε Πολυέλεε.

Ἠχήσουσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται τάφοι, καὶ ἐξαναστήσεται, τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα, φύσις ἅπασα· οἱ καλὰ πράξαντες, ἐν χαρᾷ χαίρουσι, προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι· οἱ ἁμαρτήσαντες,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τες, τρέμουσι δεινῶς ὀλολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι. Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς, καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἠγαπηκότων σε.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, σκότος τὸ ἐξώτερον, καὶ τὸν τάρταρον, τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὖθίς τε, τῶν ὀδόντων καὶ τὴν ἄπαυστον, ὀδύνην μέλλουσαν, ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα πταίσασι, καὶ σὲ τὸν ὑπεράγαθον, γνώμῃ πονηρᾷ παροργίσασιν, ὧν εἷς τε καὶ πρῶτος, ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἀλλὰ Κριτὰ τῷ ἐλέει σου, σῶσόν με, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ὅταν τίθωνται Θρόνοι, καὶ ἀνοίγωνται Βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζηται, ὢ ποῖος φόβος τότε, Ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, καὶ ποταμοῦ πυρὸς ἕλκοντος· τί ποιήσωμεν τότε, οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὑπεύθυνοι ἄνθρωποι; ὅταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς Βασιλείαν, ἁμαρτωλοὺς δὲ ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, τίς ὑποστήσεται τὴν φοβερὰν ἐκείνην ἀπόφασιν; ἀλλὰ μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πρὶν τὸ τέλος φθάσῃ, διὰ τῆς μετανοίας ἐπιστρέψας, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. τὸ τῆς Ὀκτωήχου. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν· καὶ τὸ Προκείμενον. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν.

Εἰς τὴν Λιτήν.

Δόξα, Ἰδιόμελον, ἦχος βαρύς.

Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολὰς, οὕτω πολιτευθῶμεν· πεινῶντας διαθρέψωμεν· διψῶντας ποτίσωμεν· γυμνοὺς περιβαλλώμεθα· ξένους συνεισάγωμεν· ἀσθενοῦντας, καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ, ἐπισκεψώμεθα· ἵνα εἴπῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς, ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν. Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι, Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατ' Ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Οἴμοι μέλαινα ψυχή! ἕως πότε τῶν κακῶν οὐκ ἐκκόπτεις; ἕως πότε τῇ ῥᾳθυμίᾳ κατάκεισαι; τί οὐ τρέμεις ὅλη τὸ φρικτὸν Βῆμα τοῦ Σωτῆρος; ἄρα τί ἀπολογήσῃ; ἢ τί ἀποκριθήσῃ; τὰ ἔργα σου παρίστανται πρὸς ἔλεγχόν σου, αἱ πράξεις ἐλέγχουσι κατηγοροῦσαι, λοιπὸν, ὦ ψυχὴ, ὁ χρόνος ἐφέστηκε, δράμε, πρόφθασον, πίστει βόησον. Ἥμαρτον Κύριε, ἥμαρτόν σοι, ἀλλ' οἶδα φιλάνθρωπε τὸ εὔσπλαγχνόν σου· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, μὴ χωρίσῃς με, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφρά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμῶν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας. Γίνεται δὲ καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Πραξαπόστολον.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Θεοτόκου. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ μετ᾽ αὐτὴν ἀναγινώσκομεν τὸν, Περὶ Φιλοπτωχείας λόγον τοῦ Θεολόγου, εἰς δόσεις γ΄. οὗ ἡ ἀρχή·

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὸν Ν΄. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι.

(Φύλλα 2.)

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, εἰς η΄. Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὠδὴ Α΄. ἦχος πλ. β΄.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναῤῥήτου σου Παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικὼς προορῶ, ἐν ᾗ προκαθήσεις, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, Θεέ μου παντοδύναμε.

Ὅτε ἥξεις ὁ Θεὸς, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν ἀγγελικῶν, οὐρανίων Ἀρχῶν, κἀμὲ ἐν νεφέλαις ὑπαντῆσαί σοι Χριστὲ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεὸς, ἐμφανῶς ἐπιστῇ, καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὑρεθῆναι καθαρὰ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως. Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονὰς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελεταρχικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς ἐγέννησεν Υἱὸν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρῴῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἁγνὴ, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Καταβασία.

« Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτὸν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτὸν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. »

Ὠδὴ Γ΄. Στερέωσον Κύριε.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον; τίς ὀφθῇ αὐτοῦ τῷ προσώπῳ; ἀλλ᾽ ἑτοίμη γενοῦ ὦ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ Κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἥξεις μετ᾽ Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ᾽ ἀξίαν τῶν πράξεων.

Δόξα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ ἄκτιστε, ἄναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ, τὸν ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα. Δόξα Θεομῆτορ τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία.

« Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Κάθισμα ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ, ἀλλ' αὐτὸς ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ κτίστην, πανάμωμε Ἁγνὴ, διὰ Πνεύματος Θείου, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας, ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ὡς παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς Δόξης, καὶ Κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἕτερον, ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλέησόν με.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθήσῃς Ἐλεῆμον ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν, προστασίαν αἰτοῦμαι· σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ὠδὴ Δ'. Ἀκήκοεν ὁ προφήτης.

Ἐφέστηκεν ἡ ἡμέρα, ἤδη πρὸ θύραις ἡ κρίσις· ψυχὴ γρηγόρει· ὅπου βασιλεῖς ὁμοῦ καὶ ἄρχοντες, πλούσιοι καὶ πένητες ἀθροίζονται, καὶ λήψεται τὰ κατ' ἀξίαν, τῶν πεπραγμένων, τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος.

Ἐν τάγματι τῷ οἰκείῳ, μονάζων καὶ ἱεράρχης, πρέσβυς καὶ νέος, δοῦλος καὶ δεσπότης ἐτασθήσονται, χήρα καὶ παρθένος εὐθυνθήσεται· καὶ ἅπασιν ἀβάλε τότε, τοῖς μὴ τὸν βίον, ἔχουσιν ἀνεύθυνον.

Ἀδέκαστός σου ἡ κρίσις, ἀλάθητόν σου τὸ Βῆμα τεχνολογίας, οὐ ῥητόρων πιθανότης κλέπτουσα, οὐ μαρτύρων σκῆψις παρακρού-

ρακρού-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρακρούουσα τὸ δίκαιον· ἐν σοὶ γὰρ πάντων, τὰ κεκρυμμένα, τῷ Θεῷ παρίστανται.

Δόξα.

Υἱὸν ἐκ πατρὸς καὶ Πνεῦμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα· τὸν μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα· τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα· συνάναρχον θείαν Τριάδα, προσκυνουμένην, ἀπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, σεμνὴ σὺ ὤφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· τὸ θαῦμά σου Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν, ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Καταβασία.

« Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε· »

Ὠδὴ Ε΄. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Τρόμος ἀδιήγητος, καὶ φόβος ἐκεῖ· ἥξει γὰρ Κύριος, καὶ τὸ ἔργον μετ' αὐτοῦ, ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων· καὶ τίς ἐντεῦθεν λοιπὸν, ἑαυτὸν μὴ πενθήσει;

Ποταμὸς ὁ πύρινος ταράττει με, τήκει με, ξέει με, τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμὸς, τὸ σκότος τῆς ἀβύσσου· καὶ πῶς; ἢ τί πεπραχὼς, Θεὸν ἐξιλεώσω;

Φεῖσαι, φεῖσαι Κύριε, τοῦ δούλου σου· μήποτε ζώσῃς με, τοῖς πικροῖς βασανισταῖς, Ἀγγέλων ἀποτόμων, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, ἀνάπαυσιν εὑρέσθαι.

Δόξα.

Μονάδα τῇ φύσει σε, Τριὰς ἀνυμνῶ, ἄναρχον, ἄληπτον, ἀρχικὴν, βασιλικὴν, ὑπερτελῆ ἑνάδα, Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζωὴν, δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν σου, κυήσει Σεμνὴ, νόμοι σοὶ φύσεως, καταλύονται σαφῶς· καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις, τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

Καταβασία.

« Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν, ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἐν τῇ φρικτῇ Χριστὲ παρουσίᾳ σου, ὅταν φανῇς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι, φεῖσαι τότε, Σωτὴρ τοῦ πλάσματός σου.

Ἐκεῖ οὐδὲν βοηθῆσαι δύναται, Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία, εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων, ἰσχύς σου ὦ ψυχή μου.

Ἐκεῖ ὁμοῦ ἄρχων καὶ ἡγούμενος, πένης καὶ πλούσιος, ψυχὴ, οὐ πατὴρ ἰσχύσει, οὐ μήτηρ βοηθοῦσα, οὐ λυτρούμενος, ἀδελφὸς τῆς καταδίκης.

Τὸ φοβερὸν ψυχὴ λογοθέσιον, ἐννοουμένη τοῦ Κριτοῦ, φρῖξον ἀπ' ἐντεῦθεν, ἑτοίμασον τὸν λόγον,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γον, μὴ κατακριθήσῃ, δεσμοῖς τοῖς αἰωνίοις. Δόξα.

Τριαδικῆς, μονάδος Θεότητα, ὑμνῶ Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος, συνδιῃρημένης, τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πύλη σὺ, ἣν μόνος διώδευσεν, ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, Ἁγνὴ τῆς παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας, Ἀδὰμ, καὶ ὁ Υἱός σου

Καταβασία.

« Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. »

Κοντάκιον, ἦχος α'.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεὸς, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἕλκῃ, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται· τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε. Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως φρίττω καὶ πτοοῦμαι, ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἁμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἁμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, Κριτὰ δικαιότατε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Ὅτε, κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθῃ,
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κἀμὲ κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Ἡμάρτομεν.

Προσπέσωμεν καὶ προσκλαύσωμεν, πρὸ τῆς κρίσεως πιστοὶ ἐκείνης, ὅτε οἱ οὐρανοὶ ἀπολοῦνται, ἄστρα πίπτουσι, καὶ πᾶσα κλονεῖται ἡ γῆ, ἵνα ἵλεων εὕρωμεν εἰς τέλος, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ἀδέκαστος ἡ ἐξέτασις, φοβερὰ ἐστιν ἐκεῖ ἡ κρίσις, ὅπου Κριτὴς ἀλάθητός ἐστιν, ὅπου πρόσωπον, οὐκ ἔστιν ἐν δώροις λαβεῖν· ἀλλὰ φεῖσαί μου Δέσποτα, καὶ λύτρωσαι, πάσης ὀργῆς σου φρικτῆς.

Ὁ Κύριος κρῖναι ἔρχεται· τίς ἐνέγκῃ ὀπτασίαν αὐτοῦ; φρίξον ψυχὴ ἀθλία μου φρίξον, καὶ ἑτοίμασον ἐξόδου τὰ ἔργα σου, ἵνα ἵλεων καὶ εὔσπλαγχνον εὑρήσῃς αὐτὸν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τὸ ἄσβεστον πῦρ ταράττει με, ὁ πικρότατος βρυγμὸς σκωλήκων, ᾅδης ὁ ψυχοφθόρος φοβεῖ με, εὐκατάνυκτος οὐδόλως δὲ γίνομαι· ἀλλὰ Κύριε Κύριε πρὸ τέλους με, στήριξον φόβῳ τῷ σῷ.

Δόξα.

Τὰ τρία ἐν οὐσιότητι, καὶ τὸ

ἓν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐν προσώποις τρία ὑμνῶ· ταῦτα Πατήρ, Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία δύναμις, βουλὴ καὶ ἐνέργεια, εἷς Θεὸς ὁ τρισάγιος, βασίλειον ἓν μοναρχικώτατον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προέρχεται ὡραιότατος, ἐκ θαλάμου τῆς γαστρός σου Θεός, ὥσπερ ἀνάκτωρ ἠμφιασμένος, θεοΰφαντον ἁλουργίδα βαφῆς μυστικῆς, τῶν πανάγνων αἱμάτων σου Ἀνύμφευτε, καὶ βασιλεύει τῆς γῆς.

Καταβασία.

«Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.»

Ὠδὴ Η΄. Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν.

Τῆς φοβερᾶς δευτέρας σου Κύριε, Παρουσίας ἐννοῶν τὴν ὑπαπαντήν, τρέμω τὴν ἀπειλήν σου, φοβοῦμαι τὴν ὀργήν σου· Ταύτης με τῆς ὥρας, κραυγάζω σῶσον εἰς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Θεοῦ κρίνοντος τὰ σύμπαντα, τίς ἐνέγκῃ γηγενῶν, ὢν περιπαθής; ἄσβεστον πῦρ γὰρ τότε, καὶ σκώληξ βρύχων μέγα, τοὺς κατακριθέντας, συλλήψεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν πνοὴν ἡνίκα προσκέκλησαι, τοῦ διακρῖναι Χριστέ, ἐπὶ τὸ αὐτό· μέγας ὁ φόβος τότε, μεγάλη ἡ ἀνάγκη, μόνων βοηθούντων, τῶν πράξεων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντων Κριτὰ Θεέ μου, καὶ Κύριε, ἀκούσομαί σου φωνῆς, τότε εὐκτικῆς· ἴδω σου φῶς τὸ μέγα, ἀθρήσω τὰς σκηνάς σου, βλέψω σου τὴν δόξαν, γηθόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἕνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶν, διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ προσώποις, Πατήρ, Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστός, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης, Ἥλιος ἀστράψας ἐφώτισεν Ἁγνὴ τὸν κόσμον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία.

«Ὃν στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ΄. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, ἁμαρτωλοὺς κολάσασθαι, δικαίους σῶσαι· φρίξωμεν, θρηνήσωμεν, καὶ λάβωμεν αἴσθησιν, ἐκείνης τῆς ἡμέρας· ἐν ᾗ τὰ ἄδηλα καὶ κρυπτά, ἐκκαλύψας τῶν ἀνθρώπων, ἀποδίδωσιν ἐπάξια.

Ἔμφοβος καὶ ἔντρομος, Μωσῆς ἰδών σε γέγονεν, ἐκ τῶν ὀπίσω· πῶς δὲ ὑποστήσομαι, σοῦ βλέπων τὸ πρόσωπον, τότε ἐγὼ ὁ τάλας, ἡνίκα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ; ἀλλὰ φεῖσαί μου Οἰκτίρμον, ἐν ἐλέῳ σου προσβλέμματι.

Δανιὴλ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δανιὴλ πεφόβηται, τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως· ἐγὼ τί πάθω, ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενος, ὁ δύστηνος Κύριε, τῆς φοβερᾶς ἡμέρας; ἀλλά μοι δίδου πρὸ τελευτῆς, εὐαρέστως σοι λατρεῦσαι, καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας σου.

Τὸ πῦρ ἑτοιμάζεται, ὁ σκώληξ εὐτρεπίζεται, τῆς εὐφροσύνης, ἡ δόξα ἡ ἄνεσις, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἡ χαρὰ τῶν δικαίων· καὶ τίς μακάριος ἐκφυγεῖν, τιμωρίας τῶν προτέρων, κληρωσάμενος τὰ δεύτερα; Δόξα.

Μόνου Μονογεννῆτορ, Μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ Ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὤν· ὦ Τριὰς Μονὰς Ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ Τόκου σου, ἐκπλήττει με Παναμώμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ πῶς παρθενεύεις; γεννήσασα ὡς Μήτηρ, τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Καταβασία.

« Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς Ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. »

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἑωθινόν· εἶτα τὰ παρόντα. Τοῖς μαθηταῖς.

Τὴν φοβερὰν τῆς Κρίσεως, καὶ ἀῤῥήτου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμούμενος, φρίττω Κύριε ὅλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω. Ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι Χριστὲ τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε οἰκτρὸν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου Δέσποτα, ἀξιώσας με στῆναι.

Ἕτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου Παντοκράτορος· καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου; ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστι, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ᾗ Κριτὴς καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ, τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, κατανοῶν ὅλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι, Κριτά μου δικαιότατε, καὶ μόνε Πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ή· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, έ. καὶ τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ τὴν ὥραν, ὅταν μέλλωμεν πάντες, γυμνοὶ καὶ ὡς κατάκριτοι, τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῇ παρίστασθαι· τότε σάλπιγξ ἠχήσει μέγα, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἐξαναστήσονται, καὶ ἡλικία μία, πάντες γενήσονται· καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου· καὶ κόψονται

ται

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ται καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἀπελεύσονται, οἱ μηδέποτε μετανοήσαντες, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος εἰσελεύσεται, εἰς παστάδα Οὐράνιον.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Ὢ ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά, ὅταν καθήσῃ ὁ Κριτὴς ἐπὶ Θρόνου φοβεροῦ· βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται. Ἄγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη· δεῦτε ἀκούσατε Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτὴς ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην· καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἄγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτί, καὶ ἐν ἡμέρᾳ; ὢ ποία ὥρα τότε· ἀλλὰ πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπούδασον κράζουσα ψυχή. Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, τὸ ἐξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, οὕτως ἐβόα· Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν· βλέπε ψυχή μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτει· βρωμάτων ἀπέχῃ; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνῃς· μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπομένη, κατακαῇς ὡσεὶ κηρός, ἀλλ' ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστὸς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Δόξα ἦχος ά.

Προκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, τῇ Βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν κομίζουσα· τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ οἰδήματα, καὶ τῷ Δεσπότῃ καταλλάττει τοὺς πταίσαντας· διὸ μετ' εὐφροσύνης ταύτην ὑποδεξώμεθα, βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, δοξολογοῦντάς σε, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἶτα ἡ συνήθης Λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι, ψαλλομένου τοῦ Ἑωθινοῦ Ἰδιομέλου. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ά. ὥραν, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήχησις τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου ἡ ϛ'. Ὠδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Κορινθίους, ά. ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δέ, μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν, αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὄντος, οἰκοδομηθήσεται, εἰς τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ, εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. κτλ.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ: ΑΥΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ: ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν, ὡς συνήθως, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἰς στίχους ς'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, καταλιμπάνεται ἡ Ὀκτώηχος, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἰχνευσάμενοι τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν, ἡττηθέντες τῆς πικρᾶς γεύσεως, καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξόριστοι γεγόναμεν· ἀλλ' ἐπανάγωμεν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐκκαθάρωμεν, πρὸς ἃς ὁ πόλεμος, ἐπεισόδιον τὴν νηστείαν ποιούμενοι· ἐλπίδι χάριτος, τὰς καρδίας βεβαιούμενοι, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες, καὶ βρωθήσεται ἡμῖν ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ φωτοφόρῳ νυκτὶ τῆς ἐγέρσεως· τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθὲν σφάγιον, τὸ τοῖς Μαθηταῖς κοινωνήσαν, ἐν ἑσπέρᾳ τοῦ Μυστηρίου, καὶ σκότος λύων τῆς ἀγνωσίας, ἐν τῷ φωτὶ τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Καὶ ψάλλομεν αὖθις τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

—o—

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω ποιοῦμεν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικὸν, ἕως τῆς Παρασκευῆς τοῦ ἁγίου Λαζάρου· ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν ὄρθρον, καὶ εἰς τὰ ἀπόστιχα. Σχολάζουσι δὲ ἐν ταῖς τοιαύταις ἑβδομάσι, τῆς ἀποκρέω, καὶ τῆς τυρινῆς, τὰ μεσώρια τῶν ὡρῶν, καὶ ὁ ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ψαλλόμενος κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς, ψάλλομεν ἐν τοῖς ὄρθροις τοὺς κανόνας τῆς ὀκτωήχου, ὡς συνήθως· ὡσαύτως καὶ τοῦ Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου.

Ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνομεν τὰς τοιαύτας Ὠδὰς τοῦ δευτέρου κανόνος τῆς ὀκτωήχου ὁλοκλήρως. Εἰ δὲ δὑειρμόν ἐστι τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνομεν καὶ τῶν δύω κανόνων τῆς ὀκτωήχου τὰς Ὠδάς.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχ. τοῦ ά. καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὸ τῆς ὀκτωήχου κάθισμα. Εἰς δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν τὰ παρόντα καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος ά. Τοῦ λίθου.

Ἠνέῳκται τῆς θείας, μετανοίας τὰ πρόθυρα, προσέλθωμεν προθύμως, ἁγνισθέντες τὰ σώματα, βρωμάτων καὶ παθῶν τὴν ἀποχὴν, ποιοῦντες ὡς ὑπήκοοι Χριστοῦ, τοῦ καλέσαντος τὸν Κόσμον, εἰς Βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον, δεκάτας τοῦ παντὸς ἐνιαυτοῦ, προσφέροντες τῷ πάντων Βασιλεῖ, ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ πόθῳ κατίδωμεν. Δίς.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα Θεότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ Τόκου σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α. Ἦχος ά. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Φαιδρὰ προεόρτια, τῆς ἐγκρατείας, λαμπρὰ τὰ προοίμια, τῆς νηστείας σήμερον· διὸ συνδράμωμεν, ἐν πεποιθήσει ἀδελφοὶ, καὶ προθυμίᾳ πολλῇ.

Ἀδὰμ τὸν προπάτορα, τῇ παραβάσει, ζηλώσας ἐκβέβλημαι, τῆς τρυφῆς ὁ ἄθλιος· διὸ προσπίπτω σοι, ἐν μετανοίᾳ καὶ κλαυθμῷ· Κύριε σῶσόν με.

Ἀρχὴ κατανύξεως, καὶ μετανοίας, κακῶν ἀλλοτρίωσιν, καὶ παθῶν ἐγκράτεια· διὸ σπουδάσωμεν, ἀποκοπὴν τῶν πονηρῶν, ἔργων ποιήσασθαι. Θεοτ.

Νυκτὶ παραπτώσεων, ἠμαυρωμένος, πρὸς σὲ τὴν κυήσασαν, τοῖς ἐν σκότει Ἥλιον, δικαιοσύνης Χριστὸν, νῦν καταφεύγω ἐκτενῶς· Δέσποινα σῶσόν με.

Ἕτερον Τριώδιον. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ προηνέῳκται, τῆς μετανοίας, ἡ θύρα φιλόθεοι· δεῦτε οὖν σπουδάσωμεν, τοῦ εἰσελθεῖν δι᾿ αὐτῆς, πρὶν κλείσῃ ταύτην ὁ Χριστὸς, ὡς ἀναξίοις ἡμῖν.

Τὸ ἔαρ μηνύουσα, ἤγγικεν αὕτη, ἡ νῦν προκαθάρσιος, Ἑβδομὰς ἡ πάνσεπτος, τῶν ἱερῶν νηστειῶν, τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς, πάντων φωτίζουσα. Δόξα.

Ἀσύγχυτε, ἄκτιστε, Τριὰς ἁγία, μονὰς ὑπεράγαθε, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ συγγενὲς, τοὺς προσκυνοῦντάς σε πιστῶς, ἀεὶ περίσωζε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νενίκηνται πάναγνε, ἐν σοὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οἱ ὅροι, Παρθένε τῆς φύσεως· μένεις γὰρ τέξασα, ἄνευ ἀνδρὸς τὸν Θεὸν, ὡς πρὸ τοῦ τόκου σεμνὴ, πάλιν ἀπήμαντος.

Καὶ αὖθις τὸν Εἱρμόν.

«Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.»

Ὠδὴ Η'. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Τὸν βίον μου ἅπαντα, ἀσώτως δαπανῶν, πολίταις ἐδούλευσα, πικροῖς καὶ πονηροῖς· ἀλλά με ποθοῦντα, πρὸς τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς, νῦν ἐπαναστρέψαι, Χριστὲ μὴ ὑπερίδῃς.

Ὁ τρόπος τοῦ βίου μου, αἰσχρὸς καὶ χαλεπός· τὸ ἔλεος ἄμετρον, φιλάνθρωπε Σωτὴρ, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μετανοίας καιρὸν δίδου μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντι

Τοῦ Κάϊν τὴν δύστηνον, ἐπόθησα ζωὴν, τοῦ νοῦ τὸ ἀξίωμα, νεκρώσας ἀληθῶς, καὶ τρέμω τὴν κρίσιν, εὐεργέτα τὴν σήν· μή με κατακρίνῃς, σὺν τούτῳ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν, πιστῶν ἐνυπάρχουσα, βοήθεια στεῤῥὰ, τοῦ σκότους με ῥῦσαι, καὶ κολάσεως, τῆς ἀποκειμένης, τοῖς πονηρῶς βιοῦσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὕμνον σοι προσφέρομεν.

Οὗτος ὁ καιρός ἐστι τῆς μετανοίας· διὸ ἀφρόνως ἐναρξώμεθα, ἀδελφοὶ ἐκβοῶντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον τοῖς βρώμασιν, ἀποταχθέντες, σπεύσωμεν ἔργῳ, καὶ τῶν πταισμάτων, τοῖς ἐπαξίως μετανοοῦσιν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Δόξα σοι ἀόρατε Τριὰς ἁγία, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἣν πιστῶς δοξάζομεν· σῶζε τοὺς δούλους σου, ἐκ πάσης βλάβης.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις παμμακάριστε, ἁγνὴ Παρθένε· χαῖρε Κυρίου δούλη, καὶ Μήτηρ· χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, Θεοτόκε εὐλογημένη, Μαρία ὁλόφωτε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

«Ὕμνον σοι προσφέρομεν, τῶν ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ὠδὴ Θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Εἰρηνικῇ καταστάσει, εἰλικρινεῖ διαθέσει, τὸν ἱερώτατον καιρὸν, τῆς Ἁγίας νηστείας, ὑποδεξώμεθα πιστοὶ, αἰτοῦντες τὴν ἄφεσιν, ὧν ἕκαστος ἐπλημμέλησεν, ὅπως τῆς ἐκεῖθεν ἐπιτύχωμεν χαρᾶς.

Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, ἡ προεόρτιος αὕτη, τῶν νηστειῶν εἰσαγωγή· διανάστα ψυχή μου, τῷ Εὐεργέτῃ καὶ Θεῷ, θερμῶς διαλλάγηθι τῆς Κρίσεως, ὅπως φύγῃς ἐκείνης τῆς δικαίας, καὶ φρικτῆς ὡς ἀληθῶς.

Τῶν νηστειῶν τὰς εἰσόδους, καὶ τὰ προπύλαια πάντες, μὴ καθαρίσωμεν κακῶς, ἀκρασίᾳ καὶ μέθῃ, ἀλλ' ἐν ἁγνείᾳ λογισμῶν, προθυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

προθύμως εἰσέλθωμεν, ληψόμενοι, ἀφθαρσίας στεφάνους, καὶ τῶν πόνων, ἐπαξίως τοὺς καρπούς.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τὸν ἀγαθὸν μὴ ἐλλίπῃς, τὸν τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, ἐπιστάμενον μόνον λοιμοῦ, λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ πάσης κακώσεως, λυτρώσασθαι, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς τῶν γηγενῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν.

Εἴσῆκται καιρὸς ψυχή μου, ὁ τῆς μετανοίας, μὴ ἀμέλει· πεινῶσι δίδου ἄρτον, προσεύχου τῷ Κυρίῳ, καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ ὥραν ἵνα σώσῃ σε.

Κρεῶν καὶ λοιπῶν βρωμάτων, ὥσπερ ἀποχὴν ἐποιησάμεθα, οὕτω καὶ πᾶσαν ἔχθραν, πρὸς τοὺς πλησίον ἅμα, πορνείαν τε καὶ ψεῦδος, καὶ πᾶν κακὸν ἐκφύγωμεν.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ τῇ φύσει, Ἄναρχον Θεότητα, τρισὶ δὲ προσώποις, δοξάζω τὸν Πατέρα, τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν Τριάδι Μονάδα, ἀμέριστον καὶ σύνθρονον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ τῶν πιστῶν Παρθένε, καύχημα, ἐλπίς, προστασία, σὲ ᾠδαῖς ᾀσμάτων, δοξάζομεν ἀπαύστως Θεοτόκε Μαρία, διάσωσον τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

«Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου, ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰμὴ ὁ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.»

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος γ'.

Πάντα τὸν χρόνον, ἡ νηστεία ὠφέλιμός ἐστι, τοῖς αἱρουμένοις καὶ ποιοῦσιν αὐτήν· οὔτε γὰρ ἐπήρεια δαιμόνων, κατατολμᾷ τοῦ νηστεύοντος· ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι, φιλοπονώτερον παραμένουσι, τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Μαρτυρικόν, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

Τῶν Ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὅτι θέατρον γενόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀσπόρως συνέλαβες, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, Χαῖρε Παναγία Παρθένε·

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐν δὲ τοῖς Ἀποστίχοις, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς, λέγοντες τοὺς συνήθεις Στίχους, καθὰ καὶ χθές.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ νηστείας καθαρθῆναι σπεύσωμεν, τοῦ ῥύπου τῶν πταισμά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

των ἡμῶν, καὶ δι᾽ ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, τῆς πρὸς τοὺς πένητας, εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος Οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν Ἔνδοξον καὶ Ἄχραντον Θεοτόκον ἀληθῆ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνήσωμεν εὐλαβῶς, χαιρετίζοντες αὐτὴν ὡς ὁ Ἄγγελος, Χαῖρε Μήτηρ Ἁγία, τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ πρεσβεύουσα ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΪ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα.

ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Υπεράγαθε Λόγε σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι κτίσας τὰ ὁρατὰ, ὁμοῦ καὶ ἀόρατα, ἐν ἀρρήτῳ σοφίᾳ σου, τῆς φαιδρᾶς Νηστείας, καιρὸν διανύσασθαι, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, εὐδόκησον εὔσπλαγχνε, λύων τὴν ἀπάτην, τῆς πικρᾶς ἁμαρτίας, παρέχων κατάνυξιν, καὶ ἰάσεων δάκρυα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα ἀδιστάκτῳ ψυχῇ, ἐν προθύμῳ τῷ πνεύματι νηστεύοντες, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πίστει δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ δὲ τὸν Ν΄. τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Τριῳδίου. Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν αὐτὸν, καταλιμπάνομεν τὰς Ὠδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριῴδιον, καταλιμπάνονται καὶ τῶν δύω Κανόνων τῆς Ὀκτωήχου αἱ Ὠδαί. Ἀναγινώσκομεν δὲ καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τὸν Λόγον περὶ εὐχαριστίας.

Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Β΄. ἦχος γ΄.
Ὡς ὄμβρος ἐπ᾽ ἄγρωστιν.

Ως ὄρθρος ἐξέλαμψεν, ἡμῖν τῆς μετανοίας, ἀκτῖνας τὰ προπύλαια, λαμπρὸς τῆς ἐγκρατείας.

Τοῦ σκότους με λύτρωσαι, Χριστὲ τοῦ ἐξωτέρου, τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Πυρός με ἐξάρπασον, καὶ σκώληκος Σωτὴρ, τοῦ ἀκοιμήτου, μετανοίας ἐμμελείᾳ καθαρθέντα·

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, ὁδὸς ἡμῖν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μὴ γενοῦ, τῆς μετανοίας, σωτηρίας ὁδηγοῦσα πρὸς τὰς πύλας.

Εἱρμὸς ἄλλος, ἦχος β'.

Προσέχετε λαός μου.

Καιρὸς μετανοίας ἐφέστηκε, σπεύσωμεν φιλόχριστοι, καθαρθῆναι, πάντων τῶν πταισμάτων, καὶ ὀφθῆναι τῷ Δεσπότῃ μακάριοι.

Νηστείαν καθαρὰν ἀναμάρτητον, σπεύσωμεν, τελέσωμεν, νῦν ἀδιαλείπτως, ἵνα εὕρωμεν πταισμάτων ἄφεσιν.

Ὑπάρχεις γὰρ Χριστὲ Πολυέλεος, πάντας ἀγαθὲ, ἀεὶ προσδεχόμενος, ἐν μετανοίᾳ· διὸ πάντες σε ἀεὶ δοξάζομεν. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι δοξάσωμεν, ἄτμητον, ἀσύγχυτον, ἀδιαίρετον τῇ ὑποστάσει, διαιρετὴν δὲ τοῖς προσώποις Θεόν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ δυσώπησον, ὅνπερ ἐσωμάτωσας, ὡς βροτὸν Παρθένε καὶ Λόγον, ἵνα σώσῃ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

«Προσέχετε Λαός μου τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν, εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκάλεσα.»

Ὠδὴ Η. Τὸν ἐξ ἀνάρχου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας ἐπιδείξασθαι· καρποὺς ἀξίους τῷ Θεῷ ψυχή μου, σπεῦσον διανάστηθι, καὶ βόησον ἐκτενῶς, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς, Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προκαθαρθῶμεν ἀδελφοὶ, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, καὶ τῷ Κυρίῳ νῦν προσκολληθῶμεν, τρόποις κατανύξεως, βοῶντες εἰλικρινῶς, μετανοίᾳ καθαρᾷ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐνεδρεύοντα ἐχθρὸν, λιχνοτέραις ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀκρασίᾳ ἡδονῆς βραχείας, θέλγοντα τὴν αἴσθησιν, νεκρῶσαι σπουδάσωμεν ἐπιμόνῳ προσευχῇ, ὑμνοῦντες, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν, τὸ γεῶδες Κόρη φύραμα, τὴν γεωθεῖσαν καὶ καταφθαρεῖσαν τῆς ψυχῆς μου αὔλακα, τῷ ὄμβρῳ σῶν οἰκτιρμῶν, καρποφόρον ἀρεταῖς, ἀνάδειξον βοῶσαν καὶ ὑπερυψοῦσαν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ.

Προκαθαρθῶμεν νυνὶ, μὴ τοῖς βρώμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς πράξεσι, καὶ ἀρξώμεθα πιστοὶ, θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ἵνα τῷ Κτίστῃ φαιδροὶ ὀφθῶμεν εἰς αἰῶνας.

Οὕτως ἡμᾶς νηστεύειν δεῖ· μὴ ἐν ἔχθρᾳ καὶ μάχῃ, μὴ ἐν φθόνῳ καὶ ἔριδι, μὴ ἐν κενοδοξίᾳ, καὶ δόλῳ κεκρυμμένῳ, ἀλλὰ καθὼς ὁ Χριστὸς, ἐν ταπεινοφροσύνῃ.

Οἱ ἐλεοῦντες, φησὶ, τοὺς πτωχοὺς τῷ Σωτῆρι, δανείζουσιν ἐμφρόνως· ὢ χαρᾶς ἀνεικάστου. παρέχει γὰρ πλουσίως, τὰς ἀμοιβὰς τῶν καλῶν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· εἷς Θεὸς γὰρ τὰ τρία·

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τρία· σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, βροτοὶ ἀνευφημοῦμεν, σὲ Παναγία Τριάς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν Θεοτοκ.

Χαῖρε Παρθένε Ἁγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἱλαστήριον κόσμου, ὀρθοδόξων τὸ κέρας, ἱκέτευε ῥυσθῆναι ἐκ τοῦ ἀσβέστου πυρός, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ὠδὴ Θ. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον.

Ἄνοιξον ἡμῖν τοῦ ἐλέους σου τὰ ἄχραντα σπλάγχνα, ὁ μετάνοιαν βροτοῖς εἰς σωτηρίαν δωρησάμενος, μόνε Σωτὴρ Πολυέλεε.

Οἴμοι ! τί φρικῶδες ἐκεῖνο, τὸ ἀδέκαστον Βῆμα, ἐν ᾧ μέλλομεν γυμνοί, ποιεῖσθαι λόγον, ὧν ἐν τῷ βίῳ, κακῶν διεπράξαμεν.

Ὄμβρησον ἡμῖν εὐσπλαγχνίας, εὐεργέτα ῥανίδα, κατακλύζουσαν ἡμῶν, τὸν ῥύπον πάντα, ἀφορμὰς μετανοίας ἡμῖν παρεχόμενος.

Πάντες ἐν προθύμῳ καρδίᾳ τῆς ἁγίας νηστείας, τὰ προπύλαια λαμπρῶς συνεισελθόντες, εὐχαρίστους δὲ ᾠδάς, τῷ Χριστῷ προσενέγκωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κραταιὰν προστασίαν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, ἐκδυσωποῦμεν. Τὸν Υἱόν σου δυσώπει, Παρθένε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν παρθενίαν σου.

Νῦν προκαθαιρώμεθα ἐν νηστείᾳ καὶ δάκρυσι, καὶ μεγίστοις κατορθώμασιν, ἵνα εὕρωμεν μέγα ἔλεος.

Νῦν μιμησώμεθα, τὰς φρονίμους, Παρθένους φιλόχριστοι, καὶ σπεύσωμεν Χριστῷ ὑπαντῆσαι, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν.

Νῦν μιμησώμεθα τὸν Ἠλίαν νηστεύοντα, καὶ φεύγοντα τὴν Ἰεζάβελ τὴν πονηράν, ἵνα οὕτως ἀναληφθῶμεν ἐκ γῆς.

Δόξα.

Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τρισάγιε, Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Υἱὲ Ὁμοούσιε, σὺν τῷ Πνεύματι, μία Θεότης.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς σὲ καυχώμεθα, καὶ εἰς σὲ καταφεύγομεν Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε Σεμνή· τῆς κολάσεως ῥῦσαι πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὴν Παρθενίαν σου, Θεοτόκε Ἀμίαντε, ἣν οὐ κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ταύτην ἀεὶ μεγαλύνομεν. »

Εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος γ'.

Ἀσμένως λαοί, τὴν νηστείαν ἀσπασώμεθα· ἔφθασε γὰρ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή· ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα· συγκακοπαθήσωμεν ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα συνδοξασθῶμεν ὡς τέκνα Θεοῦ· καὶ τὸ Πνεῦμα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μα τὸ Ἅγιον ἐν ἡμῖν οἰκῆσαν, φωτίσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ Τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἁπάντων Κύριον Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Τῌ ΤΡΙΤῌ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος ά.

Περιχαρῶς δεξώμεθα πιστοὶ, τὸ θεόπνευστον διάγγελμα τῆς Νηστείας, ὡς πρώην οἱ Νινευῖται, καὶ αὖθις πόρναι καὶ τελῶναι, τὸ τῆς μετανοίας κήρυγμα, παρὰ τοῦ Ἰωάννου· δι' ἐγκρατείας ἑτοιμασθῶμεν πρὸς μετουσίαν, τῆς ἐν τῇ Σιὼν δεσποτικῆς ἱερουργίας· διὰ δακρύων προκαθαρθῶμεν τοῦ ἐν αὐτῇ θείου Νιπτῆρος· προσευξώμεθα ἰδεῖν τὴν τοῦ τυπικοῦ ἐνταῦθα, Πάσχα τελείωσιν, καὶ τοῦ ἀληθινοῦ ἀνάδειξιν· παρασκευασθῶμεν εἰς προσκύνησιν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς ἐγέρσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν φιλάνθρωπε. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Ὢ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ προσκαίρως πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Πανεύφημοι μάρτυρες.

Παρθένος ἡ ἄσπιλός ποτε, ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, ὃν ἐξ ἀσπόρου γὰρ ἔτεκε, γαστρὸς μὴ φέρουσα, τὴν τῶν σπλάγχνων τρῶσιν, τρυχομένη ἔλεγεν· Ὁ νεύματι κρατῶν κτίσιν ἅπασαν, πῶς ὡς κατάκριτος, ἐν Σταυρῷ ἐναπῃώρησαι; πάντως θέλων, σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ Τροπάρια, ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας εἰς ἕκαστον αὐτῶν· τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα καὶ νῦν, Τὴν Τιμιωτέραν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῌ ΤΕΤΑΡΤῌ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον τὸ, Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ Τριαδικὰ, τὰ εἰς τὸν τυχόντα ἦχον. Εἰς τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου Σταυρώσιμα. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.

ἦχος

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Μετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τὴν προκαθάρσιμον εὐδόκησον τῶν Νηστειῶν· τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, κατάβαλε τοῦ ἐχθροῦ τὰ πανουργεύματα· καὶ τῷ Σταυρῷ σου πάντας διάσωσον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὁρᾷν ἀδίκως πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθὴς, γλυκύτατε Υἱέ; Ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

—o—

Ἰστέον, ὅτι ἐν Παλαιστίνῃ οὐ παρελάβομεν ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς Λειτουργίαν τελείαν, οὐδὲ Προηγιασμένην. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς δυσὶν ἡμέραις ψάλλομεν, Ἀλληλούϊα, ὁποίου ἂν τύχῃ Ἁγίου ἑορτὴ, ἐκτὸς τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, ποιοῦντες καὶ τὰς συνήθεις μετανοίας ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ ταῖς ὥραις· καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν, ἅπαξ μόνον, ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠὰ, μεταλαμβάνοντες καὶ οἴνου.

—o—

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, ἀναγινώσκομεν τὸν περὶ Νηστείας Λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, οὗ ἡ ἀρχὴ, Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε. Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριῴδια, καταλιμπάνονται αἱ ᾠδαὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριῴδιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.»

Νηστεύων ὁ Κύριος ἀνθρωπίνως, πρὸς ὑποτύπωσιν ἡμῶν, νικᾷ τὸν πειράζοντα, δεικνὺς τὸ ἡμέτερον, καὶ ὅρους ὑπογράφων ἡμῖν.

Ἱλάσθητι Κύριε τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπιβλέψας ὡς Θεὸς, ἱλέῳ σου ὄμματι, ἐπίσκεψαι ἅπαντας, τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου.

Θεοτοκίον.

Σοὶ πάντες προστρέχομεν Θεοτόκε, ὡς ὑπερμάχῳ ἀσφαλεῖ, εἰς πρεσβείαν κινοῦντές σε, λυτρώσασθαι τὴν ποίμνην σου ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.»

Ὁ θαυμάσιος Ἐνὼχ, δι' ἐγκρατείας μετετέθη ἐκ γῆς· αὐτὸν ζηλοτυποῦντες, μετατεθῶμεν ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωήν.

Ἑτοιμάζου ὦ ψυχὴ, καὶ προκαταίρου, πρὸ τοῦ πάθους Χριστοῦ, ἵνα τῇ ἀναστάσει, πνευματικῶς συνεορτάσῃς αὐτῷ.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Θεὸν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε· πρὸς σὲ γὰρ Θεοτόκε, ἁμαρτωλοὶ καταφεύγομεν.

Εἶτα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εἶτα τὸ Τριῴδιον τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Γ΄. ἦχος β΄.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἐξέτεινας παλάμας ἐν Σταυρῷ σου, ἐνέκρωσας νεκρώσει σου τὴν κατάραν, ἐζώωσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους· διὸ ὑμνοῦμέν σου, τὴν θείαν Σταύρωσιν, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες, τῷ ξύλῳ ἐζωώθημεν τοῦ Σταυροῦ σου. Αὐτὸν οὖν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν κατάπεμψον, εὐεργέτα Δέσποτα πολυέλεε.

Νηστείαν ἁγιάσωμεν φιλοφρόνως, κηρύξωμεν ἐγκράτειαν παθημάτων, βοήσωμεν ἐν δάκρυσι τῷ Δεσπότῃ· Δὸς ἡμῖν Κύριε, χάριν συμπράττουσαν, εἰς τὰ σὰ θελήματα πολυέλεε.

Δεξάμενος τὸ δῶρημα τῆς νηστείας, δοξάσωμεν τὸν δόντα εἰς σωτηρίαν· καὶ τοῦτο ἐργασώμεθα ἐπιπόνως, ἵνα τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν, ἐκ χειρὸς δεξώμεθα τοῦ ποιήσαντος.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου, θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, ἐξέγειρον ἐξ ὕπνου με ῥᾳθυμίας, τῇ μεσιτείᾳ σου, τῇ προστασίᾳ σου, Παναγία Δέσποινα Μητροπάρθενε.

Εἱρμὸς ἄλλος· ἦχος ὁ αὐτός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Ὑψωθέντος σου Σωτὴρ, ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ, ἡ κτίσις πᾶσα, ἐδονήθη τῆς γῆς, καὶ ἐῤῥάγη τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα.

Ἐμαστίχθης ἐν Σταυρῷ, Ἰησοῦ μου δι' ἐμὲ, καὶ ἐκεντήθης, τὴν πλευρὰν ἀγαθέ· ὅθεν πίστει προσκυνῶ, τὸ θεῖον κράτος σου.

Δόξα.

Κλίνας γόνυ ἐν τῇ γῇ, τὸν Πατέρα προσκυνῶ, Υἱὸν δοξάζω, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνυμνῶ, τὴν μονόθελον ἀρχὴν, καὶ τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ μυστήριον σεμνὴ, τῆς σῆς λοχείας· τίκτεις γὰρ Μαριὰμ, ἀπειράνδρως τὸν Θεὸν, καὶ μένεις ἄφθορος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς νηστείας τὸν καιρὸν, τῇ δυνάμει σου Χριστὲ, καθαγιάσας, σῶσον πάντας ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τοὺς προσκυνοῦντάς σε. Ὁ Εἱρμός.

« Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρων ἀρετῶν, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. »

Καθίσματα τοῦ Μηναίου καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ Δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὁ Ἀβραὰμ δι' ἀρετῆς καὶ φιλοξενίας, τὴν Τριάδα ὑπεδέξατο, ἀγγελικῶς ἐνδημήσασαν.

Πλοῦτος ἄσυλος τῆς ἐγκρατείας ἐστὶ, τὸ δῶρον, καὶ ὁ τούτῳ πλουτιζόμενος, καταπλουτήσει Θεότητα.

Δεῦτε κλαύσωμεν ἅμα τῷ λόγῳ, πίστει βοῶντες· Ὁ Θεὸς ἡμῖν ἱλάσθητι, τοῖς πολλὰ πλημμελήσασι. Θεοτ.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἁγνὴ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἁγνὴ Παρθένε, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκέτευε.

Ὠδὴ Ε΄. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νηστεύσας πάλαι Μωσῆς, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, Θεόπτης ἀνεδείχθη· καὶ Ἠλίας ἔμπυρος, ἁρματηλάτης ἀνεφέρετο.

Νηστεύσας πρὶν ὁ Δανιὴλ, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες ἅμα, τὰς μύλας τῶν λεόντων θλάσαντες, καιομένης φλογὸς κατεπάτησαν.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, Θεὸν ἐν γαστρί σου, βαστάσασα ἀφθάρως, φύλαττε τὴν ποίμνην σου, καὶ διατήρησον ἄτρωτον.

Ὠδὴ ΣΤ΄. Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει, ἡ σεμνὴ διασώζει νηστεία ποτέ. Νηστεύσωμεν οὖν ἐκ καρδίας, καὶ φύγωμεν ἐκείνην, τὴν ἐν γεέννῃ φθοράν.

Οἱ Νινευῖται δὲ πάλιν, τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ μετεποίησαν, θερμῇ μετανοίᾳ καὶ πόθῳ· αὐτοὺς νῦν ἐκ πόθου, πάντες ζηλώσωμεν.

Ἡ ἐνεστῶσα νηστεία, συγκαλεῖται ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν, προσδράμωμεν, οὖν ἐκ πόθου, καὶ γνῶμεν, τί τὸ δῶρον τῆς ἐγκρατείας ἐστίν. Θεοτοκ.

Ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

« Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστὲ ὁ Θεὸς, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με, μόνε φιλάνθρωπε. »

Κοντάκιον, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Ὠδὴ Ζ΄. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Γενώμεθα, καὶ ἡμεῖς, ὡς Δανιὴλ ἐκεῖνος, ὁ τοὺς λέοντάς ποτε, διὰ νηστείας ἐν λάκκῳ, ἐξημερώσας βρύχοντας.

Τοὺς Νεανίας τοὺς τρεῖς, ζηλώσωμεν ἐν φόβῳ, ἵνα φύγωμεν, καὶ τὸ πῦρ τῆς γεέννης, ὡς οὗτοι τὴν Βαβυλῶνος κάμινον.

Νηστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ ἁγνίσωμεν σῶμα, καὶ ὅλον ὅλως πνεῦμα, Θεῷ καθιερώσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ Ἁγνὴ, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προαιώνιον Λόγον, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ Η΄. Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. »

Νηστεύσας πρὶν Ἰωσὴφ, μίξιν ἔφυγε παρανόμου γυναίου, καὶ βασιλείας ἔτυχε· διὸ καὶ ἡμεῖς σβέσωμεν, διὰ νηστείας τὰ πεπυρωμένα βέλη, τοῦ ἐχθροῦ Βελίαρ.

Φυλάξωμεν καὶ ἡμεῖς, τὰς ἀρετὰς αὐτῶν· τοῦ Ἰὼβ τὴν ἀνδρίαν, τοῦ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, τὴν πίστιν Ἀβραὰμ, τὴν σωφροσύνην τὴν τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ τοῦ Δαβὶδ τὰς ἀριστείας.

Θεοτο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε παρθένος ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα τὸ Τριῴδιον.

Ὠδὴ Η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σταυροφανῶς ὁ Μωϋσῆς, τὰς παλάμας ἀνυψῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροποῦτο· σὺ δὲ Σωτὴρ, ἐν Σταυρῷ τὰς χεῖρας, ἐκτείνας ἐνέκρωσας, τὴν ὀλεθροτόκον, τοῦ ᾅδου τυραννίδα.

Ἥλοις παγεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, καὶ πλευρὰν διανυγεὶς, Χριστὲ Σωτήρ μου, τῆς κατάρας ἐῤῥύσω τοὺς γηγενεῖς, καὶ χαρᾶς ἀλήκτου, μετόχους ἀνέδειξας· ὅθεν εὐλογοῦμεν, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Οὐχὶ νηστείας ἀπαρχὴν, τὴν παροῦσαν ἱερὰν πιστοὶ ἡμέραν, ἐπιστάμενοι, ταύτην εἰλικρινεῖ λογισμῷ, τιμῶμεν, ἀλλ' εἴσοδον λέγοντες, καὶ τῶν τῆς νηστείας, παρείσβασιν προθύρων.

Προδεξιοῦται δεξιῶς, τὴν φιλόθεον ψυχὴν τοῖς προοιμίοις, ἡ καλλίστη νηστεία, προκαθαρσίων γερῶν, ὁσία, βαθμῖσι καὶ κλίμαξι, ταύτῃ προστεθεῖσα τὴν σήμερον ἡμέραν. Θεοτοκ.

Ἄνοιξον κρούουσιν ἡμῖν, καὶ τὸ ἔλεος τὸ σὸν προσκαλουμένοις, ταχινὴ τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ καὶ στεῤῥὰ, ἐν πᾶσι Παρθένε βοήθεια, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις βεβαία προστασία.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ἀναρτηθεὶς ἐν Σταυρῷ, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ, πάλιν ἀνεκαλέσω, καὶ ἐν τῷ Παραδείσῳ Χριστὲ Σωτὴρ εἰσάξας· σὲ ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ ὑψωθέντος Χριστὲ, ἐν Σταυρῷ ἑκουσίως, αἱ αὐγαὶ τοῦ ἡλίου, συνεστάλησαν φόβῳ, καὶ ἔδυ ἡ ἡμέρα· ὅθεν ὁ Λῃστὴς σὲ Θεὸν καθωμολόγει, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἴσον Πατρὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πεπιστεύκαμεν εἶναι, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ· ἣν πίστει προσκυνοῦμεν, τὸ τοῦ Ἀρείου δόγμα, ἀεὶ καταπατοῦντες. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Πῶς σε ὑμνήσω ὡς δεῖ, Θεοτόκε Παρθένε, δυσωδῶν ἁμαρτιῶν ἐγὼ νῦν ὁ σκοτεινός; ἀλλ' οὖν Ὑπεραγία, σύγγνωθί μοι τῇ τόλμῃ, τοῦ πενιχροῦ μου ἔπους.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ πιστῶν ἡ ἐλπὶς, Βασιλέων τὸ ὅπλον, Ἱερέων ἡ δόξα, Μοναζόντων τὸ σθένος, τῇ σῇ δυνάμει πάντας, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, σῶζε εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου Χριστὲ Σωτὴρ ἡμῶν,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.»

Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ, θάλασσαν διέῤῥηξε, καὶ λαὸν διήγαγε, καὶ τοῦτον ἔθρεψεν ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ, διὰ νηστείας ἐκτελῶν τεράστια.

Ὁ Γεδεὼν ἐκεῖνος, μόνοις τριακοσίοις, ἀνδράσι τοῖς λάμψασι, νικᾷ τὸν ἀλλόφυλον, ἐγκρατείᾳ, καὶ εὐχῇ· αὐτὸν ζηλοῦντες, καὶ ἡμεῖς μιμησώμεθα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἁγνὴ, παρθενίας τὸ καύχημα, Ἀγγέλων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία, καὶ Μήτηρ, καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τριῴδιον.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Σταυρῷ τὰς θείας παλάμας ἐξαπλώσας, συνῆψας, τὰ πρώην διεστῶτα Λυτρωτὰ, καὶ τῷ πατρὶ τὴν κατάκριτον, μεσιτεύσας ὡς δῶρον, προσήγαγες οὐσίαν τῶν βροτῶν· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν, τὴν ἄχραντόν σου Σταύρωσιν.

Ἡ τῆς ἁγίας νηστείας, ἐπιλάμψασα χάρις, ἀκτῖνας ἐπαφίησιν ἡμῖν, προκαθαιρούσας παλίῤῥοιαν, λογισμῶν καὶ τοῦ κόρου, τὸ σκότος ἐλαυνούσας, οἱ πιστοὶ διὰ τοῦτο προθύμως, ταύτην ὑποδεξώμεθα.

Τῶν ἀρετῶν ἡ καλλίστη, ἐξανοίγεται τρίβος, τὸ στάδιον τῶν θείων Νηστειῶν, πᾶσιν ἰδοὺ εὐτρεπίζεται· οἱ ἀθλῆται νομίμως, βουλόμενοι αἰτήσατε Χριστὸν, εἰρηναῖον ἐξ ὕψους, καιρὸν ἡμῖν δωρήσασθαι. Θεοτοκ.

Τῇ ὀξυτάτῃ πρεσβείᾳ, τῇ ἀγρύπνῳ σου σκέπῃ, τῇ κραταιᾷ σου Δέσποινα ἁγνὴ, νῦν βοηθείᾳ συντήρησον, τοὺς πιστούς σου οἰκέτας, ἐκ πάσης ἐναντίας προσβολῆς, καὶ παθῶν καὶ πταισμάτων, καὶ πειρασμῶν διάσωσον.

Ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑκουσίως προσπαγεὶς, πάντας ἡμᾶς ἐῤῥύσω, τῆς κατάρας τοῦ νόμου· διό σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν Χριστέ.

Πάντες προσκυνοῦμέν σου, τὰ παθήματα Σωτὴρ, ἅπερ ἑκὼν ἐδέξω, ἵνα ἐλευθερώσῃς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Δόξα.

Ἀϊδίως ὁ Πατὴρ, καὶ ἀῤῥεύστως τὸν Υἱὸν, ἐγέννησε, καὶ Πνεῦμά ἐστιν ὁμοούσιον, Πατρί τε καὶ τῷ Λόγῳ, ἡ ἀμέριστος Τριάς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νέμειν τὴν συγχώρησιν, τῶν πταισμάτων Μαρία, ὑπερευλογημένη, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἱκέτευε Σωτῆρα, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀσπαζομένους σε, τῇ δυνάμει σου Σταυρὲ τὸν τῆς νηστείας χρόνον, διελθεῖν ἐν εἰρήνῃ, ἀξίωσον καὶ ῥῦσαι, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Εἱρμός.

«Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν μόνην Θεοτόκον, μεγαλύνομεν πιστοί.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος ά.

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχή μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλῃ τῇ ἀτροφίᾳ· εἰ μὴ γὰρ ἀφορμή σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδὴς μισεῖσαι παρὰ Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέ ποτε σιτουμένοις· μὴ οὖν ἁμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσῃς, ἀλλ' ἀκίνητος, πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι, τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος θρηνῳδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Εἶτα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητός. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν·

Επουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶθ' οὕτω, μετανοίας μεγάλας γ΄. καὶ λέγομεν μυστικῶς, ἐν ἑκάστῃ μετανοίᾳ, ἀνὰ Στίχον τῆς ἑπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾷν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν

φὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

φόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ΄. εἶτ᾽ αὖθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ ψάλλομεν τὴν ά. Ὥραν, ἐν ᾗ ἀναγινώσκομεν τὰς Κατηχήσεις τοῦ Στουδίτου.

Εἰς δὲ τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος γ΄.

Βασιλεῦ, ἅγιε, παντοδύναμε, ὃν φρίσσει καὶ τρέμει τὰ σύμπαντα, σῶσον ἡμᾶς· δύνασαι γὰρ συγχωρεῖν ἁμαρτίας, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα τὴν Προφητείαν.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἐπιστράφητε πρός με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Τίς οἶδεν, εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν; Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν· συναγάγετε λαὸν, ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστούς· ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. Ἀνὰ μέσον τῆς κρηπῖδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύσονται οἱ Ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι· Φεῖσαι, Κύριε τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη· ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτοῦ· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐξαποστελῶ ὑμῖν τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὀνειδισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Καὶ τὸν ἀπὸ Βοῤῥᾶ ἐκδιώξω ἀφ᾽ ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρῶμος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Θάρσει ἡ γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι. Θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου· ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· συκῆ καὶ ἄμπελος ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν χαίρετε, καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα, εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερεχυθήσονται οἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς. Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε· καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

ΤΗ͂Ι ΤΕΤΑΡΤΗ͂Ι ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου.

Δόξα. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μετὰ δὲ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξεγειρέσθω, καὶ ἀναβαινέτω πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰωσαφάτ· ὅτι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρῖναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. Ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ὁ ληνός· ὑπερεχεῖται τὰ ὑπολήνια, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ αὐτῶν. Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. Ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνακράξεται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ· καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα· καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥουν τῶν σχοίνων. Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεον αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθῳώσω· καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

Εἶτα τὸ, καταξίωσον Κύριε.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὶς, μετὰ τῶν Στίχων, ὡς σύνηθως. Ἦχος γ'.

Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ τῆς νηστείας, καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας· ἁγνίσωμεν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σωμεν οὖν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες, εἴπωμεν· Δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἑνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁγιόπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων Ταγμάτων, Ἀποστόλων ὑμνῳδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Νῦν ἀπολύεις· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὴν α΄. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον.

Τὴν τεσσαρακονθήμερον, καὶ προκαθάρσιμον, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, σήμερον σέβουσι, καὶ τῆς νηστείας τὸν καιρὸν ἁγιάζουσι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ προκαταγγέλλουσι πᾶσι, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδότως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον αὐτούς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, ἡγουμένου τοῦ ἐν Σινᾶ ὄρους. Μετὰ δὲ τὸν Ν΄. τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν Τριῳδίων· ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν ταῦτα, καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμόν ἐστι τὸ Τριῴδιον.

Ὠδὴ Δ΄. ἦχος δ΄. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ἐξέλαμψαν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκτῖνα θεογνωσίας, οἱ Μαθηταί σου, καὶ τὴν πλάνην ἀπημαύρωσαν, τῆς πλάνης λύσαντες τὴν ζόφωσιν· αὐτῶν προσευχαῖς, σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὰ πρόθυρα τῆς νηστείας, ἀγώνων στεφανωθέντα, ταῖς εὐκαρπίαις, δεξιοῦνται τοὺς προστρέχοντας, νηφαλέως ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μυστικαῖς· σπουδαίως πιστοί, ἅπαντες συνδράμωμεν.

Νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, δεξάμενος προπετείᾳ τῆς ἀκρασίας, ἐνεδύθην ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ σύ με ἔνδυσον Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, στολὴν φωτεινήν, τῆς ἀναγεννήσεως.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ὑπὲρ λόγον, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ φύσιν, Θεογεννῆτορ, τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως· ὃν ἀπαύστως πρέσβευε, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ πάσης ὀργῆς, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ Εἱρμός.

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, κατενόησε τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη. Δόξα τῇ δυνάμει σου, δόξα Χριστὲ τῇ συγκαταβάσει σου.»

Ἄλλος, ἦχος β'. Ἐλήλυθας.

Σκεδάσαντες, ἀκρασίας τὸν ζόφον Ἀπόστολοι, ταῖς τῶν διδαχῶν ἡμῶν μαρμαρυγαῖς ἐκλαμπρύνατε, ἐγκρατείᾳ ἅπαντας, ἁμαρτωλοὺς καὶ δικαίους, ὡς πανεύφημοι.

Ὡς διαυγεῖς μαργαρῖται τοῦ Λόγου Ἀπόςολοι, πάντα ἐκοσμήσατε, δι' ἐγκρατείας τὰ πέρατα, καὶ καλλιεργήσαντες, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὄντως νῦν εὐγένειαν.

Τὴν κάμινον, διὰ δρόσου νηστείας Ἀπόστολοι, τῶν παθῶν μαράναντες, πᾶσι βροτοῖς ἐδιδάξατε, πόλιν ταύτην ἄσυλον, καὶ οἰκητήριον, ἔχειν ἁγιάσματος.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρκωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ὠδὴ Η'. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Γῆ σύμπασα Κύριε, τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη· πᾶσαν γὰρ διέδραμε, τῶν θείων Μαθητῶν σου, ὁ φθόγγος ὁ ἔνθεος, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας μεταστρέφων πρὸς γνῶσιν, ἀναμέλπουσαν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, τῆς μετανοίας ἐπεφάνη, σωτηρίαν φέρουσα, τοῖς ταύτην ἐντρυφῶσι, τὰ ἆθλα καὶ σκάμματα, τῶν ἱδρώτων καὶ κόπων· διὸ τρέχε ψυχή μου τῷ Δεσπότῃ σου, τῶν πολλῶν σου πταισμάτων ζητοῦσα, λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Νηστείᾳ στομώθητι, εἰρηνευούσῃ διανοίᾳ· θρέψον δὴ τὸν Κύριον, ψυχὴ τῇ εὐπραξίᾳ, ἀρετῆς ἐδέσματα, ὡς εὐώδεις θυσίας, προσκομίζουσα τούτῳ, καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα, τὰς ἱκεσίας δεχομένη, Δέσποινα τῶν δούλων σου, ἁγία Θεοτόκε, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη ἐξαλείψασα, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ, καὶ μόνῃ τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ.

Ἄλλος. Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Ὑμᾶς φῶς ὥσπερ ὁ Χριστὸς, εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πάσης, Ἀπόστολοι διδοὺς, ἀπελθόντες ἔφη διδάξατε, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵν' ἐν σαρκί με ὄντα, εἰδῆτε ἐγκρατείᾳ διαιτώμενον, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ὅλον τὸ σθένος πατοῦντα, καὶ ὁδὸν ἀνθρώποις, δεικνύοντα εὐθεῖαν.

Ἔδειξας βαίνουσαν Χριστὲ, τὴν ἐγκράτειαν εἰς ἱλασμὸν τῶν βροτῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν, παθῶν τε χωρισμόν· δι' αὐτῆς γάρ σου οἱ Ἀπόστολοι εὐηρέστησαν, καὶ φαεινοὶ φωστῆρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείχθησαν, κηρύττοντες τὸν Κύριον τρισὶ προσώποις, μιᾷ δὲ ἐν οὐσίᾳ πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἀνυμνοῦσιν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ὡς ποτὲ Κάϊν ὁ φονεὺς, οὐ προσήγαγον τὸ τῆς ψυχῆς μου θῦμα, ἀμώμητον Χριστὲ, ἀκαθάρτῳ γνώμῃ κρατούμενος· μὴ βδελύξῃ με, προσερχόμενον οὖν σοι διὰ νηστείας Σῶτερ ὑπεράγαθε· ἀλλ' ἔπιδε ἐπὶ τοῖς δώροις, οἷς πόθῳ ἄγω σοι Θεέ μου, ἐν καιρῷ τῆς νηστείας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὄλβιος γέγονε γαστὴρ, Θεομήτορος ὡς δεξαμένη Λόγον, παχύτητι σαρκὸς, ἐξ αὐτῆς μιγέντα βροτείᾳ μορφῇ καθ' ὑπόστασιν· καὶ ὤφθη πόλις Θεοῦ, ἐν ᾗ οἰκεῖν ὁ Ὕψιστος ηὐδόκησε, καὶ Κύριος Θεός· βοῶμεν τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ἁγνή σοι Θεοτόκε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφὲν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ Τιμιωτέρα.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. »

Ὅτι πυρσοὶ τῷ κόσμῳ, ἀπεστάλητε, ἀπλανεῖς, λυτρούμενοι βυθοῦ ἁμαρτιῶν, ἀνυμνοῦμεν, ἐν χαρᾷ, τὸν ἐνισχύσαντα ὑμᾶς, ὡς Ἀποστόλους αὐτοῦ.

Ὅτι ὑμᾶς τῷ κόσμῳ, μωρανθέντι πάλαι Χριστὸς, ὡς ἅλας ἐξαπέστειλε σοφοὶ συνετίζοντας αὐτὸν, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ, ἀνευφημοῦμεν πιστῶς·

Ὅτι πληθὺς πταισμάτων, περιέχει με χαλεπῶν, ἐν δάκρυσι προσπίπτω σοι Χριστὲ, συγχωρήσεως αἰτῶν, τὰς ἀφορμάς μοι παρασχεῖν, ἐν τῷ τῆς νηστείας καιρῷ.

Θεοτοκίον.

Ὅτι ἀνέδειξέ σε ὁ Θεὸς, Παρθένε ἁγνὴ, βοήθειαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν, μὴ ἐλλίπῃς ἐκτενῶς, καθικετεύουσα αὐτὸν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶν.

Ἄλλος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, ἡ νηστεία ἔδειξεν, οἰκουμένῃ πάσῃ ἐκλάμποντα, αἴγλῃ θείᾳ, καὶ φωτίζοντα κόσμον.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, Ἰησοῦ φιλάνθρωπε, τῶν ἐθνῶν τὰ γένη ἐδίδαξεν, ἐγκρατείας θησαυρίζειν τὸν πλοῦτον.

Ἡ δωδεκάχορδος φθογγὴ, Μαθητῶν σου σύστημα, ἐγκρατείας πλοῦτον χαρίζεται, τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πηγὴν σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρί σου τὸν Θεὸν, ὡς

βροτὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσιο Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

βροτὸν βαστάσασα, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ πηγάσασα· σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα· σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.»

Εἶτα τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε, κτλ.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος γ'.

Ἔλαμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ εὐπρέπεια, τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλὺν φυγαδεύουσα· ἐπεδήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, τῶν ψυχικῶν παθῶν, τὴν ἰατρείαν φέρουσα· ταύτῃ ποτὲ Δανιὴλ, καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες φραξάμενοι, ὁ μὲν, στόματα λεόντων ἐχαλίνωσεν, οἱ δὲ, τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἔσβεσαν· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σῶσον, Χριστὲ, ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι, ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐν γυναιξὶν ἁγία Θεοτόκε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ Θεὸν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, κτλ. καὶ τὰς γ'. μεγάλας Μετανοίας. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν ά. Ὥραν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—o—

Τῌ ΠΕΜΠΤῌ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὶς, μετὰ τῶν Στίχων, ὡς συνήθως. Ἦχος β'.

Ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, τοῖς ἀκλινῶς αὐτὸν προσκυνοῦσι, πάσης ἡδονῆς χαλινός ἐστι, καὶ νόμος ἐγκρατείας· οἱ γὰρ ἀπαύστως ἀφορῶντες, εἰς τὸν ἑαυτῷ παγέντα, σταυροῦσι τὴν σάρκα, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς, γενέσθαι σπεύδοντες διὰ νηστείας καθαρᾶς, οἰκειωθῶμεν, τῷ φιλανθρώπως ἡμᾶς οἰκειωσαμένῳ τῷ πάθει, καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας, τὴν φύσιν μεταδόντι, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες καὶ ἔκραζες, Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσι, ὡς εὔσπλαγχνος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. μετὰ τῶν Μετανοιῶν, ὡς καὶ τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΙ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ, Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ Τριαδικὰ τὰ εἰς τὸν τυχόντα ἦχον. Εἰς δὲ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου. ἦχος βαρύς.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές.

Ἀνύψωσον Ἐκκλησιῶν, τὸ κέρας τίμιε Σταυρὲ, κατάβαλε αἱρετικῶν, τῇ σῇ δυνάμει τὴν ὀφρὺν, καὶ εὔφρανον τῶν Ὀρθοδόξων τὰς χορείας, ἀξίωσον προφθάσαι σου πάντας ἡμᾶς τὴν προπομπὴν, καὶ καταπροσκυνῆσαί σε τὸ ὑποπόδιον Χριστοῦ· ἐν σοὶ γὰρ ἐγκαυχώμεθα, Ξύλον εὐλογημένον.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ βλέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς εὐπερίστατον λαὸν, σπλαγχνίσθητι, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐπίμεινον πρεσβεύουσα, μὴ ὑπολώμεθα δεινῶς· ἱκέτευε ὡς ἄχραντος, τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν Λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸν περὶ Νηστείας οὗ ἡ ἀρχή· Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι. Ζήτει αὐτὸν εἰς τὰ Ἠθικά· εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκομεν τὸν περὶ Νηστείας, Λόγον τοῦ ἁγίου Δωροθέου.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου. Ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριῴδια, καταλιμπάνονται αἱ τοιαῦται ᾠδαὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμά εἰσι τὰ Τριῴδια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὁ τῆς ἐγκρατείας θεῖος καιρὸς, ἐπέλαμψε πᾶσι, μετανοίας τὸν φωτισμὸν, τὸ σκότος ἐξαίρων τῶν πταισμάτων· τοῦτον προθύμῳ καρδίᾳ δεξώμεθα.

Ἰδοὺ μετανοίας ἡ καλλονὴ, ψυχὰς μεταπλάττει, τῆς νηστείας προσαγωγή· ταύτῃ νηφαλέως εἰσελθόντες, καὶ πταισμάτων πιστοὶ λύσιν λάβωμεν.

Ἀρχαὶ, Ἐξουσίαι καὶ Χερουβὶμ, καὶ πᾶσαι δυνάμεις, δυσωπήσατε τὸν καιρὸν, ἡμᾶς τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, ἐν μετανοίᾳ καὶ πάσῃ σεμνότητι. Θεοτ.

Ἁγία Παρθένε ἡ τῶν πιστῶν, ἀντίληψις μόνη, τὴν πρεσβείαν σου σύνεργον, καιρῷ τῆς νηστείας, πᾶσι δίδου, τοῖς Θεοτόκον ἁγνὴν σε γινώσκουσιν.

Ὠδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Τὰ ὀλέθρια πάθη, τὰ τῆς ψυχῆς φύγωμεν, τῇ ὑποδοχῇ τῆς νηστείας καὶ κατανύξεως, ἐπιδειξώμεθα, καρποὺς οἱ πρὶν ἁμαρτίαις, τὸν Θεὸν καὶ εὔσπλαγχνον παραπικράναντες.

Τὰς λαμπάδας ἐλαίῳ, τῶν ἀγαθῶν πράξεων, πάντες νῦν ἐφάψαι σπουδαίως προθυμηθείημεν, ὅπως εἰσέλθωμεν, σὺν ταῖς φρονίμαις

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΜΟΥ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νίμαις Παρθένοις, εἰς τὸν φωτεινότατον νυμφῶνα χαίροντες.

Θεηγόροι Προφῆται, θεοειδεῖς Μάρτυρες, θεῖοι Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τοῦτον αἰτήσασθε, καλῶς ἀπάρξασθαι, καὶ εὐαρέστως τελέσαι, τὸ νηστείας στάδιον πάντες δεόμεθα. Θεοτ.

Ὡς αἰτίαν σε πάντων, τῶν ἀγαθῶν Δέσποινα, πάντες ἐκτενῶς δυσωποῦμεν, συνεισελθεῖν ἡμᾶς, τῇ μεσιτείᾳ σου, τῷ τῆς νηστείας ἀγῶνι, καὶ πέρας δωρήσασθαι, τούτου σωτήριον.

Ὁ Εἱρμός.

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.»

Καθίσ. τοῦ Μηναίου, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.»

Ὥσπερ ὄρθρος προκύψασα, νῦν ἡ τῆς νηστείας χάρις προβάλλεται, μετανοίας τὸν καιρὸν ἡμῖν, ὀφλημάτων σκότος διαλύοντα.

Διαθρέψωμεν πένητας, ἔλεον ἐλέῳ ἀντιλαμβάνοντες, καὶ νηστείας θείῳ ὕδατι, ψυχικὰς κηλῖδας ἀποπλύνωμεν.

Ἐπουράνιοι Ἄγγελοι, τὸν ἀγαθοδότην, ἐκδυσωπήσατε, τὴν οἰκτρὰν ἡμῶν μετάνοιαν, οἰκτιρμοῖς ἀμέτροις ὑποδέξασθαι.

Θεοτοκίον.

Καθαρὸν ἱλαστήριον, τῶν ἁμαρτανόντων ἁγία Δέσποινα, μεσιτείᾳ σου διάῤῥηξον, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον.

Ὠδὴ Ε΄. Ὁ Εἱρμός.

«Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸ δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.»

Τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἀπαρχὴν ποιούμενοι βίου σεμνότητος, ἑαυτοὺς προθύμως, πρὸς ἀγῶνας πιστοὶ εὐτρεπίσωμεν, τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν εὐκαρπίαν, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγοντες.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία, θείας θεοπτίας ἀνέδειξε μέτοχον· τοῦτον οὖν ψυχή μου, μιμουμένη νηστείᾳ ἀνάλαβε, θείας ἀναβάσεις, ἐν σεαυτῇ διαθεμένη, ὅπως ἴδῃς Θεοῦ τὴν λαμπρότητα.

Ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ ἱερωνύμων Μαρτύρων δεήσεσι, τῆς νηστείας χρόνον, διανύσαι ἡμᾶς καταξίωσον, Ἰησοῦ οἰκτίρμον, ἐν μετανοίᾳ καὶ παντοίᾳ, ἀποχῇ ἁμαρτίας δεόμεθα. Θεοτ.

Τῆς νηστείας τὴν πύλην, μέλλοντες εἰσέρχεσθαι ἐκδυσωποῦμέν σε, τοῦ Θεοῦ τὴν πύλην, συνελθεῖν τοῖς οἰκέταις σου Δέσποινα, καὶ πλατῦναι πάντως, τοὺς λογισμοὺς καὶ διανοίας, τὰ σωτήρια πράττειν θελήματα.

Εἶτα τὸ Τριῴδιον τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Ε'. ἦχος πλ. β'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Σταυρῷ τὰς χεῖρας προσηλωθεὶς, λόγχῃ τὴν πλευρὰν διανυγεὶς, τὸ γραμματεῖον φιλάνθρωπε, τοῦ παραπεσόντος Ἀδὰμ διέῤῥηξας· διό σε Ζωοδότα ὕμνοις δοξάζομεν.

Δολίως ὄφις ὁ πονηρὸς, πάθη ἐπιθεὶς μοι ψυχικὰ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισε· σὺ δὲ τὰς παλάμας, ἐν τῷ Σταυρῷ προσπαγεὶς, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας Σῶτερ ἀνείλκυσας.

Ὁ τῆς νηστείας θεῖος καιρὸς, πάθη ἐκκαθαίρων ψυχικὰ, καὶ ψυχικοὺς πλύνων μώλωπας, ἦλθε νῦν, ἐπέστη· πιστοὶ συνδράμωμεν, καὶ τοῦτον φιλοφρόνως ὑποδεξώμεθα. Θεοτ.

Ταῖς φωτοβόλοις σου ἀστραπαῖς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον, σκότος, καὶ τὴν νύκτα τῆς ἁμαρτίας μου, προθύμως ἵνα ψάλλω, καὶ μακαρίζω σε.

Ἕτερον, ἦχος πλ. δ'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τὸν Σταυρὸν προσκυνῶ σου, Κύριε φιλάνθρωπε, δι' οὗ με ἔσωσας, καὶ ὑμνῶ τὰ πάθη, τὰ σωτήρια καὶ θεῖα Δέσποτα· δι' ὧν τῶν παθῶν μου, τῶν ἀλγεινῶν ἐῤῥύσθην Λόγε, εἰς ζωὴν μετελθὼν τὴν ἀπήμονα.

Τῷ Σταυρῷ πεποιθότες, τὴν τῶν ἐναντίων ἀπάτην τρεπώμεθα· ἐν αὐτῷ παγέντες, οἱ πιστοὶ γνωρισθέντες ἐγνώσθημεν, τῷ Θεῷ ὡς ἄρνες, νεογενεῖς ἐκλελεγμένοι, καὶ τὸ ἄδολον γάλα πεπώκαμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Λόγον, πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, δοξάζομεν, ἐν μιᾷ τῇ φύσει, γνωρισμὸν τηλαυγῆ ἐκτιθέμενοι, προσκυνοῦντες ἄμφω, καὶ διαιροῦντες τοῖς προσώποις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως λατρεύοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, ἡ χαρὰ τῶν δούλων σου, σὺ εἶ Παρθένε ἁγνή· τοὺς τιμῶντας πόθῳ, τὴν Εἰκόνα σου φύλαττε πάναγνε, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τοῦ ἀλλοτρίου, ἐλευθέρωσον ὡς συμπαθέστατος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὴν εὐθεῖαν ὁδόν σου, Κύριε κατεύθυνον, πᾶσι τοῖς δούλοις σου, τοῖς τιμῶσι πόθῳ, τῆς νηστείας τὸ στάδιον στήριξον, καὶ ταῖς εἰς τὸ κρεῖττον, ἐπαγωγαῖς τῆς σῆς ἁγίας, Βασιλείας ἡμᾶς καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον; καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸ δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι. »

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νηστεύσας ὁ Λυτρωτὴς, τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ἡμῖν, ὡρίσατο ψυχικῶν, κηλίδων καθάρσιον· ζεούσῃ προσέλθωμεν, οἱ πιστοὶ καρδίᾳ, ὅπως λάβωμεν συγχώρησιν.

Ὁ τοῦ Τελώνου Χριστὲ, τὸν στεναγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

στεναγμὸν προσδεξάμενος, καὶ Πόρνης τὸν ἐκ ψυχῆς, κλαυθμὸν προσαγόμενος, δέξαι ὡς φιλάνθρωπος, τὰς ἡμῶν δεήσεις, ἱλασμὸν ἡμῖν δωρούμενος.

Κηρύκων καὶ Προφητῶν, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, Ὁσίων Ἱεραρχῶν, καὶ πάντων Δικαίων σου, Χριστὲ παρακλήσεσιν, ἱλασμὸν πταισμάτων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάπεμψον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη τὸ ἀσθενὲς, τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, τῷ θείῳ σου τοκετῷ, Ἁγνὴ ἐπιῤῥώσασα, συνεργός μοι φάνηθι, πρὸς τὸ τῆς νηστείας, εἰσιόντι θεῖον στάδιον.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.»

Εἶτα τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Ὠδὴ Ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Πάλαι ἐν ἅρματι πυρίνῳ, ἀνεφέρετο, Ἠλίας τῇ νηστείᾳ, λαμπρυνθείς· ὦ ψυχὴ, τοῦτον ἐκμιμουμένη, τὰς τῆς σαρκὸς θανάτωσον, ἀκρασίας ἐγκρατείᾳ.

Ἴδε καιρὸς τῆς ἐγκρατείας, ὑπεμφαίνων σοι τὸ φῶς τῆς σωτηρίας· μὴ ἀμέλει ψυχὴ, Θεοῦ μακροθυμοῦντος· ἀλλὰ προθύμως βόησον· Ἀγαθὲ οἰκτείρησόν με.

Παῖδας στομώσασα νηστεία, διετήρησε τὸ πῦρ ἀκαταφλέκτους. Ἰησοῦ ταῖς αὐτῶν δεήσεσι πυρός με, τοῦ αἰωνίου λύτρωσαι, τῇ πολλῇ σου εὐσπλαγχνίᾳ.

Θεοτοκίον.

Μόνη βοήθεια ἀνθρώπων, βοηθὸς ἡμῖν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τοῖς σοῖς δούλοις γενοῦ, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, εὐαρεστοῦντες λάβωμεν, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν.

Ὠδὴ Η. Ὁ Εἱρμός.

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών· Τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Τῆς μετανοίας κάμινον, προθυμίᾳ ἐκκαύσωμεν, καὶ τὰς ἡδονὰς, ἐν αὐτῇ καταφλέξωμεν, ἁπάσας τοῦ σώματος, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πεῖραν μὴ λαβεῖν, τὸν πλούσιον ἐν ἐλέει, αἰτήσωμεν βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ εἰσιὼν καιρὸς ἡμῖν, τῆς νηστείας γενήσεται, πάσης ἁμαρτίας ἀποχῆς παραίτιος· μὴ οὖν κάτω κλίνωμεν, μηδὲ ῥαθύμως δράμωμεν, ὅπως ἐν βραχείαις, καὶ ὀλίγαις ἡμέραις, ἐτῶν πολλῶν κηλῖδας, κατανύξει καρδίας, ἐκπλύνωμεν τὸν μόνον, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦντες.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, τῶν Μαρτύρων ὁ σύλλογος, θείων Ἀποστόλων ὁ χορὸς ὁ ἅγιος, Ὁσίων ὁμήγυρις, Ἱεραρχῶν τε καὶ Προφητῶν, σὲ ἐκδυσωποῦσιν, Ἀ-

γαθὲ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γαθὲ πανοικτίρμον, μετάνοιαν γνησίαν, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τῆς νῦν εἰσαγομένης. Θεοτ.

Θεοχυῆτορ πάναγνε, ἐπὶ σὲ καταφεύγομεν οἴκτειρον ἡμᾶς, τῇ ἀγαθῇ πρεσβείᾳ σου, καὶ δίδου εὐίλατον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἅπασιν ἡμῖν ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας, τῆς νῦν εἰσαγομένης, εἰς πιστῶν σωτηρίαν, τῶν σὲ ὑμνολογούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Τριῴδιον. Ὠδὴ Η. Νόμων πατρῴων.

Κλῆρον πατρῷον μὴ φυλάξαντες, τῆς ἁμαρτίας νόμῳ κατεδουλώθημεν· ἀλλ' ἐκτείνας τὰς παλάμας σου, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ θείῳ, ἐλευθερίαν πᾶσιν, ἐδωρήσω δι' αὐτοῦ· ὃν σοι πίστει προσάγομεν, ἐν ἡμέραις ἁγίαις· Ἐλέησον ἡμᾶς Ἐλεῆμον, σὲ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῷ Σταυρῷ σου τὴν διάστασιν, καὶ τοῦ φραγμοῦ ἐξάρας τε τὸ μεσότοιχον, εἰρήνην ἐν τοῖς πέρασιν, ἐγκαινίσας πλουσίαν, εἰρηνευούσῃ δίδου, διελθεῖν ἡμᾶς Χριστέ, καταστάσει τὴν μέλλουσαν νηστείαν, σὲ Κύριον ὑμνοῦντας ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τῆς νηστείας χάριν σήμερον, ἡλιακὰς ἀκτῖνας, πᾶσι προβάλλεται, προκαθαίρουσα τὴν ζόφωσιν, τὴν ἐκ τῆς ἁμαρτίας· οἱ συσχεθέντες πάθεσι, ποικίλοις ἐν χαρᾷ, προσελθόντες δεξώμεθα τὸ δῶρον φιλοφρόνως· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἁμαρτωλῶν μεσῖτις, ξένων ἀνάψυξις, λυπουμένων ἡ παράκλησις, Παναγία Παρθένε, τὴν τῆς ψυχῆς μου λύπην διασκέδασον ἁγνή, καὶ παράκλησιν ἄνωθεν, ἐκ Θεοῦ μοι δοθῆναι, δυσώπει μελῳδοῦντι προθύμως, σὲ ὑπερυψοῦντι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί.

Καθηλούμενον σαρκί, ἐν τῷ Σταυρῷ Οἰκτίρμον, κατιδοῦσά σε, ἡ τῶν κτισμάτων φύσις, διεστρέφετο, φῶς ἡμέρας εἰς σκότος, ἐσαλεύετο ἡ γῆ, καὶ πάντα ἐκλονεῖτο.

Ἐν τῷ ὕψει τοῦ Σταυροῦ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, συνανύψωσας, καὶ ἐκ πλευρᾶς σου θείας, πλοῦτον ἔβλυσας σωτηρίας, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι Σωτήρ, τὸ ἄχραντόν σου Πάθος.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱόν.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἱότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν· ἀλλ' ἴδια καὶ ἄμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας, εἰπέ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως προεκλάμψαντα, καὶ σὺν ἁγίῳ Πνεύματι, ἀνυμνούμενον; ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος, εὐδοκήσας τεχθῆναι, ἐκ σοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν μετάνοιαν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θὸς τῇ φύσει προσδεξάμενος, τῶν τοῦ ἐχθροῦ παγίδων ῥῦσαι Κύριε, ἵνα πίστει καὶ πόθω, σὴν νῦν ἀνυμνῶμεν, ἁγίαν δεσποτείαν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.»

Ἰδοὺ ὁ φωτοφόρος ἧλθε καιρὸς, ἡ ἁγία ἡμέρα ἐπέλαμψε, τὰ σκοτεινὰ, πάθη σου ἀπόφευγε, ὦ ψυχὴ, καὶ τὰς αὐγὰς ὑπόδεξαι, τὰς καθοδηγούσας σε πρὸς τὸ φῶς, κατάνυξιν ὡς οἶνον, πίνουσα, ἐπευφραίνου, καὶ ἡδονῶν τὴν μέθην μίσησον.

Ὡς ὄντως ἀγαθώτατος ὁ καιρὸς, τῆς νηστείας Χριστὲ, ὅνπερ δέδωκας, πᾶσι πιστοῖς, εἰς ἁμαρτημάτων ἀποτροπὰς, καὶ ἱλασμὸν σωτήριον, καὶ τῶν χαρισμάτων ὑποδοχήν· ἐν ᾧ σε δυσωποῦμεν, μετόχους Σωτὴρ πάντας, τῶν ἀγαθῶν σου ἡμᾶς ποίησον.

Συνήθως τὰ ἐλέη σου ἐφ' ἡμᾶς, ἐπιῤῥαίνων Οἰκτίρμον τὰ πλούσια, δίδου ἡμῖν, δάκρυα καθαίροντα μολυσμοὺς, καὶ λογισμοὺς ποθοῦντάς σε, πίστιν καὶ ἀγάπην εἰλικρινῆ, μετάνοιαν πλουσίαν, οἰκείωσιν τελείαν, πρὸς σὲ τὸν μόνον Πολυέλεον.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθὸν, ἡ τεκοῦσα Σωτῆρα ἀγάθυνον, πάντας ἡμᾶς, πάθεσιν ἀμέτροις καὶ λογισμοῖς, κεκακωμένους Δέσποινα, καὶ βεβαρημένους ἁμαρτιῶν, φορτίοις δυσβαστάκτοις, ἵνα σε κατὰ χρέος, ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἀτονεῖ πᾶσα φύσις, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐχαριστεῖν Εὐεργέτα, ὅτι σάρκα θέλων, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, καὶ ἐπὶ ξύλου ὑπὲρ ἡμῶν ἐτάθης, κατάρα γεγονὼς, ἵνα τὴν πρὶν κατάραν ἀνέλῃς, τῆς ἀνθρωπότητος.

Φαιδρὰ ἡμέρα, ἡ τῆς ἐγκρατείας ἐπέστη· φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, δεῦτε ὑπαντήσωμεν, ψυχή μου τῷ Δεσπότῃ, χάριν ἐκπεμφθῆναι ἄνωθεν, ἡμῖν αἰτοῦντες, καὶ τῶν πολλῶν σφαλμάτων διόρθωσιν εὑρεῖν, ὅπως φρικωδεστάτης γεέννης, μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν ἁμαρτιῶν συσχεθεῖσι, τῆς μετανοίας νῦν τὰ ἱερὰ εἰσόδια ἐπέστη, πάντων τὰς ψυχὰς φωτίζοντα· διὸ ψυχή μου, τὸν σκοτασμὸν ἔκκλινον, τοῦ κόρου τῶν παθῶν, σπεῦσον ἵνα τρυφῆς αἰωνίου, ἐπαπολαύσῃς ἐκεῖ. Θεοτ.

Ἡ προστασία πάντων, τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

εἰς σὲ πεποιθότων, ἢ ἐν ἀνάγκαις, ἄγρυπνος ὑπάρχουσα προστάτις Θεοτόκε, τῆς αἰωνιζούσης λύτρωσαι, ἡμᾶς γεέννης, καὶ τῶν ἀποκειμένων, κολάσεων πικρῶν, ὅπως χρεωστικῶς ὑμνῶμεν, τὰ μεγαλεῖά σου. Ὁ Εἱρμός·

« Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.»

Τὸ Φωταγωγικὸν, τοῦ ἤχου.

Σοὶ δόξα πρέπει. κτλ.

Ἐν δὲ τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Πρὸ τοῦ σωτηρίου Σταυροῦ, τῆς ἁμαρτίας βασιλευούσης, τῆς ἀσεβείας ἐπικρατούσης, τῶν ἀνθρώπων ἐμακαρίζετο, τρυφὴ σωματικὴ, καὶ σαρκικῶν ὀρέξεων, ὀλίγοι κατεφρόνουν· ἀφ' οὗ δὲ τὸ τοῦ Σταυροῦ μυστήριον πέπρακται, καὶ δαιμόνων ἐσβέσθη τυραννὶς τῇ θεογνωσίᾳ, ἡ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ γῆς ἀρετὴ πολιτεύεται· διὸ νηστεία τιμᾶται, ἐγκράτεια λάμπει, προσευχὴ κατορθοῦται, καὶ μάρτυς καιρὸς, ὁ παρὼν δεδομένος ὑμῖν, ὑπὸ τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωΐ.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης.

Μαρτυρικόν.

Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων σου, πᾶσα ἡ κτίσις ἑορτάζει, οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἶτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· Τρισάγιον· τὸ, Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες· Κύριε ἐλέησον μ'. Ἐπουράνιε Βασιλεῦ· τὰς μετανοίας, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ· (ὅρα σελ. 45.)

Εἶτα τὴν ά. ὥραν, μετὰ τῶν συνήθων μετανοιῶν, ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου. Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ ταῖς ὥραις, μετὰ τὴν Τριθέκτην, ψάλλομεν τὸ παρὸν τροπάριον τῆς Προφητείας· ἦχος πλ. β'.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου φιλάνθρωπε. Δίς.

Προκείμενον ἦχος ά.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἰδοὺ, ἐγὼ σώζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν, καὶ εἰσάξω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς

ἡμέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους, ἐκ στόματος τῶν Προφητῶν, ἀφ' ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίου Παντοκράτορος, καὶ ὁ Ναὸς, ἀφ' οὗ ᾠκοδόμηται. Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ, καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως· καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· ἀλλ' ἢ δείξω εἰρήνην· ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δρόσον αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου ταῦτα πάντα. Καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα, καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτω διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ. Θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· διότι τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα. Οὕτω παρατέταγμαι καὶ διανενόημαι, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τῇ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα. Θαρσεῖτε. Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρῖμα εἰρηνικὸν κρίνετε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν· καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Προκείμενον, ἦχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ Τεσσαρακοστῇ εἰς τὸ Λυχνικὸν, τῇ Παρασκευῇ, εἰ μέλλει γενέσθαι Προηγιασμένη, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς· καὶ ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. δευτεροῦντες τὸ ά. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ αὐτοῦ ἤχου· καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοίως· Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ· καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰ δ' οὐ γίνεται Προηγιασμένη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ γ'. Μαρτυρικὰ τὰ τοῦ ἤχου, καὶ τοῦ Μηναίου γ'. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον, καὶ νῦν, τὸ, Θεοτοκίον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα. δευτεροῦντες τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· εἶτα τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οὕτω τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ, κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν, ἀπὸ τῆς β'. Ἑβδομάδος, μέχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς ε'. Ἑβδομάδος, ἐπιτελουμένης Προηγιασμένης, εἴτε μή.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐν τῷ Λυχνικῷ, ἤγουν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς Τυρινῆς, μέχρι τῆς ε'. Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, Ἑσπέρας ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν

κατὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κατὰ τὴν ἡμέραν ἦχον, ἱστῶμεν Στίχ. ι. ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς· καὶ λέγομεν τὰ δ'. Κατανυκτικὰ, τὸ τοῦ αὐτοῦ ἦχου, τὰ τοῦ Τριῳδίου προσόμοια. τὰ β'. τοῦ Κυροῦ Ἰωσὴφ, καὶ τὸ ἓν τοῦ κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τοῦ Μηναίου, γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δευτεροῦντες αὐτό· τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον· τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς δηλωθήσεται ἐν ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς.

Δεῖ γινώσκειν προσέτι, ὅτι τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, Μηναῖον οὐ ψάλλομεν· ἀλλ' ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις λαχόντων Ἁγίων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἐκτὸς εἰ μὴ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ τοῦ Προδρόμου· τότε δὲ γίνεται κατὰ τὸ Τυπικόν.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ Παρασκευῇ, Ἑσπέρας.

Εἰς τὸ Λυχνικὸν, Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'. Δεῦτε ἅπαντες πιστοί.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὰς τῶν ὁσίων Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν. Ἀντώνιον τὸν κορυφαῖον, τὸν φαεινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον, καὶ πάντας ὁμοῦ· καὶ τούτων ὥσπερ Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας νοητῶς διεξερχόμενοι, τερπνῶς ἀνακράξωμεν· Ταῦτα τὰ ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ αὐτὰ, τοὺς ἀφθάρτους καρποὺς τῆς ζωῆς ἐξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχάς· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Χαῖρε Αἴγυπτε πιστὴ, χαῖρε Λιβύη ὁσία, χαῖρε Θηβαῒς ἐκλεκτὴ, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ πόλις καὶ χώρα, ἡ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ ἀναδείξασα· οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυμάτων τῇ αἴγλῃ, καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς, εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν· Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τίς ἐξείποι γηγενῶν, τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῶν βίους, Πατέρες παγκόσμιοι; ποία δὲ γλῶσσα λαλήσει, τοὺς ἱεροὺς ἐν Πνεύματι ἀγῶνας, καὶ ἱδρῶτας ὑμῶν, τὰ ἆθλα τῶν ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαίστρας τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς δάκρυσιν; ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὥσπερ Ἄγγελοι ὄντες ὤφθητε, οἱ αὐτοὶ, τὰς δαιμόνων δυνάμεις, τελείως καθείλετε, τελέσαντες θαυμαστὰ, καὶ ἐξαίσια τέρατα. Διὸ πρεσβεύσατε, σὺν ὑμῖν παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες ἀλώβη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λώβητον, νοῦν ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενοι, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνεληλύθατε· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, ἐσπεύσατε τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ Πνεύματι· ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθητε ἀκρότης, πολισταὶ τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλεῖπται, κανόνες ἀρετῆς ἀκριβέστατοι. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Πανόσιοι, καθαρῶς ἐποπτεύετε, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνοντες ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ὑμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· τὸ ά. τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον.

Μετὰ δὲ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Εἶτα τὴν Προφητείαν.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετάρτη, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη, ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα καὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε· καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσετε· Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἔτι ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλάς· καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ, ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου. Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλήψονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλήψονται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου λέγοντος· Πορευσώμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν, ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστι.

Προκείμενον ἦχος πλ. β'.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

Τὸ, Καταξίωσον Κύριε.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος· τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἔφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Λῃστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Μαρτυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τοὺς καθηγητὰς νῦν τιμῶμεν, Πατέρες ὅσιοι· δι' ὑμῶν γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριοί ἐστε τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλοι, Δικαίων ὁμόσκηνοι, καὶ Ἁγίων, μεθ' ὧν πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε ἁγνείας κειμήλιον· χαῖρε ἀΰλου φωτὸς, καθαρὸν ἐνδιαίτημα· χαῖρε τὸ κεφάλαιον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε· τῶν Ἀποστόλων, χαῖρε τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων, χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε τὸ πλήρωμα, Προφητῶν πανάμωμε, καὶ Ἀσκητῶν, Μοναστῶν ἀγλάϊσμα, καὶ σωτηρία πιστῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ Θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τὸν τοῦ ἤχου ἐνδιάτακτον Νεκρώσιμον Κανόνα.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι, ΠΡΩΪ

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, καὶ τὴν α'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ταῖς τῶν Πατέρων ἀστραπαῖς καταυγασθέντες, ὡς εἰς Παράδεισον τερπνὸν νῦν εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάῤῥου καταπολαύσωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαμβητικῶς, σκοποῦντες ἁμιλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς, τῷ Σωτῆρι κραυγάζοντες· Εὐχαῖς αὐτῶν ὁ Θεὸς, μετόχους ἡμᾶς ποίησον, οὐρανῶν Βασιλείας σου.

Δόξα, ὅμοιον.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν Παῦλον συμφώνως, σὺν Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ καὶ Εὐθυμίῳ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τοῖς λοιποῖς Πατράσι· καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως Χριστὸν, ἀπαύστως ἐκδυσωπῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον, ἐπιτελούντων μνήμην αὐτῶν, ἐν ᾄσμασι δοξάζοντες, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν ἁγνὴ, καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν

τόκον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ· ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Καθίσματα·

ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἀντώνιον ὁμοῦ, καὶ Εὐθύμιον πάντες, σὺν πᾶσι τοῖς λοιποῖς, θεοφόροις Πατράσιν, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, αὐτῶν τὴν μνήμην πανηγυρίζοντες· οὗτοι γὰρ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντὸς πρεσβεύουσιν, ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν.

Ὡς εἰς λειμῶνα ἀρετῶν ἀνθηφοροῦντα, τῶν θεοφόρων Ἀσκητῶν περιπατοῦντες, τῆς ὀσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνόου· τοῖς ἄθλοις γὰρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, τὸ σῶμα τῇ ἐγκρατείᾳ δουλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πνεύματι ἀγγελικὴν ἐπὶ γῆς, πολιτείαν βιώσαντες· δόξης οὖν ἠξιώθησαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῶν Ἀσωμάτων σου Χριστέ, καὶ τοῦ Προδρόμου, τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν, καὶ τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἁπάντων τε, καὶ τῶν Ὁσίων, πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρου καὶ ἀγαθῆς, Μητρός σου, ἐκδυσωπούμενος, δὸς ἡμῖν, τῷ φωτί σου πορεύεσθαι· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, τυχεῖν τῆς βασιλείας σου, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ τοὺς λόγους τοὺς εἰς τοὺς Πατέρας τελειωθέντας, εἰς δόσεις γ'.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς ς'. καὶ τῶν Πατέρων εἰς η'. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὠδὴ Α. ἦχος πλ. δ'.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Πάντες ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας, θείους Πατέρας ἡμῶν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οὓς ἤνεγκεν, Αἴγυπτος, Θηβαῒς καὶ Λιβύη, ἅπας τόπος, καὶ πόλις καὶ χώρα.

Χαίροις Μοναστῶν ὁ ἀρχηγός, Ἀντώνιε πανένδοξε, Ἀμμοῦν ὁ θεοφόρος, τὸ τῆς νηστείας κλέος, Ἀρσένιε ἄγγελε, κράτος τῆς ἡσυχίας, καὶ Ἀμμωνᾶς ὁ πνευματοφόρος.

Τέρπου σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ, Ἀγάθων ἱερόψυχε· Ἀχιλλᾶ καὶ Ἀμώη, τὰ ἄνθη τῆς ἐρήμου· Ἀνοὺβ, καὶ Ἀλώνιε, Ἀμωναθᾶ, καὶ Ἄνθιμε, τῶν ἀρετῶν φαιδροὶ μαργαρῖται.

Λύχνοι διακρίσεως ἡμῖν, ὑμνείσθω Ἄρης σήμερον, καὶ Ἀπολλὼς ὁ μέγας· ὑπακοῆς δὲ φῶτα, Ἀθρὲ καὶ Ἀκάκιος· τούτοις καὶ Ἀββακύρης, συνεκλάμπει, ὥς τις ἑωσφόρος.

Ὅρος πολιτείας ὑψηλῆς, ἀνέφανεν Αὐξέντιος, ἀθλητὴς δὲ ἁγνείας, Ἀβράμιος, ὁ μέγας· μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος, στῦλος τῆς ἐγκρατεί-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κρατείας, ἀνεδείχθη, σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Λάμπει ὡς ἀστὴρ ἐν οὐρανῷ, ἐν ἀσκηταῖς Ἀμμώνιος, καὶ ὁ θεῖος Ἀνίνας· αὐγάζει δὲ σὺν τούτοις, καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, Ἀγαπητὸς ὁ πάνυ, εἴτις ἄλλος, σὺν τούτοις αὐγάζει.

Ὕμνοις εὐφημοῦμεν ἱεροῖς, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, τὸν ἐν τῷ ὄρει λαμπρῶς, ἀσκήσαντα τοῦ Ἄθω, φωστῆρα τὸν μέγιστον πάσης τῆς οἰκουμένης· οὗ πρεσβείαις σωζόμεθα πάντες.

Βίοις θεοπνεύστοις ἀληθῶς, Παράδεισος ἐδείχθητε, τῆς Ἐκκλησίας σοφοὶ μακάριοι Πατέρες· οἳ πάντες κατ' ὄνομα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβείαν, τῷ Κυρίῳ ποιεῖτε ἀπαύστως. Μαρτυρικόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστοί, τιμήσωμεν τοὺς Μάρτυρας, ἐν ἐτησίοις ᾠδαῖς, καὶ ᾄσμασιν ἐν πίστει, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ᾄδοντες καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ. Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὑμνῶ, πρόσωπα αὐθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἄναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ πανάγιος Ναός, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος· ἐσφραγισμένη πηγή, τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου· τὴν πόλιν σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως. Ὁ Εἱρμός.

« Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ᾄδοντα καὶ βοῶντα· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ. »

Ἐνταῦθα στιχολογεῖται ἡ β'. ᾠδὴ τοῦ Ψαλτηρίου. Ὠδὴ β'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος. »

Ὀσμῆς νῦν πληρούμεθα, ὡς εἰς Παράδεισον ἄλλον θέοντες, τῶν θεοφυτεύτων ἀρετῶν τῶν Ἀσκητῶν· ἃς ἐν ἐγκρατείᾳ, καὶ δάκρυσιν ἤνθησαν, ποικίλως καρποφοροῦντες, πολιτείας τῷ Θεῷ οἱ ὁσιώτατοι.

Μέγας Βησσαρίων, πτηνῶν τὸν βίον ζῶν, ἄλλος ἄγγελος, νέος Ἰὼβ πάλιν, ὁ στεῤῥὸς Βενιαμίν· ἀλλὰ καὶ Βιτάλιος λαμπτήρ, πόρνας σώζων Θεῷ· Βυτίμιος δὲ ὁ θεῖος, καὶ ὁ κλεινὸς Βαβύλας, σὺν τούτοις ὑμνείσθωσαν.

Ὕψει πολιτείας, οὐράνιος γέγονας ὦ Βενέδικτε, οἶκος δὲ σοφίας, ὁ ποιμὴν Βασιανός· ἀλλὰ καὶ Βασίλειός τις, ἦρε στέφανον ὑπακοῆς· τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, διαδείκνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸ λαμπρόν.

Ὕμνοις Γελασίῳ· οὗτος ἀοίδιμος βασιλεὺς παθῶν· αἶνος Γερασίμῳ, ᾧ δεδούλευκεν ὁ θήρ· εἶχε γὰρ αὐτῷ, δι' ἀρετῆς τελειότητα· δόξα καὶ Γερμανῷ τῷ πατρί,

σὺν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σὺν Γαΐῳ τῷ σοφῷ θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Δαβὶδ Θεσσαλονίκης, γέρας καὶ καύχημα· ὁ θεόληπτος Δανιὴλ, αἰνείσθω ὁ ἐν θαύμασι πολύς· ἔργῳ δὲ καὶ λόγῳ Δανιὴλ ὁ τῆς Σκήτεως, Δῖός τε καὶ Δάλματος, ἀρχηγοὶ τῶν μοναστῶν, ἔρεισμα πίστεως.

Ἀστέρων διαυγείας, ὑποταγὴ πολλῷ κρείττους ἔδειξεν, ὡς δύω φωστῆρας καταλάμποντας ἡμᾶς, Δομετιανόν τε καὶ Δομέτιον τοὺς θεόφρονας· σὺν τούτοις καὶ οἱ ἀνώνυμοι, ἐνδόξως ἀνυμνείσθωσαν.

Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη Μονὰς, ὑπέρθεε τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς. Καὶ νῦν Θεοτοκ.

Μόνη εἰσήγαγες τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέννησιν· μόνη οὐχ ὑπέστης, τὴν ἐκ φύσεως φθορὰν, ἄσπορον ἀφθόρως, τοκετὸν ὑπομείνασα· διό σε ὡς Θεοτόκον, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ, Ἁγνὴ δοξάζομεν.

Καταβασία. Ἴδετε, ἴδετε.

Ὠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον, εἰσιόντες ἀρετῶν, τῶν θεσπεσίων Πατέρων, τῆς τούτου γευσώμεθα, ἀειζωοπαρόχου ἐμψύχου τρυφήσεως, πιστῶς ἀνευφημοῦντες αὐτούς.

Τιμάσθω Εὐθύμιος, ὁ φανότατος ἀστὴρ ὁ ἑωσφόρος Ἑλλάδιος, Ἐφραὶμ ὁ θεόπνευστος, σὺν Εὐλογίῳ τῷ πάνυ, οἱ ἔργοις καὶ θαύμασιν, ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Ὑμνείσθω ἐν ᾄσμασι, Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστὸς, καὶ Ζαχαρίας ὁ πάντιμος, καὶ Ζήνων καὶ Ζώϊλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, σὺν τούτοις γεραιρέσθωσαν.

Τῆς Θέρμης Θεόδωρον, τὸν πανάγαστον ὑμνῶ, καὶ τοῦ Ἐννάτου τὸν πάνυμνον· μεθ' ὧν καὶ Θεόδουλον, σὺν Θεωνᾷ ἀναμέλπω· τιμῶ τὸν θεσπέσιον, καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Αἰνείσθω Θεόκτιστος, ὁ πανάριστος ποιμὴν, καὶ ὁ ὑψίνους Θαλάσσιος, ὁ μέγας Θεόδωρος, ὁ κληθεὶς Συκεώτης, σημείοις καὶ τέρασι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Ἀστέρες ἀνίσχουσιν, ἄλλοι πάλιν παμφαεῖς, ὁ κολοβὸς Ἰωάννης, σὺν τοῖς ἐν τῇ κλίμακι, τρισὶ φαεσφόροις, σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε, ἐνδόξως καταλάμποντες. Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, καὶ ὑπέρθεε Μονὰς, ἡ διαιρέσει τὴν ἕνωσιν καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἓν ἡμᾶς σύναψον, θέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σκηνήν σε θεότευκτον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφὶμ συγκαλύπτουσαν, Ἁγίων τὰ Ἅγια, προτυπῶν σου Παρθένε, τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, Χριστὸν σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Ὁ Εἱρμός.

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Ἀντωνίου τὸ πρᾶον καὶ καθαρὸν, Εὐθυμίου τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν, Παύλου Ἀρσενίου τε, τὸ ἀμιγὲς καὶ ἡσύχιον, Θεοκτίστου τὸ κλέος, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁσίων, ἁπάντων τὰ τάγματα, οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, καὶ συνευφημήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς σὺν πάσαις, Εὐπραξίαν τὴν παρθένον, σὺν τούτοις ὑμνήσωμεν, γυναικῶν ταῖς θεόφροσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν. Δόξα.

Τοὺς δεσμοὺς διαῤῥήξαντες τῶν παθῶν, ἐκολλήθητε πόθῳ τῶν ἀγαθῶν· δόξαν ὑπερκόσμιον, ἐν Χριστῷ ἐνεδύσασθε, ἐξ οἰκείων κόπων, εὑρόντες ἀνάπαυσιν, ἐγκρατείας πόνοις, τυχόντες τῆς ἄνω ζωῆς· ὅθεν ἐπαξίως, συνευφραίνεσθε ἅμα, ταῖς ἄνω δυνάμεσι, γηθοσύνως ἐν ᾄσμασι, τῷ Θεῷ παριστάμενοι· Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων μου· ἀλλ' ὡς τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, ἐπ' ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐπίβλεψον δέομαι· ῥῦσαι ἁμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ ἀλάστορος, Δέσποινα, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Λαμπτὴρ κοσμοφανὴς, ὁ θεῖος Ἱλαρίων, ὅρος γνωστικὸν, ὁ μέγας Ἰουστῖνος, μεθ' ὧν Ἱέραξ τιμάσθω, καὶ Ἰβηστίων, οἱ ἀριστοκλέοι, σὺν τῷ Ἰωσήφ.

Καὶ Ἱερεμίας, ἤστραψε τῷ βίῳ, ὤφθη δὲ καὶ σθένος μέγα Ἰσχυρίων· μεθ' ὧν πυρσεύει Καρίων, Κόπρης, καὶ Κάστωρ, Κασσιανὸς δὲ δι' ἀμφοῖν παγκαλλής.

Ἄγαμαι Καλλίστου, τὰς χρηστολογίας· αἰνῶ τὰς Λαυρεντίου, ἀγαθοεργίας· τὴν εὐπραξίαν Λογγίνου διαφημίζω· καταγεραίρω τὰς τοῦ Λὼτ ἀρετάς.

Λεόντιον ὑμνῶ, βυθὸν θεολογίας, Μάξιμον δὲ μέλπω, πέλαγος δογμάτων, Μαρκιανὸν ἐγκαλλώπισμά τε, καὶ Μάρκον, τὸν εὐπειθῆ καὶ τὸν θεάκουστον.

Γέρας ἀρετῶν, Μακάριος ὁ μέγας, ὁ Πολιτικὸς δὲ χρῆμα εὐσεβείας· ἀνακηρύττεται τούτοις Μάρκος ὁ πάνυ, σὺν Δαλματῷ, ὁ αἰθίοψ Μωσῆς.

Μαρτινιανοῦ, καὶ Μάλχου μεγαλύνω τοὺς ὑπὲρ ἁγνείας δρόμους τε καὶ ἄθλους, τὸ εὐπραγὲς δὲ Μαρκέλλου τοῦ ποιμενάρχου, τιμῶ καὶ Μίλλην τὸν νεκρέγερτον. Δόξα.

Ξένον ὅτι ἓν, καὶ τρία ἡ Θεότης· ὅλη ἐν τρισὶ, προσώποις ἀμερίστως· Πατὴρ, Υἱὸς γὰρ καὶ

Πνεῦμα

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Πνεῦμα ἅγιόν ἐστι, τὰ προσκυνούμενα ἐν φύσει μιᾷ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ εὐρύχωρον χωρίον· χαῖρε κιβωτὲ, τῆς νέας Διαθήκης· χαῖρε ἡ στάμνος, τὸ μάννα ἐξ ἧς ἐδόθη, πᾶσι βροτοῖς τὸ ἐπουράνιον. Ὁ Εἱρμός.

«**Ἐ**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν τρόμῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.»

Ὠδὴ Ε. Τῆς τῶν παθῶν με.

Τοῦ ἐν Ἐδὲμ Παραδείσου, δεῦτε ἴδωμεν ἄνθη ἀείζωα, τὰ θεοβλαστούργητα, Πατέρων σπουδάσματα· ὧν ὑπάρχει μόνος γεωργὸς ὁ Κύριος.

Νείλου τοῖς ῥείθροις τῶν λόγων, καταρδεύεται πᾶσα, νοερὰ ψυχὴ, Ναυκρατίου Νίκωνος, τοῖς βίοις λαμπρύνεται, σὺν Ναθαναὴλ δὲ, καὶ Λισθένωρ τέρπει αὐτήν.

Ὁ Ξενοφῶν σὺν υἱέσιν, ἀρεταῖς ἀπαστράπτων, φωτίζει ἡμᾶς, μέγας δὲ Ὀρσήσιος, ὑπὲρ δὲ Ὀνούφριος· τὸν Ποιμένα δὲ, τίς ἀξιολογήσει βροτῶν;

Παμβὼ καὶ πράξει καὶ λόγῳ, μακαριζέσθω ἀξίως, ὡς ὑψηλὸς· εἴργων δὲ τοὺς δαίμονας, Πούπλιος ὁ ἔνδοξος, δοξαζέσθω ἴσα, ὁ λαμπρὸς Πιννούφριος.

Ἀξιοχρέως τιμάσθω, ὁ περίδοξος ὄντως Παφνούτιος, Πίωρ, Πατερμούθιος, Παῦλος ὁ ἁπλούστατος, Πιτυροῦν, ὁ μέγας, καὶ Πατέρων ἔξαρχος.

Λαμπρῶς ἐγκωμιαζέσθω, ὁ φωστήρων φωστὴρ, ὁ Παχώμιος, Παλάμων ὁ σύναθλος, ὁ θεῖος Πετρώνιος, Πασαρίων σὺν τούτοις, θείαις ἐξυμνείσθω ᾠδαῖς.

Δόξα.

Ταῖς ὑποστάσεσι τρία, εἰ καὶ φύσει τὸ ἕν, Θεότης ἐστίν· εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, καὶ οἷς περ πιστεύομεν, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ συμφυές.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα Πανάχραντε, αὐτὸν ἱκετεύουσα, μὴ παύσῃ δεόμεθα, ἐκ κινδύνων ἀεὶ ῥύεσθαι τὴν ποίμνην σου. Ὁ Εἱρμός.

«**Τ**ῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς βαθυτάτης λυτρούμενος, ὄρθριζειν ἀξίωσον, τὸ πνεῦμά μου δέομαι, ἐν φωτὶ ἡμέρας, τῶν σῶν προσταγμάτων Χριστέ.

Ὠδὴ ς΄. Συνεχόμενον δέξαι με.

Θαυμαστοὶ οἱ πανσέβαστοι, Πατέρες ἡμῶν, ὧν οἱ θεῖοι ἆθλοι ὧν τὰ παλαίσματα, ὧν αἱ ἰάσεις· τίς γὰρ πλὴν τούτων, ἔδειξε τεράτων ἰσχύν;

Ῥαβουλᾶς ὁ θαυμάσιος, καὶ Ῥοῦφος ὁμοῦ, καὶ Σισώης ἅμα ὁ ἰσάγγελος, ἀνευφημείσθω, μεθ' ὧν ὁ θεῖος Σέριδος, καὶ Συλουανός.

Οὐρανὸς τετραφώστηρος, ἐφάνη ἐν γῇ, ἡ δὶς δύω αὕτη, Συμεώνειος ὁμωνυμία, οἱ ἐν τοῖς στύλοις τρεῖς εἰσι καὶ εἷς ὁ Σαλός.

Μέσον ἄστρον ὡς Ἥλιος, ὧν ἦν ἀρχηγὸς, ὁ ἡγιασμένος Σάββας ἤστραψε μεθ' ὃν αὐγάζει καὶ Σεραπίων, πράξεσι, σὺν τῷ Συλβανῷ.

Σαρματᾶς καὶ Τιμόθεος, Τιθό-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ης ὁμοῦ, σὺν Ὑπερεχίῳ, καὶ Φαρμούθιος, Φωκᾶς, Χαρίτων, Χαιρήμων, Ψόης ὑμνείσθω, καὶ Ὦρ ὁ σοφός.

Ἡ Ἁγία καὶ ἔνδοξος, Πατέρων πληθύς, ἡ μνημονευθεῖσα, καὶ ἀνώνυμος, ῥῦσαι κινδύνων, τοὺς πόθῳ τὰ μνημόσυνα τελοῦντας ὑμῶν. Μαρτυρικόν.

Θαυμαστὸς εἶ φιλάνθρωπε, ἐν σοῖς Ἀθληταῖς, ὧν οἱ θεῖοι ἆθλοι, ὧν τὰ θαύματα, ὧν αἱ ἰάσεις· ὧν ταῖς πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα.

Σὲ Τριὰς ὑπεράρχιε, καὶ θεία μονὰς, φῶς καὶ φῶτα μέλπω, ζωὴν καὶ ζωὰς, Νοῦν καὶ Λόγον, Πνεῦμα ἅγιόν τε, καὶ ἅγια, τὸν ἕνα Θεόν. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτορ, ἀνασκίρτησον· ὁ σώζων κόσμον, ἐκ τῆς ἁγνῆς Νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός. Ὁ Εἱρμός.

«Συνεχόμενον δέξαι με, φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν· καὶ προσπίπτοντα, τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην, Κύριε, σῶσόν με.»

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὡς εὐσεβείας Κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, Κύριε, τὴν ὑφήλιον λάμποντα. Ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τοὺς σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας διαφύλαξον, ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι· Ἀλληλούϊα. Ὁ Οἶκος.

Τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένισα λογισμοῖς θεωρῶν τὰ γενόμενα, καὶ μετρήσας αὐτῶν τὰ ἐπώδυνα, τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐταλάνισα, ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισα, τοὺς μερίδα καλὴν ἐπιλεξαμένους, τὸ παθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ μένειν σὺν αὐτῷ, καὶ συμψάλλειν ἀεὶ τῷ Προφήτῃ Δαβίδ· Ἀλληλούϊα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ἁγίων Ἀνδρῶν τε καὶ Γυναικῶν.

Στίχοι.

Ψυχαῖς Δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει.
Χοὰς μενούσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.

Ταῖς τῶν Ὁσίων σου πάντων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Δεῦτε προσοίσωμεν ὕμνους κατὰ χρέος, γυναιξὶ ταῖς ὁσίως βιωσάσαις, καὶ ἰσαγγέλως· ὧν ἱκεσίαις κράξωμεν, Ὁ Θεὸς σῶσον πάντας ἡμᾶς·

Ἡ χριστοφόρος Βρυαίνη, σὺν τῇ θείᾳ Φεβρωνίᾳ τιμάσθω, καὶ Θωμαΐδι, καὶ Ἱερείᾳ, καὶ Πλατωνὶς δὲ ᾄδεται, σὺν αὐταῖς καὶ Μελανθία πιστῶς.

Ταῖς ἀγγελόφροσιν αἶνος Εὐπραξίαις, σὺν δυσὶ Θεοδώραις, Ἀναστασίαις ταῖς πανολβίαις, ὕμνος καὶ δόξα ἄπαυστος, θαυμαστὸς λατρευσάσαις Θεῷ.

Ἡ Αἰγυπτία Μαρία, φῶς ἐν Κόσμῳ, καὶ ἡ Μαρῖνος κληθεῖσα, ἄστρον ὤφθη τῇ Οἰκουμένῃ· ἡ Εὐφροσύνη ἥλιος, ἀρεταῖς ἀπαστράπτουσα.

Πυρσοφαὴς Θεοδούλη ἐν τῷ βίῳ, καὶ αὐγάζει ἐν ἀσκήσει Ἰουλίττα, καὶ συνεκλάμπει πράξεσιν, Ἰσιδώρα ἡ πανολβίας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Η οὐρανόφρων Μαρίνη νῦν τιμάσθω, σὺν τῇ μεγάλῃ Ματρώνῃ. Συγκλητικὴ δὲ καὶ ἡ Σάῤῥα, σὺν τῇ Ἰούστῃ ᾄσμασιν, ὡς σοφαὶ ἀνυμνείσθωσαν.

Πελαγία ὁ Ἄγγελος Κυρίου, Ταϊσία, ὁ λύχνος τῆς μετανοίας, συνᾳδέσθω, καὶ εἴτις ἄλλη, ἔλαμψε γυναικῶν ἐν σκότει. Δόξα.

Σὺν τῷ Υἱῷ, τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁμοφρόνως, δοξολογοῦντες πιστῶς βοῶμεν, Δόξα σοι Τριὰς Μονάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Θεοτοκ.

Θεοτόκε Παρθένε ἡ τεκοῦσα, τὸν τοῦ Κόσμου Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, εὐλογημένη· αὐτὸν δυσώπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ Εἱρμός.

« **Ὁ** τοὺς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ Παρθένον φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε μετὰ τόκον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. »

Ὠδὴ Η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ

Τοὺς ποιμένας καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, Ἱεράρχας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, σὺν τοῖς Ὁσίοις, πάντες ἀνυμνήσωμεν, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ χρέος, Βασίλειος ὁ μέγας, καὶ σὺν τούτῳ, ὁ πολύαθλος ὄντως, ὑμνείσθω Ἀθανάσιος ἐν ᾄσμασι, μετὰ Γρηγορίου, τοῦ θεολογίαις, ἐξάρχοντος ἁπάντων.

Ιωάννην τὸ χρυσοῤῥῆμον στόμα, σὺν Κυρίλλοις, τοῖς θεοσόφοις στύλοις, δοξάσωμεν ὡσαύτως καὶ Ἡσύχιον, ἄλλον Θεολόγον, σὺν τῷ θεηγόρῳ, καὶ θείῳ Μελετίῳ.

Γρηγορίῳ, δόξα τῷ Νυσσαέων, σὺν τοῖς δύω, θαυματουργοῖς Πατράσι, καὶ ὁ σοφὸς τὰ θεῖα Ἐπιφάνιος, σὺν Ἀμφιλοχίῳ, τῷ λαμπρῷ φωστῆρι, ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Μητροφάνην, τῶν Ἱερέων κλέος, σὺν Νεκταρίῳ, Ἀττικῷ Γενναδίῳ, μεθ' ὧν καὶ Ἀνατόλιον ὑμνήσωμεν, τοὺς ζωολαμπτῆρας, ἅμα Εὐσεβίῳ, καὶ Πρόκλῳ τοῖς πανσόφοις.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ὦ Μονάδα, τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ Ὄρος, τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, Θεοτόκε, ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, θείους ναοὺς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα.

Ὠδὴ Θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Τίς τὴν παῤῥησίαν, ἐρεύξεται Ἀμβροσίου; τοῦ Ἱεροθέου δὲ, πῶς

τὴν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν σοφίαν ἐξείποι; καὶ Ἀλεξάνδρων τῶν θεοσόφων Πατέρων, τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως στεῤῥότητα.

Φαίδιμος ὁ θεῖος, Σπυρίδων ὁ θεοφόρος, σὺν τῷ Ἀντιπάτρῳ, Παμβῷ, Παλλαδίῳ, καὶ Νόννῳ, Ἱερωνύμῳ, καὶ Γερμανῷ τῷ παντίμῳ, ὡς θεοφωστῆρες ἀνυμνείσθωσαν.

Ὁ πολὺς τὰ θεῖα, Διονύσιος τιμάσθω, ὡς τῶν οὐρανίων μύστης, ὁ πολύαθλος Κλήμης, Φλαβιανός τε, καὶ Παῦλος ὁ μέγας, τῆς ὁμολογίας οἱ προκήρυκες.

Μιχαὴλ Συνάδων, ὑμνείσθω σὺν Ταρασίῳ, Νικηφόρος αὖθις, σὺν Θεοδώρῳ τῷ πάνυ, καὶ Θεοφάνης, ὁ Ἱερώνυμος ὄντως, οἱ ὑπασπισταὶ τῶν χαρακτήρων Χριστοῦ.

Πέτρος καὶ Ἰγνάτιος, οἱ ὄντως θεοφόροι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, καὶ ἰσάθλοι ὄντες, ἀνυμνείσθωσαν ἅμα σὺν Πολυκάρπῳ καὶ Κυπριανῷ τῷ χριστομάρτυρι.

Ὅσιοι Πατέρες καὶ Ἱεράρχαι Κυρίου, σὺν Ἱερομάρτυσι, καὶ Γυναιξὶν ἁγίαις, ὀνομαστοὶ καὶ ἀνώνυμοι πάντες, εὔξασθε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ἐν ταῖς οὐρανίαις, μοναῖς τῆς δόξης Κυρίου, σὺν χοροῖς τῶν Μαρτύρων, καὶ Ἀποστόλων τρυφῶντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν γῇ τὰς αἰτήσεις, Μάρτυρες τῷ Κτίστῃ προσαγάγετε. Δόξα.

Ὁ εἷς ἐν Τριάδι Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως· εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστον, ἀλλ' εἷς τῇ φύσει πέλεις, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισσοφαέσιν ἰδιώμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρί, καὶ μὴ φλεγομένην, προεώρα πάλαι Μωσῆς, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, τὴν θεόδεκτόν σου γαστέρα Παρθένε, ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν Ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.»

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, πληθὺς ὁσίων Πατέρων, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ὁμήγυρις, καὶ Γυναικῶν τὸ σύνταγμα, ἡμᾶς καταφαιδρύνατε τοῦ ἀνυμνῆσαι ἀξίως, ὑμῶν τὴν πάμφωτον μνήμην.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας, Θεοφόρους Πατέρας, καὶ Ἱεράρχας ἅμα τε, Γυναικῶν τὰς ὁσίας, καὶ τῶν Ἱερομαρτύρων, τὰς χορείας ἐν ὕμνοις, φαιδρῶς ἀνευφημήσωμεν, ὅπως ἁγιασθῶμεν, καὶ ταῖς εὐχαῖς τούτων, καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὸν δρόμον διανύσωμεν, εὐμαρῶς τῆς νηστείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσ. ἦχ. πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν, ὁσίως ἀσκήσασαν, ἐν ᾠδαῖς ἐγκωμιάσωμεν πιστοί· τοὺς

Ἱεράρ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ᾄσμασι, θεοφρόνως ὁμοψύχως ἀδελφοί· ἐν ἐγκρατείᾳ γὰρ ἔζησαν, καὶ ἐν νηστείᾳ καθαρᾷ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κατετράνωσαν, τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῖν· μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν, Γυναικῶν τὰς Θεοφόρους καὶ λαμπράς, τὴν αὐτῶν πολιτείαν, θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν ψυχῇ, ἵνα εὕρωμεν ἐκεῖ, πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας φαιδρῶς, ὁσίως τε ζήσαντας, εὐφημήσωμεν ἐνδόξως ἀδελφοί, ὡς βιοτεύσαντας καλῶς, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, εὐσεβῶς μετοικισθέντας ἐν χαρᾷ, πρὸς λῆξίν τε τὴν ἀνόλεθρον, καὶ μακαρίαν τὴν ἐκεῖ, δι' ἀρετῆς καὶ σεμνότητος, εὐθυδρομήσαντας ἰδού, ἀξίως τιμήσωμεν, ὅπως τύχωμεν ἐλέους ἐκ Θεοῦ, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ χαρᾶς· καὶ ῥυσθῶμεν τῶν ἐκεῖ, ἀπαραιτήτων κολάσεων.

Ἱεραρχῶν ἁπάντων ὁ χορός, Δικαίων ὁμήγυρις, Ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων Γυναικῶν, τῶν βιωσάντων εὐσεβῶς, δυσωπηθέντες χάριτι, ἱκετεύσατε τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ πανοικτίρμονα Κύριον, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐκεῖ κατακρίσεως, ῥυσθείημεν διὰ παντός, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν σοφοί, καὶ μελλούσης ἀπολαύσεως, τρυφᾶν διηνεκῶς, εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀγαλλιώμενοί τε καὶ ἡμεῖς, αἶνον ὕμνοις ἀπαύστως, τῷ Ζωοδότῃ ἀνακράζοντες.

Θεοπρεπῆ πανήγυριν πιστοί, κροτήσωμεν σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων δαψιλῶς, Ἱεραρχῶν, καὶ Ἀσκητῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ ὁσίων Γυναικῶν, καὶ εὐσεβῶν· τῶν γὰρ φθαρτῶν κατεφρόνησαν, καὶ τῶν προσκαίρων ἀληθῶς, καὶ ὡς ἀράχνην ἡγήσαντο, καὶ ὥσπερ σκύβαλα αὐτά, ἵνα κερδήσωσι, τὸν Χριστὸν καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, καὶ τὰ θεῖα ἐκεῖνα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὓς οὐδὲ ἤκουσέ ποτε· ὧν πρεσβείαις ὁ Θεός, ῥῦσαι φθορᾶς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιοι Πατέρες, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, τῶν κατορθωμάτων ὑμῶν· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὕρετε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν· τῶν δαιμόνων ὠλέσατε τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθάσατε τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζηλώσατε· παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν σῶν Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ'. καὶ ς'.

Προκείμ. τοῦ Ἀποστ. ἦχ. βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ, ἕνεκεν βρώματος, κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· πάντα μὲν καθαρά. ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν, ἐν ᾧ δοκιμάζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου· φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος· μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἕτερος τῶν Ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου.

Ὁ καρπὸς δὲ τοῦ Πνεύματος, Ἀδελφοὶ, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πρᾳότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πρᾳότητος· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε· καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος β'.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν.

Καὶ τῶν Ὁσίων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ Λυχνικόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, ς'. καὶ τοῦ Τριῳδίου δ'. Στιχηρὰ προσόμ. τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ πλάστης μου Κύριος, χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβών με, ζωηρῷ φυσήματι, ψυχώσας ἐζώωσε καὶ ἐτίμησεν, ἐπὶ γῆς ἄρχοντα, ὁρατῶν ἁπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον. Σατὰν δ' ὁ δόλιος, ὀργάνῳ τῷ ὄφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. Ἀλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὔσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στολὴν θεοΰφαντον, ἀπεξεδύθην ὁ τάλας, σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ· καὶ συκῆς φύλλα δὲ, καὶ τοὺς δερματίνους, νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι· ἱδρῶτι κέκριμαι, ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· ἀκάνθας καὶ τριβόλους δὲ, φέρειν μοι ἡ γῆ κεκατήραται. Ἀλλ' ὁ ἐν ὑστέροις, τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀνακαλέσας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λέσας εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παράδεισον.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὡραιότατον κάλλος, Θεόκτιστον σκήνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων σου, Πλάστην τὸν τῶν ὅλων ἱκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξαί μοι, ἃς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα· καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον, ἐν σοὶ κατετρύφησα.

Ἀδὰμ ἐξωστράκισται, παρακοῇ Παραδείσου, καὶ τρυφῆς ἐκβέβληται, γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν ἀπατώμενος, καὶ γυμνὸς κάθηται, τοῦ χωρίου οἴμοι! ἐναντίον ὀδυρόμενος. Διὸ σπουδάσωμεν, πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι, νηστείας ὑπακούοντες, εὐαγγελικῶν παραδόσεων· ἵνα διὰ τούτων, εὐάρεστοι γενόμενοι Χριστῷ, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐκάθησεν Ἀδὰμ, ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρετο· Οἴμοι, τὸν ἀπάτῃ πονηρᾷ πεισθέντα καὶ κλαπέντα, καὶ δόξης μακρυνθέντα! οἴμοι, τὸν ἁπλότητι γυμνὸν, νῦν δὲ ἠπορημένον! Ἀλλ' ὢ Παράδεισε, οὐκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω, οὐκέτι ὄψομαι τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου καὶ Πλάστην· εἰς γῆν γὰρ ἀπελεύσομαι, ἐξ ἧς καὶ προσελήφθην. Ἐλεῆμον Οἰκτίρμον βοῶ σοι· Ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ τῆς Ὀκτωήχου.

Μετὰ δὲ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυψεν, ἡ σελήνη σὺν τοῖς ἄστροις εἰς αἷμα μετετράπη· ὄρη ἔφριξαν, βουνοὶ ἐτρόμαξαν, ὅτε Παράδεισος ἐκλείσθη. Ἐκβαίνων ὁ Ἀδὰμ, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Θεοτόκε Μαρία· ἀνεδείχθης γὰρ θρόνος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, σκηνὴ παναγία, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, Χερουβὶμ ἅρμα, ἀνωτέρα δὲ τῶν Σεραφὶμ, νυμφὼν δόξης· ἐκ σοῦ γὰρ προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ πάντων Θεός. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου, τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου, διὰ τῆς βρώσεως· διὸ καὶ καθεζόμενος ἀπέναντι τούτου, ὠδύρετο ὀλολύζων, ἐλεεινῇ τῇ φωνῇ, καὶ ἔλεγεν· Οἴμοι, τί πέπονθα ὁ τάλας ἐγώ! μίαν ἐντολὴν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ τῶν ἀγαθῶν παντοίων ἐστέρημαι. Παράδεισε ἁγιώτατε, ὁ δι' ἐμὲ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὔαν κεκλεισμένος, ἱκέτευε τῷ σὲ ποιήσαντι, κἀμὲ πλάσαντι, ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθήσωμαι. Διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ· Τὸ ἐμὸν πλάσμα οὐ θέλω ἀπολέσθαι, ἀλλὰ

βούλομαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

βούλομαι τοῦτο σώζεσθαι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου. Φύλ. 8.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, Τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΤΗ͂ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂ι ΠΡΩΊ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, δὶς, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία· Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τῆς Ἑξαημέρου τοῦ Χρυσοστόμου.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι, ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, σχολάζει ὁ Πολυέλεος· ψάλλεται δὲ μόνον ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν, τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ, Πᾶσα πνοή· τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ· καὶ μετὰ τὸν Ν'. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι.

(Φύλλῳ 2.)

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου, εἰς ή. καὶ τοῦ Τριῳδ. εἰς ϛ'. Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου. Ποίημα Χρυσάφου τοῦ Πρωτασηκρίτου.

Ὠδὴ Α. ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Δεῦρο ψυχή μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοὶ, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρὶν, ἐν Ἐδὲμ γυμνώσεως, δι' ἧς, ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ὑπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ οἰκτιρμῶν, Πλαστουργὲ τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ὅλων Ποιητὰ, ἐκ χοὸς ζώωσας με τὸ πρὶν, ἐνετείλω σὲ ὑμνεῖν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Οἴμοι ψυχή μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδὲμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδὰμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμὲ, τὸν ἐξόριστον Ἐδὲμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

Καταβασίας δὲ λέγομεν τοὺς Εἱρμοὺς τοῦ παρόντος Κανόνος.

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα· Ἄσωμεν.»

Ὠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὄφιν ὁ δόλιος ποτε, τὴν τιμήν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὔας ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγὼ πλανηθεὶς, ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὗπερ, προσέταξέ μοι Θεὸς, μηδόλως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπεῤῥίφην πικρῶς.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχή! πῶς οὐκ ἔγνως τὸν δόλον; πῶς οὐκ ᾔσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτί-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σθης τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη μου σεμνὴ, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ, τῷ τοκετῷ σου Ἁγνὴ, ἀφθαρσίαν, αὖθίς με ἀμφίασον.

Καταβασία.

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.»

Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολὴν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτὸς, ἱδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ· διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν τοῦ Παραδείσου, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν, ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτὴς μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· ἡμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης· ἀλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτὰ, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ἀνάγνωσις τοῦ Λόγου, εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης, οὗ ἡ ἀρχή· Τί λύετε τάξιν ἐπαινουμένην; Ποιοῦμεν δὲ αὐτὸν εἰς δόσεις δύο.

Ὠδὴ Δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τιμῆς ἠξίωμαι, ἐγὼ ὁ ἄθλιος, παρὰ σοῦ τοῦ Δεσπότου ἐν τῇ Ἐδὲμ, οἴμοι πῶς πεπλάνημαι, καὶ διαβόλῳ φθονηθεὶς, ἀπεῤῥίφην τοῦ προσώπου σου!

Ἐμὲ θρηνήσατε, Ἀγγέλων τάγματα, Παραδείσου τὰ κάλλη καὶ τῶν φυτῶν, τῶν ἐκεῖ εὐπρέπεια, τὸν πλανηθέντα δυστυχῶς, καὶ Θεοῦ ἀποσκιρτήσαντα.

Οὐκέτι βλέπω σε, οὐκ ἀπολαύω σου, τῆς ἡδίστης καὶ θείας μαρμαρυγῆς, πάντιμε Παράδεισε· γυμνὸς γὰρ ἔῤῥιμμαι εἰς γῆν, παροργίσας τὸν ποιήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα, ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὰς πύλας πᾶσι πιστοῖς, ἃς Ἀδὰμ ἀπέκλεισε διὰ παράβασίν ποτε, πύλας ἐλέους μοι διάνοιξον.

Καταβασία.

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα.»

Ὠδὴ Ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Φθονήσας πάλαι μοι ὁ ἐχθρὸς,

τῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῆς ἐν Παραδείσῳ εὐτυχοῦς, ἀναστροφῆς ὁ μισάνθρωπος, ὄφεως ἐν εἴδει με ὑπεσκέλισε, καὶ δόξης ἀϊδίου ξένον με ἔδειξε.

Θρηνῶ καὶ κόπτομαι τὴν ψυχὴν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιζητῶ, πλήθη δακρύων προστίθεσθαι, ὅταν ἀποβλέψω, καὶ καταμάθω μου, τὴν γύμνωσιν ἣν ἔσχον, ἐκ παραβάσεως.

Ἐκ γῆς ἐπλάσθην χειρὶ Θεοῦ, αὖθις δ᾽ἐπιστρέφειν πρὸς τὴν γῆν, ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἤκουσα. Τίς ἐμὲ μὴ κλαύσῃ, τὸν ἀπωσθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐδὲμ τὸν ᾅδην ἀνταλλαξάμενον. Θεοτ.

Νυμφῶνα δόξης σε μυστικὸν, πάντες καταγγέλλομεν πιστοὶ, Θεοκυῆτορ πανάμωμε· ὅθεν δυσωπῶ σε Ἁγνὴ πεσόντα με, νυμφῶνος Παραδείσου, οἰκεῖον ποίησον. Καταβασία.

«Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.»

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στολήν με ἐνέδυσας, θεοΰφαντον Σωτὴρ, ἐν τῇ Ἐδὲμ ὡς εὔσπλαγχνος· ἐγὼ δέ σου παρεῖδον τὴν ἐντολὴν, πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, καὶ γυμνὸς καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Ψυχὴ πανάθλία μου, ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ, διὰ ἀπροσεξίας σου· Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς· Ἀγγέλων κεχώρισαι· εἰς φθορὰν κατηνέχθης· ὢ τοῦ θαύματος!

Ἐλέησον, οἰκτειρον, Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς, τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα, μὴ παρίδῃς με δέομαι Ἀγαθὲ, τὸν ἀποχωρίσαντα, ἐμαυτὸν τῆς χορείας τῶν Ἀγγέλων σου. Θεοτ.

Μαρία θεόκλητε, ἡ Κυρία τοῦ παντὸς, ὡς τετοκυῖα Κύριον, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Λυτρωτὴν, αἰχμάλωτον ὄντα με, Παραδείσου τῆς δόξης ἀνακάλεσαι.

Καταβασία.

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.»

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ, φρονήσεως χορηγὲ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα· σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθησεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι.

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω,
Βρώσει γλυκείᾳ, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ

ὁ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Δροσοβόλον μέν.

Ὁ δεσπόζων τῶν αἰώνων πάντων Κύριος, ὁ πλάσας με βουλήματι σῷ, φθονηθέντα με, τῷ δολίῳ δράκοντί ποτε, καὶ σὲ παροργίσαντα Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεὸς, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Τὰ τοῦ αἴσχους περικείμενος ἐνδύματα, οἴμοι! ἀντὶ στολῆς φωταυγοῦς, ἀποκλαίομαι τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν Σωτὴρ, καὶ πίστει βοῶ σοι Ἀγαθέ· Μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεὸς, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Ἐτραυμάτισεν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος, ὅλην μου τὴν ψυχὴν φθονερῶς, Παραδείσου δὲ τῆς τρυφῆς ἐξόριστον ποιεῖ· ἀλλ' ὦ εὐσυμπάθητε Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς ὡς Θεὸς, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἱκέσιόν μου δέησιν Πανάμωμε πρόσδεξαι συμπαθείᾳ τῇ σῇ, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων δίδου μοι Ἁγνὴ, ἐν θρήνοις βοῶντι ἐκτενῶς· Μὴ ὑπερίδῃς Ἀγαθὴ, ἀλλ' ἀνακάλεσαί με.

Καταβασία.

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Ὠδὴ Η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Δωρεαῖς πολυτρόποις, πάλαι τετίμηκας, τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, μόνε φιλάνθρωπε, δράκων δὲ δεινὸς συριγμῷ ἐδελέασεν, οἴμοι! τῶν προσόντων, καλῶν ἀπογυμνώσας.

Ἵνα τί συμβουλίας πικρᾶς ἀκήκοας, καὶ τῆς θείας ἐγένου, ψήφου παρήκοος; οἴμοι ταπεινὴ ψυχὴ, Θεὸν λυπήσασα! ὃν ἀεὶ δοξάζειν, ἐτάχθης σὺν Ἀγγέλοις.

Ἑρπετῶν καὶ θηρίων δεσπότης γέγονας· ἑρπετῷ ψυχοφθόρῳ, πῶς προσωμίλησας, σύμβουλον λαβὼν, ὡς εὐθῆ τὸν ἀλάστορα; ὦ τῆς σῆς ἀπάτης, ψυχή μου παναθλία!

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σκηνήν σε Θεοῦ σαρκώσεως, ἀνυμνοῦμεν Μαρία Θεοχαρίτωτε· ὅθεν με δεινῶς σκοτισθέντα τοῖς πάθεσι, λάμψον φῶς ἐλέους, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία.

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντας γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γλυκὺς εἰς γεῦσιν καρπὸς τῆς γνώσεως, ἐν τῇ Ἐδὲμ ἐφάνη μοι, πλησθέντι τῆς βρώσεως· εἰς χολὴν δὲ γέγονε τὸ τέλος αὐτῆς· οἴμοι ψυχὴ ἀθλία! πῶς ἀκρασία σε, τῆς τοῦ Παραδείσου ἑστίας, ξένην πεποίηκε;

Θεὲ τῶν ὅλων ἐλέους Κύριε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, εὐσπλάγχνως ἐπίβλεψον, καὶ μὴ πόρρω πέμψῃς με τῆς θείας Ἐδὲμ·

ὅπως

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὅπως βλέπων τὰ κάλλη, ὅθεν ἐκπέπτωκα, σπεύσω πάλιν θρήνοις, προσλαβεῖν ἅπερ ἀπώλεσα.

Θρηνῶ, στενάζω, καὶ ἀποδύρομαι, τὰ Χερουβὶμ φλογίνῃ τῇ ῥομφαίᾳ θεώμενος, τῆς Ἐδὲμ τὴν εἴσοδον φυλάττειν ταχθὲν, πᾶσι τοῖς παραβάταις, οἴμοι! ἀπρόσιτον· εἰμὴ σὺ ἀκώλυτον Σωτὴρ, ταύτην ποιήσεις μοι.

Θεοτοκίον.

Ζωῆς ἡ πύλη ἡ ἀδιόδευτος, ἡ νοητὴ Παρθένε Θεοτόκε, ἀνύμφευτε, Παραδείσου πύλας μοι κλεισθείσας τὸ πρὶν, ἄνοιξον σαῖς πρεσβείαις, ὅπως δοξάζω σε, τὴν μετὰ Θεόν μου βοηθὸν, καὶ κραταιὰν προσφυγήν.

Καταβασία.

« Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.»

Ἐξαποστ. Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ παρόν.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος, καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὔσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἕτερον, τοῖς Μαθηταῖς.

Ἀπῳκισθέντας Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σοῦ Σωτὴρ καὶ Θεέ μου· δι' οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἁγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν ἔγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. ή. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολ. ἕν, καὶ τοῦ Τριῳδίου γ'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος πλ. ά.

Οἴμοι! ὁ Ἀδὰμ, ἐν θρήνῳ κέκραγεν, ὅτι ὄφις καὶ γυνὴ, θεϊκῆς παῤῥησίας με ἔξωσαν, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ξύλου βρῶσις ἠλλοτρίωσεν. Οἴμοι! οὐ φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος· ὁ ποτὲ βασιλεὺς τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αἰχμάλωτος ὤφθην, ὑπὸ μιᾶς ἀθέσμου συμβουλῆς· καὶ ὁ ποτὲ δόξαν ἀθανασίας ἠμφιεσμένος, τῆς νεκρώσεως τὴν δορὰν, ὡς θνητὸς ἐλεεινῶς περιφέρω. Οἴμοι! τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; Ἀλλὰ σὺ Φιλάνθρωπε, ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγχνίαν φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνακάλεσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Ὁ αὐτός.

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέῳκται· οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς Νηστείας ἀγῶνα· οἱ γὰρ νομίμως ἀθλοῦντες, δικαίως στεφανοῦνται· καὶ ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησώμεθα, ὡς τεῖχος ἄρρηκτον κατέχοντες τὴν Πίστιν, καὶ ὡς θώρακα τὴν προσευχὴν,

καὶ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλεημοσύνην· ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἥτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου διώκεται, τροφῆς μεταλαβὼν ὡς παρήκοος· Μωσῆς Θεόπτης ἐχρημάτισε, νηστείᾳ τὰ ὄμματα, τῆς ψυχῆς καθηράμενος. Διὸ τοῦ Παραδείσου οἰκήτορες γενέσθαι ἐπιποθοῦντες, ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀλυσιτελοῦς τροφῆς, καὶ Θεὸν καθορᾷν ἐφιέμενοι, Μωσαϊκῶς τὴν τετράδα, τῆς δεκάδος νηστεύσωμεν· προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, εἰλικρινῶς προσκαρτεροῦντες, κατευνάσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ πάθήματα, ἀποσοβήσωμεν τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα· κοῦφοι πρὸς τὴν ἄνω πορείαν μετίωμεν, ὅπου αἱ τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι, ἀσιγήτοις φωναῖς, τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι Τριάδα, καθορᾷν τὸ ἀμήχανον κάλλος, καὶ δεσποτικόν. Ἐκεῖ ἀξίωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ζωοδότα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, συγχορεῦσαι ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ταῖς τῆς τεκούσης σε Μητρὸς Χριστὲ πρεσβείαις, καὶ Ἀποστολων, καὶ τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχὴ, ἡ κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παῤῥησία· δι' αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς, γέγονε τῷ Κτίστῃ συνόμιλος, καὶ φωνὴν ἀοράτως, ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο. Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, προσκυνῆσαί σου τὰ Πάθη, καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Δοξολογία μεγάλη· καὶ ἡ συνήθης Λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι, ἐν ᾗ ψάλλομεν καὶ τὸ Ἑωθινὸν Ἰδιόμελον. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου, ἡ ϛ'. ᾠδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς στῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλούϊα ἦχος δ'.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Λυχνικόν.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἄνευ ἄλλης Στιχολογίας, ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶντες Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δ'. καὶ τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα προσόμοια, γ'.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.

Ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα, ταπεινῶσαι πάντες σπουδάσωμεν, τὸ θεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον, τῆς ἀμώμου Νηστείας, καὶ εὐχαῖς καὶ δάκρυσι, Κύριον τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν βοῶντες· Ἡμάρτομέν σοι, σῶσον, ὡς πάλαι Νινευΐτας, Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς, οὐρανίου Βασιλείας ποίησον εὔσπλαγχνε.

Ἐμαυτὸν ἀπελπίζω, ἐννοῶν τὰ ἔργα μου Κύριε, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια· ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας, τὰ σεπτά σου Σῶτερ ἐντάλματα, ἀσώτως μου τὸν βίον ἠνάλωσα· διὸ καθικετεύω, μετανοίας ὄμβροις με καθάρας, νηστείᾳ καὶ δεήσει, ὡς μόνος Ἐλεήμων ἐκλάμπρυνον, καὶ μὴ βδελύξῃ με Εὐεργέτα τῶν ἁπάντων, καὶ Ὑπεράγαθε.

Ἕτερον τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.

ἦχος β'. Τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν.

Τὸν τῆς Νηστείας καιρὸν, φαιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικοὺς ἑαυτοὺς ὑποβάλλοντες, ἁγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν· νηστεύσωμεν ὥσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν, ἐκ παντὸς πάθους, τὰς ἀρετὰς τρυφῶντες τοῦ Πνεύματος· ἐν αἷς διατελοῦντες πόθῳ, ἀξιωθείημεν πάντες, κατιδεῖν τὸ πάνσεπτον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, ἥτις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ Λυχνικὸν, διὰ τὰ μεγάλα Προκείμενα.

Μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Καὶ πάλιν γεγωνοτέρᾳ φωνῇ·

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου.

Ἡ Ἐκτενὴς, τὸ, Καταξίωσον Κύριε. Μετάνοιαι γ'. καὶ αἱ Αἰτήσεις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΜΟΥ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος δ'.

Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε, ἔλαμψεν ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας· ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· ὅπως διαπλεύσαντες τὸ τῆς Νηστείας μέγα πέλαγος, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν καταντήσωμεν, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σώζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον.

Μαρτυρικόν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
Ἦχος ὁ αὐτός.
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Θεομῆτορ δοξάζουσι· τὸν Θεὸν γὰρ Πάναγνε ἀπεκύησας, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἀεὶ συνυπάρχοντα, καὶ Ἀγγέλων στρατιὰς, ἐκ μὴ ὄντος βουλήματι, ὑποστήσαντα· ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, σὲ ἀνυμνούντων Πανάχραντε.

Νῦν ἀπολύεις. Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιοῦντες καὶ ἀνὰ μίαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου, ὅπερ ψάλλεται ἄνευ μέλους.

Ἦχος πλ. α'.

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἱκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι Πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. πραείᾳ φωνῇ.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός.

Καὶ εὐθὺς ἡ Εὐχή.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ.

Κύριε καὶ Δέσποτα, κτλ. (ὅρα φύλ. 45.)

Εἶτα ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας Εἰκόνας ἐν τοῖς στασιδίοις ἡμῶν, ὡς συνήθως· καὶ λέγει ὁ Προεστὼς, τὸ, Δόξα σοι ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν δόξα σοι. Ἡ Εὐχὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν Ἑσπέρας, ἕως τῆς πέμπτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ΤΗ͂ ΔΕΥΤΕΡΑ͂ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Σημαίνει βραδύτερον, διὰ τὴν τῆς Ἑσπέρας παράκλησιν· καὶ συναγόμεθα πάντες κατὰ τὸν τύπον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶθ' οὕτως ἀνίσταται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα· καὶ λαβὼν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν σταυροειδῶς, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἡμῶν ἐπειπόντων τὸ, Ἀμὴν, ψάλλεται Τρισάγιον χωρὶς μετανοιῶν· μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου, ἄνευ μετανοιῶν, πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ τὴν ἐκφώνησιν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ψάλλει ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὸ, Ἀλληλούϊα, εἰς τὸν τυχόντα ἦχον τῆς Ἑβδομάδος· καὶ ἡμεῖς τὰ Τριαδικὰ τὰ τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ἅπερ ὁρῶμεν ἐν τῷ τέλει τῆς Βίβλου, ἢ τὰ τρία πρὸς μίαν, ἢ τρισσῶς τὸ ἓν, ὡς δόξει τῷ Προεστῶτι· ψάλλονται δὲ μετὰ μέλους, μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ ἓν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· κατὰ δὲ ἓν Ἀντίφωνον, εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, ποιοῦμεν μετανοίας γ'. οἱ πάντες ἐξ ἴσου. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ τοῦ ἤχου, ὡς ἀνωτέρω. Ἔπειτα ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου τὸ παρὸν, τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῆς Νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ, κατάνυξιν κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες· Δέσποτα Χριστὲ, τὴν προσευχὴν ἡμῶν δέξαι, ἐκλεκτὸν ὥσπερ θυμίαμα, καὶ ῥῦσαι δεόμεθα δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς, καὶ κολάσεως φρικτῆς, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὥς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Καὶ πάλιν ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ. Μετὰ δὲ τὴν τρίτην Στιχολογ. ἕτερον Κάθισμα τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν, ἐναρξώμεθα φαιδρῶς, ἀκτῖνας ἀπολάμποντες, τῶν ἁγίων ἐντολῶν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀγάπης τὴν λαμπρότητα, προσευχῆς τὴν ἀστραπὴν, ἁγνείας καθαρότητα, εὐανδρείας τὴν ἰσχύν· ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν, εἰς τὴν

ἁγίαν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἁγίαν καὶ τριήμερον Ἀνάστασιν, τὴν καταλάμπουσαν ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου, κεκτημένος ἐν δεινοῖς, λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με, παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὦ Μῆτερ Θεοῦ ἡμῶν· προφθάνεις γὰρ σὺ πάντοτε, τοῖς αἰτοῦσί σε πιστῶς, τὸν ζόφον ἐκδιώκουσα, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Δέξαι Δέσποινα, βραχέα χαριστήρια, ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι ἐν πᾶσι βοήθεια.

Εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν. Ὁ Ν΄. καὶ ἡ συνήθης Εὐχή, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν· εὐθύς, Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, εἰς τὸν ἦχον τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου· ψάλλομεν δὲ αὐτὸν μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ εἰς ς΄. Ἀπὸ δὲ τοῦ Στίχου τοῦ, Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ· εἰσέρχονται τὰ Τριῴδια, καὶ λέγομεν τὰ δ΄. Τροπάρια τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ. Εἰς δὲ τό, Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, ἄρχεται τὸ Τριῴδιον τοῦ κυροῦ Θεοδώρου· καὶ ψάλλομεν ὁ εἷς Χορὸς τὸ ἓν Τροπάριον, ὁ δὲ ἕτερος τὸ ἄλλο· εἶθ' οὕτως, ἑνουμένων τῶν δύω Χορῶν, δοξάζομεν ὑψηλοτέρᾳ φωνῇ, καὶ ψάλλομεν τὸ Τριαδικὸν Τροπάριον τοῦ Τριῳδίου, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· καὶ πάλιν ὑψηλοτέρᾳ τῇ φωνῇ, λέγομεν τό, Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, καὶ ψάλλομεν τὸ ἕτερον Τροπάριον τοῦ κυροῦ Θεοδώρου· ἐπεὶ γὰρ ἀνὰ ε΄. Τροπάρια ἔχει ἡ ᾠδή· ὕστερον δὲ λέγομεν Καταβασίαν, τὸν Εἱρμὸν τοῦ δευτέρου Κανόνος. Οὕτω ποιοῦμεν ἐφ' ὅλην τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν. Ἀπὸ δὲ γ΄. ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Μηναίου, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν· εἰς δὲ τὴν ς΄. ᾠδήν, Κάθισμα Μαρτυρικὸν τὸ τοῦ ἤχου, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου τῆς ἡμέρας· καὶ εἰς τὴν Ζ΄. ᾠδήν, Κοντάκιον Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τὸ Τριῴδιον τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α΄. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Στιχολογοῦμεν δὲ τὴν α΄. ᾠδὴν τῶν Θ΄. ᾠδῶν.

Πῶς τὴν ἐμήν, νῦν ἀποκλαύσομαι ἔκπτωσιν; ποίαν ἀρχὴν ποιήσομαι, τῆς σωτηρίας μου, ὁ ἀσώτως βιώσας; Οἰκτίρμον οἷς περ οἶδας κρίμασι σῶσόν με.

Ἴδε καιρός, ἴδε ἡμέρα σωτήριος, ἡ τῆς Νηστείας εἴσοδος, ψυχὴ γρηγόρησον, καὶ παθῶν τὰς εἰσόδους, ἀπόκλεισον Κυρίῳ, ἐνατενίζουσα.

Μόνος ἐγώ, τῇ ἁμαρτίᾳ δεδούλωμαι· μόνος ἐγώ, τοῖς πάθεσι, θύραν ἠνέῳξα, εὐδιάλλακτε Λόγε· ἐπίστρεψόν με, σῶσον, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν πηγήν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη, Θεοχαρίτωτε.

Ἕτερον Τριῴδιον τοῦ Κυροῦ Θεοδώρου, ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοί, σήμερον ὑποδεξώμεθα, τῶν Νηστειῶν τὸ χάρισμα, ὡς θεοδώρητον, καιρὸν τῆς μετανοίας· ἐν ταύτῃ τὸν Σωτῆρα, ἱλεωσόμεθα.

Ἔφθασε νῦν, εἰσῆκται ὁ τῶν ἀγώνων καιρός, τὸ τῆς Νηστείας στάδιον, προθύμως ἅπαντες, ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

παρξώμεθα ταύτης, τὰς ἀρετὰς Κυρίῳ, ὡς δῶρα φέροντες.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ, τρίφωτε ἀρχικωτάτη Ἑνὰς, πανσθενεςάτη πάνζωε, Θεὲ καὶ Κύριε, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ, ἅγιον ὄρος ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν ἀμίαντον, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν, ὁ τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει, Χριστὸς ἡ πάντων ζωή.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἅρμα πυρὸς, ἔλαβεν Ἠλίαν τὸν θαυμαστὸν, νηστείᾳ ὁπλισάμενον· Μωσῆν ἀνέδειξε, θεατὴν τῶν ἀῤῥήτων καὶ ἡμεῖς ταύτην ἑλόντες, ὀψόμεθα τὸν Χριστόν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βρῶσιν Ἀδὰμ, ἔφαγε· καὶ Παραδείσου αὐτὸν, ἡ ἀκρασία ἔξωσεν· ἡμᾶς δὲ Κύριε, ἡ Νηςεία λαβοῦσα, ἀξίους μετανοίας, δείξει φιλάνθρωπε. Ὁ Εἱρμός.

« **Δ**εῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.»

Ὠδὴ Η. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς, καὶ ψυχῆς τὸ ὀπτικὸν ἀμαυρωθέντα, τῷ πυρὶ τοῦ σοῦ φόβου, ἀνακαινίσας Χριστὲ, φωτί με σωτηρίας αὔγασον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κόρον μισήσασα παθῶν, ἐςιάθητι καλῶν τῇ καρυκείᾳ, καὶ ἡδύνθητι μᾶλλον, τῇ ἐκ νηστείας τρυφῇ, πικρίας ἡδονῶν ἐκκλίνουσα, ταπεινὴ ψυχή μου, καὶ ζῆθι εἰς αἰῶνας.

Πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν, καὶ τῇ μέθῃ τῶν παθῶν ἐσκοτισμένος, οὐδαμῶς ἀτενίζω, πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεόν· διό με οἴκτειρον, καὶ φώτισον, καὶ τῆς μετανοίας ὑπάνοιξόν μοι πύλας.

Θεοτοκίον.

Η οὐρανώσασα ἡμῶν, τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν Ἁγνὴ οὐσίαν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, κατευθυνθῆναι ἡμῶν, ἐντεύξεις καὶ δεήσεις ποίησον, πρὸς τὸν σὸν καὶ πάντων, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Ελαίῳ ἀλείψαντες, συμπαθείας ψυχῆς τὴν κεφαλὴν, μὴ βαττολογήσωμεν, τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, προσευχὰς ἀναπέμποντες, εὐλογοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Ἀΐδιον ἄναρχον, τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν πιστοὶ, Υἱὸν δὲ συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συνεκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, ὁμοούσια πρόσωπα, μιᾶς ὄντα, τῆς παντοδυνάμου, ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, ἱλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν· ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις, παροχεύεται τοῖς πᾶσι δαψιλῶς, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, μὴ ἐλλίπῃς εὐμενιζομένη, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Νηστεύσας ὁ Κύριος, τεσσαράκοντα μέτρον ἡμερῶν, τὰς νῦν ἀφιέρωσε, καὶ ἡγίασεν ἡμέρας ἀδελφοί, ἐν αἷς φθάσαντες κράζομεν· Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὸν πάλαι δροσίσαντα, τῶν Ἑβραίων τοὺς παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Στιχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα.

Ὠδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Η τῆς νηστείας ἡμέρα, ἀποχὴ ἁμαρτίας, γενέσθω σοι ψυχή, καὶ πρὸς Θεὸν νεῦσις ὁμοῦ καὶ οἰκείωσις, ὅπως φύγῃς κακίας τὰ βάραθρα, καὶ μόνας τὰς ὁδούς, τὰς φερούσας ποθήσῃς, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθήσας, καὶ σαρκὶ πλημμελήσας, ὀδύρομαι καὶ ςένω καὶ βοῶ· Σῶσόν με Κύριε, σῶσόν με, ἀνεξίκακε, μόνε, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, τῆς γεέννης ἐκείνης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς νηςείας, ἐνδυθέντες χιτῶνα, κραιπάλης σκοτεινὸν καὶ δυσαχθὲς, ἀποδυσώμεθα ἔνδυμα, καὶ φαιδροὶ γεγονότες, ταῖς θείαις ἀρεταῖς τὰ φωταυγῆ, τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει, ὀψόμεθα παθήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πάσαις, προσβολαῖς τῶν κακίστων, δαιμόνων τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, ἴασαι ἄχραντε Δέσποινα, ἰατρὸν τετοκυῖα, Χριστὸν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἡμῶν τῶν εἰδότων σε Κόρην, Παρθένον ἀδιάφθορον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς, τῶν ἁγίων Νηστειῶν· ἐναρξώμεθα ταύτης, ἐν καλαῖς ἀναστροφαῖς· εἰς κρίσεις γὰρ καὶ μάχας, μὴ νηστεύετέ φησιν.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Χωρήβ, τῇ νηςείᾳ καθαρθεὶς, εἶδε Θεὸν Ἠλίας· καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς, νηστείᾳ τὴν καρδίαν, καὶ ὀψόμεθα Χριςόν.

Δόξα.

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία Πρόσωπα ὑμνῶ, ἕνα Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀΐδιον ἀρχήν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η Ἁγνὴ παιδοποιεῖς, ἡ Παρθένος γαλουχεῖς· πῶς ἐνταυτῷ τὰ δύω, παρθενεύεις τίκτουσα; Θεός ἐστιν ὁ δράσας· μὴ ἐκζήτει μοι τὸ πῶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμέρα μία μὲν φησι, βίος ὅλος γηγενῶν· τοῖς κάμνουσιν ἐκ πόθου, τεσσαράκοντά εἰσιν, ἡμέραι τῆς Νηστείας, ἃς τελέσωμεν φαιδρῶς. Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνομεν πιστοί. » Εἶτα τὸ, Ἄξιον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. κτλ.

Μετάνοιαν μίαν, καὶ τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχ. οὐ ψάλλομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε. Εἶτα, Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, κτλ. ἀπερχόμεθα εἰς τὰ ψαθία ἡμῶν, οἱ δύω Χοροὶ, καὶ ἱστάμενοι ἐν ἰσότητι, ἀρχόμεθα τοῦ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, κτλ. μετὰ πραείας καὶ ἴσης τῆς φωνῆς πάντες, ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ΄. Πληρουμένων δὲ αὐτῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Αἰτήσεις· μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελ. ἦχος πλ. ά.

Ελήλυθεν ἡ Νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἁμαρτίας, καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων· οἱ πιστοὶ ἀνακράξωμεν· Ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον ἁγνὴν, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἁγιωτέραν, ἐν φωναῖς ᾀσμάτων μεγαλύνομεν, ὅτι ψυχῇ καὶ σώματι, Θεοτόκον ὁμολογοῦμεν, ὡς κυρίως γεννήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον· πρέσβευε Πάναγνε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι. Τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Ὅτι σοῦ ἐστιν· λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν Οὐρανῷ ἑστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε ἐλέησον μ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ὁ ὢν εὐλογητός· καὶ τὸ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ· καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ ἰδίῳ λογισμῷ τὴν Εὐχὴν τὸ, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· μετὰ τῶν συνήθων μετανοιῶν. Ἐν δὲ τῇ ιβ΄. μετανοίᾳ, λέγομεν πάλιν τὴν Εὐχὴν ὡσαύτως. Ἀναστάντες δὲ, ἀρχόμεθα, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. συνάπτομεν τὴν πρώτην ὥραν. Τὰ ῥήματά μου· καὶ τοὺς ἄλλους δύω ψαλμούς· (ὅρα φύλλ. 63. Τόμ. Α.) Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα γ΄. καὶ μετανοίας γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. ά. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι.

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον.

Στίχ. β΄. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι.

Τὸ πρωΐ εἰσάκουσον.

Δόξα καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν. Εἶτα· Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. (Δίς.) Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (Δίς.) Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου· (ἐκ γ΄.)

Τρισάγιον· καὶ τὸ Θεοτοκίον, Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα. κτλ. Κύριε ἐλέησον μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ξα, καὶ νῦν, Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι· τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας· καὶ τὸ, Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· καὶ ἑτέρας μικρὰς ιβ'. εἶτα τὴν τελευταίαν, καὶ γίνονται ὅλαι ιέ. Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ τὸ, Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· καὶ γίνεται ἀπόλυσις. (Τὰς δευτέρας πάσας οὐ στιχολογοῦμεν κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου εἰς τὴν ά. ὥραν, τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας στιχολογοῦμεν. (Οὗτος ὁ τύπος γίνεται κατὰ πᾶσαν τὴν Τεσσαρακοστὴν ἐν τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ ά. ὥρᾳ.)

Περὶ δὲ ὥραν γ'. συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ποιοῦντες τὰς συνήθεις μετανοίας ἀρχόμεθα τῶν ὡρῶν, στιχολογοῦντες ἐφ' ἑκάστης ὥρας ἓν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ὥρα γ'. Βασιλεῦ οὐράνιε. Τρισάγιον· μετανοίας γ'. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Εἰσάκουσον Κύριε· καὶ τοὺς ἄλλους δύω Ψαλμούς, (ὅρα φύλλα 65. Τόμ. Ά.) Τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· Μετὰ τὸ Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, γ'. μετὰ τῶν Στίχων. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος· Τὸ, Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητός. Τρισάγιον. Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ, κτλ. Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι. Αἱ συνήθεις ιέ. μετάνοιαι. Εἶτα, Δέσποτα Θεὲ Πάτερ Παντοκράτορ· καὶ εὐθὺς τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Τῆς ϛ'. ὥρας καὶ οἱ γ'. Ψαλμοί, (ὅρα Φύλ. 67. Τόμ Ά.) τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ τὸ, Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ· μετὰ τῶν Στίχων. Δόξα, καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν· καὶ ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. ά.

Κύριε Κύριε, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, σοὶ προσπίπτομεν, ἀθάνατε· σοῦ δεόμεθα Ἅγιε· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς ά.

Γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὅρασις, ἣν εἶδεν Ἡσαΐας, υἱὸς Ἀμμώς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου καὶ Ἰωάθαμ καὶ Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου, οἳ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. Ἄκουε Οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ Κυρίου αὐτοῦ, Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός μου οὐ συνῆκεν. Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλὸν, λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι! ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. Τί ἔτι πληγεῖτε, προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην· ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμους. Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν, ἐνώπιον ὑμῶν, ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτὴν, καὶ ἠρήμωται, κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων. Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηλάτῳ, ὡς πόλις πολιορκουμένη. Καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοιώθημεν. Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· Προσέχετε νόμον Θεοῦ, λαὸς Γομόῤῥας. Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν, καὶ αἷμα ταύρων, καὶ τράγων οὐ βούλομαι. Οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου, οὐ προσθήσεσθε· ἐὰν φέρητέ μοι σεμίδαλιν, μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐστί. Τὰς νεομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην, οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν καὶ ἀργίαν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονήν· οὐκέτι ἀνοίσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας ὑμῶν πρός με, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν, αἵματος πλήρεις. Λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν· ῥύσασθε ἀδικούμενον· κρίνατε ὀρφανῷ καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ· Καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς· Ψαλμ. β'.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ.

Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοί;

Εἶτα γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν Κλίμακα. Καὶ εὐθύς· Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν. Τρισάγιον· Τὰ Τροπάρια· Σωτηρίαν εἰργάσω, κτλ. Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ τὰ ἑξῆς μετὰ τῶν μετανοιῶν· Καὶ εὐθὺς τὸ, Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων.

—o—

Εἶτα ἀρχόμεθα τῆς Θ'. ὥρας. Τρισάγιον, καὶ τὰ ἑξῆς μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς ψαλμῶν, (ὅρα Φύλ. 1. Τομ. Α.) Τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Μετὰ τὸ, Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, μετὰ τῶν Στίχων· τὸ Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς. Καὶ, Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς. Τρισάγιον· Βλέπων ὁ λῃστὴς, κτλ. τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ τὴν Εὐχήν. Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. εἰ βούλοιο. Εἰδὲ μὴ, λέγε τὰ Τυπικά. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,

ὅταν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· (ὅρα Φύλ. 72. Τόμ. Α.)

Καὶ εἰ μὲν γίνεται Προηγιασμένη, Τρισάγιον, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. τό, Παναγία Τριὰς τὸ ὁμοούσιον κράτος κτλ. καὶ ἀπόλυσις. Εἰδ' οὔ, τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. τὸν Προοιμιακόν, τά, Πρὸς Κύριον· ποιοῦντες ἐν ἑκάστῳ ἀντιφώνῳ μετανοίας γ΄. Εἶτα τό, Κύριε ἐκέκραξα εἰς τὸν τυχόντα ἦχον.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, τοῦ Κυροῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος β΄. Πάντας ὑπερέβην.

Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην, πάντας ὑπερέβην τῇ ἀσωτείᾳ· ἐὰν θελήσω μετανοῆσαι, οὐκ ἔχω δακρύων ὀχετούς· ἐὰν ῥαθύμως καὶ νῦν βιώσω, κολάσει ὑπόδικός εἰμι· ἀλλὰ δός μοι διόρθωσιν μόνε ἀγαθὲ ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ὄμβρους μοι παράσχου Χριστὲ δακρύων, ἐν τῇ τῆς νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ, ὅπως πενθήσω καὶ ἀποπλύνω, τὸν ῥύπον τὸν ἐκ τῶν ἡδονῶν, καὶ ἐποφθῶ σοι κεκαθαρμένος, ἡνίκα Κριτὴς ἐξ οὐρανοῦ, μέλλῃς ἔρχεσθαι Κύριε, κρῖναι τοὺς βροτούς, ὡς Κριτὴς καὶ δίκαιος μόνος.

Ἕτερον, τοῦ Κυροῦ Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε πάτερ.

Δεῦτε προθύμως, τὸ στεῤῥὸν ὅπλον τῆς νηστείας, ἔχοντες ὡς θυρεόν, πᾶσαν μεθοδείαν πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, ἀποστρέψωμεν πιστοί· μὴ θελχθῶμεν ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, μὴ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν, δι' ὧν Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, βραβείοις τῆς ὑπομονῆς στεφανώσει ἡμᾶς. Ὅθεν παῤῥησίᾳ προσευχόμενοι, προσπίπτωμεν κραυγάζοντες, αἰτούμενοι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φῶς ἱλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰς Προφητείας.

Ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς, γ΄. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Στίχ. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκταν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, οὐρανόν·

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος εἰς ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προκείμενον, ἦχος πλ. ά. Ψαλμὸς δ'.

Κύριος εἰσακούσεταί μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμίαι Σολομῶντος υἱοῦ Δαβὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραήλ. Γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, καὶ νοῆσαι λόγους φρονήσεως. Δέξασθαί τε στροφὰς λόγων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρῖμα κατευθύνειν. Ἵνα δῷ ἀκάκοις πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν. Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς, σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται, νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐσέβεια εἰς Θεὸν, ἀρχὴ αἰσθήσεως· σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν. Ἄκουε υἱὲ νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου. Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ. Υἱὲ, μή σε πλανήσωσιν ἀσεβεῖς ἄνδρες, μηδὲ βουληθῇς. Ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες· Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως. Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν, ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, Τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων. Τὸν δὲ κλῆρόν σου βάλε ἐν μέσῳ ἡμῶν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσύππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν. Υἱέ μου, μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν· οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσι, καὶ ταχινοί εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς. Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά· ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή. Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι

πάντων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἔχει.

Τὸ, Καταξίωσον Κύριε· καὶ μετανοίας γ΄. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον· ἦχος γ΄.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ, ἀληθὴς νηστεία, ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχὴ, ἐπιθυμιῶν χωρισμὸς, καταλαλιᾶς, ψεύδους καὶ ἐπιορκίας· ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστὶν, ἀληθὴς καὶ εὐπρόσδεκτος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. κτλ. Καὶ δισσεύομεν αὐτό.

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. κτλ.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, τὸ, Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ΄. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν. Θεοτόκε Παρθένε κτλ. (Φύλλα 81)· Τὸ Κύριε ἐλέησον μ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός. Ἐπουράνιε Βασιλεῦ κτλ. καὶ λέγομεν μυστικῶς, τὸ, Κύριε καὶ Δέσποτα· καὶ ποιοῦμεν τὰς γ΄. μεγάλας, καὶ τὰς ιβ΄. μικράς· καὶ πάλιν τὴν Εὐχὴν, καὶ μετάνοιαν μίαν· τὸ, Τρισάγιον, καὶ ὁ Ἱερεὺς, ὅτι σοῦ· τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. καὶ ἡ παροῦσα Εὐχή.

Παναγία Τριὰς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος Βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ καὶ λέγω· εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἶτα, ἐκ τρίτου τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον· καὶ μετανοίας γ΄. Δόξα, καὶ νῦν, Εὐλογήσω τὸν Κύριον. (ὅρα φύλ. 74. Τόμ. Α΄.) ὅταν δὲ ἱστῶμεν τράπεζαν, λέγομεν καὶ τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου· καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Ἐξερχόμενοι δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα, ψάλλομεν ὡς συνήθως τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον· εἶτα ὑπὸ τοῦ Ἱερέως αἱ συνήθεις Εὐχαὶ, καὶ ἀπόλυσις.

—o—

Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται τοῦ Λυχνικοῦ, μὴ οὔσης Προηγιασμένης, οὐ γὰρ παρελάβομεν ποιεῖν Προηγιασμένην μέχρι τῆς δ΄. διὰ τὸ νηστεύειν ἐκ παραδόσεως πᾶσαν τὴν ἀδελφότητα· οἱ δὲ δυνάμενοι, μεινάτωσαν νήστεις ἕως τῆς Παρασκευῆς. Ὅταν δὲ γίνηται Προηγιασμένη, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἑκάστῳ Ἀντιφώνῳ τῆς Στιχολογίας μικρὰν Συναπτήν. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι. ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς· εἰς τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ κηρῶν καὶ θυμιατοῦ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῦ, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον καὶ ἡ Γένεσις. Εἶτα τὸ β΄. Προκείμενον. Καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ Στίχῳ ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος τὸ, Κελεύσατε, λαβὼν δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυμιατὸν καὶ κηρὸν εἰς τὴν εὐώνυμον αὐτοῦ χεῖρα, ἵσταται κατενώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ λέγει, Σοφία ὀρθή· εἶτα ἐπιστρέφων πρὸς τὸν λαὸν λέγει, Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι· καὶ ὁ Ἀναγνώστης, Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς, Εἰρήνη σοι· καὶ ὁ Διάκονος, Σοφία, καὶ εὐθὺς τὸ, Κατευθυνθήτω, οὕτω καὶ ἔξωθεν ὁ Δομέστικος, μετὰ τῶν Στίχων.

Στίχος α΄. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου.

Στίχ. β΄. Θοῦ Κύριε φυλακήν.

Στίχ. γ΄. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου κτλ.

Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται καθ' ὅλην τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν, Προηγιασμένης οὔσης. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, ξηροφαγοῦμεν.

Τῌ ΔΕΥΤΕΡᾼ ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, ψάλλομεν τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὡς ἐφεξῆς, ποιοῦντες εἰς ἕκαστον Τροπάριον μετανοίας γ΄. καὶ λέγοντες·

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Ὁ Κανὼν, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

« Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτὸν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτὸν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. » Δίς.

Τροπάριον.

Πόθεν ἄρξωμαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν, ἐπιθήσω Χριστὲ, τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ; ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ Κτίστῃ πάντων, ἐξομολογοῦ· καὶ ἀπόσχου λοιπὸν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεῷ ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνων ἐμαυτὸν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς ἀϊδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Οἴμοι τάλαινα ψυχή! τί ὡμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἥψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὔας αἰσθητῆς, ἡ νοητή μοι κατέστη Εὔα, ὁ ἐν τῇ σαρκὶ, ἐμπαθὴς λογισμὸς, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος ἀεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδὲμ, προεξεῤῥίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτὴρ, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ· ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διὰ παντὸς, τὰ ζωηρά σου λόγια;

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνος μοι δὸς, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνὴ, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ Β΄. Ὁ Εἱρμός.

«Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.» Δίς.

Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω· γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχες μοι, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, ἱλέῳ ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεὸς, Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Μορφώσας μου τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὡραιότητα.

Ζάλη με, τῶν κακῶν περιέχει, εὔσπλαγχνε Κύριε· ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κἀμοὶ, τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Ἐσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ κατεῤῥύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτὴρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἠμαύρωσα τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν χοῦν ἀπετέλεσα.

Διέῤῥηξα, νῦν τὴν στολήν μου τὴν πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐνδέδυμαι, διεῤῥηγμένον χιτῶνα, ὃν ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφις τῇ συμβουλῇ, καὶ καταισχύνομαι.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνης Οἰκτίρμον, κἀγὼ προβάλλομαι· Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὡραῖον, καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐτέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ, τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Δόξα.

Ἕνα σε, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸν ἁπάντων ὑμνῶ, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον »

Πῦρ παρὰ Κυρίου ποτὲ, Κύριος ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Εἰς τὸ ὄρος σώζου ψυχὴ, ὥσπερ ὁ Λὼτ ἐκεῖνος, καὶ ἡ Σηγὼρ προανασώθητι.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν ὦ ψυχὴ, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἥμαρτόν σοι μόνος ἐγὼ, ἥμαρτον ὑπὲρ πάντας, Χριστὲ Σωτὴρ μὴ ὑπερίδῃς με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ζήτησον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τησόν με τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδῃς με.

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου· ἐν σοὶ Σωτὴρ δικαιωθήσομαι.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ· Ἥμαρτόν σοι ἀμέτρως· ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε θεοδόχε Γαστήρ· χαῖρε θρόνε Κυρίου· χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε· » Δίς.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδῃς, τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψῃ Δικαιοκρῖτα· εἰ καὶ μόνος ἥμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἑτοιμάζῃ· ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι· ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής ἐστιν· ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει· τί μάτην ταραττόμεθα;

Ἀνάνηψον ὦ ψυχή μου, τὰς πράξεις σου ἃς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύτας ἐπ' ὄψεσί προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου· εἰπὲ παῤῥησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἁμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, ἣν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνῶστα, φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Ἡ κλίμαξ ἣν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα, ψυχή μου, πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως· εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρίᾳ, βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης, καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος· ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύω, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Γυναῖκάς μοι δύω νόει, τὴν πρᾶξίν τε καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ· τὴν μὲν Λείαν, πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν Ῥαχὴλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πρᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται. Δόξα.

Ἀμέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ ᾆσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ Ε΄. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν, ἀεὶ τὸ θέλημά σου.» Δίς.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διῆλθον ἀεί. σκότος γὰρ γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς, ἡ νὺξ τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτὴρ ἀνάδειξόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλας ἐγώ, ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μιάνας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ· Ἥμαρτον ἥμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἁγνείας καρπόν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχή, δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχή, ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἰωσὴφ τὸν δίκαιον, καὶ σώφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχή, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, ἀεὶ παρανομοῦσα.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησέ ποτε Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτὲ τοιοῦτον προσενέγκω; Δόξα.

Σὲ Τριὰς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεὸν Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἁπλῆ οὐσία Μονάς, ἀεὶ προσκυνουμένη. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε, ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.» Δίς.

Τὰ δάκρυα Σωτὴρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας· ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι.

Ἐξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράξον, ἐξ ᾅδου κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σε συγκαλύψῃ.

Ὡς δάμαλις ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ· ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῷ καὶ καὶ θεωρίᾳ.

Ἡ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπρωθέντα βίον, λευκᾶναι καὶ καθᾶραι· καὶ μὴ ἀπογνῷς σεαυτὴν, κἂν ἐλεπρώθης. Δόξα.

Τριὰς εἰμι, ἁπλῆ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνωμένη· ὁ Πατὴρ φησὶ καὶ Υἱὸς, καὶ θεῖον Πνεῦμα. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ἡ μήτρα σου Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Εἶτα ψάλλομεν ἀργῶς τὸ παρὸν Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'.

Ψυχή μου, ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι. Ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.» Δίς.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου· ὅτι ἐν ἁμαρτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωψι τραῦμα ἐμοί. Ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου· ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν· καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαοὺλ ποτε, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον τὸ βασίλειον εὗρε, πρὸς ἀνάῤῥησιν. Ἀλλ' ὅρα μὴ λάθῃς σαυτὴν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαβὶδ ποτε, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἥμαρτε διττῶς ψυχή μου, βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι ἁλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς. Ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαβὶδ ποτε, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθὺς παραδείξας διπλῆν. Ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Δαβὶδ ποτε ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων, ἐλέησόν με· σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ· αὐτὸς καθάρισόν με.

Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονὰς ἁγία· φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ ἓν ἅγιον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωὰς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προηνέωξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ Η. Ὁ Εἱρμός.

« Ὃν στρατιαί, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. » Δίς.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφήν, δέξαι μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα· Ἥμαρτόν σοι, σῶσον· ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Ὁ διφρηλάτης, Ἠλίας ἅρματι, ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς Οὐρανόν, ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχή μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Ὁ Ἐλισσαῖος, ποτὲ δεξάμενος, τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὦ ψυχή μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ῥεῖθρον πρότερον, τῇ μηλωτῇ Ἠλιοῦ, δι' Ἐλισσαιὲ, ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα· αὐτὴ δὲ ὦ ψυχή μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἡ Σωμανῖτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξένισεν ὦ ψυχή, γνώμῃ ἀγαθῇ· σὺ δὲ οὐκ εἰσῳκίσω, οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην· ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ῥιφήσῃ ἔξω θρηνῳδοῦσα.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχή· οὗ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου κἂν ἐν γήρει· φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθὲ, Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον· Τριὰς Μονὰς ἐλέησόν με. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἁλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρὶς, τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς Ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. » Δίς.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἠσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους· ὧν τοὺς δευτέρους ὦ ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ὁ Νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σοὶ παρημέληται, Προφῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος· αἱ τραυματίαι σου ὦ ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἰατροῦ τοῦ ὑγιοῦντός σε.

Τῆς νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν· δικαίους οὖν ζήλωσον, ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστὸν, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, καὶ ἁγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας εἰς μετάνοιαν, λῃστὰς καὶ πόρνας· ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέῳκται, τῆς Βασιλείας ἤδη· καὶ προαρπάζουσιν αὐτὴν Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἁμαρτίας δίχα· ὑπογραμμόν σοι ὦ ψυχὴ, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν Χήραν· ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον· ἀλλ' οὐαί σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ μὴ ἀθυμήσῃς· ἄν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρὸς, προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι. Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ Θεῖον Πνεῦμα πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμὸν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, Τροπάριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως, καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀεί.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων, (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Λέγει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου.

Δεῖ τὸν Ἐκκλησιάρχην σκοπεῖν ἀκριβῶς, ἵνα, ὅταν τὸ Ἀπόδειπνον ἀπολύσῃ, ὑπάρχῃ ἀκμὴ τῆς ἡμέρας.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, καὶ τὰ Τριαδικά

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

δικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, εἰς τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ τοῦ αὐτοῦ Ἤχου. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα.

Ἦχος β'.

Υπερευλογημένη ἡ χάρις, τῆς πανσέπτου νηστείας. Μωϋσῆς γὰρ δι' αὐτῆς ἐδοξάσθη, καὶ νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἐν πλαξὶν ὑπεδέξατο· τοῦ πυρὸς δυνατώτεροι, Παῖδες νέοι ἀνεδείχθησαν· ἐν αὐτῇ οὖν κατασβέσωμεν τῆς σαρκὸς πάθη φλογίζονται Χριστῷ τῷ Σωτῆρι βοῶντες· Ἐπιστροφὴν ἡμῖν πᾶσι δώρησαι, καὶ ῥῦσαι τῆς γεέννης.

Δόξα. ἦχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας.

Μετανοίας ἐφέστηκε καιρὸς, ἐγκρατείας ἐπίδειξαι καρποὺς ὦ ψυχή μου· βλέψον πρὸς τοὺς πρὶν μετανοήσαντας, κράξον τῷ Χριστῷ, Ἥμαρτον σῶσόν με, ὡς ἔσωσας Δέσποτα, Τελώνην στενάξαντα, ἐκ καρδίας ἀγαθὲ, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Προστασία θερμὴ Χριστιανῶν, τὸν Υἱόν σου ἱκέτευε ἀεὶ Θεοτόκε, πάσης κακουργίας καὶ δεινότητος, ῥύσασθαι ἡμᾶς τοῦ πολεμήτορος, καὶ δοῦναι συγχώρησιν ἡμῖν ὧν ἡμάρτομεν· διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος πλ. ά.

Κύριε, τὴν σωτήριον ἐγκράτειαν δισημερεύοντες, βοῶμέν σοι, Κατάνυξον ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐν φόβῳ εὐχὰς ἡμῶν, παρέχων ἡμῖν εὔδρομον, τὸ τῆς νηστείας στάδιον, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Η τὸ ἄνθος τὸ θεῖον, ῥίζα βλαστήσασα, Κιβωτὲ καὶ Λυχνία, καὶ Στάμνε πάγχρυσε, Ἁγία Τράπεζα ζωῆς, τὸν ἄρτον φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἐκδυσώπησον αὐτὸν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὸν Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογ. δὲ καὶ τὴν β'. Ὠδήν.

Ὠδὴ Β'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

« **Ἴ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ ἐν θαλάσσῃ σώτας, καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτην λαὸν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας τοῖς βροτοῖς, ἵνα τὸν πάλαι τῇ φθορᾷ, πεπτωκότα φορέσας, ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν, δι' ἄφατον ἔλεος.

Νῆψον γρηγόρησον, στέναξον δάκρυσον, διὰ νηστείας, ὅλον τῆς ἁμαρτίας, τὸν φόρτον ψυχὴ ἀπόρριψον, τῇ θερμῇ μετανοίᾳ, ἀπόφυγε τὸ πῦρ, καὶ διὰ πένθους τῶν παθῶν, τὸν πενθήρη χιτῶνα διάρρηξον, τὴν στολὴν τὴν θείαν λαμβάνουσα.

Ορει προσέλθωμεν, ἀρίστων πράξεων, διὰ νηστείας πάντες, τὰς χαμαιζήλους λιπόντες, τῶν ἡδονῶν προσβολὰς, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύντες, σεπτῶν θεωριῶν, μόνον ὀφθώμεθα Χριστοῦ, τὸ ἐράσμιον κάλλος, θεούμενοι μυστικῶς, θείαις ἀναβάσεσιν.

Οἴμοι! τί γένωμαι, τί διαπράξωμαι,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ξωμαι, τὴν ἁμαρτίαν πράττων, καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίττων, ὁ ἀσυνείδητος; διὰ τοῦτο πρὸ δίκης, κατάδικός εἰμι· δικαιοκρῖτα ἀγαθὲ, ἐπιστρέψας με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς, σὲ παραπικράναντα. Θεοτοκ.

Ἡ ἀγεώργητος, γῆ ἡ βλαστήσασα, τὸν τοῦ παντὸς τροφέα τὸν ὑπανοίγοντα χεῖρα, καὶ εὐδοκίᾳ τῇ αὐτοῦ, ἐμπιπλῶντα πᾶν ζῶον, ἰσχύϊ Θεϊκῇ, στήριξον ἄρτῳ ζωωτικῷ, παρειμένας καρδίας, τῷ κόρῳ τῶν δυσχερῶν ἡμῶν παραπτώσεων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος πλ. α'.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός.

Δεῦτε συνέλθωμεν, ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς, Κυρίῳ τὰς εὐχὰς ἀποδιδόντες, καὶ βοῶντες· Πάτερ ὁ ἐν Οὐρανοῖς, τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ἄνες καὶ ἄφες, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ἐν τῇ νηστείᾳ ἱλαρὸν, δεικνύντες μὴ στυγνάσωμεν, τὴν τῶν πεποθημένων ἡμερῶν ἐναλλαγὴν, ὡς ἐκλάμπουσαν ἡμῖν, τῆς εὐσεβείας τὰ κατορθώματα.

Δόξα.

Ἄναρχε ἄκτιστε, ἡ τρισυπόστατος Μονὰς, Κυρία Βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξάζει τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ πανάρετον κλέος, τοῦ γένους ἡμῶν ὑμνοῦμεν· διὰ σοῦ γὰρ ἐθεώθημεν Παρθένε· καὶ γὰρ ἔτεκες ἡμῖν τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν, Χριστὸν τὸν λύσαντα, τῆς κατάρας ἡμᾶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τίς πῦρ ἀπέσβεσε; τίς φράττει στόματα θηρῶν; Νηστεία ἡ τοὺς Παῖδας, ἐκ καμίνου ῥυσαμένη, καὶ Προφήτην Δανιὴλ, ἐκ λεόντων τῆς βορᾶς· ἣν ἀσπασώμεθα, καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος, βουλήσει ἐκουσίᾳ, ἵνα σώσω τὸν Ἀδὰμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως. »

Ὠδὴ Η'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Ὕπνον ἀπώθου ψυχὴ, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, καὶ προθύμως γρηγόρει, πρὸς τὰς θείας ἐντολάς· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, λαμπαδηφόρος σπεῦσον, αὐτῷ προσυπαντῆσαι.

Τραυματισθέντα δεινῶς, ἡδονῶν τῇ ῥομφαίᾳ, τῇ μοτώσει Οἰκτίρμον, τῆς εὐσπλάγχνου σου ῥοπῆς, ἰάτρευσόν με Λόγε, ὅπως σε εὐχαρίστως, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Ἀπὸ παθῶν βλαβερῶν, ἀπὸ φθόνου καὶ μίσους, ἀπὸ πάσης κακίας, ἐγκρατεύθητι ψυχὴ, σιτίοις τρεφομένη, τοῖς τὴν τρυφὴν τὴν ἄνω ἀΰλως προξενοῦσι.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἕλκη, καὶ καρδίας τὰ πάθη, καὶ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς, θεράπευσον ὡς μόνη, ἁμαρτωλῶν βοηθὸς, καὶ πορθουμένων τεῖχος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Ἐν ἐγκρατείᾳ ἅπαντες, τὰς

ψυχὰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ψυχὰς πτερώσαντες, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὐχὰς εὐπροσδέκτους, προσάξωμεν Κυρίῳ.

Πνεῦμα τῆς κατανύξεως, λαβόντες δακρύσωμεν, πρὸς λύτρον ψυχῶν, ἀνυμνολογοῦντες, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τριὰς ἡ ὁμοούσιος, καὶ Μονὰς ἡ ἄκτιστος, καὶ πάντων Θεός, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἱκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε Πανάχραντε, ρυσθῆναι παντοίων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρυφὴν πλουσίου πτύσαντες, δεῦτε τῷ Λαζάρῳ συννηστεύσωμεν, ἵνα ἡμᾶς θάλψῃ, τοῦ Ἀβραὰμ ὁ κόλπος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

Τῶν γηγενῶν, τίς οὕτως ὀλισθήσας, Θεὸν παρώργισέ ποτε; τίς ταῖς ὁρμαῖς τῆς κακίας ἐξηκολούθησε, καὶ καταγώγιον ὤφθη τῆς ἁμαρτίας, ὥσπερ ἐγὼ ὁ τάλας; ἀλλ' ὁ Θεός, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους σύ με οἴκτειρον.

Θεοειδῶν, Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, τὸν εὐδιάλλακτον Θεὸν ἐκδυσωπήσατε, σῶσαι ψυχήν, εἰς πέλαγος, βιωτικῶν τε ἡδονῶν, καὶ τρικυμίαις παθῶν χειμαζομένην, καὶ προσβολαῖς τῶν ἐναντίων, πνευμάτων κινδυνεύουσαν.

Δεῦρο ψυχή, πτεροῖς κουφιζομένη, διὰ νηστείας ἀρετῶν, τῆς χαμαιζήλου κακίας ὑπεξανάστηθι, καὶ θεωρίαις ἐντρύφα, ταῖς φανοτάταις, τρυφὴν ταῖς προξενούσαις τῶν ἀρετῶν, θεοειδὴς γενομένη, διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Τίς ἀκουστὰς ποιήσει τὰς αἰνέσεις, σοῦ τῆς τεκούσης ὑπὲρ νοῦν, τὸν αἰνετὸν καὶ Δεσπότην Ἁγνὴ καὶ Κύριον; ὃν ὑπεραινοῦσιν, Ἀγγέλων ταξιαρχίαι. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἠσαΐα χόρευε.

Ὁ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἡ ἡμέρα, τῶν σωτηριῶν· προσάξωμεν τῷ Θεῷ, δῶρα ἀρετῶν, ἐν ᾧ ἀποθέμενοι, τὰ τοῦ σκότους, ἔργα ἀδελφοί, ἐπενδυσώμεθα, ὅπλα φωτός, καθὼς Παῦλος βοᾷ.

Δεῦτε ὡς ὁ Κύριος, ἐν νηςείᾳ εἷλε τὸν ἐχθρόν, ἐν τούτῳ καὶ ἡμεῖς, θραύσωμεν αὐτοῦ, τὰ βέλη καὶ ἔνεδρα. Ὀπίσω μου ὕπαγε Σατάν, ἕκαστος λέγοντες, ἐν τῷ μέλλειν ἐκπειράζειν ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε, Ἄναρχε Τριάς, σεπτὴ ζωαρχική, ἄτμητε Μονάς, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητέ, Λόγε καὶ Υἱέ, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν ὁ Τόκος σου, Θεομῆτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός ἐςιν ὁ τεχθείς· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστείᾳ προβάλλοντες, τῷ τῶν εὐχῶν, ὄρει καὶ ἡμεῖς, καρδίᾳ καθαρᾷ, ἴδωμεν Θεὸν, τὰς πλάκας δεχόμενοι, τῶν ἐντολῶν, ἔνδον ὡς Μωσῆς, δόξῃ ἀστράπτοντες, τῷ προσώπῳ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

« **Η**σαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν, τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. Ἀνατολὴ, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες σὲ Παρθένε μακαρίζομεν. »

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς. Ἦχος γ'.

Αρξώμεθα λαοί, τῆς ἀμώμου Νηστείας, ἥτις ἐστὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία· δουλεύσωμεν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ· ἐλαίῳ εὐποιΐας, τὰς κεφαλὰς ἀλείψωμεν, καὶ ὕδατι ἁγνείας τὰ πρόσωπα νιψώμεθα· μὴ βαττολογήσωμεν, ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθημεν, οὕτω βοήσωμεν. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἁπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεχομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα· ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος ά.

Οτι πάροικοι ἐσμὲν ἐν τῇ γῇ, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν, τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀναμάρτητον φύλαξον Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς έ.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μὴ δὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών, πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη, ἐν αὐτῇ δὲ νῦν φονευταί. Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀδόκιμον· οἱ κάπηλοί σου σμίγουσι τὸν οἶνον ὕδατι. Οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοὺς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσει χηρῶν οὐ προσέχοντες. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, ὁ δεσπότης Σαβαώθ, ὁ δυνάστης τοῦ

Ἰσραὴλ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἰσραήλ· Οὐαὶ τοῖς ἰσχύουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ· οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω. Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω. Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτάς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, Μητρόπολις πιστὴ Σιών. Μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης. Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται. Διότι νῦν αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἐβούλοντο. καὶ αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, ἐφ' οἷς αὐτοὶ ἐπεποίθεσαν· καὶ αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐφ' οἷς αὐτοὶ ἐβουλεύσαντο. Ἔσται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα αὐτῆς, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων. Καὶ ἔσται ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, ὡς καλάμη στυπείου, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες πυρός· καὶ κατακαυθήσονται, οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων. Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμμὼς, περὶ Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ. Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοὶ, καὶ ἐροῦσι. Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ς'.
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.
Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου γ'.

Ἦχος β'. Ὡς ὡράθης Χριστέ.

Βρώσει πάλαι πικρᾷ, ἐξῳκισθέντες Παραδείσου, ἐγκρατείᾳ τῶν παθῶν, ἐπισπεύσωμεν εἰσοικισθῆναι, ἀνακράζοντες, τῷ Θεῷ ἡμῶν· Ὁ Σταυρῷ τανύσας παλάμας σου, ὄξος πιὼν, χολῆς τε γευσάμενος, καὶ ὀδύνας καρτερήσας, τὰς ἐκ τῶν ἥλων, τὰς πικροτάτας ἡδονὰς πάσας ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐξηλώσας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σῶσον τοὺς δούλους σου.

Ξύλου βρώσει ποτὲ, ἀπῳκισθέντες Παραδείσου, τῷ Σταυρῷ σου πρὸς αὐτὸν εἰσῳκίσθημεν· ὃν εἰς πρεσβείαν σοι προσάγομεν, Πολυέλεε, καὶ πιστῶς σου πάντες δεόμεθα. Πηγὰς δακρύων, ἡμῖν νῦν κατάπεμψον, ἐν καιρῷ τῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐγκρατείας, τὸν ῥύπον πάντα, ἐκκαθαιρούσας τῶν παθῶν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν, ἵνα πάντες σοι βοῶμεν ἐκτενῶς· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τῶν πεπραγμένων μοι.

Τῆς ἐγκρατείας τὴν τρυφήν, κἀμοὶ Λόγε χάρισαι, ὡς τῷ Ἀδὰμ τὸν Παράδεισόν ποτε· ἐκ πάσης σου γεύεσθαι, ἐντολῆς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἀπέχεσθαι ἀεὶ καρποῦ, ἧς ἀπέφηνας ἁμαρτίας ἵνα τὸ ζωηφόρον Πάθος σου τοῦ Σταυροῦ, ἐν χαρᾷ προφθάσω.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας· Προκείμενον, Ἦχος πλ. ά. Ψαλμὸς ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Στίχ. Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτὸς, καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς καὶ ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτούς. Καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὥς τε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσω εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς, καὶ τοὺς ἀστέρας. Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὥς τε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἑρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἑρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλά· Καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς λέγων· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα Πέμπτη.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. ά. Ψαλμὸς ή.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου.

Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει. Ἐπ' ἄκρων τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει· Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχωνται τῆς δικαιοσύνης, οὐ καταισχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι, ἐμίσησαν αἴσθησιν· καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις· ἰδοὺ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δοὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς βουλῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ τὸν ἐμὸν λόγον ὑμᾶς. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, καὶ ἐξέτεινα λόγους, καὶ οὐ προσείχετε· ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις οὐ προσείχετε. Τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, ἐπιχαροῦμαι δὲ, ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος. Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν θόρυβος ἄφνω, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία. Ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον Κυρίου οὐ προείλοντο, οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρποὺς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀτιμίας πλησθήσονται, καὶ τῆς ἐπιθυμίας. Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονευθήσονται, καὶ ἐξετασμὸς ὀλέσει ἀσεβεῖς. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων, κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὶς, μετὰ τῶν συνήθων Στίχων.

Ἦχος πλ. δ'.

Νηστείαν, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων μόνον τελέσωμεν, ἀλλὰ παντὸς ὑλικοῦ πάθους ἀλλοτρίωσιν· ἵνα τὴν καθ' ἡμῶν τυραννοῦσαν, σάρκα δουλώσαντες, ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ Ἀμνοῦ μεταλήψεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἑκουσίως Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν, τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν εἰς ὕψος ἀρθέντες, ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, καὶ τῇ τρυφῇ τῶν ἀρίστων ἔργων, εὐφραίνοντες τὸν Φιλάνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου καινοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε λέγουσα. Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινὸς δῆμος καὶ ἀχάριστος Σταυρῷ προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς ἐδηλώθη.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Μετὰ τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προεγράφη τῇ Δευτέρᾳ, ψάλλομεν τὸ δεύτερον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὡς ἕπεται, λέγοντες ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Ὠδὴ Α. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

« **Β**οηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν. Θεὸς

τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. »

Δίς.

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθὼν, μιαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεὺς, συνειδότι ψυχῆς, ζωώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῇ τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνῃ· δῶρά σοι δεκτὰ, οὐ προσῆξά ποτε, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστῃ, πράξεις ῥυπαρὰς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν ὁ Κεραμεὺς, ζωοπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ πνοὴν καὶ ζωήν. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτὰ, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτὴρ, τὰς ἁμαρτίας, ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μου, πληγὰς, ἅς μοι ἔνδον, μιαιφόνοι λογισμοὶ, λῃστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἥμαρτον Σωτὴρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἶ· πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· δακρύοντα βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατὴρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνὴ, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ Β'. Ὁ Εἱρμός.

« Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα. »

Δίς.

Κατέῤῥαψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἁμαρτία κἀμοὶ, γυμνώσασά με τῆς πρὶν, θεοϋφάντου στολῆς.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἡμαγμένον αἰσχρῶς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ὑπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ· καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρὸς, καταπιέζει με.

Φιλόϋλον, καὶ φιλοκτήμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτὴρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρὺν, κλοιὸν περίκειμαι.

Ἐκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῇ τῶν αἰσχρῶν λογισμῶν, ποικίλῃ περιβολῇ· καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδὼν, θεοτυπώτου σκηνῆς.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνος τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν·

ἀλλ'

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἀλλ' ὥς ποτε τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὑρέ.

Ἡμάρτηκα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ὡς μύρον δέχου Σωτὴρ, κἀμοῦ τὰ δάκρυα.

Ἱλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι, Σῶτερ ἱλάσθητί μοι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδὰμ, ὡς ἐγὼ ἥμαρτέ σοι. Δόξα.

Ἕνα σε, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸν ἁπάντων ὑμνῶ, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

«Στερέωσον Κύριε ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.» Δίς.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους, ἥμαρτον ἱλάσθητι, σῶσόν με.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι ἱλάσθητί μοι· οὐ γάρ ἐστιν ὅστις ἥμαρτεν, ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτὴρ, ἠσελγηκότας ἐμιμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, καταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Τὸν Χὰμ ἐκεῖνον ψυχὴ, τὸν πατραλοίαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Τὸν ἐμπρησμὸν ὥσπερ ὁ Λὼτ, φεῦγε ψυχή μου τῆς ἁμαρτίας· φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα· φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων. Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ ἄκτιστε, Ἄναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεογεννῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· ξένον θαῦμα, μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.» Δίς.

Γρηγόρησον ὦ ψυχή μου, ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεὸν καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένῃ μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχή μου ἀναβάσεως, τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα, τὰς βάσεις ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἠσαῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἡσαῦ τὸν μεμισημένον, ζηλοῦσα ψυχή, ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δὶς ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καὶ γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ἐδὼμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· ἀκρασίᾳ γὰρ ἀεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος· Ἐδὼμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ἰὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὦ ψυχή μου δικαιωθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στεῤῥὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὤφθης ἀκαρτέρητος.

Ὁ πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλκωμένος, ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἄπαις ἀφερέοικος αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἕλκη ἐλογίζετο. Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ Οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον, βοῶ σοι τὸ ᾆσμα τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου. » Δίς.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχή, ὕδασι, κύμασι, φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσαν δρᾶμα πικρὸν, βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτὲ, ἄνηβον τάλαινα, τὴν ἀῤῥενωπὸν ψυχή, τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν· νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, πλήξασα τάλαινα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχή· καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ᾤκησεν ὁ μέγας Μωσῆς· δεῦρο δὴ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ διαγωγήν, ἵνα καὶ τῆς ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχή, ἐν θεωρίᾳ γένῃ.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχή, πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσαν βυθὸν, τύπῳ Σταυροῦ τοῦ θείου· δι' οὗ δυνήσῃ καὶ σὺ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἀαρὼν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, ἄμωμον ἄδολον· ἀλλ' Ὀφνεὶ καὶ Φινεὲς, ὡς σὺ ψυχὴ προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥερυπωμένον βίον. Δόξα.

Σὲ Τριὰς δοξάσωμεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἁπλῆ οὐσία Μονὰς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεὸς, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας· καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἅδου κατωτάτου καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. » Δίς.

Τὰ κύματα, Σωτὴρ τῶν πταισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Ἀγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· τοῦ γὰρ θείου Μάννα, προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν παθῶν ἀδδηφαγίαν.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν· ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ὡς κρατὴρ προχέει κρουνοὺς θεολογίας.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφὴν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχή μου, ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὡς ἔπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου Πλευρὰν προδιετύπου· ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτὴρ ἀντλοῦμεν.

Ἐρεύνησον ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὁποία ἐστὶ, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας. Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἁπλῆ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνωμένη, ὁ Πατὴρ φησι, καὶ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ Ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. » Δίς.

Ἡ Κιβωτὸς, ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζὰν ἐκεῖνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἥψατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν, φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ Θεῖα καλῶς.

Ἀκήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλὼμ, πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη· ἔγνως τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυῒδ

τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῦ πατρός. Ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους ὁρμάς.

Ὑπέταξας, τὸ ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· ἄλλον γὰρ Ἀχιτόφελ εὑροῦσα, τὸν ἐχθρὸν σὺ ψυχή, συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς. Ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν, αὐτὸς ὁ Χριστός, ἵνα σὺ πάντως σωθῇς.

Ὁ Σολομῶν, ὁ θαυμάσιος, ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης· οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον, τοῦ Θεοῦ ποτε, ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ· ᾧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ προσαφωμοίωσας.

Ταῖς ἡδοναῖς ἐξελκόμενος τῶν παθῶν αὐτοῦ κατεῤῥυποῦτο· οἴμοι! ὁ ἐραστὴς τῆς σοφίας, ἐραστὴς πορνῶν γυναικῶν, καὶ ξένος Θεοῦ· ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ὦ ψυχή, ἡδυπαθείαις αἰσχραῖς.

Τὸν Ῥοβοὰμ, παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα βουλὴν πατρῴαν, ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον, Ἱεροβοὰμ, τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχή· Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κρᾶζε Θεῷ. Ἥμαρτον οἴκτειρόν με. Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονὰς ἁγία· φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, καὶ ἓν ἅγιον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον δόξασον, ζωὴν καὶ ζωὰς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ, προηνέῳξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

« Ὃν Στρατιαὶ, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» Δίς.

Σὺ τὸν Ὀζίαν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν τούτου λέπραν ἐν σοὶ, ἔσχες ἐν διπλῷ· ἄτοπα γὰρ λογίζῃ, παράνομα δὲ πράττεις· ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Τοὺς Νινευΐτας, ψυχὴ ἀκήκοας, μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκῳ καὶ σποδῷ· τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὤφθης σκαιοτέρα, πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων·

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ βορβόρου ἤκουσας, Ἱερεμίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιὼν, θρήνοις καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα· μίμησαι τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ὁ Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευϊτῶν· ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Τὸν Δανιὴλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν, ὦ ψυχὴ, στόματα θηρῶν· ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὑπογραμμόν· μίμησαι τῶν δικαίων τὰς φιλοθέους πράξεις· ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἁμαρτίας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθὲ, Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον· Τριὰς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἁλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρὶς, τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις, Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις· καινοποιεῖ τὰς φύσεις, διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.» Δίς.

Χριστὸς ἐπειράζετο, διάβολος ἐπείραζε, δεικνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται· εἰς ὄρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ κόσμου πάσας ἐν ῥιπῇ· φοβοῦ ὦ ψυχὴ τὸ δρᾶμα, νῆφε εὔχου πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε σὺν τῇ Ἡρωδιάδι· βλέπε ψυχή μου μὴ παγῇς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ᾽ ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ᾤκησε, τῆς χάριτος ὁ Πρόδρομος, καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἁμαρτίας ἑαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως, οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχή.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφότερα γὰρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος· καὶ Κανᾶ δὲ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῇς ὦ ψυχή.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κύημα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι φανεὶς, τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Αἱμόῤῥουν ἰάσατο, ἀφῇ κρασπέδου Κύριος, λεπροὺς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φωτίσας ἠνώρθωσε, κωφούς τε καὶ ἀλάλους καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ, ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῇς ἀθλία ψυχή. Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ᾽ οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σα, τροποῦται πάντα πειρασμὸν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ Τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀεί.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο χοροὶ τὸ, Ἀσπόρου συλλήψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

Εἶτα, Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, κτλ. εἰς τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος β'. ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ὁ τοῖς πάθεσι τοῖς σοῖς, πᾶσιν ἀπάθειαν διδοὺς, φιλάνθρωπε τὰ πάθη, τῆς σαρκός μου νεκρώσας τῷ σῷ Σταυρῷ, τὸ θεῖον καταξίωσον πάθος ἰδεῖν, διὰ νηστείας εὐαρεστοῦντα τῇ δόξῃ σου, ἵνα λάβω πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστὲ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε, νεκρὸν ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν.

Τὸν φωτοποιὸν καιρὸν, ὃν νῦν ἀφιέρωσας, καὶ ἐδωρήσω ἡμῖν, τῆς ἐγκρατείας Κύριε, σὺ ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐν κατανύξει πάντας, εἰλικρινῶς περαιώσασθαι, εἰρηνεύοντας τοῦ Σταυροῦ τῇ ἰσχύϊ, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἁγνὴ Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ῥᾳδίως ἐκτρεπόμεθα· διό σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν ὡς Μητέρα τοῦ φωτὸς, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν· καὶ μετὰ τὸν Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου. καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογ. δὲ καὶ τὴν γ'. Ὠδήν.

Ὠδὴ Γ'. Ἦχος β'.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Σταυρώσωμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας· νήψωμεν εἰς προσευχὰς ὡς γέγραπται, καὶ κατ' ἴχνος πολιτευσώμεθα, τοῦ παθόντος καὶ πάθη ἐκθανατώσαντος.

Ἐμέσαντες τὴν ἔμπυρον, ἁμαρτίαν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τίαν σπεύσωμεν, τῷ τὴν χολὴν θελήματι, γευσαμένῳ εὐαρεστῆσαι Χριστῷ, τῷ Σταυρῷ καθελόντι τὸν ἀρχέκακον.

Συνήθειαν λαβοῦσα, ἡ ἁμαρτία ἕλκει με, εἰς παντελῆ ἀπώλειαν· ἀλλὰ σύ με ἐκ ταύτης λύτρωσαι, τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτίρμον, πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δεσπόζουσα ἁπάντων, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην τέξασα, τῆς δουλείας με ἐλευθέρωσον, τοῦ δολίου καὶ μόνου πολεμήτορος.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐγκράτειαν, τῷ κόσμῳ ἐξήνθησεν, ἣν ἐκ πόθου, ἀσπασάμενοι τρυφήσωμεν, παγκαρπίαν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐγκράτειαν παθῶν καὶ νῦν φέροντες, τὴν σάρκα σταυρώσωμεν τῷ Κυρίῳ, καὶ νεκρὸν αὐτῆς τὸ φρόνημα, ἀποδείξωμεν πάντες τῇ ἐνθέῳ ζωῇ. Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς μορφῆς πρόσωπα, δοξάζω Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἁπάντων, καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ Τόκος σου Ἁγνὴ φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθείς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Σταύρωσιν ὑμνῶ καὶ τὴν λόγχευσιν, τῆς θείας Πλευρᾶς σου· ἐξ ἧς τὸ πόμα, τὸ ἀθάνατον ἀρύομαι, καθ' ἑκάστην Χριστέ, καὶ ἁγιάζομαι.

Ὁ Εἱρμός.

« Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε. »

Ὠδὴ Η΄. Κάμινός ποτε πυρός.

Κάμινος παθῶν, φλογίζει τὴν ψυχήν μου· ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου, ταύτην καταμάρανον, ὁ πηγάσας ἀπαθείας κρουνούς, Πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου σου, σταυρούμενος Εὐεργέτα, διὰ πολλὴν συγκατάβασιν.

Ὕψωσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς κακίαν, τῇ ἐν Σταυρῷ σου ἀνυψώσει Χριστέ· ὅθεν ὀλισθήσαντα, ἁμαρτίας εἰς τὰ βάραθρα, ἀνάγαγε καὶ στήριξον, πέτρα με σωτηρίας, ὅπως δοξάζω τὸ κράτος σου.

Λόγχη σου Χριστέ, παθῶν τὴν σηπεδόνα, ἀποκαθάρας τῆς καρδίας μου, ὅλον με ὑγίωσον, ὃν ὁ ὄφις ἐτραυμάτισεν, ὀδοῦσιν ἰοβόλοις τε· καὶ δίδου μοι ἀκλονήτως, θείας πρὸς τρίβους πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φαεινήν, λαμπάδα καὶ λυχνίαν, ἐν ᾗ τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οἰκῆσαν ἐφώτισε, τοὺς νυκτώδει συσχεθέντας φθορᾷ, ἀμίαντε γεραίρομεν, ἅπαντες εὐλογοῦντες, Εὐλογημένη τὸν Τόκον σου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Τὸν μεταξὺ τῶν λῃστῶν, Σταυρωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ τῇ λόγχῃ νυγέν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νυγέντα, τὴν ζωήῤῥυτον πλευρὰν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, κριτηρίῳ παρέστης, ἐῤῥαπίσθης, ἐπαίχθης, ἐν Σταυρῷ ἀνηρτήθης, φθορᾶς με ἀπαλλάττων, τῆς πάλαι ἁμαρτίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία Τριὰς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ ὁ Λῃστὴν ὁδηγήσας πρὸς πίστιν, καὶ ἐμὲ πρὸς τὸν δρόμον, εὐτόνως τῶν νηστειῶν ἀξίωσον προφθάσαι, εἰς τὴν προσκύνησίν σου, καὶ ζωοποιηθῆναι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἡλίου φαιδρότερον, νηστεία ἀναλάμψασα, ἡ πολύφωτος χάρις, εὐαγγελίζεται, πᾶσι τοῦ Σταυροῦ τὰς ἀκτῖνας, καὶ τὰς αὐγὰς, τοῦ τιμίου πάθους, καὶ τῆς ἀναστάσεως, τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Ἁγνείαν ποθήσωμεν, πορνείαν ἀποφύγωμεν, τὴν ὀσφὺν σωφροσύνῃ, περιζωσώμεθα, ὅπως καθαροὶ ἐποφθῶμεν, τῷ καθαρῷ, καὶ μόνῳ ἐκ πάντων, ζητοῦντι τὴν κάθαρσιν, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χριστὲ ἐκ τοῦ φόβου σου, καθήλωσον τὰς σάρκας μου, ὁ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἁμαρτίαν Ἀδὰμ, λῦσον τῶν κακῶν μου τὴν δέησιν· τοῦ πονηροῦ σύντριψον τὰ βέλη, τῇ λόγχῃ σου Δέσποτα, καὶ τῆς τούτου βλάβης ῥῦσαί με.

Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιότατον, καὶ μόνον εὐδιάλλακτον, ἡ τεκοῦσα Παρθένε, Χριστὸν τὸν Κύριον, ῥῦσαί με τῆς κρίσεως Κόρη, καὶ τοῦ πυρὸς, καὶ τῆς τιμωρίας, ἥν μοι προεξένησεν, ἁμαρτίας ἡ ἀπόλαυσις.

Ἄλλος. Τὴν ἁγνὴν καὶ ἄχραντον.

Ὢ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὅτι Σταυρὸν ἠνέσχου, ἥλους καὶ λόγχην Κύριε, δι' ἐμὲ, τὸν κατάκριτον φθορᾷ, δι' ὃ ὑμνῶ σε Χριστέ.

Τὸν Σταυρὸν, τὸν κάλαμον, τοὺς ἥλους καὶ τὴν λόγχην, τὰ ζωηρά σου πάθη, πᾶς ὁ λαὸς προσκυνοῦντες, ἐν ᾠδαῖς Χριστὲ ὑμνοῦμέν σε. Δόξα.

Μονὰς Τρισυπόστατε, Τριὰς ἑνικωτάτη, Κυριαρχία φύσις, ἰσοκλεὴς, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ θεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις ἱλαστήριον, τοῦ κόσμου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σμου Θεοτόκε· ἐν ᾧ προσφεύγοντες πάντες ἁμαρτωλοί, πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς ἀεὶ εὑρίσκομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, κἀμὲ ἐνδυναμώσας, τῶν νηστειῶν μοι δώρησαι ἀγαθέ, εὐσθενῶς ἀποπληρῶσαι τὴν περίοδον.

Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὴν ἁγνὴν καὶ Ἄχραντον, Μητέρα καὶ Παρθένον, ᾠδαῖς ᾀσμάτων ἅπαντες οἱ πιστοί, εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν. »

Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς. Ἦχος πλ. δ΄.

Νηστείᾳ τῶν λογισμῶν τὰ πάθη, δεῦτε δουλώσωμεν, πνευματικαῖς ἑαυτούς, πτέρυξι περιστείλαντες· ἵνα τὴν τοῦ ἐχθροῦ κινουμένην ζάλην, κοῦφοι περάσαντες, ἄξιοι γενώμεθα, τῆς τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἑκουσίως. Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ πνευματικῶς ἑορτάσωμεν, τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν· ἐπ' ὄρους ἀρθέντες, μαθηταῖς συνδοξάσωμεν, τὸν ἐξουσίαν λαβόντα πᾶσαν, Υἱὸν ἐκ Πατρὸς τὸν φιλάνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε· βασάνοις αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι; καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ἡ Πάναγνος, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς δὲ τὴν Τριθέκτην Ὥραν, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος δ΄.

Οἶδας τὸ πλάσμα ἡμῶν, οἶδας τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν Φιλάνθρωπε· ἡμάρτομεν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστημέν σου ὁ Θεός, οὐδὲ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν, πρὸς Θεὸν ἀλλότριον· φεῖσαι ἡμῶν τῇ σῇ ἀγαθότητι, εὔσπλαγχνε.

Δόξα. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς θ΄.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στίχ. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. Καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐλέγξει λαὸν πολύν, καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωμεν ἔτι πολεμεῖν. Καὶ νῦν σὺ οἶκος τοῦ Ἰακώβ, δεῦτε καὶ πορευ-

 θῶμεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θῶμεν ἐν τῷ φωτὶ Κυρίου. Ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν οἶκον τοῦ Ἰακὼβ, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ χώρα αὐτῶν, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, κλυδωνισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγεννήθη αὐτοῖς. Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων· καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν. Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων, τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν, οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν. Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνοίσω αὐτούς. Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου, ὑψηλοὶ, ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ι.

Δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησε.

Στίχ. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου;

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, Στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον, καὶ ποιοῦμεν τὰς συνήθεις μετανοίας. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου ϛ'. καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς· νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς· λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διαῤῥήξωμεν στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων· πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διασπάσωμεν· δώσωμεν πεινῶσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετὴ, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα Οὐρανοὺς, καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα σαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· ὧν ταῖς εὐχαῖς κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα, Προσόμοια τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὡς ὡράθης Χριστέ.

Φεγγοβόλους ὑμᾶς, ὡς ἀστραπὰς εἰς πάντα κόσμον, Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως Ἥλιος, ἐξαποστείλας, ἀπεμείωσε ταῖς λαμπρότησι, τοῦ ὑμῶν ἐνθέου κηρύγματος, πλάνης τὸ σκότος, Θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζόφῳ, τῆς ἀγνωσίας κεκρατημένους πονηρῶς· ὅν περ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρετῶν Ἠλιοὺ, προσεπιβὰς ἅρματι θείῳ, τῇ νηστείᾳ λαμπρυν-

(θείς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θεὶς ἀνεφέρετο, ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ Οὐράνιον· τοῦτον ζήλωσον, ταπεινὴ ψυχή μου καὶ νήστευσον, πάσης κακίας καὶ φθόνου καὶ ἔριδος, καὶ τρυφῆς ἀποῤῥεούσης καὶ ἐνηδόνου, ὅπως ὀδύνην χαλεπὴν ἐκφύγῃς, διαιωνίζουσαν τῆς γεέννης, ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερον, τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.
Ἦχος πλ. ά. Ὅσιε Πάτερ.

Ἀπόστολοι θεῖοι, τοῦ κόσμου θερμότατοι πρεσβευταὶ, καὶ τῶν ὀρθοδόξων προασπισταὶ, ἔχοντες παῤῥησίας τὸ κράτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσασθε, δεόμεθα πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν νηστειῶν, τὸν ἀγαθὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς Ὁμοουσίου Τριάδος, τὴν χάριν δεξώμεθα· μεγαλοκήρυκες ἔνδοξοι, εὔχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια δ'.
Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Γίνεται δὲ Εἴσοδος μετὰ τοῦ Θυμιατοῦ· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος πλ. ά. Ψαλμὸς ιά.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἑρπετὰ, καὶ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη, κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλά· Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς· Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς λέγων· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς, καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον, σπεῖρον σπέρμα, ὅ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἕρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πνοὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρῶσιν· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα ἕκτη. Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. Καὶ συν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς ιβ΄.

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἕως πότε Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος;

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς, κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ, ἐπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτὴν εἰς νουθέτησιν τῷ υἱῷ σου. Ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σου, καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυρὸν ἐξερευνήσῃς αὐτήν, τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις· ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶσις καὶ σύνεσις. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθοῦσι σωτηρίαν· ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς δικαιωμάτων· καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς. Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς τὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε, ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος μηδὲν πιστόν. Ὢ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὢ οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ! ὧν αἱ τρίβοι σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακρὰν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱέ, μή σε καταλάβῃ βουλὴ κακὴ ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη· ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ Ἅδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς. Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς. Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβους ἀγαθάς, εὕροσαν ἂν τρίβους τὰς τῶν δικαίων, λείας. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς· ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ· ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. Ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται· οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς τό, Κατευθυνθήτω· εἶτα ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὴν προγραφεῖσαν Ἀκολουθίαν, ψάλλομεν τὸ γ΄. τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κανόνος, ὡς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τὸ,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

« Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. » Δίς.

Ἐκ νεότητος Σωτήρ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν, ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ, κἂν ἐν τῷ τέλει· Σῶσόν με.

Ἐῤῥιμμένον με Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν σου κἂν ἐν τῷ γήρᾳ, μή με ἀποῤῥίψῃς εἰς ᾅδου κενόν· ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιλάνθρωπός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἀσωτίᾳ, ἔρημος εἰμί, ἀρετῶν εὐσεβῶν· λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ὁ λησταῖς περιπεσών, ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου· ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι νῦν· ἐπλήσθην μωλώπων· Ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστὲ Σωτὴρ ἰάτρευσον.

Ἱερεύς με προϊδών, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε γυμνόν. Ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦ, σύ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύ μοι δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν· καὶ ᾆσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνά, Μαρία διηγήματα.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἆρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας· καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἆρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας· καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ Β'. Ὁ Εἱρμός.

« Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημήσαντα. »

Ὠλίσθησα ὡς ὁ Δαβὶδ ἀκολάστως, καὶ βεβορβόρωμαι· ἀλλ' ἀποπλύναις κἀμέ, Σωτὴρ τοῖς δάκρυσί μου.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κατάνυξιν· αὐτός μοι ταῦτα Σωτήρ, ὡς Θεὸς δώρησαι.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου· καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς καὶ καταισχύνομαι.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσῃς μοι τότε, Κύριε, Κύριε· ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτήν, μετανοοῦντί σοι.

Ἐνώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμούς· Κύριε σῶσόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, σὺ ἀνακάλεσαί με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μόνη πανύμνητε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἱρμὸς ἄλλος.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός· ἐνωτίζου ψυχή μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος· καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώην ἁμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δικαστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Τίνι ὡμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχή; οἴμοι τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ κτείνασα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὦ ψυχή, τῷ Σὴθ οὐχ ὡμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνὼς ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνὼχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν Νῶε· ἀλλ' ὤφθης πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς καταῤῥάκτας τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχή μου, καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὸν βίον· καὶ ἔμεινας ἐκτός, τῆς σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλῃ προθυμίᾳ, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἀβάτοις ταῖς ἐρήμοις τρεφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς. Δόξα.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριὰς ἀμέριστε Μονάς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον· σόν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδῃς· ἀλλὰ φεῖσαι, καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ ἡ ἐλπὶς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα, καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου, ἱλέωσαι κἀμοί, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

«Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος, Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.» Δίς.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σήμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴ ἀθλία· οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐκ γῆς Χαῤῥὰν ἔξελθε, τῆς ἁμαρτίας ψυχή μου δεῦρο, εἰς γῆν ῥέουσαν ἀειζῶον, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχή μου καταλιπόντα, γῆν πατρῴαν, καὶ γενόμενον, μετανάστην· τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐν τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχή μου καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὁλοκαρπούμενον, τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχή μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης

σκης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σκης ἀποκύημα· βλέπε μήπως, ὅμοιόν τι πάθης λαγνεύουσα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμίᾳ Μῆτερ πταισμάτων, ἀλλ' αὐτή με νῦν διάσωσον, καὶ πρὸς ὅρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱκέσιον δέησιν, καὶ νῦν Ὁσία προσαγαγοῦσα πρὸς τὴν εὔσπλαγχνον πρεσβείαις σου, Θεοτόκον, ἄνοιξόν τὰς θείας εἰσόδους μοι.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ ἄκτιστε, ἄναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεογεννῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μείνασα παρθένος γαλάζουσα.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. » Δίς.

Τὸ Σῶμα κατερρυπώθην, τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὅλως ἡλκώθην· ἀλλ' ὡς ἰατρὸς Χριστὲ ἀμφότερα, διὰ μετανοίας με θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον Σωτήρ μου, χιόνος καθαρώτερον.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε· τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με· τὸ πνεῦμα παρέδωκας ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Χριστὲ τῷ σῷ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς Οἰκτίρμον, ἵνα σωθῶμεν· ἑκουσίως ξύλῳ ἀνεσταύρωσαι· ἡ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνεῴγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἑκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρῖσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, ἐκτήσατο τὴν Πλευράν σου, τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἀνέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτὴρ ἡμῶν.

Γυμνός εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνός εἰμι καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δείπνου· ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος· ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι· τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω ἐκβέβλημαι. Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ Ἆσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου· καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου. » Δίς.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραὼ τῷ πικρῷ, γέγονα Κύριε, Ἰαννὴς καὶ Ἰαμβρὴς, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὑποβρύχιος νοῦς· ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν νοῦν· πλῦνόν με Δέσποτα, τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν, δακρύων δέομαί σου, τὴν σῆς σαρκός μου στολὴν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτὴρ, ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτὸν, ὁρῶ ταῖς ἁμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἥμαρτον, οὐκ ἀγνοίᾳ.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε τοῦ πλάσματός σου. Ἥμαρτον ἄνες μοι, ὁ τῇ φύσει καθαρὸς, αὐτὸς ὑπάρχων μόνος, καὶ ἄλλος πλὴν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Δι' ἐμὲ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμοὶ ἔδειξας θαύματα, ἰασάμενος λεπροὺς, καὶ παραλύτους σφίγξας, Αἱμόρρου στήσας Σωτὴρ, ἀφῇ κρασπέδου ῥύσιν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὗρες ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκὸς, ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα· ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, ταῖς προσευχαῖς Ὁσία. Δόξα.

Σὲ Τριὰς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἁπλῆ οὐσία Μονὰς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεὸς, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν· καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἅδου κατωτάτου καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. Δίς.

Ἀντίστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, ἀεὶ νικῶσα.

Διάβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσαν, φύσιν ὡς πρὶν ἡ Κιβωτὸς, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας ψυχή. Θεὸς κελεύει.

Ὡς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, σῶσον προφθάσας με Σωτὴρ, τοῦ θηρός με ῥῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Λιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον Δέσποτα, Δέσποτα Χριστέ· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προφθάσας ῥῦσαι.

Δόξα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἁπλῆ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνωμένη· ὁ Πατήρ φησι, καὶ Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχή μου, ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι. Ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ημάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου· οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.» Δίς.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχὴ, προσοχθίσματα. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Τὸν Ἀχαάβ, παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχή μου, οἴμοι! γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον, καὶ σκεῦος αἰσχρὸν τῶν παθῶν. Ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ, τὰς ἁμαρτίας σου.

Εκλείσθη σοι, Οὐρανὸς ψυχὴ, καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς Ἠλιοὺ τοῦ Θεσβίτου, ὡς ὁ Ἀχαὰβ, ἠπείθησας λόγοις ποτέ. Ἀλλὰ τῇ Σαραφθίᾳ ὁμοιώθητι· θρέψον Προφήτου ψυχήν.

Ενέπρησεν, Ἠλιού ποτε, δὶς πεντήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης πρεσβύτας, κατηνάλωσεν, εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἀχαάβ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχὴ, καὶ κραταιώθητι.

Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονὰς ἁγία, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ ἓν ἅγιον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωὰς, ψυχὴ τῶν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ· ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας, τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

«Ον Στρατιαὶ, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» Δίς.

Δικαιοκρῖτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι· ἄνες μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ως ὁ Ληστὴς, ἐκβοῶ σοι μνήσθητι· ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς·

Ἄνες

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἄνες μοι Σωτὴρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης· δακρύω ὡς ἡ Πόρνη, δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθώς ποτε τῆς Χαναναίας.

Τὴν σηπεδόνα, Σωτὴρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ· μάλαγμά μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τὴν Χαναναίαν, κἀγὼ μιμούμενος, ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαβίδ· ἅπτομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἱμοῤῥοοῦσα· κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθὲ, Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριὰς Μονὰς ἐλέησόν με. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἁλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρὶς, τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. »

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος· κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἁμαρτωλοῖς ὡμίλει· τῆς Ἰαείρου θυγατρὸς, τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν, ἐπανήγαγεν ἀφῇ τῆς χειρός.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γὰρ, Ἱλάσθητι, ἡ δὲ Ἐλέησόν με· ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι· καὶ ἑξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος, ἰσχὺν, ἀφιέναι ἁμαρτίας· ἣν ψυχὴ σπεῦσον μιμήσασθαι.

Τὴν Πόρνην ὦ τάλαινα, ψυχή μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου· ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξὶ, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύντος αὐτῇ.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχή μου ἔγνως, ὅπως κατηράθησαν· φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένῃ ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτὰς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως ᾅδου κατεδίκασε.

Μὴ χείρων ὦ ψυχή μου, φανῇς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα· δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱὲ Δαβὶδ σῶσον κἀμὲ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῷ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα μακάριε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σὲ ὑμνούντων, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀεί.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν· ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννῆτορ πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμὸν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀποστολικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ Ἤχου. Εἶτα Ἀνάγνωσις. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος β'. Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.

Ὁ φωστῆρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς Μαθητὰς ἀναδείξας, τῷ κηρύγματι Λόγε Θεοῦ, τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον, φωτὶ ἀρετῶν καὶ νηστείᾳ κάθαρον, διδοὺς μετάνοιαν ἐπιστροφῆς τοῖς δούλοις σου, εἰς τὸ δοξάζειν σε Σωτὴρ, ὁ μόνος ὑπάρχων ὑπεράγαθος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με, δεόμενον ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· Ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν Καθίσματα. Ἦχος πλ. ά. Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβίμ.

Τὴν φαιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, τὴν συμπολῖτιν τῶν Οὐρανῶν, ἐγκράτειαν, δυσωποῦμεν, σὲ τῶν Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα. Πρέσβευε εἰρηνικῶς διανῦσαι, καὶ κομίσασθαι τοὺς καρποὺς τῆς σωτηρίας· ὑμεῖς γὰρ ὄντως τῶν γηγενῶν ὑπάρχετε, κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγιωτέρα τῶν Χερουβὶμ, ὑψηλοτέρα τῶν Οὐρανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· σὲ ἐν ἀληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ σωτηρίαν, καὶ εὑρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς προστασίαν· διὸ μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν δ'. Ὠδήν.

Τριῴδιον τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Δ'. Ἦχος β'.

Ἐγκρατείας, τὰς αὐγὰς δεχομένη ἀστράφθητι, ψυχὴ καὶ ἀπόφυγε, τῆς ἁμαρτίας τὴν ζόφωσιν, ὅπως ἀνατείλῃ σοι, ἡ τῆς ἀφέσεως αἴγλη θείῳ Πνεύματι.

Ἀγκίστρῳ με, ἡδονῆς δελεάσας ὁ δόλιος, αἰχμάλωτον ἥρπασεν· ἀλλ' οἱ τὸν κόσμον Ἀπόστολοι,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λοι, λόγῳ σαγηνεύσαντες, ἐκ τῆς αὐτοῦ με κακίας ἐκλυτρώσατε.

Ἐδείχθητε, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, πλάνης αὐχμὸν ἀπελαύνοντες· κἀμὲ οὖν φωτίσατε, τὸν ὑπὸ πάσης κακίας σκοτιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Κεκράξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ θλιβόμενος, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι, τεῖχος καὶ βοήθεια, τῇ σῇ Παρθένε δυνάμει τειχιζόμενος.

Ἕτερον Τριῴδιον τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.
Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος πλ. ά.
Τὰ ἔργα, τῆς οἰκονομίας.

Τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης ὑπάρχοντες, Ἀπόστολοι, λαμπηδόνες παμφαεῖς, φωτίζετε τὸν περίγειον κόσμον, τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης διώκοντες.

Λύρα ὄντες, τοῦ Σωτῆρος πνευματοκίνητος, Ἀπόστολοι, γνωρισθέντες ἐπὶ γῆς, τὸ εὔηχον μελουργεῖτε ὑμῶν ἔπος, καὶ Κόσμον πρὸς Θεὸν ἐπιστρέφετε.

Δόξα.

Τὴν Τριάδα, ἐν μοναδικῇ οὐσιότητι, δοξάζοντες, ἕνα Κύριον Θεὸν, ὑμνήσωμεν τὸν ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννητὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος, ἐν γαστρὶ συνέλαβε Κύριε, καὶ ἔτεκε, σὲ τὸν Ἐμμανουήλ· ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποστόλων, δωδεκὰς ἡ θεία καὶ πάνσεπτος, ἱκέτευε, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν, δεόμεθα διελθεῖν ἡμᾶς εὐτόνως, τὸ τεσσαρακονθήμερον στάδιον.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὰ ἔργα, τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέστησαν, τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξῆλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· τοῦ σῶσαι τοὺς χριστιανούς σου ἐλήλυθας.

Ὠδὴ Η'. Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ.

Νηστεύσωμεν, πᾶσαν ἡδονὴν, πιαίνοντες τὰς αἰσθήσεις νηστείᾳ, καὶ κατανύξεως πόμα θερμῶς, πιώμεθα ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τον Κύριον.

Τῆς στάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν, γενέσθαι με κοινωνὸν δυσωπεῖτε, ὅταν καθήσητε κρῖναι βροτοὺς, σὺν Χριστῷ Ἀπόστολοι, τὸν πολλαῖς ἁμαρτίαις, καὶ κρίσει ὑπεύθυνον.

Ἐν ἅρματι, θείων ἀρετῶν, νηστείᾳ καθαρθέντες ἐπιβῶμεν, καὶ πρὸς αἰθέριον ὕψος τὸν νοῦν, πτερώσωμεν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Διέμεινας ἄφλεκτος τὸ πῦρ, τεκοῦσα τῆς Θεότητος Παρθένε· ἀλλὰ κατάφλεξον πάθη ψυχῶν, τῶν πίστει βοώντων σοι, τὴν φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου, χαρᾶς μόνη πρόξενε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου.

Τοῦ Πνεύματος τὰς σάλπιγγας, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μαθητὰς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς πρεσβευτὰς τοῦ Κόσμου, καὶ πλάνης φυγαδευτὰς, τοὺς Μαθητὰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θητὰς ὑμνοῦμεν Χριστοῦ. Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, ὑμνοῦντες ψάλλομεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄῤῥητόν σου Τόκον, πάντες ὑμνοῦμεν βροτοὶ, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες Ἁγνή. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστολοι πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς, τὰς ἱλαστηρίους ἡμέρας τελεῖν. Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, ἀνυμνοῦντες ἔλεγον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον. »

Ὠδὴ Θ'. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἀπεῤῥιμμένος ἡδονῶν, ἀχανὲς εἰς πέλαγος, τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον, προσκαλοῦμαι. Κυβερνῆτά με σῶσον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πηγὴ, δός μοι νῦν κατάνυξιν, στεναγμὸν, ὅπως ἀποκλαύσωμαι, τῶν κακῶν μου, τὰς ἀπείρους θαλάσσας.

Τῶν Μαθητῶν σου Ἰησοῦ, ταῖς σεπταῖς δεήσεσι, τὴν σεπτὴν δίδου μοι Ἀνάστασιν, προσκυνῆσαι, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν τὸ γεώδες φύραμα, τῇ ἐν σοὶ, τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐνοικήσει, ῥῦσαι πάντας κινδύνων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομεν Χριστέ.

Ἐκ τῶν πηγῶν προφητικῶς, τῶν τοῦ Σωτῆρος ἐξαντλήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι, ὕδωρ ἀθανασίας, τοῖς διψῶσι δόγματα ζωῆς, ποτίζουσι πάντοτε.

Τοῦ Βασιλέως Οὐρανῶν, φανέντες ἄρχοντες Ἀπόστολοι, ὑπετάξατε, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, τοῦτον μόνον σέβειν, προσκυνεῖν, καὶ δοξολογεῖν ὡς Θεόν.

Δόξα.

Τριὰς ἀμέριστε Μονὰς, ἡ παντουργὸς καὶ παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· σὺ Θεός μου Κύριος καὶ φῶς, καὶ σὲ ἀνυμνῶ, προσκυνῶ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ Μητροπάρθενε ἁγνὴ, μακαριοῦμεν γενεαὶ γενεῶν. ὅτι γέγονας, ἱλαστήριον Κόσμου, τὸν Σωτῆρα καὶ Δημιουργὸν, ἀῤῥήτως κυήσασα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ χορὸς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε περίζωσαι· καὶ ἀξίωσον, ἐν κατανύξει καρδίας, τὰς ἡμέρας πάσας διελθεῖν, τῶν φωτοποιῶν Νηστειῶν.

Ὁ Εἱρμός.

« Μεγαλύνομεν Χριστὲ, τὴν σὴν πανάμωμον Μητέρα ἁγνήν· ὅτι ἔτεκέ σε, ὑπερφυῶς κατὰ σάρκα, πάσης πλάνης καὶ καταφθορᾶς, ἡμᾶς λυτρωσάμενον. »

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος γ'.

Κύριε, ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν, ἐμὲ τὸν ἀνάξιον, σῶσαι βουλόμενος, ἀμετρήτῳ ἐλέει σου· σοὶ προσπίπτω δεόμενος· Ἐν νηστείαις τὴν ψυχήν μου σύγκαμψον, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, τὸν μόνον Πολυέλεον.

Μαρτυρικόν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, ἡ προστασία πάντων, τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι. Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ Τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος ά.

Ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε, μή ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη. Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; γνώτωσαν Δέσποτα, ὅτι παρορᾷς ἁμαρτίας λαοῦ σου μετανοοῦντος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ιγ'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ἡμέρα γὰρ Κυρίου Σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· καὶ ταπεινωθήσονται. Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου, τὴν ὑψηλὴν καὶ μετέωρον, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασὰν, καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν κάλλους πλοίων. Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρύψουσιν, εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν. Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτοῦ, τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν ἑαυτοῖς, εἰς τὸ προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτερίσι· τοῦ ἐλθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ιδ'.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;

Στίχ. Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

—ο—

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ παρόντα β'. τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.

Τὸν σκοτισθέντα με, ταῖς ἀπάταις τοῦ πολεμήτορος, Χριστέ μου φώτισον, ὁ σκοτίσας Σταυρῷ κρεμάμενος, Ἥλιόν ποτε, καὶ λάμψας τοῖς πιστοῖς φῶς ἀληθινὸν, ἀφέσεως σαφῶς· ὅπως πορευόμενος ἐν τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων σου, φθάσω καθαρῶς, τῆς Ἀναστάσεως τῆς σῆς, τὴν αὐγὴν τὴν σωτήριον.

Καθάπερ ἄμπελος, ἐπὶ ξύλου Σωτὴρ κρεμάμενος, οἶνον ἐπότισας ἀφθαρσίας, Χριστὲ τὰ πέρατα· ὅθεν ἐκβοῶ· Τῇ μέθῃ με δεινῶς τῶν ἁμαρτιῶν, σκοτούμενον ἀεὶ, γλεῦκος κατανύξεως, ἀληθινῆς ποτίσας, νηστεύειν με ἐξ ἡδονῶν, νῦν ἐνδυνάμωσον Σωτὴρ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἕτερον προσόμοιον τοῦ κυροῦ Θοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ μεγίστου μυστηρίου!

Ὢ τοῦ Σταυροῦ σου τῇ δυνάμει! οὗτος ἐξήνθησε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ἐν Ἐδὲμ ποτὲ Ἀδὰμ ἀκρασίαν, πρόῤῥιζον ἐκτίλασαν· θάνατον μὲν ἐκείνη, ἐπεισήγαγε τοῖς βροτοῖς· ἀλλ' οὗτος ἀφθάρτως ἐκβλύζει, τὴν ἀθανασίαν τῷ κόσμῳ, ὡς ἐκ πηγῆς ἄλλης τῆς τοῦ Παραδείσου, τῇ κατακενώσει, τοῦ σοῦ ζωηῤῥύτου Αἵματος, ὁμοῦ τε καὶ ὕδατος· ὅθεν τὰ πάντα ἐζωοποιήθη. Δι' οὗ ἡμῖν νηστείας τὴν τρυφὴν, γλύκανον ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Στιχ. προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ιε'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον, τὸν συνετίσαντά με.

Στίχ. Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, ᾗ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ, πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν. Πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς· καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς Παράδεισον ἐν Ἐδὲμ, κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε. Καὶ ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὡραῖον εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρῶσιν· καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καλοῦ καὶ πονηροῦ. Ποταμὸς δὲ ἐξεπορεύετο ἐξ Ἐδὲμ, ποτίζειν τὸν Παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς· ὄνομα τῷ ἑνὶ, Φισών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐϊλάτ· ἐκεῖ οὖν ἐστι τὸ χρυσίον. Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης, καλόν· καὶ ἐκεῖ ἐστιν ὁ ἄνθραξ, καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος. Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεών· οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις· οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. Ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. Καὶ ἔλαβε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. Καὶ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων· Ἀπὸ παντὸς ξύλου, τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ, βρώσει φαγῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ᾗ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. Καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς ιϛ'.

Φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Στ. Εἰσάκουσον Κύριε, δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ, ἐμῶν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥήματά μου τηρείτω σὴ καρδία· μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσουσί σοι. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλειπέτωσάν σοι· ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ· γράψον αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς καρδίας σου, καὶ εὑρήσεις χάριν. Προνοοῦ καλὰ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ἴσθι πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ, μὴ ἐπαίρου. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου γνώριζε αὐτὴν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου· ὁ δὲ πούς σου μὴ προσκόψῃ. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ· φοβοῦ δὲ τὸν Κύριον, καὶ ἔκκλινον ἀπὸ παντὸς κακοῦ· τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης· ἵνα πιμπλῶνται τὰ ταμεῖά σου πλησμονῆς σίτου, οἴνῳ δὲ οἱ ληνοί σου ἐκβλύζωσιν. Υἱὲ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. Μῆκος γὰρ βίου

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. Ξύλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλής.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δευτεροῦντες αὐτό, ἦχος δ'.

Οἱ ποθοῦντες τοῦ θείου Πάσχα μετασχεῖν, οὐκ ἀπ' Αἰγύπτου, ἀλλ' ἐκ Σιὼν ἀρχομένου, τὴν τῆς ἁμαρτίας ζύμην, ἐξάρωμεν τῇ μετανοίᾳ· περιζώσωμεν τὰς ὀσφύας ἡμῶν, τῇ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν· καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας, ὑποδήμασι κωλυτικοῖς, ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς, καὶ στηριχθῶμεν, τῇ βακτηρίᾳ τῆς πίστεως· μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἐχθροὺς, τοῦ δεσποτικοῦ Σταυροῦ, θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα· ἀλλ' ἀκολουθήσωμεν, τῷ διὰ νηστείας ἡμῖν, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην ὑποδείξαντι, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον· Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο· καὶ τί τὸ ὅραμα ἔλεγεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, ψάλλομεν τὸ δ'. καὶ τελευταῖον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, λέγοντες ἐν ἑκάστῳ Τροπαρίῳ τό,

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

« **Β**οηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. » Δίς.

Ο Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ· Ἡμάρτηκά σοι ἱλάσθητί μοι, ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνος Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὁρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Μετανοίας ὁ καιρός, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου. Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

εὔσπλαγχνός μοι δὸς, δάκρυα κατανύξεως.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔρημός εἰμι ἀρετῶν εὐσεβῶν· λιμώττων δὲ κράζω. Ὁ ἐλέους χορηγὸς, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὁρμὰς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατόρθωσας.

Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριὰς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἁγνὴ, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ Β'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ. »

Δίς.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησὶν, εἰς μώλωπα ἐμοὶ, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηνῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχή μου ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσασα.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομῆσαι ὦ ψυχὴ, καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις· εἰμὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης τὰς βουλάς σου, καὶ κατέαξεν εἰς γῆν τὰ μηχανήματά σου.

Ὢ πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρῴην φονευτὴν, τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς!

Ἔβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτὲ, ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἕλκη, αἱ πηρώσεις, βοῶσι τὰς πληγὰς, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἥπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη· καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως χεῖρα βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Δόξα.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριὰς ἀμέριστε Μονὰς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον· σόν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννῆτορ ἡ ἐλπὶς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ

Υἱόν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Υἱόν σου, ἱλέωσαι κἀμοὶ, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

« Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος. »

Δίς.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτίᾳ παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τεκοῦσα νέον Ἰσμαὴλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακὼβ κλίμακα, ἔγνως ψυχή μου δεικνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· τί μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐπίστρεψον στέναξον, ψυχὴ ἀθλία πρὶν ἢ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Μὴ γένῃ στήλη ἁλὸς, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβείτω σε, τῶν Σοδόμων· ἄνω εἰς Σηγὼρ διασώθητι.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀποῤῥίψῃς, ἀλλ' οἰκτείρησον φιλάνθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ ἄκτιστε, ἄναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεογεννῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. »

Δίς.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ πορφύραν ἠμφιεσμένος, πολυκτήμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντας, καὶ οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτήμων οὖσα τάλαινα· ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐὰν τι τῶν ἀδοκήτων, συμβῇ ἐπενεχθῆναί σοι;

Ὑψήγορος νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκῇ καὶ μάτην· μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσῃς με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε Οἰκτίρμον, δικαιοκρῖτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα Οἰκτίρμον·

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου καταμολύνας· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης· ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην διὰ πράξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία καταπλήξασα. Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ ᾆσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου. » Δίς.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν μιμοῦ ὦ ψυχὴ, πρόσελθε πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σε ἀνορθώσῃ· καὶ βηματίσεις ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθὺ, βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου φλεβῶν, ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ῥεῖθρα βρύεις.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἀγὼ, τὰς κόρας τῆς καρδίας, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ, ἠξίωσαι τοῦ πόθου· ἀξίωσον οὖν κἀμὲ, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης. Δόξα.

Σὲ Τριὰς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἁπλῆ οὐσία Μονὰς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεὸς, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας· καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐβόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἅδου κατωτάτου καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. » Δίς.

Ἐγώ εἰμι Σωτὴρ ἣν ἀπώλεσας, πάλαι βασίλειον δραχμήν· ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ εὗρε τὴν σὴν εἰκόνα.

Ἀντίστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς ἀεὶ νικῶσα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσειας, δακρύων ἔβλυζες ἀεὶ, ὀχετοὺς Μαρία, ψυχὴν πυρπολουμένη· ὧν τὴν χάριν νέμοις, κἀμοὶ τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, πολιτείας Μῆτερ· διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι, πρεσβείαις σου δυσώπει. Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἁπλῆ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνωμένη· ὁ Πατήρ φησι, καὶ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον Αὐτόμελον, ἦχος πλ. β΄.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὠδὴ Ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. » Δίς.

Ἐξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ κλίνης μου προσθεῖναί μοι χρόνους ζωῆς. Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεταί σοι ψυχὴ, εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου· ἥμαρτον, ὡς οὐχ ἥμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. Ἀλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Κατέχρωσα, τὴν εἰκόνα σου, καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου· ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἡ λαμπάς. Ἀλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαβίδ, τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα· λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότι· Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφιά μου Σωτήρ· καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαβὶδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσω, λύσαν

σαν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σαν παθῶν βιαίων ὀχλούντων, καὶ κατῄσχυνας, ἐχθρὸν τὸν πτερνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κἀμοὶ τῷ δούλῳ σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὃν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, δι' ὃν ἔτηξας, σάρκας Ὁσία, αἴτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, ὅπως ἵλεως γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν, εἰρηναίαν κατάστασιν βραβεύσειε, τοῖς σεβομένοις αὐτόν.

Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονὰς ἁγία· φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, καὶ ἓν ἅγιον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

« Ὃν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» Δίς.

Τὸ τῶν δακρύων, Σωτὴρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα δέησιν προσάγω καὶ ἄφεσιν αὐτῷ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδείς, ὡς ἐγώ σοι ἥμαρτεν, ἀλλ' ὅμως δέξαι κἀμὲ εὔσπλαγχνε Σωτήρ, φόβῳ μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἥμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτήρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καὶ ζήτησον ὡς ποιμήν, τὸ ἀπολωλός, πρόβατον πλανηθέντα· ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποίησόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν Κριτής, καθίσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ δείξῃς τὴν φοβεράν, δόξαν σου Χριστέ, ὢ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ Βήματός σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μῆτερ Ζωσιμᾶς. Ἄγγελον γὰρ ἑώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους, ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριὰς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἁλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουήλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς Ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.» Δίς.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος· φωνὴν δὲ τὴν εὔσπλαγχνον, ὡς τῷ Λῃστῇ μοι φράσον. Ἀμὴν σοι λέγω μετ᾽ ἐμοῦ, ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Λῃστὴς κατηγόρει σου, Λῃστὴς ἐθεολόγει σοι· ἀμφότεροι γὰρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο. Ἀλλ᾽ ὦ Πολυεύσλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Λῃστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεὸν, κἀμοὶ ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου Βασιλείας σου.

Ἡ Κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα· ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διεῤῥήγνυντο· καὶ γῆ συνεσείετο· καὶ Ἅδης ἐγυμνοῦτο· καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρᾳ καθορῶν σε Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Ἀξίους μετανοίας, καρποὺς μὴ ἀπαιτήσῃς με· ἡ γὰρ ἰσχύς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· καρδίαν μοι δώρησαι, ἀεὶ συντετριμμένην· πτωχείαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνε Σωτήρ.

Κριτά μου καὶ γνῶστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα ἱλέῳ σου ὄμματι, τότε ἰδών με φεῖσαι· καὶ οἰκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήσαντα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπάσας ἐξέστησας, τῇ ξένῃ πολιτείᾳ σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, ἀΰλως βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα· ἀνθ᾽ ὧν ὡς ἄϋλος τοῖς ποσὶν, ἐπιβαίνουσα Μαρία Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Κτίστην ἱλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὁσία Μῆτερ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων· ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀεί. Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ᾽ οὐσίαν· ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννῆτορ πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί.

Ἀσπόρου συλλήψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον· καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ Ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τὸ παρόν, τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο τοῖς Πάθεσι τοῖς σοῖς, πᾶσιν ἀπάθειαν διδούς, τὰ πάθη τῆς σαρκός μου, νεκρώσας τῷ Σταυρῷ, τῷ θείῳ, καταξίωσον ἰδεῖν καὶ τὴν σεπτὴν Ἀνάστασίν σου Κύριε, ἵνα λάβωμεν πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἁγνὴ Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ῥᾳδίως ἐκτρεπόμεθα· διὸ κατὰ χρέος σὲ ἀεὶ μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῆς ἁγνείας ὑπάρχων ἡ πηγὴ τῇ νηστείᾳ συντήρησον ἡμᾶς Ἐλεῆμον· βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς σοὶ προσπίπτοντας· πρόσχες τῇ ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὁ τείνας τὰς παλάμας σου, ἐν ξύλῳ σταυρούμενος, ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Η Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς Υἱέ μου ἔλεγε, τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν Ε. Ὠδήν.

Ὠδὴ Ε'. ἦχος β'. Ὁ φωτισμός.

Τὴν ἐν ἐμοί, καθορῶν ἁμαρτίαν, ὁ δολιόφρων, σπεύδει καὶ συμπράττει τῇ ἁμαρτίᾳ· χαίρει γὰρ ὄντως τῇ ἐμῇ ἀπωλείᾳ. Ἀλλὰ σύ μοι δίδου διόρθωσιν, Σῶτερ εἰς ἐκείνου, ἀναίρεσιν δέομαι.

Ο τὰς ἀρχάς, θριαμβεύσας τοῦ σκότους, ἐν τῷ Σταυρῷ σου, τούτων ἐξελοῦ με τῆς κακουργίας, τὸν ἐμπεσόντα εἰς βυθὸν ἁμαρτίας, καὶ εἰς βόθρον ἀτόπων πράξεων· σοῦ δὲ τῷ ἐλέει σωθῆναι ἐλπίζοντα.

Ο νεκρωθείς, ἐν Σταυρῷ ἡπλωμένος, τὴν νεκρωθεῖσαν, ζώωσον ψυχήν μου τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ τὴν σεπτήν σου Ἐξανάστασιν φθάσαι, ἐν εἰρήνῃ Χριστὲ ἀξίωσον, πράττοντα τὰ σά, ἐμμελῶς δικαιώματα.

Θεοτοκίον.

Ο φωτισμός, τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἡ σωτηρία, τῆς ἀμαυρωθείσης Ἁγνὴ ψυχῆς μου, σῶσόν με

σῶσον,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σῶσον, ἀπολλύμενον Κόρη, καὶ χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας με, ἔνδυσον φθαρέντα, δεινοῖς πλημμελήμασιν.

Εἱρμὸς ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.
Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν.

Σὺ ἐν τόπῳ Κρανίου, σαρκὶ σταυρωθῆναι, κατεδέξω μόνε Ἀθάνατε, τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπαθανατίζων, καὶ ἀναμορφούμενος Κύριε.

Τὴν τοῦ Πάθους σου ὕβριν, ἡ Κτίσις ὁρῶσα, ὅλη μετεβάλλετο Κύριε, Ἰουδαίων θρηνοῦσα, τὴν μιαιφονίαν· ἀλλ' ἠνέσχου σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ὢ Τριὰς παναγία, σὺ ἡμῶν λατρεία, σὺ καὶ προσφυγὴ καὶ κραταίωμα· τοῖς ἐν φύσει μιᾷ σε, ἀνυμνολογοῦσιν, ἱλασμὸν πταισμάτων κατάπεμψον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολυώνυμε Κόρη, χαίροις Θεοτόκε· κιβωτὲ καὶ στάμνε καὶ τράπεζα, φωτοφόρε λυχνία, πυρίμορφε βάτε, ὄρος τοῦ Θεοῦ τὸ κατάσκιον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν Κόσμῳ, χαίρειν προσειπόντες, νῦν ὡς τῷ Χριστῷ συσταυρούμενοι, ὑπομείνωμεν ὕβριν, χλεύην καὶ τὰ ἄλλα, ἵνα σὺν αὐτῷ δοξασθῶμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τὸ φῶς τῷ Κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ τοῦτο ὑμνεῖ σε, τάγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογοῦσί σε Κύριε.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ταπεινώσας σεαυτόν, ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνυψῶν τὸν πεσόντα, βρώσει τοῦ ξύλου ποτέ· διό σε μόνε Ὑπεράγαθε, τὸν δεδοξασμένον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ἀπροσεξίας νυσταγμῷ, ἁμαρτίας τὸν βαρὺν ὑπέστην ὕπνον· ἀλλὰ σὺ ὁ ὑπνώσας, ἐπὶ Σταυροῦ δι' ἐμέ, Χριστέ μου, ἔγειρον πτωθέντα με, μή με καταλάβῃ, ἡ νὺξ ἡ τοῦ θανάτου.

Ἐκτυφλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, περιφέρω τὴν ψυχὴν ἐσκοτισμένην, καὶ γελᾷ καθορῶν με, ὁ δολιόφρων ἐχθρός· διό με φώτισον καὶ λύτρωσαι, τούτου τῆς κακίας, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωήν, δαπανήσας νυσταγμῷ τῆς ἁμαρτίας, τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην· τῇ ἀκοιμήτῳ δέ σου πρεσβείᾳ, προστρέχω· Μὴ δῴης με, εἰς θάνατον Κόρη, πανάχραντε ὑπνῶσαι.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ.

Ἀκάνθαις στεφανωθείς, καὶ στολὴν ἐκ πορφύρας, ἐνδυσάμενος ὤφθης, ὡραιότατος Χριστέ, τῷ κάλλει ὑπὲρ πάντας, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τῇ δόξῃ ἀπαστράπτων.

Χολὴν καὶ ὄξος πιών, δύο ῥεῖθρα προχέεις, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, ἐκ τῆς θείας Πλευρᾶς σου, τοῖς πίστει σε ὑμνοῦσι, καὶ δοξολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Ἁγνή, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ τὸ σκῆπτρον Χριστοῦ, Ἐκκλησίας τὸ κέρας, Βασιλέων τὸ νῖκος, φύλαξ τῶν Χριστιανῶν· αὐτὸς εἶ φωτισμός μου, αὐτὸς καὶ καύχημά μου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ὠδὴ Θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Τὴν λελεπρωμένην, ψυχήν μου ταῖς ἀτόποις ἐνθυμήσεσι, τῷ ῥαντισμῷ τοῦ Αἵματός σου κάθαρον, θεῖε Λόγε· καὶ κοινωνὸν, τῆς δόξης σου με ποίησον, ὁ δι' ἐμὲ τὴν ἄδοξον, καθυπομείνας Χριστὲ σταύρωσιν.

Ὅλος κατεκάμφθην, τῷ βάρει τῶν ἀτόπων Χριστὲ πράξεων, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι Φιλάνθρωπε· Τῆς ψυχῆς μου τοὺς ἀνιάτους, μώλωπας θεράπευσον, τῷ σῷ τιμίῳ Αἵματι, ἵνα ὑμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Βρῶμα τὴν κακίαν, καὶ πόμα τὴν ἀμέλειαν ποιούμενος, ὁ κατὰ πάντα μένων ἀδιόρθωτος, τῶν βρωμάτων τῇ ἀποχῇ, ἀκαίρως ἐπαγάλλομαι· οὐ γὰρ τοιαύτην ἔφησε, νηστείαν ἔσεσθαι ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸ Θεὸν, αἰτίαν οἰκειώσεως τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν ἁγνὴν καὶ ἄχραντον.

Ξύλῳ σταυρωθέντος σου ἡ Κτίσις ἐδονεῖτο· Θεὸς ὑπάρχων, πέπονθας σαρκικῶς, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ἡ δύναμις μεγάλη· καὶ γὰρ τυποῦντες τοῦτον ἐν αὐτοῖς, εὐθὺς δαιμόνων τὴν ἰσχὺν ἀποκρουόμεθα.

Δόξα Πατρί.

Μονὰς τρισυπόστατε, Τριὰς ἑνικωτάτη, κυριαρχία, φύσις ἰσοκλεὴς, Πάτερ Υἱὲ καὶ θεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις ἱλαστήριον, τοῦ Κόσμου Θεοτόκε· ἐν ᾧ προστρέχοντες, πάντες ἁμαρτωλοὶ, πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς, ἀεὶ εὑρίσκομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, τῇ θείᾳ δυναστείᾳ, ἐνίσχυσόν με, ἄμωμον καὶ ἁγνὸν, τὸν καιρόν σοι τῆς νηστείας προσενέγκασθαι.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὴν ἁγνὴν καὶ ἄχραντον, Μητέρα καὶ Παρθένον, ᾠδαῖς ἀσμάτων,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μάτων, ἅπαντες οἱ πιστοὶ ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.»

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

ἦχος πλ. δ'.

Τὸ τῆς Νηστείας διάγγελμα, περιχαρῶς ὑποδεξώμεθα· εἰ γὰρ ταύτην ὁ Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἐδὲμ ἔκπτωσιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν· ὡραῖος ἦν εἰς ὅρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· μὴ συναρπασθῶμεν τοῖς βλεφάροις, μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ, τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ δὲ τὴν μετάληψιν ἀτιμαζομένοις· φύγωμεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν, οὐχ ὑποβληθῶμεν· ἐνσημανθῶμεν τῷ Αἵματι, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέντος εἰς θάνατον ἑκουσίως, καὶ οὐ μὴ θίγῃ ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής· καὶ φάγοιμεν Πάσχα, Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν· Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε· Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ως ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, Κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα· ἡ δὲ Παρθένος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, ὀδυρομένη, σοὶ ἀνεβόησεν. Οἴμοι ὦ τέκνον μου, Σῶτέρ μου γλυκύτατε! τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον καὶ ξένον θέαμα;

Τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία· ἡ δὲ ά. ὥρα λέγεται ἄνευ Στιχολογίας.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας· ἦχος πλ. δ'.

Τὸν πολυαμάρτητον ἡμῶν βίον, καὶ τὸν ἀμετανόητον τρόπον, οἰκτιρμοῖς προκατάλαβε Κύριε· ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα· σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς ιζ'.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου.

Στίχ. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ιδοὺ, ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος· γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν καὶ πρεσβύτερον, καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν. Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν· καὶ ἐμπαῖκται κυριεύσουσιν αὐτῶν. Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδάριον πρὸς τὸν

πρεσβύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πρεσβύτην, καὶ ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον. Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων· Ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω. Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐρεῖ. Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, μετὰ ἀνομίας τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦσι· διότι ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν! διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν καθ' ἑαυτῶν, εἰπόντες· Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· τοίνυν, τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται. Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ! πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ. Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν. Λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὴν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν. Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ· αὐτὸς γὰρ Κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ιη. Κύριε, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου. Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

—ο—

Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου, τοῦ λαχόντος Ἁγίου τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ, ψάλλομεν εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἢ ὅταν βούληται ὁ Ἐκκλησιάρχης.

ΤΗ͂ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂ι ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τά, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριεν ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. ἦχ. πλ. ά.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα, ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· πᾶσαν ἄδικον συγγραφὴν ἀφ' ἑαυτῶν, τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα τούτῳ εἰς σκάνδαλον· ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν· αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα· δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ ἐν μετανοίᾳ βοῶντες. Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ δ'. Μαρτυρικὰ, τὰ τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος· καὶ μετὰ ταῦτα, τὰ παρόντα δ'. Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. ἦχος β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· σήμερον γὰρ προτίθεται τράπεζαν μυστικὴν, ὁ μάρτυς Θεόδωρος, εὐφραίνουσαν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς, τοῦ βοῆσαι πρὸς αὐτόν. Χαίροις Ἀθλοφόρε ἀήττητε, ὁ τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος· χαίροις,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ροις, ὁ τὸ πήλινόν σου σῶμα, διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐκδεδωκὼς ταῖς βασάνοις· χαίροις, ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις, δόκιμος στρατιώτης ἀναδειχθεὶς τῆς οὐρανίου Στρατιᾶς. Διὸ δυσωποῦμέν σε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι· δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες. Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμὸν, ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζεις, συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὑρίσκῃ προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος ὁ αὐτός.

Δῶρον Θεοῦ ὑπέρτατον, ἀνεδείχθης Μάρτυς Θεόδωρε· ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς ζῶν, τοῖς προστρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις. Ὅθεν υἱὸν ἁρπαγέντα γυναίου ποτὲ, δοριάλωτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ, ἐπιστᾶσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσι τὸν Ναόν σου κατέβρεχεν· αὐτὸς δὲ ὡς συμπαθὴς, ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβὰς, ταύτης τὸν παῖδα, ἀοράτως παρέστησας· καὶ μετὰ τοῦτο, σὺν τούτῳ ἐνεργῶν, τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες. Ἀλλ' αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος ὁ αὐτός.

Θείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου, τὴν σύμπασαν Κτίσιν· καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανεὶς τὴν φλόγα κατέσβεσας· καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ, ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Οργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενὴς, τῷ συναποστάτῃ Τυράννῳ, δι' ἐπινοίας χαλεπῆς, τὸν νηστείᾳ καθαγνιζόμενον λαὸν εὐσεβῆ, τοῖς ἐκ μιαρῶν θυσιῶν κεχραμένοις βρώμασιν, ἐπειρᾶτο καταμιαίνειν· ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐκείνου μηχάνημα, σοφωτέρᾳ διέλυσας ἐπινοίᾳ, ὄναρ ἐπιστὰς, τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, καὶ τὸ βαθὺ τῆς γνώμης ἀνακαλύπτων, καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδηλῶν· καὶ δὴ σοι χαριστήρια θύοντες, σωτῆρα ἐπιγραφόμεθα, ἐτήσιον ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου ποιούμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐξαιτούμενοι, τῶν ἐπινοιῶν τοῦ πονηροῦ, ἀβλαβεῖς περισώζεσθαι, ταῖς πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Θεόδωρε·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἴσοδ.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς, Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος πλ. ά.

Ψαλμὸς ιθ΄.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Ὑπερασπίσαι σου τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὑρέθη βοηθὸς, ὅμοιος αὐτῷ. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὕπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ᾽ αὐτῆς. Καὶ ᾠκοδόμησε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευρὰν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδάμ. Καὶ εἶπεν Ἀδάμ. Τοῦτο νῦν ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστῶν μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται Γυνὴ, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. Ἕνεκεν τούτου, καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ, ὅ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ᾐσχύνοντο. Ὁ δὲ Ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί. Τίότι εἶπεν ὁ Θεός· οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει. Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ φαγώμεθα· ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὅ ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεὸς, οὐ φάγεσθε ἀπ᾽ αὐτοῦ, μηδὲ μὴ ἅψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ θανάτῳ ἀποθάνησθε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί. Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· ᾔδει γὰρ ὁ Θεὸς, ὅτι ᾗ δ᾽ ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ᾽αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοὶ, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι· καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ᾽ αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. Καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν, ὅ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου. Καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδὰμ ποῦ εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ. Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα, περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός. Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνὸς εἶ; εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνον μὴ φαγεῖν, ἀπ᾽ αὐτοῦ ἔφαγες; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδάμ. Ἡ γυνὴ, ἣν ἔδωκας μετ᾽ ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. Καὶ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικί· Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή. Ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὄφει. Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος εἶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. Καὶ τῇ γυναικὶ εἶπε. Πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου, καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου καὶ αὐτός σου κυριεύσει. Τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν. Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ζωή· ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κ'. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ Οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐῤῥάγησαν, νέφη δὲ ἐῤῥύησαν δρόσον. Υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῇ ἡ ψυχή, καὶ χάρις ᾖ ἐπὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδούς σου, ὁ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ· ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὐποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὔριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὐποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μή τι εἰς σὲ ἐργάσηται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατάρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται· ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τὸ, Κατευθυνθήτω· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

—ι—

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, καὶ εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, μετανοίας οὐ ποιοῦμεν, εἰ μὴ μόνον τὰς τετυπωμένας ἐν τῇ Προηγιασμένῃ, ἤγουν, μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, μετανοίας, γ'. μετὰ τὴν Εἴσοδον τῶν ἁγίων Δώρων, μετανοίας, γ'. καὶ εἰς τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, μετανοίας γ'. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τοὺς ἀναπαυσίμους Κανόνας τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου, ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ. Τοὺς δὲ Κανόνας τοῦ Μηναίου, ἤγουν τοῦ παρόντος Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, ψάλλομεν, ὅταν δοκῇ τῷ Ἐκκλησιάρχῃ· καὶ τὸν μὲν ἕνα, ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς· τὸν δὲ ἕτερον, ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ τῆς Κυριακῆς. Οὕτω ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς ἑσπέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

—ο—

Μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων σήμερον, ἤτοι μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλομεν τὸν ἐφεξῆς ἱκετήριον Κανόνα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, προτιθέντες καὶ Κόλυβα, καὶ λέγομεν τὸν Ψαλμὸν, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς· Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένῃ καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένῃ, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδὴς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸν Ν'. τὸν Κανόνα οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοῦ σε μέλπω δωρεῶν ἐπώνυμε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Θεοῦ σε Θεόδωρε ἐραστὴν, εἰδὼς καὶ τῷ πόθῳ τῷ ἀφίκτῳ σου πεδηθεὶς, ψυχήν τε καὶ σῶμα καὶ τοὺς λόγους, τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθημι.

Εγράφετο δόγμα θεοστυγὲς, θυσίαν εἰδώλοις, καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ· ἀλλ' ἤχθης οὐ θύσων Ἀθλοφόρε, τῷ δὲ Θεῷ προσαχθησόμενος.

Ο ἔρωτι θείῳ καθηλωθεὶς, Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῷ Υἱῷ τῷ Μονογενεῖ, Θεόδωρε Μάρτυς ἐστρατεύθης, καὶ τῶν βραβείων οὐ διήμαρτες. Θεοτοκ.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὠδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υμνον ἐκ χειλέων μου, καὶ ἐξ ὀδυνηρᾶς δέησιν, φέρω ψυχῆς· ἣν κατοικτειρήσαις, ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι ἔνδοξε, Μάρτυς νοΐ· καὶ δι' ἀμφοτέρων, θεραπεύεις τὸν Κτίσαντα.

Ἔστης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εστης ἐπὶ βήματος, τυραννικοῦ Χριστὸν ἄνακτα, Θεολογῶν· θύειν γὰρ κιβδήλοις, ἀπηρνήσω Θεόδωρε. Θεοτοκ.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἀεὶ, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστηρίων γευσάμενος, θείων συνέσει Μάρτυς Θεόδωρε, ἀνεπαίσχυντον ἀνάῤῥυσιν, τῆς Θεοῦ γεννήσεως ὡμολόγησας.

Εμπαθῆ τὴν Θεότητα, ᾤοντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες· οὓς ἐν Πνεύματι διήλεγξας ἀθλητὰ Θεόδωρε φωτιζόμενος.

Λυτρωτὴν δι' ἐντεύξεως, τῶν σὲ ἀνυμνούτων μάκαρ Θεόδωρε, ἐκ ποικίλων περιστάσεων, καὶ παθῶν γενέσθαι ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ Ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ποθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, ἐπεφώνεις, ἀθλητὰ Θεόδωρε, τοῖς συναθλοῦσί σοι Μάρτυσιν.

Ως ζήλῳ Ἀθλοφόρε πυρούμενος, τὴν καρδίαν, θεὰν τὴν ψευδώνυμον, σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Δυνάμει ἀηττήτῳ Θεόδωρε, ἀθλοφόρε, βαρβάρων θρασύτητα, κἀμοῦ τὰ πάθη ἀνάλωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως χαῦνον ὡς ἀσθενὲς, θεῶν ματαίων τὸ φρύαγμα, πρὸς ἄμυναν ἑαυτῶν, ἀνθρώπων ἐδέετο, ἐνστάσει νικώμενον, ἀψευδῶν Μαρτύρων, κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν. Δίς.

Ρωσθεὶς δυνάμει Θεοῦ, Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε, τὰς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν, νηπίων τοξεύματα, ἑώρας μακάριε, τὸ διαιωνίζον, τῶν μελλόντων προσορώμενος.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Ὠδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εμαστίχθης τὸ σῶμα, ὑπὲρ τοῦ μαστιχθέντος, Λόγου σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ τούτῳ εὐχαρίστως, γηθόμενος ἐβόας, ἀθλοφόρε Θεόδωρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως ἐν τάφῳ ἐτέθη, καὶ ἑκὼν ἐσφραγίσθη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, εἱρκτῇ ἐσφραγισμένῃ, παρῴκησας κραυγάζων, ἀθλοφόρε Θεόδωρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρω-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Νεκρωθεὶς καὶ τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς προαιρέσει, ἐκτιναξάμενος, οὐ βρώσει Ἀθλοφόρε, τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ, ἐμελῴδεις τρεφόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν φρουρᾷ Ἀθλοφόρε, ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ, τοὺς Νεανίας ποτέ, ὁ εἷς τῆς ἀκηράτου, Τριάδος σὲ θαῤῥύνει, ὁραθεὶς ἀναμέλποντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν, τῶν ἀνόμων ὁ ἔξαρχος, τῷ θεοσεβεῖ σοι ἀσεβῶς ἐπέπληττε. Τί μάτην εἰς ἄνθρωπον, βιοθανῆ ἀνόητε, ἔθου τὰς ἐλπίδας; ἀλλὰ σὺ ἀνεβόας. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, οἰκονόμος τῆς χάριτος, τῇ δεδωρημένῃ ἐκ Θεοῦ σοι χάριτι, ἐβόας Θεόδωρε, τῷ ἀσεβῶς προστάσσοντι. Αὕτη μοι αἰσχύνη, καὶ τοῖς μέλπουσιν ἤτω. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠγώνισαι, ἀποτόμως διήλεγξας. Τί ἀνοηταίνεις, τῷ Τυράννῳ ἔκραζες, προστάττων τοῖς κτίσμασι, ψευδολατρεῖν τὸν Κτίσαντα, ἐγκαταλιπόντες; ἀλλ' ἐγὼ ἀναμέλπω. Οἱ Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβουλικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ Θεηγόροι Γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστὴν σου Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὕλη μαρτυρίου σου, Θεοῦ Θεόδωρε ὁ πόθος· ὅθεν σοι καὶ γέγονε, τῷ ἐνύλῳ τὸ σῶμα πυρί, δι' οὗ πρὸς τὸ θεῖον χαίρων, πῦρ ἐξεδήμησας, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Μάρτυς πανοίδιμε, κατέφλεξας, οὐ κατεφλέχθης· σὺ γὰρ τὴν ἀπάτην ἔφλεξας· τῷ Θεῷ δὲ παρίσταμαι, ζῶν καὶ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς εὐφραινόμενος, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Δόξα.

Ἕνα σε γινώσκομεν, Χριστὸν τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι· τὸν λαόν σου διάσωσον, τοῦτον ὃν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, Θεοδώρου τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ὑμνούμενον, ὑπὸ πάσης Δυνάμεως, καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν δωρούμενον, πάντοτε σωτηρίαν, οἱ ἐν περιστάσει μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ Εἱρμός.

« Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν, τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγ. τὸ Ἀπολυτίκιον. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα.

Δόξα, τὸ Κοντάκιον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς προστασίαν ἅπαντες, καὶ κραταιὰν ἀντίληψιν, οἱ ἐπταικότες κεκτήμεθα Πάναγνε, σοῦ τὴν θερμὴν βοήθειαν, Παρθενομῆτορ Μαρία, Χριστιανῶν σωτηρία· διὸ μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, δωρήσασθαι τὴν συγχώρησιν.

Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Κολύβων.

Εἶτα,

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τό, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν, μεταλαμβάνομεν οἴνου καὶ ἐλαίου, διὰ τὴν τοῦ Ἁγίου μνήμην. Τοῦτο γὰρ παρελάβομεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, καὶ εἰς τὸ Κοινόβιον τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου· ἀλλ' οὐ ποιοῦμεν αὐτὸ νῦν, διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἡμέρας.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ Α΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τό, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, δίς, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἅπαξ. Εἶτα, εἰς τὴν ά. Στιχολογ. ψάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολ. τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὀρθοδοξίᾳ, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὁλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον

Θεῖον δῶρόν σε πρὸς σωτηρίαν, πάσῃ δέδωκε τῇ οἰκουμένῃ, ὁ ἐν τοῖς ἄθλοις ἐνδυναμώσας σε Κύριος, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους ἰώμενος καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροπούμενος. Μάρτυς Θεόδωρε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν μήτρᾳ σου, Παρθένε ἄχραντε, κυοφορήσασα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀῤῥεύστως ἀνατείλαντα, Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον ἐκδυσώπησον, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν, Ὁσίοις, Ἀσκηταῖς καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου· τὸ δὲ ἐγκώμιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης ἀναγινώσκεται εἰς τὴν Τράπεζαν.

Μετὰ δὲ τὸν Ν΄. οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου οἱ δύο εἰς ή. Στιχολογοῦμεν δὲ καί, Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν.

Ὁ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ Κανών, ποίημα τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων, ἔχων ἀκροστιχίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις. Ὁ Ἰωάννης.

Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς,

Τήρων ὁ κλεινὸς, δόξα πρώτῳ Σαββάτῳ

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀῤῥήτως γεννήσασαν, ἁπάντων προέθηκε, τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὑμνοῦντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάρχομεν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον καὶ περιβόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ᾄσμασι, μέλψω Θεόδωρον.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαίδρυνε· προεόρτια, προοίμια μακρόθεν, ἐκλάμψασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

Ῥαντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὁ τεθυμένος, καὶ θῦμα δεδεγμένος, τὸν ὑπεραθλήσαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖον κἂν ἄωρον, τὸ ἑορτάζειν νενόμισται· ἡ γὰρ ὡραΐσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῷ προκινδυνεύοντι, ταύτης δι' αἵματος.

Ἕτερος Κανών.

Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ὠδὴ Α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ὁ θαυμαστὸς ἐν Ἁγίοις ὄντως Θεὸς, ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ ἐλέη σου Χριστὲ, λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἂν, τὰ θαυμάσια τοῦ σοῦ, αἰνέσω Μάρτυρος.

Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἄθλοις καὶ καρτερὸν, ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ· τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς, βοηθείας φανερῶν, τῆς σῆς Θεόδωρε.

Τὴν εὐσεβῆ τῶν Πατέρων πίστιν ψυχῆς, τῆς αὐτοῦ ὁ τύραννος, ἀπωσάμενος κακῶς, ἀσεβῆ ἠθέλησε βουλὴν, τῷ Θεῷ προσκεκρουκὼς, ἀεὶ πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Θεοῤῥημόνων προῤῥήσεις πάλαι ἀνδρῶν, ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφῶς, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν ἀληθῆ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν, ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.

Καταβασία.

« Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. »

Ὠδὴ Γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαὸς, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, τὰ νῦν προεορτάζουσι, σὲ φέρουσαν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον σου.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοι τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Ἀθλητάς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οὓς γὰρ αὐτὸς κατῴκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Καλλίστην κρηπῖδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστείαις Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα τοῖς βρώμασιν, ὥσπερ ἰῷ συνέφυρεν· ἀλλὰ ψευσθεὶς ὁ δείλαιος, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήσθη μὲν σύμπασα Παρθένε, τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον ἡ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα· ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλὴ κρατύνασι δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ὁ πρὶν τῆς Εὔας τοῖς ὠσί, ψιθυρίσας δολίως, τὸν Ἀδὰμ δι' αὐτῆς δέ, ἀπατήσας δολερῶς· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰόν, τῆς κακίας, πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ· ἔτρεφε τὴν μανίαν, κατὰ τῶν εὐθηνούντων· καιρὸν ἐζήτει εὐθῆ, καθ' ὃν τὸ μῖσος τελεῖν, ἐμελέτα ὁ παρανομώτατος.

Τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπαρχή, τῶν ἁγίων ἐπέστη Νηστειῶν, ἐν αἷς ἅπας, Χριστιανὸς ἑαυτόν, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, ἐκκαθαίρει, πάντων ἀπεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου κραταιά, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία Παρθένε, μὴ παρίδῃς ἀγαθή, τὴν δέησιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σὲ μακαριζόντων ἀεί.

Καταβασία.

« Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. »

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν πανευχίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταλαβών, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, στερρῶς κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα ὅμοιον.

Μαξιμίνου θωπείαις μὴ ἐκλυθείς, τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις ἀνδρειωθείς, εἰδώλων τὰ τεμένη, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τὸν ἀντίπαλον προφητικῶς διῆλθες, τὸ πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς αἰτοῦσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ

Ποιη-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε, ἀνεμιῶν τε ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ ἀκιβδήλου αἴγλης, φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὢ καινῆς καὶ παραδόξου, μίξεώς τε καὶ κράσεως! παρθενίᾳ τόκον ἥνωσε τεχθεὶς ὁ Θεάνθρωπος· ταῖς σκυθρωπαῖς δὲ ἡμέραις, τὴν εὐφρόσυνον, τὸν οἰκεῖον τιμῶν, Ἀθλητὴν ἐγκατέμιξεν.

Ἴδε πῶς Χριστὸν ἐφίλει, ὁ Χριστῷ στρατευόμενος· τοὺς ἐχθροὺς γὰρ τούτου, ζήλῳ καὶ πυρὶ κατηνάλωσε, καὶ ἑαυτὸν τελευταῖον καλλιέργημα, καὶ δεκτὸν αὐτῷ θῦμα, προθύμως ἀπέδωκε.

Νικηφόρος, ἐκ τῶν ἄθλων, ὁ γεννάδας ἀνέλυσε, παῤῥησίᾳ λόγων, καὶ ὑπεροψίᾳ κολάσεων, τοὺς θεατὰς καταπλήξας, καὶ γενόμενος, πάσῃ κτίσει καινὸν, καὶ παράδοξον θέατρον.

Ὀστοῦν μὲν οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου μου, ὢ μακροθυμίας! καὶ μετὰ τὴν νέκρωσιν πάσχοντος· τὸν δὲ αὐτοῦ Στρατιώτην πῦρ δεξάμενον, καὶ τροχὸς ηὐλαβήθη, θανόντος προσάψασθαι.

Θεοτοκίον.

Συνθανόντες τῷ Δεσπότῃ, τῆς ζωῆς οἱ θεράποντες, καὶ συναναστάντες, ζῶσι παρ' αὐτῷ νῦν αἰώνια, καὶ τῷ Υἱῷ τὴν Μητέρα συνδοξάζουσιν, εὐλογοῦντες Πατέρα, Υἱὸν, Πνεῦμα ἅγιον.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Βουλὴν βουλεύεται, ὁ ἀσεβέστατος καὶ σκοπεῖται, ὡς ὄντως ἐστὶ φρικτή· ἔγνω γὰρ ὁ δείλαιος, διὰ βρωμάτων μιαρῶν, τὸν λαὸν καταμολύνειν Χριστοῦ.

Εἰς ἔργον ἤνεγκε, βουλὴν τὴν ἄθεσμον, συσταλῆναι προστάξας τῶν καθαρῶν, ἐδεσμάτων ἔνθεσιν, καὶ προτεθῆναι ἃ αὐτὸς, κατεμόλυνε τοῖς αἵμασι.

Γέγονεν ἔκπυστον, καὶ διαβόητον, τὸ ἀνόμημα πᾶσι Χριστιανοῖς· ὅθεν ὡς ἐπέγνω σε, καὶ συνδρομὴ πάντων ὁμοῦ, εἰς Ναὸν Κυρίου ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ Κυήσασαν, τὸν προαιώνιον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα νῦν οἱ πιστοί, πρέσβιν προβαλλόμεθα· ταύτης δεήσεσι καμφθεὶς, εὐμενὴς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Καταβασία.

« **Ὁ** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. »

Ὠδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ανοίγεται σήμερον, τὰ πρόθυρα τῆς χάριτος, καὶ ἡ καταπαύσιμος νῦν αὐτὴ, προεικονίζει τὴν ἀναστάσιμον· οὕτω λαμπροφόρος τὴν λαμπρὰν, Δέσποιναν γεραίρουσα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρουσα, καὶ τὸν ἔνδοξον Μάρτυρα.

Δωρεῖται φερώνυμον, δῶρον Θεὸς Θεόδωρον, τοῖς ἠγαπηκόσι τοῦ φανέντος, ἠγαπημένου τὴν ἐπιφάνειαν, παραδόξων ἔργων ποιητὴν, θείων τε δυνάμεων, αὐτουργὸν ἐργασάμενον.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Μάρτυρα, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σου, ἐχθρὲ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας· καὶ τεθνηκὼς γὰρ, ζῇ καὶ ἐγρήγορε, καὶ τοῖς κακουργήμασι τοῖς σοῖς, ἀντικαθιστάμενος, σώζει πάντα Ὀρθόδοξον. Θεοτοκ.

Ξενίζον ἦν πρότερον, τὸ θαῦμα τῆς Θεόπαιδος· ταῖς τῶν ἀθλητῶν δὲ μαρτυρίαις, εἴληφε πίστιν, τὴν ἀναμφίβολον, καὶ τὸ πιστευόμενον ἀεὶ, μένει θαυμαζόμενον, καὶ πιστῶς προσκυνούμενον.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ὁ τότε τοίνυν Ἀρχιερεὺς, ὅλος θαμβηθεὶς τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς ἔγνω τὸ διαβούλιον, ὕμνοις ἐν παννύχοις Θεὸν ἱκέτευε, μὴ παριδεῖν εἰς τέλος, λαὸν τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁ ταχὺς ὄντως βοηθὸς, τῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ θερμῇ, προσκαλουμένων δεήσει αὐτὸν, οὐ παρεῖδεν ὅλως· ἀλλὰ ταχίστην αὐτοῖς, ἐργάζεται τὴν λύσιν τοῦ ἐγχειρήματος.

Ἐκ τῶν ὑψίστων ὁ βοηθὸς, πέμπεται ὡς τάχιστα πρὸς γῆν, ὁ ἀθλοφόρος Θεόδωρος, καὶ τῷ Ἀρχιποίμενι ἐποπτάνεται, τὴν λύσιν ἐκδιδάσκων, τῆς παρανόμου βουλῆς. Θεοτοκ.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ τὴν σὴν, Δέσποινα ἀντίληψιν θερμῶς, καταισχυνθήσεται πώποτε· ἀλλ' αἰτεῖται χάριν, καὶ δῶρον δέχεται, πρὸς τὸ συμφέρον θᾶττον, τῆς ἐξαιτήσεως.

Καταβασία.

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.»

Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Νηστεύειν Σῶτερ οὐ δύνανται, οἱ φίλοι καὶ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνός σου· σὲ τὸν Νυμφίον γὰρ, σὺν τῇ Μητρὶ καὶ τῷ φίλῳ σου, ξενίζουσι παρόντα, καὶ θεραπεύουσιν.

Ἀπέστη Θεοῦ τοῦ σώζοντος, ἀπέστη καὶ φρενῶν ὁ δυσώνυμος, καὶ πρὸς ἀπόνοιαν, κατεξανέστη τῆς πίστεως· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης εὗρε, τὸν μεγαλώνυμον.

Παθῶν κατέστη σοφώτερος, καὶ δράσας ὁ γενναῖος θερμότερος· τὴν πρὸς τυράννους γὰρ, πάλην καὶ νίκην καλῶς ἀσκηθεὶς, οὐδὲ θανὼν ἀπέστη, τοῦ κατορθώματος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθέντες σήμερον Δέσποινα, κινδύνου ψυχοφθόρου τῷ θαύματι, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, κατὰ τὴν σὴν θείαν πρόνοιαν, τὴν χάριν ἀμφοτέροις, ἀντιτιθέαμεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τὸ ξένον θαμβούμενος, τῆς ὁράσεως τῆς σῆς, Ἀρχιερεὺς ἀντέφησε· Σὺ τίς εἶ Κύριε, ὁ λαλῶν ἐμοί; γνώρισον καὶ δίδαξον, πῶς εὑρήσωμεν θᾶττον τὴν βοήθειαν.

Θεό-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεόδωρος ἔφησεν· Ἐγὼ πέφυκα σαφῶς, ὁ ἀθλητὴς καὶ ἄκουσον. Σῖτον ἑψήσας, μέρισον τοῖς λαοῖς· καὶ οὕτω σωθήσεσθε, κεχραμένων βρωμάτων τοῦ ἀλάστορος.

Ὡς μέγα τὸ θαῦμά σου, καὶ παράδοξος ἡ σὴ, ἀντίληψις Θεόδωρε! διὸ θαῤῥοῦντες πάντες εἰλικρινῶς, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ δεόμεθα· σῶσον τοὺς οἰκέτας σου. Θεοτοκ.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ δοχεῖον καθαρὸν, τοῦ λόγου ἐχρημάτισας, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ, καὶ τῇ ἐν σοὶ, ἐπισκέψει Πνεύματος, τοῦ ἁγίου· διό με φωταγώγησον.

Καταβασία.

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.»

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ. Φύλ. 147.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστὸν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητὴς κατὰ τοῦ δολεροῦ, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν κολύβων παράδοξον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Τροφῇ κολύβων, ἑστιᾷ Τήρων πόλιν.
Τροφὴν τιθεὶς ἄπρακτον, ἠλιγισμένην.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Νόμον ἔφησας μὴ κεῖσθαι τοῖς δικαίοις σου, δίκαιε Δέσποτα· ὅθεν ἡ Μήτηρ ἡ σὴ, καὶ ὁ πολυθαύμαστος οὗτος Θεράπων σου, τῇ φαιδρότητι, τῆς μνήμης τούτων σήμερον, νόμους λύουσι νηστείας.

Ὡς ἡδίστη καὶ μεγάλη καὶ χαρμόσυνος, ἡ νῦν πανήγυρις, ἣν ὁ Μαρτύρων ἡμῖν, κάλλιστος καὶ μέγιστος, νῦν ἐσχεδίασεν, ἐνὶ θαύματι, ἐξ ἀκαθάρτων ἄχραντον, τοῦ Χριστοῦ λαὸν τελέσας.

Τὸν πρὸς δράκοντας δεινοὺς ἀντιταξάμενον, καὶ κατισχύσαντα τὸν ψυχοφθόρον τε νῦν, καὶ τὸν λυμαινόμενον, ἔμψυχα σώματα, ἀναδήσωμεν, ἐπινικίοις ᾄσμασι, καὶ στεφάνων ἐγκωμίοις.

Θεοτοκίον.

Ὁ Γενάρχης μὲν προγονοὺς τὴν ψυχολέτειραν βρῶσιν οὐκ ἔφυγεν· ὁ σὸς δὲ πιστὸς λαὸς, παρὰ τοῦ σοῦ Μάρτυρος, προδιδαχθεὶς καὶ φυγὼν, τὴν ὀλέθριον τροφὴν σὺν τούτῳ Δέσποινα, τὰ σωτήριά σοι θύει.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλος ἀθυμίας καὶ φλογώσεως, νεφέλη ὤφθης Ἔνδοξε, καὶ διέσωσας, ἐκ καμίνου τῆς τυραννικῆς, κραυγάζοντας πάντας τοὺς πιστούς. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βασιλεῦ παρανομώτατε αἰσχύνθητι, καὶ ἐμφραγείη στόμα τὸ σὸν

τὰ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸ μελετῆσαν, καθ' ἡμῶν παράνομον βουλήν· κατέλυσε γάρ σου τὴν ἰσχὺν, ὁ βασιλεύων Βασιλεὺς, καὶ πάντων Κύριος.

Ἰουλιανὲ ἀνόητε, καρδία σου ὅλη κακίας πέπλησται· φαρμακοῦται δὲ, παρὰ τοῦ σοφοῦ ἡμῶν Θεοῦ σχεθεῖσα δολίως καθ' ἡμῶν, τῶν ἐκβοώντων πρὸς αὐτὸν, τὴν χάριν νέμει σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις γεγένηται, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σαρκὶ, τὸν σώσαντα πάντας ἐκ φθορᾶς· εὐλογημένη διὸ νῦν, Θεοτόκε σὲ δοξάζομεν.

Καταβασία.

« Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ὠδὴ Η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Η χαρᾶς τῇ γεννήσει πληρώσασα, τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, τῇ τοῦ καιροῦ στυγνότητι, χάριν εὔκαιρον νέμει, τῷ στεφανίτῃ, συγκροτοῦσα λαμπρῶς τὰ ἑόρτια.

Σαββατίσωμεν ἄνθρωποι σήμερον, ἐκ τῶν κόπων τῶν χθὲς καταπαύοντες, διὰ τὸν εὐλογήσαντα τὴν παροῦσαν ἡμέραν, τῇ καταπαύσει, καὶ τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Μάρτυρος.

Ἀληθῶς τοῦτο πρῶτον ἐν Σάββασι, καὶ Σαββάτων ἂν λέγοιτο Σάββατον, μαρτυρικῆς τε χάριτος, καὶ δυνάμεως θείας ἐμπεπλησμένον, σωτηρίας μεγίστης ἀνάκλησις.

Βασιλέως Θεοῦ ἀγνοῖς βρώμασι, βασιλείας ἀθέσμου μιάσματα, ὁ καθαρὸς κατήργησε, παραδόξῳ τε τρόπῳ, θαυματουργίας, τὴν ἁγίαν ἑβδόμην ἡγίασε.

Θεοτοκίον.

Βεβαιοῖ τὸ σὸν Κόρη μυστήριον, τῶν Μαρτύρων ὁ πρόθυμος θάνατος· ὡς γὰρ Θεῷ πιστεύσαντες, τῷ τεχθέντι, κἂν πάθος, ἑκὼν ὑπέστη, ἑαυτοὺς οἱ γενναῖοι κατέθυσαν.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

« Ἐκ φλογὸς ὡς ἐρρύσθης Μάρτυς Θεόδωρε, θεϊκῇ δυναστείᾳ, οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς ἔσωσας αὐτὸς, ἐπιστασίᾳ θείᾳ σου, τῆς τοῦ παρανόμου, βουλῆς κακομηχάνου.

Τὸ ἑσπέρας ηὐλίσθη κλαυθμὸς τοῖς δούλοις σου, πονηρᾶς ἐξ ἐνέδρας τοῦ ἀποστάτου ἡμῶν· ἀλλ' εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις ἔλαμψε, Μάρτυς καρτερόφρον, θερμῇ σου βοηθείᾳ.

Λυτρωτήν σε εὑρόντες οἱ ἐν κινδύνοις ἡμεῖς, ἐμπεσόντες, καὶ ῥύστην τῆς τοῦ ἐχθροῦ μηχανῆς, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, σὲ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων τῆς σῆς λοχείας Ἁγνὴ, τὸ μυστήριον φράσαι· καὶ διὰ τοῦτό σε, πίστει ὡς Θεοτόκον σέβομεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

« Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Συντρέχει τὰ πλήθη πανταχόθεν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν ἔνοικον χάριν, τοῦ προλάμποντος, ἐν δόξῃ πάντων Μαρτύρων, σὺν τῇ Δεσποίνῃ τῶν ἁπάντων μεγαλύνομεν.

Ἀνδρίζου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, καὶ κράτει τῶν μάτην πολεμούντων· σοῦ Χριστοῦ γὰρ οἱ φίλοι, καὶ παρόντες σοῦ προκήδονται, καὶ ἀπόντες, ὡς ὁ Γενναῖος, ᾧ τελεῖς τὰ χαριστήρια.

Τὸν δόξαντα πάλαι τεθνηκέναι, τὰ πράγματα ζῆν καὶ μετὰ τέλος καὶ τῆς πίστεως πάλιν, προστατεῖν μετὰ τοῦ ἴσου, δείκνυσι ζήλου· ὃν οἱ πλουτοῦντες εὐεργέτην μεγαλύνομεν. Θεοτ.

Ὡς θείαν σφραγῖδά σε τοῖς ὕμνοις, τὴν ἐσφραγισμένην Θεοῦ βίβλον, ἐπιτίθημι φέρων, καὶ συνάγω τοὺς ἐπαίνους εἰς σὲ Παρθένε, οὕτω δοξάζων, ἐπὶ πλέον τὸν σὸν Μάρτυρα.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Καλῶς ἐδείχθης πρόμαχος Ἔνδοξε, καὶ κραταιὰ ἀντίληψις ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἀοίδιμον μνήμην νῦν, καὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων τὰ κατορθώματα, καὶ τὴν γενομένην εἰς ἡμᾶς θείαν ἀντίληψιν.

Τὸ σὸν παμμάκαρ θαῦμα Θεόδωρε, τὸ τελεσθὲν ἁγίαις ἑπομβρίαις ἐξᾴδεται, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον μακάριε· ὅθεν καὶ ἐτησίως συναθροιζόμενοι, δόξαν ἀναπέμπομεν Χριστῷ, τῷ σὲ δοξάσαντι.

Ὁρῶν τὸν πόθον τῶν εὐφημούντων σε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν χάριν ἀντιδώρησαι μείζονα· καὶ τὴν πίστιν εἰδὼς ὅση πέφυκεν, ἔνδοξε μὴ ἐλλίπῃς, πρέσβυς θερμότατος, μάρτυς καὶ μεσίτης, πρὸς Θεὸν ἡμῶν δεικνύμενος. Θεοτ.

Ὑμνεῖν Παρθένε σὲ οὐ παυόμεθα, τὴν βοηθόν, τὴν σκέπην, τὴν ταχεῖαν ἀντίληψιν, τὴν προστάτιν ἡμῶν ἀκαταίσχυντον· τήρησον σοὺς ἱκέτας, πάσης κακώσεως, πάσης μηχανῆς τοῦ πονηροῦ, ἐκλυτρουμένη ἀεί.

Καταβασία.

«Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.»

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Στεφανηφόρος ἅγιος, παρεστὼς σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν Βήματι, καὶ φωτὸς τοῦ ἐκεῖθεν, πληρούμενος Ἀθλοφόρε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν τοῖς εὐσεβῶς, τὴν φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦσι, Θεόδωρε πανόλβιε, Μάρτυς ἠγλαϊσμένε.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρί σου Κύριος, ἀπολλύμενον κόσμον, φθορᾶς ἀνακαλέ-

καλέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καλέσασθαι, βουληθεὶς ὥσπερ οἶδεν, ἐσκήνωσε Θεοτόκε. Σωτηρίαν οὖν πάντες, εὑρόντες ἐκβοῶμέν σοι· Χαῖρε τὸ τοῦ Ἀγγέλου, πανευκλεὲς, γυναιξὶν ἐν πάσαις, εὐλογημένη· καὶ γὰρ χαρὰν ἐκύησας, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοὶ, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες. Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὔχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῷ, προσπελάζων Ναῷ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβὰς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτὸν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς, θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτὴν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γάρ σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ΄.

Χορεύουσι στίφη Μαρτύρων χαρμονικῶς, νῦν ἐν τῷ τεμένει σου, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, τοὺς ἄθλους κροτοῦσι τῆς καρτερίας σου, καὶ αὐτὸς ὁ στεφοδότης Χριστὸς πάρεστι πλουτοποιὰ χαρίσματα, τοῖς ὑμνῳδοῖς δεξιᾷ παρεχόμενος· ὃν ποθήσας ἐζήτεις, καὶ εὑρὼν ὡμίλησας, ὅνπερ ἐπόθησας. Ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἡ καθαρὰ καὶ πανάμωμος νηστεία, ἐπιδημήσασα νῦν πρὸς ἡμᾶς, μαρτυρικῶν θαυμάτων, τελετὴν συνεισήγαγε· διὰ γὰρ νηστείας τῶν ψυχικῶν μολυσμῶν, καὶ ῥύπων ἐκκαθαιρόμεθα· καὶ διὰ τῶν μαρτυρικῶν σημείων καὶ ἄθλων, γενναίως κατὰ τῶν παθῶν ἀνδριζόμεθα. Ὅθεν καὶ τῆς ἱερᾶς ἐγκρατείας τῇ χάριτι φωτιζόμενοι,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ ταῖς θαυματουργίαις, Θεοδώρου τοῦ Μάρτυρος, τῇ πρὸς Χριστὸν στηριζόμεθα πίστει· αἰτούμενοι αὐτὸν, σωτηρίαν βραβεῦσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τῇ μαρτυρικῇ σου πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ Θεόδωρε, τὸ τοῦ ἀποστάτου, κατὰ τῆς Χριστοῦ Πίστεως μηχάνημα, μάταιον ἀπετέλεσας· ὑπέρμαχος, τῷ εὐσεβοῦντι χρηματίσας λαῷ, δι' ἐπιστασίας φρικτῆς, τῶν μεμολυσμένων βρωμάτων, θυσίαις εἰδωλικαῖς, αὐτοὺς λυτρωσάμενος· ὅθεν σε καὶ ὡς εἰδώλων καθαιρέτην, καὶ ὡς τῆς ποίμνης Χριστοῦ σωτῆρα καὶ φύλακα, καὶ προστάτην ἡμῶν εὐεπήκοον, τιμῶντες, δεόμεθα ἐν ᾄσμασιν, ἱλασμὸν καὶ φωτισμὸν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὴν ἀνδρίαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν, μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβὲς, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς, ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ἐν ᾗ συνάπτομεν καὶ τὴν ά. ὥραν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, Ὠδὴ Γ'. καὶ ς'. ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ. Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων, Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν, Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν Οἰκουμένην, λέγει. Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱὸν, ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ, Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέροις διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ ἀθλῇ τις οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι δὶς ἐν τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ παρελάβομεν ἐσθίειν ὀψάριον, τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῆς Βαϊφόρου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ ά. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου τό, Μακάριος ἀνήρ, εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ς'. καὶ τοῦ Τριῳδίου δ'. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως, ἐξ ἀΰλου λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος, οἱ Προφῆται Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ Ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι' ὧν ὡς Οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον, σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Λόγῳ σε κηρύξαντες, οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα, μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὗπερ προηγόρευσαν Πάθους σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε Πολυέλεε.

Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθεὶς ἠξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκὸς προσλήψει γάρ, καὶ τὰ ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι· καὶ τῶν ἰαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Υπέρτιμον κόσμησιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῶν σεπτῶν ἀπείληφε, καὶ ἁγίων Εἰκόνων, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος τῶν Ἁγίων πάντων, φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· δι' ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ στῖφος ἀποβάλλεται, τῶν αἱρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη, δοξάζει τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα, πάθη τὰ ἑκούσια.

Δόξα, ἦχος β'.

Η χάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας· τὰ προτυπούμενα πάλαι σκιωδῶς, νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία, τὴν ἔνσωμον εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφιέννυται, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸν τύπον προϋπογράφουσα, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κατέχουσα· ἵνα ὃν σεβόμεθα, τούτου καὶ τὴν Εἰκόνα διακρατοῦντες μὴ πλανώμεθα. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, οἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ Σαρκωθέντος ἡ μορφή, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιουμένη. Ταύτην κατασπαζόμενοι, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ ά. τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου. Εἰς τὴν Λιτὴν δέ, ὡς συνήθως, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ παρόν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρθηται στῦλοι ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε τῆς νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς Οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα, τὰ κατὰ Ἀλφάβητον τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος β'.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβάντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες· καὶ τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγχαραχθείσας ἱερὰς Χριστοῦ εἰκόνας, τῆς Πανάγνου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν· ἡ γὰρ τιμὴ τῆς Εἰκόνος, ὥς φησι Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ω θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστι τὸ κυηθέν· ὃν ὡς

βρέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παῤῥησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Εἶτα, Δόξα, τὸ παρὸν, ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. Φύλ. 146.
Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια, εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν'. ψάλλομ. τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα, ἦχ. πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα. κτλ. Φύλ. 2.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς η'. καὶ τοῦ Τριῳδίου εἰς ς'.

Κανὼν τοῦ Τριῳδίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σήμερον εὐσεβίης θεοφεγγέος ἤλυθεν αἴγλη.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

Ὠδὴ Α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστὲ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος!

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες δεῦτε τελέσωμεν· νῦν Οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἕνωσιν· καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτῳ νεύσει καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως, ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἱρέσεων· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνὴ, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Καταβασία.

« Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο. »

Ὠδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἱρετικῶν νῦν ἡ ὀφρὺς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Εὐήχως αἱ μυστικαί, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Ὑμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Θεοτοκίον.

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Καταβασία.

« Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα. »

Κάθισμα, Ἦχος ά. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν θείαν σου μορφήν, ἐν Εἰκόνι τυποῦντες τὴν Γέννησιν Χριστέ, ἀριδήλως βοῶμεν, τὰ θαύματα τὰ ἄρρητα, τὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν· ὅθεν δαίμονες, ἀποδιώκονται φόβῳ, καὶ κακόδοξοι ἐν κατηφείᾳ θρηνοῦσιν, ὡς τούτων συμμέτοχοι.

Δόξα ὅμοιον.

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἴδη, Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Ἁγίων ἁπάντων, Εἰκόνας καὶ μορφώματα, ἱερῶς ὡραΐζεται· τοῦ Νυμφίου δέ, τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς Νύμφης, ἀγλαΐζεται ταῖς νοεραῖς ἀγλαΐαις, ἡ μήτηρ ἡ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, τιμῶσι καὶ Θεοῦ, ἀληθῆ σε Μητέρα, συμφώνως καταγγέλλουσι, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σε· φύλαξ φάνηθι, καὶ κραταιὰ προστασία, ἀποτρέπουσα, πᾶν δυσχερὲς πόῤῥω τούτων, ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Ὠδὴ Δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἐπιφοιτήσει τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου, τὸν σὸν Ναὸν ἁγίασον, καὶ τῇ παρουσίᾳ, τούτου τῆς αἱρέσεως, τὴν πλάνην ἀπέλασον, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας, τὸν σὸν λαὸν ἀνάδειξον τῷ τῆς εὐσεβείας, ζήλῳ πυρπολούμενον, καὶ πίστει κραυγάζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν Εἰκόνων, τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι, καὶ τῆς Θεοτόκου, τύποις καταλάμποντα, τὰ θεῖα σκηνώματα, ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἡ Βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη, τὴν ἀληθῆ ποθήσασα, Χριστοῦ βασιλείαν, τούτου ἀνιστόρησεν, Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, θεοπρεπὲς ἁγίασμα, Κεχαριτωμένη, τούτου ἀναδέδειξαι· διό σου τὸ τέμενος, τὸ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

Καταβασία.

« Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει

αὐτῆς,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. »

'Ωδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Θοῦ Κύριε τῇ σῇ 'Εκκλησίᾳ κραταίωμα, ἀκλόνητον διαμένειν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν ἡ φαιδρότης ἐξέλαμψε, τῆς ἄνωθεν δεδομένης, τοῖς πιστοῖς εὐφροσύνης, καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων Βασιλέων τὸ κέρας, τιμώντων τὴν Εἰκόνα σου.

Φῶς ἄδυτον ἡμῖν, εὐσεβείας ἀνέτειλε, θεσπίσματι θεοπνεύστῳ, τῶν πιστῶν Βασιλέων, καὶ νεύματι θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Ἐγκαίνισον ἡμῖν, τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, πανάχραντε Θεομῆτορ, καὶ τὸν Οἶκόν σου τοῦτον, ἁγίασον σῇ χάριτι.

Καταβασία.

« Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε. »

'Ωδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος, ὁ χαρακτὴρ τοῦ Δεσπότου· καὶ λαμβάνει πάλιν ἡ 'Εκκλησία παῤῥησίαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα. Δίς.

Γυμνοῦται κατηφείας καὶ σκότους αἱρέσεως, ἡ τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῇ θείᾳ καὶ φωσφόρῳ πυκάζεται χάριτι.

Εὐκλείας, τῆς ἀρχαίας ἐλλάμψεως ἔτυχε, τῶν 'Ορθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης, εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι μαρτυρίου προστάξας γενέσθαι σκηνὴν, ὡς ἐν σκηνῇ λογικῇ σοὶ, κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων τὸν Ναόν σου Παρθένε τοῖς θαύμασι.

Καταβασία.

« Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ 'Εκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς Πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. 'Αλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν. Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνῶσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἕνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἓν Βάπτισμα ἔχοντες Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. 'Αλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχοι.

Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους εἰκόνας.
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Συγχορευέτω, τῆς Ἐκκλησίας τῇ φαιδρότητι, πόθῳ θεΐκῷ Ἀγγέλων ἡ στρατιὰ, θεοφρόνως ἀναμέλπουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Η Ἐκκλησία, τῶν πρωτοτόκων καὶ πανήγυρις, χαίρει θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαὸν, ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Λελυτρωμένη, τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἱρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τῆς ἀξιοπρεποῦς, Βασιλίδος ἀναμέλπομεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τὰς ἄνω, χοροστασίας ἤρθης Πάναγνε, μόνη γενομένη Μήτηρ τοῦ Παντουργοῦ· γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία.

« **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. »

Ὠδὴ Η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Θεσμοὺς Ἐκκλησίας πατρικοὺς, διαφυλάττοντες, Εἰκόνας γράφομεν, ἀσπαζόμεθα στόμασι, καὶ καρδίᾳ καὶ θελήματι, τῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ Ἁγίων κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Επὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς, τὴν τῆς Εἰκόνος τιμὴν, καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀναβιβάζοντες σέβομεν· θεηγόρων τοῖς διδάγμασιν ἀκολουθοῦντες, τῷ Χριστῷ πίστει κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ, τοῦ θείου Πνεύματος, σεπτὴ Βασίλισσα, καρποὺς θεόφρονας ἔχουσα, τὴν εὐπρέπειαν ἠγάπησε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡραιότητα, εὐλογοῦσα ἅμα πιστοῖς Ἰησοῦν τὸν Θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ακτῖσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ, καταλαμπόμενος ὁ θεῖος Οἶκός σου, κατασκιάζει νῦν ἅπαντας, τῇ νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, καὶ ἁγιάζει τοὺς πιστοὺς, συμφώνως ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

« **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖ-

ας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερογραφίαις Εἰκόνων, κεκοσμημένην καθορῶντες, πάλιν τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, μετ' εὐλαβείας πάντες προσδράμωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν· Σὲ μεγαλύνομεν Τρισάγιε.

Γέρας καὶ τιμὴν κεκτημένη, ἡ Ἐκκλησία τὸν Σταυρόν σου, καὶ τὰς σεβασμίους Εἰκόνας, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ ἐκτυπώματα, μετ' εὐφροσύνης Δέσποτα, καὶ θυμηδίας μεγαλύνει σε.

Λάμπρυνον τῇ θείᾳ σου δόξῃ, τοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν Οἰκτίρμον, καὶ παρεμβολαῖς ἀγγελικαῖς, καὶ πανοπλίαις τούτους περίφραξον, τὴν τῶν ἐθνῶν θρασύτητα, καθυποτάσσων αὐτοῖς Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἤρθη τῆς προμήτορος Εὔας, ἡ καταδίκη Θεοτόκε, ὅτι σὺ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀνερμηνεύτως Ἁγνὴ γεγέννηκας· οὗ νῦν τὴν ἐμφέρειαν, ἐν ταῖς Εἰκόσιν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία.

« Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.»

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον ἅπαξ, εἶτα τὰ παρόντα.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ' εὐφροσύνης ᾄσατε· Ὢς θαυμαστά σου καὶ ξένα, Χριστὲ βοῶντες τὰ ἔργα! καὶ τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν, Σῶτερ τὰς δυναστείας σου, τοῦ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν, ἑνώσαντος Ἐκκλησίαν; Θεοτοκ.

Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον, τῆς δυσμενοῦς αἱρέσεως, καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης, ἐξηφανίσθη μετ' ἤχου· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε, πανευπρεπῶς θεώμενοι, κεκοσμημένον χάρισι, τῶν σεβασμίων Εἰκόνων, χαρᾶς πληρούμεθα πάντες.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'. καὶ ἓν Ἀνατολικόν· καὶ τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται, ἡ Ἐκκλησία φιλάνθρωπε, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι, θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰδώλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ καὶ σαυτῷ, ἁρμοσαμένῳ τιμίῳ Αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα, τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν, τῶν Εἰκόνων, καὶ χαίρουσα, σὲ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον, τῆς οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ γὰρ δοκήσει, ὥς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μάνεντος, ἡμῖν ὤφθης φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀληθείᾳ καὶ φύσει σαρκός, δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι, πρὸς σὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Στίχ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως, πεφανέρωται σήμερον· φαιδρότης δογμάτων γὰρ τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καὶ λάμπει, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμημένη ἀναστηλώσεσιν, Εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν, ἐκτυπωμάτων καὶ λάμψεσι· καὶ ὁμόνοια γίνεται, τῶν πιστῶν θεοβράβευτος.

Δόξα, Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Νόμον ἐδέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο· Ἠλίας νηστεύσας, Οὐρανοὺς ἀπέκλεισε· τρεῖς δὲ Παῖδες Ἀβρααμιαῖοι, τύραννον παρανομοῦντα, διὰ νηστείας ἐνίκησαν. Δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ ἀξίωσον, τῆς Ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶντας· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λιτὴν ἐν τῷ Νάρθηκι, ψάλλομεν τὸ Δοξαστικὸν Ἑωθινὸν Ἰδιόμ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά. οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου, ἡ ς'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ὠδὴ τῶν Πατέρων.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι Υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ· μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν. Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν, τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν· καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψών, καὶ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε καὶ Σαμουήλ, καὶ τῶν Προφητῶν, οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν. Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ Κόσμος,) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν, ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. κ. τ. λ.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

ΚΥΡΙ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΗι ΑΥΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι Α'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δ'. τοῦ Τριῳδίου τὰ ἑπόμενα γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίδου μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀλλοτρίωσιν, καὶ τελείαν διόρθωσιν εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ καὶ μεμακρυσμένῳ ἐκ σοῦ Θεὲ Παμβασιλεῦ, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὁ θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέαται, καθαρθεὶς τὸν ποθούμενον. Τοῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχή μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, διδόντα σοι τὴν ἄφεσιν, νῦν θεωρήσῃς ὑπάρχοντα, ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον, παντοδύναμον Κύριον.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀρχαγγελ. ἀνυμνήσωμεν.

Τὰ τῶν νηστειῶν νῦν δισέβδομα φαιδρῶς, ἐναρξώμεθα τελοῦντες, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀδελφοὶ, ἅρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς Ἠλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας ἀρετὰς, τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθείᾳ, τὴν σάρκα ὁπλίσωμεν τῇ ἁγνείᾳ, τρέποντες καὶ νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἴσοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ παρὸν Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· Ἦχος πλ. δ'.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Καὶ πάλιν γεγωνοτέρᾳ φωνῇ·

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ Ἰδιόμελον, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, μετὰ τῶν συνήθων Στίχων· Στιχηρὸν Ἰδιόμελ. ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς, ἐν ἐλεημοσύναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, μὴ σαλπίζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τὴν εὐποιΐαν· μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερὰ, τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον· μὴ σκορπίσῃ ἡ κενοδοξία, τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης· ἀλλ' ἐν κρυπτῷ τῷ τὰ κρυπτὰ εἰδότι κράξωμεν· Πάτερ ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς Ἑσπέρας σελ. 81.

—o—

Ἰστέον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ψάλλονται οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα, ὁμοῦ μετὰ τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Καθίσματα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ' ἕκτης, τὰ τῆς Θεοτόκου· καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Μηναίου, τὰ προσόμοια αὐτοῦ, καὶ Θεοτοκίον ὅμοιον. Προηγοῦνται δὲ οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκ.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικά, καὶ Θεοτοκίον, τοῦ αὐτοῦ Ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παραβάσεως καρπῷ θανατωθέντα τὴν ψυχήν, ζωοποίησον Χριστέ, διὰ νηστείας ἀληθοῦς, καὶ μετανοίας μοι δέομαι ὡς Οἰκτίρμων· καὶ δίδου ἐν ὁδοῖς, ἀεὶ πορεύεσθαι, εὐθείαις καὶ καλαῖς, τῶν σῶν σεπτῶν ἐντολῶν· ὅπως τῆς θείας δόξης σου, σὺν πᾶσιν ἐπιτυχὼν τοῖς ποθοῦσί σε, δοξολογῶ σου, τὴν περὶ πάντας, Ἰησοῦ ἀγαθότητα.

Ἕτερον, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τρικυμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἁγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς· Μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους, ἡ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἐλπίδα, οὐ κέκτημαι· μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα, καὶ γέλως ὁ πεποιθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατεύθυνον ἡμᾶς τὴν νηστείαν διεξεύοντας, ἁγιασμὸν ἡμῖν λάμψον, καὶ φωτισμὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς προσφέρειν σοι, εὐπρόσδεκτον εὐχήν, τὸ γόνυ κλίνοντας· σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς υἱοί σου, καὶ σὲ φόβῳ ὑμνοῦμεν, καὶ τὸ Ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Ἕτερον Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον ἐγένετο· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάῤῥα ἐν τῇ σκηνῇ· ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὸν Ν'. Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν ά. Ὠδήν.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Τριστάτας κραταιούς.

Ο μόνος ἀγαθός, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων ὡς Θεός, τὰ τοῦ Κόσμου ἐγκλήματα, σῶσόν με ἁμαρτημάτων, τρικυμίᾳ ποντούμενον, μετανοίας πρὸς ὅρμον ἰθύνων με.

Νηστεία καθαρά, μακρυσμὸς ἁμαρτίας, ἀλλοτρίωσις παθῶν, ἀγάπη πρὸς Θεόν, προσευχῆς ἐπιμέλεια, δάκρυα σὺν κατανύξει, καὶ πενήτων προμήθεια, ὡς ὁ Χριστὸς ἐν Γραφαῖς ἐπηγγείλατο.

Πληγέν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Πληγέντα τὴν ψυχὴν, ἁμαρτίας ῥομφαίᾳ, καὶ κατάστικτον πολλοῖς, ὑπάρχοντα κακοῖς, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἴασαι ὡς εὐεργέτης, ἐπιθείς μοι τὰ φάρμακα, τῶν σοφῶν ἐντολῶν σου φιλάνθρωπε. Θεοτ.

Ἀμόλυντε σκηνὴ, Παναγία Παρθένε, μολυνθέντα με δεινῶν, παθῶν ἀπαγωγαῖς, τῇ πηγῇ τοῦ ἐλέους σου, κάθαρον καὶ δός μοι ὄμβρους κατανύξεως, Δέσποινα, ἁμαρτίας βυθὸν ἀφανίζουσα.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β΄. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς

Ὡς μεθέορτον χαρὰν, καὶ δευτερεύουσαν Ἑβδομάδα, τῶν φωτοποιῶν νηστειῶν ἀδελφοὶ, δεξάμενοι πόθῳ, ἀνυμνήσωμεν Χριςὸν ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Κατανύξεως καιρὸν, τὸν τῆς νηστείας νῦν εὑρηκότες, κλαύσωμεν σφοδρῶς, καὶ στενάξωμεν, πετάσωμεν χεῖρας, πρὸς τὸν μόνον Λυτρωτὴν, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονὰς, ἀρχικωτάκη Κυρία πάντων, τελεταρχικὴ, ὑπεράρχιε· αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐγέννησεν υἱὸν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρῴῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτεκες Ἁγνὴ, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σου οἴσω τὴν ὀργὴν, Χριστέ μου ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃς; ποῖον δὲ εὑρὼν, λόγον δώσω ἐκεῖ, μὴ πράξας μὴ δράσας, τὸ σὸν θέλημα Χριστέ; διὸ πρὸ τέλους ἄνες μοι.

Ὁ Εἱρμός.

«Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Ὠδὴ Η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Παροδεύων τοῦ βίου τὸ ἄστατον, λῃστρικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, καὶ πληγωθεὶς προσώζεσα, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, δίδου μοι χεῖρα, τῶν Ἁγίων σου πάντων δεήσεσι.

Χαλεπῆς ἁμαρτίας κλυδώνιον, τὴν ἐμὴν συνταράσσει διάνοιαν, ὥσπερ τὸν Πέτρον σῶσόν με, Ἰησοῦ μελῳδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη νεκρώσωμεν, τῇ νηστείᾳ τὸ πνεῦμα πτερώσωμεν, πρὸς Οὐρανὸν καὶ κράξωμεν, κατανύξει καρδίας· Ἡμάρτομέν σοι, ὁ Θεὸς, ὡς οἰκτίρμων συγχώρησιν. Θεοτοκ.

Ἐν γαστρί σου σκηνώσας ὁ Ὕψιστος, Οὐρανῶν πλατυτέραν σε ἔδειξε, καὶ προστασίαν ἄμαχον, τῶν βοώντων Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὃν Στρατιαὶ Οὐρανῶν.

Τῆς τῶν παθῶν, τυραννίδος Κύριε, ἀδούλωτον τὴν ψυχὴν, δεῖξον τὴν ἐμὴν, ἵνα ἐλευθερίως, ποιῶν τὸ θέλημά σου, χαίρω καὶ

δοξά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δοξάζω, τὸ κράτος σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τοῦ Ἠσαῦ, ἀκρασίαν μίσησον, ψυχή μου, καὶ Ἰακώβ, ζήλου τὰ καλά, πτέρνισον τὸν Βελίαρ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, πλούτισον τὰ θεῖα, καὶ ὕμνησον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἕνα Θεόν, κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ, διοριστικῶς, ἄλλας ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος, καὶ γὰρ Πατήρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ φωτεινῆς, προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστός, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης, Ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν Ἁγνὴ τὸν Κόσμον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑδροποτῶν, οὐδεὶς ἠφρονεύσατο, ὤφθη δὲ Νῶε γυμνός, οἴνου πειραθείς· σπέρματα δὲ κακίας, ὁ Λὼτ ἐντεῦθεν τίκτει· φεῦγε ὦ ψυχή μου, τὴν μίμησιν, Χριστὸν ὑμνοῦσα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Ὃν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ· πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νηστεύσωμεν μήνιδος παθῶν, τρυφήσωμεν τὴν ἀγάπην τὴν ἀνόθευτον, θρέψωμεν πένητας τῷ ἄρτῳ, τῇ θείᾳ σιτιζόμενοι χάριτι, καὶ δάκρυσι τὰ δάκρυα σβέσωμεν, τὰ τῆς μελλούσης ἀποφάσεως.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχή, σκυθρώπασον, μετανοίας τρόπους ἔνδειξον· νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα· ὁ Κρίνων ἀποτόμως καθέζεται, ἑκάστῳ ἀπονέμων τὰ ἄξια τῶν πεπραγμένων καθὼς γέγραπται.

Οὐ κέκτημαι πράξεις ἀγαθάς, ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα, ὅνπερ εἴληφα θείου Βαπτίσματος ἐνδύσει· ἐν σκότει ἀγνωσίας πορεύομαι· φώτισόν με τοῦ προσώπου σου Κύριε, ἀπεγνωσμένον νῦν ἀνόρθωσιν.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα ἁμαρτήμασι σὺ ἐλευθέρωσον Παρθένε· τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, αὐτὴ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα.

Ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νῦν κακοπαθήσωμεν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ· ὅσον γὰρ ὅσον, ὁ καιρὸς παρέρχεται, οἱ στέφανοι πλέκονται, τῶν ἀγωνιζομένων, οὓς ἀποδίδωσιν ὁ Χριστός, ὅταν ἥξῃ μετὰ δόξης, ἐπὶ γῆς τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅλος τετραυμάτισμαι, ὅλος Χριστέ μου ἥλκωμαι, ἰάτρευσόν μου, τὰ ἕλκη, τὰ τραύματα, τὰ πάθη, τὰ δήγματα, τὰ ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἵνα ἀκούσω ὡς ὁ Λεπρὸς τῆς φωνῆς σου τῆς ἁγίας, ὅτι θέλω καθαρίσθητι. Δόξα.

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ, καὶ μόνος

μόνου,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν. Ὦ Τριὰς Μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεία τὸν Μωσέα, θεόπτην ἀπειργάσατο, Ἠλίαν πάλαι, φλογερὸν ἡνίοχον, τὸν Παῦλον δὲ ψυχή μου, φρικτὸν οὐρανοδρόμον· διὸ νηστεύσωμεν ἐκ κακῶν, καὶ εἰς ὕψος ἀπαθείας, καὶ ἡμεῖς ἁρπαγησόμεθα. Ὁ Εἱρμός.

«Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.»

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. α'.

Θαυμαστὸν ὅπλον, ἡ προσευχὴ καὶ ἡ νηστεία· αὕτη τὸν Μωσέα, νομογράφον ἔδειξε, καὶ Ἠλίαν ἐν θυσίαις ζηλωτήν· ταύτῃ προσκαρτερήσαντες πιστοί, τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν· Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη. Πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ἡμῶν, μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμέν· μὴ καταδικάσῃς ἡμᾶς, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς Ἀναμάρτητε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς κά.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλήμ, Ἅγιοι κληθήσονται πάντες, οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν, καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα Ἱερουσαλήμ, ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν πνεύματι

κρί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κρίσεως, καὶ πνεύματι καύσεως. Καὶ ἥξει Κύριος, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιὼν, καὶ πάντα τὰ περὶ κύκλῳ αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτὸς, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται. Καὶ ἔσται εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑετοῦ. Ἄσω δὴ τῷ ἠγαπημένῳ ᾆσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀμπελὼν ἐγεννήθη τῷ ἠγαπημένῳ ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίονι· καὶ φραγμὸν περιέθηκα, καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον Σωρὴχ, καὶ ᾠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν· καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας. Καὶ νῦν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου. Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἐνέμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. Νῦν οὖν ἀναγγελῶ ὑμῖν, τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα. Καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ μὴ τμηθῇ, οὐδ' οὐ μὴ σκαφῇ· καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς χέρσον, ἄκανθαι, καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι, τοῦ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν. Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου Σαβαὼθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα νεόφυτον ἠγαπημένον.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κβ'.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ. Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, ῥαθυμοῦσα ὦ ψυχὴ, καὶ μὴ ποιοῦσα τὰ καλὰ, ἀλλὰ στέργουσα ἀεὶ, τῇ τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἡ κρίσις ἐπὶ θύραις, μετανόησον· νηστείᾳ καὶ δεήσει καθαγνίσθητι, καὶ τῷ Δεσπότῃ σου βόησον· Ἡμάρτηκά σοι, συγχώρησον, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ τὴν ἄφεσίν μοι δώρησαι.

Ἔχων ἀγαθότητος πέλαγος, τὰ πελάγη τῶν ἐμῶν, ἁμαρτιῶν τὰ πονηρὰ, ἀποξήρανον Χριστὲ, ὡς ἀναμάρτητος Θεὸς, καὶ δίδου τῇ καρδίᾳ μου κατάνυξιν, χειμάρρους ἀνομίας ἀναστέλλουσαν, ἵνα ὑμνῶ καὶ δοξάζω σου, τὴν εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄρατον, μακρόθυμε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον, τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Ὁ ἀγαγὼν καὶ νῦν ἡμᾶς Θεὸς, τοῦ χρόνου περίοδον, τῶν πανσέπτων Νηστειῶν διατελεῖν, καὶ χαριτάμενος ἡμῖν, εἰς τὸ ἅγιον στάδιον,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

διον, τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος εἰσελθεῖν, αὐτὸς ἀξίωσον Κύριε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐδρομεῖν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ χαριτῶν καὶ δυναμῶν, ὅπως προφθάσωμεν, ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, τὴν κυρίαν ἡμέραν, τῆς Ἀναστάσεώς σου πάντες ἐν χαρᾷ, καὶ στεφανηφοροῦντες, ἀκαταπαύστως αἰνέσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας. Προκείμενον, ἦχος ά.

Ψαλμὸς κγ'.

Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνα δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Ἰδού, Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μή ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη. Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδάμ, καὶ κατῴκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς· καὶ ἔταξε τὰ Χερουβίμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην, φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάϊν· καὶ εἶπεν. Ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἄβελ· καὶ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων. Κάϊν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, ἤνεγκε Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ. Καὶ Ἄβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἄβελ, καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ Κάϊν, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καὶ ἐλύπησε τὸν Κάϊν λίαν, καὶ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν. Ἵνα τί περίλυπος ἐγένου; καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς κδ'.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν. Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρός, καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν λόγον μὴ ἐγκαταλίπητε. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγώ, πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός. Οἳ ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον. Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολάς,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τολάς μου μὴ ἐπιλάθῃ. Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνεσιν, μὴ ἐπιλάθῃ· μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόματός μου. Μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σου· ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε. Ἀρχὴ σοφίας, κτῆσαι σοφίαν, καὶ ἐν πάσῃ κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν. Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ, καὶ ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. Ἄκουε υἱὲ, καὶ δέξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. Ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεταί σου τὰ διαβήματα· ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας· μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου. Ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων. Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ· ἔκκλινον δὲ ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ παράλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσουσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν· ἀφῄρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται· Οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι· προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως ἂν κατορθώσῃ ἡμέρα. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί· οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπτουσιν. Υἱὲ, ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς. Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σου, φύλασσε αὐτὰς ἐν σῇ καρδίᾳ. Ζωὴ γάρ ἐστι πᾶσι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτὰς, καὶ πάσῃ τῇ σαρκὶ αὐτῶν ἴασις.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος γ΄.

Τὴν πνευματικὴν Νηστείαν νηστεύσωμεν, διαῤῥήξωμεν πᾶσαν στραγγαλιάν· ἐκφευξώμεθα δὲ καὶ τῶν σκανδάλων τῆς ἁμαρτίας· ἀφήσωμεν ἀδελφοῖς καὶ τὰ ὀφειλήματα, ἵνα καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ τὰ παραπτώματα ἡμῶν· οὕτω γὰρ βοῆσαι δυνησόμεθα. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ ἡμῶν, ὡς θυμίαμα, ἐνώπιόν σου, Κύριε. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τέλος τῶν πενήτων σου, μὴ ἐπιλάθῃ Δέσποινα· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι ἀπειλῆς, καὶ ἐνεστώσης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου, ἐξάρπασον Θεοτόκε σοὺς δούλους.

ΤΗ ΤΡΙΤΗι ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ τὰ τοῦ Ἤχου· καὶ μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ, καὶ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Τὰ πάθη χαλινῷ, τῆς ἀμώμου νηστείας, ἐπέχοντες τὸν νοῦν, πρὸς σεπτὰς θεωρίας, πίστει τελειοτάτη, ἀναπτερῶσαι πάντες σπουδάσωμεν, ὅπως τῆς χαμαιζήλου, τοῦ βίου τρυφῆς καταφρονήσωμεν, καὶ οὐρανίου τύχωμεν ζωῆς, καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ἕτερον, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς πέλαγος δεινὸν, ἐμπεσὼν ἀθυμίας, ἐκ πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔργων, ἦλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι. Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτή με σῶσον, αὐτὴ βοήθησον· ἁμαρτωλῶν γὰρ σὺ ὁ ἱλασμὸς, καὶ κάθαρσις σωτήριος.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν ἕτερον Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Προθεῖσα μυστικὴν, ἡ νηστεία τράπεζαν, προτρέπεται ἡμᾶς, δαψιλῶς ἐμφορηθῆναι· φάγωμεν ὥσπερ βρῶσιν, τὰ ἀείζωα δῶρα τοῦ Πνεύματος· πίωμεν ὥσπερ πόμα, τὰ τῶν δακρύων ῥεῖθρα θεόρρυτα· καὶ εὐφρανθέντες αἶνον τῷ Θεῷ, ἀπαύστως προσοίσωμεν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σὲ γὰρ ἔχομεν σκέπην, καὶ προστασίαν οἱ καταφεύγοντες, ἐπὶ σοὶ Θεομῆτορ, καὶ τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν β'. ᾠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Β'. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, δίχα ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος. »

Στέναξον δάκρυσον, ψυχὴ ἐπίστρεψον μετανόησον· ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής· πρὸς ἀπολογίαν ἑτοιμάζου, καὶ βόησον· Ἡμάρτηκά σοι Οἰκτίρμον, ἐλεῆμον ἀγαθὲ, σύ με οἴκτειρον.

Κόρον ἁμαρτίας, ψυχή μου μίσησον τὸν ὀλέθριον· τρύφησον τῷ κόρῳ τῆς νηστείας ἐμμελῶς· τὰς σωτηριώδεις ἐντολὰς, βρῶμα ποίησον, ἀπόλαυσιν προξενούσας, αἰωνίων ἀγαθῶν διὰ πίστεως.

Ἄγγελοι, Δυνάμεις, Ἀρχαὶ, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, Θρόνοι, Ἐξουσίαι, Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ, τὸν ἀγαθοδότην, καὶ Θεὸν ἱκετεύσατε, συγχώρησιν ὀφλημάτων, καὶ παθῶν ἀπαλλαγὴν, δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν ἄναρχον Λόγον Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ μὴ τραπέντα, ὅπερ ἦν, μείνασα παρθένος, μετὰ τόκον Ἀνύμφευτε, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων λυτρωθῆναι, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς καὶ ἦχος ὁ αὐτός.

Ἴδομεν, ἔγνωμεν, ὡς ἀγαθὸς

ἡμῖν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἡμῖν εἰς μετάνοιαν, ὃν καιρὸν ὡρίσω· ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ Θεὸς, πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς προσευχὰς, καὶ κατεύθυνον ἐνώπιόν σου Οἰκτίρμον, ὡς θυμίαμα καλὸν, ὥσπερ θυσίαν δεκτήν.

Φρίττω καὶ πτοοῦμαι, κατανοούμενος ὅσα ἥμαρτον· πῶς σοι ὑπαντήσω; πῶς ὀφθῶ σοι φοβερέ; πῶς δὲ παραστῶ τῷ ἀδεκάστῳ σου βήματι; διὸ φεῖσαί μου Οἰκτίρμον ἐν τῇ ὥρᾳ, ὅταν μέλλῃς κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν. Δόξα.

Ὑπερτελεστάτη Μονὰς, ὑπέρθεε τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ Μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, Οὐσία μία καὶ φύσις, Κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄρρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις καὶ ἁγνεύεις ἐνταυτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς καὶ ἀγνοεῖς, πεῖραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν, ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ τοὺς Νινευΐτας, μετανοήσαντας, καὶ νηστεύσαντας, τῆς ἀπειλουμένης, ἐπανήγαγες ὀργῆς, τοὺς δὲ Σοδομίτας, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἐν πλησμονῇ ἀσελγοῦντας· ἀλλὰ ῥῦσαί με Χριστὲ, τῆς ἀπειλῆς αὐτῶν. Ὁ Εἱρμός.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθιερώσας ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καὶ ταύτην δοὺς τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχήν.»

Ὠδὴ Η'. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ὁ δικαιώσας στενάξαντα τὸν Τελώνην, ὁ οἰκτειρήσας τὴν Πόρνην, ἀπὸ καρδίας δακρύσασαν· σῶσον οἴκτειρον Σῶτερ, ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Καρποφορήσωμεν πράξεις ἐναρέτους, διὰ νηστείας Κυρίῳ, καὶ βλαβερῶν ἀποσχώμεθα λογισμῶν, ἵνα ὅλως, τρυφῆς ἐπιτύχωμεν.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροί σε δυσωποῦσι, τῶν Ἀποστόλων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα, Ἰησοῦ τῷ λαῷ σου, συγχώρησιν δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος τὴν Παρθένον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν εὐδιάβατον κλίμακα, καὶ Θεοῦ τὸ χωρίον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ.

Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἐγκρατείας, δεῦτε πάντες, σαλπίσωμεν τοῖς ὕμνοις, καὶ ὡς τρυφὴν τοῖς θείοις εὐωχούμενοι, Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τίς βιβρώσκει, Θεοῦ ἄνθρωπον πάλαι; θὴρ ὁ λέων, ἐκ πλάνης τοῦ Προφήτου, παρακοῆς τὰ βρώματα δεξάμενον. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μή σε ἀπατήσῃ, γαστριμαργίας ὄφις.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ὡς Μονάδα, τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε σέβω,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σέβω, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ὄρος, τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, Θεοτόκε, ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, θείους ναοὺς εἰργάσατο τοὺς ψάλλοντας· Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Νηστείαν, ὡς φύλακα ἁγνείας, καὶ μητέρα, ἀπαθείας τιμῶντες, δεῦτε λαοὶ ἐκ πόθου ἀσπασώμεθα, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἐν Ὄρει, ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ, τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Τὸν Προδηλωθέντα.

Η καλὴ νηστεία, πιαίνουσα τὴν καρδίαν, στάχυν ἀρετῶν ὥριμον, ἐνθέως ἐκβλαστάνει· ἣν ποθήσωμεν, ἐν ἁγίαις ἡμέραις, τὸν ἁγιασμὸν ὑποδεχόμενοι.

Τὸν ἐν ἁμαρτίαις πολλαῖς κατεσπιλωμένον, τετραυματισμένον ὁρῶν, καὶ κατακεκριμένον, Ἐλεῆμον τῷ σῷ ἐλέει οἰκτείρας, σῶσον ἱκεσίαις τῶν Ἁγίων σου.

Οἴμοι παναθλία, ψυχὴ πῶς ἀπολογήσῃ; ποία φρίκη σε λήψεται, Κριτοῦ καθεζομένου, μυριάδων παρισταμένων Ἀγγέλων; Σπεῦσον οὖν πρὸ τέλους μετανόησον. Θεοτοκ.

Τὸ βασιλικὸν ὄχημα, τὴν φαιδρὰν νεφέλην, ὄρος τὸ πιότατον, ὄρος τετυρωμένον, ἀπειρόγαμε δυσωποῦμεν Παρθένε· Ἴασαι τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἀληθῆ νηστείαν, νηστεύσωμεν τῷ Κυρίῳ, ὡς βρωμάτων ἐγκράτειαν, γλώσσης, θυμοῦ καὶ ψεύδους, καὶ παντὸς ἄλλου ἀλλοτριῶσιν πάθους, ἵνα καθαρῶς τὸ Πάσχα ἴδωμεν.

Σὺ τὸν Σαμουὴλ ἤνθησας, καρπὸν ἡ νηστεία, σὺ ἐτιθηνήσω Σαμψὼν τὸν μέγαν ἀριστέα, σὺ τελειοῖς Ἱερεῖς καὶ Προφήτας, σὺ ἡμᾶς ἁγίασον, Νηστεία σεμνή.

Δόξα.

Τὸ τρισσοφαὲς Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας, ἐκφαντορικαῖς λάμψεσιν, εἰς νοῦν ἡμῶν ἀστράπτων, ἀπὸ πλάνης πολυσχεδοῦς ἐπιστρέφει, πρὸς ἑνωτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἶ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔχοντες τὸ Πνεῦμα, τὸ ἅγιον τῆς νηστείας, ἑστιάτορα πλούσιον, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐμφορηθῶμεν καὶ δαψιλῶς ἐντρυφῶμεν, τοῦτο ἀνυμνοῦντες ὡς Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.»

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. ά.

Ἵνα τί ῥαθυμοῦσα ψυχή μου, τῇ ἁμαρτίᾳ δουλεύεις; καὶ ἵνα τί ἀσθενοῦσα, τῷ ἰατρῷ οὐ προστρέχεις; Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ σωτηρίας νῦν ἡμέρα ἀληθής. διεγέρθητι, νίψον σου τὸ πρόσωπον τοῖς τῆς μετανοίας δάκρυσι, καὶ ἐλαίῳ εὐποιίας, τὴν λαμπάδα φαίδρυνον, ὅπως εὕρῃς ἱλασμὸν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι, ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
ἦχος ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως ἀνυμνεῖν σε οὐκ ἔχομεν, ἀλλ' αἰτοῦμεν δεόμενοι· Μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, εὐδιάλλακτε Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς κέ.
Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου.
Στίχ. Κρῖνόν με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Ὁ ἀμπελὼν Κυρίου Σαβαὼθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ Ἰούδα, νεόφυτον ἠγαπημένον. Ἔμεινα, ἵνα ποιήσῃ κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγήν. Οὐαὶ, οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν προσεγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφέλωνταί τι! Μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς; ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ ταῦτα. Ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαὶ, εἰς ἐρήμωσιν ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαὶ, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. Οὗ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν ποιήσει κεράμινον ἓν, καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ, ποιήσει μέτρα τρία. Οὐαὶ, οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρωῒ, καὶ τὰ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὀψέ! ὁ γὰρ οἶνος αὐτοῦ συγκαύσει αὐτούς· μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν, τὸν οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον· καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψος ὕδατος. Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἅδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι, καὶ οἱ μεγάλοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς, καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ. Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ ἀτιμασθήσεται ἀνήρ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται. Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίματι· καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

Προκείμενον, ἦχος γ'. Ψαλμὸς κϛ'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου.

Στί. Κύριος ὑπερασπιςὴς τῆς ζωῆς μου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν, τοῦ Τριῳδίου τὰ ἑπόμενα γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταυρῷ ἐξεπέτασας Χριστὲ, τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, ἐπισυνάγων τὰ πέρατα· διὸ κραυγάζω σοι. Τὸν ἐσκορπισμένον, νοῦν μου ἐπισύναξον, αἰχμάλωτον ἑλκόμενον πάθεσι, καὶ παθημάτων με, κοινωνὸν τῶν σῶν ἀνάδειξον, ἐγκρατείᾳ ὅλον καθαιρόμενον.

Τοὺς Παῖδας στομώσασά ποτε ἡ νηστεία ἔδειξε, δυνατωτέρους ὡς γέγραπται, πυρὸς φλογίζοντος. Ταπεινὴ ψυχή μου, νήστευσον ἀνάπτουσα, ἐν σοὶ τὴν τοῦ Δεσπότου ἀγάπησιν· δι' ἧς τὴν μέλλουσαν, ἐκφυγεῖν δυνήσῃ γέενναν καὶ τὰ πάθη φλέξαι τὰ ὀλέθρια.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Γενναῖοι Μάρτυρες.

Καιρὸς εὐφρόσυνος τῆς Νηστείας, δι' ἁγνείας φωτοειδοῦς, καὶ ἀγάπης εἰλικρινοῦς, προσευχῆς φωταυγοῦς, καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς, ἐμφορηθέντες πλουσίως, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ πανάγιε, ὁ βλαστήσας τὴν τρυφὴν τῆς ζωῆς, πάντας καθαρᾷ σε προσκυνῆσαι καρδίᾳ, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἱλασμὸν ἡμῖν διδοὺς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.

Δόξα. Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας. Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κζ'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κάϊν πρὸς Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Διέλθωμεν δὴ εἰς τὸ πεδίον. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἄβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Κάϊν. Ποῦ ἐςιν Ἄβελ, ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν. Οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. Τί ἐποίησας τοῦτο; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρός με ἐκ τῆς γῆς. Καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἐπὶ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου· ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς δοῦναί σοι·

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Κάϊν πρὸς Κύριον· Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναί με· καὶ εἰ ἐκβάλῃς με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὑρίσκων με ἀποκτενεῖ με. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν, ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. Καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεὸς σημεῖον τῷ Κάϊν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν, πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς κη΄.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, τῇ δὲ χρονήσει μου κλῖνον τὸ οὖς σου, ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησιν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι. Μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί· μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἣ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα· ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου· τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν Ἅδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται· ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὔγνωστοι. Νῦν οὖν, υἱέ, ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσῃς ἐμοὺς λόγους. Μακρὰν ποίησον ἀπ᾿ αὐτῆς σὴν ὁδόν· μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς, ἵνα μὴ πρόῃ ἄλλοις ζωήν σου καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν· ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίους εἰσέλθωσι· καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ᾿ ἐσχάτων σου, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου καὶ ἐρεῖς. Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους δικαίων ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου; Οὐκ ἤκουον φωνῆς παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με οὐδὲ παρέβαλον τὸ οὖς μου· παρ᾿ ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς. Υἱέ, πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς· Ἦχος γ΄.

Ο σαρκὶ σταυρωθεὶς Κύριε, καὶ σαυτῷ συσταυρώσας, τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον, τῇ δὲ λόγχῃ νυγεὶς τὴν πλευράν, καὶ τὸν ἀνθρωποπολέθρον συνεκκεντήσας ὄφιν, καθήλωσον τῷ φόβῳ σου τὰς σάρκας μου, καὶ τῷ πόθῳ σου τρῶσόν μου τὴν ψυχήν· ἵνα τὸ σὸν κατοπτριζόμενος πάθος, ἐγκρατῶς διανύσω τὴν τῆς νηστείας προθεσμίαν, μὴ μόνον γαστρός, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων εἰσόδων τῆς ἁμαρτίας κρατῶν· συντριβὴν δὲ καρδίας, καὶ πνεύματος ταπείνωσιν θύσω σοι, περὶ τῶν προγεγονότων μοι πταισμάτων, ἀφ᾿ ὧν με ῥῦσαι φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ κοινωνοὺς ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

ἦχος ὁ αὐτός.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ορῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ ἠλάλαζες βοῶσα· Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σοῦ ἔδυ τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον, ὃ ἐκαλλώπισε, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν;

Τῌ ΤΕΤΑΡΤῌ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα.

ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστὲ ἐπὶ Σταυροῦ, ἁπλωθεὶς ἐνεκρώθης, νεκρώσας τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἀρχέκακον ὄφιν, ζωώσας δὲ τοὺς δήγματι, τῷ ἐκείνου τεθνήξαντας· ὅθεν δέομαι, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου, Σῶτερ ζώωσον, ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, πρὸς σὲ ἀτενίζουσαν.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ως εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ Ἀμνάς σε τὸν Ἄρνα, κρεμάμενον Χριστὲ, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ, ἐβόα δακρύουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὁρώμενον θαῦμα; Μῆτερ ἄχραντε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφης γνωσθήσεται.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα.

ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ασμάτων σάλπιγγι, κατασαλπίσωμεν, ἡμέραν εὔσημον, διεξερχόμενοι, τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, καὶ κράξωμεν ἐκβοῶντες· Αὕτη τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησεν, ἐναπομαράνασα, ἀκρασίας τὸν θάνατον· δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ Λόγε, ἐν ταύτῃ τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον διὰ Σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτείρησον, καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ γ'. ᾠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α'. ἦχος ά.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Σταυρῷ παλάμας ἐξεπέτασας, τῆς ταθείσης πάλαι χειρὸς τοῦ Ἀδὰμ, πρὸς τὸ τῆς γνώσεως φυτὸν, ἀναιρῶν τὸ ἁμάρτημα, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, κλονουμένη φθόνῳ τοῦ ὄφεως· τὰς τῶν παθῶν ἐπαγωγὰς, τῷ σῷ πάθει ἀνάστειλον, ὁ παθὼν καὶ τὴν ἀπάθειαν, πιστοῖς χαρισάμενος.

Η τῆς νηστείας χάρις ἔλαμψεν, ἀκρασίας σκότος διώκουσα. Ἰδοὺ εὐπρόσδεκτος καιρὸς, καὶ ἡμέρα σωτήριος· μετανοίας ἐνδειξώμεθα, καρποὺς καὶ ζήσωμεθα.

Θεοτο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεοτοκίον.

Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἡδονῶν κρημνῷ συμπτωθέντα με, καὶ ἁμαρτίαις χαλεπαῖς, ἐμπεσόντα εἰς βάραθρα, ἐξανάστησον Ἁγνή, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδήγησον.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Στερέωσον Κύριε.

Στερέωσον Κύριε τὰς καρδίας ἡμῶν, τῷ σῷ Σταυρῷ, μὴ ἐκκλίνειν ἀπὸ σοῦ, ἐπὶ λόγους πονηρούς, ἢ εἰς πράξεις βδελυράς.

Τοῦ πάθους σου Δέσποτα, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, αἰσθόμενοι ἠλλοιοῦντο ἐμφανῶς, Βασιλέα τοῦ παντός, σὲ δεικνῦντες ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἰσότιμε ἄναρχε, παναγία Τριάς, ζωοποιέ, καὶ ἀρχίφωτε Μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά με σῶσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητρόθεε ἄνανδρε, τίκτεις μόνη Θεόν, μὴ φθαρεῖσα παρθενίας τὸ ἁγνόν, ἀλλὰ μείνασα σεμνή, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν κόκκινον χλαῖνάν σου, ἥλους καὶ τὸν Σταυρόν, τὸν σπόγγον τε, καὶ τὴν λόγχην Ἰησοῦ, προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, τὰ ζωώσαντα τὸ πᾶν. Ὁ Εἱρμός.

« Στερέωσον Κύριε τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας. »

Ὠδὴ Η'. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Ὁ μετὰ ἀνόμων λογισθῆναι, διὰ πλῆθους ἐλέους καταδεξάμενος, τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, ἐξάλειψον ἐν πίστει, ὅπως σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον, τῇ σῇ διάῤῥηξον λόγχῃ, καὶ τῆς καρδίας μου τὰς ὀδύνας, θεράπευσον Κύριε πληγείσης βέλει τῆς κακίας τῶν πονηρῶν δαιμόνων.

Μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου, τῆς ἁμαρτίας τῷ λύθρῳ, τῷ σῷ ἀπόπλυνον ἐκ πλευρᾶς ἀποστάζοντι, Αἵματι Χριστέ μου, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως βλαστήσασα, τὸν ἐπουράνιον Στάχυν τὸν διατρέφοντα θεϊκῇ δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα, Παρθένε, ἔμπλησον πεινῶσαν, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φλογί.

Χαίροις Σταυρέ, δι' οὗ ἀνεγνωρίσθη μιᾷ ῥοπῇ, Λῃστὴς θεολόγος κραυγάζων. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ σῇ βασιλείᾳ, οὗπερ τῆς μερίδος, κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον.

Σὺ λογχευθείς, τῇ φλογίνῃ ῥομφαίᾳ, ἀνθυποστρέφεις Χριστέ, καὶ βροτοῖς ἐξανοίγεις πάλιν τὸν Παράδεισον, ἐν ᾧ καὶ εἰσιόντες, σοῦ τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἀεὶ τρυφῶμεν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἐν μιᾷ τῇ Οὐσίᾳ ἀσιγήτως κράζοντες, τοῖς πηλίνοις στόμασι, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνη Θεοχαρίτωτε, τὸ μυστήριον μέγα, ορι-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

φρικτὸν τὸ τεράστιον. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ, ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων, διαπεράσαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ κυβερνήσει, γαληνῶς τὸ πέλαγος, τῆς καλλίστης νηστείας ἀξίωσον σώσας, ἐκ τρικυμίας πταισμάτων.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν. . . (Εἱρμὸς

«**Τ**ὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταβάντα Θεϊκῇ τῇ Δυνάμει, καὶ ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Νενηστευκὼς Ἐλισσαῖος ἀνέστησε, νενεκρωμένον τὸν παῖδα, ὡς γέγραπται· καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες σαρκικὰ φρονήματα, ἀπονεκρῶσαι πιστοὶ κατεπειχθῶμεν, ἵνα ζωῆς τῆς ἐκεῖ ἐπιτύχωμεν.

Οἴμοι ψυχή! φοβερὸν τὸ Κριτήριον καὶ τοῦ Κριτοῦ ἡ φρικώδης ἀπόφασις· σπεῦσον μετανόησον, Χριστῷ διαλλάγηθι, τῷ διὰ σὲ ἐν Σταυρῷ ἀναρτηθέντι καὶ ῥυσαμένῳ πιστοὺς καταχρίσεως.

Τῆς μετανοίας μοι πύλας διάνοιξον, τὰς τῶν παθῶν μου εἰσόδους ἀπόκλεισον, ὁ Λῃστῇ τὴν εἴσοδον δείξας εὐεπίβατον, τοῦ Παραδείσου Χριστέ, τῇ σῇ σταυρώσει, ἵνα δοξάζω τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.

Ὅτι εἰς βάθη κακίας ἀπέῤῥιμμαι καὶ λογισμοῖς ἐναντίοις χειμάζομαι, δαίμοσι πειθόμενος, ἡδοναῖς δουλούμενος, βοήθησόν μοι Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ, πρὸς σωτηρίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Παρεδόθης ἑκὼν καὶ ὑπήγαγες ἑαυτὸν τοῖς φονευταῖς, κριτηρίῳ παρέστης τυπτόμενος, ἐξ ὧν ἔπλασας χειρῶν, ἐσταυρώθης ἐπαίχθης, ἐλογχεύθης Κύριε, ἔπαθες σώματι, πάντα ἐνεγκὼν συμπαθῶς ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι ἐτρόμαξαν, βλέποντές σε ἐν Σταυρῷ· οἱ φωστῆρες τὸ φέγγος ἀπέλιπον, καὶ ἐσείετο ἡ γῆ, ἐδονεῖτο τὰ πάντα τῇ ὕβρει σου Κύριε· θείοις σου Πάθεσιν, εἰργάσω ἡμῖν, ὁ Θεὸς τὸ σωτήριον. Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἐστιν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριάς, ἑνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις εἰδικῶς· μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται· ἓν οὖσα τρισσεύεται· αὕτη Πατήρ ἐστιν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον, ἀλλὰ φράζε μοι τὸ Πῶς; μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη, τῆς παιδοτοκίας μου· τοῦτο παναληθές, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ σῷ μώλωπι πάντες ἰάθημεν, ἐκ παθῶν ἁμαρτιῶν· ἐν Σταυρῷ γὰρ ἀρθεὶς ἐτραυμάτισας, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν. Ἀλλ' ἀκατακρίτως ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τὴν Ἀνάστασιν φθάσαι διανύσαντας, τὸν τῆς Νηστείας καιρόν.

Εἱρ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ Εἱρμός.

«Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.»

Τὸ φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ διὰ Σταυροῦ σου Κύριε, λύσας θάνατον, ἐπεισαχθέντα τῷ Κόσμῳ, διὰ ξύλου βρῶσιν, ἣν ἀπηγόρευσας ἐν Παραδείσῳ· αὐτὸς διὰ τῆς ἐνεστώσης Νηστείας ἡμᾶς ῥῦσαι πάσης ἡδονῆς ψυχοφθόρου, καὶ ἀξίωσον ἐργάζεσθαι τὴν μένουσαν βρῶσιν, εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα τύχωμεν τῶν στεφάνων τῆς ἀφθάρτου τρυφῆς, ὧν ἡτοίμασας, τοῖς ἀληθέσι νηστευταῖς δεώμεθα.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι Χριστῷ βοῶντες. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἑκουσίως, ὡς ἑώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνῳδοῦσα ὕμνει τὸ κράτος σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος πλ. β'.

Ὕψιστε ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατοικῶν, ὁ κτίσας πᾶσαν πνοὴν σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός· ἐπὶ σοὶ γὰρ ἠλπίσαμεν Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. α'.

Ψαλμὸς κθ'.

Πρὸς σὲ Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου,

Στ. Ὑψώσω σε Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαὼθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ. Καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημμένων ἄρνες φάγονται. Οὐαί, οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας αὐτῶν! Οὐαί, οἱ λέγοντες· Τὸ τάχος ἐγγισάτω, ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν· καὶ ἐλθέτω ἡ βουλὴ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ἵνα γνῶμεν. Οὐαί, οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν, καλὸν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν! Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες! Οὐαί, οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται, καὶ οἱ κεραννῦντες τὰ σίκερα· οἱ δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον τοῦ δικαίου αἴροντες! Διὰ τοῦτο, ὃν δίκαιον καυθήσεται καλάμη ὑπὸ ἄνθρακος πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνημμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χοῦς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναβήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρώξυναν. Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος Σαβαὼθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τούς· καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη θνησιμαῖα αὐτῶν, ὡς κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. λ'.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου, τὸ Ἰδιόμελον, δίς, τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ γ'. προσόμοια, καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος ά.

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσῃ μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα, τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλον· ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δάκρυσι, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ἡμῖν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε· Χριστῷ πρεσβεύσατε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ προσόμ. ποίημα Ἰωσήφ.
ἦχος γ'. Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Τῶν θείων Ἀποστόλων, Κύριε δεήσεσι, τὸν τῆς νηστείας χρόνον, καλῶς ἡμᾶς τελέσαι, κατανύξει διανοίας καταξίωσον, ὡς ἀγαθὸς εὔσπλαγχνε, ἵνα σωζόμενοι δοξάζωμεν πάντες.

Μεγάλη καὶ φρικτή σου Κύριε ἡ ἔλευσις, ἐν ᾗ καθήσας κρίσιν, δικαίαν ἐκτελέσεις! Μὴ οὖν κρίνῃς με, τὸν κατακεκριμένον· ἀλλ' ὡς Θεὸς φεῖσαί μου, τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.
ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι, τῶν γηγενῶν οἱ φωστῆρες, θησαυροὶ κοσμόπλουτοι, τῆς πανσόφου γνώσεως, νοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοὺς ὑμᾶς μέλποντας, πειρασμῶν ῥύσατε, ταῖς ἁγίαις προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ τὸν καιρὸν ἡμῖν, τὸν τῶν νηστειῶν διεξάγετε, νεανικῶς βραβεύοντες, ἐν εἰρήνῃ νῦν τὴν ζωὴν ἡμῶν· ἵνα εὐαρέστως, προφθάσαντες τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἐν παῤῥησίᾳ προσφέρωμεν, ὕμνους τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς λά.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθε Κάϊν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Ναΐδ, κατέναντι Ἐδέμ. Καὶ ἔγνω Κάϊν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ. Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνὼχ Γαϊδάδ· καὶ Γαϊδὰδ ἐγέννησε Μαλελεὴλ καὶ Μαλελεὴλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλαν· καὶ Μαθουσάλας ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀδὰ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σελλά. Καὶ ἔτεκεν Ἀδὰ τὸν Ἰωβήλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβάλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν. Σελλὰ δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ καὶ σιδήρου· ἀδελφοὶ δὲ Θόβελ, Νοεμά. Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναιξὶν, Ἀδὰ καὶ Σελλά· Ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοὶ, καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα ἐμοί. Ὅτι ἑπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Κάϊν, ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὔαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σήθ, λέγουσα· Ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἄβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάϊν. Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱός· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνώς· οὗτος ἤλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον, ἦχος ά. Ψαλμὸς λβ'.
Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ, πῖνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς. Ὑπερεκχείσθω σοι τὰ σὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα. Ἔστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι. Ἡ πηγή σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου. Ἔλαφος φιλίας, καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου, καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστὸς ἔσῃ. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις ταῖς μὴ ἰδίαις· ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσι· σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων· ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξεῤῥίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην. Υἱὲ, ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ· παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος. Ποίει υἱὲ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

—o—

ΤΗ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΜΟΥ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΤΗΣ Β΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀποστολικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Εἰς δὲ τὴν β΄. Στιχολογίαν τὰ παρόντα.

ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Χριστὸς ἡ ἄμπελος, ὡραίους βότρυας, ὑμᾶς ἠνέγκατο, γλεῦκος σωτήριον, ἐναποστάζοντας τῇ γῇ, Ἀπόστολοι θεοφόροι· ὅθεν με λυτρώσατε, ἡδονῶν μέθης δέομαι, ῥεῖθρα κατανύξεως, τῇ ψυχῇ μου δωρούμενοι, τῇ θείᾳ τῆς νηστείας ἡμέρᾳ ὅπως σωθεὶς ζωῆς ἐπιτύχω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῆς συμπαθείας σου, πλοῦτον ἀμέτρητον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου· θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζω ἐκ βαθέων μου τῆς καρδίας σὺν δάκρυσι· Παρθένε Θεοτόκε βοήθει μοι, ἡ μόνη τοῦ Κόσμου προστασία.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογίαν, ἕτερα.

ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, παρίστατο.

Κύριε, εὐίλατος γενοῦ ἡμῖν, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ καιρῷ, καὶ δάκρυα πηγάζειν σοι, ἐκ καρδίας ἀξίωσον πάντοτε, πρὸς ἔκπλυσιν μολυσμάτων ψυχικῶν, καὶ βλάστησιν τῶν ἁγίων ἐντολῶν· ὡς ἂν οὕτω νηστεύοντες, ἐπαξίως εὐαρεστῶμέν σοι, καὶ τὸ πάνσεπτόν σου ἅπαντας Πάθος ἰδεῖν εὐδόκησον, εὐχαῖς τῶν σῶν κοσμοσώστων Ἀποστόλων· δόξα σοι.

Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Τῆς συμπαθείας τὴν πηγὴν, ἄχραντε σεμνὴ, Παρθενομῆτορ Θεοτόκε, πλουσίως ἐν ἡμῖν ἁγνὴ ἐπίχεε, καὶ δώρησαι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν· σὺ γὰρ εἶ προστασία ἡμῶν καὶ θεία σκέπη.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν Δ΄. Ὠδήν.

Τριῴδιον ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Δ΄. ἦχος γ΄. Μὴ ἐν ποταμοῖς.

Μέθην ἡδονῶν, ψυχοφθόρων σβέσαντες, τὸ τῆς κατανύξεως πόμα, διὰ νηστείας ἐμφορηθῶμεν.

Νήστευσον ψυχὴ ἀκρασίαν βρώσεως, τρύφησον καλῶν θεωρίαις, ἵνα τῆς ἄνω τραπέζης τύχῃς.

Ἄνθρακες πυρὸς, τοῦ ἀΰλου πέλοντες, φλέξατε παθῶν μου τὴν ὕλην, θεῖοι Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Σάρκα τῷ Χριστῷ, ἐκ τῆς σῆς δανείσασα, νέκρωσον σαρκός μου τὰ πάθη Θεοκυῆτορ ἁγνὴ Παρθένε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

ἦχος πλ. β΄. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἡ δωδεκὰς Ἀποστόλων, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε καὶ Ἰωάννη, Ἀνδρέα, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, καὶ Ματθαῖε, καὶ Ἰάκωβε, σὺν Σίμωνι, καὶ τῷ Ἰούδᾳ, λιτὰς ποιεῖτε, τῷ Χριστῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὰ δίκτυα τῶν δογμάτων, χαλάσαντες ἐν θαλάσσῃ τοῦ βίου ξένως, πρὸς τρισὶν ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, μυστικῶς τὰ ἔθνη, ὡς ἰχθύας τὸ πρὶν, ἠγρεύσατε, ταῦτα Κυρίῳ προσαγαγόντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι. Δόξα.

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα, δοξά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα· τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον θείαν Τριάδα προσκυνουμένην, ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν τηροῦσα, Σεμνὴ σὺ ὤφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· τὸ θαῦμά σου Παρθενομῆτορ ἐκπλήττει πᾶσαν, ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υμεῖς ἐστε φῶς τοῦ Κόσμου, καθὼς ὑμῖν Χριστὸς ἔφη, λάμψει τοῦ λόγου· ἀλλὰ ἱκετεύσατε Ἀπόστολοι, τοῦ μεγαλοψύχως διανῦσαι ἡμᾶς, τὸ στάδιον τῆς ἐγκρατείας, καὶ προσκυνῆσαι, τὴν αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Ὁ Εἱρμός.

« **Α**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου. καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. »

Ὠδὴ Η'. Τὸν ἐν φλογί, τοῦ πυρός.

Θανατωθείς, ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις, νεκρὰν προσφέρω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ βίῳ· διό με οἰκτείρατε, ζωηφόροις πρεσβείαις ταῖς ἡμῶν θεόπται Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος.

Περισχεθεὶς ἁμαρτίας ὁμίχλῃ, ᾅδῃ προσήγγισα, ἀπογνώσεως ὄντως· διό με φωτίσατε, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, μυστικαὶ ἀκτῖνες, ὑπάρχοντες Θεόπται.

Απὸ παθῶν, ἐγκρατεύου καὶ σώζου, ψυχὴ ταλαίπωρε· ἀποχὴ γὰρ βρωμάτων νηστεία ἀπρόσδεκτος, τοῖς ὀρθῶς ἐκζητοῦσιν, εἰ μὴ καὶ σφαλμάτων, διόρθωσις ὑπάρξῃ. Θεοτοκίον.

Βάτον πυρὶ καιομένην Μωσῆς σε, προεθεώρει Θεομῆτορ Παρθένε· διό μου κατάσβεσον τῶν παθῶν τὰς καμίνους, καὶ πυρὸς γεέννης, ἐξάρπασον καὶ σῶσον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὃν Στρατιαί.

Εξ Ἰακὼβ ὡς τὸ δωδεκάφυλον τῶν Ἀποστόλων ἐκ σοῦ, ἄλλη δωδεκὰς, ὤφθη Χριστὲ ἐν Κόσμῳ· δι' ἧς ἀπεγεννήθη, πᾶς πιστὸς ἐν λόγῳ, σὲ ἀνυμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Φαραὼ τὰ ἅρματα, βυθίσαντες μυστικῶς, ὡς ἐν ἐρυθρᾷ, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, πρὸς γῆν θεογνωσίας, ἤξατε ὑμνοῦντα, Ἀπόστολοι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ενα Θεὸν, κατ' οὐσίαν σέβομαι τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ, διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος· καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, Νυμφίος ὡς ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης, Ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν Ἁγνὴ τὸν Κόσμον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ, μύσται καὶ συγκάθεδροι, ἐκτενῶς ὑπὲρ ὑμῶν, τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν ἁμαρτωλῶν, πάντοτε δυσωποῦντες, καὶ νῦν παρακαλεῖτε, τὴν Νηστείαν πᾶσαν, εἰλικρινῶς ἀποπεράσαι·

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ . . .

Ὁ Εἱρμός.

« Ὃν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ὠδὴ Θ'. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Ποταμοὶ γεγονότες Ἀπόστολοι, τῆς πηγῆς τῆς νοητῆς, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες, ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, τῆς ἐμῆς ἁμαρτίας τὰ ῥεῖθρα, ξηράνατε ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ πρὸς σωτηρίας ὁδοὺς ὁδηγήσατε.

Ἁμαρτίας χειμάζει κλυδώνιον, τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν· δεξιὰν ὡς τῷ Πέτρῳ μοι ἔκτεινον, Κυβερνῆτα ἀγαθέ, μὴ βυθός με καλύψῃ ὁ τῆς ἀπογνώσεως· βρῶμα μὴ γένωμαι, κήτους ψυχοφθόρου, Χριστὲ πολυέλεε.

Ἀποστόλων χορὸς ἱκετεύει σε, Ἰησοῦ Παμβασιλεῦ, δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων τὰ τάγματα, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν, τῷ λαῷ σου παράσχου, κακῶν ἀπολύτρωσιν, βίου διόρθωσιν, καὶ τῆς βασιλείας τῆς σῆς τὴν οἰκείωσιν. Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος συνέδραμον, ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ σέ, κιβωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, Μητροπάρθενε ἁγνή· διὸ πίστει βοῶ σοι· Ὅλον με ἁγίασον, ὅλον ἐκλύτρωσαι, πάσης ἐνεργείας παθῶν τῶν θλιβόντων με.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ἐν κόσμῳ ὡς ἄσαρκοι, καὶ ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι, τὸν Λόγον μόνον, ἐν καρδίᾳ φέροντες, εἱλκύσατε τὰ ἔθνη, εἰς Χριστοῦ μίαν πίστιν, σοφοὺς καὶ ῥήτορας ὡς μωρούς, ἀπελέγξαντες τῇ γνώσει, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ὁ Πέτρος τῆς πίστεως, ἡ πέτρα καὶ θεμέλιος, Παῦλος ὁ κήρυξ, καὶ ἐθνῶν οἱ διδάσκαλοι, Υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, σὺν τῇ λοιπῇ ὀκτάδι, Χριστῷ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, εὐσθενῶς ἡμᾶς περάσαι, τῆς νηστείας τὸ διάστημα.

Δόξα.

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν· ὦ Τριὰς Μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸ ἄληπτον; εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς Μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δυνάμει τοῦ Πνεύματος, πρὸς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἐκβεβηκότες, μηδόλως πτοούμενοι, οὐ πῦρ οὐδὲ μάχαιραν, τροποῦτε πᾶσαν πλάνην, καὶ διασώζετε τοὺς βροτούς, στρατηγοὶ Κυρίου ὄντες, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ Εἱρμός.

« Ἀσπόρου συλλήψεως ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. »

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

ἦχος πλ. δ'.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος ἡμῖν ὁ τῆς νηστείας ἀγὼν, ἐὰν ἐκτείνωμεν χεῖρας εἰς εὐποιίαν· οὐδὲν γὰρ οὕτω σώζει ψυχὴν, ὡς ἡ μετάδοσις τῶν ἐπιδεομένων· ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ, ἐκ θανάτου ῥύεται τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὴν ἀσπασώμεθα, ἧς οὐδὲν ἴσον· ἱκανὴ γὰρ ὑπάρχει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε· τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε· πρεσβεύσατε Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ Ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος ά.

Πεπτωκότας ἀνάστησον ἡμᾶς, ἀποστραφέντας ἐπίστρεψον πρὸς σὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος, ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς λγ'.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου

Στίχος. Εὐλογήσω τὸν Κύριον, ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνὶ, καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπεν, Ὦ τάλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὢν καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν Σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα πυρὸς, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν. Ἰδοὺ, ἥψατο τοῦτο

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπα. Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν, βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. Καὶ εἶπον· Ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν, ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον ἦχος πλ. β'. Ψαλ. λδ'.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου.

Στίχ. Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Τῌ ΠΕΜΠΤῌ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, ὡς συνήθως, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ· ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμενος, τὴν ζωὴν μοι ἐπήγασας, κακίᾳ τοῦ ὄφεως, τῇ τοῦ ξύλου βρώσει, τεθανατωμένῳ· ὅθεν δοξάζω σε Χριστέ, καὶ ἱκετεύω τὴν εὐσπλαγχνίαν σου. Παθῶν καὶ τῆς Ἐγέρσεως, προσκυνητήν με ἀνάδειξον, κατανύξει τελέσαντα, τῆς νηστείας τὸ στάδιον.

Ὀδύνην τρυγήσαντα, ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν Πρωτόπλαστον, Παραδείσου ἐξώρισας· παγεὶς δὲ ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῷ ξύλῳ Σῶτερ, τοῦτον εἰσοικίζεις· διό σοι κράζω Λυτρωτά. Τῶν ὀδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασον, νηστείᾳ καθαρίσας με, καὶ μετανοίᾳ καὶ δάκρυσιν, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε τὸν ζωοποιόν σου Σταυρὸν ἀνυμνοῦμεν. οὗτος ζωὴν γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήνθησε, τὸν θάνατον νεκρώσας· ὅν σοι καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν προσάγομεν· ἐν ἡμέραις ἁγίαις, κράτυνον ἡμᾶς νηστεύοντας, καὶ δώρησαι κατὰ παθῶν τὴν ἰσχὺν, καὶ τῆς εἰρήνης τὸ τρόπαιον διὰ πλῆθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς λε'.

Κύριε, ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, ἧ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ Θεὸς

τὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸν Ἀδὰμ, κατ' Εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδὰμ, ᾗ ἡμέρᾳ ἐποίησεν αὐτούς. Ἔζησε δὲ Ἀδὰμ ἔτη διακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κατὰ τὴν εἰδέαν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σήθ. Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἃς ἔζησε μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Σὴθ, ἔτη ἑπτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ἃς ἔζησεν, ἔτη ἐννακόσια τριάκοντα καὶ ἀπέθανεν. Ἔζησε δὲ Σὴθ ἔτη διακόσια πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώς. Καὶ ἔζησε Σὴθ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼς, ἔτη ἑπτακόσια ἑπτὰ, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι ἡμέραι Σὴθ, ἔτη ἐννακόσια δώδεκα, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς ἔτη ἑκατὸν ἐννενήκοντα, καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. Καὶ ἔζησεν Ἐνὼς μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, ἔτη ἑπτακόσια δεκαπέντε καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼς ἔτη ἐννακόσια πέντε καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, ἔτη ἑπτακόσια τεσσαράκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν ἔτη ἐννακόσια δέκα, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰάρεδ. Καὶ ἔζησε Μαλελεὴλ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη ἑπτακόσια τριάκοντα, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεὴλ, ἔτη ὀκτακόσια ἐννενήκοντα πέντε, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα δύο, καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Ἐνὼχ, ἔτη ὀκτακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, ἔτη ἐννακόσια ἑξήκοντα δύο, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε, καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλαν. Καὶ ἔζησεν Ἐνὼχ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλαν, ἔτη διακόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνὼχ, ἔτη τριακόσια ἑξήκοντα πέντε. Καὶ εὐηρέστησεν Ἐνὼχ τῷ Θεῷ, καὶ οὐχ εὑρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Προκείμ. ἦχος πλ. β'. Ψαλ. λς'.

Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

Στίχ. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ποίει, υἱὲ, ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι καὶ σώζου· ἥκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον· ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σου, ὃν ἐγγυήσω. Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυστάξῃς σοῖς βλεφάροις, ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος. Ἴθι

πρὸς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πρὸς τὸν μύρμηκα, ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον, ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου σοφώτερος. Ἐκείνῳ γὰρ, γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην, ὢν ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν. Ἢ πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστὶ, τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται· ἧς τοὺς πόνους βασιλεῖς τε, καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγείαν προσφέρονται· ποθεινὴ δέ ἐστι πᾶσι καὶ περίδοξος, καί περ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη. Ἕως τίνος, ὦ ὀκνηρὲ, κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθη· εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι, ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία καὶ ἡ ἔνδεια, ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. Ἐὰν δὲ ἄοκνος ἧς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σου· ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς· ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ νεύμασι δακτύλων. Διεστραμμένη καρδία τεκταίνεται κακά· ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει. Διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος· ὅτι χαίρει ἐπὶ πᾶσιν, οἷς μισεῖ ὁ Κύριος, συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. Ὀφθαλμὸς ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίου, καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμοὺς κακοὺς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν ἐξολοθρευθήσονται. Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνὰ μέσον ἀδελφῶν. Υἱὲ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου.

Εἰς τὰ Απόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δὶς, ἦχος πλ. α'.

Μὴ νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ Πρωτόπλαστοι, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς θάνατον ἐκαρπώσαντο, τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. Διὸ νηστεύσωμεν πιστοὶ, ἀπὸ τροφῶν φθειρομένων, καὶ παθῶν ὀλεθρίων, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ θείου Σταυροῦ ζωὴν τρυγήσωμεν, καὶ σὺν τῷ εὐγνώμονι Λῃστῇ, πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν πατρίδα κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσαντες, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παῤῥησίαν, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσατε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ Ἀμνὰς, ποτὲ ὁρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ. Ποῦ πορεύῃ Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστὲ τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε· δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου. Υἱέ μου παμφίλτατε· μή με παρίδῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε, Θεὲ πανοικτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Νηστείᾳ ὑψούμενοι, τῶν χαμαιζήλων παθῶν, ὑψώσωμεν Κύριον, τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ, καὶ κόσμον ὑψώσαντα· πίωμεν ἐν αἰσθήσει, κατανύξεως πόμα· λάβωμεν τὴν ἡμέραν, κατὰ νοῦν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ τῷ αἰωνίῳ Κριτῇ παραστησόμεθα.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Η ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη θρηνοῦσα, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει, τὴν τῶν ἁπάντων ζωὴν φῶς μου γλυκύτατον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερον Κάθισ.

Ἦχος πλ. ά. Λάμπει σήμερον

Λάμπει Κύριε, ἡ χάρις ἡ τοῦ Σταυροῦ σου, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀστράπτουσα, τὴν ἰσχὺν τῶν δαιμόνων ἐξαφανίζει, καὶ νηστείας δρόμον νῦν εὐμαρίζει, ἐν αὐτῇ δυναμῶν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Υψωθέντα ἐν ξύλῳ ὡς ἐθεάσατο, ἡ τεκοῦσά σε Μήτηρ ὠδίνων ἄνευθεν, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεκραύγαζεν· Οἴμοι γλυκύτατε Υἱέ! τιτρώσκομαι νῦν τὴν ψυχήν, ἐν τῷ σταυρῷ καθορῶσά σε, ἐν μέσῳ δύω κακούργων, δίκην κακούργου προσηλούμενον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν Ε. ᾠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Ε. ἦχος δ'.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Εκουσίως Δέσποτα, ὑψώθης ἐν σταυρῷ, καὶ κατέῤῥαξας τὸν ἐχθρόν· ἑκουσίως ὅθεν κατεῤῥαγμένον με, ἡδονῶν εἰς βάραθρα, εὐσπλαγχνίᾳ σου ἀνόρθωσον.

Σκοτισθέντα πάθεσιν, ἀτόποις τὴν ψυχήν, φωταγώγησον Ἰησοῦ, ὁ σκοτίσας ἥλιον, σταυρῷ τεινόμενος, καὶ φωτίσας ἅπαντα, οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Τὸ νηστείας πέλαγος, ἐκπλεῦσαι γαληνῶς, καταξίωσόν με Χριστέ, κατευνάζων κύματα τῆς διανοίας μου, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς λιμένας ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἁγνὴν ἁγνεύοντι, τιμήσωμεν νοΐ· καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. ά.

Τοὺς ἐκ νυκτὸς προσκυνοῦντάς σε.

Σὺ σταυρωθεὶς, φθορᾶς ἀπαλλάττεις με, καὶ λογχευθεὶς, ἀπαθανατίζεις με· δοξάζω σου τὸ ἄφραστον ἔλεος, ὅτι ἦλθες Χριστὲ, ἵνα σώσῃς με.

Εν τῷ σταυρῷ, τείνας τὰς παλάμας σου, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ ἀπέκτεινας, τὸν λαόν σου ἀνασώζων Κύριε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου. Δόξα.

Τὴν ἐν τρισὶ, προσώποις Θεότητα, μίαν ἀρχὴν, τὴν πανυπερούσιον ὑμνήσωμεν, τὸν Πατέρα ἄναρχον, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ον Οὐρανὸς, χωρεῖν οὐκ ἠδύνατο, σὺ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα τέτοκας· ὢ τοῦ φρικτοῦ καὶ ἀῤῥήτου θαύματος! Διὸ πάντες, ὑμνοῦμέν σε Ἄχραντε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο δι' ἐμὲ, ὑπομείνας σταύρωσιν, ὄξος πιὼν, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, τέλεσόν μου τὸ νηστείας στάδιον, ἀξιῶν με ἰδεῖν σου τὴν Ἔγερσιν. Ὁ Εἱρμός.

«**Τ**οὺς ἐκ νυκτὸς, προσκυνοῦντάς σε, Χριστὲ ἐλέησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, διότι φῶς καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Σταυρῷ προσπαγεὶς δι' εὐσπλαγχνίαν, Λῃστῇ τὸν παράδεισον ἠνέῳξας· νῦν δὲ λῃστευθέντα με, δαίμονος δεινότητι, καὶ τῇ ψυχῇ ὁλόσωμον, πληγὴν δεξάμενον, ἰάτρευσον ἀνοίξας μοι πύλας, τὰς τῆς μετανοίας, τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ.

Νηστείᾳ λαμπρύναντες τὴν σάρκα, ψυχὴν ἀρεταῖς καταπιάνωμεν· πένητας ἐκθρέψωμεν, πλοῦτον μὴ κενούμενον, ἐν Οὐρανοῖς ὠνούμενοι, καὶ ἀνακράξωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Πάθει σου Κτίσις ἐκλονήθη, σταυρῷ σε θεασαμένη καθηλούμενον, Σῶτερ ὑπεράγαθε· ὅθεν ἱκετεύω σε, ταῖς προσβολαῖς κλονούμενον, ἀεὶ τοῦ ὄφεως, στερέωσον τὸν νοῦν μου Οἰκτίρμον, σοῦ τῶν θελημάτων, ἐν ἀῤῥαγεῖ τῇ πέτρᾳ. Θεοτοκ.

Η πύλη Θεοῦ ἡ κεκλεισμένη, ἣν μόνος διώδευσεν ὁ Κύριος, ἴθυνον πρὸς τρίβους με, θείας καὶ διάνοιξον, τῆς σωτηρίας πύλας μοι Θεοχαρίτωτε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω Παρθένε, μόνη προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν Ποιητήν.

Τὸ Ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ σὺ Χριστέ μου ἐσταυρώθης ὑμνῶν, ὑπερευλογῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν Γολγοθᾶ οἱ ἄνομοι, σὲ Χριστὲ σταυρώσαντες ἀπέκτειναν· ἀλλὰ ζῇς καὶ σώζεις, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ξενο-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ξενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερὴς ὡς Θεός· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ἱκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε Πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, δυνάμει νευρώσας με ἀξίωσον, εὐψύχως ἀνύσαι, τὸν τῆς νηστείας δρόμον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν·

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθον σε τμηθέντα προεῖδεν, ὄρους Προφήτης τῆς Παρθένου, Σῶτερ διαῤῥήξαντα, πέτρας τῇ σῇ σταυρώσει· διὸ βαρούμενον, ἀναισθησίας λίθῳ με, ὡς πανοικτίρμων ἐλευθέρωσον.

Νήστευσον κακίας ψυχή μου, θείαν ἀγάπην ἐντρυφῶσα· θύραν ἀναπέτασον πάσαις, καλῶν ἰδέαις, ἐναποφράττουσα, τῆς πονηρίας εἴσοδον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον σῶσον, ὁ κατακρίνας τῷ Σταυρῷ σου, Δέσποτα Σωτήρ μου τὴν ἔχθραν, καὶ μὴ γεέννης δείξῃς ὑπεύθυνον, τὸν σπιλωθέντα πάθεσι, καὶ ἁμαρτίαις ἀμαυρούμενον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς Κυησάσης σε, καὶ κληρονόμον ποίησον, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἠσαΐα χόρευε.

Πάλιν τὸν Παράδεισον, ὑπανοίγεις ἅπαξ σταυρωθείς· ἐν ᾧ μεταλαβών, χαίρω τῆς ζωῆς, θανάτου λυτρούμενος αἰωνίου, τῆς παρακοῆς· ὅθεν Φιλάνθρωπε, ὡς Θεόν μου μεγαλύνω σε.

Τὸ κατάρας ὄργανον, εὐλογίας δέδεικται σφραγίς, ὁ σὸς ζωοποιὸς Κύριε Σταυρός· ἐν ᾧ καθορῶντές σε, ζωούμεθα θνήξαντες τὸ πρίν, καὶ ἀνυμνοῦντές σε, ὡς Δεσπότην μεγαλύνομεν. Δόξα.

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε ἄναρχε Τριάς, σεπτὴ ζωαρχική, ἄτμητε Μονάς. Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὲ, Λόγε καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομῆτορ, ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεὸς, ἐστὶν ὁ τεχθείς. Ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἡ ἰσχύς μου καὶ καταφυγή, γενοῦ μοι φωτισμὸς, νῦν ἐγκρατευτῶς, εὐφραίνων καθαίρων με, ῥυόμενος ἀπὸ πειρασμῶν, ἵνα δοξάζων σε, τὸν Δεσπότην μεγαλύνω Χριστόν.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ. Ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.»

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'.

Η παθοκτόνος Νηστεία παροῦσα, τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἰατρεύειν ἐπαγγέλλεται· ἣν ὡς θεόσδοτον βοηθὸν τιμήσωμεν, τὰς θεογράφους πλάκας, διὰ Μωσέως δεξάμενοι· μὴ προκρίνωμεν τὴν συντρίψασαν αὐτὰς ἀκρασίαν· μὴ γενώμεθα μέτοχοι, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ· μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, ἀλλ' ἐκκλησιαστικῶς φαιδρυνθῶμεν· μὴ Φαρισαϊκῶς ὑποκριθῶμεν, ἀλλ' Εὐαγγελικῶς καλλωπισθῶμεν, ἐγκαυχώμενοι τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί τὸ θαυμαστὸν καὶ ἐξαίσιον; ἡ Παρθένος τῷ Κυρίῳ ἀνεβόα μητρικῶς. Αἱ ὠδῖνες, ἃς οὐκ ἔγνων ἐν τῷ τίκτειν σε Υἱὲ, δριμεῖαι, καθικνοῦνται τῆς καρδίας μου· οὐ φέρω, ἐν σταυρῷ προσηλωμένον σε, ὁρᾷν τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων μου· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως δοξάσω σὺν τῷ Κόσμῳ τὴν φρικτὴν Οἰκονομίαν σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος ά.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προσπίπτομέν σοι Κύριε, τοῦ δοῦναι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἵνα ἐν εἰρήνῃ σε προσκυνῶμεν καὶ δοξολογῶμεν Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς λζ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Στίχ. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἄχαζ τοῦ Ἰωάθαμ, τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασεὶν, βασιλεὺς Ἀρὰμ, καὶ Φακεὲ, υἱὸς Ῥωμελίου, βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πολεμῆσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ, λέγων. Συνεφώνησεν Ἀρὰμ πρὸς τὸν Ἐφραΐμ· καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν· Ἔξελθε εἰς συνάντησιν τῷ Ἄχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως· καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. Φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ

ψυχή

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ψυχή σου ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων, τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων· ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσομαι. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρὰμ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥωμελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηρὰν, Ἐφραὶμ, περὶ σοῦ λέγοντες· Ἀναβησόμεθα εἰς Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν Ταβεήλ· τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη, οὐδὲ ἔσται, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀρὰμ, Δαμασκὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ, Ῥαασείμ· ἀλλ' ἐφ' ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ, καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόρων, υἱὸς τοῦ Ῥωμελίου· καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε. Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ λέγων· Αἴτησον σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαβίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. λή.
Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε.
Στίχ. Εἶπα· φυλάξω τὰς ὁδούς μου.

—ο—

ΤΗ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δὶς, ἦχος δ'.

Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας· ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ἐπίσκεψαί μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φορτίον τῶν ἀνομιῶν μου, ἄνες μόνε Φιλάνθρωπε.

Εἶτα τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ δ'. τοῦ Μηναίου.

Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον, καὶ νῦν, Θεοτ. τὰ τοῦ αὐτοῦ ἦχου, ὡς ἀνωτέρω.

Ἑσπέρας. Προκείμενον ἦχος δ'.
Ψαλμὸς λθ'.
Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου.
Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Νῶε ἦν ἐτῶν πεντακοσίων· καὶ ἐγέννησε Νῶε τρεῖς υἱοὺς, τὸν Σὴμ, τὸν Χὰμ, καὶ τὸν Ἰάφεθ. Καὶ ἐγένετο, ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη. Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννῶσαν ἑαυτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ἐπληθύνθη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας· καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενοήθη, καὶ εἶπεν· Ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἑρπετῶν ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ, ὅτι μετεμελήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτούς. Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. μ'.
Ἐγὼ εἶπα· Κύριε ἐλέησόν με.
Στίχ. Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμοὺς μητρός σου. Ἄφαψαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διὰ παντὸς καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ. Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγου αὐτὴν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω, ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι. Ὅτι λύχνος, ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς, καὶ ὁδὸς ζωῆς, καὶ ἔλεγχος, καὶ παιδεία, τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. Υἱὲ, μή σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία. μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων. Τιμὴ γὰρ πόρνης, ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει. Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει; Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον, οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, ἐὰν ἁλῷ τις κλέπτων· κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πεινῶσαν. Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς, ῥύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν, ἀπώλειαν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ περιποιεῖται. Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων. Υἱὲ, φύλασσε ἐμοὺς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ. Υἱὲ, τίμα τὸν Κύριον, καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτοῦ, μὴ φοβοῦ ἄλλον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β'.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτὸν

ἱκε-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν τῷ βίῳ ἥμαρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἶτα στιχολογοῦμεν ἐν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου τό, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· καὶ μετὰ τοῦτο, ψάλλομεν τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα μετὰ τοῦ Νεκρωσίμου καὶ Θεοτοκίου τοῦ τῆς Ἑβδομάδος Ἤχου, τὰ ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης Βίβλου, καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον. Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β'. καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τοὺς Κεκοιμημένους ἐν ἑκάστῃ στάσει· καὶ μετ' αὐτόν, τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια Ἔπειτα ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ τὴν Εὐχήν. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. Εἶτα,

Τροπάριον. Ἦχος πλ. ά.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου καθὼς γέγραπται παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χριστὲ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοῦ Μηναίου εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. μέχρι τῆς ς'. Ὠδῆς· ἀπὸ δὲ ταύτης, εἰσέρχονται τὰ Τετραῴδια, καὶ καταλιμπάνεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Οἱ Κανόνες δὲ ψάλλονται οὕτω. Τοῦ Μηναίου εἰς ς'. σὺν τῷ Εἱρμῷ, ὃν λέγει ὁ ἐναρξάμενος Χορός, καὶ ὁ ἕτερος τὸ Τροπάριον· κρατοῦμεν δὲ καὶ Στίχους ή. ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ, Τότε ἔσπευσαν, ὡς τοῦ Εἱρμοῦ καὶ τοῦ ἑνὸς Τροπαρίου ψαλλομένων χωρὶς Στίχων· καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς ς'. Ὠδῆς, εἰσέρχονται τὰ Τετραῴδια, προηγουμένων τῶν Κανόνων τοῦ Μηναίου, καὶ ψάλλονται αἱ Ὠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν· εἰς μὲν τὴν ς' Ὠδὴν ἀπὸ τοῦ, Περιεχύθη μοι ὕδωρ· εἰς τὴν ζ'. ἀπὸ τοῦ, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν· εἰς τὴν ή. ἀπὸ τοῦ, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινά· καὶ εἰς τὴν θ'. ἀπὸ τοῦ, Ὅρκος ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ.

Τετραῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὁ ὕμνος οὗτος Ἰωσήφ.

Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὰς Ὠδάς.

Ὠδὴ ς'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Οἱ ἅγιοι διὰ πλείστων βασάνων, τὰς πολλὰς τῶν δυσμενῶν μυριάδας, καταβαλεῖν ἠξιώθησαν Σῶτερ, καὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου ἐπέτυχον· εὐχαῖς αὐτῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πολλά μου ἐξάλειψον πταίσματα.

Ὑμνήσωμεν τοὺς Χριστοῦ ἀθλοφόρους, καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως· Δεσποτικῶν, μιμηταὶ παθημάτων, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη ἰάσατε· νηστεύειν τε ἀπὸ

κα-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κακῆς, συνηθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Μετέβαλες τοῦ θανάτου εἰς ὕπνον, τὸ ἐπίπονον ἐν τάφῳ ὑπνώσας, καὶ τοῖς νεκροῖς, τὴν ζωὴν ἐδωρήσω· τοὺς μεταστάντας οὖν Σῶτερ ἀξίωσον, τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, ἀθλοφόρων ἁγίων δεήσεσι. Θεοτ.

Νηστεύειν με καὶ ἀπέχεσθαι πάσης, ἁμαρτίας ἐνδυνάμωσον Κόρη, τὸν δυνατὸν, ἀναμάρτητον Λόγον, σωματωθέντα ἀῤῥήτως κυήσασα· καὶ δίδου μοι καθαρτικὸν, μολυσμάτων Πανάμωμε δάκρυον.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. ἦχος γ'. Βυθός μοι τῶν...

Μαρτύρων μνήμην ἐπιτελοῦμεν ἐνθέως, φιλομάρτυρες δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ὕμνοις αὐτοὺς καταστέφοντες, τὸν ἀθλοθέτην Χριστὸν εὐλογοῦντες.

Μαστίγων πρῶτον πεῖραν λαβόντες, εἶθ' οὕτω λιθασθέντες πρισθέντες, θηρσὶ βορὰ δίδοσθε, σφαγιάζεσθε ὡς ἄρνες Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῆτε εἰς ἀεὶ Ἀθλοφόροι.

Δόξα.

Τὰ τρία μιᾷ φύσει συνάπτων, τὸ ἓν δὲ, τρισὶ τέμνων προσώποις, ἃ ἡ Θεότης ἐστὶ, Σαβέλλιόν τε καὶ τὸν Ἄρειον, τοὺς ἰσομέτρους κρημνοὺς διαφεύγω.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρθένος ὤφθης, καὶ μετὰ τόκον ἁγνεύεις· ἄμφω γὰρ καὶ λοχεύεις, ξενοπρεπὲς θέαμα, λεγόμενον καὶ νοούμενον, ἐν σοὶ Θεομῆτορ.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς....

Μαρτυρικόν.

Τὸ αἷμα τῆς ὑμῶν καρτερίας, Κυρίῳ ἱκετεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρτυρες· διὸ καὶ νῦν, ὑπερεύξασθε νηστεύειν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς...

Νεκρώσιμον.

Ὁ πάντα μέλλων κρῖναι τὸν Κόσμον, παρόντων μυριάδων ἀγγέλων, ἀκαταγνώστως τότε παραστῆναί σοι καταξίωσον, τοὺς κοιμηθέντας πιστῶς Πανοικτίρμον.

Ὁ Εἱρμός.

«Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη καὶ ζάλη ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με σὺ, σῶσον Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Ὠδὴ Ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν Κα...

Ὄμβροις ἐσβέσατε αἱμάτων, πανοαοίδιμοι τὴν φλόγα τῆς ἀπάτης· τοῦ πυρὸς οὖν ἡμᾶς, τοῦ μέλλοντος πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Χριστὸν λυτρώσατε τοῦ Κυρίου Ἀθλοφόροι.

Στόματα φράξαντες λεόντων, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν ὑπενεγκόντες, Ἀθλοφόροι τρυφὴν, τὴν κρείττονα κληροῦσθε· ἧς περ τυχεῖν δεήθητε, καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ φωτὶ περιλαμφθέντες, τῷ τοῦ Πνεύματος γενναῖοι Ἀθλοφόροι, μεταστᾶσι πιστοῖς, τὴν ἄνεσιν αἰτεῖτε, καὶ Παραδείσου εἴσοδον, καὶ ζωῆς τὴν μετουσίαν.

Θεοτοκίον.

Ὕμνον προσάγω σοι Παρθένε, μὴ παρίδῃς με κακοῖς κεκρατημένον· ἀλλὰ δίδου Ἁγνὴ, διόρθωσιν τε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τελείαν, διὰ νηστείας πάσης τε, ἀγωγῆς ἀγαθοτρόπου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θῆρας Ἀθλοφόροι, ὡς τρυφὴν λογισθέντες κατεπλήξατε, τοὺς φονεῖς ὑμῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεληδὸν συγκοπέντες καὶ καέντες, τῷ Χριστῷ, ἀνηνέχθητε θυσία, εὐωδεστάτη Χριστοῦ Μάρτυρες· ἀλλ' αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν δοξάζω, τὸν Πατέρα, Υἱόν τε καὶ τὸ Πνεῦμα, Μονάδα ἁπλῆν, Τριάδα σεπτὴν, ἀρχὴν προάναρχον, καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς εὐχὰς τῶν δούλων σου δεχομένη, προσένεγκε τῷ πάντων Θεῷ, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων οἱ δῆμοι οὐρανόθεν, τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας ἐπιστάντες, εὐλογήσατε ἁγιάσατε προθύμως, τῶν Νηστειῶν, διατελεῖν τὸν καιρόν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Τῶν ἐν πίστει πρὸς σὲ μετατεθέντων, ὁ συνιὼν τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἑκούσια καὶ ἀκούσια πταίσματα συγχωρῶν, ἀνάπαυσον ὡς Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

« Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Ὠδὴ Η'. Νικηταὶ τυράννου.

Τῶν βασάνων εἴδη, ἀσθενείᾳ σώματος ὑπενεγκόντες, ἰατροὶ νοσούντων, Ἀθλοφόροι ὤφθητε· ὅθεν κραυγάζω. Τὴν ἐμὴν νοσοῦσαν ψυχὴν ἰατρεύσατε, χρόνῳ τῆς νηστείας, διὰ τῆς μετανοίας.

Οἴμοι! πῶς παρῆλθον, πᾶσαι αἱ ἡμέραι μου ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἰδοὺ τὸ τέλος, φθάνει ἀτελείωτον, καλῶν λαβεῖν με. Οἱ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσαντες Μάρτυρες, τέλος ἀγαθόν μοι γενέσθαι δυσωπεῖτε

Σταλαγμοῖς αἱμάτων, τὴν πυρὰν ἐσβέσατε τῆς ἀθείας, θεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ τοῖς ἐκδημήσασι τοῦδε τοῦ βίου, ἐξαιτεῖτε ὄντας, τὴν θείαν ἀνάπαυσιν, καὶ τῶν πεπραγμένων, τὴν λύσιν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιὴλ σε, πύλην ἀδιόδευτον Ἁγνὴ προεῖδε, μετανοίας πύλας, πᾶσιν ὑπανοίγουσαν ἀπεγνωσμένοις· ὅθεν δυσωπῶ σε, τρίβους μοι ὑπάνοιξον, τὰς πρὸς τὰς ἐκεῖθεν, φερούσας καταπαύσεις.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐξ ἀνάρχου.

Τοὺς πολυάθλους αἰκισμοὺς, διαφόρως ὑπομείναντες· οἱ μὲν καέντες, ἕτεροι πρισθέντες· ἄλλοι δὲ τεμνόμενοι, εὐφραίνεσθε Ἀθληταὶ, ἀναμέλποντες Χριστῷ. Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἐν τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, ἁγιάζετε τὰ πέρατα, μικραῖς ῥανίσι, ῥεῖθρα ἰαμάτων πᾶσιν ἀναβλύζοντες, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὸ βοᾶτε ἀεί. Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἡ τρισυπόστατος Μονάς, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, μία Θεότης, μία Βασιλεία, σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ πᾶσαι γενεαί, μακαρίζομέν σε Ἄχραντε, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ καθορῶντες· σὺ γὰρ τίκτεις ὑπερφυῶς, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν, Θεὸν ὄντα καὶ βροτόν· διὸ σε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορός, δυσωπήθητι τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα, τὰς ἱκετηρίας, καὶ τανῦν ποιούμενοι, λατρεύειν εἰλικρινῶς, δι' ἐγκρατείας αὐτῷ. Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς Κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἐλπίδι ἀναστάσεως, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν ἐγερθῆναι, Κύριε ἀξίωσον αἰνεῖν σε εἰλικρινῶς, καὶ δοξάζειν ψαλμικῶς. Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός, γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Ὅρους παρῆλθες.

Ὤφθητε θεῖοι ὡς ἄνθρακες, ὕλην πονηρὰν ἀθείας συμφλέξαντες, καὶ στίφη τῶν δαιμόνων ξίφει συγκόψαντες, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Σκότος βασάνων διῆλθε, καὶ πρὸς φωτισμὸν νοητὸν μετοικίσθητε, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· διὸ φωτίσατε τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ἤλγησαν πόνους προσφέροντες, οἱ πανευκλεεῖς Ἀθλοφόροι τοῦ σώματος· καὶ νῦν τοῖς μετασταῖσι πιστοῖς τὴν ἄπονον, ἀνάπαυσιν αἰτοῦνται, καὶ Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν. Θεοτοκ.

Φάνηθι ἄχραντε Δέσποινα, θεῖος συνεργὸς τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις σου, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τὰς προσευχὰς ἡμῶν προσάγουσα Κυρίῳ, τῷ τῶν αἰώνων βασιλεύοντι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σὲ τὴν ἀθάνατον.

Ὡς πῦρ ἐμβληθέντες ἐκ Θεοῦ, εἰς τὴν γῆν κατεφλέξατε, πᾶσαν πλάνην εἰδώλων, ἀνάψαντες πυρσόν, εἰς τὰ πέρατα εὐσεβείας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

Ὑμᾶς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὑμᾶς οὔτε φλόγες οὐ σφαγαί, οὐ τροχοὶ οὐκ ἀρθρέμβολα, καταπέλται, πριστῆρες, οὐκ ἄλλη βάσανος πικρὰ διεχώρισε, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ Ἀθληταί.

Δόξα.

Ἓν καὶ τρία ἀνυμνῶ, εὐσεβῶς τὴν Θεότητα, τῇ μορφῇ τοῖς προσώποις, συνάπτων καὶ διαιρῶν· ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ταῦτα ἓν εἰσί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐκ ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ Δαβὶδ τοῦ προπάτορος, ἐκβλαστήσασαν ῥάβδον, πανάχραντε Ἁγνὴ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Πληθὺς Μαρτύρων ἡ σεπτὴ, τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπησον, ἐν εἰρήνῃ πληροῦντας τὸν δρόμον τῶν Νηστειῶν, κατιδεῖν ἡμᾶς, καὶ προσκυνῆσαι καὶ τὰ Πάθη αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Νεκρώσιμον.

Νεκρῶν καὶ ζώντων ὡς Θεὸς, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, καὶ ζωὴν τῇ Ἐγέρσει σου πᾶσι παρασχὼν, Χριστὲ ἀνάπαυσον, καὶ τοὺς δούλους σου, οὓς μετέστησας.

Ὁ Εἱρμός.

«Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὴν δι' Ἁγίων ἰάματα, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων παρέχουσαν, Ἁγνὴ μεγαλύνομεν, ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.»

Εἶτα τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δὶς, ποιοῦντες τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ οὕτως·

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ,

Πρεσβείαις, Κύριε τῶν Ἁγίων σου.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

Πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικὰ, τὰ τοῦ τυχόντος ἤχου τῆς Ἑβδομάδος. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον· Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια τοῦ κυροῦ Θεοφάνους, τὰ τοῦ ἤχου ὡς ἀνωτέρω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχ. πλ. β'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, βλέπετε, μήποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν· ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

Ἕτερος Νεκρώσιμος.

Ἀδελφοὶ, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊ-

χοῦ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα Βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος· Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ Νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον. Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι καὶ

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Αὕτη ἡ τάξις κατὰ πάντα φυλαχθήτω καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς Σάββασι τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἐὰν μὴ τύχῃ ἐν αὐτοῖς ἡ Ἑορτὴ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα, ἢ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ,

Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα· ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ς'. καὶ τὰ ἑπόμενα προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις εὐφημιῶν ᾄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸ πυρίπνουν στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν στῦλον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκράδαντον, τὸ μέγα, τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας, τοῦ φωτὸς τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαεινόν, τὸν τὴν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα. Δίς.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν ἄνθεσιν, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν τῆς Πίστεως προστάτην, τὸν μέγαν, καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὴν λύραν, τὴν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος, τὴν χρυσαυγίζουσαν γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἰαμάτων νάματα πιστοῖς, τὸν μέγαν καὶ ἀξιάγαστον Γρηγόριον.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς χείλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, τοῦ φωτὸς τοῦ θείου τὸν κήρυκα, τὸν οὐρανομύστην τῆς Τριάδος, τὸ μέγα, τῶν μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, τὸν πράξει, καὶ θεωρίᾳ διαλάμποντα, Θεσσαλονίκης τὸ κλέος συμπολίτην ἔχοντα, μυροβλύτην ἐν Οὐρανοῖς, τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Δόξα,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ, ἁγιώτατε Πάτερ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν Πατὴρ ἡμῶν, Θεοφόρε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ θεοφθόγγοις λόγοις σου, κλίμαξ εὑρίσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Θεὸν ἀναφέρουσα· διὸ Γρηγόριε, Θετταλίας τὸ θαῦμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ, φωτισθῆναι τῷ θείῳ φωτὶ τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον· εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁ φωστὴρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονὴ, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργὲ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κῆρυξ τῆς χάριτος, ἱκέτευε διὰ παντὸς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε ἐκ γ'. καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

Τῌ ΚΥΡΙΑΚῌ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον· τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, καὶ τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Καὶ μετὰ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα, Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα. κτλ. Φύλ. 2.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς ή. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ς'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε, εἰς ἑνότητα, ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματοῤῥήτορα, θεῖον Γρηγόριον.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι θεῖε Γρηγόριε.

Θεοτο-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὁδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γὰρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνων, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ Γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τὰ ῥεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανὴν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφὲ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχράν τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφὲ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητὴς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθὴς Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς Χριστῷ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσαλγων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὠδὴ Δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ἀνοίξας τὸ στόμα σου Πάτερ σοφὲ, τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἐκήρυξας, ἣν ἐμελέτας, ἐν καρδίᾳ σου ἀεί· καὶ Βαρλαὰμ τὸν μάταιον, ἄφρονα καὶ ἄνουν ἐπέδειξας.

Ἔδυς ὁ γλυκύτατος ἐπὶ τὴν γῆν, Ἥλιος τῷ νόμῳ τῆς φύσεως· ἀνατελεῖς δὲ, τῷ πρωῒ σὺν τῷ Χριστῷ, Ἥλιος ὁ ἀνέσπερος, πάντας ἐποπτεύων πρεσβείαις σου.

Ἔδειξεν ἡ χάρις σε Μάκαρ Θεοῦ, καύχημα καὶ στήριγμα μέγιστον, τῶν Ὀρθοδόξων καὶ Ποιμένα ἀγαθὸν, καὶ Θεολόγον δεύτερον, καὶ τῆς ποίμνης ἄγρυπνον φύλακα.

Θεοτοκίον.

Ὦτά μοι διάνοιξον τὰ τῆς ψυχῆς, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡ γεννήσασα, τὸν πρὶν τὰ ὦτα, διανοίξαντα κωφοῦ, καὶ θείους ἐνωτίζεσθαι λόγους, καὶ πληροῦν καταξίωσον.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δρεπάνῃ τῶν λόγων σου, καὶ ἱεροῖς συγγράμμασιν, ἔτεμες αἱρέσεις ἀκανθώδεις, καὶ ζιζανίων νόθα βλαστήματα· τῆς Ὀρθοδοξίας δ' εὐσεβῆ, κατεβάλου σπέρματα, Ἱεράρχα Γρηγόριε.

Οἱ λόγοι σου Πάνσοφε, καὶ τὰ

σεπτὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σεπτὰ συγγράμματα, δρόσος οὐρανίου μέλι πέτρας, ἄρτος Ἀγγέλων τοῖς ἐντυγχάνουσι, νέκταρ ἀμβροσία γλυκασμὸς ἥδυσμα Γρηγόριε, καὶ πηγὴ ζῶντος ὕδατος.

Κοινόν σε Διδάσκαλον, γνωρίζει γῆ καὶ θάλασσα, στήλην ἱερὰν Ὀρθοδοξίας, καὶ ὁπλοθήκην θείων δογμάτων σεπτὴν, σοφὸν Θεολόγον ἱερὸν, σύσκηνον συμμέτοχον, Ἀποστόλων ὁμότροπον.

Θεοτοκίον.

Ῥείθροις κατανύξεως, τοὺς ῥύπους τῆς καρδίας μου, ἄχραντε ἀπόπλυνον Παρθένε, καὶ μετανοίας τρόπους μοι δώρησαι, σαῖς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, ἱεραῖς δεήσεσιν, ὃν ἀῤῥήτως ἐγέννησας.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐῤῥάγη μάταιον φρύαγμα, καὶ γλῶσσα Βαρλαὰμ τοῦ παράφρονος, λόγοις καὶ δόγμασι, καὶ διανοίας ὀξύτητι, τοῦ σοφοῦ Βασιλέως, καὶ σοῦ Γρηγόριε.

Τὴν θείαν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὴν σάλπιγγα τρανῶς τὴν κηρύξασαν, Θεοῦ μυστήρια, Θεσσαλονίκης τὸν πρόεδρον, τὴν θεολόγον γλῶσσαν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Λαοῦ ποτε προηγούμενος, ὡς στῦλος τοῦ πυρὸς τοὺς τῆς Πίστεως, ἐχθροὺς κατέφλεξας· τῶν δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, ἐφώτισας θεόφρον, Πάτερ Γρηγόριε.

Γενοῦ μοι πάναγνε Δέσποινα, γαλήνη καὶ λιμὴν παρακλήσεως, διαβιβάζουσα, πρὸς θεῖον ὅρμον ἀκύμαντον, τὴν ζάλην τῶν παθῶν μου, καταπραΰνουσα.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεοῤῥῆμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς Νοὶ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος, πρὸς τὸ,

Ἄγγελος πρωτοστάτης.

Ἄγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀῤῥήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοΐ τε, καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεοῤῥῆμον, ἔπεισας ταῦτα· Χαῖρε δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισῆλθε. Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε. Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών. Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας. Χαῖρε, φωστὴρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον· χαῖρε, κρατὴρ, τοῦ νέκταρος πάροχε. Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κῆρυξ τῆς χάριτος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Παλαμᾶ. Στίχοι.

Φωτὸς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν, Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οἱ τοῖς λόγοις ὁμιλοῦντες καὶ συγγράμμασι, τοῖς σοῖς Γρηγόριε, γνῶσιν μυοῦνται Θεοῦ, καὶ ἔμπλεοι δείκνυνται, σοφίας πνευματικῆς, καὶ τὴν ἄκτιστον, χάριν καὶ τὴν ἐνέργειαν, τοῦ Θεοῦ θεολογοῦσι.

Τὴν ῥομφαίαν καὶ τὰ τόξα κακοδόξων τε ὅλων συνέτριψας, καὶ τὴν ὀφρὺν Βαρλαάμ, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν αἱρετικῶν ὡς ἱστὸν, διεσκόρπισας, οἷά περ λίθος μέγιστος, τῆς ἀράχνης Ἱεράρχα.

Εσφραγίσθη σου τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασι, καὶ τοῖς συγγράμμασιν, ἡ πίστις τῶν εὐσεβῶν, καὶ θράσος αἱρέσεως ἔστη Γρηγόριε, καὶ ἀναίρεσις, Ὀρθοδοξίας πέπαυται, καὶ ἰσχὺς τῶν κακοδόξων.

Θεοτοκίον.

Ιαμάτων σε πηγὴν οἱ ξηραινόμενοι, παθῶν νοσήμασι, γινώσκοντες ἀληθῶς, ἀντλοῦμεν σωτήρια, καὶ θεῖα νάματα καὶ κραυγάζομεν. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὠδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Παρίστασαι νῦν τοῖς Θεολόγοις, τῷ θρόνῳ τοῦ Πανοικτίρμονος ὡς ὅμοιος, τούτοις καὶ ὁμότροπος, Πάνσοφε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης Πρόεδρε, Ἱεραρχῶν καλλονὴ, λαμπρῶς ἠγλαϊσμένος τῇ δόξῃ τῆς Ἱεραρχίας, Θεῷ καὶ νῦν λατρεύων.

Εἰδώς σου τὸ καθαρὸν τῆς διανοίας, Θεὸς καὶ πρὸ τῆς γαστρὸς καὶ πρὸ συλλήψεως τῷ πιστῷ λελάληκε, θείῳ Βασιλεῖ τρανῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἄμαχον εἶναί σε πρόμαχον· διὸ κανονικῇ ἀσφαλείᾳ, μύρῳ ἐσφραγίσθης, τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ηττᾶται τρανῶς καὶ κινδυνεύει, τὸ ἄθροισμα τοῦ Πολυκινδύνου τῇ παλάμῃ σου, καὶ σοφοῖς σου ῥήμασιν, ἔνδοξε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης Πρόεδρε, καὶ ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐξέλιπε σαθρὰ συμμορία, σοῦ τῇ βροντοφώνῳ, καὶ Θεολόγῳ γλώσσῃ.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν σοὶ Παρθένε, βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην τοῖς παθήμασι, φύσιν ἀνεμόρφωσεν ἄκρᾳ ἀγαθότητι, καὶ ὅλην ἀνεκαίνισε καὶ καθηγίασε· διὸ οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, σὲ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ Θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἔσοπτρον Θεοῦ ἐγένου Γρηγόριε· τὸ κατ' εἰκόνα γὰρ, ἄσπιλον ἐτήρησας, νοῦν δι' ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν σαρκικῶν, ἀνδρικῶς ἐνστησάμενος, τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ἀνελάβου· ὅθεν οἶκος γέγονας, τῆς ἁγίας Τριάδος λαμπρότατος.

Αναξ εὐσεβὴς, ὑπόπτερον δείκνυσιν ἀεροβάτην σε, τούτῳ συμμαχήσαντα ὡς ὅλων ἔμπλεων, θείου Πνεύματος κατὰ τοῦ ματαιόφρονος, καὶ μανικοῦ Βαρλαὰμ, τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῦ λαλοῦντος εἰς τὸ ὕψος ἄδικα τοῦ Θεοῦ, ὃν ἐνδίκως ἐνίκησας.

Ὅλος γεγονὼς σοφίας τῆς κρείττονος, ἔμπλεως ἔνδοξε, φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, ὀρθοδοξίας, πηγάσας δόγματα· φιλίᾳ γὰρ ἀμείνονος, φιλοσοφίας σοφὲ, θεῖον φόβον, ἐν γαστρὶ συνέλαβες καὶ τοῦ Πνεύματος λόγους γεγέννηκας.

Θεοτοκίον.

Ὕμνον σοι πιστοὶ, συμφώνως προσφέρομεν, εὐχαριστίας· σὺ γὰρ τὴν ἀρχαίαν ἔλυσας ἡμῶν κατάραν, θεογεννήτρια, καὶ εὐλογίαν ἅπαντες, θείαν καρπούμεθα, σωτηρίαν, φωτισμὸν καὶ ἔλεος, διὰ σοῦ καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον, εἶτα τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, Θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκήνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν διδασκάλων ἀκρότης, πέλαγος τὸ τοῦ λόγου· πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης, θεραπευτὰ, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων· Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανὼν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατᾶν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἅδης, μὴ ἀπώλεια· Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου, τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστῆναι, ὦ Θεομῆτορ Δέσποινα, ποίησον σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. ἀναστάσιμα ε', καὶ τὰ ἑπόμενα τοῦ Ἁγίου, γ'.

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν σὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων, πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἣν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Ὀρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας· καὶ πίστεως τὸν σπόρον, πληθύνας καλῶς, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς, γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στεῤῥὸς ἀθλητὴς, καὶ ἀσκητὴς ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργὸς, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα, Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου, Ἦχος πλ. β'.

Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις, φῶς ἀνέτειλας Χριστὲ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὴν εὔσημον ἡμέραν τοῦ Πάθους σου, δεῖξον ἡμῖν, ἵνα βοῶμέν σοι· Ἀνάστα ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

—o—

Εἰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ,

Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ἡ ϛ΄. ᾠδή. Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος πλ. ά.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κατ' ἀρχὰς, σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ Οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. ά.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

—ο—

ΤῊ ΑΥΤῊ ΚΥΡΙΑΚῊ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, δ΄. τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ προσόμ. ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀμέτρητος ὑπάρχει.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, γέενναν πυρὸς, καὶ σκότος καὶ τάρταρον· Κριτὰ δικαιότατε, δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι' ὧν εὕρω τὴν ἄφεσιν, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων καὶ κράζων σοι· Δέσποτα Χριστὲ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων, ζήτησον Λόγε, καὶ πρὸς σὲ ἀνακάλεσαι, ἤδη πονηρὰ ἐκ τῆς διανοίας μου, μακρὰν ἀπωθούμενος· θνήξαντα πάλιν ζώωσον, καὶ νηστείᾳ καθάρισον, ἐν κλαυθμῷ διηνεκεῖ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Δέσποτα Χριστὲ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός· Τὴν ἔνδοξον.

Νηστείας ἐναρξάμενοι, Ἑβδομάδος τῆς Τρίτης, τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸ ἑξῆς περιχαρῶς διανύοντες· τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαράναντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν, ἄνθη θεῖα δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν· ἵνα πάντες τὸν Χριστὸν, ὡς νικητὴν, στεφανηφοροῦντες ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ'.
Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, εἶτα τὸ
Προκείμενον, ἦχος πλ. δ',

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου, ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς. Ἦχος πλ. δ'.

Χαλινοὺς ἀποπτύσας τοὺς πατρικοὺς, ἀστάτῳ φρενὶ, τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἁμαρτίας, λογισμοῖς συνέζησα, ὅλον μου τὸν βίον δαπανήσας ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγώ· τροφῆς δὲ λειπόμενος, βεβαιούσης καρδίαν, πρὸς καιρὸν λιπαίνουσαν, ἡδονὴν ἐσιτούμην. Ἀλλὰ Πάτερ ἀγαθὲ, μὴ κλείσῃς μοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα, ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱὸν, καὶ σῶσόν με. Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς Ἑσπέρας δεδήλωται.

Τῌ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικὰ καὶ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα Καθίσματα· ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ φλέξωμεν πάντες, τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν ἐπαναστάσεις, καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην τὴν μὴ σβεννυμένην, δακρύων νῦν κατασβέσωμεν ὀχετοῖς, βοῶντες τῷ κρῖναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν. Σῶτερ εὔσπλαγχνε Κύριε, ἀκατακρίτους ἡμᾶς συντήρησον, διδοὺς ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν ἕτερα Καθίσματα,
Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τριὰς ἁγία καὶ σεπτὴ τοὺς τὴν Νηστείαν, ἐν ἑβδομάσι τρισὶ διανύοντας, διαφύλαξον σώους καὶ ἀκατακρίτους, ἀξίως διευδρομῆσαι πρὸς τὸ ἑξῆς, καὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου διατελεῖν, ἵνα οὕτω προφθάσωμεν, ἀκατακρίτως ἰδεῖν, τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, ὕμνον αἶνον προσάγοντες.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Η προστασία τῶν πιστῶν Θεοκυῆτορ, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ καὶ τῶν πενθούντων, ἡ μεγίστη παράκλησις, τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου, Παρθένε τῆς παναγίας ὑπερφυῶς, τεχθέντα ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἄρχουσι, δυσώπει ῥύσασθαι ἡμᾶς, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, τῆς δεινῆς κατακρίσεως.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ α'. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ,
Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Εχων ὡς Θεὸς τὸ συμπαθὲς, μετανοοῦντα δέξαι με, τὸν δαπανήσαντα, τὸν βίον μου ἀσώτως, βοῶ σοι τὸ, Ἥμαρτον, κατηγόρων οὐ χρῄζω, τὴν αἰσχύνην τῶν ἔργων προσφέρων.

Βρῶσιν λελοιπὼς ἀγγελικὴν, παρωμοιώθην κτήνεσιν, ἐν τῷ σιτίζεσθαι τὴν μοχθηρὰν κακίαν· ἀλλ' οὖν ἐπιστρέφοντα, δέξαι με ὥσπερ ἕνα τῶν μισθίων, οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα ἡδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς, προσγινομένην ἅπαντες, πιστοὶ ἀφέμενοι, φωτὶ τῆς ἀληθείας, σπουδαίως προσέλθωμεν, ἵνα τῆς φωτοφόρου εὐωχίας, καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ, τοῦ ἀθανάτου ῥείθρου, τὴν ποίμνην σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων πολεμίων, ἀπολιορκήτως.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.
Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν ᾠδὴν τῷ Θεῷ.

Νῦν ἐν ἑβδομάσι τρισὶ, ὡς πάλαι τριήμερος ὁ Ἰσραὴλ, ἁγνισθέντες ἀδελφοὶ, ὄρει εὐχῶν φθάσωμεν, καὶ ἐκεῖθεν θείων φωνῶν ἀκούσαντες, Χριστὸν ὑμνήσωμεν.

Ωσπερ Σαμψὼν νηστείᾳ, δυναμωθέντες δεῦτε, ὡς ἄλλον θῆρα πατάξωμεν λαοὶ, τὸν τῆς γαστρὸς δαίμονα, καὶ οὐ μὴ γελάσῃ ἡ Δαλιδὰ τῶν παθῶν, ἐξαπατῶσα ἡμᾶς.

Δόξα.

Τρία μέλπω χερουβικῶς, ἁγία σε Θεότης, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ζωήν τε καὶ ζωὰς, Θεὸν τὸν γεννήσαντα, Θεὸν τὸν γεννηθέντα, Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς Εὔας χαρά· ἡ γὰρ ἐκείνης λύπη, διὰ τοῦ τόκου σου, πέπαυται Ἁγνή· χαῖρε ἀδύτου φωτὸς, φωτεινὴ νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πίστει ὡς Δαβὶδ καὶ ἡμεῖς, τῇ ταπεινοφροσύνῃ, καθοπλισθέντες, ὡς ἄλλον Γολιὰθ, τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καταβεβληκότες, συνδιακόψωμεν καὶ μυριάδας παθῶν.

Ὁ Εἱρμός.

« **Α**σωμεν ᾠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, τοῦ Φαραὼ ῥυσαμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται. »

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Η'. Οἱ θεοῤῥήμονες.

Ἐκδαπανήσας οὐσίαν τὴν πατρῴαν, μετὰ πορνῶν ἐξεβλήθην, τῶν προαυλίων τῆς χάριτος· ἀλλὰ δέξαι με Πάτερ, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Ἐν φαιδροτάτῃ νηστείας φωταυγείᾳ τῶν προσευχῶν λαμπρυνθέντες χρηματίσωμεν, ὅπως τῆς ἁμαρτίας τὸ σκότος ἐκφύγωμεν.

Ἐκδυσωπεῖ σε χορὸς τῶν Ἀσωμάτων· τὰ Χερουβὶμ ἱκετεύει, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα· τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, Χριστὲ πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἐσκοτισμένον με μέθῃ, τῆς ἁμαρτίας σωφρόνισον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐλπὶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι·

Τὸ πατρῷον κειμήλιον, τὸ χρῆμα τὸ θαυμαστὸν, τὴν μητέρα πάντων τῶν λατρευσάντων τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, δεῦτε τρυφήσωμεν, ἀδελφοὶ τὴν Νηστείαν· καὶ γὰρ αὕτη ῥώννυσι τὸ σῶμα, καὶ καταφωτίζει τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν.

Γεδεὼν τὸν θαυμάσιον, ἐκμιμουμένη ψυχὴ, ἀρετὰς φέρουσα, πίστιν ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην Χριστοῦ ἔξελθε κτείνουσα, τὰ ἀλλόφυλα πάθη, ὡς ἐκεῖνος, σὺν τριακοσίοις, τὸ Μαδιναῖον ἔθνος ἀποκαθαίρων.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ Τριάδα δοξάζω σε καὶ ὡς Μονάδα ὑμνῶ, σὲ Θεότης μία, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ μονάρχα Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ πανδέσποτον κράτος, μία φύσις, μία βασιλεία, ἐν δὲ χαρακτῆρσι, τρισὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἃς ἐν τόκῳ διέφυγεν, ὠδῖνας ὑπερφυῶς ἐν τῷ σῷ τιμίῳ Πάθει, ἐπέγνω ἡ τεκοῦσά σε· ἤλγει γὰρ βλέπουσα, ἐν σταυρῷ σε παγέντα ἑκουσίως, ὑπὸ Ἰουδαίων, τὸν ἐπὶ ὑδάτων τὴν γῆν θεμελιοῦντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ σου, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, σὺν ταῖς χιλιάσι, καὶ μυριάσι τῶν Δυνάμεων· τότε μου Κύριε φεῖσαι ἄνες, καὶ ῥῦσαι καταδίκης· μή με καταισχύνῃς, μή με κατακρίνῃς, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ...

Ὁ Εἱρμός.

« Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ, ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας. »

Ὠδὴ Θ'. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τὸν ἀπὸ τῆς σῆς μακρυνθέντα, Πάτερ ἀγάπης, καὶ ἐθελουσίοις ὁρμαῖς, ἡδονῶν δουλωθέντα, ἐπιστρέφοντα ὡς τὸν Ἄσωτον δέξαι· μόνος γὰρ ὑπάρχεις πολυέλεος.

Ἄκαρπος ἐδείχθην συκῇ, μόνην τὴν κακίαν γεωργῶν ὁ ἄθλιος, τὸ πῦρ μοι προξενοῦσαν. Σὺ οὖν Κύριε καρποφόρον με δεῖξον, πράξεις ἀγαθὰς καρποφοροῦντά σοι.

Νήστευσον ψυχή μου, κακίας καὶ πονηρίας, κράτησον ὀργῆς, καὶ θυμοῦ καὶ πάσης ἁμαρτίας·

Ἰησοῦς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἰησοῦς γὰρ τοιαύτην θέλει νηστείαν ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομέν σε.

Καθαρὰν νηστείαν, τῶν κακῶν τὴν ἀποχὴν, προσενέγκωμεν ὡς δῶρα εὐπρόσδεκτα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐλισσαῖος πάλαι, πῶς διέτρεφε Προφήτας, μαθοῦσα ψυχὴ, σχεδίως ἐκτράφηθι, ἀπευχαριςοῦσα Χριστῷ. Δόξα.

Τρισσουμένην μίαν, σὲ Θεότης ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις μορφὴν, Πατέρα τὸν ἄναρχον, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεομῆτορ Κόρη, ἡ παστὰς τοῦ οὐρανίου, Βασιλέως Χριστοῦ, σῶζε τῇ πρεσβείᾳ σου, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δανιὴλ τοὺς θῆρας, ἐν τῷ λάκκῳ ἡμεροῖ ἐγκρατείας κημῷ· καὶ ἡμεῖς δαμάσωμεν, τὰ πάθη νηστεύοντες. Ὁ Εἱρμός.

« **Μ**εγαλύνομέν σε, τὴν πανάμωμον Μητέρα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. ἐν ᾗ ἐπεσκίασε, τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον. »

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος δ'.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μου, ῥύπον ἐνδέδυμαι, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος ἐκβέβλημαι· οἴκτειρόν με τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὡς τὸν Ἄσωτον παῖδα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρῷ ὁπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταὶ, καὶ βαρβάρων πολέμιοι· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, ὁ θρόνος τῆς δικαιοσύνης, ἄχραντε Δέσποινα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος δ'.

Ὅτι ἀσθενεῖς ἡμεῖς, καὶ παρειμένοι ταῖς ἁμαρτίαις, ἴασαι τὰ συντρίμματα ἡμῶν, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς μα'.

Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

Στίχ. Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριον τὸν Θεὸν αὐτὸν ἁγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σοι φόβος· καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ᾖς, ἔσται σοι εἰς ἁγιασμόν. Καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε,

οὐδ'

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οὐδ' ὡς πέτρας πτώματι· οἱ δὲ οἶκοι Ἰακὼβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κυλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ. Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιοῦσι, καὶ ἁλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες. Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον, τοῦ μὴ μαθεῖν. Καὶ ἐρεῖ· Μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακὼβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. Ἰδοὺ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν οἴκῳ Ἰσραὴλ, παρὰ Κυρίου Σαβαὼθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών. Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς· Ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἳ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐχὶ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; Τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς ; νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἥξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός· καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε, καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα, καὶ τὰ πάτρια· καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν Οὐρανὸν ἄνω, καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ ἰδοὺ, ἀπορία στενὴ, θλίψις, καὶ στενοχωρία καὶ σκότος , ὥστε μὴ βλέπειν. Καὶ οὐκ ἀποκριθήσεται ὁ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ὢν, ἕως καιροῦ· τοῦτο πρῶτον πίε· ταχὺ ποίει, χώρα Ζαβουλὼν, γῆ Νεφθαλείμ, καὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου· καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα. Διότι ἀφῄρηται ὁ ζυγὸς, ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος, ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ· Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ, καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι, καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι. Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαβὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μβ'.

Σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχ. Κρῖνόν μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καταμαραίνουσαν, καὶ ἐνθέους πράξεις, πράττειν ἐνισχύουσαν, καὶ νοῦν πρὸς Οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν καὶ τὴν συγχώρησιν, προξενοῦσαν ὧν ἡμάρτομεν, δωρουμένην ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

Ἅπαντα τὸν βίον μου αἰσχρῶς δαπανήσας Κύριε, μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κράζω. Πάτερ ἐπουράνιε, ἡμάρτηκα ἱλάσθητι σῶσόν με, καὶ μὴ ἀπώσῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, καὶ ἐνθέοις ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα.

Δεῦτε ἅπαντες κυμβάλοις ψαλμικοῖς, τὴν σεπτὴν ἐγκράτειαν κατασπαζόμενοι διηχήσωμεν· ἐν αὐτῇ γὰρ νοητῶς, ὄφιν τὸν ἀρχέκακον καταράσσομεν· ὅθεν παῤῥησίᾳ βοῶμεν Χριστῷ. Παράσχου Σῶτερ ἀκατακρίτως, τὸν πανάγιόν σου Σταυρὸν κατιδέσθαι, καὶ καταπροσκυνῆσαι, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἑορτάζειν φαιδρῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς μγ'.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Στίχος. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε. Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε. Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον ἐμοῦ, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. Ποίησον οὖν σεαυτῷ Κιβωτὸν, ἐκ ξύλου ἀσήπτων τετραγώνων, νοσσιὰς ποιήσεις ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ. Καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν Κιβωτὸν, τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς Κιβωτοῦ καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος. Ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν Κιβωτὸν, καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. Τὴν δὲ θύραν ποιήσεις ἐκ πλαγίων κατάγαια διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν. Ἐγὼ δὲ, ἰδοὺ, ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, ἐν ᾗ ἐστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσει. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν Κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου. Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς δύω δύω ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν Κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται. Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύω δύω ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σὲ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ. Σὺ δὲ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσονταί σοι, καὶ ἐκείνοις φαγεῖν. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς, οὕτως ἐποίησε.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. μδ'.

Μνησθήσομαι τοῦ Ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ, σὺ τὴν σοφίαν κήρυξον, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ. Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε. Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν· οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· κρεῖσσον γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστι. Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν, καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς κακῶν. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιοσύνην. Δι' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρίσκουσι χάριν. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν, καὶ δικαιοσύνη. Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον· τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρεῖσσον ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀνὰ μέσον τρίβων ἀληθείας ἀναστρέφομαι·

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μαι· ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν ἰδιόμελον, δίς. Ἦχος β'.

Πάτερ ἀγαθὲ, πάντων ὧν μοι δέδωκας, ἐγύμνωσέ με ἡ ἀφροσύνη· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐδούλευσα ξένῳ πολίτῃ· ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς οὐκ ἐνεπλησκόμην· διὸ ἔδραμον πρὸς σὲ, γινώσκων σου τὴν εὐσπλαγχνίαν· Σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐκ λαγόνων σου παρθενικῶν, φῶς τῷ Κόσμῳ ἔλαμψε, διὰ λόγου ὁ Λόγος. Αὐτὸν ἱκέτευε σεμνὴ Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Νηστείᾳ καὶ δεήσει, ἑαυτοὺς καθαρίσωμεν, καὶ πενήτων προμηθείᾳ, τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν· στενάξωμεν, πενθήσωμεν θερμῶς, ὡς ἔχωμεν καιρὸν ἐπιστροφῆς, ἵνα πένθους αἰωνίου, τοῦ ἐν φλογὶ γεέννης λυτρωθείημεν, δόξαν ἀναπέμποντες Χριστῷ, μετάνοιαν ὁρίσαντι βροτοῖς, πᾶσι τοῖς ἐπιστρέφουσι γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς πόθῳ, ἀνευφημοῦντάς σε καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν ἕτερα Καθίσματα. Ἦχος γ'.
Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

Τῇ νηστείᾳ εὐφραινόμενοι, ταῖς ὑμνῳδίαις ἀγαλλόμενοι, καὶ ταῖς ἐντεύξεσι κράτος, κατὰ πάντων τῶν παθῶν, φερόμενοι πατήσωμεν, τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεδρα, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ συνεπόμενοι· Τὸν Σταυρόν σου βλέψαι ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς οἰκτίρμων παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασι Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παῤῥησίᾳ βοῶ σοι· Χαῖρε Θεοῦ οἰκητήριον.

Ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ β'. ᾠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Β'. ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγώ εἰμι, ὁ δουλωθέντα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τῷ Μωϋσῇ δημαγωγεῖν, ἐν ἐρήμῳ προστάξας, καὶ σώσας ὡς δυνατὸς τῇ ἐξουσίᾳ μου.»

Υἱοθετήσας με, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος, ὁ ὑπεράγαθος Πατὴρ, πλούτῳ παντοίων ἐκόσμησας καλῶν· ἀλλ' ἐδούλευσα θέλων, τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· ὅθεν ἐπτώχευσα.

Ἵλεως ἵλεως, ἵλεως ἔσο Κύριε· κρῖνον τὴν κρίσιν μου ἐμοὶ, Δικαιοκρῖτα τὸν μικρόν μου στεναγμὸν, διὰ ἔλεος μέγα, προσδεχόμενος Χριστέ· καὶ μὴ παρίδῃς με.

Ἀποδυσάμενοι τὸ δυσαχθὲς χιτώνιον τῆς ἀκρασίας, τὴν φαιδρὰν τῆς ἐγκρατείας, ἐνδυσώμεθα στολὴν, καὶ λαμπροὶ γεγονότες, τὴν λαμπρὰν τοῦ Λυτρωτοῦ, φθάσωμεν Ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με σῶσόν με, ἡ τὸν Σωτῆρα τέξασα· ἴδε τὴν θλίψιν μου Ἁγνὴ, ἣν ἡ πληθὺς τῶν ἀμετρήτων μου, κακῶν, ἐμποιεῖ καθ' ἡμέραν, τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ, ἐξ ἀπογνώσεως.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Ἴδετε ἴδετε.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν πηγάσας ὡς Θεός· ἣν διὰ τῆς ἐγκρατείας, πάντες βροτοὶ ἀρύσασθε.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ καιρὸν ὁρίσας, ἱερὸν ἅγιον ὑμῖν, εἰς εὐωχίαν ψυχικὴν, τὸ τῆς νηστείας στάδιον. Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν, Μονάδα προσκυνήσωμεν, ἄναρχον ἀνάρχου, Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Πνεῦμα τὸ σύνθρονον Υἱῷ, καὶ Πατρὶ συναΐδιον. Καὶ νῦν. Θ.

Δυσώπησον ἀπαύστως, τὸν Σωτῆρα Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον, σώματί τε καὶ ψυχῇ, ὁμολογοῦντας ἐκ πάσης, ῥυσθῆναι περιστάσεως.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐν τῷ λάκκῳ ἄβρωτον ἔδειξας ποτὲ, τὸν Δανιὴλ ἐκ λεόντων, νηστείᾳ συμφραξάμενον. Ὁ Εἱρμός.

« Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ Η. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, τὴν ὥραν ἐννοῶν, καθ' ἣν παραστήσομαι τῷ φρικτῷ, εὐθύνας ὑφέξων, τῶν πολλῶν μου κακῶν, ὧν περ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐτέλεσα καὶ γνώσει.

Μωσῆς καθαρτήριον, νηστείαν εὑρηκὼς, Θεὸν κατενόησε, τὸν μόνον καθαρόν. Ψυχή μου νηστείᾳ καθαρίσθητι, ἵνα πλησιάσῃς, Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ.

Νηστείαν ποιήσωμεν, μητέρα ἀρετῶν, τρυφὴν βδελυξώμεθα, γεννήτριαν παθῶν, καὶ κράξωμεν· Πάτερ, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σῶσον ἡμᾶς σῶσον, εὐχαῖς τῶν σῶν Ἁγίων.

Κρίτην

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κριτὴν ὃν ἐγέννησας, Παρθένε Μαριάμ, δυσώπει ἐν ὥρᾳ με, τῆς κρίσεως Ἁγνή, οἰκτεῖραι καὶ σῶσαι, τὸν κατάκριτον, μόνη προςασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φλογί.

Τῶν νηστειῶν τὴν ὑπέρλαμπρον, χάριν μεμυημένοι, ἀρεταῖς ἀστραφθῶμεν, γαληνὰ τὰ πρόσωπα, γαληνὰ καὶ τὰ ἤθη ἐναποδεικνῦντες, τῆς ψυχῆς καταστάσει.

Νενηστευκὼς Ἐλισσαῖος τὸν παῖδα τῇ Σωμανίτιδι ἀποδίδωσι ζῶντα. Ἐν τούτῳ γνωρίσωμεν, ἀδελφοὶ τὴν νηστείαν, ὡς καλὸν μέγα, ὡς θεοδώρητον χάριν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, τοῖς πηλίνοις στόμασι· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνη Θεοχαρίτωτε· τὸ μυστήριον μέγα, φρικτὸν τὸ τεράστιον! Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μηδεὶς ἡμῶν ῥαθυμίᾳ καὶ ὄκνῳ βαλλέσθω, ὦ ἀδελφοί· ὁ καιρὸς ἐργασίας, ὥρα πανηγύρεως· τίς ὁ φρόνιμος ἄρα, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, κερδῆσαι ὅλους αἰῶνας;

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, συγκαταβάντα θεϊκῇ τῇ δυνάμει, καὶ ὀφθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Εἰς ἁμαρτίας πελάγη, εἰς ἀπογνώσεως βάθη, εἰς τρικυμίας λογισμῶν, καὶ παθῶν καταιγίδας, περιπεσὼν ἀναβοῶ. Ἐλέους ἡ ἄβυσσος, βοήθει μοι, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, ὄμβρισόν μοι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν.

Διὰ νηστείας τὸ σῶμα, δι' ἐγκρατείας τὸ πνεῦμα, διὰ δακρύων τὴν ψυχήν, ἐκκαθάρωμεν πιστοί, καὶ καθαροὶ τῷ καθαρῷ, λαμπρῶς ὑπαντήσωμεν, ὀψόμενοι τὰ σωτήρια Πάθη, ἃ ὑπέστη δι' ἡμᾶς ὁ Λυτρωτής.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὡς ὁ Λῃστὴς ἀναβοῶ· Μνήσθητί μου Οἰκτίρμον· ὡς ὁ Τυφλός, Υἱὲ Θεοῦ, κραυγάζω σοι· Ἄνοιξον, τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμούς, πυρωθέντας τῇ κακίᾳ, τοῦ δολίου πτερνιστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀδιόδευτον πύλην, τὴν ἀνωτέραν Οὐρανοῦ, καὶ τῆς Κτίσεως πάσης, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ γέφυραν, καὶ Μητέρα τοῦ Κτίστου, τὴν Παρθένον, μακαρίσωμεν πιστοί.

Ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Τὰς παρούσας ἡμέρας γνωρίσαντες, ὑπὲρ πάσας ἱεράς, προσευχὰς τῷ Θεῷ ἀναπέμψωμεν, συνειδήσει καθαρᾷ, συχνοτέρως τὸ γόνυ κλίνοντες, καὶ λέγοντες· Κύριε πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις καὶ προσευχάς, τῶν σῶν δούλων ἀεί.

Ὁ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ λαὸς ὁ καθήσας ὡς γέγραπται, τοῦ φαγεῖν τε καὶ πιεῖν, ἐξανέστησαν παίζειν λατρεύοντες, τῷ γλυπτῷ Βεελφεγώρ. Βλέπε γαστριμαργίας τὰ δεινὰ κυήματα· ἡμεῖς δὲ νηστεύσωμεν, καὶ δοξασθησόμεθα, ὡς ὁ μέγας Μωσῆς.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἐστιν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριάς, ἑνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις εἰδικῶς· μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται, ἓν οὖσα τρισσεύεται· αὕτη Πατήρ ἐστιν, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον· ἀλλὰ φράζε μοι τὸ Πῶς; Μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη τῆς θεοτοκίας μου· τοῦτο πανάληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτι σοῦ ἡ ὀργὴ ἀνυπόστατος ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλούς, τίς λοιπὸν ὑποστήσεται Κύριε, τὴν ἐκ ταύτης ἀπειλήν; ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, οὐ κατὰ τὰ ἔργα μου, τὰ πολλὰ καὶ δεινά.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν, Ἠσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος βαρύς.

Ἥμαρτον ὁμολογῶ σοι Κύριε, ὁ ἄσωτος ἐγώ· οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς Οὐρανὸν τὸ ὄμμα· ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσών, ἐγενόμην ἄθλιος. Ἥμαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, οὐ χρῄζω κατηγόρων, οὐδὲ πάλιν μαρτύρων· ἔχω θριαμβεύουσάν μου τὴν ἀσωτίαν· ἔχω στηλιτεύουσαν τὴν φαύλην πολιτείαν· ἔχω καταισχύνουσαν τὴν παροῦσάν μου γύμνωσιν, πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὰ ῥάκη, ἃ περιβέβλημαι. Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων ἀγαλλόμενοι, ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, καὶ ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, Χριστέ, βοῶντας· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος βαρύς.

Σωτηρία ἡμῶν ὑπάρχεις Κύριε, καὶ ὑπερασπιστὴς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς μέ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγή.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, Γνώσονται

πᾶς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες. Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους καὶ κόψωμεν συκαμίνους καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον. Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ὄρους Σιὼν ἐπὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διασκεδάσει. Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη, ἕως ἐπλήγη καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξήτησαν· καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, μέγαν καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πρεσβύτην καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά. Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίωσιν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει, ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροὶ, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρὸς, καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα. Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου, συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη, καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακεκαυμένος ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει, ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος, ἐσθίων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ. Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν! γράφοντες γὰρ, πονηρίαν γράφουσιν. Ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἁρπάζοντες κρῖμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομήν. Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόῤῥωθεν ἥξει, καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν, τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγήν; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον, Ἦχος γ'. Ψαλμὸς μς'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ἔστησαν τὰ τριάκοντα.

Κύριε, ὁ Σταυρῷ κτείνας τὸν δό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὄλιον, τῆς αὐτοῦ ῥῦσαί με ἀπάτης, τὸν ἁμαρτάνοντα καὶ ἐξαπατώμενον· καὶ νηστείᾳ ἐκκαθάρας με, δίδου μοι τὰ σὰ θελήματα τελεῖν, ὅπως βλέψω Δέσποτα, γεγηθὼς τὰ σεπτὰ Παθήματά σου.

Τέτρωμαι ἡδονῆς ῥομφαίᾳ Κύριε, καὶ δεινῶς ὅλως ἐνεκρώθην· ἴασαι, ζώωσον τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ὁ τῇ λόγχῃ τρωθείς, Δέσποτα, καὶ τοὺς τετρωμένους βέλει τοῦ ἐχθροῦ, ὡς Σωτὴρ ἰασάμενος· καὶ σεπτῶν σου Παθῶν, κοινωνὸν ἀνάδειξόν με.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Σταυρωθήτω ἔκραζον.

Τῇ Νηστείᾳ Κύριε, τὰς ψυχὰς φωτισθέντες, καταξιωθῶμεν, τὸν Σταυρόν σου ἀκατακρίτως ἰδεῖν ἐν χαρᾷ, καὶ προσκυνῆσαι φοβερῶς· διαλάμπει γὰρ αὐτός, Πάθη τὰ σὰ τὰ ἑκούσια, ἃ εὐδόκησον φθάσαι, ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς μζ'.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Στίχ. Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν Κιβωτόν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου, ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτά, ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν, ἑπτὰ ἑπτά, ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτά, ἐγὼ ἐπάγω ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

Προκείμενον, ἦχος β'. Ψαλμὸς μη'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἄκουέ μου· καὶ μακάριοι, οἳ ὁδούς μου φυλάξουσιν. Ἀκούσατε σοφίαν καὶ σοφίσθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῆτε. Μακάριος ἀνήρ, ὃς εἰσακούσεταί μου, καὶ ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμοὺς ἐμῶν εἰσόδων. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμέ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχάς, καὶ οἱ μισοῦντές με, ἀγαπῶσι θάνατον. Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν· ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα. Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρός με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι

φρε-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν, οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται, γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεταί σοι ἔτι ζωῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς. Ἦχος β'.

Πατέρα σε τὸν Κτίστην, ἐπιγράφεσθαι τολμῶ Κύριε, ζῶον ὑπάρχων γηγενὲς, τῆς σῆς μετέχων εἰκόνος, κἂν τῆς υἱοθεσίας διήμαρτον, ἀσώτως βιώσας, καὶ τῇ λήθῃ τῶν σῶν δωρεῶν, ἐκδαπανήσας τὴν περιουσίαν. Μὴ οὖν ἀποκηρύξῃς με, ὁ τὸν σὸν εὐδοκήσας Υἱὸν μονογενῆ, Σταυρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ σαρκὶ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι· ἀλλὰ βελτιώσας, οἰκείωσον σαυτῷ Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις παραδώσετε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν Δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαὸς, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε καὶ ἡ πάναγνος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ὠδύρετο, ὀλοφυρομένη· Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν· οἴμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. τὰ τοῦ ἤχου Καθίσματα Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὸ παρὸν, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ξύλῳ ἐμάρανας, τὴν φλόγα Δέσποτα, τῆς παραβάσεως, Σταυρῷ ὑψούμενος, καὶ ἀπενέκρωσας ἐχθρὸν, νεκρούμενος θελήματι· ὅθεν ἱκετεύω σε, τῆς σαρκός μου θελήματα, νέκρωσον καὶ ζώωσον, τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου, νηστείᾳ παθοκτόνῳ καθάρας με, πάσης κηλῖδος ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, οἰκτεί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερον Κάθισμα. ποίημα Θεοδώρου. Ἦχος β'.
Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Τὴν φαιδρὰν διανύοντες, τῶν Νηστειῶν εὐωχίαν βοῶμεν· Ἅπαντας διατήρησον ἐν εἰρήνῃ Κύριε, πάσης τῆς μηχανίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τὸν Σταυρόν σου τὸν σεπτὸν, φόβῳ ἀσπάσασθαι, ὁ δι' αὐτοῦ τὰ ἐλέη σου, παρέχων τῇ Οἰκουμένῃ, μόνε Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.
ἦχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστὲ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν, ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, βοῶσα ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἑκουσίως ἐν σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονείδιστον;

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν γ'. ᾠδήν.
Τριῴδιον, ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.
Ὠδὴ Γ'. ἦχος γ'. Τὸ στερέωμα.

Συσταυρούμενοι τῷ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντι, νεκρώσωμεν ἅπαντα σαρκὸς τὰ μέλη, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν.

Ὁ τὴν ἄκανθαν, τῆς ἁμαρτίας ἐκτίλας, σταυρώσει σου Κύριε τοὺς ἀκανθώδεις, λογισμοὺς τῆς διανοίας μου ἔκτιλον.

Καθοπλίσαντες, τὰς διανοίας νηστείᾳ, τρεψώμεθα ἔκφυλα, Δαιμόνων στίφη, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ τειχιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενος, ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Λόγος, τὴν ἔκπτωσιν Ἄχραντε, τῶν Προπατόρων, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν διορθούμενος.

Ἕτερον, ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.
Ἦχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὁ σὸς ζωοποιὸς Σταυρὸς Κύριε σφραγίς μοι ὑπάρχει εἰς σωτηρίαν· ἐν αὐτῷ γὰρ τὸν ἀντίπαλον, καταργῶν ἀνυμνῶν σε ὡς Θεὸν δυνατόν.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ καρπὸν ἤνεγκε, τῷ Κόσμῳ ζωώσεως ἀϊδίου· οὗ ἡμεῖς ἀπογευόμενοι, ἐκ θανάτου Χριστὲ ἀπολυτρούμεθα.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς μορφῆς πρόσωπα, δοξάζω, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος· βασιλεύει γὰρ, καὶ μοναρχεῖ ὡς Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος σου σεμνὴ φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ χάρις τοῦ Σταυροῦ προσκλάμπουσα, τῷ Κόσμῳ πρὸς τὰ θεῖά σου Οἰκτίρμον, συγκαλεῖται Πάθη πάντας ἡμᾶς, ἃ πιστῶς προσκυνῆσαι καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

« Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε. »

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Η'. Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Σταυρῷ τὰς ἀρχὰς θριαμβεύσας, καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους Φωτοδότα, ὅταν ἔλθῃς μετ' ἐξουσίας, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, μὴ τὰ ἐμὰ, Λόγε θριαμβεύσῃς κρύφια ἵνα τὴν πολλήν σου, δοξάζω εὐσπλαγχνίαν.

Κριτὸς ὁ κριτὴς πρὸ βημάτων ἔστης κατακρίνων τὴν ἔχθραν τῷ Σταυρῷ σου, μακρόθυμε Δικαιοκρῖτα· διὸ κατακρίσεως αἰωνίου ῥῦσαι, τοὺς φόβῳ κραυγάζοντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Νηστείας πυρὶ στομωθέντες, Παῖδες εὐσεβεῖς, τὴν ἐπηρμένην πάλαι φλόγα, θείᾳ δρόσῳ ἔσβεσαν ὄντως· καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες τὰς καμίνους πάντων, παθῶν κατασβέσωμεν, ὅπως τῆς γεέννης ἐκφύγωμεν τὴν φλόγα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ σοφία, οἶκον ἑαυτῇ δομησαμένη ἐσαρκώθη, ἀποῤῥήτῳ συγκαταβάσει, Κόρη ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ μόνη, πασῶν γενεῶν ἐκλέλεξαι, ἄφθορος ἀφθάρτου, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ.

Ὁ φέρων λόγῳ τὸ πᾶν, δι' ἐμὲ πάντα φέρεις, ῥαπισμοὺς ἐμπτυσμούς τε, καὶ τὴν σταύρωσιν Χριστέ· αἰνῶ τὰ μεγαλεῖα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θύῃ Χριστὲ ὡς ἀμνὸς, λογχευθεὶς τὴν πλευράν σου, ἵνα με τὸ πρόβατον σώσῃς τὸ ἀπολωλὸς, ἐκ θήρας διαβόλου, καὶ τῇ καλῇ σου μάνδρᾳ, συντάξῃς εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία Τριὰς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀΐδιον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοχυῆτορ Ἁγνὴ, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστὲ, Ἱερεῖς ἐγκαυχῶνται, Βασιλεῖς κραταιοῦνται, πᾶς φωτίζεται πιστός· ἀξίωσόν με τοῦτον ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι, καὶ ᾆσαι εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ὠδὴ Θ'. Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι.

Τὸν ὄφιν Μωσῆς ἐν ξύλῳ ἀνυψῶν, σὲ προετύπου Χριστὲ, Σταυρῷ ἐθελουσίως ὑψωθέντα, καὶ τοῦ πονηροῦ τὴν ἰοβόλον κακίαν, ἀποῤῥοφήσαντα, πρὸς σεαυτὸν δὲ τοὺς βροτοὺς ἀνελκύσαντα φιλάνθρωπε.

Πυρί με τοῦ σοῦ καθάρισον φόβου, ἀνάπτων μου τῇ ψυχῇ, τὴν θείαν σου ἀγάπην, καὶ Σταυρῷ τειχίζων με τῷ σῷ, ἣν ἐξηπάτησε δόλῳ, ὁ παλαιὸς πτερνιστὴς, ταῖς ἡδοναῖς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἡδοναῖς ἀμαυρώσας τὴν ἐμὴν Χριστὲ διάνοιαν.

Αἰσχρῶν λογισμῶν, καὶ πράξεων φαύλων, νηστεύσωμεν ἀδελφοί, ἁγνίσωμεν καρδίας, πτερωθῶμεν θείαις ἀρεταῖς, καὶ χαμαιζήλου κακίας, ὁρμὰς ἐκκλίνωμεν, ἵνα τὸ Πάσχα τὸ μέγα, λαμπροφόροι θεασώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τὴν ἡμῶν, πτωχείαν Παρθένε, θέλων ἐφόρεσεν ὁ πλούσιος τῇ φύσει· ὁρατὸς δὲ γέγονεν ἡμῖν, ὁ ἀοράτως τοῖς ἄνω χοροῖς ὑμνούμενος, τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα, ἀναπλάττων ἀγαθότητι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σὲ τὴν νοητήν.

Σὲ τὸν ἐν Σταυρῷ, τὰς χεῖρας τανύσαντα, καὶ τὰ τετραπέρατα οἰκειούμενον, δι' οὗ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα, εὕρομεν εἴσοδον, Υἱὲ Θεοῦ, πάντες μεγαλύνομεν.

Σὲ ἐξ ἀκανθῶν, Χριστὲ στεφανώσαντες, οἱ ἄνομοι ἔτυπτον, καὶ ἐσταύρωσαν· ἐν οἷς ἡ ὑπ' Οὐρανὸν ἐκλονεῖτο ἅπασα· ἡμεῖς δὲ σωθέντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σὲ τὴν τριφεγγῆ, ἁγίαν Θεότητα, τὴν τὸ πᾶν συνέχουσαν, καὶ φυλάττουσαν ἀεί, τὸν Πατέρα, Υἱόν τε, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φωτεινήν, νεφέλην τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Χριστὸς τῆς δικαιοσύνης ὁ μέγας Ἥλιος, ὕμνοις Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ ἡμῶν τὸ φῶς, τὸ ἅγιον σύνθημα, τὸ τῆς νίκης τρόπαιον, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς τὴν ἐγκράτειαν ἡμῖν καταγλύκανον, καὶ σὲ προσκυνῆσαι καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

«Σὲ τὴν νοητήν, καὶ ἔμψυχον κλίμακα, ἐν ᾗ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπεστήρικτο· δι' οὗ τὴν πρὸς Οὐρανὸν εὕρομεν ἄνοδον, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.»

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον· ἦχος β'.

Ἐν τιμῇ ὢν υἱότητος, Πατρὸς ἀγαθοῦ, ὁ ἄνους ἐγὼ οὐ συνῆκα, ἀλλ' ἐμαυτὸν τῆς δόξης ἐστέρησα, τὸν πλοῦτον κακῶς δαπανήσας τῆς χάριτος· λειπόμενος δὲ θείας τρυφῆς, παράσιτος γέγονα μιαρῷ πολίτῃ· ὑπ' αὐτοῦ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὸν αὐτοῦ ψυχοφθόρον ἀγρὸν, ζῶν ἀσώτως, συνεβοσκόμην τοῖς κτήνεσι, καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων, οὐκ ἐνεπλησκόμην. Ἀλλ' ὑποστρέψας, βοήσω τῷ εὐσπλάγχνῳ, καὶ οἰκτίρμονι Πατρί· Εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, ἥμαρτον ἐλέησόν με. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων σου τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χριστέ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον. ἦχος ὁ αὐτός. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀνεβόας πικρῶς· Οἴμοι Τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πάσχεις, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας· ἦχος πλ. δ΄.

Ὑπόστασις ἔργων, ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστι Κύριε· ἐλεήμων ὑπάρχεις φιλάνθρωπε, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, μὴ παρίδῃς ἀναμάρτητε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον ἦχος πλ. β΄. Ψαλ. μθ΄.
Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως.
Στίχ. Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔσται, ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Εἶπε γάρ· Ἐν τῇ ἰσχύϊ ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω, καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν Οἰκουμένην, ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν, καὶ ὡς καταλελειμμένα ᾠὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς διαφεύξεταί με, ἢ ἀντείπῃ μοι. Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἕλκοντος αὐτόν; ὡς ἄν τις ἄρῃ ῥάβδον, ἢ ξύλον· καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος Σαβαὼθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν, ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν, πῦρ καιόμενον καυθήσεται. Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ· καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθήσονται τὰ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ δρυμοὶ, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης· καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ᾽αὐτῶν, ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτοὺς, ἀλλ᾽ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν, τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Ψαλμ. ν΄.
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ, ὁ Θεός.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Γ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Μηναίου δ΄.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ΄.

Ἀσώτως διασπείρας τὸν πατρικόν μου πλοῦτον, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν· καὶ τῇ ἀλογίᾳ, ὡμοιώθην ἀνοήτοις κτήνεσι, καὶ πάσης γεγύμνωμαι θείας χάριτος· διὸ ἐπιστρέψας βοῶ σοι, τῷ εὐσπλάγχνῳ καὶ οἰκτίρμονι Πατρί.

Ἥμαρ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἥμαρτον, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ Μάρτυρες Κυρίου, θύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος, πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς συμποιμανθῆναι ὑμῖν ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἡλίου αὐγάσματα, τοῦ νοητοῦ δεδειγμένοι, θεόπται Ἀπόστολοι, φωτισμὸν αἰτήσατε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ παθῶν ῥύσατε, ἀχλυώδους σκότους, καὶ ἡμέραν τὴν σωτήριον, ἰδεῖν πρεσβεύσατε, διὰ πρεσβειῶν καὶ δεήσεων, καρδίας ἐκκαθάραντες, ἃς ὁ πονηρὸς ἐτραυμάτισεν· ὅπως ὑμᾶς πίστει, σωζόμενοι γεραίρωμεν ἀεί, τοὺς τῷ πανσόφῳ κηρύγματι, Κόσμον διασώσαντας.

Εἰς χώραν ὁ Ἄσωτος, ἀποδημήσας κακίας, κακῶς ἐδαπάνησα, ὅν περ Πάτερ εὔσπλαγχνε, πλοῦτον δέδωκας, καὶ λιμῷ τήκομαι, ἀγαθῶν πράξεων, καὶ αἰσχύνην παραβάσεως, ἰδοὺ ἐνδέδυμαι, χάριτος ἐνθέου γυμνούμενος, καὶ κράζω σοι τό, Ἥμαρτον. οἶδα γὰρ τὴν σὴν ἀγαθότητα· δέξαι με ὡς ἕνα, οἰκτίρμον τῶν μισθίων σου Χριστέ, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι, τῶν ἠγαπηκότων σε.

Ἕτερον προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, φωστῆρες Οἰκουμένης, καὶ εὐεργέται καὶ σῶσται, οἱ Θεοῦ τῆς δόξης, ὡς οὐρανοὶ διηγήτορες, καὶ πεποικιλμένοι τοῖς ἄστροις τῶν θαυμάτων, καὶ τοῖς τέρασι τῶν ἰάσεων, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὰς ἱκετηρίας Κυρίῳ προσάγετε, εἰς ὀσμὴν ἄχραντον, τὰς εὐχὰς δεχθῆναι ἡμῶν, καὶ ἀξιωθῆναι τὸν ζωηφόρον Σταυρόν, καὶ προσπτύξασθαι, καὶ βλέψαι φόβῳ ἅπαντας· αὐτοῦ τῇ προσκυνήσει, κατάπεμψον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, Σωτὴρ ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς νά.

Ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Νῶε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κιβωτόν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμ. νβ'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριος τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ, ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον σου· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀναντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος, σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται. Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους· ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετώμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα, ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Ὃς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός με, καὶ τοῖς ἐνδεέσι, φρονήσεως παρακελεύομαι, λέγουσα. Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ πίετε. Ὁ δὲ οὐκ εἶδεν, ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντᾷ. ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν· οὕτω γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον, ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προστεθήσεται δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Καὶ καθ' ἑξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀποστολικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ τυχόντος ἤχου. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Φωστῆρες κόσμου ἀπλανεῖς, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, φωτίσατέ μου τὴν ψυχὴν, ἁμαρτίᾳ τυφλώττουσαν, καὶ δείξατε θείας ἡμέρας κοινωνὸν, φυλάττοντα τὰς σωτηρίους ἐντολὰς, καὶ σκότους με λυτρώσατε ἐκεῖ τοῦ ἀφεγγοῦς, ὅπως ὑμᾶς δοξάζω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἁγία Δέσποινα Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, ὡς τὸν ἁπάντων Ποιητὴν ἀποῤῥήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἁμαρτημάτων

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερον ποίημα Θεοδώρου. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Κοσμολαμπεῖς φωστῆρες, θεῖοι Ἀπόστολοι, καταφωτίσατε τοὺς ὑμνῳδοὺς ὑμῶν, ἀμείβοντες τὸν χρόνον τῆς Νηστείας, ἀξίως αἰτούμενοι, πάντας θεάσασθαι, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ καὶ ἀσπάσασθαι ἀῤῥύποις χείλεσι καὶ ὀφθαλμοῖς, ἐκβοῶντας ψαλμικῶς· Κύριε δόξα σοι.

Θεοτ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν, προστασίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπερίστατον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸς, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ δ'. ᾠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Δ'. Ἦχος πλ. β'.

Χριστός μου δύναμις.

Νηστείαν δάκρυα, εὐχὰς συμπάθειαν, εὐκατάνυκτον ἦθος, γνώμην ὀρθὴν, βίου καθαρότητα, ἐπιδειξώμεθα πιστοί, ὅπως δόξης ἀπολαύσωμεν.

Φωστῆρες φαίνοντες, τῷ στερεώματι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας περιφανῶς, ὤφθητε Ἀπόστολοι· διὸ φωτίσατε ἡμῶν, τὰς καρδίας θείῳ Πνεύματι.

Ὡς θεῖοι ἄνθρακες, προσαναπτόμενοι, τῷ πυρὶ τῷ ἀΰλῳ τὰς ἐμπαθεῖς, ὕλας καταφλέξατε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν, σοφοὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ἄσβεστος, νυμφὼν ὁλόφωτε, Σεραφὶμ ὑπερτέρα καὶ Χερουβὶμ, ὄχημα Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν με χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Λαμπτῆρες θεοφανίας, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος ἀναδειχθέντες, τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αἰθριάσαντες, φωτίζετε, τὴν οἰκουμένην ταῖς πυριφθόγγοις, θείαις διδαχαῖς ὑμῶν.

Τὸν κόσμον διαδραμόντες, ἄλλος οὖν κατ' ἄλλο μέρος, εἰς μίαν πίστιν, πάντας συνηθροίσατε Ἀπόστολοι, καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια, χορεύετε, Χριστὸν ἀπαύστως ἐκδυσωποῦντες, τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς. Δόξα.

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα, τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνάναρχον, μίαν οὐσίαν, προσκυνουμένην, ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἁγνείαν φρουροῦσα, Σεμνὴ σὺ ὤφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· τὸ θαῦμά σου Παρθενομῆτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν, ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρεσβείαις ὑμῶν ἁγίαις, Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου ἀξιωθῶμεν, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν προσπτύξασθαι, ἁγνοῖς καὶ τοῖς χείλεσι καὶ ὄμμασι, προκείμενον τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ὑπὸ πάντων καταπροσκυνούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ὠδὴ Η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Μωϋσῆν ἡ νηστεία, θεόπτην ἔδειξε, καὶ Ἠλίαν πυρίνῳ, ἅρματι ἔλαβε· σπεῦσον λογισμῶν, βλαβερῶν ἐγκρατεύθητι, ὅπως χαμαιζήλου, ψυχὴ ῥυσθῇς ἀπάτης.

Ὀλισθαίνων τοῖς χείρω, προσεπεκτείνομαι, καὶ τῷ μώλωπι τραῦμα, προσεπιτίθημι· ἴασαι Χριστέ, τὴν λιθώδη μου πώρωσιν, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Οἰκτίρμον ἱκεσίαις.

Οἱ τοῦ κόσμου φωστῆρες, οἱ ζεαυγέστατοι, τῶν παθῶν ἡμῶν νέφη, διασκεδάσατε, καὶ προσκυνητὰς τῆς λαμπρᾶς Ἀναστάσεως δείξατε ὑμνοῦντας, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης. Θεοτ.

Γενεαὶ γενεῶν σε, Θεομακάριστε, μακαρίζουσι πάλαι, ὡς προεφήτευσας· μόνη γὰρ βροτοῖς, τὸν μακάριον τέτοκας, Λόγον ἀπορρήτως, ἐκ σοῦ σωματωθέντα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Ἐν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους, ἀγρεύσαντες καλάμῳ τῆς πίστεως, Ἀπόστολοι Κυρίου φέρετε τούτους, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Μεγάλη ἡ ἰσχύς σου ἐν Ἀποστόλοις, ὅτι σκιαὶ καὶ σουδάρια αὐτῶν, ἰῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα. Υἱόν,....

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ δωδεκὰς ἁγία τῶν Ἀποστόλων, τὸν τίμιον Σταυρὸν καταξίωσον, ἀκατακρίτως με προσκυνῆσαι, εὐλογοῦντα, ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον,

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ...

Ὁ Εἱρμός.

«Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.»

Ὠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Θεὲ καὶ Κύριε πολυέλεε, τὰ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀποκάθαρον τραύματα, μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα· ἥμαρτον, ἥμαρτόν σοι, οἴκτειρον σῶσόν με, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐχαῖς, ὡς πολυέλεος.

Ὁρμαῖς ἀτόποις ἐξηκολούθησα, φρενοβλαβῶς καὶ ἔξω, ἐμαυτοῦ ὅλως γέγονα, ἡδονῶν τὸ τραχὺ σιτιζόμενος, καὶ τῆς σωτηριώδους καθυστερούμενος, βρώσεως ὁ ἄσωτος Χριστέ· οἴκτειρον σῶσόν με.

Ψυχὴ κακίας μὴ καθαρεύουσα, καὶ ἡδονῶν σαυτήν, φθοροποιῶν μὴ μακρύνουσα, τί ἀκαίρως ἀγάλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λῃ νηστεύουσα; ταύτην γὰρ τὴν νηστείαν, οὐκ ἐξελέξατο, Κύριος ὁ μόνος τὴν ἡμῶν θέλων διόρθωσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ θείῳ με φωταγώγησον ἡ τοῦ φωτὸς Παρθένε, Θεοτόκε λοχεύτρια, καὶ ψυχῆς μου τὸν ζόφον ἀπέλασον, ὅπως σε μακαρίζω, ἣν μακαρίζουσι, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων γενεαὶ ὡς προεφήτευσας

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Οἱ λόγῳ ἰδιῶται, σοφοὶ τῇ γνώσει ὤφθητε, πλοκὰς τῶν λόγων, φιλοσόφων λύσαντες, ῥητόρων τὰς διπλόας, καὶ ψήφους ἀστρονόμων· διὸ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, μόνοι πάσης Οἰκουμένης, ἀνεδείχθητε Διδάσκαλοι.

Ο Πέτρος ῥητορεύει, καὶ Πλάτων κατεσίγησε, διδάσκει Παῦλος, Πυθαγόρας ἔδυνε· λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων, θεολογῶν ὁ δῆμος, τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκρὰν φθογγήν, καταθάπτει, καὶ τὸν Κόσμον, συνεγείρει πρὸς λατρείαν Χριστοῦ.

Δόξα.

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατήρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν· ὦ Τριὰς μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβών, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ὃ τὴν τοῦ Κόσμου, σωτηρίαν ἤνθησεν, ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι, πάντες ἀξιωθῶμεν, ἁγνοῖς καὶ χείλεσι καὶ ψυχῇ, ἱκεσίαις ὑμῶν πάντων, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Χριστοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

«**Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.»

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. β'.

Τῆς υἱοθεσίας ἐκπεσὼν ὁ ἄσωτος ἐγὼ δουλοπρεπῶς χοίροις συνδιαιτώμενος, καὶ μηδὲ τῆς αὐτῶν τροφῆς χορταζόμενος, ἐπανέρχομαι πρὸς σέ, τὸν Πατέρα τὸν εὔσπλαγχνον· ὅθεν ἐξῆλθον κακῶς, ὑποστρέφω καλῶς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων. Ἥμαρτον εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου Πάτερ· παράσχου μοι ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα ἔλεος. Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος βαρύς.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς φιλάνθρωπε, ποία σωτηρίας ἐλπὶς ἡμῖν; Ἀλλὰ τὴν σὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, ὡς οἰκτίρμων τῷ λαῷ σου κατάπεμψον Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς νγ'.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν. Ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλῶνος, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἐλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας. Καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερύγων τῆς γῆς. Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραὶμ καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπολοῦνται, καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ, ὡς τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εὐλογῶ σε Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμόν σου, καὶ ἠλέησάς με. Ἰδοὺ ὁ Θεός μου, Σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς νδ'.

Ἐνώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχήν μου.

Στίχ. Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σῶτερ ὁ ἀληθὴς γλυκασμὸς, ὁ τὰ πικρότατα Μεῤῥᾶς πάλαι ὕδατα γλυκάνας, τυποῦντι τότε, ξύλῳ τοῦ θείου Σταυροῦ, ἀπλωθεὶς ἐν τούτῳ, ὡς εὐδόκησας, χολῆς ἀπεγεύσω δὲ, τὴν πλευρὰν ἐκκεντούμενος, ἐξ ἧς τῷ κόσμῳ, ὕδωρ βρύεις ἀφέσεως, εἰς ἀνάπλασιν, τοῦ βροτείου φυράματος· ὅθεν δοξολογοῦμέν σου, τὴν ἄφατον δύναμιν, καὶ δυσωποῦμεν· παράσχου ἡμῖν τὸν φόβον σου Κύριε, καιρῷ τῆς νηστείας, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Λόγε ὁ ἁπλωθεὶς ἐν σταυρῷ, ἐπισυνάγων τὰ μακρὰν διεστῶτά

σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σου, ὑψώσας τὸν λογισμόν μου, ἀπὸ κοπρίας παθῶν, ἀρεταῖς παντοίαις καταπλούτισον, διδοὺς τῇ καρδίᾳ μου, τὸν ἁγνότατον φόβον σου, καὶ τῇ ψυχῇ μου, τὴν τελείαν ἀγάπησιν, τῆς πρὸς σάρκα με, ἀγαπήσεως τέμνουσαν ὅπως δι' ἐγκρατείας σοι, εὐχῆς καὶ δεήσεως, ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, εὐαρεστήσω, καὶ βλέψω σου, φαιδρῶς τὴν ἡμέραν, τῆς ἐγέρσεως λαμβάνων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.
Ἦχος ά. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν, Νηστειῶν Ἑβδομάδα, Χριστὲ Λόγε περάσαντες, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ σου, κατιδεῖν ἀξίωσον ἡμᾶς, καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι καὶ ᾆσαι ἐπαξίως, δοξάσαι τὸ κράτος σου, ὑμνῆσαι τὰ πάθη σου, προφθάσαι τὴν ἔνδοξον καθαρῶς, καὶ ἁγίαν Ἀνάστασιν, τὸ Πάσχα τὸ μυστικόν, δι' οὗ Ἀδὰμ ἐπανῆλθεν, εἰς τὸν Παράδεισον.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.
Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.
Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.
Ψαλμὸς νέ.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος.

Στίχος. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐῤῥάγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ Οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν. Καὶ ἐγένετο ὁ ὑετὸς ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σήμ, Χὰμ, Ἰάφεθ οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κιβωτόν· καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ, εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτὸν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἐστι πνεῦμα ζωῆς. Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκὸς εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· καὶ ἔκλεισε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν Κιβωτὸν ἔξωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν Κιβωτὸν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπεφέρετο ἡ Κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ. Πεντεκαίδεκα πήχεις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πάντα ὅσα

ἔχει

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀπέθανε. Καὶ ἐξήλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἑρπετῶν, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατελείφθη Νῶε μόνος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ Κιβωτῷ. Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα. Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ Κιβωτῷ· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταῤῥάκται τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ συνεσχέθη ὁ ὑετὸς ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ, πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἠλαττοῦτο τὸ ὕδωρ, μετὰ ἑκατὸν πεντήκοντα ἡμέρας.

Προκείμενον, ἦχος βαρὺς, Ψαλμ. νς'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου.

Στίχ. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί. Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ· χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουσι. Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων· ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου. στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. Σοφὸς ἐν καρδίᾳ δέξεται ἐντολάς· ὁ δὲ ἄστεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται. Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, εἰρηνοποιεῖ. Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου· στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. Μῖσος ἐγείρει νεῖκος· πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικοῦντας καλύψει φιλία. Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν· στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ. Κτῆσις πλουσίων, πόλις ὀχυρά· συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν, πενία. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν, ἁμαρτίας. Ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία· παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται. Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη δίκαια· οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν· Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν· φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσει. Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου· καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει. Χείλη δικαίων ἐπίστανται ὑψηλά· οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου· αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δίς· ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἁπάντων, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν, τεθανατωμένην τοῖς παραπτώμασι· καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι, τὸ σὸν συγχωρήσῃς πρόβατον, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀπεσκίρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν, καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, ὃν ἐδωρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι προαιρέσει· διεφθάρην τε καὶ ἐβδελύχθην, ἐν τοῖς τῆς ἀσωτείας ἐπιτηδεύμασιν. Ἀλλ' ἀνακαίνισόν με, πρὸς μετάνοιαν ἑλκύσας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

ΤΗ͂Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂Ι ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα, καὶ Σταυροθεοτοκίον, τὰ τοῦ Ἤχου· καὶ μετὰ τὴν β'. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῷ τῆς βρώσεως ξύλῳ, πάλαι θανέντες βροτοὶ, τῷ Σταυρῷ σου οἰκτίρμον, ἀνεζωώθημεν· οὗ τῇ δυνάμει Ἀγαθὲ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, ἐν κατανύξει διελθεῖν, ποιοῦντας τὸ θέλημά σου, καὶ κατιδεῖν τὴν ἡμέραν τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως.

Δόξα, καὶ πάλιν, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα, Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ, λῃστῶν κρεμάμενον, καὶ κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν. Ἀναμάρτητε Υἱὲ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης, τὸ τῶν ἀνθρώπων ὁ θέλων, ζωῶσαι γένος ὡς εὔσπλαγχνος;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. Καθίσματα ἕτερα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν σάρκα καθαρθέντας, ὑπὸ τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφθέντας, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Κύριε, τὸν τίμιον Σταυρόν σου καὶ σεπτὸν, ἀξίωσον θεάσασθαι ἡμᾶς, καὶ ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, ἐν ὑμνῳδίαις ᾄδοντας καὶ λέγοντας. Δόξα τῷ ζωηφόρῳ σου Σταυρῷ, δόξα τῇ θείᾳ Λόγχῃ σου, ὅθεν ἀνεζωώθημεν μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα, μετὰ λῃστῶν μακρόθυμε, σταυρούμενόν σε Λόγε, καὶ λόγχῃ ἐκκεντούμενον πλευρὰν, ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς· Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, Ἰησοῦ μου μυστήριον; πῶς καλύπτῃ τάφῳ, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός; ἄφραστον τὸ τελούμενον! μή με τὴν τεκοῦσαν μόνην ἐάσῃς, Υἱέ μου γλυκύτατε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῴδια

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ ε΄. Ὠδή.

Τριῴδιον, ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Ε΄. Ἦχος πλ. ά. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἰασαί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι, τῷ μώλωπί σου, τοὺς τῆς ψυχῆς μου, ἐκκαθάρας μώλωπας, ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, Χριστὲ καταδεξάμενος.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστὲ ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν ἥλιος· καὶ γῆ ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διεῤῥάγησαν.

Ἀκανθοφορήσασαν, καὶ χερσωθεῖσάν μου, ψυχὴν παντοίων, παθῶν ἰδέαις, Κύριε καθάρισον ὁ στεφθεὶς ἀκάνθαις δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, ὡς βρέφος Πάναγνε, τὸν Πλαστουργόν μου· ὃν δυσωποῦσα, πεπαλαιωμένον με, ἐν πολλῇ κακίᾳ, ἀνακαινίσαι δέομαι.

Ἕτερον, ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.

Ἦχος ά. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Κρανίου, Ἰουδαῖοί σε σταυρώσαντες Χριστέ, ἐκίνουν κεφαλὰς αὐτῶν, γελῶντες μυκτηρίζοντες· Σὺ δὲ ἠνέσχου, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιγράψας ὁ Πιλᾶτος, τρισσῶς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος σε, ἑκὼν παθόντα ἐδήλου, ὑπὲρ τῆς πάντων σωτηρίας Χριστέ. Δόξα.

Τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, τὸ τρισήλιον ὑμνήσωμεν πιστοί, φῶς τὸν Πατέρα σέβοντες, φῶς τὸν Υἱὸν δοξάζοντες, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα καταγγέλλοντες.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέραν, ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς σὲ ἔδειξε Σεμνή· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι τρέμουσιν, ὡς Θεῷ ἀτενίσαι, σὺ ἀγκαλίζῃ ὡς Υἱόν σου Ἁγνή.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Σταυρὸς ὁ πάνσεπτος, ὁ σωτήριος τοῦ Κόσμου φυλακτήρ, φρούρησόν με νηστεύοντα, καὶ ἄξιον ἀνάδειξον, τῆς σῆς ἀχράντου προσκυνήσεως.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν δι᾽ ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα.

Ὠδὴ Η΄. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἥπλωσας σταυρῷ, τὰς σὰς Χριστὲ παλάμας, χειρὸς τοῦ Προπάτορος, τὸ ἀκρατὲς ἀναιρῶν· ξύλῳ δὲ ξύλου ἴασω τὴν κατάραν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ θελητῇ, τῆς σωτηρίας Λόγε, προσπίπτω· θελήματα τὰ πονηρότατα, παῦσον ἐν τάχει, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὁ σταυρὸν καὶ πάθη, θελήσει ὑπομείνας.

Ἄσωτον ζωήν, ῥερυπωμένον βίον, ποθήσας ἠμαύρωμαι, ἐγὼ ὁ ἄσωτος· λάμψον ἀκτῖνα, ἐπιστροφῆς μοι Λόγε, ὁ ἡλίου φέγγος, τῷ πάσχειν ἀμαυρώσας.

Θεοτοκίον.

Παῦσον τῆς ἐμῆς, πολυωδύνου πᾶσαν, καρδίας τὴν κάκωσιν, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· θραῦσον δαιμόνων, τὰ βέλη καὶ τὰ τόξα,

τῶν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν ἐκπολεμούντων, τὴν ταπεινὴν ψυχήν μου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Τί σοι παθόντι προσενέγκωμεν τῷ τῶν ἁπάντων Δεσπότῃ, ἡμεῖς οἱ τάλανες, δι' ἡμᾶς γὰρ σταυρὸν κατεδέξω Χριστὲ, ὑμνοῦμεν τοῦ ὑπερμετρήτου, ἐλέους σου τὴν χάριν.

Επὶ ξύλου ἐπαράτου Χριστὲ, Ἰουδαῖοί σε κτείναντες φθόνῳ, οὐκ ἐλυμήναντο, τὸ τῆς δόξης σου κράτος παράνομοι· ὑπάρχεις γὰρ πάντων Δεσπότης, παθὼν ἐθελουσίως.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τῆς ὑπερουσίου Θεότητος, τρία πρόσωπα σέβω, Πατέρα τὸν προάναρχον, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῇ φύσει, ἄτμητον οὐσίαν, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἁγιόπρωτον, καὶ ἀμίαντον Κόρην, τοῦ πάντων Θεοῦ ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρισμακάριστε Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, τὸ οὐρανόγραφον νῖκος, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἡμῖν ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως, ἀξίους δεῖξον ἡμᾶς πάντας νηστείᾳ καθαρθέντες.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ...

Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ὠδὴ Θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τὴν λιθώδη πώρωσιν, τῆς ψυχῆς μου, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, ἀπόπλυνον καὶ πηγὴν, δός μοι ἀγαθὲ, θείας κατανύξεως, ὁ ἐκ πλευρᾶς, βλύσας μοι ζωὴν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ἀνελκύσας πρὸς σὲ Κύριε.

Εμαυτὸν ἀπέῤῥιψα, εἰς τὰ βάθη τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ ὕψη καταλιπὼν, τὰ τῶν ἀρετῶν· ἀλλ' ἕλκυσον, σῶσόν με, ὁ ἀνελθὼν, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ἀνελκύσας πρὸς σὲ Κύριε.

Γλυκασμὸς ὢν Κύριε, καὶ ἡδύτης, ὡς Δημιουργὸς, χολῆς ἐγεύσω Χριστὲ, τὴν ἐξ ἡδονῆς, ὑπάρξασαν ἔκπτωσιν, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, σὺ ἐπανορθῶν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, οἱ σωθέντες σου τοῖς πάθεσι.

Θεοτοκ.

Παναγία Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου καὶ καταφυγὴ, τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς, ἴασαι ψυχῆς, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον· ἵνα κἀγὼ, χαίρων ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σὲ ὃν περ εἶδε Μωϋσῆς.

Σὲ ὃν οἱ ἄνομοι Χριστὲ, περιέβαλον παικτῶς, πορφύραν καὶ στέφανον, ὡς Βασιλέα παίοντες, καλάμῳ τὴν κάραν σου, σταυροῦντες φθόνῳ, καὶ χολὴν ποτίζοντες, ὕμνοις πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ ὃν περ ἥλιος ἰδὼν, πεπονθότα ἐν σταυρῷ, τὸ φῶς ἐναπέκρυψε, πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως, Δεσπότου ταῖς ὕβρεσι συγκλονουμένη

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μένη, καὶ σχιζομένων τῶν πετρῶν, ὕμνοις Χριςὲ Σωτὴρ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργὸς, ἡ τρισήλιος Μονὰς, Θεός τε καὶ Κύριος, φωτὶ ἑνὶ λαμπόμενος, τρισὶ συναστράπτων τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μιᾷ Θεότητι· ταύτην πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ ἣν Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, προεκήρυξε Σιὼν, ἐν ᾗπερ κατώκησεν, ὁ Οὐρανοῖς ἀχώρητος, καὶ ἀνεδομήσατο, ἐκ τῆς σαρκός σου, Κόσμου ἱλαστήριον, ὕμνοις Μῆτερ ἁγνὴ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοῦ τὸν σωτήριον Σταυρὸν, τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν, ἀξίωσον Κύριε, δι' ἐγκρατείας τρέχοντας, προφθάσαι θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι, εἰς ἁγιασμὸν ἡμῶν· ἵνα σε δι' αὐτοῦ μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«**Σ**ὲ ἥνπερ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βάτον, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, ἣν Ἰακὼβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράνιον, δι' ἧς διῆλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μῆτερ ἁγνὴ μεγαλύνομεν.»

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀσωτίᾳ τὸν βίον κατηνάλωσα, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς τῆς ἁμαρτίας μου συναπαχθείς· καὶ γλυκασμῷ ἐμπαθείας ἐνηδόμενος, τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὡμοιώθην, τῇ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθῆναι, δι' ἐμὲ εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, μὴ ἀποκηρύξῃς με τῆς σῆς υἱοθεσίας, ἀλλ' ἐπιστρέφοντα δέξαι, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱὸν, καὶ σῶσόν με.

Δίς.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει· Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. δ'.

Λόγῳ τὰ πάντα σῇ κατηρτίσω δυνάμει ὁ Θεὸς, καὶ εἰς τὸ εἶναι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγες ἡμᾶς. Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀναμάρτητε Κύριε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. νζ'.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, μὴ φοβεῖσθε, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε, οἱ ἄρχοντες. Ἐγὼ συντάσσομαι, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς. Γίγαντες ἔρχονται

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ται πληρῶσαι τὸν θυμόν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. Κύριος Σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ, ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόῤῥωθεν, ἀπ' ἄκρου θεμελίου τοῦ Οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὁπλομάχοι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Ὀλολύζετε· ἐγγὺς γὰρ ἡ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἥξει. Διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει. Ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδῖνες αὐτοὺς ἕξουσιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης, καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν, ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν. Ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνίατος, θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θεῖναι τὴν Οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ὠρίων, καὶ πᾶς ὁ Κόσμος τοῦ Οὐρανοῦ, τὸ φῶς αὐτῶν οὐ δώσουσι· καὶ σκοτισθήσεται τοῦ Ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ Σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ Οἰκουμένῃ ὅλῃ κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον, ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ σαπφείρου. Ὁ γὰρ Οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Ψαλ. νη.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχος. Ὁ Θεὸς, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν, πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος βαρύς.

Ἀσώτου δίκην ἀπέστην, τῆς χάριτός σου Κύριε· καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, ἐπὶ σὲ ἔδραμον, εὔσπλαγχνε κραυγάζων σοι. Ὁ Θεὸς ἥμαρτον ἐλέησόν με.

Εἶτα, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'. Δόξα τὸ Νεκρώσιμον, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθύς.

Ἑσπέρας. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς νθ'.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

Στίχος. Ὁ Θεὸς, ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκάθησεν ἡ Κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. Τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων. Καὶ ἐγένετο μετὰ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἠνέῳξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς Κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε. Καὶ ἀπέστειλε τὸν Κόρακα τοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπέστειλε τὴν Περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ οὐχ εὑροῦσα ἡ Περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ὑπέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Κιβωτὸν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Κιβωτόν. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν Περιστερὰν ἐκ τῆς Κιβωτοῦ· καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ Περιστερὰ τὸ πρὸς ἑσπέραν καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς Κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε· καὶ εἶδεν, ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἐξηράνθη ἡ γῆ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων· Ἔξελθε ἐκ τῆς Κιβωτοῦ σὺ καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία, ὅσα ἐστὶ μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ, ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη καὶ πᾶν πετεινὸν, καὶ πᾶν ἑρπετὸν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Κιβωτοῦ, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ τρίτου. Καὶ ᾠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήγαγεν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξ'.
Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου· πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Στίχος. Οὕτω ψαλῶ τῷ Ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, σταθμίον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ· δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ Ἀλληλούϊα γ'. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, ἦχος β'.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες.

Δόξα. Μνήσθητι Κύριε.

Καὶ νῦν. Μήτηρ ἁγία.

Ὅρα εἰς τὸ παρελθὸν Σάββατον. Σελ. 199 — 200.

Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογ. τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, Καθίσματα Μαρτυρικὰ καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου β'. Στιχολογίαν, τὸ ἑπόμενον Νεκρώσιμον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὁ ἐκ Παρθένου.

Ὅρα ὡς ἀνωτέρω.

Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον· καὶ μετὰ τὸν Ν'. οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ ἑπόμενα Τετραῴδια, μετὰ τῆς Στιχολογίας τῶν Ὠδῶν, ὡς διετάχθησαν ἐν τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ.

Τετραῴδιον οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄδει ταῦτα Ἰωσήφ.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ς'. Ἦχος δ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Αἱμάτων ἠρδεύσατε σταγόσι, τῶν εὐσεβῶν καρδίας, δυσσεβούντων δὲ τὰς παρατάξεις, περιφανῶς ἐν αὐταῖς ἐπνίξατε, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις, τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως, δόξα πιστῶν, Ἀθληταὶ ὑπάρχοντες, καὶ μεγάλοι ἀντιλήπτορες.

Νεκρώσιμον.

Ἐν λάκκῳ ἐτέθης κατωτάτῳ· τοῖς οὖν πιστῶς θανοῦσι, τὴν ἀνάπαυσιν Λόγε παράσχου, τῶν ἱερῶν Ἀθλητῶν δεήσεσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν. Θεοτ.

Ἵνα σε φωναῖς διαπρυσίοις, ἀνευφημῶμεν Κόρη, τὰς φωνὰς ἡμῶν ταύτας προσδέχου, καὶ ἱλασμὸν ὀφλημάτων λήψεσθαι, τὸν Υἱόν σου καθικέτευε.

Ἕτερον, ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοδώρου. Ἦχος πλ. δ'. Συνεχόμενον δέξαι με.

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις· συν-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

συνδράμωμεν, καὶ τὰ ἆθλα αὐτῶν, τὰ πανσέβαστα μακαριοῦντες, Χριστὸν τὸν τούτους στέψαντα ὑμνήσωμεν.

Ἐν τῇ θείᾳ πυρούμενοι ἀγάπῃ Χριστοῦ, ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς διαβαίνετε, ὡς ἐπὶ δρόσου, αὐτὸν ὑμνοῦντες Μάρτυρες μακάριοι.

Δόξα.

Σὲ Τριὰς ὑπεράρχιε, καὶ θεία Μονὰς, φῶς καὶ φῶτα μέλπω, ζωὴν καὶ ζωὰς, Νοῦν Λόγον, Πνεῦμα ἅγιόν τε καὶ ἅγια, τὸν ἕνα Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς ῥίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτορ ἀνασκίρτησον, ὁ σώζων Κόσμον, ἐκ τῆς ἁγνῆς Νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θάνατον οὐ πτήξαντες, τὴν ὁμολογίαν διεσώσατε τῆς σωτηρίας, ὑπὸ Χριστοῦ νευρούμενοι μακάριοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ἐν νεκροῖς ὁ ἐλεύθερος, ὡς ὢν ἀρχηγὸς, ζωῆς καὶ θανάτου, σὺ ἀνάπαυσον, οὓς προσελάβου, καὶ ἐν αὐλαῖς σου, σκήνωσον Φιλάνθρωπε. Ὁ Εἱρμός.

«Συνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν καὶ προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.»

Ὠδὴ Ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Τίνι στέργουσα τὰ πάθη, τῶν ἀλόγων ἀληθῶς, ψυχὴ ἐξωμοίωσαι; τίνα ὑπερβάλλοντα ἔσχες, ἐν ἁμαρτίαις; βόησον τῷ Χριστῷ· Σῶσόν με Ἀγαθέ.

Ἅγιοι τὸν ἐν Ἁγίοις, αἰτήσατε ἐκτενῶς, ἐπαναπαυόμενον, ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις, καθαγιάσαι πάντων, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα. Νεκρώσιμον.

Ὕψιστε ὁ ἐν ἐλέει, πλούσιος καὶ ἀγαθὸς, τοῖς δούλοις σου ἄφεσιν, τοῖς προκοιμηθεῖσι παράσχου, χοροῖς Ἁγίων τούτους, συναριθμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας νομίμων δίχα, φύσεως τὸν Πλαστουργὸν, γενόμενον ἄνθρωπον. Ἄχραντε αὐτὸν οὖν δυσώπει, πάντων τὰς ἀνομίας νῦν παριδεῖν, καὶ τὰ πταίσματα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ δι' Ἀγγέλου.

Ὁ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, δείξας τὰ μνημόσυνα, χαρὰν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ ψυχῆς θυμηδίαν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ ψευδόμεθά σε Χριστὲ, οὐδὲ ἀρνούμεθα, οἱ Μάρτυρες ἐκραύγαζον ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, τοὺς παρανόμους δικαστὰς καταπλήττοντες. Δόξα.

Ἐν τρισὶ προσώποις, μίαν φύσιν σέβομεν, Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, προφητικῶς βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ὡς μήτηρ τίκτεις, καὶ παρθένος ἔμεινας; Ὅτι Θεὸν ἐγέννησα, μὴ ζήτει μοι τὸν τρόπον· ὅσα γὰρ βούλεται ποιεῖ· ἡ Θεόπαις βοᾷ.

Στίχ.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Μαρτυρικὴ χορεία, ἡ θεοφανότατος, τοὺς δούλους σου ἀξίωσον, προσκυνητὰς γενέσθαι, τοῦ θείου καὶ ζωοποιοῦ τοῦ Σωτῆρος Σταυροῦ.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ὁ τῆς ζωῆς ταμίας, Βασιλεῦ ἀθάνατε, οὓς ἐξελέξω δούλους σου, ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

«**Ὁ** δι' Ἀγγέλου Παῖδας, δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ Η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Απτοήτῳ χωροῦντες φρονήματι, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα Μάρτυρες, πόνους σαρκὸς ὑπέστητε, καὶ πρὸς ἄπονον λῆξιν μετατεθέντες, πάντα πόνον καρδίας κουφίζετε.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοῖς ἀλλαξάμενοι, σαρκικοῖς με φθειρόμενον πάθεσι, διὰ νηστείας σώσατε, καὶ εὐχῶν ἐμμελείας, Μάρτυρες θεῖοι, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Νεκρώσιμον.

Ἱκεσίαις Χριστὲ τῶν Μαρτύρων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον· καὶ τοῖς πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, μεταστᾶσι τοῦ βίου, λύσιν παράσχου, ὀφλημάτων καὶ θείαν ἀνάπαυσιν. Θεοτ.

Ὡς τεκοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε καὶ σῶζε, ἀναβοῶντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες, ὡς δροσισμῷ Ἀθλοφόροι, μετὰ χαρᾶς ἀνεκράζετε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Η θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν μαρτύρων, τροπωσαμένη τὴν πλάνην, νικητικῶς ἀνεκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ καὶ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἀνεδείχθης, κυοφοροῦσα ἀνάνδρως, Θεὸν τῶν ὅλων ἡ πάναγνος. Ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις τοὺς σοὺς δούλους, καὶ προσκυνῆσαι καὶ βλέψαι, Χριστὲ Σωτὴρ καταξίωσον, τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Ὁ καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τῇ ἐκ νεκρῶν σου Ἐγέρσει, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, αἰνεῖν σε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«**Οἱ** θεοῤῥήμονες Παῖδες, ἐν τῇ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ὠδὴ Θ'. Εὔα μὲν τὸ τῆς παρακοῆς.

Στηρίξαντες πέτρᾳ νοητῇ, τὸ φρόνημα Ἀθλοφόροι, ἀπερίτρεπτοι, πάσαις ἐχθροῦ μηχανουργίας ἐμείνατε· διό με τρεπόμενον, πρὸς πάθη ψυχοφθόρα στηρίξατε, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον παρακλήσεσιν.

Ἡ θεία καὶ ὄντως φωταυγής, ὁμήγυρις τῶν Μαρτύρων, καθικέτευε, τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, συγχώρησιν, πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Νεκρώσιμον.

Φιλάνθρωπε μόνε Ἀγαθέ, τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, κεκοιμημένους αἰωνίου, φωτός σου ἀνεσπέρου ἀξίωσον, μετέχειν καὶ τροφῆς ἀπολαύσεως, ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σή, γεγένηται πανάγία, μήτρα, Πάναγνε· ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι· Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, καὶ τρίβον τὴν εὐθεῖαν ὑπόδειξον, τῷ σὲ γνησίως μακαρίζοντι.

Ἄλλος. Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα.

Τῶν Μαρτύρων μνήμην, ἐκτελέσωμεν πιστοί, ἵνα τῆς ἐκείνων, κοινωνήσωμεν δόξης, εὐφημοῦντες τὰ ἆθλα, τῶν ἀγώνων αὐτῶν.

Τὴν ὑμῶν ἀνδρίαν, θῆρες ἔπτηξαν σφοδρῶς· ὑπεχώρησε πῦρ· συνετρίβησαν τόξα· ἐν ὑμῖν Ἀθλοφόροι, θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὑπεράρχιε φύσις, τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ θεαρχία, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, διαφύλαττε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμέν σε, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπιφανέντα τῷ Κόσμῳ, καὶ ἐγείραντα κέρας, σωτηρίας ἡμῖν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Πρεσβευταὶ τοῦ Κόσμου, Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐτοῦ ἰδέσθαι Σταυρόν, καὶ προσκυνῆσαι, καταξιώσατε πάντας, ἱκεσίαις ὑμῶν.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ὅπου ἀναβλύζει, πηγὴ ζωῆς Υἱὲ Θεοῦ, καὶ ἐπισκοπεῖ σου, ὁ τοῦ προσώπου φωτισμός, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἐγκατάταξον.

Ὁ Εἱρμός.

«Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ δοξάζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, ὡς τεκοῦσαν Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου· καὶ Νεκρώσιμον. Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικά, Δόξα τὸ Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον τῆς ἑβδομάδος.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Θεοφάνους. Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.
Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.
Στ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.
Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων. Τοῦτο μέν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ἡμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὕπαρξιν ἐν Οὐρανοῖς καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσητε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. β'.
Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.
Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας καὶ Νεκρώσιμον· ὡσαύτως καὶ Κοινωνικόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ'. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ Κάθισμα ὅλον τό, Μακάριος ἀνήρ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ς'. καὶ τὰ παρόντα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς σου τῆς χάριτος, καρδίαις τῶν σὲ τιμώντων, καὶ θεολήπτῳ στοργῇ, περιπτυσσομένων, κοσμοπόθητε· δι' οὗ τῶν δακρύων, ἐξηφανίσθη κατήφεια, καὶ τοῦ θανάτου τῶν παγίδων ἐῤῥύσθημεν, καὶ πρὸς ἄληκτον εὐφροσύνην μετήλθομεν· δεῖξον τῆς ὡραιότητος, τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν, τὰς ἀντιδόσεις παρέχων, τῆς ἐγκρατείας τοῖς δούλοις σου, πιστῶς αἰτουμένοις, σὴν πλουσίαν προστασίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ὡραῖος παράδεισος, τὸ ξύλον τῆς ἀφθαρσίας τὸ ἐξανθῆσαν ἡμῖν, αἰωνίου δόξης τὴν ἀπόλαυσιν· δι' οὗ τῶν δαιμόνων, ἀποδιώκονται φάλαγγες, καὶ τῶν Ἀγγέλων, συνευφραίνονται τάγματα, καὶ συστήματα τῶν πιστῶν ἑορτάζουσιν· ὅπλον ἀκαταγώνιστον, κραταίωμα ἄῤῥηκτον, τῶν Βασιλέων τὸ νῖκος, τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα· Χριστοῦ νῦν τὰ Πάθη, καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ ἀρὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦρο τῶν Πρωτοπλάστων δυὰς

ή

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἡ τῆς χορείας ἐκπεσοῦσα τῆς ἄνωθεν, τῷ φθόνῳ τοῦ βροτοκτόνου, διὰ πικρᾶς ἡδονῆς, τῆς τοῦ ξύλου πάλαι ἀπογεύσεως· ἰδοὺ τὸ πανσέβαστον, ὄντως Ξύλον προσέρχεται, ᾧ προσδραμόντες, ἐν χαρᾷ περιπτύξασθε, καὶ βοήσατε, πρὸς αὐτὸ μετὰ πίστεως. Σὺ ἡμῶν ἡ ἀντίληψις, Σταυρὲ πανσεβάσμιε, οὗ τοῦ καρποῦ μετασχόντες, τῆς ἀφθαρσίας ἐτύχομεν, Ἐδὲμ τὴν προτέραν, κομισάμενοι βεβαίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς, τοὺς σαυτοῦ δακτύλους αἱματώσας, ταῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδῃς ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ' οἰκτείρησον μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου, καὶ ἀνάστηθι πολέμησον, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς Παντοδύναμος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Τὸ τῆς Ὀκτωήχου.
Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν,
καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Ορῶσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸν κρεμάμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, καὶ ἐπωδύρετο· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς συνέστειλε, καὶ ἡ γῆ ἐκυμαίνετο· πέτραι δὲ ἐσχίζοντο, καὶ ναοῦ φαιδρότης διεῤῥήγνυτο· νεκροὶ ἐξανίσταντο ἐκ μνημάτων, καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγουσαι. Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ Κριτὴς κρίνεται, καὶ πάσχει θέλων, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἀπόστιχα τὰ κατὰ Ἀλφάβητον
Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ο συμμαχήσας Κύριε, τῷ πρᾳοτάτῳ Δαβὶδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ, κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· δεῖξον εὔσπλαγχνε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ β'.
Καὶ τοῦ Σταυροῦ, ἦχος ά.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. Ἅπαξ.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τὸ τοῦ τυχόντος ἤχου. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον, Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.

Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, εἰς ἣν λέγομεν Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρων ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι.

(Ὅρα ταῦτα, φύλλα 2.)

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου, εἰς ή. καὶ ὁ ἐφεξῆς Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, εἰς ή. ποίημα τοῦ ἁγίου Θεοδ. τοῦ Στουδίτου.

Ὠδὴ Α'. ἦχος ά.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ ἐγέρσει Χριστοῦ, θάνατος φροῦδος ὤφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν αὐγή· ὁ Ἀδὰμ ἐξαναστὰς, χορεύει χαρᾷ· διὸ ἀλαλάξωμεν ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Προσκυνήσεως ἡμέρα, τοῦ τιμίου Σταυροῦ, δεῦτε πρὸς αὐτὸν πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χριστοῦ, τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προτίθεται νῦν. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἐπιφάνηθι ὁ μέγας, τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δεῖξόν μοι ὄψιν θείαν, τῆς ὡραιότητός σου νῦν, ἄξιον προσκυνητὴν αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχῳ σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προσπτύσσομαι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως, Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν, ὁ παμμακάριστος Σταυρὸς, ᾧ παγεὶς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστός. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Δόξα.

Ὦ Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσιν, ὢ Μονὰς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος Ἑνὰς, ἐν βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ κράτος ἀρχῇ, τὸν Κόσμον σου φύλαττε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πεῖραν ὅλως ἡ Παρθένος, μὴ εἰδυῖα ἀνδρὸς, ἄσπορον τίκτεις βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετὸν, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Χριστὸν τὸν Θεόν. Αὐτὸν ἐκδυσώπησον, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Καταβασία εἰς ἦχον καὶ Εἱρμὸν τὸν αὐτόν.

«Ὁ θειότατος προετύπωσε πάλαι Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, διαβιβάσας Ἰσραὴλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγρὰν, τῇ ῥάβδῳ τεμὼν, ᾠδήν σοι ἐξόδιον, ἀναμέλπων Χριστὲ ὁ Θεός.»

Ὠδὴ Γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Δεῦτε ᾆσμα ᾄσωμεν καινὸν, τὴν κατάλυσιν ᾅδου πανηγυρίζοντες· ἐκ γὰρ τοῦ τάφου Χριστὸς, ἀνέστη τὸν θάνατον ἑλὼν, καὶ σώσας τὰ σύμπαντα.

Δεῦτε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δεῦτε ἀρυσώμεθα πιστοί, οὐκ ἐκ κρήνης βρυούσης ὕδωρ φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν φωτισμοῦ, Σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Πάλαι, ὃν ἐτύπου Μωϋσῆς, ταῖς παλάμαις Σταυρόν σου νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ, τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ· δι' οὗ καὶ σεσώσμεθα.

Ὄμμασι καὶ χείλεσιν ἁγνοῖς, ἀνακρούοντες μέλος ἀγαλλιάσεως, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν, χαρᾷ προσκυνήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες ἐν ᾄσμασι. Δόξα.

Ἕνα ὑποστάσεσι τρισί, Θεὸν ἄναρχον σέβω, μὴ διαιρούμενον, τῇ τῆς οὐσίας μορφῇ, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς βεβαπτίσμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν βάτῳ Μωσῆς σου τυπικῶς, τὸ μυστήριον πάλαι Σεμνὴ ἑώρακεν· ὡς γὰρ ἐκείνην ἡ φλὸξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν, νηδὺν οὐ κατέφλεξε.

Καταβασία.

«Στερέωσον Δέσποτα Χριστὲ, τῷ Σταυρῷ σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως, μὴ σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.»

Καθίσματα Σταυρώσιμα,
ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σήμερον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ᾅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ Δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἰδοὺ ἀνέστη ὁ Χριστὸς, ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶν, Ἄγγελος φησί, μὴ θρηνεῖτε, πορευθεῖσαι εἴπατε, τοῖς Ἀποστόλοις· Χαίρετε· σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ἡ τυραννὶς τοῦ ἐχθροῦ, θανάτῳ λέλυται.

Τοῦ ζωηφόρου σου Σταυροῦ, τὴν προσκυνήσιμον χαρὰν, σήμερον Χριστὲ ὑπαντῶντες, προπομπὴν ποιούμεθα, τοῦ παναγίου πάθους σου· ὅπερ ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου, ἐναπειργάσω Σωτὴρ, ὡς παντοδύναμος.

Σήμερον γίνεται χαρὰ, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, ὅτι τοῦ Σταυροῦ τὸ σημεῖον, Κόσμῳ ἐμφανίζεται, Σταυρὸς ὁ τρισμακάριστος·

οὗτος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οὗτος γὰρ προτεθεὶς ἀναβλύζει, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν, χάριν ἀέννασν.

Τί σοι προσάξωμεν Χριστέ; ὅτι τὸν τίμιον Σταυρὸν, δέδωκας ἡμῖν προσκυνῆσαι, ἐν ᾧ τὸ πανάγιον, κατεκενώθη Αἷμά σου, ᾧ καὶ ἡ Σάρξ σου ἥλοις ἐπάγη· ὃν ἀσπαζόμενοι νῦν, εὐχαριστοῦμέν σοι.

Δόξα.

Μιᾶς Θεότητος ὑμνῶ, τρεῖς ὑποστάσεις ἀμερῶς, φύσεως ἁπλῆς δογματίζων, τὸν Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, σύνθρονον, κυριότητα μίαν, ὁμοβασίλειον ἓν, κράτος ἀΐδιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνη ἐφάνης γυναικῶν, χρῆμα πανθαύμαστον Ἁγνὴ, πρᾶγμα φοβερόν· τὴν γὰρ φύσιν, σὺ ἐκαινοτόμησας, ἄνευ σπορᾶς κυήσασα, μείνασα πάλιν ὡς πρὶν Παρθένος· ὁ γεννηθεὶς γὰρ ἐκ σοῦ, Θεός ἐστιν ἀληθής.

Καταβασία.

«**Ἐ**πὶ Σταυροῦ σε Δυνατὲ, φωστὴρ ὁ μέγας κατιδὼν, τρόμῳ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας, συνέστειλεν, ἔκρυψε· πᾶσα δὲ Κτίσις ὕμνησεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν· καὶ γὰρ ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.»

Ὠδὴ Ε΄. Ὀρθρίσωμεν ὄρθρου.

Ανέτειλας ἀπὸ τοῦ τάφου, ἄδυτον φάος, τῷ Κόσμῳ ἀστράπτων, τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκμειώσας Κύριε, θανάτου τὴν κατήφειαν, ἐκ τῶν περάτων ὡς εὔσπλαγχνος.

Προσέλθωμεν κεκαθαρμένοι, τῇ ἐγκρατείᾳ θερμῶς, προσπτυσσόμενοι ἐν αἰνέσει, Ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος ἔσωσε Κόσμον ὡς εὔσπλαγχνος.

Χορεύουσιν ἐν εὐφροσύνῃ, Ἀγγέλων τάξεις σήμερον, Σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει· ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, σώσας Χριστὲ τὸ ἀνθρώπινον.

Παράδεισος ἄλλος ἐγνώσθη, ἡ Ἐκκλησία ὡς πρὶν, ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον, τὸν Σταυρόν σου Κύριε· ἐξ οὗ διὰ προσψαύσεως, ἀθανασίας μετέχομεν.

Δόξα.

Συνάναρχα τρία δοξάζω, μιᾶς οὐσίας Θεὸν, τὸν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, φῶς ἐν τριλαμπέσατον, ὁμοκρατὲς βασίλειον, ἐν ἀσυγχύτῳ ταυτότητι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκύησας φύσεως νόμῳ, ἀλλ' ὑπὲρ νόμον· σοῦ γὰρ μόνης ἄσπορος ἡ λοχεία, φρικτὸς καὶ νοούμενος, ὁ τρόπος καὶ λεγόμενος, τοῦ τοκετοῦ σου Πανάμωμε.

Καταβασία.

«**Ὀ**ρθρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου εἰρήνην, εὑράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· δι' οὗ ἀνεκαίνισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.»

Ὠδὴ ΣΤ΄. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ανέστης τὸν θάνατον θραύσας Χριστὲ, ὥσπερ μέγας Βασιλεὺς, ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου ταμείων, ἀνακαλέσας ἡμᾶς, εἰς ἀπόλαυσιν, Βασιλείας Οὐρανῶν, εἰς γῆν ἀθανασίας.

Κροτοῦντες ἐν ᾄσμασι θείοις πιστοί,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πιστοί, ἀλαλάξωμεν Θεῷ, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, κατασπαζόμενοι· ἁγιότητος, ἀναβλύζει γὰρ πηγὴν, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ.

Πληροῦται ἡ ᾀσματογράφος φωνή· προσκυνοῦμεν γὰρ ἰδοὺ, τῶν ἀχράντων ποδῶν σου, τὸ ὑποπόδιον, Παντοδύναμε τὸν Σταυρόν σου τὸν σεπτὸν, τὸ τριπόθητον ξύλον.

Ὃ εἶδε ξύλον τῷ σῷ ἄρτῳ βληθὲν, Προφητῶν ὁ θρηνητὴς, τὸν Σταυρόν σου Οἰκτίρμον, κατασπαζόμενοι, ἀνυμνοῦμέν σου, τὰ δεσμὰ καὶ τὴν ταφὴν, λόγχην τε καὶ τοὺς ἥλους.

Ἐπ' ὤμων ὅν περ κατεδέξω Χριστὲ, φέρειν ἅγιον Σταυρὸν, καὶ ἐν τούτῳ ἀρθῆναι, καὶ σταυρωθῆναι σαρκὶ, προσπτυσσόμενοι, κομιζόμεθα ἰσχὺν, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων. Δόξα.

Μονάδα τρισὶ χαρακτῆρσιν ὑμνῶ, καὶ Τριάδα ἐν μιᾷ, φύσει προσκυνουμένην, Θεὸν τὰ τρία ὁμοῦ, φῶς τρισήλιον, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θαυμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ, ὤφθη ἄσπιλε Ἀμνάς· τὸν γὰρ αἴροντα Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν ἀπεκύησας· ὃν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων. Καταβασία.

« Τὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωνᾶς, ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε, καὶ ἀνέδορε, σεσωσμένος τοῦ θηρὸς, τῇ δυνάμει σου Λόγε. »

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχ. βαρύς·

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδεισος σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ᾅδου τὸ νῖκος, ἐλήλαται· ἐπέστης δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο, ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, δύω τοῖς λῃστεύσασι, καὶ ἕνα τοῦ Ζωοδότου· ὃν εἶδεν ὁ ᾅδης, καὶ εἶπε τοῖς κάτω· Ὦ λειτουργοί μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἧλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνη με λόγχη ἐκέντησεν ἄφνω, καὶ διαῤῥήσσομαι· τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερεύξασθαι τὸν Ἀδὰμ, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ξύλῳ δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτους εἰσάγει, πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν προσκύνησιν ἑορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι.

Τὸν Σταυρὸν γῆ σύμπασα προσκυνησάτω,
Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τῶν τοῦ πονηροῦ διαφύλαξον ἐπηρειῶν, καὶ τὰ θεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι ἀξίωσον, τὸ τεσσαρακονθήμερον εὐμαρῶς διανύσαντες στάδιον· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ἀνέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ανέστης ἐκ τοῦ τάφου τριήμερος, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, ᾄδου πυλωρούς, πατάξας θείᾳ δυνάμει, καὶ τοὺς πάλαι ἐγείρας Προπάτορας, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τῇ λύρᾳ τῶν ᾀσμάτων χορεύοντες, ἀγαλλιασώμεθα, σήμερον λαοὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσει, τὸν ἐν τούτῳ παγέντα Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Ο δείξας τὸ θνητότητος ὄργανον, ζωῆς ἐργαστήριον, Κόσμῳ ἀσπαστόν, τὸν σὸν Σταυρὸν Πανοικτίρμον, τοὺς αὐτὸν προσκυνοῦντας ἁγίασον, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ο μόνος ἐλεήμων καὶ εὔσπλαγχνος, φώτισον ἁγίασον, μόνε Ἰησοῦ, τοὺς προσκυνοῦντάς σου πιστῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ θεῖα Παθήματα ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα.

Μονάδα ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὑμνῶ τὴν Θεότητα· φῶς γὰρ ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱός, φῶς τὸ Πνεῦμα, τοῦ φωτὸς ἀμεροῦς διαμένοντος, ἑνότητι φυσικῇ καὶ ἀκτῖσι τρισὶ προσώπων λάμποντος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ πάντων Προφητῶν πολυώνυμον, σὺ ὑπάρχεις κήρυγμα· πύλη γὰρ Θεοῦ, στάμνος χρυσῆ, γῆ ἁγία ἀνεδείχθης, Παρθένε θεόνυμφε, κυήσασα ἐν σαρκί, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Καταβασία.

«Φλογώσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ Σταυρῷ προσηλωθείς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσατο ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.»

Ὠδὴ Η. Αὕτη ἡ κλητή.

Μύρα ἐν χερσί, τί κατέχετε ὅλως; τίνα δὲ ἐκζητεῖτε; νῦν ὁ φανεὶς Νεανίας, ἐν τῷ τάφῳ βοᾷ· Ἐξανέστη ὁ Χριστός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, ἀναστήσας φύσιν βροτῶν, ᾄδου κευθμώνων.

Χαίροις τὸ τρισόλβιον, ξύλον καὶ θεῖον, Σταυρὲ φῶς τοῖς ἐν σκότει, ὁ τετραπέρατον Κόσμον, τῇ ἐλλάμψει τῇ σῇ, τῆς Ἐγέρσεως Χριστοῦ προδεικνὺς τὰς αὐγάς, ἀξίωσον πάντας πιστούς, φθάσαι τὸ Πάσχα.

Ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, μυρίζει τὰ μύρα, τῆς θείας μυροθήκης, τὸ ζωομύριστον ξύλον, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ὀσφρανθῶμεν τῆς αὐτοῦ θεοπνεύστου ὀσμῆς, αὐτὸν προσκυνοῦντες, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο Ἐλισσαῖε, Προφῆτα εἰπὲ ἐμφανῶς· Τί τὸ ξύλον ἐκεῖνο, ὃ εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκες; Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ βάθους τῆς φθορᾶς ἀνειλκύσθημεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάλαι Ἰακώβ, προτυπῶν τὸν Σταυρόν σου Χριστέ, Ἰωσὴφ προσεκύνει, τῆς θείας ῥάβδου τὸ ἄκρον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἄκρον, σκῆπτρον ταύτην φρικτὸν, βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος· ὃν νῦν προσκυνοῦμεν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον

Μίαν ἐν τρισὶ, χαρακτῆρσιν, οὐσίαν, δοξάζω ἀσυγχύτως, μονοπροσώπως τὰ τρία· οὐδὲ τέμνω μορφῇ, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι· εἷς γὰρ ἐπὶ πάντων, Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν μητράσιν, ἐδείχθης παρθένος, Θεόνυμφε Μαρία, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τῆς ἁγνείας τὴν σφραγῖδα φυλάξασα· Σὲ μακαριοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία.

«Χεῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεὶς, τῶν λεόντων ποτὲ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δανιὴλ ἀβλαβὴς, ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν Χριστὸν, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Φωτίζου φωτίζου.

Ἐν τάφῳ κατῆλθες, ὁ ζωοδότης καὶ Θεὸς, καὶ συνέτριψας πάντα, κλεῖθρά τε καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐξανέστησας, Δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει βοῶντας, Χριστὲ Σωτὴρ παντοδύναμε.

Ὁ τάφος ζωήν μοι, Χριστὲ ἀνέβλυσεν ὁ σός· ὁ κρατῶν τῆς ζωῆς γὰρ, ἐπιστὰς ἐβόησας, τοῖς κατοικοῦσιν ἐν μνήμασιν· Οἱ ἐν δεσμοῖς, λύθητε· ἐγὼ γὰρ, τοῦ Κόσμου λύτρον ἐλήλυθα.

Ἐν ὕμνοις σκιρτάτω, πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ, τὸ ὁμώνυμον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ θεώμενα, κατασπαζόμενον σήμερον· οὗ ὁ Χριστὸς, ὕψωσε τὴν κάραν, ὡς προφητεύει ὁ θεῖος Δαβίδ.

Ἐν ξύλῳ τεθνήξας, ξύλον σε εὕρηκα ζωῆς, χριστοφόρε Σταυρέ μου, φυλακτήρ μου ἄρρηκτε, κατὰ δαιμόνων ἰσχὺς κραταιά. σὲ προσκυνῶν, σήμερον κραυγάζω· Ἁγίασόν με τῇ δόξῃ σου.

Εὐφραίνου ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τὸ τρισόλβιον ξύλον, προσκυνοῦσα σήμερον, τοῦ παναγίου Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ᾧ λειτουργοὶ, τάγματα Ἀγγέλων, καὶ μετὰ φόβου παρίστανται.

Δόξα.

Τριάδα προσώποις, Μονάδα φύσει προσκυνῶ, σὲ Θεότης ἁγία, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, σὺν τῷ ἁγίῳ τε Πνεύματι, μίαν ἀρχὴν, μίαν βασιλείαν, τὴν τῶν ἁπάντων δεσπόζουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατῴκησε Χριστὸς, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε, ὡς Δαβὶδ ὁ θεῖος βοᾷ· δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν πρὸς Οὐρανὸν, υἱοθετηθέντες, τῷ Πνεύματι παμμακάριστε.

Καταβασία.

«Ὦ Μῆτερ Παρθένε καὶ Θεοτόκε ἀψευδὴς, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκὶ, σὲ οἱ πιστοὶ, ἅπαντες ἀξίως σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.»

Ἐξαποστειλάρ. τὸ Ἑωθ. Ἀναστάσιμον.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ τοῦ Σταυροῦ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, σήμερον προτεθέντα, ἰδόντες προσκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, κατασπαζόμενοι πόθῳ, τὸν ἐν τούτῳ θελήσει, σταυρωθέντα αἰτούμενοι, Κύριον ἀξιῶσαι, πάντας ἡμᾶς, τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι τὴν ἀνάστασιν, πάντας ἀκατακρίτως.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ Πάνσεμνε, τὰς ἀχράντους παλάμας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐξέτεινε, προσπαγεὶς ὁ Υἱός σου, νῦν εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν· δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάνσεπτα πάθη, καὶ τὴν λαμπρὰν καὶ κοσμοχαρμόσυνον προσκυνῆσαι τοῦ Πάσχα κυριώνυμον καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλ. Στιχ. Ἀναστάσ. τῆς Ὀκτωήχου δ. καὶ τοῦ Σταυροῦ προσόμοια γ. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ᾠδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν, σταυρὲ πανσεβάσμιε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ σταυροῦ τῇ χάριτι προερχόμενοι, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πηγήν, ἀρδομένην τῷ αἵματι καὶ τῷ ὕδατι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, τοῦ ἐν τούτῳ, ἑκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, βασιλέων κραταίωμα, μοναζόντων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχάς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Δόξα ἰδιόμ. τοῦ Τριωδίου, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην, τῶν κακίστων Φαρισαίων, ὁ πάντων Κύριος, παραβολικῶς ἐκφεύγειν ταύτην ἐδίδαξε· καὶ μὴ ὑψηλοφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, πάντας ἐπαίδευσεν, ὑπογραμμὸς καὶ τύπος, ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέχρι σταυροῦ καὶ θανάτου, ἑαυτὸν ἐκένωσεν· εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν τῷ Τελώνῃ εἴπωμεν· Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀπαθὴς διαμείνας Θεός, τῶν παθῶν ἡμᾶς ῥῦσαι καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη.

Ψαλλομένης δὲ τῆς Δοξολογίας ταύτης, ἀλλάσσει ὁ Ἱερεὺς τὴν στολὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν Θυμιατόν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Σταυρόν· εἶθ' οὕτω λαμβάνει αὐτὸν μετὰ δίσκου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ, καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ Βήματος, προπορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων καὶ Θυμιατοῦ, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας. Τελεσθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΜΟΥ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεύς· Σοφία ὀρθοί, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ Τροπάριον· Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου· ἐκ τρίτου· καὶ εἰσοδεύει ὁ Ἱερεύς, φέρων τὸν τίμιον Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν. Κἀκεῖθι προευτρεπισθέντος τοῦ τετραπόδου, τίθεται ἐπάνω αὐτοῦ ὁ τίμιος Σταυρός.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάρ. ἐκ γ'.

Ἦχος β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ἀνοιχθείσης δὲ τῆς θήκης, ἄρχεται προσκυνῶν ὁ Προεστώς, καὶ ὁ Ἱερεύς, βάλλοντες μετανοίας γ'. κατενώπιον τοῦ τιμίου Σταυροῦ· καὶ μετὰ τὸ ἀσπάσασθαι, πάλιν βάλλουσι μετάνοιαν ὁμοίως, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ Ἀδελφοί, προσκυνοῦντες δύο δύο, κατὰ τάξιν. Προσκυνούντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα, ποίημα Λέοντος Δεσπότου.

Δεῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιὸν Ξύλον προσκυνήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἑκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· οὓς πρὶν ὁ ἐχθρός, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν· Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ τελεία λύτρωσις· ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται· ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσμαηλίτην λαόν, κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμεθα, καὶ τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἦχ. πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους γεύεται, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται, ὁ καλύπτων Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρί, ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται, ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμούς, καὶ πάντα ὑπομένει, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός, ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν· ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας· Τοῦτον ἡ ἁγνὴ καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· Οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὡραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, ἄπνους ἄμορφος φαίνῃ, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος. Οἴμοι τὸ ἐμὸν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τα καθορᾷν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, καὶ δεινή μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἀνυμνῶ σου τὰ πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄. Εἱρμολογικόν.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, ἡ Λιτὴ μετὰ τοῦ Ἑωθινοῦ Ἰδιομέλου, καὶ ἡ α΄. ὥρα, ἐν ᾗ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου.

—ο—

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ ἡ ς΄. Ὠδή.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχος. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα, μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ᾿ ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας· προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν. Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμήν, ἀλλ᾿ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστός, οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γενηθῆναι Ἀρχιερέα, ἀλλ᾿ ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ᾿ ἀρχῆς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ᾿ ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Τὴν αὐτὴν Σταυροπροσκύνησιν ποιοῦμεν ἡμέρας δ΄. τῇ Κυριακῇ, ἤτοι σήμερον, τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ· ψάλλοντες εἰς τὴν α΄. ὥραν, ἀντὶ τοῦ, Τὰ διαβήματά μου· Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα· ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ δ΄. τὰ κατὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸν τυχόντα ἦχον, τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ',

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἑκουσίως, ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου, τοῦτον κατανύξει καρδίας, προσκυνεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον, λελαμπρυσμένους καλῶς, νηστείαις καὶ δεήσεσι, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ εὐποιΐᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, κατὰ τὸ πλῆθος ἐξάλειψον, τῶν σῶν οἰκτιρμῶν Πανοικτίρμον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀξίωσον, ἐν καθαρᾷ τῇ ψυχῇ, καὶ βλέπειν καὶ προσπτύσσεσθαι, ἐν τῇ παρούσῃ τῆς ἐγκρατείας, Ἑβδομάδι ὡς φιλάνθρωπος.

Ἕτερον προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.
Ἦχος γ'. Μέγιστον θαῦμα.

Μέγιστον θαῦμα! τὸ Ξύλον ὁρᾶται, ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη· προσκυνεῖ ὁ Κόσμος καὶ φωτιζόμενος ἀνακράζει· Ὦ τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει! καὶ θεωρούμενος δαίμονας καίει, καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων δείκνυται. Μακαρίζω σε τὸ ἄχραντον Ξύλον, τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καὶ Θεὸν δοξάζω, τὸν διὰ σοῦ μοι χαριζόμενον, ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.
Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανὸν, οὐ τολμῶ ὁ τάλας ἐγὼ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πράξεων· ἀλλ' ὡς ὁ Τελώνης στενάξας κραυγάζω σοι· Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ Φαρισαϊκῆς ὑποκρίσεως ῥῦσαί με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς προδεδήλωται.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡᾼ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ τοῦ τυχόντος ἤχου Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Τὸ πάνσεπτον πιστοὶ, προσκυνήσω-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νήσωμεν Ξύλον, ἐν ᾧ ὁ Ποιητὴς, τῶν ἁπάντων ὑψώθη· πρόκειται ἁγιάζον, τοὺς προσιόντας ψυχῇ καὶ σώματι, ῥύπον ἀποκαθαῖρον, τῆς ἁμαρτίας τῶν νηστευόντων πιστῶς, καὶ ἀνυμνούντων πάντοτε Χριστὸν, τὸν μόνον εὐεργέτην.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τῆς γῆς κατῆλθε, καὶ Ἄγγελος φωτὸς, τῇ Θεοτόκῳ ἐβόα· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν παστάδα μόνη φυλάξασα, σύλληψιν συλλαβοῦσα, τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν καὶ Κύριον· ἵνα τῆς πλάνης σώσῃ ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Μεσοπονήσαντες, νῦν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς προσκύνησιν, Χριστέ μου φθάσαντες, τοῦ ζωηφόρου σου Σταυροῦ, προσπίπτοντες βοῶμέν σοι· Μέγας εἶ Φιλάνθρωπε, καὶ μεγάλα τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐφανέρωσας τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον· ὃν φόβῳ προσκυνοῦντες κραυγάζομεν· Δόξα τῇ ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ α΄. ᾠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ἡ φωτοφόρος τοῦ Σταυροῦ προσκύνησις, πᾶσιν ἐπέφανεν, ἡλιακὴν αἴγλην, σωτηρίας πέμπουσα, καὶ πάντας κραυγάζουσα τοὺς παθῶν ἀμαυρώσει κεκρατημένους· συνδράμωμεν, τοῦτον καθαρῶς κατασπάσασθαι.

Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι, καθαρωτάτῳ νοΐ, τῷ καθαρῷ μόνῳ, δεῦτε ἐκβοήσωμεν, φωνὴν εὐχαριστήριον· Σὺ τὸ Αἷμά σου Λόγε, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων δέδωκας, σὺ καὶ τῷ Σταυρῷ ἁγιάζεις ἡμᾶς.

Συμποδισθεὶς ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφεως, τραῦμα ἐξαίσιον, διὰ παντὸς κεῖμαι, Σῶτερ ὁ τὴν ἔκπτωσιν, τῶν Πρωτοπλάστων πάθει σου, τοῦ Σταυροῦ ἀνορθώσας, ἀνόρθωσον καὶ ὁδήγησον, σοῦ πρὸς θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν. Οἴμοι Τέκνον! ὠδῖνας ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἑβδομὰς ἁγία, καὶ φωσφόρος αὕτη, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, προτιθεμένη Κόσμῳ· δεῦτε ἀσπασώμεθα, φόβῳ τε καὶ πόθῳ, τὰς

ψυχὰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ψυχὰς φωτιζόμενοι, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα Χριστὸν, ἐν ᾄσμασι δοξάζοντες.

Τὸν Σταυρόν σου πάντες προσκυνοῦμεν Χριστὲ, προπομπὴν ποιούμενοι, τῆς Ἀναστάσεώς σου ὑμνοῦμεν τοὺς ἥλους σου, τιμῶμεν καὶ τὴν λόγχην σου, τὰ χείλη καὶ τὰ ὄμματα, ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, ἐν τούτοις ἁγνιζόμενοι.

Δόξα.

Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, οὐσίας ὑμνουμένη, Πάτερ Υἱὲ σὺν Πνεύματι, τῷ ὑπερπαναγίῳ, ἄναρχε ἀΐδιε, ἄκτιστε Θεότης, ἡ τοῦ φωτὸς πηγὴ καὶ ζωή. Σὲ προσκυνοῦμεν πάντες βροτοὶ τὴν τὸ πᾶν οὐσιώσασαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε Θεοτόκε ἁγνὴ, Χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τεσσαράκοντα νηστειῶν σταδίου, μέσον διϊππεύοντες, δεῦτε τῇ διαθέσει, Χριστῷ συναπίωμεν, πρὸς τὸ θεῖον Πάθος· ἵνα συσταυρωθέντες αὐτῷ, κοινωνοὶ γενώμεθα, τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Ὁ Εἱρμός.

« **Ἄ**σωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι θαυμαστὰ τέρατα ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· πόντῳ γὰρ ἐκάλυψε τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραήλ· αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται. »

Ὠδὴ Η, Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸν ἰοβόλοις πάθεσι, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, τετραυματισμένην κεκτημένον Κύριε, ἐλέησον οἴκτειρον, τῷ σῷ Σταυρῷ θωράκισον καὶ ταῖς ἐκ πλευρᾶς σου κενωθείσαις ῥανίσι, προθύμως ἵνα μέλπω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους πάλαι σε, Μωϋσῆς προετύπωσε, χεῖρας ἀνυψῶν, καὶ Ἀμαλὴκ τροπούμενος, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ὃν προσκυνοῦντες σήμερον, τρέπομεν δαιμόνων τὰ ἀλλόφυλα στίφη, καὶ πίστει μελῳδοῦμεν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ παθῶν κλονούμενον, ὑπ' ἐχθρῶν σκελιζόμενον, ὑπὸ συνηθείας πονηρᾶς ἑλκόμενον, οἰκτείρησον Εὔσπλαγχνε, τῷ σῷ Σταυρῷ θωράκισον, ὅπως μελῳδῶ ἐν ἀκλονήτῳ καρδίᾳ. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὀδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ὀλολύζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων, συνοχὴν μὴ φέρουσα, Σταυρῷ ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὅραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει, ἀπαθής; πάντων θέλων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλευθερῶσαι.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ προτεθέντα, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ θεώμενοι, φόβῳ καὶ πίστει ἀδελφοὶ, προσελθόντες προσκυνήσωμεν αὐτῷ ἀναβοῶντες. Σὺ τὴν ζωὴν ἐξήνθησας, τοῖς βροτοῖς φωτοφόρε.

Τροπαιο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τροπαιοφόρον ἐν πολέμοις, Οὐρανός σε καθυπέδειξε, ζωοποιὲ ἡμῶν Σταυρὲ, Βασιλέων ὅπλον ἄμαχον, ἐχθρῶν ὁ καθαιρέτης Ἐκκλησιῶν τὸ κέρας, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Πατέρα ἅγιον δοξάζω καὶ Υἱὸν ἅγιον σέβω, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ὑμνῶ, ὁμοούσιον Τριάδα ἁπλῆν, Θεὸν ἕκαστον τούτων, φῶτα καὶ φῶς, ὡς ἐξ Ἡλίου ἑνὸς προϊόντα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτε· χαῖρε βάτε ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ στάμνος ἡ χρυσῆ· χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον· χαῖρε Θεοτόκε ἐλπὶς ἀρραγὴς, καὶ τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Νηστείαν ἐκμεσάσαντες, εὐθαρσήσωμεν τῷ πνεύματι, πρὸς τὸ ἑξῆς νεανικῶς, εὐδρομοῦντες σὺν Θεῷ ἀδελφοί· ὅπως καὶ τὸ Πάσχα περιχαρῶς ὀψώμεθα, τοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ...

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν Ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεὸν, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη, καὶ βουνοὶ, καὶ βυθὸς, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην καὶ Ποιητὴν, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐγγόνους πάλαι Ἰακὼβ, εὐλογῶν προδιετύπου τρανότατα, Σταυρὸν τὸν τίμιον· δι' οὗ Οἰκτίρμον, ἡμᾶς εὐλόγησον, ἁγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν παρεχόμενος, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτὸν, καὶ τὸν πάντων Λυτρωτήν σε δοξάζουσι.

Νηστείας ὕδατι πιστοὶ, καθαρθέντες καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, τὸ ζωοδώρητον, καὶ θεῖον Ξύλον περιπτυξώμεθα· πρόκειται πᾶσιν ἐμφανῶς, βρύον θείαν ἄφεσιν, καὶ φῶς οὐράνιον, καὶ ζωὴν καὶ ἀληθῆ ἀγαλλίασιν.

Κριτήν σε οἶδα φοβερὸν, ἐλευσόμενον ἐν δόξῃ Θεότητος, πάντων τὰ κρύφια, ἐλέγχειν τότε, μέλλοντα Κύριε· διό σοι κράζω Ἀγαθέ· Ἥμαρτον συγχώρησον· μὴ θριαμβεύσῃς μου, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ πλημμελήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα πάλαι ἡ Ἀμνὰς, θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν καθελκόμενον, καὶ σκοτιζόμενον, ἡλίου φέγγος, κλαίουσα ἔλεγεν· Ἥλιε δόξης Ἰησοῦ, ἔδυς θανατούμενος· ἀλλὰ ἀνάτειλον, τῆς ἐγέρσεως τὸ φῶς τοῖς ποθοῦσί σε.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Εἰς τὸν τόπον οἱ πόδες οὗ ἔστησαν, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, προσκυνήσωμεν ἅπαντες σήμερον, τὸν σεπτότατον Σταυρὸν, ὡς Δαβὶδ ἀνακράζει, ὁ θεοφωτότατος· καὶ γὰρ ὁ ἅπαντα περιέχων δρακὶ, ἐν τούτῳ βέβηκεν.

Οἱ τὴν γῆν κατοικοῦντες προσέλθετε, τῇ νηστείᾳ καθαροὶ, καὶ προκείμενον βλέποντες σήμερον, τὸν πανσέβαστον Σταυρὸν, προσκυνήσατε φόβῳ, καὶ πίστει εὐφραίνεσθε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νεσθε, καὶ συναγάλλεσθε, τὸν ἁγιασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἀρυόμενοι.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονάς ἐστιν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριὰς, ἑνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις εἰδικῶς, μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται, ἓν οὖσα τρισσεύεται, αὕτη Πατήρ ἐστιν, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε; καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον· ἀλλὰ φράζε μοι τὸ, Πῶς; Μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη, τῆς θεοτοκίας μου· τοῦτο πανάληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ Θεῷ πᾶς ὁ λαὸς, ὅτι βλέποντες νῦν ἀσπαζόμεθα, τὸν πανάγιον Σταυρόν· γνῶτε οὖν καὶ ἡττᾶσθε, ἐν τούτῳ οἱ δαίμονες· ἔθνη τὰ βάρβαρα γνῶτε, καὶ ἡττᾶσθε, δι' οὗ μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλαστήσασαν Ἡσαΐας, κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως Χριστὲ, τὴν ταπείνωσιν ἔδειξας, σεαυτὸν κενώσας, καὶ μορφὴν δούλου λαβὼν, τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγάλαυχον εὐχὴν μὴ προσιέμενος, τοῦ δὲ Τελώνου τὸν συντετριμμένον στεναγμὸν, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐν τοῖς ὑψίστοις προσδεχόμενος· διὸ κἀγὼ βοῶ σοι· Ἱλάσθητι ὁ Θεὸς, ἱλάσθητι, Σωτήρ μου καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει, οἱ Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος βαρύς.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς, λαὸν ἡμαρτηκότα, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀγαθὸς ὑπάρχων· σὲ γὰρ δοξάζει πᾶσα ἡ γῆ, καὶ δεόμεθα· Φεῖσαι ἡμῶν ἅγιε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ξα'.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου.

Στίχος. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου;

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· Ὃν τρόπον εἴρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτω μενεῖ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νεῖ, τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. Αὕτη ἡ βουλή, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει; τοῦ ἔτους οὗ ἀπέθανεν Ἄχαζ ὁ βασιλεύς, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. Μὴ εὐφρανθείητε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι· συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετώμενοι· καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ, πένητες δὲ ἄνθρωποι ἐπ' εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ τὸ σπέρμα σου ἐν λιμῷ, καὶ τὸ κατάλειμμά σου ἀνελεῖ. Ὀλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμὸς ξβ'.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου.

Στί. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Μέσον διϊππεύοντες σήμερον, ἡμερῶν τῆς ἐγκρατείας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἐν τούτῳ ὑψωθέντα, μέσον γῆς ὡς κραταιόν, Σωτῆρα, καὶ Θεὸν δοξολογήσωμεν, βοῶντες· Θεωροὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τῶν Παθημάτων σου Δέσποτα, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀναστάσεως, δωρούμενος, ἱλασμὸν ἡμῖν, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Πάθη ταπεινώσωμεν σώματος, τῶν βρωμάτων ἀποχῇ, καὶ ἡδονῶν ἀποστροφῇ, καὶ τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ περιπτυξώμεθα πιστῶς· ὁρᾶται, ἐμφανῶς γὰρ προσκυνούμενος, καὶ πάντας, ἁγιάζει θείᾳ χάριτι, καὶ τῷ Κυρίῳ βοήσωμεν· Εὐχαριστοῦμέν σοι Εὔσπλαγχνε, τῷ σώζοντι, διὰ τούτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Θεοτόκον.

Νῦν τὸν Σταυρὸν προσκυνοῦντες, πάντες κραυγάζομεν· Χαῖρε ξύλον τῆς ζωῆς· χαῖρε σκῆπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε βροτῶν δόξα ἐπουράνιε· χαῖρε Ἀνάκτων τὸ καύχημα· χαῖρε τὸ κράτος τῆς Πίστεως· χαῖρε ὅπλον ἀήττητον· χαῖρε τῶν ἐχθρῶν φυγαδευτήριον· χαῖρε φέγγος λαμπρόν, σωτήριον τοῦ Κόσμου· χαῖρε Μαρτύρων τὸ μέγα κλέος· χαῖρε σθένος Δικαίων,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ων· χαῖρε Ἀγγέλων λαμπρότης· χαῖρε πάνσεπτε.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ξγ'.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Στίχος. Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθείς· Οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν, διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα. Πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ θερισμὸς, ψῦχος καὶ καῦμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουσι· καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· καὶ ὁ φόβος ὑμῶν καὶ ὁ τρόμος ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα· καὶ πᾶν ἑρπετὸν, ὅ ἐστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. Πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε· καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ, καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. ξδ'.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς, ἐν Σιών.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. Βδέλυγμα Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται κακῶν· ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστόν. Ὥσπερ ἐνώτιον χρυσοῦν ἐν ῥινὶ ὑὸς, οὕτω γυναικὶ κακόφρονι κάλλος. Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθή· ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται· εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες, πλείονα ποιοῦνται, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες τὰ ἀλλότρια, ἐλαττονοῦνται. Ψυχὴ εὐλογημένη πᾶσα ἁπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων. Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν· εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος. Τεκταινόμενος ἀγαθὰ, ζητεῖ χάριν ἀγαθήν· ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ, καταλήψεται αὐτόν. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, οὗτος πεσεῖται· ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων, οὗτος ἀνατελεῖ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς· ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων· εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν, ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων. Κρείσσων ὁ εὑρίσκων χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι εἰς αἷμα, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δίς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεγαλορρήμων Φαρισαῖος, ἐβδελύχθη καυχησάμενος, καὶ Τελώνης ταπεινόφρων, διὰ σιγῆς ἐδικαιώθη προσευξάμενος· διὸ τῶν ἑκατέρων μαθοῦσα ψυχή μου τὸ διάφορον, τὴν ταπεινοφροσύνην ἑλοῦ καὶ κατάσπαζε· Χριστὸς γὰρ ταπεινοῖς ἐπηγγείλατο, διδόναι χάριν ὡς φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐγὼ Παρθένε ἁγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἁγνὴ βοηθῆσαί μοι.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὰ Τριαδικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, εἰς τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικὰ καὶ Θεοτοκίον τὰ τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.

Ἐγκρατείᾳ λαμπρύναντες, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὸν Σταυρὸν προσκυνήσωμεν, τὸν σωτήριον, ἐν ᾧ Χριστὸς προσηλώθη, καὶ βοήσωμεν αὐτῷ. Χαῖρε νηστευόντων ἡ τρυφή, καὶ βεβαία βοήθεια· χαῖρε ἀναιρέτα τῶν παθῶν τῶν δαιμόνων ἀντίπαλε· χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα Καθίσματα. Ἦχος ὁ αὐτός.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὥσπερ ζωὴν τῆς Κτίσεως, τὸν σὸν Σταυρὸν προκείμενον, ἡ Οἰκουμένη ἀσπάζεται Κύριε, καὶ προσκυνοῦσα κράζει σοι· Τῇ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νεργείᾳ, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, τοὺς εὐλογοῦντάς σε, διὰ τῆς ἐγκρατείας συντήρησον Πολυέλεε.

Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν β'. ᾠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β'. ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

« **Ἴ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, ὁ πάλαι τὸν Ἰσραὴλ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ διαγαγὼν, καὶ σώσας καὶ θρέψας, καὶ ἐκ δουλείας πικρᾶς, ἐλευθερώσας Φαραώ.»

Μέσον τῆς Κτίσεως, ὃν καθυπέμεινας Σταυρὸν, Μεσσία Λόγε Θεοῦ, τῷ τῆς Νηστείας σήμερον μεσασμῷ, πιστῶς προσκυνοῦμεν, αἰτούμενοι κατιδεῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τὴν σήν.

Ράβδῳ δυνάμεως, προτυπωθείσῃ τῷ Μωσῇ, τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διατεμόντες φθάσωμεν πρὸς γῆν, τῆς ἐπαγγελίας, καὶ μάννα τοῦ νοητοῦ, ἐμφορηθῶμεν δαψιλῶς.

Τίς μὴ θρηνήσει σε; τίς μὴ πενθήσει σε ψυχὴ, ποθοῦσαν τὰ πονηρὰ, οὐκ ἐκζητοῦσαν πόθῳ τὰ ἀγαθὰ, δικαίου Κριτοῦ δὲ, καταφρονοῦσαν, ἀεὶ μακροθυμοῦντος ἐπὶ σοί; Θεοτ.

Σάρκα γενόμενον, ἀναλλοιώτως τὸν Χριστὸν, Παρθένε κυοφορεῖς· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, σαρκικῶν παθῶν ἀπαλλάξαι, τοὺς προσκυνοῦντας Σταυρὸν, ὃν καθυπέμεινε σαρκί.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος· ἦχ. πλ. δ'. Ἴδετε ἴδετε.

« **Ἴ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ τῇ οἰκουμένῃ, τὸν Σταυρόν μου παρασχὼν, ὅπλον σωτηρίας, εἰς τὸ νῦν προσκυνεῖσθαι αὐτὸν, ὅπως οἱ ἀσπαζόμενοι, καταργῶσι τοῦ ἐχθροῦ τὰ μηχανήματα.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ πολυέλεος, ὅτι δέδωκας τὸν ζωοποιόν σου, προσκυνεῖσθαι νῦν Σταυρὸν, ἔνθα σου αἱ χεῖρες, καὶ οἱ πόδες ἡλώθησαν· ἐν ᾧ τὸ αἷμα ἐῤῥύη, τῆς ἀχράντου σου Πλευρᾶς, ζωὴν πηγάζον ἡμῖν. Δόξα.

Υπερτελεστάτη Μονὰς, ὑπέρθεε, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενὲς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, δι' Υἱοῦ δὲ φανὲν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Αῤῥητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἁγνεύεις ἐνταῦτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; Ὡς εἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν, ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ Μωσῆς ὁ μέγας, προδιετύπωσε, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν, χεῖρας ἐκπετάσας, καὶ πορθήσας Ἀμαλὴκ· σὲ ἐκτυποῦντες ἐν σκιαῖς καὶ ἀέρι, ἡμεῖς ἐκτρέπομεν καὶ νικῶμεν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μεν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὑμνολογοῦντες Χριστόν.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων δίχα ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.»

Ὠδὴ Η. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ὁ συσσείσας θεμέλια, πάσης τῆς γῆς ὡς Θεὸς, ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ, ἄσειστον πᾶσιν ἐδωρήσω, πιστοῖς ἔρεισμα Κύριε, τὸ σωτήριον ὅπλον τοῦ Σταυροῦ σου· ὅνπερ προσκυνοῦντες, σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαστράπτον θεώμενοι, ὑπὲρ ἡλίου αὐγὰς, τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, δεῦτε νηστείᾳ ἀστραπτόμενοι, νῦν ἀσπασώμεθα, ἀρυόμενοι χάριν φωτοφόρον, σκότος ἐκμειοῦσαν, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕδωρ ζῶν τὸ ἁλλόμενον, εἰς αἰωνίαν ζωὴν σὺ ὑπάρχων Λόγε, αἷμα καὶ ὕδωρ, ἐκ πλευρᾶς ἐν Σταυρῷ, ἔβλυσας Δέσποτα, ἁμαρτίας χειμάῤῥους ἀναστέλλων. Ὅθεν δυσωπῶ σε· Ξήρανον παθῶν μου, τὰς πονηρὰς ἐκβλύσεις.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ὡς ἁγίασμα, τὸν ἐν ἁγίοις Θεὸν, ἀναπεπαυμένον, τίκτεις ἁγία, Θεομῆτορ ἁγνὴ, πάντα τὰ πέρατα, ἁγιάζοντα θείᾳ προσκυνήσει, σήμερον Παρθένε, Ξύλου πανα̇γίου, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοί.

Δεῦτε ἴδωμεν λαοὶ, τὸ ζωηφόρον ξύλον νῦν προκείμενον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπάγη ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺν φόβῳ ὑμνοῦντες τοῦτον προσκυνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τρισσύνθετον Σταυρὸν, ὡς τῆς Τριάδος τύπον ἀνυμνήσωμεν, καὶ προσκυνοῦντες φόβῳ ἀνακράξωμεν. Εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριὰς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἱότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, ὡς Θεὸν τὰ τρία δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μόνη ἀφθόρως κύεις, μόνη θηλάζεις βρέφος μὴ λοχεύουσα, μόνη τὸν Κτίστην τίκτεις καὶ Δεσπότην σου, εἰ καὶ δούλη καὶ μήτηρ, σὲ Παρθενομῆτορ, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, ὁ ὀμματώσας λόγῳ, πηρωθέν μου σὺ, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα, πάλιν ἄνοιξον, ἵνα βλέψω τὸ φῶς, τῶν σῶν προσταγμάτων, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοὶ, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς

τοῦ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Σταυρῷ σου λύσας τὴν ἀρχαίαν ἀρὰν, καὶ τοῦτον ἡμῖν δωρησάμενος, κραταίωμα καὶ καταφυγὴν, καὶ ἀσφαλῆ κρηπῖδα· δι' οὗ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, νῦν κερατιοῦμεν.

Ὅτι σειραῖς συσφίγγομαι, ἀμετρήτων μου κακῶν, καὶ τὰς τρίβους σου τὰς σωτηρίους Χριστὲ, ἑκὼν ἐπιγνῶναι οὐ βούλομαι, τῷ σῷ με ἐπίστρεψον Σταυρῷ, τὴν πώρωσίν μου λύων, δι' ἄφατον ἔλεος, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας.

Τὴν Φαρισαίου ἔπαρσιν, μιμησάμενος κακῶς, κατηνέχθην, πτῶμα χαλεπὸν καὶ δεινὸν, καὶ κεῖμαι ἐχθρῶν καταπάτημα· ἀλλ' οἰκτεῖρον σῶσόν με Χριστὲ, σεαυτὸν δι' οἶκτον, ταπεινώσας ὕψιστε, Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Θεοτοκίον.

Αἱ γενεαί σε ἅπασαι, μακαρίζουσιν Ἁγνή· Ἰησοῦς γὰρ μόνος, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς σῆς νηδύος, αὐτὸς ὡς ἐπίσταται, ἐποίησε Κόρη μετὰ σοῦ, Παρθένε μεγαλεῖα· ὃν δυσώπει σώζεσθαι, ποίμνην καὶ λαόν σου.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ σταυρῷ σου λύσας, τὴν ἀρχαίαν ἀρὰν, καὶ τοῦτον τιθεὶς ἡμῖν εἰς προσκύνησιν· αὐτὸν ἀσπαζόμενοι πιστῶς, αὐτὸν καὶ ἀνυμνοῦντες, σοῦ τὸ μέγα ἔλεος, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Τῆς Ἐκκλησίας καύχημα, σὺ εἶ τίμιε σταυρὲ, βασιλείας ὅπλον, καὶ τοῦ κόσμου παντὸς, εἰρήνης βραβεῖον θεότευκτον. Σταυρὲ Ὀρθοδόξων ἡ χαρὰ, τῆς Οἰκουμένης φύλαξ, φύλαξον ἁγίασον, τοὺς σὲ προσκυνοῦντας. Δόξα.

Τριὰς ἁγία δόξα σοι, ἡ ὁμότιμος Μονὰς, θεία φύσις, μία βασιλεία φρικτή· ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς σὺν τῷ Πνεύματι, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον παντὶ, ἡ ἄναρχος θεότης, σῶσον τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ πάντων Κτίστῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἵστατο, ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ, τὸν Ποιμένα καὶ Δεσπότην αὐτῆς, ὁρῶσα πικρῶς ἐπωδύρετο, καὶ σπλάγχνα κινοῦσα ἐπὶ σοὶ, Χριστὲ ἀνεκαλεῖτο· Τί τὸ ξένον θέαμα; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Μανασσῆν ὡς ἔσωσας, μεταγνόντα ὁ Θεὸς, σῶσον κἀμὲ, δάκρυσι μετανοοῦντα πικρῶς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν δοῦλόν σου· ἐξέκλινα γάρ μου τὴν ψυχὴν, ὡς πάλαι Ἰσραὴλ ἐκεῖνος, πάσας τὰς ἡμέρας μου, ζῶν ἐν ἀσωτίᾳ.

Ὁ Εἱρμός.

«Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας, σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δὶς, ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου, τὴν ἐξ οἰήσεως ἐννοοῦσα ψυχή μου κατάκρισιν, καὶ τοῦ ταπεινόφρονος Τελώνου, τὴν δι' ἐξαγορεύσεως

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρεύσεως πταισμάτων, ἐπιγνοῦσα δικαίωσιν· τοῦ μὲν ἀποθέσθαι κατεπείγου, τὴν ἐπ' ἀρετῆς προπέτειαν· τοῦ δὲ προλαβέσθαι, τὴν ἐφ' οἷς ἐπλημμέλησας ἐξομολόγησιν· διεγείρου τὴν ἀταπείνωτον σεαυτῇ καρπουμένη, διὰ μετριοπαθείας ὕψωσιν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Μάρτυρες, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Η σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Προκείμ. ἦχ. πλ. δ'. Ψαλμὸς ξέ.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, καὶ ὑμνήσω τὸ Ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γένοιτο Κύριε. Ὅτι ἔθηκας πόλιν εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς, τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια· ἀσεβῶν πολις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ. Διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχὸς, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε· ἐγένου γὰρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι' ἔνδειαν σκέπη· ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς· σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων· ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιὼν, ὅτι ῥύσῃ αὐτοὺς ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας. Καύσων ἐν σκέπῃ νέφους, κληματίδα ἰσχυρῶν ταπεινώσει. Καὶ ποιήσει Κύριος Σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πότον λιπασμάτων, πότον τρυγιῶν· πίονται ἐν εὐφροσύνῃ, πίονται οἶνον, χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Καὶ ἐροῦσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς· οὗτος Κύριος· ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα, καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ξς'.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Στίχ.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχος. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

ΤΗ: ΤΡΙΤΗ: ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στί. ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μέσον γῆς ὑπέμεινας, Σταυρὸν καὶ Πάθος Οἰκτίρμον, πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν παρεχόμενος· μεσασμῷ σήμερον, Νηστειῶν ἅπαντες, διὰ τοῦτο εἰς προσκύνησιν, αὐτὸν προτίθεμεν, καὶ περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα· ἰδεῖν σου τὰ Παθήματα, καὶ τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν, ἐκλελαμπρυσμένοι, ταῖς θείαις ἀρεταῖς Λόγε Θεοῦ, ἀναδειχθείημεν ἅπαντες, μόνε πολυέλεε. Ὅμοιον.

Νεκρὸς ἐχρημάτισας, ἐπὶ Σταυροῦ ἡπλωμένος, καὶ λόγχῃ νυττόμενος, καὶ χολὴν Μακρόθυμε ποτιζόμενος, ὁ Μεῤῥᾶς ὕδατα, ἐν χειρὶ Δέσποτα, Μωϋσέως εἰς γλυκύτητα, μεταβαλόμενος· ὅθεν δυσωπῶ σε καὶ δέομαι. Τὰ πάθη τὰ πικρότατα, ἐκ τῆς διανοίας μου ἔκτιλον, καὶ τῆς μετανοίας, τῷ μέλιτι γλυκάνας μου τὸν νοῦν, προσκυνητήν με ἀνάδειξον, τοῦ τιμίου Πάθους σου.

Ἄλλος. Ἦχος ά. Ὁ πάλαι τῷ Μωσῆ.

Ὃν πάλαι Μωϋσῆς προτυπώσας, ἐν ταῖς παλάμαις αὐτοῦ, κατετροποῦτο τὸν Ἀμαλὴκ, μέγαν Σταυρὸν, σήμερον ἐπ' ὄψει ἡμῶν βλέποντες, λαοὶ προτεθέντα, φρικτῶς, ψαύσωμεν ἐν ἁγνότητι νοῦ τε καὶ χειλέων· ἐν αὐτῷ γὰρ Χριστὸς ὑψώθη, ἀπονεκρώσας τὸν θάνατον· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, ἅπαντες καταξιούμενοι, ἐν ᾠδαῖς θεοπνεύστοις, τοῦ παντὸς τὸν Σωτῆρα ὑμνολογοῦντες, προσευξώμεθα προφθάσαι, καὶ αὐτὴν τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν.

Ἕτερα, ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὸ τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενον, πεφηνὸς ξύλον σήμερον, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὸν Σταυρὸν, δι' οὗ περ, θάνατος ἐτρώθη, καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῖν, τοῖς ἐπταικόσιν ἐκαινουργήθη σαφῶς, τῷ ῥυσαμένῳ κράζοντες. Ὁ δι' ἡμᾶς ἑκουσίως παθὼν, ἵνα σώσῃς τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κράτος ἀπροσμάχητον, Χριστιανοῖς ἡμῖν δέδοται, ὁ Σταυρός σου Σωτὴρ ἡμῶν· δι' οὗ τὰ ἀλλόφυλα, τῶν ἐθνῶν τροποῦνται, πλήθη καὶ εἰρήνη, τῆς Ἐκκλησίας σου Χριστὲ, ἐπισκιάζει ὀρθοδοξούσης καλῶς· ὃν περ νῦν ἀσπαζόμενοι, καὶ σοὶ θερμῶς ἀνακράζομεν. Τῆς μερίδος ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς τῶν Ἁγίων σου.

Δάκρυσι καθάραντες, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ νηστείᾳ ἁγνίσαντες, δεῦτε προσκυνήσωμεν τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, δι' οὗ καταργοῦνται, τὰ ψυχοφθόρα τῆς σαρκὸς, τῇ ἐγκρατείᾳ ἀνασκιρτήματα· τῷ σταυρωθέντι κράζοντες· Τῆς σῆς Σωτὴρ καταξίωσον, τριημέρου Ἐγέρσεως, προσκυνῆσαι τὴν ἔλλαμψιν.

Δόξα,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους γεύεται, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται, ὁ καλύπτων Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται χλεύης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρί, ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελλοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας δέχεται, ὀνειδισμοὺς καὶ κολαφισμούς, καὶ πάντα ὑπομένει, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός, ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἑσπέρας. Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξζ'.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Ὀνόματι αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς, καὶ πάσῃ ψυχῇ ζώσῃ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς· καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς ὕδατος, τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν, εἰς γενεὰς αἰωνίους. Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ ἔσται ἔτι ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκης αἰωνίου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἧς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκός, ἥ ἐστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ξή.

Ἡ σωτηρία μου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός· νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται. Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθείς, καὶ προσδεόμενος ἄρτου. Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ· τὰ δὲ σπλάγχνα

τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν ἀσεβῶν, ἀνελεήμονα. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν. Ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν. Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν, κακαί· αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν, ἐν ὀχυρώμασι. Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδας ἁμαρτωλός· ἐξολισθαίνει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. Ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις, ἐκθλίψει ψυχάς. Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀντεπόδομα δὲ χειλέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν· εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός. Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ· κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανοῦργος. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀναγγελεῖ δίκαιος· ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος. Εἰσὶν, οἳ, λέγοντες, τιτρώσκουσιν ὡς μάχαιρα· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται· Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν· μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακά· οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην, εὐφρανθήσονται. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον· οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ· ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δίς. Ἦχος γ'.

Νικῶν τὸν Τελώνην τοῖς παραπτώμασιν, οὐ ζηλῶ τῇ μετανοίᾳ· τοῦ δὲ Φαρισσαίου μὴ κεκτημένος τὰ κατορθώματα, μιμοῦμαι τὴν οἴησιν· ἀλλ' ἡ τῆς σῆς ταπεινώσεως ὑπερβολὴ, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν δαιμονικὴν ὑψηλοφροσύνην, ἐν τῷ σταυρῷ καθελὼν, τοῦ μὲν, τῆς προτέρας πονηρίας, τοῦ δὲ, ἐσχάτης ἀπονοίας, ἀλλοτρίωσόν με, τὴν ἑκατέρων χρηστὴν διάθεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ μου βεβαιώσας καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁρῶσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα ἐπὶ σταυροῦ, γυμνὸν κρεμάμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, καὶ ἐπωδύρετο· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἠμαύρωσε, καὶ ἡ γῆ ἐκυμαίνετο· πέτραι δὲ ἐσχίζοντο καὶ Ναοῦ φαιδρότης διεῤῥήγνυτο· νεκροὶ ἐξανίσταντο ἐκ μνημάτων, καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγουσαι, Ὢ τοῦ θαύματος! ὁ κριτὴς κρίνεται, καὶ πάσχει θέλων, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὰ Τριαδικὰ, καὶ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἦχος πλ. β΄. Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου.

Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, ἁγιάζων ὁ θεῖος, καὶ πανσεβάσμιος Σταυρὸς, εἰς προσκύνησιν κεῖται· προσέλθωμεν ἐν συνειδήσει καθαρᾷ· ἀντλήσωμεν ἁγιασμὸν καὶ φωτισμὸν, καὶ φόβῳ ἐκβοήσωμεν, Σωτὴρ ἡμῶν φιλάνθρωπε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρισταμένη τῷ σταυρῷ, ἡ Ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἄνευ σπορᾶς, τεχθέντος ἀνεβόησε· Ῥομφαία τὴν καρδίαν μου, διῆλθεν ὦ Υἱὲ, μὴ φέρουσα κρεμάμενον ἐν ξύλῳ σε ὁρᾶν, ὃν τρέμουσι τὰ σύμπαντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεόν. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολ. Καθισ. ἕτερα.

Ἦχος ά. Ἀπεγνωσμένην.

Λαμπροφοροῦντες ταῖς ἀρεταῖς προσέλθωμεν, τῆς ἐγκρατείας τὸ καθαρὸν κτησάμενοι, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον, βοῶντες προσκυνήσωμεν· Ἁγίασον ἡμῶν σὺν ταῖς ψυχαῖς, καὶ τὰ σώματα· ἀξίωσον ἡμᾶς, καὶ τοῦ ἀχράντου Πάθους σου, ὁ μόνος Θεὸς ἁπάντων, χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Εἶτα τὸν ἑπόμενον Κανόνα, καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Μηναίου ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ πανσέβαστον προσκυνήσωμεν Ξύλον.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Θεοφάνους.

Ὠδὴ Α΄. ἦχ. δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐξεπέτασε, παλάμας τροπούμενος, τὰς ἐναντίας ἀρχὰς, προσκυνήσωμεν, νηστείᾳ φαιδρυνθέντες, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὁρᾶται προκείμενος, ἁγιασμὸν παρεχόμενος, Σταυρὸς ὁ σωτήριος· τούτῳ προσέλθωμεν, καθαγνίσαντες, καὶ σῶμα καὶ καρδίαν, καὶ ἀπαρυσώμεθα, χάριν σωτήριον.

Πυρί με καθάρισον, τῶν ἐντολῶν σου φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὰ σωτήρια, δίδου Παθήματα, νῦν θεάσασθαι, καὶ πόθῳ προσκυνῆσαι, Σταυρῷ τειχιζόμενον καὶ συντηρούμενον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀνάρτησιν βλέπουσα, τὴν ἐν Σταυρῷ σου Φιλάνθρωπε, ὠλόλυζε κράζουσα, ἡ σὲ κυήσασα· Πῶς κατάκριτος, ὁ μέλλων πάντα κρῖναι, ὁρᾶται κρεμάμενος, δόξης ὁ Κύριος;

Ὠδὴ Γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Νηστείας ἐν ὕδατι καρδίας, ῥιφθέντες τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πιστῶς περιπτυξώμεθα· ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, ὕδωρ ἡμῖν ἐπήγασεν, ὡς εὐεργέτης, ἀφέσεως.

Σταυροῦ τῷ ἱστίῳ πτερωθέντες, τὸν πλοῦτον σωτήριον ἰδοὺ, νηστείας ἐκμεσάσαντες, Μεσσία

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἰησοῦ ὁ Θεός· δι' οὗ ἡμᾶς τοῦ Πάθους σου, πρὸς τὸν λιμένα ἐγκαθόρμισον.

Ἐτύπου Μωσῆς σε ἐν τῷ ὄρει, ἐθνῶν εἰς ἀναίρεσιν Σταυρέ· ἡμεῖς δὲ ἐκτυποῦμέν σε, καρδίᾳ καθορῶντές σε, καὶ προσκυνοῦντες τρέπομεν, ἐχθροὺς ἀσάρκους τῇ δυνάμει σου. Σταυροθετ.

Βουλήσει σου ἄνθρωπος ἐγένου, Θεὸς ὤν, καὶ πάντων Ποιητής, καὶ νῦν Σταυρῷ κρεμάμενον, σὲ καθορῶ Υἱέ μου Χριστέ, ἡ σὲ τεκοῦσα ἔλεγε, καὶ τὴν καρδίαν τιτρώσκομαι.

Τὸ Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.
Ὠδὴ Γ'. ἦχ. πλ. β'. Κύριος ὢν πάντων.

Κύριος ὢν πάντων καὶ κτίστης Θεός, μέσον γῆς ἐπὶ Σταυροῦ ὑψώθης, πρὸς σεαυτὸν ἀνυψῶν, τὴν πεσοῦσαν ἀνθρώπων οὐσίαν, κακίστῃ τοῦ ἐχθροῦ συμβουλίᾳ· ὅθεν σε πιστῶς δοξάζομεν, τῷ σῷ πάθει στερεούμενοι.

Καθάραντες αἰσθήσεις νηστείας φωτί, τοῦ Σταυροῦ ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, πλουσιωτάτως πιστοὶ αὐγασθῶμεν· καὶ τοῦτον εὐλαβῶς, προκείμενον σήμερον ὁρῶντες, χείλεσιν ἁγνοῖς καὶ στόμασι, καὶ καρδίᾳ προσκυνήσωμεν.

Τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, προσκυνήσωμεν Σταυρὸν τὸν θεῖον, πέτρα Θεοῦ ἐντολῶν, στηριχθῆναι, τοὺς πόδας αἰτοῦντες, ψυχῆς ἡμῶν καὶ κατευθυνθῆναι, ταύτης διαβήματα ὁδόν, εἰς εἰρήνης θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἐξ ἀνάνδρου Χριστὲ προῆλθες, προσλαβόμενος ἐκ ταύτης σάρκα, ἔννουν καὶ ἔμψυχον· καὶ Σταυρῷ σου ἐχθρὸν ἀφανίσας, φθαρεῖσαν τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν, πάλιν ἀνεκαίνισας· διὸ δοξάζει τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.
Ἦχος ά. Στερέωσον Κύριε.

Κροτήσατε ἅπαντα ὕμνοις τὰ πέρατα, καθορῶντα προσκυνούμενον τὸ Ξύλον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀπεκρεμάσθη, καὶ διάβολος ἐτραυματίσθη.

Προτίθεται σήμερον ὁ ζωηφόρος· χαρᾷ, δεῦτε προσκυνήσωμεν σὺν φόβῳ, τὸν τοῦ Κυρίου τίμιον Σταυρόν, ἵνα λάβωμεν ἅγιον Πνεῦμα. Δόξα.

Τρισάκτιστε Ἥλιε τρισσοκλεέστατον φῶς, Θεὲ Πάτερ Υἱέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, ἡ ἄναρχος φύσις καὶ δόξα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ῥῦσαι κινδύνων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσί σε τάξεις Ἀγγέλων εὐλογημένη, Θεοτόκε, πανύμνητε καὶ Παρθένε· μεθ' ὧν σε νῦν γένος ἀνθρώπων, ὡς ἀνύμφευτον δοξολογοῦμεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ἅψασθαί σου ζωηφόρε Σταυρέ, φρίττω γλῶσσαν καὶ διάνοιαν, προβλέπων, ὅτι ἐν σοὶ κατεκενώθη, τοῦ Κυρίου μου τὸ θεῖον Αἷμα. Ὁ Εἱρμός.

« Στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν ἐκτήσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου· ἐν αὐτῷ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας, καὶ ἐφώτισας τὴν Οἰκουμένην. »

Κάθισμα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κάθισμα αὐτόμελον, ἦχ. πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν, εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε. Δόξα.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ᾅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αἰνιττόμενον τὸν τύπον, τοῦ Σταυροῦ χεῖρας ἔτεινεν, ἐναλλὰξ ἐγγόναις, πάλαι Ἰωσὴφ ὁ ἀοίδιμος, ἐπευλογῶν καὶ σημαίνων τὴν σωτήριον, εὐλογίαν πάντας ἐφ' ἡμᾶς διαβαίνουσαν.

Συντηρούμενοι σφραγῖδι, τοῦ Σταυροῦ καὶ προκείμενον, ἐν ἀγαλλιάσει, πνεύματος αὐτὸν ἀσπαζόμενοι, πρὸς τὰ σωτήρια Πάθη ἐπειχθείημεν, τὰ ὀλέθρια πάθη σαρκὸς θανατώσαντες.

Τὸ σωτήριόν σε ὅπλον, τὸ ἀήττητον τρόπαιον, τὸ χαρᾶς σημεῖον, θάνατος δι' οὗ τεθανάτωται, περιπτυσσόμεθα δόξῃ κλεϊζόμενοι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, Σταυρὲ πανσεβάσμιε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρατός μοι καθωράθης ὁ Ἀγγέλοις ἀπρόσιτος, Ἰησοῦ Υἱέ μου, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενος· καὶ νῦν ὁρῶσά σε ξύλῳ καθηλούμενον ἐποδύρομαι, ἡ τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἔλεγεν.

Ὠδὴ Ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρὸς ἐχρημάτισας ἐπὶ Σταυροῦ ἡλούμενος, πάντων ἡ ζωὴ καὶ σωτηρία. Τοῦτον οὖν δίδου, κεκαθαρμένῃ ψυχῇ, Σῶτερ περιπτύξασθαι, καὶ σοῦ Πάθη τὰ σωτήρια, κατιδεῖν ἀγαλλόμενοι.

Παρίστανται τάξεις σοι, τῶν Ἀσωμάτων τρέμουσαι, Ξύλον ζωοδώρητον· ἐν σοὶ γάρ, τίμιον Αἷμα Χριστὸς ἐξέχεε, λύθρον ἀναστέλλων ἐναγές, δαίμοσι φερόμενον, ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ πλάσματος.

Ῥομφαίᾳ πληγέντα με τοῦ δυσμενοῦς ἰάτρευσον, Αἵματί σου Λόγε καὶ τῇ λόγχῃ, ἁμαρτιῶν μου τάχος διάρρηξον Σῶτερ τὸ χειρόγραφον βοῶ, βίβλῳ καταγράφων με, σωζομένων ὡς εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ βότρυς ὁ πέπειρος, πῶς ἐπὶ ξύλου κρέμασαι; Ἥλιε τῆς δόξης πῶς ἐπήρθης, φέγγος ἡλίου, σκοτίζων πάθει σου; Σῶτερ ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνάς, πάλαι ἀνεβόα σοι, μητρικῶς ἀλαλάζουσα.

Ὠδὴ ς'. Εὐδόκησε προτυπῶν

Συνέσεισας, τὸ τοῦ ᾅδου πηγνύμενος οἴκημα, τοῖς πιστοῖς δέ, ἀδιάσειστον ἔρεισμα γέγονας, καὶ βεβαία σκέπη, τοῦ Κυρίου Σταυρὲ πανσεβάσμιε.

Κατάκαρποι, ἀρεταῖς γεγονό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τες τρυγήσωμεν, Θείου Ξύλου, ζωηφόρους καρπούς, οὓς ἐβλάστησεν, ἁπλωθεὶς ἐν τούτῳ, Ἰησοῦς ἡ κατάκαρπος ἄμπελος.

Ὑμνοῦμέν σου Ἰησοῦ τὴν πολλὴν ἀγαθότητα, προσκυνοῦντες, τὸν Σταυρόν σου, τὴν Λόγχην, τὸν Κάλαμον· δι' αὐτῶν γὰρ εἷλες, τὸ τῆς ἔχθρας οἰκτίρμον μεσότοιχον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ναμάτων σε, ποταμὸν ζωηρρύτων ἐκύησεν, ἡ Παρθένος, ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, τὸν Σταυρῷ τεθέντα, καὶ κρουνοὺς σωτηρίας πηγάσαντα. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.»

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία·
Ὁ Οἶκος. Τρεῖς Σταυροὺς ἐπήξατο.
Ὅρα εἰς τὸν Κανόνα τῆς Κυριακῆς
Φύλλα 253.

Ὠδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Η ἀξίνη, Ἐλισσαῖος ἣν ἀνείλετο, ἐξ Ἰορδάνου Χριστέ, Σταυρὸν ἐδήλου· δι' οὗ, βυθοῦ ματαιότητος, ἔθνη ἀνείλκυσας, ἀναμέλποντα. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συναγάλλονται, τῇ γῇ τὰ ἐπουράνια, τῇ προσκυνήσει σου, Σταυρέ· καὶ γὰρ διὰ σοῦ, Ἀγγέλων ἀνθρώπων τε, ἕνωσις γέγονε, Παντοδύναμε, ἀναβοώντων Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς κυπάρισσον, συμπάθειαν ὡς κέδρον τε, πίστιν ἡδύπνοον, ὡς πεύκην ἀληθινήν, ἀγάπην προσφέροντες, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν, προσκυνήσωμεν, τὸν ἐν αὐτῷ δοξάζοντες λυτρωτὴν προσηλωθέντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ σαλεύσας τὰ οὐράνια ἐν μήτρᾳ σου, Θεὸς ἐσκήνωσε, πόλις Θεοῦ ἐκλεκτή· Σταυρῷ δὲ κρεμάμενος, Κτίσιν ἐσάλευσεν· ὃν ἱκέτευε, ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ με, τῇ αὐτοῦ συντηρηθῆναι.

Ὠδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἐξέτεινας χεῖρας ἐπὶ ξύλου, χειρὸς ἀκρατοῦς λύων ἁμάρτημα· λόγχῃ ἐκεντήθης δέ, ταύτῃ τὸν πολέμιον, κατατιτρώσκων Κύριε· χολῆς ἐγεύσω τε, ἐνήδονον κακίαν ἐξαίρων· ὄξος ἐποτίσθης, ἡ πάντων εὐφροσύνη.

Νοὶ καθαρῷ καὶ συνειδότι, λαμπρῶς προσελθόντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται τὸ τίμιον, Ξύλον καὶ σεβάσμιον· δι' οὗ Χριστὸς τὸν ἄτιμον, ὑπέστη θάνατον, τιμὴν ὑπερτιθεὶς ἀνωτάτην, τοῖς τῇ παραβάσει, δεινῶς ἀτιμασθεῖσι.

Ξύλῳ ἁμαρτίας ἐνεκρώθην, καὶ γεύσει τῇ ἐνηδόνῳ τεθανάτωμαι· ζώωσόν με Κύριε, ἔγειρόν με κείμενον, προσκυνητὴν ἀνάδειξον τῶν Παθημάτων σου, καὶ μέτοχον Ἐγέρσεως θείας, καὶ συγκληρονόμον, τῶν σὲ ἠγαπηκότων.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὑψούμενον βλέπων σε καὶ κάλλος, τῷ πάσχειν οὐκ εἶδος περικείμενον, ὅν περ σωματούμενον, ἔγνων ὡραιότατον, ὑπὲρ υἱοὺς ἀνθρώπων σε, μονογενὲς Υἱέ, ἡ Πάναγνος ἐβόα Παρθένος· δεῖξόν σου τὴν δόξαν, ἡ πάντων σωτηρία.

Τὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τὰ Τριῴδια.

Εἱρμὸς ἄλλος. Νόμων πατρῴων.

Μέσης ἡμέρας σταυρουμένου σου, μέσον τῆς γῆς βουλήσει Κόσμου τὰ πέρατα, μέσον φάρυγγος τοῦ δράκοντος, ἐξέσπασας Οἰκτίρμον· διὸ ἐν μέσῃ, θείων ἑβδομάδι Νηστειῶν, προσκυνοῦντες δοξάζομεν τὸν τίμιον Σταυρόν σου. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρᾶς σημεῖον ὅπλον ἄρρηκτον, τῆς Ἐκκλησίας τεῖχος Μαρτύρων καύχημα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων σθένος, ἐνδυναμώσας τὴν ἐξασθενοῦσάν μου ψυχὴν, προσκυνεῖν σε ἀξίωσον καὶ μέλπειν σοι βοῶντα. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θρηνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς νοῦν μου λάβω τὸ δικαστήριον, τὸ ἀδέκαστον Μακρόθυμε κατάκριτος ὑπάρχων· διό μου φεῖσαι, καὶ τὸν ἐπικείμενον κλοιὸν, τῆς ψυχῆς μου ἐλάφρυνον, ἵνα χαίρων κραυγάζω. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐτύπου βάτος τὸ μυστήριον, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου τόκου, Κόρη πανάμωμε· ὡς ἐκείνου γὰρ διέμεινας, ἀφλέκτως πῦρ τεκοῦσα, Χριστὸν Σωτῆρα, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν Σταυρῷ· ὃν δυσώπει ῥυσθῆναί με, πυρὸς τοῦ αἰωνίου. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Αὕτη ἡ κλητή.

Δεῦτε τὸν Σταυρὸν προτεθέντα Κυρίου, νηστείᾳ καθαρθέντες, περιπτυξώμεθα πόθῳ· θησαυρὸς γὰρ ἡμῖν ἁγιάσματός ἐστι, καὶ δυνάμεως· δι' οὗ ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὗτος ὁ Σταυρὸς τριμερὴς καὶ μέγας μικροφανὴς τυγχάνων, οὐρανομήκης ὑπάρχει· τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τοὺς ἀνθρώπους πρὸς Θεὸν, ἀναφέρει ἀεί· δι' οὗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα. Υἱὸν.....

Μίαν ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν οὐσίαν, δοξάζων οὐ συγχέω, μονοπροσώπως τὰ τρία, οὐδὲ τέμνω μορφὴν, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι· εἷς γὰρ ἐπὶ πάντων, Θεὸς ὁ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν μητράσιν ἐδείχθης παρθένος, Θεόνυμφε Μαρία, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τῆς ἁγνείας τὴν σφραγῖδα φυλάξασα. Σὲ μακαριοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦτο τὸ πανάγιον Ξύλον τιμάσθω, ὁ Προφήτης πάλαι, βληθῆναι ἀνακραυγάζει, εἰς τὸν ἄρτον Χριστοῦ, ὑπὸ Ἰσραηλιτῶν, τῶν σταυρούντων αὐτόν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

«Χεῖρας ἐν λάκκῳ βληθεὶς τῶν λεόντων, ποτὲ ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δανιὴλ ἀβλαβὴς, ἐκ τῆς τούτων καταβρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν τὸν πάντων Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠιδὴ Θ'. Ἅπας γηγενής.

Λόγχῃ σου Πλευρὰν, ἐνύγης ἀφέσεως, ἀναστομῶν μοι πηγάς· ξύλῳ προσηλώθης δὲ, τὴν διὰ ξύλου ἱστῶν κατάκρισιν, μέσον τῆς γῆς Φιλάνθρωπε· ὅπερ ἡμεῖς μεσασμῷ, τῆς Νηστείας, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἀνυμνοῦντες τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὄρη γλυκασμὸν, βουνοὶ ἀγαλλίασιν, πόθῳ σταλάξατε· ξύλα τοῦ πεδίου δὲ, Λιβάνου κέδροι περιχορεύσατε, τῇ προσκυνήσει σήμερον, τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· οἱ Προφῆται, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι καὶ Δικαίων σκιρτήσατε πνεύματα.

Νεῦσον εἰς λαὸν, καὶ κλῆρόν σου Κύριε, φόβῳ ὑμνοῦντά σε, θάνατον ἑκούσιον, δι' οὗ ὑπέστης· μὴ νικησάτω σου, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἄμετρος, πληθὺς κακῶν ἡμῶν, ἀλλὰ σῶσον, πάντας ὑπεράγαθε, τῷ Σταυρῷ σου ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεύματι τῷ σῷ, κλονεῖς τὸν ὁρώμενον, Κόσμον σταυρούμενος· μένεις δὲ κρεμάμενος, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγε· τὰ ἐμπαθῆ νοήματα, τοῦ Πρωτοπλάστου Χριστὲ ἐξηλῶσαι, θέλων καὶ ἰάσασθαι τὴν αὐτοῦ συντριβὴν ἀγαθότητι.

Τὰ Τριῴδια.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ὁ Ἐλισσαῖος, πάλαι ποταμοῦ τὴν ἀξίνην, ἀνέλκων ξύλῳ, σὲ τὸ ζωοδώρητον ἐτύπου Σταυρὲ ξύλον· δι' οὗ ἐκ βυθοῦ ἀνείλκυσε Χριςὸς τὰ ἔθνη, εἰδωλικῆς μανίας, ἐν σοὶ προσηλωθείς· ὅθεν σε προσκυνοῦντες, τὸ κράτος αὐτοῦ δοξάζομεν.

Ἡλίου σέλας, Σῶτερ μετεβλήθη εἰς σκότος, τῇ σῇ σταυρώσει, φέγγος τε σελήνης ἀπεσβέσθη, καὶ στοιχεῖα τρόμῳ ἠλλοιώθη ἅπαντα· διὸ βοῶ σοι. Ἀλλοιωθέντα σκότει παθῶν μου λογισμοὺς, Λόγε σῇ δεξιᾷ ἀλλοιώσας, φώτισον σῶσόν με.

Τῷ μώλωπί σου, ἴασαι ψυχῆς μου τὰ πάθη, Πλευρᾶς σου τρώσει παῦσον, ἐπωδύνους τε τὰς τρώσεις τῶν δαιμόνων· ἥλοις σου Χριστὲ ἐξήλωσας, τὰς ἐνηδόνους, καὶ ἐμπαθεῖς ὀρέξεις, διδούς μοι ἀπαθῶς Πάθη σου, τὰ σεπτὰ προσκυνῆσαι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὡραῖον κάλλει, τέτοκεν ὡραία σε Κόρη· ὃν καθορῶσα, κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, οὐδὲ εἶδος κεκτημένον Σῶτερ, θρηνῳδοῦσα ἔλεγεν· Ἐκπλήττομαί σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Υἱέ μου ταπείνωσιν, δι' ἧς σώζεις ταπεινωθεῖσαν τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλος. Φωτίζου, φωτίζου.

Προέρχου, φαιδρύνου, πᾶς ὁ λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ξύλον προβλέπων, τοῦ σταυροῦ προκείμενον, ἄσπασαι φόβῳ, καὶ λάβε χαρὰν, τὸν ἐν αὐτῷ, Κύριον τῆς δόξης, ἀναρτηθέντα δοξάζων ἀεί.

Τὸ ὅπλον τὸ θεῖον, σὺ τῆς ζωῆς μου ὁ σταυρός· ἐπὶ σὲ ὁ Δεσπότης, ἀνελθών με ἔσωσεν· ἔβλυσεν αἷμα, καὶ ὕδωρ νυγείς, ἐκ τῆς πλευρᾶς· οὗ μεταλαμβάνων, ἀγαλλιῶμαι δοξάζων αὐτόν. Δόξα.

Τριάδα προσώποις, μονάδα

φύσει

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

φύσει προσκυνῶ, σὲ Θεότης Ἁγία, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν, σὺν τῷ Ἁγίῳ τε Πνεύματι, μίαν ἀρχὴν, μίαν βασιλείαν, τὴν τῶν ἁπάντων δεσπόζουσαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατῴκησε Χριστὸς, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε, ὡς Δαβὶδ ὁ θεῖος βοᾷ, δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν πρὸς οὐρανὸν, υἱοθετηθέντες, τῷ πνεύματι παμμακάριστε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δ.....

Τὸ σκῆπτρον τὸ θεῖον, τοῦ βασιλέως ὁ σταυρὸς, τοῦ σταυροῦ ἡ ἀνδρία, ἐν τῇ πεποιθήσει σου, τοὺς πολεμίους ἐκτρέπομεν· νίκας ἀεὶ, τοῖς σὲ προσκυνοῦσι, κατὰ βαρβάρων παράσχου ἡμῖν.

Ὁ Εἱρμός.

«Ὦ Μῆτερ παρθένε καὶ Θεοτόκε ἀψευδής· ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκὶ, σὲ οἱ πιστοὶ ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.»

Τὸ φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου· καὶ τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μεσότητι τῶν νηστειῶν, τὸ πανσέβαστον ξύλον, τοὺς πάντας εἰς προσκύνησιν προσκαλεῖται τοὺς ὅσοι, τὰ ἑαυτῶν παθήματα, τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν, ἀξίως συναφικνοῦσι· δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, προσκυνήσωμεν τὸ ξύλον, τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἄνυμφος καὶ πάναγνος τοῦ Θεοῦ Λόγου Μήτηρ, ἐβόα ὀλολύζουσα, ἐν κλαυθμῷ θρηνῳδοῦσα· τοιαῦτά μοι ὁ Γαβριὴλ, τῆς χαρᾶς ἐκόμιζε, τὰ εὐαγγέλια τέκνον, ἄπ.θ: τοῦ πληρῶσαι, τὴν ἀπόρρητον βουλὴν, καὶ θείαν οἰκονομίαν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὶς, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντες, τὴν ἄγουσαν ἐπὶ τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον, τὴν σὴν ἡμέραν ἰδεῖν, ἣν εἶδεν Ἀβραὰμ καὶ ἐχάρη ὡς ἐκ τάφου τοῦ βουνοῦ, ζῶντα λαβὼν τὸν Ἰσαὰκ, εὐδόκησον καὶ ἡμᾶς, πίστει ῥυσθέντας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ δείπνου μετασχεῖν τοῦ μυστικοῦ, ἐν εἰρήνῃ κράζοντας, ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς· τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε· βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμ. ἦχ. πλ. δ'.

Μεσάσαντες τὸ πέλαγος τῆς ἐγκρατείας, λιμένα ἐκδεχόμεθα τῆς σωτηρίας, τὸν καιρὸν τοῦ πάθους σου, τοῦ ἑκουσίου Κύριε· ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος καὶ Οἰκτίρμων, καὶ τὴν ἡμέραν, τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεώς σου, ἐν εἰρήνῃ ἀξίωσον ἡμᾶς, θεάσασθαι φιλάνθρωπε.

Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ὥρᾳ, γίνεται ἡ Σταυροπροσκύνησις, καὶ ψάλλομεν τὰ Τροπάρια Ἰδιόμελα, Δεῦτε πιστοὶ, καὶ

τα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὰ λοιπά, ὡς καὶ τῇ Κυριακῇ· καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχ. πλ. β'. Ψαλμ. ξθ'.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἰδοὺ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνῃρημένους. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐπάξει ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν αὐτοῦ τὴν ἁγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυρὰν ἐπὶ τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν, καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα τὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλός, ἐπιθύμημα ἐξάρχει κατ' αὐτῆς. Ἐγὼ πόλις ὀχυρά, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἁλώσεται γὰρ νυκτός, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος αὐτῆς· οὐκ ἔστιν, ὃ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς. Τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν. Τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε· κατακέκαυμαι, βοήσονται οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην οἱ ἐρχόμενοι, τέκνα Ἰακώβ· βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραήλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ Οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτω πληγήσεται; καὶ ὡς αὐτὸν ἀνεῖλεν, οὕτως ἀναιρεθήσεται; Μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; Διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακώβ· καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφέλωμαι αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν, ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους ὡς κονίαν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυμὸς μακράν.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ο.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχος. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος δ'.

Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος Νηστεία, τὴν ἑαυτῆς μεσότητα νῦν ἐπήγαγε, ταῖς προλαβούσαις ἡμέραις εὐαρεστήσασα, καὶ ταῖς ἐφεξῆς τὴν ὠφέλειαν προτιθεῖσα· καὶ γὰρ τῶν χρηστῶν ἡ ἐπίτασις, πλείω τὴν εὐεργεσίαν ποιεῖται. Διὸ τῷ πάντων καλῶν δοτῆρι Χριστῷ, εὐαρεστοῦντες βοῶμεν·

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ νηστεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας, ἀκατακρίτους ἡμᾶς ἀξίωσον, μετασχεῖν καὶ τοῦ θείου Πάσχα σου, ἐν εἰρήνῃ βιοτεύοντας, καὶ ἀξίως σὺν Πατρί σε, καὶ Πνεύματι δοξάζοντας.

Ἕτερον, ἦχος πλ. ά.

Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι, πνευματικὰς ἀμοιβὰς ἐκδεχόμενοι, οὐ μέσον τῶν πλατειῶν θριαμβεύουσι ταύτας, ἀλλ' ἔνδον τῶν καρδιῶν ἀποφέρουσι μᾶλλον· καὶ ἁπάντων ὁ βλέπων τὰ ἐν κρυπτῷ γενόμενα, τὸν μισθὸν τῆς ἐγκρατείας παρέχει ἡμῖν. Νηστείαν τελέσωμεν, μὴ σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ψυχῶν προσευχόμενοι, ἀπαύστως βοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν δεόμεθα, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι Μάρτυρες· οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν Τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανοὺς μετέστητε· ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσατε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ. ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείας ἐν ὕδατι ψυχὰς, πάντες ἀπονιψώμεν, καὶ προσελθόντες τὸν τίμιον, καὶ πανσεβάσμιον, Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πιστῶς προσκυνήσωμεν, τὸν θεῖον φωτισμὸν ἀρυόμενοι, καὶ τὴν αἰώνιον, σωτηρίαν νῦν καρπούμενοι, καὶ εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀποστόλων καύχημα Σταυρὲ, ὅν περ περιέπουσιν, Ἀρχαὶ, Δυνάμεις, Ἀρχάγγελοι, τοὺς προσκυνοῦντάς σε, πάσης βλάβης σῷζε· καὶ τὸ θεῖον στάδιον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ἀξίωσον, καλῶς ἀνύσαντας, τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον ἐπιφθάσαι, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ἕτερον προσόμοιον, ἦχ. βαρύς. Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας.

Σήμερον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου προσκυνοῦντες, βοήσωμεν· Χαῖρε ζωῆς ξύλον ᾅδου καθαιρέτα· χαῖρε χαρὰ Κόσμου, φθορᾶς ἀναιρέτα· χαῖρε ὁ τοὺς δαίμονας σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ ὅπλον τὸ ἄῤῥηκτον, τοὺς ἀσπαζομένους σε, φρούρησον, ἁγίασον δεόμεθα.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμ. δ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον, ἦχ. πλ. δ'.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν, ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται· καὶ δίδωσι τὸν νῶτον, ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τοῦτον ἡ ἁγνὴ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα ἐφθέγγετο· Οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὡραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτοὺς, ἄπνους ἄμορφος φαίνῃ, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος; οἴμοι

τὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸ ἐμὸν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, καὶ δεινή μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἀνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον· μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς,

Ἑσπέρας Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς οά.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ Βασιλεῖ δός.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦσαν οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ· Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα· καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· Καὶ εἶδε Χὰμ, ὁ πατὴρ Χαναὰν, τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀπήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν· καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος, καὶ εἶπεν. Ἐπικατάρατος Χὰμ παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σήμ· καὶ ἔσται Χαναὰν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ· πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Σήμ· καὶ γενηθήτω Χαναὰν παῖς αὐτοῦ. Ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακόσια πεντήκοντα ἔτη. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε, ἐννακόσια πεντήκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανεν. Αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χὰμ, Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλ. οβ'.

Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ, ἀγαθόν ἐστι.

Στίχος. Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ!

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως· καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς. Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς· δολιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομήν· Φοβερὸς λόγος καρδίαν ἀνδρὸς δικαίου ταράσσει, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, αἱ δὲ γνῶμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιεικεῖς· ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς· Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας· κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον. Υἱὸς πανοῦργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ. Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός· ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι. Ὃς

φυλάσ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι πτοήσει ἑαυτόν. Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἄεργος· χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος· ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἕξει παῤῥησίαν. Δικαιοσύνη φυλάσσει ἀκάκους, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς, φαύλους ποιεῖ ἁμαρτία. Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ. Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν. Φῶς δικαίοις διὰ παντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. Ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις· δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικά, καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀποστολικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ λαχόντος ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος ά. Χορὸς Ἀγγελικός.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, κρατυνόμενοι πᾶσαν, τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, κατελύσατε ὄντως Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, ἐπαγάλλεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα Καθίσματα Ἦχος βαρύς. Κύριε ἡμεῖς ἐσμεν.

Κύριε τὸν σὸν Σταυρὸν ὁρῶντες, προκείμενον σήμερον, προσερχόμεθα πιστῶς, καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, ἀσπαζόμενοι αὐτόν, ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ· Ἁγίασον τοὺς δούλους σου, εἰρήνευσον τὸν Κόσμον σου, τῇ τούτου ἐπιφανείᾳ, μόνε Πολυέλεε.

Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Κύριε ἡμεῖς ἐσμεν λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου· πλανηθέντας τῇ φθορᾷ, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας ὡς ποιμὴν συνάγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, Φιλάνθρωπε σπλαγχνίσθητι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε ἀναμάρτητε.

Εἶτα τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν δ'. ᾠδήν.

Ὠδὴ Δ'. Ἦχος ά. Ἐπὶ τῆς θείας.

Αγιασμοῦ παρεκτικήν, χάριν δωρούμενος ἡμῖν, ἅγιε Σταυρέ, Ἀποστόλων στήριγμα καὶ καύχημα, πρόκεισαι εἰς προσκύνησιν, σήμερον πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ, τὸν τῆς νηστείας καιρὸν ἐξευμαρίζων ἡμῖν.

Σκιογραφοῦσας τὸν Σταυρόν, χεῖρας ἐκτείνας Ἀμαλήκ, ἔτρεψε Μωσῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Μωσῆς· ὃν τυποῦντες, χεῖρας ἐκπετάσωμεν, νηστείαις καὶ δεήσεσι στῖφος ὅπως τρέψωμεν δαιμόνων, ἐκπολεμούντων ἡμᾶς, διὰ παντὸς φθονερῶς.

Θείῳ ἀρότῳ τοῦ Σταυροῦ, κατενεώσατε τὴν γῆν, θεῖοι Μαθηταὶ καρποφόρον, ταύτην ἀναδείξαντες, βλαστάνουσαν εὐσέβειαν· ὅθεν ὑμᾶς φωναῖς ἐτησίοις, ἀνευφημοῦντες, Χριστὸν ἀεὶ δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀγάθυνόν μου τὴν ψυχήν, ἣν ὁ πονηρός, συνηθείᾳ πονηρᾷ ἐκάκωσεν, ἀθλίως δελεάσας με, ὅπως ὡς αἰτίαν σωτηρίας, ὑμνολογῶ σε ἀεί, τὴν πολυύμνητον.

Ἕτερον, ἦχος βαρύς. Τὴν ἔνσαρκον.

Προτίθεται, ὁ πανάγιος Σταυρός· προσέλθωμεν, ἀσπασώμεθα αὐτόν· καὶ γάρ ἐστι κέρας σωτηρίας ἡμῖν.

Η χάρις σου, καὶ τῷ τύπῳ σου φοιτᾷ ἐλαύνουσα, τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλύν, Σταυρὲ Χριστοῦ ὅπλον ἀπροσμάχητον. Δόξα.

Μονάδα σε, κατὰ φύσιν ἀνυμνῶ, Τριάδα δὲ ὑποστάσεων τιμῶ, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα τὸν πανάγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκύησας, Κόρη ἄνανδρε Θεόν, πανάμωμε, τὸν κατέχοντα δρακί, τὰ πέρατα καὶ πάντων ἀρχαιότερον

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Απόστολοι οἱ τοῦ Κόσμου πρεσβευταί, αἰτήσατε, τοῦ σωθῆναι καὶ ἡμᾶς, κατέχοντας ὅπλον τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

«**Τ**ὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν σου Χριστέ, πιστούμενος, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου.»

Ὠδὴ Η'. Αὕτη ἡ κλητή.

Χαίροις ὁ Σταυρὸς ὁ τριμερὴς καὶ θεῖος, ἐν ᾧ ὁ εἷς τῆς Τριάδος, σάρκα φορέσας ἐπάγη, ἐμπαγέντας ἡμᾶς, ἀσεβείας εἰς βυθὸν λυτρωσάμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σθένος τὸν Σταυρὸν κραταιὸν κεκτημένοι, τοὺς δεινῇ δυναστείᾳ, τοῦ πονηροῦ δουλωθέντας, ἠλευθέρωσαν, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταὶ ἀναμέλποντες. Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἴμοι! τί φρικῶδες τὸ Βῆμα ἐκεῖνο, ἐν ᾧ Λόγε καθήσας, τὰ πεπραγμένα κρυφῇ μοι, φανερώσεις Χριστέ, στηλιτεύων τὴν ἀναισθησίαν μου! ἀλλὰ φύσει ὢν συμπαθής, φεῖσαί μου τότε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστὰς τῶν πατρῴων ἐν κόλποις ἀνεκλίθης Παρθένου, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ γένους, οὗ ἐφόρεσας, διὰ σπλάγχνα Ἰησοῦ τὸ ὁμοίωμα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν μόνον ἄναρχον·

Τὴν σταυροφόρον σε, Ἑβδομάδα τιμῶμεν, ὡς προσκυνήσιμον· ἐν σοὶ γὰρ τὸ Ξύλον τὸ ἄχραντον, προσκυνοῦντες βοῶμεν. Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βαβαὶ τοῦ θαύματος, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων! ὅτι τὸ Ξύλον ἐν ᾧ

περ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

περ ἐσταυρώθης, ἠξίωσας ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ἰδεῖν καὶ προσκυνεῖν· διό σε μετὰ φόβου, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον....

Ω ὁμοούσιε, ὦ Τριὰς παναγία, Πάτερ, Υἱὲ, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, Θεότης, ἀμερές σου τὸ κράτος, δοξάζω καὶ ὑμνῶ, τὴν μίαν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πλαστουργήσαντα, τὸν Ἀδὰμ κατ' εἰκόνα, καὶ ἐκ φυράματος αὐτοῦ προελθόντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η δωδεκάχορδος, λύρα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μελουργοῦσα τῆς σοφίας τὸν Λόγον, Ἀπόστολοι, τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας, αἰτήσατε ἰδεῖν, τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου, καὶ ᾆσαι εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«**Τ**ὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσιν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τρέμουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Φωτίζου φωτίζου.

Φαιδρύνου φωτίζου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σταυροῦ ταῖς ἀκτῖσιν, ὃν φέρεις προκείμενον, πάντων πιστῶν εἰς προσκύνησιν· σὺ δὲ πληθὺς, πᾶσα τῶν δαιμόνων, σκότους πλησθεῖσα ἀπόδραθι.

Κράτος ἐγκρατείας, ὁ θεῖος πέφυκε Σταυρὸς, συνεργὸς ἀγρυπνούντων, νηστευτῶν ἐνίσχυσις, πολεμουμένων ὑπέρμαχος. Τοῦτον πιστοὶ, πόθῳ συνελθόντες, περιχαρῶς προσκυνήσωμεν.

Θεμέλιοι θεῖοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἑδρασμῷ εὐσεβείας, πάντας συντηρήσατε, καὶ ἐπὶ πέτραν στηρίξατε, τὴν ἀρραγῆ, τοῦ ἐκλεξαμένου, ὑμᾶς Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν συλλαβοῦσα, τοῦ Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ, τῆς ἐμῆς νῦν καρδίας τὴν λύπην ἀφάνισον, τὴν ψυχοφθόρον· καὶ δίδου Ἁγνὴ, χαροποιὸν, πένθος ὅπως εὕρω, ἐκεῖ τὴν θείαν παράκλησιν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἄχραντον.

Σὺ τυπούμενος, Μεῤῥᾶς τὰ ῥεῖθρα πάλαι, γλυκαίνεις πάνσεπτον Ξύλον· σύ μου γλύκανον καὶ τὴν ἐγκράτειαν, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, σήμερον καταπροσκυνούμενος.

Σὲ τὸ ἄμαχον, τῆς Βασιλείας ὅπλον, τοῦ Στρατοπέδου τὸ σθένος, τῆς Συγκλήτου τὸ κραταίωμα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σὲ τὸν ἄναρχον, Πατέρα καὶ Δεσπότην, καὶ τὸν συνάναρχον Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, εὐσεβῶς οἱ πιστοὶ, πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἔνδοξον, καὶ μόνην Θεοτόκον, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον,

ἐν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τεκοῦσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ τὴν πύρινον, φθογγὴν τοὺς Ἀποστόλους, ὡς καταφλέξαντας, πᾶσαν ὕλην πλάνης, καὶ εὐσέβειαν ἐμφυτεύσαντας Κόσμῳ ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

« **Σ**ὲ τὴν ἄχραντον, Μητέρα καὶ Παρθένον, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τεκοῦσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν. »

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς, ἦχος βαρύς.

Ζηλώσωμεν οἱ πιστοί, τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν, καὶ μὴ Φαρισαϊκῶς ἐγκαυχησώμεθα· ἀλλ' ἐκ βάθους καρδίας, στεναγμὸν προσοίσωμεν, τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων Θεῷ· αὐτὸς γὰρ ἐνετείλατο, λέγων· Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτόν, ὑψωθήσεται. Διὸ ὁμοφρόνως βοήσωμεν αὐτῷ· ὁ Θεός, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἓ**Ν** πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλων τὴν τελευτήν· ὢ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησάμενοι, θανάτῳ ζωὴν ὠνησώμεθα· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν βοώντων σοι· Ἐλεῆμον, Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον ἦχος δ'. Ψαλ. ογ'.

Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Στίχ. Ἵνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος;

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὅτι εἴπατε· ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ᾅδου καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκην, καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ· καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει, ὅτι οὐ

μὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγίς. Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ᾅδην ἐμμείνῃ; καταιγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα. Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς, ὅτι πρωῒ πρωῒ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπὶς πονηρά. Μάθετε ἀκούειν στενοχωρούμενοι· οὐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ὑμᾶς συναχθῆναι. Ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν, ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι Γαβαών, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί, διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Προκείμενον, ἦχος δ΄. Ψαλμὸς οδ΄.

Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΤΗΣ Δ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τὸν ἀειμακάριστον ἀξιωθέντες ἀσπάσασθαι, οἱ πιστοὶ σταυρὸν Κύριε· δι᾽ οὗ ἡμᾶς ἔσωσας, ἀνυμνολογοῦμεν, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ δυσωποῦμεν ἐκτενῶς. Πᾶσι παράσχου τὴν ἀγαλλίασιν, Σωτὴρ τοῦ σωτηρίου σου, ἐν μετανοίᾳ διδοὺς ἡμῖν, κατιδεῖν σου τὴν ἔγερσιν καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ἐπὶ σταυροῦ ἐκτεινόμενος, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, νεκροὺς ἀναστήσας τε, ζωηφόρῳ Λόγῳ· ὅθεν δυσωπῶ σε. Τὴν νεκρωθεῖσάν μου ψυχήν, τῇ ἁμαρτίᾳ ζώωσον Κύριε, παρέχων μοι κατάνυξιν καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν ἡμέραις ἁγίαις σου, τῆς νηστείας φιλάνθρωπε.

Ἕτερον προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος δ΄. Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα.

Τὸν σὸν σταυρὸν τὸν ἅγιον, ἀξιωθέντες ἐν χαρᾷ, κατιδεῖν καὶ προσπτύξασθαι, αἰτοῦμέν σε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα καὶ αὐτὰ τὰ ἄχραντα προφθάσωμεν πάθη σου, τῇ νηστείᾳ νευρούμενοι, προσκυνοῦντες ὑμνοῦντες τὴν Σταύρωσιν, τὴν λόγχην, τὸν σπόγγον, τὸν κάλαμον· δι᾽ ὧν ἡμᾶς ἀπαθανατίσας, εἰς τὴν ἀρχαίαν πάλιν τρυφῆς ζωήν, ἐπανήγαγες ὡς φιλάνθρωπος· διό σε εὐχαρίστως νῦν δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Ψαλμὸς οε΄.

Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε, κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν, ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς, μετὰ τὸν κατακλυσμόν· καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι· καὶ

ἐγένετο

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εὗρον πεδίον ἐν γῇ Σεναὰρ, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ. Καὶ εἶπεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε πλινθεύσωμεν πλίνθους καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρί· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον, καὶ ἄσφαλτος αὐτοῖς ἦν ὁ πηλός· καὶ εἶπον, Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ὁ Θεὸς ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶπε Κύριος. Ἰδοὺ γένος ἓν, καὶ χεῖλος ἓν πάντων, καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι, καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. Δεῦτε καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τῆς φωνῆς τοῦ πλησίον. Καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἐκεῖθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς Σύγχυσις, ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος ὁ Θεὸς τὰ χείλη πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Ψαλ. ος'.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

Στίχ. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Επιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχήν· ἔργα δὲ ἀσεβῶν, μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. Ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται· ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται. Ἁμαρτάνοντας καταδιώξεται κακά· τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά. Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν· θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν. Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά· ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. Ὃς φείδεται τῆς ἑαυτοῦ βακτηρίας μισεῖ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν· ὁ δὲ ἀγαπῶν παιδεύει ἐπιμελῶς. Δίκαιος ἐσθίων, ἐμπλήσει ψυχὴν αὐτοῦ· ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς. Σοφαὶ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, φοβεῖται τὸν Κύριον· ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται. Ἐκ στόματος ἀφρόνων, βακτηρία ὕβρεως· χείλη δὲ σοφῶν, φυλάσσει αὐτούς. Οὗ μὴ εἰσὶ βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς. Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται· ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος. Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς, καὶ οὐχ εὑρήσεις· αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις, εὐχερής.

Εἰς τὰ Απόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δίς, ἦχος πλ. β'.

Παρὰ Κυρίου τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτόν, μέχρι τοῦ διὰ Σταυροῦ θανάτου, διὰ σὲ μαθοῦσα ψυχή μου, τὴν ἐξ ἐπάρσεως ταπείνωσιν, καὶ τὴν ἐκ ταπεινώσεως ὕψωσιν, ἐπ' ἀρετῆς μὴ ἐπαίρου, μηδὲ σαυτὴν δικαίαν ὑποπτεύσασα, τὸν πλησίον κατάκρινε, ὡς ὁ μεγά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γάλαυχος Φαρισαῖος· ἀλλ' ἐν φρονήματι καταβεβλημένῳ, τῶν σῶν ἁμαρτημάτων μνημονεύουσα μόνον, ὡς ὁ Τελώνης βόησον· Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ σῶσόν με. Μαρτ.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα. Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἁγιάζων, ὁ πανσεβάσμιος σταυρὸς καθορᾶται, ὃν προσκυνοῦντες σήμερον βοήσωμεν, Δέσποτα φιλάνθρωπε, τῇ αὐτοῦ συμμαχίᾳ, δίδου διελθεῖν ἡμᾶς, τὸ λοιπὸν τῆς νηστείας, ἐν κατανύξει καὶ τὰ ζωηρὰ βλέψαι σου πάθη, δι' ὧν ἐλυτρώθημεν.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε Χριστὲ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἠλάλαζεν· Οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. Καθίσματα ἕτερα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νῦν καθορῶντες Χριστὲ, Σταυρόν σου τὸν ἄχραντον, καὶ προσκυνοῦντες χαρᾷ, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν. Δόξα σοι ὁ ἐν τούτῳ, ὑψωθῆναι θελήσας· δόξα σοι ὁ φωτίσας, δι' αὐτοῦ πᾶσαν Κτίσιν· ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως ὕμνοις δοξάζομεν.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Μετὰ τὸν Ν'. τὸν ἑπόμενον Κανόνα μετὰ τῶν Τριῳδίων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Μηναίου ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Κανὼν τοῦ τιμίου Σταυροῦ,

οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν

Ξύλον, Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Τὸν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον Σταυρὸν νοῒ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, δεῦτε προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος τοῖς αὐτὸν προσκυνοῦσιν, ἁγιασμόν τε σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ο ζωοδώρητος Σταυρὸς προκείμενος καὶ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος· προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρῶσι θέαμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσιόντων αὐτῷ.

Ῥάβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ῥεύματα πάντα, τῆς ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε σε Τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; ὁρῶ γάρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον τῷ ξύλῳ, τὸν γῆν ἀσχέτως κρεμάσαντα· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, κλαίουσα.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς ἁπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικῶς καθορᾶται, προσκυνούμενος, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, ἑορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, μεσασμῷ τῆς ἱερᾶς ἐγκρατείας, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν καὶ κράξωμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὔσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τῇ σῇ δυναστείᾳ, ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πάντας ἡμᾶς πρὸς ὅρμον, τῆς σωτηρίας τιμῶντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχνων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, Παρθένος ἀνακράζουσα· Οἴμοι Υἱέ μου, τί σοι, δῆμος ἀνόμων ἀπέδωκε!

Κάθισμα, ἦχος πλ. β'.
Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον. Φύλ. 251.
Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν,
Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ Ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ Δ'. Σύ μου ἰσχύς.

Η κραταιὰ, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὅπλον τῆς πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁρᾶται προκείμενος, καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων, ἁγιάζει φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῷ μεσασμῷ, τῆς ἐγκρατείας προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ πάντων ὑπεράγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελουσίως φιλάνθρωπε, τὸν Κόσμον ἁ-

γιάζει,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει καὶ διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ο Οὐρανὸς, καὶ πᾶσα γῆ συνευφραίνεται· Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιῶνται, τὸ πάντας σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδώρητον Ξύλον, καὶ πιστοὺς ἁγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα ἔρχῃ ἐξ Οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα. Σταυροθεοτ.

Παρθενικῆς Τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον, καὶ ὁρῶσα, Ξύλῳ σε κρεμάμενον, ἐξαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου· ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ Ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ᾄσατε καὶ ψάλατε, φυλαὶ σκιρτήσατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα, οἱ τῆς ἐγκρατείας, νῦν τῷ καιρῷ κατατρυφῶντες, ἑστιῶντες ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι περιέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε, καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοὶ προσψαύοντες χείλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἁγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη ἴασαι τὰ χρόνια, εὔσπλαγχνε Κύριε, καὶ προσκυνητήν με, τῶν ἁγίων Παθῶν σου ἀξίωσον, τῆς νηστείας χρόνῳ βελτιωθέντα ἀναδεῖξαι, καὶ κακῶν ἀποσχεῖν ὑπεράγαθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐτιτρώσκου τὰ σπλάγχνα, καὶ ἔλεγες· Οἴμοι θεῖον Τέκνον! πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Τὸ Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Ε΄. Ἦχος δ΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Φωστῆρες ἀπέκρυπτον, τὸ φῶς αὐτῶν θεώμενοι, ξύλῳ προσηλούμενον ἀδίκως, δίκαιε μόνε, σὲ τὸν μακρόθυμον, καὶ τοῦ πονηροῦ τὰς ζοφερὰς, Σῶτερ δειγματίζοντα, ἐξουσίας τῷ κράτει σου.

Νηστείας ἐν ὕδατι, τὰ πρόσωπα νιψώμεθα καὶ περιπτυξώμεθα τὸ Ξύλον, μόνος ὁ πάντων, ἐν ᾧ ὑψώθη Χριστὸς, σάρκα περικείμενος θνητὴν, ὅπως θανατώσειε, τὸν ἡμᾶς θανατώσαντα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, τῶν Ἀποστόλων καύχημα, ὅπλον Ἀθλοφόρων, Ἱερέων δόξα, Ὁσίων περιχαράκωμα, πάντων τῶν πιστῶν ὁ φυλακτὴρ, φρούρησον ἁγίασον, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντάς σε. Σταυροθεοτ.

Τὸν βότρυν ἡ ἄμπελος, Παρθένος ὃν ἐβλάστησε, ξύλῳ κρεμασθέντα κατιδοῦσα, Τέκνον ἐβόα, γλεῦκος ἀπόσταξον, μέθην ἀναστέλλων τῶν ἐχθρῶν, μάτην σαυρωσάν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρωσάντων σε, τὸν ἐν πᾶσι μακρόθυμον.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Σήμερον προτίθεται ὁ Σταυρός σου, ξύλον ζωῆς προσκυνητόν· καὶ κόσμος ἀγάλλεται, φοιτήσει τῇ τοῦ Πνεύματος, αὐτὸν κατασπαζόμενος.

Προκείμενον βλέποντες τὸν Σταυρόν σου, οἱ Λειτουργοὶ τῶν Οὐρανῶν, ὑμνοῦσί σε Κύριε, καὶ δαίμονες φρίττουσι, μὴ φέροντες τὸ κράτος σου.

Δόξα.

Τριάδα δοξάσωμεν ὀρθοδόξως, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητα, Μονάδα τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον σε ὀρθοδόξως, ὁμολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀῤῥήτως κυήσασαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν πεύκῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ, ὁ σταυρωθεὶς Υἱὲ Θεοῦ, ἁγίασον πάντας ἡμᾶς, καὶ τὸ ζωηφόρον σου, καταξίωσον Πάθος ἰδεῖν.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φώτισόν με, ζωοποιὲ Χριστοῦ Σταυρέ, φόβῳ προσκυνοῦντάς σε, ἡμέραν σωτήριον, ἀεὶ ἐξανατέλλων μοι.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ δαιμόνων πτῶσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι ἀπὸ συμπτωμάτων, ἁμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Ὑψοῦντές σε τὸν Χριστόν, ὡς Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἄῤῥηκτον, ὃν περιπτυσσόμεθα, μεσασμῷ, τῆς θείας ἐγκρατείας ἀγαλλόμενοι.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὁρᾶται προκείμενος· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυσώμεθα.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἁγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον· καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.
Ὅρα σελίδα, 253.

Ὠδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶσαι δι' ἀγαθότητα, τῆς ἐγκρατείας, καιρῷ ἐν ᾧ πρόκειται, ὁ θεῖος οὗτος Σταυρὸς καθαγιάζων ἡμᾶς.

Ὑμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος, ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξῃς με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κακοῖς κατεγνωσμένον· μὴ ἀποῤῥίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου κατῃσχυμένον· ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ἐτύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πικρότατα ξύλῳ· καὶ γὰρ πικρίας παθῶν ἐῤῥύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Ναός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἡ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος· καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Ὠδὴ Η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ξύλῳ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, ὁ σὲ προγράψας πόῤῥωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γάρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, τρυγῶντες σωτηρίαν.

Ὑποσημαίνει πόῤῥωθεν σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακὼβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίσει ἀδιστάκτῳ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψαύοντες πλουσίαν, εὐλογίαν τρυγῶμεν, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξεσιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, τῷ τῆς ἐγκρατείας μεσασμῷ γηθόμενοι, καὶ περιπτυξώμεθα, τὸν τοῦ Κυρίου πίστει Σταυρόν· ὅπως τῷ αὐτοῦ κατευοδούμενοι σθένει, τελέσωμεν τὸν δρόμον, ἐν καλῇ προθυμίᾳ, καὶ φθάσωμεν τὸ θεῖον, λελαμπρυσμένοι Πάθος.

Τριαδικόν.

Ὁμοφυῆ συνάναρχον, συναΐδιον, σύνθρονον, φύσιν μὲν ἁπλῆν, διαιρετὴν προσώποις δέ, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες ὑμνοῦντες μελῳδοῦμεν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἄκακον, καθορῶ σε κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων, τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, τοῖς ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύναις· ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν κατὰ χρέος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τριῳδίου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πάθος σου τοῦ ἀπαθοῦς ὁρῶσα ἡ Κτίσις συνέπασχε Μακρόθυμε· ἥλιος ἐσβέννυτο, πέτραι δὲ ἐῤῥήγνυντο· πᾶσα ἡ γῆ ἐσείετο, φόβῳ κραυγάζουσα. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίοις δεινοῖς τοῖς τοῦ καλάμου, Θεέ μου οἰκτίρμον ἐπιτίμησον, ἔνδον με συνθλίβουσι, Σῶτερ ὁ τὴν ἄτιμον, ὑπενεγκὼν τυπτόμενος, ὕβριν καλάμῳ Χριστέ, τιμῆσαι προελόμενος πάντας, τοὺς ἀτιμασθέντας τῇ πάλαι παραβάσει.

Εἰς νοῦν τὸ φρικτόν σου ὅταν λάβω, Κριτὰ δικαιότατε κριτήριον τρέμω καὶ ἐξίσταμαι, φρίττω καὶ ὀδύρομαι, κατανοῶν τὰ ἔργα μου, δίκης ἐπάξια· διό σου τὴν πολλὴν εὐσπλαν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

εὐσπλαγχνίαν, Σῶτερ μὴ νικήσῃ, τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου.

Σταυροθεοτοκίον.

Τεκοῦσά σε ἄνευθεν ὠδίνων, ὀδύνας τῇ σῇ σταυρώσει καθυφίσταμαι· φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου· ἥλοις γὰρ προσήλωσαι, τὴν σὴν πλευρὰν Μακρόθυμε, ἐξορυττόμενος, ἡ πάναγνος ἐβόα Παρθένος· ἣν ὡς Θεοτόκον συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Ἕτερος Εἱρμὸς τοῦ αὐτοῦ.

Πάντα τὰ ἔργα.

Ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη νοητῶς, δικαιοσύνην καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ προσκυνούμενον βλέποντες· ὃ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ χάρις τοῦ Σταυροῦ σου φοβερά· καὶ γὰρ δαιμόνων ἐλαύνει τὰς φάλαγγας, ἀνθρώποις τῶν ἰαμάτων παρέχουσα νάματα· διό σε ἀνυμνοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸν ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ ἁγίῳ ἀνυμνήσωμεν Πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον μίαν ἀρχὴν καὶ Θεὸν, αἰνοῦντες ὑμνοῦμεν αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πᾶσα γλῶσσα γηγενῶν, ὑμνεῖ σε Παρθένε, ὅτι φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ηὔγασας φωταγωγοῦντα τὸν Κόσμον, Χριστὸν τὸν Θεόν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀγάλλεται τὰ πέρατα τῆς γῆς τῇ προσκυνήσει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Ἄγγελοι ἐν Οὐρανοῖς συγχορεύουσι σήμερον, σὺν ἡμῖν ὑμνοῦντες, σὲ Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

«Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖτε λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτὲ, χεῖράς σου καὶ πόδας Παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἡ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς, ἡ δόξα, ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ὡραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσὸν, φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ· κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλούμενος φοβερῶς· ἀκτῖσι δέ σου θείας, δυνάμεως φωτίζων τῆς Οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. Αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὁρῶντες, τῇ ἐγκρατείᾳ ἀσπαζόμεθα.

Ἡνίκα μέλλῃς ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι Κόσμον, ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν προπορευομένων σου στρατιωτῶν, καὶ τοῦ Σταυ-

ροῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς· τῇ τούτου δυναστείᾳ, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα. Σταυροθεοτ.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρός, πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσί σε Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσὶν, ἥλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἣν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Εἱρμὸς ἄλλος τοῦ Τριῳδίου.

Ἅπας γηγενής.

Ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ τὴν φλόγα ἐμάρανας, τῆς ἁμαρτίας Χριστέ, χεῖρας πεπαρμένας δὲ, χειρὸς ἐρρύσω τοῦ πολεμήτορος, τὸν ἀκρατῶς ἐκτείναντα, χεῖρας πρὸς βρῶσιν καρποῦ· οὗπερ μόνου, φεύγειν τὴν μετάληψιν, ἀπεφήνω Χριστὲ πολυέλεε.

Πάθος σου Χριστέ, τὸ πᾶσιν ἀπάθειαν, βροτοῖς πηγάσαν σεπτῶς, βλέψαι καταξίωσον, ἐν ἀπαθείᾳ τοὺς προσκυνήσαντας, σοῦ τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, παραβλέπων, καὶ τῆς ἀναστάσεως, ἀληθείας υἱοὺς ἐργαζόμενος.

Ὕψωσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, τῇ Ἀναστάσει σου· ἔλυσας τὸν θάνατον, καὶ τῷ Πατρί σου ἡμᾶς κατήλλαξας, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Αἷμά σου, καταβαλλόμενος, Εὐεργέτα· ὅθεν σε δοξάζομεν, ὡς Θεὸν λυτρωτὴν παντοδύναμον. Θεοτ.

Μόνη τοῦ Θεοῦ, σοφίαν κυήσασα, τὴν ἐνυπόστατον, σόφισόν με δέομαι, τοῦ τῆς κακίας διαφυγεῖν σοφιστοῦ, ἐπιβουλὰς καὶ ἔνεδρα, καὶ πανουργήματα, Θεοτόκε, Κόρη ἀπειρόγαμε, κραταιὸν τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Εἱρμὸς ἄλλος τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ὅνπερ περιέπουσιν, Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τὸ Ξύλον τὸ ἄχραντον, δι' οὗ μετελάβομεν ζωῆς, οἱ πρὶν θανέντες, τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος μεγαλύνομεν. Δόξα.

Πατέρα τὸν ἄναρχον, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον, τὴν ἁγίαν Τριάδα μεγαλύνομεν. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Μητέρα ἀνύμφευτον καὶ Παρθένον ἅπαντες, Σεμνὴ ἀνυμνοῦμέν σε· ἀσπόρως γὰρ τὸν Κτίστιν ἀπεκύησας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀξιωθέντας σε ἰδεῖν, καὶ προσπτύξασθαι, εὐόδωσον προφθάσαι, τὸ πανάγιον Πάθος, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

«**Τ**ὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.»

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δίς, ἦχος δ'.

Ο τῆς ἀληθείας ἐξεταστὴς, καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος, τὸν Φαρισαῖον, τῇ κενοδοξίᾳ νικώμενον,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νον, καὶ ταῖς ἐξ ἔργων ἀρεταῖς, δικαιούμενον κατέκρινας· τὸν δὲ Τελώνην κατανύξει προσευχόμενον, καὶ ὑπ' ἐκείνου καταχριθέντα ἐδικαίωσας· οὗ καὶ ἡμᾶς, τῆς μετανοίας ζηλωτάς, ὁ σταυρωθεὶς ἀνάδειξον, καὶ τῆς ἀρέσεως ἀξίωσον ὡς φιλάνθρωπος. Μαρ.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὁπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. καὶ νῦν, Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης. Φύλ. 257.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμ. ἦχ. πλ. δ'. Ψαλμὸς οζ'.

Αὐτός ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσκεται ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Στί. Προσέχετε λαός μου, τῷ νόμῳ μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω τοῦ μετατεθῆναι τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ μεταθήσω αὐτούς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω. Οὐαὶ οἱ βαθέως βουλὴν ποιοῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου! Οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλὴν ποιοῦντες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐροῦσι, Τίς ἑώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ ἃ ἡμεῖς ποιοῦμεν; Οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό· Οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι. Οὐ συνετῶς με ἐποίησας; Οὐκέτι μικρόν, καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται; Καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται. Καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. Ἐξέλιπεν ἄνομος καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ, καὶ οἱ ποιοῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ. Πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θήσουσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκοις δίκαιον· διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ· Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλλεῖ Ἰσραήλ· ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἁγιάσουσι τὸ ὄνομά μου, καὶ ἁγιάσουσι τὸν ἅγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Προκείμενον, ἦχος πλ. ά. Ψαλ. οή.
Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.
Στίχος. Ὁ Θεὸς, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου.

Γίνεται δὲ καὶ σήμερον ἡ Σταυροπροσκύνησις μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὡρῶν, ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ τῇ Κυριακῇ· εἶτα αἴρεται ὁ τίμιος Σταυρός.

ΤΗ; ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ; ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου, δίς. ἦχος βαρύς.

Τοῖς πάθεσι δουλώσας, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα, κτηνώδης ἐγενόμην, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σὲ Ὕψιστε, ἀλλὰ κάτω νενευκὼς Χριστὲ, ὡς ὁ Τελώνης δέομαι κραυγάζων σοι, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Εἶτα τὰ δ'. Μαρτυρικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια δ'. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ ἦχου. Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ εὐθὺς Ἑσπέρας. Προκείμενον, Ἦχος δ'. Ψαλμὸς οθ'.

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι.
Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος τῷ Ἄβραμ· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω. Καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος, καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη Ἄβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ᾤχετο μετ' αὐτοῦ Λώτ· Ἄβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαῤῥάν. Καὶ ἔλαβεν Ἄβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Λὼτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν Χαῤῥάν, καὶ ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. Καὶ διώδευσεν Ἄβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς, ἕως τοῦ τόπου Συχὲμ ἐπὶ τὴν Δρῦν τὴν ὑψηλήν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

Προκείμενον, Ἦχος β'. Ψαλμὸς π'.
Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ, τῷ βοηθῷ ἡμῶν.
Στί. Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἄκακος ἀνὴρ πιστεύει παντὶ λόγῳ· πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν· σοφὸς φοβηθεὶς, ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ· ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς, μίγνυται ἀνόμῳ· ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος, πολλὰ ὑποφέρει. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτω-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πτωχοὺς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμάζων πένητας, ἁμαρτάνει, ὁ ἐλεῶν δὲ πτωχοὺς, μακαριστός. Πλανώμενοι ἄδικοι τεκταίνουσι κακὰ, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί· οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίστεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσὸν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. Στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή· Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστός· ἐκκαίει δὲ ψευδῆ δόλιος. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείψει ἔρεισμα εἰρήνης.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Ἀλληλούϊα γ', καὶ τὰ Τροπάρια, ἦχος β'.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες.

Δόξα. Μνήσθητι Κύριε.

Καὶ νῦν. Μήτηρ ἁγία.

Ὅρα σελίδα, 199—200.

Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον, Καθίσματα Μαρτυρικὰ καὶ Θεοτοκίον· εἶτα τὸν Ἄμωμον, τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, καὶ μετὰ ταῦτα, τὰ Καθίσματα.

Ἀνάπαυσον Σωτήρ.

Θεοτοκίον. Ὁ ἐκ Παρθένου.

Ὅρα ταῦτα, ὡς ἀνωτέρω.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τοῦ Μηναίου, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ Τετραώδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῆς Στιχολογίας τῶν Ὠδῶν.

Τὸ Τετραῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνος εἰς Μάρτυρας.

Ποίημα τοῦ κυροῦ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ς'. Ἦχος δ'. Ἐν πελάγει.

Ὑπερέβητε ὅρους, σαρκὸς Ἀθληταὶ, πολλῇ ὑπομονῇ, ὑπενεγκόντες τιμωρίας πόνους· διὸ ἅπαντα πόνον, καὶ θλίψιν κουφίζετε, τῶν ὑμᾶς ἀνυμνολογούντων.

Μυριάσιν Ἀγγέλων, στρατὸς ἡνώθη, ἁγίων Ἀθλητῶν, καὶ ἱκετεύει τὸν πανάγιον Θεὸν, ἐγκλημάτων μυρίων, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, ὡς Χριστῷ εὐαρεστηκότες.

Νεκρώσιμον.

Νεκρωθεὶς καὶ ἐν τάφῳ, Χριστὲ ὑπνώσας, ἀνέστησας νεκροὺς, καὶ τοῖς πίστει τεθνεῶσι νέμεις, ἀγαθότητος πλοῦτον, Χριστὲ τὴν ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ζητῶν θεῶσαι τὸν ἄνθρωπον Ἁγνὴ, ἐκ σοῦ σαρκοῦται, καὶ βροτὸς ὁρᾶται· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας.

Ἕτερον τοῦ κυροῦ Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Σαρκὸς καὶ αἵματος Ἅγιοι μὴ φεισάμενοι, πρὸς πᾶσαν βάσανον ἔστητε ἀκατάπληκτοι, Χριστὸν μὴ ἐξαρνούμενοι· διὸ ἐκ τῶν Οὐρανῶν κατέπεμψε Χριστὸς, τοὺς στεφάνους ὑμῖν.

Τῇ τῶν Μαρτύρων πανηγύρει ὑπαντήσωμεν, λαμπροφοροῦντες ταῖς πράξεσι, καὶ βοήσωμεν ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασιν· Ὑμεῖς ἐστε ἀληθῶς ἑωσφόροι, ἐπὶ γῆς Χριστομάρτυρες.

Δόξα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα.

Τριὰς ἁγία δοξάζω σε, φύσιν ἄναρχον, ἕνα Θεόν, ἕνα Κύριον, τρία πρόσωπα, Πατρός, Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ἀγέννητον γεννητὸν ἐκπορευτόν, τὸν αὐτὸν καὶ ἀΐδιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ω μακαρία Θεόνυμφε, πῶς γεγέννηκας ἄνευ ἀνδρός, καὶ μεμένηκας ὡς τὸ πρότερον; Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, τεράστιον φοβερόν· ἀλλ' αἴτησαι σώζεσθαι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Μαρτυρικόν.

Τὰς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν διαβλέποντες ἐνετρυφᾶτε τοῖς αἵμασιν ἀγαλλόμενοι· ἀλλὰ καθικετεύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, Μάρτυρες ἀεισέβαστοι.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Νεκρώσιμον.

Ο ἐκ γῆς πλαστουργήσας με καὶ ζωώσας με, καὶ εἰς γῆν ἐπιστρέφειν με πάλιν φάμενος, οὓς προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον, καὶ ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἀνάγαγε Κύριε.

Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφήτῃ κραυγάζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Κύριε, καὶ διάσωσόν με. »

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ Θεοτοκίον.

Ὠδὴ Ζ'. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Στολισθέντες Ἀθληταί, τὴν ἀφθαρσίαν ἐνθέως, τῇ ἀπεκδύσει τῆς φθειρομένης σαρκός, τῷ δι' ἡμᾶς σάρκα ἐξ ἀφθόρου, προσλαβόντι Γυναικός, νῦν παρίστασθε φαιδροί· διό με ἐνδύσατε, περιβολὴν ἱεράν, γεγυμνωμένον κακῶς.

Εγκρατῶς πολιτευθείς, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ δῆμος, τῆς ἐγκρατείας ἡμᾶς τὸ στάδιον, ἐνδυναμοῖ τρέχειν ἀκωλύτως, ὡς κηρύξας τὸν Χριστόν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς, καὶ παρεστὼς βήματι, στεφηφορῶν ἐντρυφᾷ, μετ' Ἀγγέλων νοητῶς. Νεκρώσιμον.

Ικεσίαις ὁ Θεός, τῶν σῶν ἁγίων Μαρτύρων, τοὺς κοιμηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, τοῦ Παραδείσου πολίτας δεῖξον, καὶ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, καταξίωσον αὐτούς, ἀπαύστως βοῶντάς σοι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτ.

Σὲ τὴν μόνην ἀγαθήν, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένον, κεκακωμένους ἡμᾶς ἀγάθυνον, καὶ ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, φύσει ὄντα ἀγαθόν, ἐγκρατείας τὸν καιρόν, τὰ ἀγαθὰ πράττοντας, ἀποπληρῶσαι ἡμᾶς, ὑμνολογοῦντας αὐτόν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὁ ἐν τῷ ὄρει, Μωϋσῇ.

Ο μεγαλύνας, τοὺς ἁγίους σου πάντας, καὶ σημείοις θαυμαστώσας αὐτοὺς ἐν Κόσμῳ, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πᾶσαν ἰδέαν, αἰκισμῶν διελθόντες, καὶ γόνυ τῷ Βάαλ, μὴ πεισθέντες κλῖναι, στεφάνους δόξης ἤρασθε, ἐκ Θεοῦ Χριστομάρτυρες. Δόξα.

Η ἐν Μονάδι, Τριὰς προσκυνουμένη,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νουμένη οὐσία, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φύλαττε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ἡ ὁλόφωτος Κόρη, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν μεσιτεία, μὴ διαλίπῃς Δέσποινα, δυσωπεῖν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ στρατευθέντες, καὶ πίστιν πρὸς αὐτὸν δεικνῦντες τελείαν, τὸ αἷμα ὑμῶν Μάρτυρες, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκενώσατε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν.

Ὅπου τὸ φῶς σου, τῆς ζωῆς ἀναβλύζει, παράθου, οὓς μετέστησας ἐκ τῶν προσκαίρων, πιστοὺς σου δούλους, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

« **Ὁ** ἐν τῷ ὄρει, Μωϋσῆ συλλαλήσας, καὶ τύπον τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. »

Ὠδὴ Η. Ἐν πυρὶ φλογός.

Μεγαλώνυμοι Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ σεπτοὶ ἐν Θεῷ, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, μεγάλων ἐγκλημάτων, καὶ τῶν ἐκεῖ βασάνων, λυτρώσατε ὑμῶν πρὸς αὐτόν, μεγίσταις ἱκεσίαις.

Αγιόλεκτον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ στεῤῥὸν ἀληθῶς, στράτευμα Μαρτύρων δῆμοι, ἁγιάσατε ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ἐν ταύταις ταῖς ἁγίαις ἡμέραις τῆς Νηστείας, ὑμῶν ἁγίαις ἱκεσίαις.

Νεκρώσιμον.

Ρῦσαι σκώληκος κολάζοντος, καὶ ὀδόντων βρυγμοῦ Κύριε, καὶ ἐξωτέρου σκότους πάντας ἀφεγγοῦς, οὓς πίστει προσελάβου· καὶ τάξον τούτους, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, ἐκλάμπει εἰς αἰῶνας. Θεοτ.

Τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, Θεοτόκε ἁγνή, βλέψαντας, καὶ ἐκ καρδίας προσκυνήσαντας ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀξίωσον πρεσβείαις, ἰδεῖν καὶ τὰ Πάθη τὰ σεπτά, παθῶν κεκαθαρμένους.

Εἱρμὸς ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα.

Ὦ καλλίστης συναλλαγῆς! ᾗς εὕρατε θανάτῳ τὴν ζωήν, Ἱερομάρτυρες Χριστοῦ, πῦρ καὶ ξίφος, κρύη καὶ θῆρας, μηδαμῶς πτοηθέντες καὶ βοῶντες· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνω χορὸς ἀγγελικός, κάτω δὲ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, αἰνοῦμεν Μάρτυρες Χριστοῦ, τὰ ξένα ἆθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τῆς ὑμῶν εὐανδρίας, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν.....

Φῶς ζωήν τε καὶ ζωάς, σέβω σε Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτόν, φύσιν μίαν, τρεῖς ὑποστάσεις, Θεὸν ἕνα μέλπων· Εὐλογῶ σε ὑμνῶ σε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὑμνήσει σε γηγενῶν, ἄσπι-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λε ἁγνὴ Περιστερά; σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν, φῶς τὸ μέγα ζωῆς τὸν πλοῦτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα· ὃν ὑμνοῦμεν αἰνοῦντες ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστούς, Μάρτυρες δοξάζοντες ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ Θεόν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, τὸν ἐν τῷ σταδίῳ, τῶν ἀγώνων ὑμᾶς ἐνισχύσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Σὺ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, Κύριος ὑπάρχων καὶ Θεός, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐξεγείρων, ἐκεῖ παράδου ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, εὐλογοῦντας ὑμνοῦντάς σε Κύριε, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσαι καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ΄. Ὅτι ἐποίησέ με.

Ὑπάρχοντες φωστῆρες, ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀθληταί, φωτίσατε ἡμῶν τοὺς λογισμούς, καὶ νευρώσατε ποιεῖν, τὰ φωταυγῆ καὶ καθαρά, Θεοῦ θελήματα.

Ῥομφαῖαι καθορᾶσθε, κατασφάττουσαι δυσμενεῖς, γενναῖοι τοῦ Κυρίου ἀθληταί· ἀλλὰ ῥύσατε ἡμᾶς ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ταῖς προστασίαις ὑμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον οἰκτίρμον, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Ἀβραάμ, τοὺς δούλους σου τοὺς πίστει ἐξ ἡμῶν ἐκδημήσαντας, πρὸς σὲ τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν καὶ ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Σαρκός μου τὰς κινήσεις, ἀπονέκρωσον ἡ Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, καὶ παράσχου φωτισμὸν, τῇ διανοίᾳ μου ἁγνὴ, νεφέλη οὖσα φωτός.

Εἱρμὸς ἄλλος. Μεγαλύνομεν πάντες.

Ἀναμέλπομεν πάντες, τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, Μάρτυρες πανεύφημοι, βλέποντες τὰ σκάμματα, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἄθλων, καὶ ἐκπλαγέντες, τὸν Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Πρὸς ἀλλήλους ἀθλοῦντες, φασὶν οἱ ἀθλοφόροι, σαρκὸς μὴ φεισώμεθα· δεῦτε ἀποθάνωμεν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἵνα ὅλον αἰῶνα ζήσωμεν, χορεύοντες ἄληκτα. Δόξα.

Ἡ τριὰς τοὺς ἐν μιᾷ φύσει σὲ ἀνυμνοῦντας. Πατὴρ ὁ ἀγέννητος καὶ ὁ γεννηθεὶς Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν, τῷ σῷ ἐλέει ἀβλαβεῖς συντήρησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε ἁγνὴ, παρθενίας καύχημα, μητέρων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρά, Μαρία μήτηρ καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, δέξαι τὴν προσευχήν μου· καὶ ὡς καταξιῶμαι τὸν σταυρὸν ἀσπάσασθαι, καὶ τὸ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸ σωτήριον πάθος, συμπροσκυνῆσαί με, τὸν Χριστὸν αἰτήσατε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἄνες ἄφες οἰκτίρμον, τοῖς μεταστᾶσι πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον, καὶ τούτους ἀνάπαυσον ἐν σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ὁ Εἱρμός.

« Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε. »

Ἐξαποστειλάριον τὸ Φωταγωγικόν, καὶ Νεκρώσιμον.

Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Μαρτυρικά· Δόξα τὸ Νεκρώσιμον· Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὰ Απόστιχα, τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅλα ταῦτα, κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον τῆς Ἑβδομάδος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Στίχ. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

Ἕτερος Νεκρώσιμος, καὶ Ἀλληλούϊα· ὁμοίως Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον, ὡσαύτως καὶ Κοινωνικόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ς΄. καὶ τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ΄. δευτεροῦντες τὸ ά.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διὰ παντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονὼς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, παννύχοις στάσεσι τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀνεπτερώθης, πρὸς τὴν ἀγάπησιν, τὴν τούτου μάκαρ καὶ ὡραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, Θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν

σταυρὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως, τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ Θείου Πνεύματος.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν, καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὑρήσητε ἀνάπαυσιν, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα, τὰ κατὰ Ἀλφάβητον. Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἰδιόμελον, ἦχος β΄.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἰωάννην τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτ. ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ θαύματος καινοῦ. Φύλ. 160.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκ. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΤΗ͂Ι ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ι ΠΡΩΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια· εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Πᾶσα πνοὴ, καὶ τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν΄. ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα·

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι.

(Ὅρα ταῦτα εἰς Φύλλα 2.)

Εἶτα οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ς΄. τοῦ Τριῳδίου, εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς δ΄.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου.

Ὠδὴ Α. ἦχος πλ. ά.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Ὡμοιώθην Χριστὲ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν λῃστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· κἀγὼ οὕτω πέπληγμαι, ταῖς ἁμαρτίαις μου.

Μὴ παρίδῃς ἐμὲ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς λῃστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· κἀγὼ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Ἰατρεύσας ἐμὲ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἁμαρτίαις ἐν ταῖς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ταῖς μάστιξιν, ὑπὸ λῃστῶν τῶν ἀδίκων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστὲ Σωτὴρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος. Θεοτ.

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασε.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἐν φωτὶ ἀΰλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμὼν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμὸν, θηλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου. Θεοτ.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ Γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὁδῷ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστὲ, δεινῶς ὁδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ λῃστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λῃσταὶ, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλ' ἴασαί με Κύριε.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως Ἁγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν ἄκανθαν, καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Μύρον ἁγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε, ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Νόμοις τῆς ἀσκήσεως, ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἁγνὴ τάραχον, Μῆτερ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσαν κίνησιν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχ. πλ. α΄. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸν ἄχραντον Σταυρόν σου Σωτὴρ ἡμῶν, ὡς ὅπλον σωτηρίας κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθὼν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς πολυέλεος.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς Οὐρανὸν ἀναλάμ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ναλάμψας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δὲ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὦ Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν, Θεοτ. ὅμοιον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς ὁ Θεὸς γὰρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λῃσταί μου ἐσύλησαν τὴν ἐργασίαν τὴν ἔνθεον, καὶ κατέλιπόν με, ταῖς πληγαῖς τιμωρούμενον.

Εξέδυσαν Σῶτέρ με, τῶν ἐντολῶν σου οἱ ἄστατοι λογισμοί μου· ὅθεν μεμαστίγωμαι πταίσμασι.

Λευΐτης τοῖς μώλωψι, τραυματισθέντα ὡς εἶδέ με, παρῆλθε Σωτήρ μου· ἀλλὰ σύ με διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεοτόκε ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως λειμὼν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν παράδεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνθησας, δι' ἧς πάντας ἔθρεψας τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῶν μοναστῶν κανόνα πρῴτατον, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαβὶδ ἀληθῶς, κεκτημένοι Πάτερ μακαρίζομεν.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας, ὤφθης Μακάριε, κλῆμα Πάτερ εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυας προβαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομῆτορ ἡμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὠδὴ Ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ιησοῦ ἐπίσκεψαι, τοὺς μώλωπας ψυχῆς τῆς ἐμῆς, καθάπερ πάλαι, τὸν ἐν χερσὶ πεσόντα λῃστῶν, καὶ ἰάτρευσόν μου, Χριστὲ τὸ ἄλγος δέομαι.

Αλγεινῶς ταῖς μάστιξιν, ἠσθένησε ψυχή μου Χριστὲ, ταῖς τῶν πταισμάτων, καὶ ἔνθεν γυμνὸς περίκειμαι, ἀρετῶν ἐνθέων, καθικετεύω, σῶσόν με.

Ιερεὺς ὡς εἶδέ με, καὶ Λευΐτης οὐκ ἴσχυσε σαφῶς, παρῆλθον γάρ με· ἀλλ' αὐτὸς ὡς εὔσπλαγχνος, νῦν τὴν σωτηρίαν, παρέσχες καὶ διέσωσας. Θεοτ.

Μὴ παρίδῃς Δέσποτα, τὸν δείλαιον ἐμὲ, δυσωπῶ τὸν μαστιχθέντα, τὸν νοῦν ἀλγεινῶς ὑπὸ λῃστῶν· ἀλλ' οἰκτείρησον πρεσβείαις, Σωτὴρ τῆς κυησάσης σε.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σβέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσῳ τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ Μακάριε δαψιλῶς ἀνῆψας, τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνον καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας καὶ ἡμέρας Υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν, θείᾳ γεωργίᾳ σου, Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποίμνης σου.

Ὑπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν, ἀνεδείχθης στῦλος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποίμνην σου, βακτηρίᾳ θείᾳ, ἐπὶ νομὰς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι σῶν χειλέων, πάναγνε ἑπόμενοι, σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τοῖς πάθεσιν ἠνάλωσα, τὸν βίον τὸν ἔνθεον Δέσποτα, καὶ ὅλως τοῖς πταίσμασι, δεινῶς μαστιζόμενος, κατέφυγόν σοι, οἰκτείρησόν με δέομαι.

Ἀφήρπασαν τὸν πλοῦτόν μου, καὶ ὥσπερ νεκρόν με κατέλιπον, λῃσταὶ τοῖς παθήμασι, τὸν νοῦν μου μαστίξαντες, ἀλλ' οἰκτειρήσας διάσωσόν με Κύριε.

Ὡς εἶδεν ὁ Λευΐτης μου, μαστίγων τὸ ἄλγος, τοὺς μώλωπας μὴ φέρων, παρῆλθέ με· αὐτὸς δὲ φιλάνθρωπε, κατέχεάς μοι, τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος, καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε ὀρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐδέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ Πνεύματος, τὴν ἄμεμπτον προσευχήν, ἁγνείαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, ἐγκρατείας πόνους, δι' ὧν οἶκος ἐγνωρίσθης Θεοῦ.

Ὕλης τῆς κάτω Σοφὲ παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, ἀΰλῳ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἄνω λήξεως, ὤφθης κληρονόμος, διὰ βίου τελειότητα.

Ἱδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἄνθρακας, τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ἀληθῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἐκλάμψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκός, καθ' ἕνωσιν ἄῤῥητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν. (Ὁ Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὥσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους θεσμοὺς ἐκθέμενος, ἐγκρατείᾳ ἀ-

σκήσας

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρίαν, σωφροσύνην κτησάμενος, ταπείνωσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀεννάοις, καὶ τοῦ οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιοῦμεν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
Αἰωνίως ζῇ, καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.
Σύγγραμμα λιπὼν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Λῃσταὶ περιέπεσαν, ἐπ' ἐμὲ τὸν δείλαιον, καὶ μάστιξιν ἔλιπον, νεκρὸν ὥσπερ ἄπνουν με· διό σε ἱκετεύω. Ὁ Θεὸς ἐπίσκεψαί με.

Τὸν νοῦν μου ἐσύλησαν, λογισμοὶ οἱ ἄσατοι, καὶ πλήξαντες πάθεσι, νεκρόν με ἔλιπον, τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων, ἀλλὰ Σῶτερ ἴασαί με.

Ὡς εἶδε Λευΐτης με, ταῖς πληγαῖς ὀδυνώμενον, μὴ φέρων τοὺς μώλωπας, διὰ τὸ ἀνίατον, παρῆλθέ με Σωτήρ μου· ἀλλ' αὐτὸς ἰάτρευσόν με. Θεοτ.

Σὺ ὁ ἐκ Παρθένου με, σαρκωθεὶς διέσωσας, τοῖς μώλωψι χέας μου, τὸ πλούσιον ἔλεος, Χριστὲ τῶν οἰκτιρμῶν σου· διὰ τοῦτό σε δοξάζω.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν τῇ χλόῃ τῆς ἄνω, Βασιλείας, τὴν ποίμνην Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἱρέσεων ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ἄνω εἰσῆλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος, ἐν ᾧ καὶ ἀνεκλίθης βοῶν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεῖς ἁμαρτίαις, ποταμὸς ἀνεδείχθης τῆς ἐγκρατείας Πάτερ, λογισμοὺς κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βοώντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τῶν ὅλων Κύριος· διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ Η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὑπὸ τῶν λῃστῶν, τῶν λογισμῶν μου Σῶτερ, διέφθειρα βίον μου, πταισμάτων μάστιξιν· ὅθεν τῆς θείας, γεγύμνωμαι εἰκόνος, σοῦ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀλλ' οἰκτειρόν με.

Ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ τῶν ὑψίστων Σῶτερ, οἰκτείρας τὸν μάστιξι τραυματισθέντα με, ὅλον πταισμάτων, τοῖς μώλωψιν οἰκτίρμον, καὶ ἐξέχεάς μοι Χριστὲ τὸ ἔλεός σου.

Σῶμα καὶ ψυχήν, σὺ ὁ Δεσπότης Σῶτερ, ἀντίλυτρον δέδωκας, ἐμοῦ καὶ ἔσωσας, ὅλου πταισμάτων,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

των, ἐσμῷ τραυματισθέντος ἐν ταῖς ἀνιάτοις, πληγαῖς ὡς ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῷ τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα Παρθένε εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν Βασιλέα.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς καὶ εἰκόνα, ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, πάντες σου τὴν μνήμην τιμῶμεν Ἰωάννη.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Ὡραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς εἰς νυμφῶνα, τῆς ἀῤῥήτου δόξης συνεισῆλθες, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ Θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἐντολάς σου Δέσποτα, μὴ φυλάξας, γνώμῃ ἐμαυτοῦ, τοῖς πάθεσιν ὑπελθών, τοῖς τῶν ἡδονῶν, γεγύμνωμαι χάριτος, καὶ ταῖς πληγαῖς, ἔῤῥιμμαι γυμνός· ὅθεν αἰτοῦμαί σε, τὸν Σωτῆρα διασῶσαί με.

Οὐ Λευΐτης ἴσχυσεν, ἀποσμῆξαι, μώλωπας ἐμούς· ἀλλ' ἦλθες ὁ ἀγαθός, πρός με συμπαθῶς, καὶ ἔχεας ἔλεος, σῶν οἰκτιρμῶν, Σῶτερ ἐπ' ἐμέ, ὥσπερ πανάριστος, ἰατρός με ἰασάμενος.

Ὡς ὑπάρχων εὔσπλαγχνος, κατοικτείρας ἔσωσας Χριστέ, τὸν μάστιξιν ἀλγεινῶς, ὑπὸ τῶν λῃστῶν, Σωτὴρ μαστιχθέντα με, καὶ τὴν ψυχήν, σῶμά τε σαυτοῦ, ὥσπερ δηνάρια, δύο δέδωκας ἀντίλυτρον. Θεοτ.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομῆτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ τεχθείς. Ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως.

Ἰατὴρ νοσούντων ἐν πταίσμασι, θεόθεν Μακάριε, ἐλατὴρ δὲ ἐδείχθης, καὶ διώκτης τῶν πονηρῶν πνευμάτων· διό σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας, τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλῃ, τῆς θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Σήμερον ἡμέρα ἑόρτιος· πάντα συγκαλεῖ γὰρ τῶν μοναζόντων τὰ ποίμνια, εἰς χορείαν πνευματικὴν τράπεζαν, καὶ βρῶσιν ἀκηράτου ζωῆς. Θεοτ.

Ὁ ἐν σοὶ σκηνώσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τοὺς γενάρχας, κακοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλών, ἐτέχθη καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσε.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τοῦ Κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφίᾳ τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισας, ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον ἀοίδιμε· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας, ἀποῤῥήτως τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον· πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἑλκύσαντα, Ὁσίων δήμους· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχ. ά.

Δεῦτε ἐργασώμεθα, ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι, καρποὺς μετανοίας, ἐν τούτῳ ποιούμενοι, οὐκ ἐν βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις, τὰς ἀρετὰς κατορθοῦντες· τούτοις ἀρεσκόμενος, ὁ Κύριος τοῦ ἔργου, δηνάριον παρέχει, δι' οὗ ψυχὰς λυτροῦται, χρέους ἁμαρτίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου ἡ ς'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων. Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας, εἰς βεβαίωσιν, ὁ ὅρκος. Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες, κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος· ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα, ἦχος βαρύς.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

ΤΗι ΑΥΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν, στιχολογοῦμ. τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον δ'. τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μην. γ'.

Στιχηρὰ προσόμ. ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Μεγίστους ἐν καιρῷ, πιστοὶ ἐπιδειξώμεθα, τῆς ἐγκρατείας πόνους, ὅπως μεγίστης δόξης, ἐπιτύχωμεν ἐλέει, τοῦ μεγάλου Θεοῦ

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ Βασιλέως, ὑπολυτρούμενοι, τῆς φλογὸς τῆς γεέννης.

Τὸν χρόνον τῆς νηστείας, νῦν ὑπερμεσάσαντες, ἀρχὴν ἐνθέου δόξης, σαφῶς ἐπιδειξώμεθα, καὶ εἰς τέλος ἐναρέτου πολιτείας, φθάσαι θερμῶς σπεύσωμεν, ὅπως ληψώμεθα τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος βαρύς. Καταφρονήσαντες πάντων.

Ὑπερμεσάσαντες ταύτην, τὴν ἱερὰν τῆς νηστείας περίοδον, πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ, διευθυδρομήσωμεν, εὐποιίας ἐλαίῳ, τὰς ψυχὰς ἀλειφόμενοι· ὅπως ἀξιωθῶμεν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὰ θεῖα παθήματα, προσκυνῆσαι, προφθάσαι, καὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἁγίαν Ἀνάστασιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἴσοδος· τό, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί,

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας, καὶ τοὺς ἐργάτας καλέσας, ἐγγὺς ὑπάρχει Σωτήρ· δεῦτε οἱ τῆς νηστείας ἀγωνισταί, μισθὸν ἀπολαύσωμεν, ὅτι πλούσιος ὑπάρχει, ὁ δοτὴρ καὶ ἐλεήμων· μικρὸν ἐργασάμενοι, κομισώμεθα τὸ τῆς ψυχῆς ἔλεος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἕτερον Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Λῃσταῖς λογισμοῖς, περιπεσὼν ὁ Ἀδάμ, ἐκλάπη τὸν νοῦν, τραυματισθεὶς τὴν ψυχήν, καὶ ἔκειτο γυμνὸς ἀντιλήψεως· οὔτε Ἱερεὺς ὁ πρὸ τοῦ Νόμου προσέσχεν αὐτῷ, οὔτε Λευΐτης μετὰ Νόμον ἐπεῖδεν αὐτόν, εἰμὴ σὺ ὁ παραγενόμενος Θεός, οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ τῆς Θεοτόκου, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Μαρτυρικόν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί, τὴν οὐράνιον παστάδα, καὶ πύλην σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς. Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν ὁ Σωτήρ, ὁ τῶν ἁπάντων Χριστός, ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· κατάβαλε Δέσποινα τοὺς ἀθέους Τυράννους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρί σου ἄχραντε, ἡ ἐλπὶς χριστιανῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς καὶ ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς·

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἑξάψαλμος· τὰ Τριαδικὰ τὰ τοῦ τυχόντος ἦχου τῆς Ἑβδομάδος· καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ὡραιότατος, καιρὸς ἐφέστηκεν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κεν, ἡ ἀξιέπαινος, ἡμέρα ἔλαμψε, τῆς ἐγκρατείας ἀδελφοί, σπουδάσωμεν καθαρθῆναι· ὅπως ἐποφθείημεν, καθαροὶ τῷ Ποιήσαντι, καὶ τῆς ὡραιότητος, τῆς αὐτοῦ ἐπιτύχωμεν, πρεσβείαις τῆς αὐτὸν κυησάσης, μόνης ἁγνῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάχθην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχ. ἕτερα Καθίσ.
ἦχ. βαρύς· Κύριε ἡμεῖς ἐσμεν.

Κύριε ὁ δοὺς ἡμῖν προφθάσαι, τὴν σήμερον ἡμέραν, Ἑβδομάδα ἁγίαν, προλάμπουσαν φαιδρῶς, τῆς Λαζάρου ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως φρικτῆς, ἀξίωσον τοὺς δούλους σου, τῷ φόβῳ σου πορεύεσθαι, τὸ στάδιον τῆς Νηστείας, ἅπαν διανύοντας.

Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβίμ, ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα δύναμιν, πτέρυξι κατακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς Στιχολ. καὶ τὴν α΄. ᾠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.
Ὠδὴ Α΄. ἦχος γ΄. Ὁ τὰ ὕδατα.

Τὰς ἡμῶν διανοίας, θείῳ ἀρότρῳ νεώσαντες, τῆς ἐνθέου Νηστείας, ἀρετῶν ἄσταχυν καρποφορήσωμεν, ὅπως μὴ πεινάσωμεν εἰς τὸν αἰῶνα τρυφῶντες, τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, ἐπαγαλλόμενοι.

Πολυχρόνια πάθη, ἔνδοθεν φέρω σκοτίζοντα, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, πρὸς τὴν σὴν ἄχρονε, Λόγε ἀνάρχου Πατρὸς, δύναμιν ἀήττητον, συντετριμμένη καρδίᾳ, προσπίπτω καὶ δέομαι· Οἰκτειρον σῶσόν με.

Η καλλίστη νηστεία, τρέφει καρδίας, πιαίνουσα λογισμοὺς θεαρέστους, καὶ παθῶν ἄβυσσον ἀποξηραίνουσα, ὄμβροις κατανύξεως, ἀποκαθαίρει τοὺς πίστει, αἴνεσιν προσάγοντας, τῷ Παντοκράτορι.

Πολυώνυμε Κόρη, χαίροις ἁγία Παρθένε. Θεοκύητορ Μαρία, τῶν πιστῶν καύχημα, κατάρας λύτρωσις. Κλίμαξ ἐπουράνιε, ἀκατανόητον θαῦμα, βάτε ἀκατάφλεκτε, γῆ ἀγεώργητε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.
Ἦχος βαρύς. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ ζωηφόρον Ξύλον, προσκυνήσαντες, ἐντεῦθεν ἴωμεν, δι' ὁδοῦ τῆς νηστείας, πρὸς τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἀγαλλόμενοι.

Χριστῷ ἀκολουθοῦντες, ἀρνησώμεθα Κόσμον, καὶ ἄρωμεν τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, συμμορφούμενοι αὐτοῦ τοῖς θείοις Πάθεσι.

Δόξα.

Τὴν ἐν τρισὶ προσώποις, ὑπερούσιον μίαν Θεότητα ἀνυμνήσωμεν πάντες,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πάντες, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὃν ἀκατανοήτως ἀπεκύησας, φθορὰν μὴ γνοῦσα Ἁγνή, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ἐξιλέωσαι καὶ νῦν, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετὰ τῶν Ἀγγέλων, κρῖναι τὰ σύμπαντα, καλὴν ἀπολογίαν, ἀποδοῦναί σοι Χριστέ, ἡμᾶς καταξίωσον.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ βυθίσαντι, πᾶσαν τὴν δύναμιν, Φαραὼ ἐν θαλάσσῃ, ἐπινίκιον ᾠδήν, ὅτι δεδόξασται.»

Ὠδὴ Η'. Βαβυλωνία κάμινος.

Ταῖς βλαβεραῖς τοῦ ὄφεως, πλάναις ἐξελκόμενος, καὶ δελεαζόμενος τὸν νοῦν, καθ' ἡμέραν τῷ ἄλγει μου, προστιθῶ Σῶτερ ἄλγος, διὸ κραυγάζω σοι, Ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ἐπίστρεψον σῶσόν με.

Νενηστευκὼς ἀνέστησε, παῖδα Σωμανίτιδος πάλαι, δυναμούμενος σοφῶς, Ἐλισσαῖος τῷ πνεύματι· ἡμεῖς δὲ νεκρωθέντες, ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, ζωηφόρῳ νηστείᾳ, πιστοὶ ἀναζησώμεθα.

Τοὺς Νινευΐτας ἔσωσας, Κύριε φιλάνθρωπε, πάλαι μεταγνόντας ἐν κλαυθμῷ, καὶ νηστείᾳ ὡς εὔσπλαγχνος· ἡμᾶς δὲ τῷ ἐλέει τῷ σῷ οἰκτείρησον, ἀποροῦντας δι' ἔργων, ἐξομολογεῖσθαί σοι.

Θεοτοκίον.

Η μετὰ τόκον ἄφθορος, μείνασα πανάμωμε, λύτρωσαι δεόμεθα Ἁγνή, καταφθορᾶς τοὺς δούλους σου, πιστῶς τοὺς μελῳδοῦντας ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν φοβερὸν τοῖς Χερουβίμ.

Τῆς ἐγκρατείας σὺν Θεῷ, τὴν νύσσαν ἔχοντες πιστοί, τὸ λοιπὸν νεανικῶς, διαδράμωμεν ἅγιον στάδιον, καὶ στεφηφορήσωμεν.

Τὴν ἀκαρπίαν καθορῶν, τῆς πολυνόσου μου ψυχῆς, ἔτι ἔμμεινον Χριστέ, καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς τὴν συκῆν ἐκείνην, τὴν ἐπικατάρατον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Μοναρχικώτατε Τριάς, καὶ τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υἱὲ καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐκ παντοίων ῥῦσαι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς σὲ ἀναμέλποντας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἀείφωτε λαμπάς· χαῖρε νέε οὐρανέ· χαῖρε νοὺς ἀστράπτων· χαῖρε ναὲ Κυρίου· χαῖρε Πανύμνητε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν φοβερόν σου ἐτασμόν, κατανοούμενος Χριστέ, φρίττω τρέμω καὶ βοῶ· Ὁ ἀμέτρητον ἔχων, τὸ μέγα ἔλεος, σῶσόν με τὸν δείλαιον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν φοβερὸν τοῖς Χερουβίμ, καὶ θαυμαστὸν τοῖς Σεραφίμ, καὶ τοῦ Κόσμου ποιητήν, Ἱερεῖς καὶ δοῦλοι, καὶ πνεύματα Δικαίων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.»

Ὠδὴ Θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Κρατῆρα θεῖον, πλήσασα νονί, κατα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κατανύξεως, ἡ τῆς Νηστείας χάρις, σαφῶς συγκαλεῖται ἅπαντας, πιστοὺς ἐκβοῶσα· Μετ' εὐφροσύνης δεῦτε ἀπολαύσατε, τὴν μέθην παθῶν ἀποβαλόντες, ἵνα μελλούσης, ἀξιωθείητε παρακλήσεως.

Ἐγγὺς ἡ κρίσις, πρόσεχε ψυχή· συνειδήσεως ἐπιμελοῦ, καὶ πρᾶττε καλῶς, καὶ σὲ ἀκατάκριτον, ἀεὶ συντηροῦσα· εἰ ἑαυτοὺς δὲ ὧδε διεκρίναμεν, οὐδόλως ἐκεῖ κατακριθῶμεν, ἄνευ μαρτύρων, ἔνθα ὑπεύθυνοι κατακρίνονται.

Ἀρχαὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Σεραφίμ, Κυριότητες καὶ Ἐξουσίαι καὶ Χερουβίμ, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θεὸν δυσωπεῖτε, τῶν Νηστειῶν τὸν χρόνον διανῦσαι ἡμᾶς, τὸ τούτου εὐάρεστον ποιοῦντας, ἵνα ὡς δοῦλοι, εὐαρεστήσαντες δόξης τύχωμεν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, μετὰ Προφητῶν, τὴν Τεκοῦσάν σε, μετὰ Ὁσίων πάντων Χριστέ, δυσωποῦσαν πρόσδεξαι ἀεί, ὑπὲρ δούλων τῶν παροργισάντων σε, τὸν μόνον φιλάνθρωπον Δεσπότην· ὃν ἐπουράνιαι Τάξεις τρέμουσιν.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὴν ὑπὲρ φύσιν.

Τὸν γαληνὸν τῆς Νηστείας, ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αὔρᾳ, ὑπερπεράσαντες πλοῦν, πρὸς τὸν λιμένα, τῶν Παθημάτων Χριστοῦ, καταντῆσαι ἐπευξώμεθα.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσας, ἐλέησόν με βοῶ σοι, Υἱὲ Δαβὶδ ὁ Θεός, καὶ ἴασαί μου, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχήν, ὡς ἐκείνης τὸ θυγάτριον.

Δόξα.

Τὴν τῆς Θεότητος φύσιν, ἑνιζομένην Μονάδα, καὶ χαρακτῆρσι τρισὶ τρισσευομένην, Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν. Καὶ νῦν Θεοτ.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς, σαρκὶ τεκοῦσα, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ δικαιώσας Τελώνην, Ἱλάσθητί μοι βοῶντα, κἀμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, ἵλεως ἔσο, ὁ τῶν ἁπάντων Κριτής, συγχωρῶν μου τὰ ἐγκλήματα. Ὁ Εἱρμός.

« Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην, ᾄσμασιν οἱ πιστοί, κατὰ χρέος μεγαλύνωμεν. »

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δίς, ἦχος πλ. δ'.

Τῷ τοῖς λησταῖς περιπεσόντι, ὡμοιώθην ἐγώ, Δέσποτα τῶν ἁπάντων, τοῖς πταίσμασί μου περιπεσών, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατετρώθην· ἀλλὰ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἀνίατρευτον, ὁ οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀχράντου Παρθένου παραγενόμενος· Ἰησοῦ τὸ σωτήριον ὄνομα, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνερ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, Κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος γ'.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἀνέστησαν ἡμῖν, ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν· σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἐκτός σου ἄλλον οὐ γινώσκομεν.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Ψαλ. πγ'.

Τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων· Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα· ἀλλὰ τῇ ὁδῷ, ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ. Τάδε λέγει Κύριος· Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ, καὶ διὰ Δαβὶδ τὸν παῖδά μου. Καὶ ἐξῆλθεν Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας· καὶ ἀναστάντες τῷ πρωῒ, εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά. Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σενναχηρεὶμ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευΐ. Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαρὰχ Θεοῦ αὐτοῦ, πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασὰρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἠσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τάδε λέγει Κύριος· Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου· ἀποθνήσκεις γάρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ. Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, λέγων· Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἠσαΐαν, λέγων· Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν Ἐζεκίᾳ· Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαβὶδ τοῦ πατρός σου· Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου· καὶ ἰδοὺ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη· καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε, καὶ τὴν πόλιν ταύτην· καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

Προκείμενον. ἦχος πλ. δ'. Ψαλ. πδ'.

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε, τὸ ἔλεός σου

Στίχ. Εὐδόκησας Κύριε, τὴν γῆν σου.

ΤΗ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν, ἀντὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, Στιχολογοῦμεν τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ΄. καὶ τοῦ Μηναίου γ΄.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ΄. Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ὁδοὺς ἡμῖν τῆς νηστείας τὸν χρόνον, τοῦ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆσαι καὶ μηδαμῶς ἀπολέσθαι, Λόγε Θεοῦ, καταξίωσον πάντας εὐαρεστῆσαί σοι καλῶς, καὶ ἐν θερμῇ κατανύξει, θεραπεῦσαί σε Χριστὲ, ὥσπερ ἡ Πόρνη, ἡ σώφρων καὶ σεμνὴ, ἡ ποτὲ τῷ μύρῳ, καὶ ταῖς προσχύσεσι, τῶν θερμῶν δακρύων, τῶν πταισμάτων λαβοῦσα τὴν ἄφεσιν. Ὅμοιον.

Ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ καρδίας σοι κράζω· Υἱὲ Θεοῦ, φώτισόν μου τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία βοῶ σοι· Ἐλέησόν με οἰκτίρμον· καὶ γὰρ ψυχὴν δαιμονῶσαν, κέκτημαι ταῖς ἡδοναῖς· ἣν ἀπαλλάξας τοῦ σκότους τῶν παθῶν, τὸ λοιπὸν βιῶσαι, καθαρῶς ποίησον, ἵνα δοξάζω σου τὴν πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β΄. Ἡ θεόκλητος Μάρτυς.

Ἡ θεόφωτος χάρις τῆς ἐγκρατείας, ἡμῖν σήμερον λάμψασα, φαιδρότερον τοῦ Ἡλίου, τὰς ψυχὰς ἡμῶν φωταγωγεῖ, ὥσπερ νέφη τὰ πάθη, τῆς ἁμαρτίας ἐκδιώκουσα· διὰ τοῦτο ἅπαντες, δράμωμεν εὐψύχως, αὐτὴν ἀσπαζόμενοι· χαίροντες τελοῦμεν, τὸ θεῖον στάδιον αὐτῆς, ἧς ταῖς εὐφροσύναις εὐωχούμενοι, βοήσωμεν, Χριστῷ, ἁγίασον τοὺς ταύτην ἀγαθὲ, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ψαλμὸς πε΄.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Στίχ. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄβραμ κατῴκησεν ἐν γῇ Χαναάν· Λὼτ δὲ κατῴκησεν ἐν πόλει τῶν περιχώρων, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν Σοδόμοις. Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις, πονηροὶ καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἄβραμ, μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λὼτ ἀπ' αὐτοῦ, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὗ νῦν εἶ, πρὸς Βοῤῥᾶν, καὶ Λίβα, καὶ Ἀνατολὰς, καὶ Θάλασσαν. Ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου, ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δύναταί τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμήσεται. Ἀναστὰς διόδευσον τὴν γῆν εἴς τε τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἀποσκηνώσας Ἄβραμ, ἐλθὼν κατῴκησε παρὰ τὴν Δρῦν τὴν Μαμβρῆ, ἣ ἦν Χεβρώμ· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Προκεί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλ. πς'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φόβος Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. Ἐν πολλῷ ἔθνει, δόξα βασιλέως· ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ, συντριβὴ δυνάστου. Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρὸς ἄφρων. Πραΰθυμος ἀνὴρ, καρδίας ἰατρός· σὴς δὲ ὀστέων, καρδία αἰσθητική. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν· ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν, ἐλεεῖ πτωχόν. Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβὴς, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον, τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται Σοφία· ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκονται. Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος· ἐλαττονοῦσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν. Ὀργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους· ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν· λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται· στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακά. Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεύουσι κακούς τε καὶ ἀγαθούς. Ἴασις γλώσσης, δένδρον ζωῆς· ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν, πλησθήσεται πνεύματος.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος βαρύς.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσον, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· πρὸς τίνα καταφύγω, τοῦ θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν ἰατρὸν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἕτερον Ἰδιόμελον.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. ἦχος δ'.

Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως τῆς πρώην, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς καὶ ἀπολαύσεως, κατήχθημεν εἰς ἀτιμοτάτην ζωήν· τῶν ἀρετῶν γὰρ τὴν πρέπουσαν, ἐπαινετὴν διαγωγὴν, ἐκδυθέντες τοῖς πταίσμασιν, ὡς λῃσταῖς περιεπέσομεν· ἡμιθανεῖς δὲ τυγχάνομεν, ἐξαμαρτήσαντες τῶν σωτηρίων σου διδαγμάτων. Ἀλλὰ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν ἐκ Μαρίας ἐπιφανέντα, καὶ ἀπαθῶς πάθεσι, προσομιλήσαντα Δεσπότην· Κατάδησον ἡμῶν, τοὺς ἐκ τῆς ἁμαρτίας ἐπιγενομένους μώλωπας, καὶ τὸν ἀνείκαστόν σου οἶκτον ἐπίχεον ἡμῖν, τὴν σὴν θεραπευτικὴν ἐπιμέλειαν, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ἦχ. ὁ αὐτός.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΤΗΣ Ε. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ τοῦ ἤχου Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέσει πίστεως δι' ἐγκρατείας, πάθη φλέξωμεν τῆς ἀκρασίας, καὶ τὸν κρημνὸν τῆς ἁμαρτίας ἐκφύγωμεν καὶ τῶν δακρύων κρουνοῖς κατασβέσωμεν, τὴν αἰωνίζουσαν φλόγα κραυγάζοντες· Ὑπεράγαθε, ἡμάρτομέν σοι, ἱλάσθητι, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος β'. Ὑπερευλογημένη.

Υπερδεδοξασμένη ἡ χάρις, τῆς πανσέπτου Νηστείας· δι' αὐτῆς Ἠλιοὺ ὁ Προφήτης, εὑρίσκει ἅρμα πύρινον, καὶ Μωϋσῆς πλάκας δέχεται· Δανιὴλ τεθαυμάστωται· Ἐλισσαῖος νεκρὸν ἤγειρεν· οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατέσβεσαν, καὶ πᾶς τις Θεῷ ᾠκείωται. Αὐτῇ ἐντρυφῶντες βοήσωμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

Θεοτ. ἦχ. ὁ αὐτός. Τὴν ἄχραντον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου, κεκτημένος ἐν δεινοῖς, λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με, παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὦ Μῆτερ Θεοῦ· προφθάνεις γὰρ πάντοτε, τοῖς αἰτοῦσί σε πιστῶς, καὶ λύεις συνεχόμενα πειρατήρια ἐχθρῶν· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Δέξαι Δέσποινα βραχέα χαριστήρια, ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι, ἐν πᾶσι βοήθεια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς Στιχολογεῖται, καὶ ἡ β'. ᾠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ β'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

« **Π**ρόσεχε γῆ καὶ Οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου· λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῇ, Θεοῦ θαυμάσια.

Αδιαλείπτοις προσευχαῖς, καὶ ἐγκρατείᾳ καὶ θεωρίᾳ, πτερώσωμεν τὰς ψυχάς, πρὸς θεῖον ἔρωτα.

Τῆς ἀκρασίας τὸν κρημνόν, διεκφυγόντες θαλφθῶμεν πάντες, τῆς ἐγκρατείας φωτὶ καὶ θείῳ Πνεύματι.

Αλατι θείων ἀρετῶν, τὴν σηπεδόνα τῆς ἁμαρτίας, ἀποβαλοῦσα ψυχή, Θεῷ κολλήθητι. Θεοτ.

Επανεπαύσατο Χριστός, ἐν σῇ τῇ μόνῃ εὐλογημένῃ, καὶ σάρκα τὴν ἑαυτοῦ, ἐκ σοῦ ἐφόρεσεν.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Προσέχετε λαοί.

Νηστείαν καθαράν, εὐχὰς δάκρυα, μελέτην τῶν θείων, καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἀρετὴν συμπορίζόμενοι τῷ Δεσπότῃ Θεῷ καὶ νῦν προσοίσωμεν.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Η Εὔα ἁλωτὴ, καρποῦ γέγονε· ψυχή μου, βλέπε σὺ μὴ δελεάζου, εἰ προσβάλλει σοι ὁ ὄφις ποτὲ, συμβουλεύων φαγεῖν σε, ἡδονῆς τοὺς καρπούς. Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς, μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα· ἓν τὸ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἁπάντων καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο τόκος σου Ἁγνὴ, φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθείς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἱμόῤῥουν ἐπαφῇ τοῦ κρασπέδου σου, ἰάσω Χριστέ μου· κἀμὲ ἐν πίστει τοῦ ἐλέους σου ἁπτόμενον ὑγιῆ ἐκ παθῶν ἀποκατάστησον.

Ὁ Εἱρμός.

« **Π**ροσέχετε λαοὶ, τὰ τεράστια τῶν ἔργων, τῆς θείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος ἐγώ εἰμι Θεὸς τοῦ παντός. »

Ὠδὴ Η΄. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

Εν ἀποκρύφῳ ἐνεδρεύων, καθ' ἡμέραν ὁ παμπόνηρος, ἐπιζητεῖ με συλλαβεῖν, καὶ κατάβρωμα ποιήσασθαι· αὐτοῦ με τῆς κακίας, ῥῦσαι ὁ Σωτὴρ, ὁ σώσας τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους.

Διὰ νηστείας καθαιρόμενοι, ἀρετῶν ὄρει προσέλθωμεν, καὶ ἀκουσώμεθα τρανῶς, τί λαλήσει ἐν ἡμῖν ὁ Θεός· λαλήσει γὰρ εἰρήνην καὶ φωτισμὸν καὶ ἴασιν, ψυχικῶν συντριμμάτων.

Αμαρτημάτων ἀμαυρότητι καθ' ἑκάστην ἐκτυφλούμενος, ἀδυνατῶ κατανοεῖν, τὰ θαυμάσιά σου Κύριε· διό μου τῆς καρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς, διάνοιξον Ἰησοῦ φωτοδότα. Θεοτοκίον.

Τῶν οἰκτιρμῶν σου ταῖς ῥανίσιν, Ἀειπάρθενε ἀμόλυντε, τοὺς μολυσμοὺς τοὺς ἐμπαθεῖς, τῆς καρδίας μου ἀπόπλυνον, δακρύων ὀχετούς μοι, παρεκτικοὺς, καθάρσεως ψυχικῆς δωρουμένη.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται, καὶ ὁ σκώληξ φησὶν οὐ τελευτᾷ. Φοβοῦ τὴν ἀπείλησιν, ὦ ψυχή μου, θεραπεύουσα Χριστὸν, ἵνα εὕρῃς ἀπόλαυσιν, ἔνθα πάντων τῶν εὐφραινομένων, ἐστὶν ἡ κατοικία.

Τῇ καύσει πυρέττουσαν, τὴν ψυχήν μου τῶν ἐπιθυμιῶν, ἀνάστητον δέομαι, δι' ἀφῆς σου ὡς τὴν τοῦ Πέτρου πενθεράν, ἵνα εὕρῃ δουλεῦσαί σοι, εὐαρέστως ἀνθομολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Αΐδιον ἄναρχον, τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν πιστοὶ, Υἱὸν δὲ συνάναρχον, καὶ τὸ Πνεῦμα συνεκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, ὁμοούσια πρόσωπα, μιᾶς ὄντα τῆς παντοδυνάμου, ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, ἱλαστήριον ὄντως τῶν πιστῶν· ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις, παροχεύεται, τοῖς πᾶσι δαψιλῶς· τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον μὴ ἐλλίπῃς εὐμενιζομένη ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Δόξα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ ὦτα διάνοιξον, τῆς ψυχῆς μου κωφεύοντα Χριστὲ, καὶ γλῶσσάν μου τράνωσον, ὡς τοῦ πάλαι μογιλάλου καὶ κωφοῦ, ἵνα ἐνωτιζόμενος τῶν φωνῶν σου, ψάλλω καὶ τῇ γλώττῃ, αἰνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ...

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν πάλαι δροσίσαντα, τῶν Ἑβραίων τοὺς Παῖδας ἐν φλογὶ, καὶ φλέξαντα Κύριον, τοὺς Χαλδαίους, παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες, Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον.

Φλόγα τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, κατὰ νοῦν κεκτημένοι, θερμοτάτῳ λογισμῷ τῆς μετανοίας, τῷ πυρὶ νῦν προσέλθωμεν, πάθη φλογίζοντες.

Στόματος νηστεύοντος πάλαι, πυρακτούμενος λόγος, ἐξελθὼν ζηλωτικῶς, κλονεῖ στοιχεῖα· τοῦτον ζήλου ψυχὴ, καὶ καλῶς πολιτεύθητι.

Βῆμα τὸ φρικτὸν ἐννοοῦσα, παναθλία ψυχή μου, τὰς πορνείας σου ἀεὶ, πρὸς θελημάτων ἀποπλήρωσιν, τοῦ λυτρωτοῦ διευτρέπιζε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου, ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωταγώγησον Ἁγνὴ, ἡ φῶς τεκοῦσα, ἵνα φόβῳ καὶ πίστει, ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Μέλος πᾶν ἡμῶν σαρκὸς, παραστήσωμεν Χριστῷ, ὅπλα δικαιοσύνης, χεῖρας φησὶν αἴροντες ὁσίας, χωρὶς ὀργῆς, καὶ τῶν διαλογισμῶν.

Σὺ ποτὲ τοῖς Μαθηταῖς, ἐν τῷ πλοίῳ ἐπιστὰς, κατέπαυσας Χριστέ μου, μαινομένην θάλασσαν· κἀμοῦ τὰς τρικυμίας, κόπασον τῶν λογισμῶν.

Δόξα.

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία πρόσωπα ὑμνῶ, ἕνα Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν ἀΐδιον ἀρχήν.

Καὶ νῦν Θεοτ.

Ἡ Ἁγνὴ παιδοποιεῖς, ἡ Παρθένος γαλουχεῖς· πῶς ἐνταυτῷ τὰ δύο, παρθενεύεις τίκτουσα; Θεός ἐστιν ὁ δράσας, μὴ ἐκζήτει μοι τὸ, Πῶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ λῃστείας με παθῶν, μιανθέντα ψυχὴν, θεράπευσον Χριστέ μου, χέων σου τὸ ἔλεος, ὡς τὸν περιπεσόντα, ὑπὸ χεῖρας τῶν λῃστῶν.

Ὁ Εἱρμός·

« Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος βαρύς.

Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν, καὶ τεταπεινωμένην, ἐπίσκεψαι Κύριε, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ τῶν ἀπηλπισμένων λιμὴν ἀχείμαστε· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλθὼν Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, ἐγεῖραι ἐκ φθορᾶς τὸν παραπεσόντα· κἀμὲ προς-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

προσπίπτοντα ἀνάστησον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων, οἱ Ἀθλοφόροι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτ. ὁ αὐτός.

Ὑμνοῦμέν σε πανάχραντε Θεοτόκε, καὶ δοξάζομεν, ὃν ἐκύησας Θεὸν Λόγον, κράζοντες· Δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος γ'.

Ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, καὶ ὑπερασπιστής ἐστιν, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. πζ'.

Πτωχὸς ἐγώ εἰμι, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Τίνι ὡμοιώσατε τὸν Κύριον; καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν; μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον, περιεχρύσωσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν; Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητεῖ, πῶς στήσει εἰκόνα αὐτῷ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται. Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν Οὐρανὸν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν· ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν. Ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς. Νῦν οὖν τίνι με ὡμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; Εἶπεν ὁ Ἅγιος· Ἀναβλέψατε εἰς τὸ ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ ἴδετε τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα· ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ· πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ· οὐδέν σε ἔλαθε. Μὴ γὰρ εἴπῃς Ἰακὼβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραήλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν μου ἀφεῖλε, καὶ ἀπέστη. Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως, εἰ μὴ ἤκουσας, Θεὸς αἰώνιος, Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς· οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδέ ἐστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυροι ἔσονται. Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν, ἀλλάξουσιν ἰσχύν.

Προκείμ. ἦχ. πλ. β'. Ψαλμ. πή.

Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἀντὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, στιχολογοῦμεν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γοῦμεν τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ προσόμ. ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Βρῶμα τὴν ἀγάπην ποιούμενοι, ἐγκρατείᾳ τῶν παθῶν, κατακρατήσωμεν πιστοί, καὶ Θεῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἀνυψωθέντι ἐν Σταυρῷ, καὶ λόγχῃ, κεντηθέντι τὴν πλευράν, βιῶσαι, εὐαρέστως ἐπειχθείημεν, ἵνα τρυφῆς ἀπολαύσωμεν, αἰωνιζούσης καὶ κρείττονος, δοξάζοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ξύλῳ πάλαι θάνατον εὕρομεν, νῦν δὲ πάλιν τὴν ζωήν, διὰ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ· τῶν παθῶν οὖν τὰς ὁρμάς, ἀπονεκρώσωμεν πιστοί· καὶ φθάσαι, τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν, τὸν πάντων, Εὐεργέτην δυσωπήσωμεν, πράξεσι θείαις λαμπόμενοι, καὶ ἀρεταῖς καλλυνόμενοι, δοξάζοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.

Τὸν ζωηφόρον Σταυρόν, αἰνοῦμέν σου Κύριε, καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἱερά, τῆς σαρκός σου παθήματα, τὴν λόγχην τε τὴν σφαγήν, τοὺς γέλωτας τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα καὶ τὰ κολαφίσματα, σὺν τῇ πορφύρᾳ, καὶ τὸ στέφος τὸ ἀκανθόπλεκτον· ἐν οἷς ἐκ τῆς κατάρας πάντας, ἐκλυτρωσάμενος ἔσωσας ἡμᾶς. Διὸ δυσωποῦμέν σε· Τῶν Νηστειῶν τὸν χρόνον, εἰρηνικῶς τελέσαι παράσχου ἡμῖν.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμ. γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας. Προκείμ. ἦχ. δ'. Ψαλμ. πθ'. Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἄβραμ ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, λέγων· Μὴ φοβοῦ Ἄβραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολὺς ἔσται σφόδρα. Λέγει δὲ Ἄβραμ· Δέσποτα Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολλύομαι ἄτεκνος· ὁ δὲ υἱὸς Μασὲχ τῆς οἰκογενοῦς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ. Καὶ εἶπεν Ἄβραμ. Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενής μου κληρονομήσει με. Καὶ εὐθὺς φωνὴ Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· Οὐ κληρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, οὗτος κληρονομήσει σε. Ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνήσῃ ἐξαριθμῆσαι αὐτούς· καὶ εἶπεν· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου. Καὶ ἐπίστευσεν Ἄβραμ τῷ Θεῷ· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ ὁ Θεός, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ χώρας Χαλδαίων, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομῆσαι. Εἶπε δέ, Δέσποτα Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσαν, καὶ αἶγα τριετίζουσαν, καὶ κριὸν τριετίζοντα, καὶ τρυγόνα, καὶ περιστεράν. Ἔλαβε

δὲ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε. Κατέβη δὲ τὰ ὄρνεα ἐπὶ τὰ σώματα τὰ διχοτομήματα αὐτῶν, καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἄβραμ. Περὶ δὲ Ἡλίου δυσμὰς, ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἄβραμ· καὶ ἰδοὺ φόβος σκοτεινὸς μέγας, ἐμπίπτει αὐτῷ. Καὶ ἐῤῥέθη πρὸς Ἄβραμ, γινώσκων γνώσῃ, ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ κακώσουσιν αὐτοὺς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη. Τὸ δὲ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ· μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὧδε μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. Σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ.

Προκείμ. ἦχ. πλ. α΄. Ψαλμ. ϙ΄.
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.
Στ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσθήσει· καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. Θυσίαι ἀσεβῶν, βδέλυγμα Κυρίῳ· εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων, δεκταὶ παρ᾽ αὐτῷ. Βδέλυγμα Κυρίου ὁδοὶ ἀσεβῶν, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην, ἀγαπᾷ. Παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων· οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους, τελευτῶσιν αἰσχρῶς. Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων; Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὸν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει. Καρδίας εὐφραινομένης θάλλει πρόσωπον, ἐν δὲ λύπαις οὔσης, σκυθρωπάζει. Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν· στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά. Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά· οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διὰ παντός. Κρεῖσσον μερὶς μικρὰ μετὰ φόβου Θεοῦ, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας. Κρεῖσσον ξενισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας. Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας, μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει. Μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις· ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον. Ὁδοὶ ἀέργων ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων, λεῖαι.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἅπαξ· ἦχος πλ. α΄.

Ἐξοστρακισθεὶς τῆς εὐθείας ὁδοῦ σου, ὑπὸ παθῶν ὁ δύστηνος κατεκρημνίσθην εἰς βάραθρον· Λευίτης δὲ σὺν Ἱερεῖ ἀθροισθέντες, ἀπηξίωσαν· σὺ δὲ Χριστέ με ἠλέησας, καὶ τῷ ὅπλῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῆς ἁμαρτίας τὸ ἔγγραφον διαῤῥήξας, τῇ ἀπαθείᾳ ἐλάμπρυνας, καὶ τῷ Πατρὶ σύνεδρόν με πεποίηκας· ὅθεν κραυγάζω· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.
Ἕτερον Ἰδιόμελον, ἅπαξ καὶ αὐτό.
Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ Ἱερουσαλὴμ κατέβην ἀπολισθήσας, τῶν ἐν αὐτῇ τοῖς ἔθνεσι, γραφέντων ἐνταλμάτων σου· εἰς Ἱεριχὼ δὲ πορευόμενος, τῇ πρὸς μιμήσεις ὁρμῇ, τῶν ἐν αὐτῇ

πάλαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πάλαι διὰ κακίαν, ὑπὸ σοῦ πρὸς φόνον ἐκδοθέντων τῷ λαῷ σου, διὰ τῆς παρακοῆς, ψυχοφθόροις ἐνέτυχον πάθεσιν, ὡς λῃσταῖς· ὑφ' ὧν πληγέντα, καὶ παραβραχὺ θανατωθέντα, ὁ τοῖς ἥλοις καὶ τῇ λόγχῃ, τὸ σῶμα τραυματισθεὶς ἑκουσίως, διὰ ἁμαρτίας ἀνθρώπων, καὶ τὴν κοινὴν τελέσας διὰ Σταυροῦ σωτηρίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἴασαί με Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα μετὰ τοῦ Σταυροθεοτοκίου τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ξύλου γευσάμενος Ἀδὰμ μὴ προσηκόντως, τῆς ἀκρασίας τοὺς καρποὺς πικρῶς ἐτρύγησεν· ὑψωθεὶς δὲ ἐν ξύλῳ τοῦτον ἐλυτρώσω, Οἰκτίρμον, τῆς καταδίκης τῆς χαλεπῆς· διό σοι ἀναβοῶμεν. Δίδου ἡμῖν, ἐγκρατεύεσθαι Δέσποτα, ἀπὸ καρποῦ φθοροποιοῦ, καὶ πράττειν σου τὸ θέλημα ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐβόας. Οἴμοι Τέκνον ἐμόν! τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερα Καθίσματα· Ἦχος β'. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ἀνυμνοῦντες τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, προσκυνοῦμέν σου ἀεὶ, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐν τούτῳ γὰρ κατήσχυνας, τὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἔδωκας σημείωσιν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Πάντας ἀξίωσον εὐθύμως εἰρηνεύοντας, ἀποπληρῶσαι τῆς Νηστείας τὸν χρόνον.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἄμωμον Ποιμένα σε, καθορῶσα ἡ Ἀμνὰς, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενον, θρηνῳδοῦσα μητρικῶς, ἐβόα. Θανάτῳ σε, Υἱὲ κατέκρινεν ὁ ἀχάριστος λαὸς, ἀνθ' ὧν νεφέλην ἥπλωσας, εἰς διάβασιν αὐτῷ· οἴμοι ἀτεκνοῦμαι ἡ ἄνανδρος! ἀλλ' ἐξανάστηθι, καὶ λάμψον Ἥλιε,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ δοξασθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς τῶν γηγενῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ἐν οἷς Στιχολογεῖται καὶ ἡ Γ'. Ὠδή.

Τριῴδιον ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Καταχρίνας τὴν ἔχθραν, ἐν τῷ Σταυρῷ ἔτεινας, σοῦ Δικαιοκρῖτα παλάμας· νῦν δὲ κατάκριτον, ὄντα με πταίσμασι, σῶσον τὸν ἄτωτον Σῶτερ, τὸν παραπικράναντα, σὲ τὸν μακρόθυμον.

Τὴν κτηνώδη ποθήσας, παθοποιὸν βίωσιν, σοῦ τῶν ἐντολῶν ἐμακρύνθην, Σῶτερ πανάγαθε, ξένοις δουλούμενος, καὶ ἀκαθάρτοις πολίταις· νῦν δὲ ἐπιστρέφοντα, δέξαι καὶ σῶσόν με.

Μογιλάλου ὡς πάλαι, τὰς ἀκοὰς ἤνοιξας, ἄνοιξον ψυχῆς μου τὰ ὦτα, γνώμῃ κωφεύοντα, καὶ ἐνωτίζεσθαι, σοῦ τὸν σωτήριον λόγον, Ἰησοῦ ἀξίωσον, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ σωτήριος πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν γέφυρα, τῶν Χριστιανῶν ἡ προστάτις, πάναγνε Δέσποινα, περιστατούμενον, ταῖς συμφοραῖς με τοῦ βίου, καὶ κλυδωνιζόμενον, Κόρη κυβέρνησον.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀνείλκυσάς με, ἐκ βαράθρων παθῶν, καὶ ἀνύψωσας Χριστὲ εἰς τὰ οὐράνια.

Ἐκπετάσας ἐν Σταυρῷ τὰς παλάμας σου Χριστέ, τὰ ἔθνη πάντα, τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἠγκαλίσω κατεγγύς, στῆναι τοῦ κράτους σου. Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ὑπερούσιε Τριάς, Θεότης μία, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς αἰνεῖν σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἱκανοῖ Παρθενομῆτορ; σὺ γὰρ ἐν γυναιξί, μόνη ὤφθης ἐκλεκτή, καὶ παμμακάριστος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐλογχεύθης τὴν πλευράν, χολῆς ἐγεύσω, δι' ἐμὲ Ἰησοῦ, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς, παραπικράναντά σε.

Ὁ Εἱρμός.

« Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· »

Ὠδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῷ ἀκοιμήτῳ ὄμματι, ἐπιβλέψας με οἰκτειρον, τῷ τῆς ῥαθυμίας νυσταγμῷ κρατούμενον, καὶ ὕπνῳ δουλεύοντα, τῶν ἡδονῶν ἐν κλίνῃ παθῶν, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ τὴν κεφαλήν σου προσκλίνας, καὶ θέλων ἀφυπνώσας, καὶ τὴν νύκτα μειώσας, Χριστὲ τῆς ἁμαρτίας, φῶς ὢν δικαιοσύνης·

Πλουτοποιοῖς χαρίσμασι, κοσμηθεὶς ἐκ βαπτίσματος, μᾶλλον τὴν πενίαν τῶν κακῶν ἠγάπησα, καὶ ξένος γεγένημαι, τῶν ἀρετῶν ὁ τάλας ἐγώ, χώραν εἰς μακράν, ἀποδημήσας κακίας· διό με ἐπιστρέψας, ἐναγκάλισαι Σῶτερ, τῷ σῷ Σταυρῷ τειχίζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέθην

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Μέθην παθῶν ἀπόῤῥιψον, καὶ δακρύων ἐκζήτησον, τὸν καθαρτικὸν διὰ νηστείας οἶνον ψυχῇ, καρδίαν εὐφραίνοντα, καὶ ἡδονὰς μαραίνοντα, καὶ τὰς τῆς σαρκὸς, ἀποτεφροῦντα καμίνους, καὶ σπεῦσον τῷ παγέντι, διὰ σὲ ἐπὶ ξύλου, Χριστῷ συσταυρωθῆναι, καὶ ζῆσαι εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν Κεχαριτωμένην.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐν φωναῖς

Τὸν σταυρωθέντα σαρκικῶς, καὶ θεϊκῶς μὴ παθόντα Ἰησοῦν, ὑμνοῦσιν οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἡμεῖς οἱ γηγενεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Ἐν τῇ σταυρώσει σου Χριστὲ, τὸν ἐπονείδιστον θάνατον ἑλὼν τὸν ἐπικατάρατον, ἔσωσας ἡμᾶς, φθορᾶς ἐκλυτρωσάμενος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Χερουβικῶς σε ὦ Τριὰς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ὑμνῶ, τὴν μίαν Θεότητα, ἄναρχον ἁπλῆν, καὶ πᾶσιν ἀκατάληπτον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐγκωμίοις σε Ἁγνὴ, λαμπρῶς γεραίρουσι, πᾶσαι αἱ γενεαί· τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας· ὢ θαῦμα φρικτὸν, καὶ ἔργον παμμακάριστον!

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάντα ὑπήνεγκας παθεῖν, ὑπὲρ ἑνὸς τοῦ σωθῆναί με Χριστέ· ὑμνῶ σου τὴν Σταύρωσιν, τοὺς ἥλους, τὴν σφαγὴν, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς, ἐν Οὐρανοῖς δοξαζόμενον Θεὸν, αἰνέσωμεν ἅπαντες οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας. »

Ὠδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ὁρῶν σε ἡπλωμένον ἐπὶ Σταυροῦ, τὰς ἀκτῖνας συνέστειλεν ἥλιος, πᾶσα δὲ γῆ, τρόμῳ ἐκλονεῖτο Παμβασιλεῦ, ἐθελουσίως βλέπουσα, πάσχοντα τὸν φύσει σε ἀπαθῆ· διό σε ἱκετεύω· Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἰατρὸς Χριστὲ θεράπευσον.

Ὁδοὺς σωτηριώδεις καταλιπὼν, τὰς εἰς ᾅδην φερούσας διώδευσα, σκότος βαθὺ, ἔχων περὶ κύκλῳ τὰς ἡδονὰς, καὶ τῶν παθῶν τὸν ὄλισθον, καὶ τὴν καταιγίδα τῶν πειρασμῶν· διό σε ἱκετεύω· Τῷ σῷ Σταυρῷ με σῶσον, Χριστὲ ὡς μόνος πολυέλεος.

Χειμῶνι συνεχόμενος, πειρασμῶν, καὶ παθῶν τρικυμίαις ποντούμενος, καὶ ἡδονῶν, σάλῳ χειμαζόμενος χαλεπῶς, τὸ τῆς Νηστείας πέλαγος, ἔφθασα τὸ πρᾶον καὶ γαληνόν· ἐν ᾧ με κυβερνήσας, τῷ σῷ Σταυρῷ Οἰκτίρμον, πρὸς σωτηρίαν ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σπορᾶς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός, ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν παρθενίαν σου.

Ἑκὼν ὑπέμεινας, σταυρωθῆναι Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα παράσχῃς πᾶσι ζωὴν, τοῦ θανάτου ἐκλυτρωσάμενος.

Ξύλῳ νενέκρωμαι, καὶ Σταυροῦ ξύλῳ ἔζησα· ἐν ᾧ Χριστός μου προσηλωθεὶς, τὸν ἐχθρόν μου ἐθανάτωσε. Δόξα.

Ὡς συνυπάρχοντα, τὸν Υἱὸν τῷ Γεννήτορι, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρὸν, ὁμοφρόνως προσκυνήσωμεν. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Θαῦμα παράδοξον, καὶ ἐξαίσιον ἄκουσμα! πῶς καὶ ὡς μήτηρ τίκτεις Ἁγνὴ, καὶ οὐκ ἔγνως ὡς παρθένος φθοράν;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμνῶ τὴν λόγχην σου, ἀνυμνῶ καὶ τοὺς ἥλους σου, τὸν σπόγγον τὸν κάλαμον τὸν Σταυρὸν, δι' ὧν σέσωσμαι, Ἰησοῦ ὁ Θεός.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὴν παρθενίαν σου, Θεοτόκε ἀμίαντε, ἣν οὐ κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. »

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος γ΄.

Τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν, καταλιποῦσα ψυχή μου, ἐπὶ τὸ βάθος τῆς ἁμαρτίας κατελήλυθας, πονηροῖς ὁδοστάταις ἐμπεσοῦσα· τραυμάτων δὲ ὀδωδότων γέμουσα, κεῖσαι ἐῤῥιμμένη ἄπορος. Διὸ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, καὶ μώλωπας ἑκουσίως δεξαμένῳ· Ἐπιμελήθητί μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἕτερον Ἰδιόμελον.

Στ. Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου ἦχος πλ. δ΄.

Τοῖς ληστρικοῖς λογισμοῖς, τραυματισθεὶς ὁ δείλαιος, ἡμιθνὴς γέγονα Κύριε· Προφητῶν δὲ ὁ χορὸς παρεῖδεν, ἡμιθανῆ κατιδὼν τυγχάνοντα, καὶ τέχναις ἀνθρωπίναις ἀνιάτρευτον. Διὸ χαλεπῶς ὀδυνώμενος, ἐν ταπεινώσει καρδίας κραυγάζω σοι· Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπίχεε ὡς εὔσπλαγχνος, ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης τοῦ Κυρίου.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς· τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις αἰκιζόμενοι ηὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ἡμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, σαρκὶ κρεμάμενον τῷ ξύλῳ, τὴν καρδίαν ἐτιτρώσκετο, καὶ ὠλόλυζε δακρύουσα· Λόγε, ποῦ μοι ἔδυς παμφίλτατε Ἰησοῦ, Υἱέ μου καὶ Κύριε; μὴ λίπῃς με μόνην, Χριστὲ τὴν τεκοῦσάν σε.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῆς Προφητείας, ἦχος ά.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ϞΑ'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε.

Στ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου καθ᾽ἑκάστην.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἀπερχόμενα ἐγώ εἰμι. Εἶδον ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν· τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἐξέστησαν· ἤγγισαν καὶ ἦλθον ἅμα, κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι, καὶ ἐρεῖ· Ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρᾳ, ἅμα ἐλαύνων· τότε μὲν ἐρεῖ· Σύμβλημα καλόν ἐςι, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν αὐτά, καὶ οὐ κινηθήσονται. Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακὼβ, ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἠγάπησα· οὗ ἀντελαβόμην ἐπ᾽ ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπόν σοι· Παῖς μου εἶ· ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε, μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός σου ὁ ἐνισχύσας σε καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ μου τῇ δικαίᾳ. Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου. Ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς τοὺς ἀνθρώπους, οἳ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σοι· ὅτι ἐγὼ ὁ Θεὸς, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι· Μὴ φοβοῦ, ἐγὼ βοηθός σου· μὴ φοβοῦ Ἰακὼβ· ὀλιγοστὸς Ἰσραήλ· ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενός σε, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Προκείμενον, Ἦχος β'. Ψαλ. ϞΒ'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗι ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν, Στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα καὶ Προσόμοια, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Στίχου.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λῃσταῖς περιπεσὼν, ἐσυλήθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν, ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. Ἱερεὺς δὲ ἰδών με τῷ μώλωπι ὀδυνώμενον, διὰ τὸ ἀνίατον, παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει με. Λευΐτης δὲ πάλιν, μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδὼν, ἀντιπαρῆλθέ μοι· σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας, οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ᾽ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, παράσχου μοι

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα Οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ.

Κύριε, σὺ τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς σου, λογικοὺς Οὐρανοὺς ἔδειξας· τούτων ἱεραῖς μεσιτείαις, τῶν τῆς γῆς κακῶν με λύτρωσαι, δι' ἐγκρατείας ὕψων, συνέσεως ἑκάστοτε, τῆς πρὸς τὰ πάθη τὸν λογισμόν μου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην.

Ἔχοντες, πάντες τὸν καιρὸν τῆς Νηστείας, ὡς συνεργὸν θείων πράξεων, κλαύσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας, καὶ τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν. Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, Κύριε πολυέλεε, σῶσον τοὺς φόβῳ ἀνυμνοῦντας, τὴν πολλήν φιλανθρωπίαν σου.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ἔνδοξον καὶ ἄχραντον.

Στίχ. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά.

Ἀπόστολοι πανεύφημοι, οἱ τοῦ Κόσμου πρεσβευταὶ, ἀσθενούντων ἰατροὶ, τῆς ὑγείας φύλακες, ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς συντηρήσατε, τῆς Νηστείας τὸν χρόνον διϊππεύοντας, ἐν ἀλλήλοις ἐνθέως εἰρηνεύοντας, τὸν νοῦν ἀνενόχλητον τῶν παθῶν φυλάττοντες, ἵνα ᾄσωμεν Χριστῷ, ὡς νικητῇ ἐξαναστάντι, ὕμνον ἅπαντες.

Ἕτερα προσόμοια κατ' Ἀλφάβητον.

Ποίημα Συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ.

Ἦχος δ΄. Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι.

Στίχ. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ.

Ἅπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, καὶ τελωνῶν ἐκδεδαπάνηται· ἆρα δυνήσομαι κἂν ἐν γήρᾳ, μεταγνῶναι ἅπερ ἐξήμαρτον; Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε, Κύριε.

Βάρει συνέχομαι ἀμελείας, τῷ βορβόρῳ ἐγκυλινδούμενος, βέλει κεντούμενος τοῦ Βελίαρ, καὶ μολύνω τὸ κατ' εἰκόνα μου. Ἐπιστροφεῦ ἀμελούντων, καὶ λυτρωτὰ ἐπταισμένων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου.

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, γεωργήσας ὡς γηγενὴς γεηρά· γάμῳ ὡμίλησα σῇ προστάξει, καὶ παρέβην μιάνας κοίτην ἐμήν. Ὁ ἀπὸ γῆς πλαστουργήσας, τὸ πλάσμα σου μὴ παρίδῃς, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Δήμιος γέγονα τῇ ψυχῇ μου, τῆς σαρκός μου πρόνοιαν ποιησάμενος· δαίμοσι παίγνιον κατεστάθην, ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι. Τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου φεῖσαι, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου.

Ἑκὼν ἐξήμαρτον ὑπὲρ πάντας, διὰ τοῦτο ἐγκαταλέλειμμαι· ἔχω ἀντίδικον τὴν ψυχήν μου, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα καὶ σκοτίζει με. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι.

Ζήσεται ἔλεγεν ὁ Προφήτης, ἡ ψυχή μου Κύριε, καὶ αἰνέσει σε· ζήτησον πρόβατον πλανηθέν με, καὶ ἀρίθμησόν με τῇ ποίμνῃ σου· δός μοι καιρὸν μετανοίας, ἵνα στενάζων βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι.

Ἥμαρτον ἥμαρτον ἀθετήσας, τὰ προστάγματά σου Χριστὲ ὁ Θεός· ἵλεως γενοῦ μοι ὦ Εὐεργέτα, ἵνα βλέψω τοῖς ἔνδοθεν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, καὶ μετὰ φόβου βοήσω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου.

Θῆρές με ἄγριοι περιέσχον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἅρπασον Δέσποτα· θέλεις γὰρ ἅπαντας τοῦ σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· πάντας ἀνθρώπους ὡς Κτίστης, καὶ μετὰ πάντων με σῶσον· Κύριε πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς.

Ἴαμα γίνου μοι Εὐεργέτα, λυτρωτὰ σωτήρ μου καὶ μὴ ἀπώσῃ με· ἴδε με κείμενον ἀνομίαις, καὶ ἀνάστησόν με ὡς παντοδύναμος, ἵνα κἀγὼ ἐξαγγέλλω, τὰς πράξεις μου καὶ βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κρύψας τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι, ὡς ἀγνώμων δοῦλος, τῇ γῇ κατέχωσα· καὶ γὰρ ὡς ἄχρηστος κατεκρίθην, καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτῆσαί σοι· ὡς ἀνεξίκακος οἴκτειρόν με, ἵνα κἀγὼ ἀνακράζω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπολῶμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας.

Λίμνην ἐξήρανας παθημάτων, τῆς Αἱμοῤῥοούσης ἀφῇ κρασπέδου σου· λήψομαι ἄφεσιν ἐγκλημάτων, ἀδιστάκτῳ πίστει σοι προσερχόμενος. Δέξαι κἀμὲ ὡς ἐκείνην, καὶ ἴασαί μου τὸ ἄλγος· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος.

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μέλλομεν ἅπαντες παραστῆναι, ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν μετανοίᾳ με δέξαι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.

Νεῦσον τῷ ὄμματι τῷ εὐσπλάγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πλάγχνῳ, καὶ γενοῦ μοι ἵλεως μόνε Σωτήρ· νάματα δώρησαι ἰαμάτων, τῇ ἀθλίᾳ μου καὶ ταλαιπώρῳ ψυχῇ· ἀπόσμηξον ἐκ τοῦ ῥύπου, τῶν ἔργων μου ἵνα μέλψω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ξίφη ηὐτρέπισεν ὁ Βελίαρ, ἐκθηρεῦσαι σπεύδων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· ξένον ἐποίησέ με Οἰκτίρμον, φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου. Ὁ κραταιὸς ἐν ἰσχύϊ, τούτου σκευῶν ἅρπασόν με· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ὅλος τοῖς πάθεσιν ἐδουλώθην, ἐγκαταλείψας νόμον καὶ θείας γραφάς· ὅλον με ἴασαι εὐεργέτα, δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονὼς ἀγαθέ· ἐπίστρεψόν με οἰκτίρμον, ὁ τῶν παθῶν καθαιρέτης· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Πόρνη τοῖς δάκρυσι καταβρέχει, τοὺς ἀχράντους τε καὶ τιμίους πόδας σου, πάντας προτρέπουσα τοὺς προστρέχειν, καὶ λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Αὐτῆς τὴν πίστιν παράσχου, κἀμοὶ Σωτὴρ τοῦ βοᾷν σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι' ἐμὲ πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκί· ῥανίδα ἐλέους σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ Χριστέ· ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ῥύπου, ἰάτρευσον ἀσθενοῦντα. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, Δόξα σοι.

Στήριξον Δέσποτα τὴν ψυχήν μου, σοὶ προστρέχειν καὶ σοὶ δουλεύειν ἀεί· σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, καὶ ἀντίληψις καὶ βοήθεια· ἀξίωσον Θεὲ Λόγε, βοᾷν με ἐν παῤῥησίᾳ· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τεῖχος ἀπόρθητον ἡμῖν γενοῦ, Ἰησοῦ Σωτὴρ καὶ ἐλεῆμον Θεέ· τρόποις καὶ ἔργοις ἀπατηλοῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν, ἀλλ' ἀνάστησον, ὡς εὐεργέτης τὸ πλάσμα, καὶ διαλλάγηθι ὡς οἰκτίρμων· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υἱὸς ὁ ἄσωτος ἐγενόμην, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῷ νῦν τήκομαι· ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω, ὥσπερ ἐκεῖνον δέξαι με Πάτερ ἀγαθέ, καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης, ἀξίωσον τοῦ βοᾷν σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φθόνῳ ἐξέβαλε Παραδείσου, τὸν Πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκακος· φάσκων τό, Μνήσθητι ἐπὶ ξύλου, ὁ Λῃστὴς ἀπέλαβε τὸν Παράδεισον· ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ, τό, Μνήσθητί μου βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ ὁ Θεός·

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεός· χάριν καὶ ἔλεός μοι παράσχου, τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναμώμου Μητρὸς, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, καὶ τῶν Ἁγίων σου πάντων. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψάλλοντα δέξαι με καθ' ἑκάστην, ὁ Ἀμνὸς ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν μου· ψυχὴν καὶ σῶμά μου ὁλοκλήρως, εἰς τὰς χεῖράς σου παρατίθημι, καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, χρεωστικῶς ἐκβοῶ σοι, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ω τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας, ὑπεράγαθε ἀνεξίκακε Κύριε! ὢ ἀναμάρτητε καὶ Οἰκτίρμον, μή με ἀποῤῥίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ὅπως κἀγὼ εὐχαρίστως, χαίρων καὶ ψάλλων βοῶ σοι, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω τῇ ἀῤῥήτῳ συγκαταβάσει! ὢ τοῦ ξένου Τόκου τὸ ὑπερθαύμαστον! ὢ πῶς Παρθένος βρέφος σε φέρει, ἐν ἀγκάλαις ταύτης τὸν Ποιητὴν καὶ Θεόν! ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι, καταδεξάμενος εὐεργέτα, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Εἴσοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, εὐθὺς Ἑσπέρας, Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ϙγ'.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος.

Στίχ. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εγένετο Ἄβραμ ἐτῶν ἐννενήκοντα ἐννέα. Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα. Καὶ ἔπεσεν Ἄβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων. Ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη· καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναί σου Θεὸς καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ. Καὶ δώσω σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ϙδ'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ᾆσμα καινόν.

Στίχος. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὅρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή. Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ, καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ᾅδου σωθῇ. Οἴκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐστήριξε δὲ ὅριον χήρας. Βδέλυγμα Κυρίου λογισμὸς ἄδικος, ἁγνῶν δὲ ῥύσεις σεμναί. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται. Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρεται ἁμαρτία· τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις· στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνδρῶν δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει. Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ, εὐφραίνει καρδίαν· φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ. Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται. Ὃς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν· ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν ἑαυτοῦ. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Τῷ ἀνθρώπῳ πρόθεσις καρδίας, καὶ παρὰ Κυρίῳ, ὑπόκρισις γλώσσης. Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσοῦτον ταπείνου σεαυτὸν, καὶ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εὑρήσεις χάριν. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἑδράζων πνεύματα Κύριος. Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, καὶ ἑδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι' ἑαυτόν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος· χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀθῳωθήσεται. Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἢ θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης· οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης· φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν. Κρεῖσσον ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας. Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰς τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἴνου. Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν, ἐν τοῖς Κελλίοις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, περὶ ὥραν δ', τῆς νυκτὸς σημαίνει. Καὶ συναχθέντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, καὶ τὰ Τριαδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον τῆς Ἑβδομάδος. Εἶτα Στιχολογοῦμεν τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ μετὰ τὴν Στιχολογίαν, λέγομεν τὰ Καθίσματα Ἀποστολικὰ, καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ ἤχου, καὶ ἀναγινώσκομεν

τὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸν βίον, τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας εἰς δόσεις δύο. Εἶτα, μετὰ τὸν Ν΄. ψαλμὸν, ἀρχόμεθα εὐθὺς ψάλλειν τὸν Κανόνα ἀργῶς καὶ ἐν κατανύξει, ποιοῦντες εἰς καθὲν Τροπάριον μετανοίας γ΄. καὶ λέγοντες·

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.

Κανὼν ὁ Μέγας

Ποίημα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Α. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

« Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. » Δίς.

Τροπάριον.

Πόθεν ἄρξωμαι θρηνεῖν τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν ἐπιθήσω Χριστὲ, τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ; ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνός μοι, δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστῃ, ἐξομολογοῦ· καὶ ἀπόσχου λοιπὸν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνων ἐμαυτὸν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς ἀϊδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Οἴμοι τάλαινα ψυχή! τί ὡμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἥψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὔας αἰσθητῆς, ἡ νοητὴ μοι κατέστη Εὔα, ὁ ἐν τῇ σαρκὶ, ἐμπαθὴς λογισμὸς, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμενος ἀεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδὲμ προεξερρίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτὴρ, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ· ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διὰ παντὸς, τὰ ζωηρά σου λόγια;

Τὴν τοῦ Κάϊν ὑπελθὼν, μιαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεὺς, συνειδότι ψυχῆς, ζωώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῷ τοῦ Ἄβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνῃ· δῶρά σοι δεκτὰ, οὐ προσῆξας ποτὲ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστῃ, πράξεις ῥυπαρὰς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν ὁ Κεραμεὺς, ζωοπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ πνοὴν καὶ ζωήν. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτὰ, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτὴρ, τὰς ἁμαρτίας, ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματός μου, πληγὰς, ἅς μοι ἔνδον, μιαιφόνοι λογισμοὶ, λῃστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἥμαρτον Σωτὴρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἶ. πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· δακρύοντα βλέπεις, καὶ προστρέχεις ὡς Πατὴρ ἀνακαλῶν τὸν Ἄσωτον.

Ἐρριμμένον με Σωτὴρ, πρὸ τῶν πυλῶν σου, κἂν ἐν τῷ γήρᾳ, μὴ με ἀποῤῥίψῃς, εἰς ᾅδου κενόν· ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιλάνθρωπος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θρωπός μοι, δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ο λησταῖς περιπεσὼν, ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου· ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι νῦν· ἐπλήσθην μωλώπων. Ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστὰς Χριστὲ Σωτὴρ ἰάτρευσον.

Ιερεύς με προϊδὼν, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευΐτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε γυμνόν. Ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ο Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου. Ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μὴ βδελύξῃ με Σωτὴρ, μὴ ἀποῤῥίψῃς τοῦ σοῦ προσώπου, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἑκούσια Σωτὴρ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου, καὶ τὰ φανερὰ, καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεὸς, ἱλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Εκ νεότητος Σωτὴρ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαρωσάμην, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτὴρ· Κἂν ἐν τῷ τέλει σῶσόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας ταῖς ἀσωτείαις, ἔρημος εἰμὶ, ἀρετῶν εὐσεβῶν· λιμώττων δὲ κράζω. Ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σύ με οἴκτειρον.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ. Ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς, δάκρυα κατανύξεως.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὁρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ, σῶσόν με, Παντοδύναμε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον καὶ Εἱρμὸν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὺ ἡ Ὁσία Μαρία βοήθει.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Σὴν μοι δίδου φωταυγῆ, ἐκ θείας ἄνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμὸν, καὶ ᾆσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ τερπνὰ, Μαρία κατορθώματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Υποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέκτους ὁρμὰς, λιποῦσα, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατώρθωσας.

Τροπάριον, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ικεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ κοινωνοὺς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντάς σε κλεινὲ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα.

Υπερούσιε Τριὰς, ἡ ἐν Μονάδι

προσκυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

προσκυνουμένη, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἆρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα Ἁγνὴ, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὠδὴ Β'. Ὁ Εἱρμός.

«Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.»

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχες μοι, ὁ Θεὸς ὡς Οἰκτίρμων, ἵλεῳ ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ἡμάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ἀλλ' οἰκτείρον ὡς Θεὸς, Σωτὴρ τὸ ποίημά σου.

Ζάλη με, τῶν παθῶν περιέχει εὔσπλαγχνε Κύριε· ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κἀμοὶ, τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς Πόρνης Οἰκτίρμον, κἀγὼ προβάλλομαι· ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἠμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Διέῤῥηξα νῦν τὴν στολήν μου, τὴν πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ἐνδέδυμαι διεῤῥηγμένον χιτῶνα, ὃν ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφις τῇ συμβουλῇ, καὶ καταισχύνομαι.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὡραῖον, καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν· καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνὸς, καὶ καταισχύνομαι.

Ἐτέκταινον ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παθῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ, τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Ἀπώλεσα καὶ τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνὸς, καὶ καταισχύνομαι.

Κατέῤῥαψε τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἁμαρτία κἀμοὶ, γυμνώσασά με τῆς πρὶν, Θεοϋφάντου στολῆς.

Περίκειμαι τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἔλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίων παθῶν.

Ἐστόλισμαι κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ᾑμαγμένον αἰσχρῶς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαθοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Ἐσπίλωσα τὸν τῆς σαρκός μου χιτῶνα, καὶ κατεῤῥύπωσα, τὸ κατ' Εἰκόνα Σωτὴρ, καὶ καθ' ὁμοίωσιν.

Ὑπέπεσα τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ· καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρὸς, καταπιέζει με.

Φιλόϋλον καὶ φιλοκτήμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτὴρ προκρίνας νῦν τὸν βαρὺν, κλοιὸν περίκειμαι.

Ἐκόσμησα τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῇ τῶν αἰσχρῶν λογισμῶν, ποικίλῃ περιβολῇ, καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἔξωθεν ἐπιμελῶς εὐκοσμίας

μόνης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἔνδον ὑπεριδὼν, Θεοτυπώτου σκηνῆς.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ, τὴν ὡραιότητα.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνος τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ὥς ποτε τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὑρέ.

Ημάρτηκα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ὡς μύρον δέχου Σωτὴρ, κἀμοῦ τὰ δάκρυα.

Ωλίσθησα, ὡς ὁ Δαβὶδ ἀκολάστως καὶ βεβορβόρωμαι· ἀλλ' ἀποπλύναις κἀμὲ Σωτὴρ τοῖς δάκρυσιν.

Ιλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι, Σῶτερ ἱλάσθητί μοι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδὰμ, ὡς ἐγὼ ἥμαρτέ σοι.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κατάνυξιν· αὐτός μοι ταῦτα Σωτὴρ, ὡς Θεὸς δώρησαι.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσῃς μοι τότε, Κύριε, Κύριε· ἀλλ' ἄνοιξόν μοι αὐτὴν, μετανοοῦντί σοι.

Φιλάνθρωπε, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, σὺ ἀνακάλεσαί με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθὸς, μετανοοῦντά με.

Ενώτισαι, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμούς· Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Αχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἱρμὸς ἄλλος.

«Ιδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.»

Ιδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός· ἐνωτίζου ψυχή μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος· καὶ ἀποσπάσθητι τῆς πρώτης ἁμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δικαστὴν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Τίνι ὡμοιώθης, πολυαμάρτητε ψυχή; εἰ μὴ τῷ πρώτῳ Κάϊν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ κτείνασα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὦ ψυχή, τῷ Σὴθ οὐχ ὡμοιώθης, οὐ τὸν Ἐνὼς ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνὼχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν Νῶε· ἀλλ' ὤφθης πενιχρὰ, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Μόνη ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχή μου, καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν· τὴν σάρκα καὶ τὰς πράξεις καὶ τὸν βίον, καὶ ἔμεινας ἐκτὸς, τῆς σωστικῆς κιβωτοῦ.

Ανδρα ἀπέκτεινα, φησὶν, εἰς μώλωπα ἐμοὶ, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηνῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὦ ψυχή μου ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσασα.

Ω πῶς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρώην φονευτὴν, τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Κάϊν ὁ φονεὺς, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς!

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομῆσαι ὦ ψυχὴ, καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, εἰμὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης τὰς βουλάς σου, καὶ κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστίξαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἕλκη, αἱ πηρώσεις, βοῶσι τὰς πληγὰς, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

Ἔβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτε, ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν ᾧ μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Γνῶτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, ὁ ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἁμαρτίας, καὶ κρίνων ὀρφανὸν, καὶ ταπεινὸν καὶ πτωχόν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἥπλωσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεὸν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη· καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρώπως χεῖρα βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ὅλη προθυμίᾳ, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις τρεφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολάς.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴδωμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ὦ ψυχὴ, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσι, προσπέσωμεν βοῶντες· Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριὰς ἀμέριστε Μονάς, μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον· σόν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδῃς, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Δέσποινα, Θεογεννῆτορ ἡ ἐλπὶς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου, ἱλέωσαι κἀμοὶ, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον. »

Πῦρ παρὰ Κυρίου ψυχὴ, Κύριος ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Εἰς τὸ ὄρος σώζου ψυχὴ, ὥσπερ ὁ Λὼτ ἐκεῖνος, καὶ ἡ Σηγὼρ προανασώθητι.

Φεῦγε ἐμπρησμὸν ὦ ψυχὴ, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ· Ἥμαρτον ἥμαρτόν σοι, ἀλλ' ἄνες ἄφες μοι ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἥμαρτόν σοι μόνος ἐγὼ, ἥμαρτον ὑπὲρ πάντας, Χριστὲ Σωτὴρ μὴ ὑπερίδῃς με.

Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ζήτησόν με τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδῃς με·

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Σὺ εἶ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἶ ὁ Πλαστουργός μου· ἐν σοὶ Σωτὴρ δικαιωθήσομαι.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὦ Τριὰς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε Θεοδόχε Γαστήρ· χαῖρε θρόνε Κυρίου· χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἱρμὸς ἄλλος.

«Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὅτι μόνος, Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Δίς.

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους· Ἥμαρτον, ἱλάσθητι σῶσόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτὴρ, ἠσελγηκότας ἐμιμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος καταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι· οὐ γάρ ἐστιν ὅς τις ἥμαρτεν, ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τὸν Χὰμ ἐκεῖνον ψυχὴ, τὸν πατραλοίαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακάμψασα.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴ ἀθλία· οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς Ἰάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἔξελθε, τῆς ἁμαρτίας ψυχή μου δεῦρο, εἰς γῆν ῥέουσαν ἀείζωον, ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, πάλαι ψυχή μου καταλιπόντα, γῆν πατρῴαν καὶ γενόμενον μετανάστην· τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐν τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ Πατριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο, μετὰ γῆρας τῆς ἐπαγγελίας τὸ θήραμα.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχή μου καινὴν θυσίαν, μυστικῶς ὁλοκαρπούμενον τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχή μου ἐκδιωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα, βλέπε μήπως, ὅμοιόν τι πάθῃς λαγνεύουσα.

Τῇ Ἄγαρ πάλαι ψυχὴ, τῇ Αἰγυπτίᾳ παρωμοιώθης, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ τεκοῦσα νέον Ἰσμαὴλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακὼβ κλίμακα, ἔγνως ψυχή μου δεικνυομένην· ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· τί μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον, τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κόσμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Μὴ μένῃς στήλη ἁλὸς, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβείτω σε, τῶν Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγὼρ διασώθητι.

Τὸν ἐμπρησμὸν ὥσπερ Λώτ, φεῦγε ψυχή μου τῆς ἁμαρτίας· φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρα· φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀνα-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ναβοῶ σοι, ὅτε ἥξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ ἀποῤῥίψῃς· ἀλλ' οἰκτείρησον φιλάνθρωπε, καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Συνέχομαι κλύδωνι, καὶ τρικυμίᾳ Μῆτερ πταισμάτων· ἀλλ' αὐτή με νῦν διάσωσον, καὶ πρὸς ὅρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἱκέσιον δέησιν, νυνὶ Ὁσία προσαγαγοῦσα, πρὸς τὴν εὔσπλαγχνον πρεσβείᾳ σου, Θεοτόκον, ἄνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, κἀμοὶ τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἀνδρέα Κρήτης πρόεδρε· μετανοίας, σὺ μυσταγωγὸς γὰρ πανάριστος. Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ ἄκτιστε, ἄναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεοκυῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· ξένον θαῦμα, μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Καὶ πάλιν τὸν Εἱρμόν.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν.

Εἶτα τὸ παρὸν Κάθισμα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Φωστῆρες θεαυγεῖς, τοῦ Σωτῆρος αὐτόπται, φωτίσατε ἡμᾶς, τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου, ὅπως ὡς ἐν ἡμέρᾳ, νῦν εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, φέγγει τῆς ἐγκρατείας, νυκτώδη πάθη ἀποδιώκοντες, καὶ τὰ λαμπρὰ κατίδωμεν Χριστοῦ παθήματα χαίροντες.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν Ἀποστόλων δωδεκὰς ἡ θεόλεκτος, ἱκετηρίαν τῷ Χριστῷ νῦν προσάγαγε, τὸ νηστείας στάδιον πάντας διανύσαι, τελοῦντας ἐν κατανύξει τὰς προσευχάς, ποιοῦντας ἐν προθυμίᾳ τὰς ἀρετάς, ὅπως οὕτω προφθάσωμεν, ἰδεῖν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, δόξαν αἶνον προσάγοντες.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεοτόκε ἱκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Τριῴδια ἄνευ μετανοιῶν, ἐν οἷς Στιχολογοῦμεν καὶ τὴν δ'. Ὠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Δ'. Ἦχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγκρατείᾳ συζήσαντες, οἱ πεφωτισμένοι Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἡμῖν, μεσιτείαις θείαις εὐμαρίζουσι.

Δωδεκάχορδον ὄργανον, μέλος ἐκελάδησε τὸ σωτήριον, Μαθητῶν

χορός.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χορὸς ὁ ἔνθεος, πονηρὰ συγχέων μελῳδήματα.

Ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατηρδεύσατε, τὸν αὐχμὸν ἀποδιώξαντες, τῆς πολυθείας Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευσάμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ἕτερον Τριῴδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασα τὸ κράτος σου Δέσποτα.»

Ἀπόστολοι Χριστοῦ.

Ἀποστόλων ἡ πάνσεπτος, χοροστασία τῷ πάντων Κτίστῃ, δυσωποῦσα παρακλήθητι, ἐλεῆσαι ἡμᾶς τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε.

Ὡς ἐργάται ὑπάρχοντες, Χριστοῦ Ἀπόστολοι πάντα Κόσμον, θείῳ λόγῳ γεωργήσαντες, προσηγάγετε καρποὺς αὐτῷ πάντοτε.

Ἀμπελὼν ἐγενήθητε, Χριστῷ τῷ ὄντως ἠγαπημένῳ· τὸν γὰρ οἶνον τὸν τοῦ Πνεύματος ἐξεβλύσατε τῷ Κόσμῳ Ἀπόστολοι.

Δόξα.

Ὑπεράρχιε σύμμορφε, πανσθενεστάτη Τριὰς ἁγία, Πάτερ Λόγε Πνεῦμα ἅγιον, Θεὲ φῶς καὶ ζωή, φύλαττε τὴν ποίμνην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε· χαῖρε λυχνία λαμπαδηφόρε· χαῖρε ὄρος ἁγιάσματος· κιβωτὲ τῆς ζωῆς, Ἁγίων ἁγία σκηνή.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ ἔλεγεν. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.» Δίς.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδῃς, τὸ πλάσμα σου μὴ παρόψῃς Δικαιοκρῖτα· εἰ καὶ μόνος ἥμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἁμαρτήματα.

Ἐγγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἑτοιμάζῃ· ὁ καιρὸς συντέμνει, διανάστηθι· ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής ἐστιν· ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος, ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει, τί μάτην ταραττόμεθα;

Ἀνάνηψον ὦ ψυχή μου, τὰς πράξεις σου, ἃς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύτας ἐπ' ὄψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον δακρύων σου· εἰπὲ παῤῥησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις Χριστῷ καὶ δικαιώθητι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἁμάρτημα οὐδὲ πρᾶξις, οὐδὲ κακία, ἣν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ἐντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν Κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ

λυτρωτὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λυτρωτά μου καὶ γνωστά, φεῖσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Η κλίμαξ ἣν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχή μου, πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως· εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει, καὶ θεωρίᾳ, βιοῦν, ἀνακαινίσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι' ἔνδειαν ὁ Πατριάρχης, καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγηται.

Γυναῖκάς μοι δύο νόει, τὴν πρᾶξίν τε, καὶ τὴν γνῶσιν ἐν θεωρίᾳ· τὴν μὲν Λείαν, πρᾶξιν ὡς πολύτεκνον, τὴν Ῥαχὴλ δέ, γνῶσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πρᾶξις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Γρηγόρησον ὦ ψυχή μου, ἀρίστευσον, ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, ἵνα κτήσῃ πρᾶξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον, ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένῃ μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις παιδοποιήσας, μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχή μου ἀναβάσεως, τοὺς παῖδας ὡς βάθρα, τὰς βάσεις ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ησαῦ τὸν μεμισημένον, ζηλοῦσα ψυχή, ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου, τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δὶς ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καὶ γνώσει, διὸ νῦν μετανόησον.

Εδὼμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη, δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· ἀκρασίᾳ γὰρ ἀεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιλούμενος, Ἐδὼμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ιὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὦ ψυχή μου δικαιωθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στεῤῥὸν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν, οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὤφθης ἀκαρτέρητος.

Ο πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλκωμένος· ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἄπαις ἀφερέοικος, αἰφνίδιον παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας τὰ ἕλκη ἐλογίζετο.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ πορφύραν ἠμφιασμένος, πολυκτήμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξ αἴφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντας, καὶ οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ πλάνου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτήμων οὖσα τάλαινα, ψυχὴ τί ποιήσεις, ἐὰν τι τῶν ἀδοκήτων, συμβῇ ἐπενεχθῆναί σοι;

Τὸ σῶμα κατεῤῥυπώθην, τὸ πνεῦμα κατεσπιλώθην, ὅλος ἡλκώθην·

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κώθην· ἀλλ' ὡς ἰατρὸς Χριστὲ ἀμφότερα, διὰ μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρον, πλῦνον, δεῖξον χιόνος, Σωτήρ μου καθαρώτερον.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε. τὸ μὲν σῶμα ἵνα ἀναπλάσῃς με, τὸ δὲ αἷμα ἵνα ἀποπλύνῃς με· τὸ πνεῦμα παρέδωκας ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Χριστὲ τῷ σῷ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Κτίστης, ἵνα σωθῶμεν· ἑκουσίως ξύλῳ ἐνεσταύρωσαι, ἡ Ἐδὲμ κλεισθεῖσα ἀνεῴγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἑκατέρωθεν καθαίρωμαι χριόμενος, πίνων, ὡς χρίσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Γυμνός εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνός εἰμι καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δείπνου· ἡ λαμπὰς ἐσβέσθη ὡς ἀνέλαιος· ἡ παστὰς ἐκλείσθη μοι καθεύδοντι· τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω ἀπέρριμμαι.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, ἐκτήσατο τὴν πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνοὺς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς πάλαι, καὶ νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὁ χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ὑψήγορος νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκῆ καὶ μάτην· μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσῃς με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε Οἰκτίρμον, δικαιοκρῖτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ἐξήμαρτον ἐνυβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα Οἰκτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχήν μου, βλάπτων Οἰκτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου, τοῦ Νομοθέτου· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι, μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἀσώματον πολιτείαν, ἐν σώματι μετελθοῦσα, χάριν Ὁσία, πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν· παντοίων πειρα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης· ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην διὰ πράξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἀνδρέα Πατέρων κλέος, εὐχαῖς σου μὴ ἐπιλάθῃ καθικετεύων, παρεστὼς Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα. Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ ᾆσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον κἀμὲ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.» Δίς.

Ἐν νυκτὶ τὸν βίον μου διῆλθον ἀεί· σκότος γὰρ γέγονε καὶ βαθεῖά μοι ἀχλὺς, ἡ νὺξ τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱὸν, Σωτὴρ ἀνάδειξόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος, ὁ τάλας ἐγὼ, ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλὴν, κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, μιάνας κοίτην ἐμὴν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Ἐξομολογοῦμαί σοι Χριστὲ Βασιλεῦ· Ἥμαρτον ἥμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τοῦ Ἰωσὴφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἁγνείας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Ὑπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο, πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκὺς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ἰωσὴφ τὸν δίκαιον καὶ σώφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, ἀεὶ παρανομοῦσα.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησέ ποτε Ἰωσὴφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοί ποτε τοιοῦτο προσενέγκω;

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θῖβην ψυχὴ, ὕδασι κύμασι, φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσα δρᾶμα πικρὸν, βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας ποτὲ, ἄνηβον τάλαινα, τὴν ἀῤῥενωπὸν, ψυχὴν, τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν· νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθήνου τὴν σοφίαν.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, πλήξασα τάλαινα, οὐχ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οὐκ ἀπέκτεινας ψυχή, καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ᾤκησεν ὁ μέγας Μωσῆς· δεῦρο δὴ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ διαγωγήν, ἵνα καὶ τῆς ἐν βάτῳ, θεοφανείας ψυχή, ἐν θεωρίᾳ γένῃ.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχή, πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσαν βυθὸν, τύπῳ Σταυροῦ τοῦ Θείου· δι' οὗ δυνήσῃ καὶ σύ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Ἀαρὼν προσέφερε, τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, ἄμωμον ἄδολον· ἀλλ' Ὀφνεὶ καὶ Φινεὲς, ὡς σὺ ψυχὴ προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥερυπωμένον βίον.

Ὡς βαρὺς τῇ γνώμῃ, Φαραὼ τῷ πικρῷ, γέγονα Δέσποτα, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὑποβρύχιος νοῦς· ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι, ὁ τάλας τὸν νοῦν· πλῦνόν με Δέσποτα τῷ λουτῆρι τῶν ἐμῶν, δακρύων δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκός μου στολὴν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Ἐὰν ἐρευνήσω μου, τὰ ἔργα Σωτὴρ, ἅπαντα ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτὸν, ὁρῶ ταῖς ἁμαρτίαις· ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἥμαρτον οὐκ ἀγνοίᾳ.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε, τοῦ πλάσματός σου· ἥμαρτον, ἄνες μοι, ὅτι φύσει καθαρὸς, αὐτὸς ὑπάρχεις μόνος, καὶ ἄλλος πλήν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Δι' ἐμὲ Θεὸς ὢν, ἐμορφώθης ἐμέ· ἔδειξας θαύματα, ἰασάμενος λεπροὺς, καὶ παραλύτους σφίγξας, Αἱμόῤῥους στήσας Σωτὴρ, ἁφῇ κρασπέδου ῥεῦσιν.

Τὴν Αἱμόῤῥουν μίμησαι, ἀθλία ψυχή, πρόσδραμε κράτησον τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ῥυσθῇς μαστίγων, ἀκούσῃς δὲ παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσαν, μιμοῦ ὦ ψυχή· πρόσελθε πρόσπεσον τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σε ἀνορθώσῃ, καὶ βηματίσῃς ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθὺ, βλῦσόν μοι νάματα, ἐξ Ἀχράντων σου φλεβῶν, ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ῥεῖθρα βλύζεις.

Σιλωὰμ γενέσθω μοι, τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἀγὼ, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἀσυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τῆς ζωῆς, ἠξίωσαι τοῦ πόθου· ἀξίωσον οὖν κἀμὲ, τυχεῖν τῆς ἄνω δόξης.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ῥεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα εὗρες ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκὸς, ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα· ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Ὁσία.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὡς ποιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σοφὲ, πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῷ, καὶ φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ ζωῆς αἰωνίου.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα.

Σέ Τριὰς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα ἁπλῆ οὐσία Μονὰς, ἀεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε, Θεὸς ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

«**Ε**βόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα Θεὸν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ ᾅδου κατωτάτου καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.» Δίς.

Τροπάριον.

Τὰ δάκρυα, Σωτὴρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμοὺς, καθαρῶς προσφέρω, βοώσης τῆς καρδίας· Ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι.

Εξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράξον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἵνα μὴ τὸ χάσμα τῆς γῆς σε συγκαλύψῃ.

Ως δάμαλις, ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραΐμ· ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῷ καὶ θεωρίᾳ.

Η χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεὸς, λεπρωθέντα βίον, λευκᾶναι καὶ καθᾶραι, καὶ μὴ ἀπογνῷς σεαυτὴν, κἂν ἐλεπρώθης.

Τὰ κύματα Σωτὴρ τῶν πταισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσσῃ Ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Αγνώμονα ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες ὡς πρὶν ὁ Ἰσραήλ· τοῦ γὰρ θείου Μάννα, προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν παθῶν ἀδδηφαγίαν.

Τὰ ὕεια κρέα, καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφὴν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχή μου, ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τὰ φρέατα ψυχὴ προετίμησας, τῶν Χαναναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν, ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ποταμὸς προχέει, κρουνοὺς Θεολογίας.

Ως ἔπληξε Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου, πλευρὰν προδιετύπου· ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτὴρ ἀντλοῦμεν.

Ερεύνησον ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, τῆς κληροδοσίας τὴν γῆν ὁποία ἐστὶ καὶ κατοίκησον ἐν αὐτῇ δι᾽ εὐνομίας.

Ανάστηθι καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς, λογισμοὺς ἀεὶ νικῶσα.

Διάβηθι τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσαν, φύσιν ὡς πρὶν ἡ Κιβωτὸς, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει τῆς ἐπαγγελίας, ψυχὴ Θεὸς κελεύει.

Ως ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, Σῶσον, προφθάσας με Σωτήρ,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴρ, τοῦ θηρός με ῥῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Λιμένα σε γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προφθάσας ῥῦσαι.

Ἐγώ εἰμι, Σωτὴρ ἣν ἀπώλεσας, πάλαι βασίλειον δραχμήν· ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ εὑρὲ τὴν σὴν εἰκόνα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἵνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσειας, δακρύων ἔβλυζες ἀεὶ, ὀχετοὺς Μαρία, ψυχὴν πυρπολουμένη· ὧν τὴν χάριν νέμοις, κἀμοὶ τῷ σῷ οἰκέτῃ.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἀπάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, πολιτείας Μῆτερ· διὸ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, ἐκ παθῶν ῥυσθῆναι, προσλήψεως δυσώπει.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ·

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον, καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτὴν, ἐγνωκὼς προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· Ἐξελοῦ με Πάτερ, βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἁπλῆ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνωμένη· ὁ Πατήρ φησιν, ὁ Υἱὸς, καὶ θεῖον Πνεῦμα. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ἡ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ὃν ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Καὶ πάλιν τὸν Εἱρμόν.

Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχος πλ. β'.

Ψυχή μου ψυχή μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον βλέπων ἀνεῳγμένον, καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ Ἀδὰμ πηγάζουσαν ὑγείαν, ἔπαθεν, ἐπλήγη ὁ διάβολος, καὶ ὡς κινδυνεύων ὠδύρετο, καὶ τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀνεβόησε· Τί ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς Μαρίας; κτείνει με ὁ Βηθλεεμίτης, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου,
εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Πέμπτῃ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου καὶ κατανυκτικοῦ Κανόνος.

Στίχοι.

Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανύξεως δίδου,
Ἄδουσι νυνὶ Κανόνα σοι τὸν Μέγαν.

Ταῖς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς καὶ τὰ Τροπάρια, ὡς ἕπεται, μετὰ τῶν μετανοιῶν ἐνὶ ἑκάστῳ. Ἦχ. πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Λῃστὴν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ Μνήσθητί μου προαπειργά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πειργάσω· αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον κἀμὲ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν Μανωὲ ἀκούεις πάλαι ψυχή μου, ἐν φαντασίᾳ γενόμενον, καὶ τὸν ἐκ στείρας τότε λαβόντα, καρπὸν ἐπαγγελίας· αὐτοῦ τὸ εὐσεβὲς μιμησώμεθα.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Τὴν τοῦ Σαμψὼν ζηλώσασα ῥᾳθυμίαν, τὴν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου, ψυχὴ προδοῦσα τοῖς ἀλλοφύλοις, διὰ φιληδονίας, τὴν σώφρονα ζωὴν καὶ μακάριον.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ὁ πρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας, τοὺς ἀλλοφύλους νῦν παρανάλωμα, τῆς ἐμπαθοῦς λαγνείας εὑρέθη· ἀλλ' ἔκφυγε ψυχή μου, τὴν μίμησιν, τὴν πρᾶξιν, τὴν χαύνωσιν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Βαρὰκ καὶ Ἰεφθάε οἱ στρατιάρχαι, κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ προεκρίθησαν, μεθ' ὧν Δεβόῤῥα ἡ ἀῤῥενόφρων· αὐτῶν ταῖς ἀριστείαις, ψυχὴ ἀῤῥενωθεῖσα κρατύνθητι.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὴν Ἰαὴλ ἀνδρίαν ἔγνως ψυχή μου, τὴν τὸν Σισάρα πρὶν σκολοπίσασαν, καὶ σωτηρίαν ἐργασαμένην, τὸν πάσσαλον ἀκούεις, δι' οὗ σοι ὁ Σταυρὸς εἰκονίζεται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν ἐπαινουμένην, πρᾶξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε, τῆς Ἰεφθάε καθαρωτέραν, καὶ σφάξον ὥσπερ θῦμα, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τοῦ Γεδεὼν τὸν πόκον νόει ψυχή μου, ἐξ οὐρανοῦ τὴν δρόσον ὑπόδεξαι, καὶ κύψον ὥσπερ κύων καὶ πίε, τὸ νᾶμα τὸ ἐκ νόμου, ῥυὲν τῇ ἀποθλίψει τοῦ γράμματος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ηλεὶ τοῦ Ἱερέως τὴν καταδίκην, ψυχή μου ἐπεσπάσω δι' ἔνδειαν, φρενῶν ἀνασχομένη τὰ πάθη, ἐν σοὶ ὥσπερ ἐκεῖνος, τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα, καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Εν τοῖς κριταῖς Λευΐτης δι' ἐμμελείας, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ταῖς δώδεκα, φυλαῖς διεῖλε ψυχή μου, ἵνα τὸ μῖσος θριαμβεύσῃ, τὸ ἐκ Βενιαμὶν τὸ παράνομον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Η φιλοσώφρων Ἄννα προσευχομένη, τὰ χείλη μὲν ἐκίνει πρὸς αἴνεσιν, φωνὴ δὲ ταύτης οὐκ ἐξηχεῖτο· ἀλλ' ὅμως στεῖρα οὖσα, Υἱὸν τῆς προσευχῆς τίκτει ἄξιον.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εν τοῖς Κριταῖς ὁ Ἄννης ἐ-

κρίθη

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κρίθη γόνος, ὁ μέγας Σαμουὴλ, ὃν ἐθρέψατο, ἡ Ἀρμαθὲμ ἐν οἴκῳ Κυρίου· αὐτὸν ζήλου ψυχή μου, καὶ κρῖνε πρὸ τῶν ἄλλων τὰ ἔργα σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δαβὶδ εἰς βασιλέα ἐκλελεγμένος, βασιλικῶς ἐχρίσθη τῷ κέρατι, τοῦ θείου μύρου· σὺ οὖν ψυχή μου, τὴν ἄνω Βασιλείαν εἰ θέλεις μύρῳ χρίσαι τοῖς δάκρυσι.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐλέησον τὸ πλάσμα σου Ἐλεῆμον, οἴκτειρον τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, καὶ φεῖσαι πάντων ἡμαρτηκότων, κἀμοῦ τοῦ ὑπὲρ πάντας, τοῖς σοῖς ὑπεριδόντος προστάγμασι.

Δόξα.

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπὲρ φύσιν Τόκον σου προσκυνοῦμεν, τὴν κατὰ φύσιν δόξαν τοῦ βρέφους σου, μὴ διαιροῦντες Θεογεννῆτορ· ὁ εἷς γὰρ τῷ προσώπῳ, διττὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

Εἶθ' οὕτω τὰς λοιπὰς Ὠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παραδῴης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.» Δίς.

Ἡμάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μώλωψι τραῦμα ἐμοί. Ἀλλ' αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσα σοὶ τῷ Κριτῇ μου· ἴδε μου τὴν ταπείνωσιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου νῦν· καὶ αὐτός με ἐλέησον ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαοὺλ ποτε ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον τὸ βασίλειον εὗρε πρὸς ἀνάῤῥησιν. Ἀλλ' ὅρα μὴ λάθῃς σαυτὴν, τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαβὶδ ποτε ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἥμαρτε διττῶς ψυχή μου, βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι ἁλοὺς τῆς τοῦ φόνου ποινῆς. Ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Συνῆψε μὲν ὁ Δαβίδ ποτε, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα, τὴν μετάνοιαν εὐθὺς παραδείξας διπλῆν. Ἀλλ' αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Δαβὶδ ποτε ἀνεστήλωσε, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει ἣν εἰργάσατο, κραυγάζων, ἐλέησόν με·

σοὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ. Αὐτὸς καθάρισόν με.

Η Κιβωτὸς ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζὰν ἐκεῖνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου, μόνον ἥψατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς· ἀλλ' αὐτοῦ τὴν αὐθάδειαν φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ θεῖα καλῶς.

Ακήκοας τοῦ 'Αβεσσαλὼμ, πῶς τῆς φύσεως ἀντεξανέστη· ἔγνως τὰς ἐναγεῖς αὐτοῦ πράξεις· αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαβὶδ τοῦ πατρός· ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω τὰς αὐτοῦ ἐμπαθεῖς, καὶ φιληδόνους ὁρμάς.

Υπέταξας τὸ ἀδούλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ σώματί σου· ἄλλον γὰρ 'Αρχιτόφελ εὑροῦσα, τὸν ἐχθρὸν ψυχὴ, συνῆλθες ταῖς τούτου βουλαῖς· ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν αὐτὸς ὁ Χριστὸς, ἵνα σὺ πάντως σωθῇς.

Ο Σολομῶν ὁ θαυμάσιος, ὁ καὶ χάριτος σοφίας πλήρης, οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ποτὲ ποιήσας, ἀπέστη αὐτοῦ· ᾧ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ προσαφωμοίωσας.

Ταῖς ἡδοναῖς ἐξελκόμενος, τῶν παθῶν αὐτοῦ κατεῤῥυποῦτο, οἴμοι! ὁ ἐραστὴς τῆς σοφίας, ἐραστὴς πορνῶν γυναικῶν, καὶ ξένος Θεοῦ· ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω, κατὰ νοῦν ὦ ψυχὴ, ἡδυπαθείαις αἰσχραῖς.

Τὸν 'Ροβοὰμ παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα βουλῆς πατρῴας, ἅμα δὲ καὶ τὸν κάκιστον δοῦλον 'Ιεροβοὰμ, τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχή· ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ, ἥμαρτον, οἴκτειρόν με.

Τὸν 'Αχαὰβ παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχή μου, οἴμοι! γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων καταγώγιον, καὶ σκεῦος αἰσχρὸν τῶν παθῶν· ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ τὰς ἁμαρτίας σου.

Ενέπρησεν 'Ηλιού ποτε, δὶς πεντήκοντα τῆς 'Ιεζάβελ, ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης προφήτας, κατηνάλωσεν εἰς ἔλεγχον τοῦ 'Αχαάβ· ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχὴ καὶ κραταιώθητι.

Κλείσθη σοι οὐρανὸς ψυχὴ, καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς 'Ηλιοὺ τοῦ Θεσβίτου, ὡς ὁ 'Αχαὰβ ἠπείθησας λόγοις ποτέ· ἀλλὰ τὴν Σαραφθίαν μιμουμένη, θρέψον Προφήτου ψυχήν.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχὴ, προσοχθίσματα. 'Αλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου· Ἥμαρτον, ὡς ἥμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. 'Αλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ ποίημά σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Κατέχρωσα τὴν εἰκόνα σου, καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου· ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος, καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσβέσθη Σωτὴρ ἡ λαμπάς· 'Αλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαβὶδ τὴν ἀγαλλίασιν.

Επίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον κεκρυμμένα· λέγε Θεῷ

τῷ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τῷ τὰ πάντα εἰδότι. Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτήρ· καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαβίδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἐξέλιπον αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον ἐγειρομένου· ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ κλίνης μου, προσθεῖναί μοι χρόνους ζωῆς. Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεταί σοι ψυχή, εἰμὴ ὁ πάντων Θεός;

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Βοήσασα πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα, πρὶν ἀπεκρούσω λύσσαν παθῶν, βιαίως ὀχλούντων καὶ κατήσχυνας ἐχθρὸν τὸν πτερνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, κἀμοὶ τῷ δούλῳ σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ὃν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, Μῆτερ, οὗ τινος κατ' ἴχνος ἧκες, οὗτος τὴν μετάνοιαν εὗρε, καὶ δεδώρηται, ὡς μόνος Θεὸς συμπαθής· ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε, παθῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, καὶ περιστάσεων.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ με, ταῖς πρεσβείαις σου στήριξον Πάτερ, φόβῳ με τῷ ἐνθέῳ τειχίζων, καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα παράσχου μοι νῦν· δυσωπῶ σε καὶ ῥῦσαί με, παγίδας ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα.

Τριὰς ἁπλῆ, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε καὶ φύσις μία, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ ἓν ἅγιον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προηνέῳξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Τὰ Τριῴδια.

Ὠδὴ Η. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσιν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τρέμουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς ἄνθρακες τοῦ πυρὸς τοῦ ἀΰλου, συμφλέξατε τὰ ὑλώδη μου πάθη, ἀνάπτοντές μοι νῦν, τὸν ἔρωτα τῆς θείας, Ἀπόστολοι ἀγάπης.

Τὰς σάλπιγγας τὰς εὐήχους τοῦ Λόγου, τιμήσωμεν, δι' ὧν πέπτωκε τείχη, ἀνίδρυτα ἐχθροῦ, καὶ τῆς θεογνωσίας, ἑδράσθησαν ἐπάλξεις.

Ἰνδάλματα ἐμπαθῆ τῆς ψυχῆς μου, συντρίψαντες οἱ ναούς τε καὶ στήλας, συντρίψαντες ἐχθροῦ, Ἀπόστολοι Κυρίου, ναοὶ ἡγιασμένοι.

Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας τὸν ἀχώρητον φύσει, ἐβάστασας τὸν βαστάζοντα πάντα, ἐθήλασας Ἁγνή, τὸν τρέφοντα τὴν Κτίσιν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Εἱρμός, καὶ ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ Πνεύματος τῇ ἀρχιτεκτονίᾳ, δειμάμενοι πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀπόστολοι Χριστοῦ, ἐν ταύτῃ εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σαλπί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Σαλπίσαντες σάλπιγξι τῶν δογμάτων, κατέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι πᾶσαν, πλάνην εἰδωλικήν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόστολοι ἡ καλὴ μετοικία, οἱ ἔφοροι Κόσμου, καὶ τῶν Οὐρανῶν πολῖται, τοὺς ὑμᾶς ἀεὶ ἀνευφημοῦντας, λυτρώσατε κινδύνων.

Δόξα.

Τρισήλιε παμφαὴς Θεαρχία, ὁμόδοξε καὶ ὁμόθρονε φύσις, Πατὴρ ὁ παντουργός, Υἱὲ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ως ἔντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑμνήσωμεν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἀπαύστως οἱ λαοί, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Μητέρα καὶ Παρθένον.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

«**Ο**ν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χερουβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ημαρτηκότα Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφήν· δέξαι μετανοοῦντα, οἰκτείρησον βοῶντα. Ἥμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα ἐλέησόν με.

Ο διφρηλάτης, Ἠλίας ἅρματι ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς οὐρανούς, ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχή μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ῥεῖθρον πρότερον, τῇ μηλωτῇ Ἠλιοῦ, δι' Ἐλισσαιὲ, ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα· αὐτῆς δὲ ὦ ψυχή μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ο Ἐλισσαῖός ποτε δεξάμενος, τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ, ἔλαβε διπλῆν, χάριν παρὰ Κυρίου· αὐτῆς δὲ ὦ ψυχή μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Η Σωμανῖτίς ποτε τὸν δίκαιον ἐξένισεν ὦ ψυχή, γνώμῃ ἀγαθῇ· σὺ δὲ οὐκ εἰσῳκίσω οὐ ξένον οὐχ ὁδίτην· ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ῥιφήσῃ ἔξω θρηνῳδοῦσα.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχή· οὗ τὴν φιλαργυρίαν ἀπώθου κἂν ἐν γήρᾳ· φεῦγε τῆς γεέννης τὸ πῦρ ἐκστᾶσα τῶν κακῶν σου·

Σὺ τὸν Ὀζίαν, ψυχὴ ζηλώσασα τὴν τούτου λέπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῷ· ἄτοπα γὰρ λογίζῃ, παράνομα δὲ πράττεις· ἄφες ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

Τοὺς Νινευΐτας, ψυχὴ ἀκήκοας, μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκῳ καὶ σποδῷ· τούτους οὐκ ἐμιμήσω, ἀλλ' ὤφθης σκαιοτέρα, πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Τὸν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας, Ἱερεμίαν ψυχή, πόλιν τὴν Σιών, θρήνοις καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα· μίμησαι τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ο Ἰωνᾶς εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Νινευϊτῶν· ἔγνω γὰρ ὡς προφήτης Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν· ὅθεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Τὸν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τὸν Δανιὴλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν ὦ ψυχὴ, στόματα θηρῶν· ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβεσαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα καιομένης.

Τῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγόν σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπογραμμόν· μίμησαι τῶν δικαίων, τὰς φιλοθέους πράξεις· ἔκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἁμαρτίας.

Δικαιοκρῖτα Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι· ἄνες μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ὡς ὁ Ληστὴς, ἐκβοῶ τὸ Μνήσθητι· ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς· Ἄνες μοι Σωτὴρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης· δακρύω ὡς ἡ Πόρνη· δέξαι μου τὸν θρῆνον, καθὼς ποτε τῆς Χαναναίας.

Τὴν σηπεδόνα Σωτὴρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ· μάλαγμά μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τὴν Χαναναίαν, κἀγὼ μιμούμενος, Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαβίδ· ἅπτομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἱμοῤῥοοῦσα· κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Τὸ τῶν δακρύων, Σωτὴρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα· δέησιν προσάγω, καὶ ἄφεσιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἥμαρτεν, ἀλλ' ὅμως δέξαι κἀμὲ, εὔσπλαγχνε Σωτὴρ, φόβῳ μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἥμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτὴρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν, τὸ ἀπολωλὸς, πρόβατον· πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποίησόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν Κριτὴς, καθήσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν, δόξαν σου Χριστὲ, ὢ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ Βήματός σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τοῦ Φωτὸς, τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φώτισον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Θαῦμα καινὸν, κατιδὼν ἐξίσατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοὶ, Μῆτερ Ζωσιμᾶς· Ἄγγελον γὰρ ἑώρα, ἐν σώματι, καὶ θάμβους· ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ὡς παῤῥησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον, Ἀνδρέα Κρήτης σεπτὸν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν, νῦν εὑρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὁσίων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθὲ, Πνεῦμα τὸ εὐθές,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννῆτορ, Πατρὸς ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριὰς Μονὰς ἐλέησόν με. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ὡς ἐκ βαφῆς, ἁλουργίδος Ἄχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καὶ πάλιν τὸν Εἱρμόν.

Ὃν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι.

Εἶτα τὰ Τριῴδια.

Ὠδὴ Θ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀπόστολοι Χριστοῦ.

« Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες. »

Πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, νάματος δειχθέντες, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχήν μου, Ἀπόστολοι, τῆς ἁμαρτίας τῇ δίψῃ, καταδροσίσατε.

Νηχόμενον πελάγει, τῷ τῆς ἀπωλείας, καὶ ὑποβρύχιον ἤδη γενόμενον, σῇ δεξιᾷ ὡς τὸν Πέτρον, Κύριε σῶσόν με.

Ὡς ἅλας τῶν νοστίμων, ὄντες διδαγμάτων, τὴν σηπεδόνα νοός μου ξηράνατε, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ σκότος, ἀποδιώξατε.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν ὡς τετοκυῖα, πένθος μοι παράσχου, δι' οὗ τὴν θείαν παράκλησιν Δέσποινα, ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ εὑρεῖν δυνήσομαι.

Εἱρμὸς ἄλλος, ἦχος ὁ αὐτός.

« Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσῖτιν, πᾶσαι γενεαὶ μεγαλύνομεν· σωματικῶς γὰρ ἐσκήνωσεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένε τῆς Θεότητος. »

Σὲ τὸ εὐκλεὲς τῶν Ἀποστόλων, σύστημα ᾠδαῖς μεγαλύνομεν· τῆς Οἰκουμένης φωστῆρες γὰρ φαιδροί, ἐδείχθητε τὴν πλάνην ἐκδιώκοντες.

Εὐαγγελικῇ ὑμῶν σαγήνῃ, λογικοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντες, αὐτοὺς προσφέρετε πάντοτε Χριστῷ ὀψώνιον Ἀπόστολοι μακάριοι.

Ἐν τῇ πρὸς Θεὸν ὑμῶν αἰτήσει, μέμνησθε ἡμῶν Ἀπόστολοι, ἀπὸ παντὸς λυτρωθῆναι πειρασμοῦ, δεόμεθα, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντας ἡμᾶς. Δόξα.

Σὲ τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, Πάτερ, καὶ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, ἕνα Θεὸν ὁμοούσιον ὑμνῶ, Τριάδα ὁμοδύναμον καὶ ἄναρχον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παιδοτόκον καὶ Παρθένον, πᾶσαι γενεαὶ μακαρίζομεν, ὡς διὰ σοῦ λυτρωθέντες τῆς ἀρᾶς· χαρὰν γὰρ ἡμῖν ἔτεκες τὸν Κύριον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἀσπόρου συλλήψεως ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. » Δίς.

Ὁ νοῦς τετραυμάτισται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἠσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχή, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Μωσέ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους· ὧν τοὺς δευτέρους ὦ ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ὁ νόμος ἠσθένησεν, ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προφῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς Δικαίου λόγος· οἱ τραυματίαι σου ὦ ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἰατροῦ τοῦ ὑγιοῦντός σε.

Τῆς Νέας παράγω σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν· δικαίους οὖν ζήλωσον, ἁμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστὸν προσευχαῖς τε καὶ σεμνότητι.

Χριστὸς ἐνηπίασε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἁμαρτίας δίχα, ὑπογραμμόν σοι ὦ ψυχὴ, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας πρὸς μετάνοιαν, λῃστὰς καὶ πόρνας· ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἠνέῳκται, τῆς βασιλείας ἤδη· καὶ προαρπάζουσιν αὐτὴν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμους ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλέαν χήραν· ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ, οὐ τὰς πράξεις οὐ τὸν βίον· ἀλλ' οὐαί σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε, δεικνὺς τὸ ἀνθρώπινον· ψυχὴ μὴ ἀθυμήσῃς, ἄν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρὸς, προσευχαῖς τε καὶ νηστείαις, ἐκποδὼν ἀποκρουσθήτω σοι.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε, δεικνὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται, εἰς ὄρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ κόσμου πάσας ἐν ῥιπῇ· φοβοῦ ὦ ψυχὴ τὸ δρᾶμα, νῆφε, εὔχου πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι· βλέπε ψυχή μου μὴ παγῇς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ᾤκησεν, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, καὶ Ἰουδαία πᾶσα καὶ Σαμάρεια, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἁμαρτίας ἑαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως· οὓς αὐτὴ οὐκ ἐμιμήσω ψυχή.

Ὁ γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφότερα γὰρ, Χριστὸς προευλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾷ δὲ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῇς ὦ ψυχή.

Παράλυτον ἔσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς Χήρας τὸ

κύημα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κύημα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Αἱμόῤῥουν ἰάσατο, ἀφῇ κρασπέδου Κύριος, λεπροὺς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φωτίσας ἀνώρθωσε, κωφούς τε καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαί, ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῇς ἀθλία ψυχή.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος· κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελώναις συνήσθιεν, ἁμαρτωλοῖς ὡμίλει· τῆς Ἰαείρου θυγατρός, τὴν ψυχὴν προμεταστᾶσαν, ἐπανήγαγεν ἀφῇ τῆς χειρός.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γάρ, Ἱλάσθητι, ἡ δέ, Ἐλέησόν με· ὁ δὲ ἐκόμπαζε βοῶν· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι· καὶ ἑξῆς τὰ τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, τὰς ἀφεσίμους λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἁμαρτίας· ὃν ψυχὴ σαυτῇ ἱλέωσαι·

Τὴν Πόρνην ὦ τάλαινα, ψυχή μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου· ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνῦντος αὐτῇ.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχή μου ἔγνως ὅπως κατηράθησαν· φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένῃ ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικάσας, ἕως ᾅδου κατεδίκασε.

Μὴ χείρων ὦ ψυχή μου, φανῇς δι' ἀπογνώσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα· δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱὲ Δαβὶδ σῶσον κἀμέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῷ.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος· φωνὴν δὲ τὴν εὔσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῇ μοι φράσον· Ἀμὴν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Λῃστὴς κατηγόρει σου, Λῃστὴς ἐθεολόγει σοι· ἀμφότεροι γὰρ σταυρῷ συνεκρέμαντο. Ἀλλ' ὦ Πολυεύσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Λῃστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σοι Θεόν, κἀμοὶ ἄνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου Βασιλείας σου.

Η Κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπουσα· ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διεῤῥήγνυντο· καὶ γῆ συνεσείετο, καὶ ᾅδης ἐγυμνοῦτο· καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρᾳ καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Αξίους μετανοίας, καρποὺς μὴ ἀπαιτήσῃς με· ἡ γὰρ ἰσχύς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· καρδίαν μοι δώρησαι, ἀεὶ συντετριμμένην· πτωχείαν δὲ πνευματικήν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνε Σωτήρ.

Κριτά μου καὶ γνῶστά μου,

ὁ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἱλέῳ σου ὄμματι, τότε ἰδών με φεῖσαι· καὶ οἴκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήσαντα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἁπάσας ἐξέστησας, τῇ ξένῃ πολιτείᾳ σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, ἀΰλως βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβᾶσα· ἀνθ' ὧν ὡς ἄϋλος τοῖς ποσὶν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Τὸν Κτίστην ἱλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὁσία Μῆτερ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων· ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ.

Ἀνδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων ἀνεικάστων, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην πιστῶς.

Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε, Μονὰς ἡ Τρισυπόστατος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Πατέρα δοξάζοντες, Υἱὸν μεγαλύνοντες, καὶ Πνεῦμα προσκυνοῦντες, τὸν ἕνα φύσει ἀληθῶς, Θεὸν ζωήν τε καὶ ζωὰς, βασιλείαν ἀτελεύτητον. Καὶ νῦν Θεοτ.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμὸν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Καὶ αὖθις τὸν Εἱρμόν.

Ἀσπόρου Συλλήψεως.

Εἶτα τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου.

Τὸ, Σοὶ δόξα, πρέπει, Κύριε ὁ Θεός. κτλ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς λῃστρικαῖς ἐφόδοις, περιπεσοῦσα ψυχή μου, δεινῶς τετραυμάτισαι, ἐξ οἰκείων πταισμάτων, παραδοθεῖσα ἀνοήτοις ἐχθροῖς· ἀλλ' ὡς ἔχουσα καιρὸν, ἐν κατανύξει βόησον· Ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων, Σωτὴρ ἀνάστησον, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωΐ.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε· πρεσβεύσατε ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Δέχου τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου, πάναγνε Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πρέσβευε ἀπαύστως, πλημμελημάτων λύσιν, καὶ εἰρήνην δωρηθῆναι ἡμῖν.

Συνάπτεται δὲ καὶ ἡ Α. Ὥρα, ἄνευ Στιχολογίας· καὶ μετ' αὐτὴν γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. β'.

Εὔσπλαγχνε μακρόθυμε, Παντοκράτορ Κύριε, κατάπεμψον τὸ ἔλεός σου, ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ϞϚ'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Στίχος. Προσκυνήσατε αὐτῷ, πάντες Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν, καὶ πήξας αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ διδοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους, καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς· τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι, καὶ καινὰ, ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἄνω· δοξάζετε τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτὴν, αἱ νῆσοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς. Εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι· δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται, καὶ βοήσεται ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος. Ἐσιώπησα ἀπ' αἰῶνος· μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ὡς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα· ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνοὺς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμοὺς εἰς νήσους, καὶ ἕλη ξηρανῶ· καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ, ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους, ἃς οὐκ ᾔδεισαν, πατῆσαι ποιήσω αὐτούς· ποιήσω τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς·

Προκείμ. ἦχ. πλ. β'. Ψαλμὸς ϞΖ'.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν. ἀντὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, Στιχολογοῦμεν τὸ ἐν τῇ πρώτῃ ὥρᾳ ἀφεθὲν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν ϛ'. τοῦ Τριῳδίου τὰ ἑπόμενα καὶ δ'. τοῦ Μην.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν· ἠμφιασάμην δὲ ταύτην αὖθις, τῇ πρός με συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ παρεῖδες

ρεῖδες

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρεῖδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι καταστιχθέντα, καὶ ληστρικῶς ὁδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκεῖ σου δυναστείᾳ περιποιησάμενός με, ἀντιλήψεως ἠξίωσας Πολυέλεε. Δίς.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Στιχηρὰ προσόμ. ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἡλούμενος Κύριε Σταυρῷ, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, τῇ θείᾳ λόγχῃ διέῤῥηξας· διὸ διάῤῥηξον, τοὺς δεσμούς μου Λόγε, ὅπως σοι αἰνέσεως, θυσίαν θύσω πίστει γηθόμενος, καιρὸν εὐπρόσδεκτον, τῆς νηστείας νῦν εὑράμενος, ὃν εἰς πάντων, σωτηρίαν ἔδειξας.

Νηστείας λαμπρότητί ποτε, Μωϋσῆς λαμπόμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τεθέαται· τοῦτον ζηλώσασα ταπεινὴ ψυχή μου, τὸν σταυρῷ τανύσαντα, παλάμας διὰ σὲ ἀγαθότητι, ἔργοις θεράπευσον, ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ὅπως τύχῃς, θείας ἀπολαύσεως.

Ἕτερον προσόμ. ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀρχαγγελικῶς.

Τὸν ζωοποιὸν προσκυνοῦντές σου Σταυρὸν, τῆς ἀφράστου πρὸς ἡμᾶς σου, ἀμέτρου ἀγαθότητος Χριστὲ, καὶ ἐν αὐτῷ φωτισθέντες τὰς ψυχὰς, ἀνυμνοῦμέν σε ἀπαύστως, αἰτούμενοι εὐθύμως ἐν χαρᾷ, τελέσαι τὸ στάδιον τῆς νηστείας, καὶ φθάσαι τὰ πάθη σου ἀνυμνῆσαι, Κύριε, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Ψαλμὸς ϞΗ'.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Στίχος. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος· Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας πεπλήθυνται πρός με· καὶ αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. Καταβὰς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρός με, συντελοῦνται· εἰδὲ μὴ, ἵνα γνῶ. Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἑστηκὼς ἔναντι Κυρίου. Καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ, εἶπε· Μὴ συναπολέσῃς δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· ἐὰν ὦσι πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἕνεκα τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἐὰν ὦσιν ἐν αὐτῇ; Μηδαμῶς σὺ ποιήσῃς ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς. Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν; Εἶπε δὲ Κύριος· Ἐὰν εὕρω ἐν Σοδόμοις πεντήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ, εἶπε· Νῦν ἠρξάμην λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός. Ἐὰν δὲ ἐλαττονωθῶσιν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολεῖς, ἕνεκα τῶν πέντε, πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν. Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἐὰν εὕρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν. Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκα τῶν τεσσαράκοντα. Καὶ εἶπε· Μήτι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω; ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκα τῶν τριάκοντα. Καὶ εἶπεν· Ἐπειδὴ ἔχω λαλῆσαι πρὸς τὸν Κύριον· ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκα τῶν εἴκοσι. Καὶ εἶπε· Μήτι, Κύριε, ἐὰν λαλήσω ἔτι ἅπαξ; Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν· Οὐκ ἀπολέσω, ἕνεκα τῶν δέκα. Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ· καὶ Ἀβραὰμ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Ψαλ. ηθ΄.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ δεχόμενος παιδείαν, ἐν ἀγαθοῖς ἔσται· ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σοφισθήσεται. Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ. Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη. Κρείσσων πρᾳΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν. Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ μακαριστός. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς φαύλους καλοῦσιν· οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή. Καρδία σοφοῦ νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοί, γλύκασμα δὲ αὐτῶν ἴασις ψυχῆς. Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι ὀρθαὶ εἶναι ἀνδρί, τὰ μέν τοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα ᾅδου. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ· ὁ μέν τοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτῆρα δόλου πυρσεύει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει φίλους. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς εἰς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθάς· στηρίζων δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ λογίζεται διεστραμμένα, ἐπιδάκνων δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, ὁρίζει πάντα τὰ κακά· οὗτος κάμινός ἐστι κακίας. Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυροῦ· ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων τοῦ καταλαμβανομένου πόλιν. Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις· παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια. Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. Οἰκέτης νοήμων κρατήσει

δεσπο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη. Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων· δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν. Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν. Ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθῳωθήσεται· ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται. Στέφανος γερόντων, τέκνα τέκνων· καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός. Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι πιστὰ, οὐδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ. Μισθὸς χαρίτων, ἡ παιδεία τοῖς χρωμένοις· οὗ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὐοδωθήσεται. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν· ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διΐστησι φίλους καὶ οἰκείους. Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φίλου· ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς, οὐκ αἰσθάνεται. Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός· ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι· οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης· προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ. Ἵνα τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος οὐ δυνήσεται. Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά. Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι· ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων· ἐν ᾗ μεταλαμβάνομεν καὶ τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων.

Δεῖ εἰδέναι, ὡς ἐὰν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, προψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος τῇ Τρίτῃ, ἤτοι τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας· ἡ δὲ Ἑορτὴ γίνεται ἀμετάθετος.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτ, τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐξέτεινας Χριστὲ, τὰς παλάμας ἐν ξύλῳ, ἰώμενος πληγὴν, τοῦ Ἀδὰμ ταῖς πληγαῖς σου· διὸ ἱκετεύω σε, τὰς πληγάς μου θεράπευσον, ἃς ἀπέθετο, ἐν τῇ ψυχῇ μου ὁ πλάνος, καὶ ἀξίωσον, ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, Σωτὴρ (εραπεῦσαί σε.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου.

Σταυρὲ τοῦ Κόσμου φυλακτὴρ, τῶν δαιμόνων διῶκτα, τοὺς σὲ κτωμένους ἐν παντὶ, προστασίαν ἄμαχον, ἀξίωσον τὸ τῆς Νηστείας διελθεῖν, ὑπόλοιπον ἐν συνειδήσει καθαρᾷ, εὐθύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐνώπιον Χριστοῦ, Ξύλον εὐλογημένον.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἁγνὴ Παρθένε καὶ σεμνὴ, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα, ὅτε παρέστης τῷ Σταυρῷ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, μὴ φέρουσα ὁρᾷν, τὰς παροινίας τῶν ἐχθρῶν, ἐκραύγαζες ὀδυνωμένη μητρικῶς· Πῶς φέρεις ὦ Φιλάνθρωπε τὰς πάντων ἀπειλάς; Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν ἐν οἷς Στιχολογεῖται, καὶ ἡ Ε. ᾠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Ε. Ἦχος ά.

Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ὁ ἐκτείνας, Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν ἐξέτεινας, τὰς παλάμας, ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε· διὸ ἱκετεύω σε· κατατεινόμενον ἐχθροῦ με, ταῖς ἐπηρείαις οἰκτείρησον.

Ἀφύπνωσας, ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ἐγρήγορσιν, σωτηρίας ἡμῖν παρεχόμενος, τοῖς κειμένοις Κύριε, ἐν κατωτάτῳ ἀπωλείας· ὅθεν σε πίστει δοξάζομεν.

Τοῦ Πάθους σου, τὴν ἡμέραν ἰδεῖν καταξίωσον, τοὺς δούλους σου, φωτισθέντας καρδίας φαιδρότητι, καὶ τὴν ζωηφόρον σου, Σωτὴρ Ἀνάστασιν ὑμνοῦντας, τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε, ἐν σταυρῷ ἠρτημένον ἡ Πάναγνος, ἠλάλαξε, τετρωμένη τὰ σπλάγχνα καὶ ἔλεγε· Διὰ σπλάγχνα Κύριε, σῶν οἰκτιρμῶν παθεῖν ἠνέσχου, πᾶσι παρέχων ἀπάθειαν.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχ. πλ. β'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Ἐν σταυρῷ Φιλάνθρωπε τὰς χεῖράς σου, ἥπλωσαν, νύξαντες καὶ τὴν πλευρὰν, τῇ λόγχῃ Ἰουδαῖοι· καὶ φέρεις πάντα Χριστὲ, ἵνα ἡμεῖς σωθῶμεν.

Ξύλου βρώσει τέθνηκέ ποτε ὁ Ἀδὰμ, πάλιν δὲ εὕρατο, ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζωὴν, δι' ἧς Οἰκτίρμον, ἐπαπολαύει τρυφῆς, ἔνδον τοῦ Παραδείσου. Δόξα.

Μονάδα τῇ φύσει σε Τριὰς ἀνυμνῶ, ἄναρχον ἄκτιστον, ἀρχικὴν βασιλικὴν, ὑπερτελῆ Ἑνάδα, Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζωὴν, δημιουργὸν τοῦ Κόσμου. Καὶνῦν.Θ.

Ἐν τῇ ὑπερφυεῖ σου κυήσει Ἁγνὴ, νόμοι σοι φύσεως, καταλύονται σαφῶς· καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκτεις, τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Σταυρὸν τὴν Λόγχην καὶ τοὺς Ἥλους σου, σέβομεν Δέσποτα· δι' αὐτῶν γὰρ τῆς φθορᾶς, ἡμᾶς ἀπελυτρώσω, ἐν τῷ σῷ πάθει Χριστὲ, ἀπαθανατισθέντας.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γησον κἀμὲ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με Σωτὴρ ποιεῖν τὸ θέλημά σου. »

Ὠδὴ Η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ημβλυνας τοῦ πονηροῦ Σῶτερ τὰ κέντρα, καθηλούμενος ἥλοις ἐν ξύλῳ, ἀκανθῶν διάδημα, ἀνεδύσω χλευαστικῶς, ἐκριζῶν τῆς παραβάσεως τὴν ἄκανθαν· διὸ ἀνυμνοῦντές σοι κραυγάζομεν. Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηπλωσας ἐπὶ Σταυροῦ Χριστὲ παλάμας, τὸ ἀνθρώπινον ἐπισυνάγων, πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν, καὶ τῇ λόγχῃ τὴν σὴν Πλευρὰν, κεντηθῆναι κατεδέξω, ἀναβλύσας ἡμῖν, πηγὴν φωτισμοῦ τοῖς ἀναμέλπουσιν. Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρείθροις εὐσπλαγχνίας σου Οἰκτίρμον, ἀποκάθαρόν μου τὴν καρδίαν, ἁμαρτίας δήγματι, σπιλωθεῖσαν καὶ ποταμοὺς, κατανύξεως πηγάζειν με ἀξίωσον Χριστὲ Ἰησοῦ, ἵνα κραυγάζω σοι. Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ θεῖον Μάννα κεκτημένην, τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν, πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας. Εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τῶν Παίδων τὴν ᾠδήν.

Σταυροῦται ὁ Χριστὸς, καὶ ζωούμενος ἐγὼ, συμψάλλω τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο Κόσμος ἐκ φθορᾶς, τῇ σταυρώσει σου ῥυσθεὶς, συμψάλλει τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱὸν

Τριὰς ἰσοκλεὴς, ὁμοούσιε Μονὰς, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶσόν με τὸν πίστει ἀνυμνοῦντά σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸν τόκον τῆς ἁγνῆς, Θεοτόκου προσκυνῶ, συμψάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υμνῶ σου τὸν Σταυρὸν, δι' οὗ σέσωσμαι Σωτὴρ συμψάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τῶν Παίδων τὴν ᾠδὴν, ἐκμιμούμενος βοῶ, συμψάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. »

Ὠδὴ Θ'. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Εἶδεν Ἠλιοὺ τὸν Κύριον, ἐν λεπτοτάτῃ αὔρᾳ, λεπτύνας πρότερον, σάρκα προσευχῶν, καὶ νηστειῶν ἐπιδόσεσιν· ὃν ζηλοῦσα ψυχή μου ἀπόῤῥιψον, τῶν ἡδονῶν τὸ πάχος, ὅπως θεάσῃ τὸν ποθούμενον

Ξύλῳ ἀνυψώσας πρότερον, ὁ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν, Σῶτερ ἐτύπου σου τὴν ἀνύψωσιν, τὴν ἐν Σταυρῷ

ὑπερά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὑπεράγαζε· ἰοβόλου κακίας τοῦ ὄφεως, δι' οὗ ἀπελυτρώσω, πάντα τὰ ἔθνη προσκυνοῦντά σε.

Τάφῳ ῥαθυμίας κείμενος, ἐπιβαροῦντα ἔχων, λίθον πωρώσεως, τὸν ἀείζωον μὴ συνιὼν Σῶτερ λόγον σου, καὶ τοῦ φόβου σου μὴ αἰσθανόμενος, οἰκτείρησόν με σῶσον, τῷ σῷ ἐλέει πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὑπερτέρα Δέσποινα, τῆς τῶν παθῶν κακίας δεῖξον ὑπέρτερον, τὸν δοξάσαντα, παναληθῆ Θεοτόκον σε, καὶ ὑμνοῦντα τὸν τόκον σου ἄχραντε, τὸν ἀκαταληψίᾳ θεοχαρίτωτε τιμώμενον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Σταυροῦσαι καὶ σώζεις με, καὶ θνήσκεις καὶ ζωοῖς ἐμέ· ὢ εὐσπλαγχνίας! ὢ φιλανθρωπίας σου! τίς εἶδε, τίς ἤκουσε, Δεσπότην ὑπὲρ δούλων, ἑλόντα θάνατον ὁρατόν; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, ἀγαθότητί σου Κύριε.

Ο ἥλιος ἔδυσε, σταυρούμενον ὡς εἶδέ σε· πῶς γὰρ μὴ ἔδυ, τὴν ὕβριν αἰσθόμενος, τοῦ Δημιουργοῦ αὐτοῦ; ὡς καὶ ἡ Κτίσις πᾶσα, συγκλονουμένη τοῖς σταυρωταῖς, σιωπῶσα ἀνεβόα. Ὅτι σὺ Θεὸς ὑπάρχεις παντός. Δόξα.

Μόνου μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριος ὄντως ὤν, ὦ Τριὰς Μονὰς ἁγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Τὸ θαῦμα τοῦ Τόκου σου, ἐκπλήττει με πανάμωμε, πῶς συλλαμβάνεις ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δι' ὑμᾶς ὑπέστη σου, ἕκαστον μέλος πάθημα, πυγμὴν ἡ Κάρα, ἡ ὄψις ῥαπίσματα, αἱ χεῖρες προσηλώσεις, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην, καὶ τὰ ἐξαίρετα τοῦ Σταυροῦ· ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

«**Α**σπόρου συλλήψεως·

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο μετὰ λῃστῶν ἐν Σταυρῷ προσπαγεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τῷ μώλωπί σου, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἰασάμενος, μὴ παρίδῃς με νοητοῖς ὁδοστάταις, καὶ λῃσταῖς ἀσωμάτοις ἐμπεσόντα, καὶ τῆς ἀρετῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθέντα, καὶ χαλεπῶς τραυματισθέντα, παρὰ μηδενός δὲ τῶν Ὁσίων, ἰαθῆναι δυνάμενον· ἡμιθνητος γάρ εἰμι, βραχύτατον ἔχων ζωῆς λείψανον, τὴν εἰς σὲ μόνην ἐλπίδα, τὸν καὶ νεκροῖς ζωὴν παρέχοντα· ἀλλὰ κατάδησόν μου τὰ τραύματα, τὴν σὴν ἐπιστάξας μοι χρηστότητα, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως, ἐδοξάσατε αὐτόν· Ἀγγέλους; τὸ

γὰρ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὢ μυστηρίου κοινοῦ, ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν δίχα πόνου καὶ φθορᾶς τέτοκε· πῶς σε ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σπλάγχνον ἐμόν, Ἰησοῦ γλυκύτατε, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. ά.

Ὑπερύμνητος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ σαλεύων τὴν γῆν, εἰς τὸ ἐπιστρέψαι, καὶ σωθῆναι τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ πάλιν στερεῶν αὐτήν, διὰ ἰδίαν ἀγαθότητα, καὶ ἄφατον εὐσπλαγχνίαν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρ'.

Ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε.

Στίχ. Ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα· Ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι. Ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς. Ἐγὼ τῇ χειρί μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν. Ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην. Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι· οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος Σαβαώθ· Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος καὶ ἐμπορεία Αἰθιόπων, καὶ οἱ Σαβαεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι, καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σέ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ προσεύξονται ἐν σοί· ὅτι ὁ Θεὸς ἐν σοί ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλήν σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ᾔδειμεν· ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, Σωτήρ. Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ. Ἐγκαινίζεσθε πρός με Νῆσοι. Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμ. ρά.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Στίχ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τά, Πρὸς Κύριον, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μενα Στιχηρά, τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῆς Θεοτόκου ζ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Ως ἐξ Ἱερουσαλὴμ, σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν ἐξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς Ἱεριχὼ καταντήσας, τῇ δόξῃ τῆς ἀτιμίας, τῶν βιωτικῶν μελημάτων κατασυρείς, λῃσταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν, τῆς υἱοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθείς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς ἄπνους κατάκειμαι. Ἱερεὺς δὲ παρὼν, καὶ τὸ πτῶμα κατιδὼν, οὐ προσέσχε. Λευΐτης, καὶ αὐτὸς βδελυξάμενος, ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς, τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἑκουσίως ἐκ πλευρᾶς σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ ὕδατος, ὡς ἔλαιον ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὰς οὐλὰς τῶν τραυμάτων μου, τῇ μοτώσει περίσφιγξον, καὶ πρὸς οὐράνιον συγκαταρίθμησον χῶρον, ὡς εὔσπλαγχνος. Δίς.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου τὰ παρόντα γ'. ποιοῦντες αὐτὰ ἑπτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάγουσα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακὼβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γεννήσομαι; λέγε μοι χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἁγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος. Μή με δελεάσῃς ἀπάτῃ· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σου· καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχ. β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδὰμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ Κτίσις,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Εἴσοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν,

Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς, ρβ'.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπείραζε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραὰμ Ἀβραάμ· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε. Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητὸν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἐπὶ ἓν τῶν ὀρέων, ὧν ἄν σοι εἴπω. Ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τῷ πρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν· καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον, διελευσόμεθα ἕως ὧδε· καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς· Ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρας, καὶ τὴν μάχαιραν· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι Τέκνον; Εἶπε δέ· Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὁλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Ὁ Θεὸς ὄψεται ἑαυτῷ πρόβατον εἰς ὁλοκάρπωσιν τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα, ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων· καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ· Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραὰμ, Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ· καὶ εἶπε. Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνων, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδοὺ, κριὸς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριὸν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κυρίου ὤφθη· καὶ ἐκάλεσεν Ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεύτερον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγων· Κατ' ἐμαυτὸν ὤμοσα,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μοσα, λέγει Κύριος· οὗ ἕνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι᾿ ἐμέ, ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκείμενον ἦχος δ'. Ψαλμὸς ργ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται. Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον· ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων πῦρ θησαυρίζει. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, ὑψῶν δὲ θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβήν· ὁ δὲ σκληροκάρδιος οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ, ἐμπεσεῖται εἰς κακά· καρδία δὲ ἄφρονος, ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν. Οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ· υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ. Καρδία εὐφραινομένη, εὐεκτεῖν ποιεῖ· ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται ὀστᾶ. Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις, οὐ κατευοδοῦνται αἱ ὁδοί· ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης. Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς. Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν· Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον, οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάστας δικαίοις. Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων· μακρόθυμος δὲ ἀνήρ, φρόνιμος. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία λογισθήσεται· ἐννεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι. Προφάσεις ζητεῖ ἀνήρ, βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται. Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν· μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνῃ. Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ· ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμὸς δὲ ἀναπηδῶν, καὶ πηγὴ ζωῆς. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸν νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ ἐνδιατάκτου ἤχου· ὡσαύτως καὶ τὸ Μηναῖον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, περὶ ὥραν δ'. τῆς νυκτὸς σημαίνει. Συναχθέντες δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

μεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους εἰς ἦχον πλ. δ'. τὸ,

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Ἐκ γ'.

Εἶθ' οὕτω τὸ παρὸν Τροπάριον αὐτόμελον, καὶ αὐτὸ ἐκ γ'. καὶ μετὰ μέλους, ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ. Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, τοῦ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, ψάλλομεν εὐθὺς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους, δίχορον τὸ παρὸν Κοντάκιον αὐτόμελον,

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·

Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τοὺς εἰκοσιτέσσαρας κατ' Ἀλφάβητον Οἴκους· ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν τούτων ἀνάγνωσιν ἱστάμεθα· καὶ λέγει πρῶτον τοὺς ἑπομένους ἓξ Οἴκους.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· (ἐκ γ'.) Καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει. Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς. Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα. Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως. Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ Κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται, ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἁγνῶν Υἱὸν, πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀποῤῥήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις. Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον. Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν. Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα. Χαῖρε, τὸ φῶς ἀῤῥήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ Πῶς, μηδένα διδάξασα. Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθὺς, ἐπιγνοῦν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν, ἔχαιρε· καὶ ἅλμασιν ὡς ᾄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα. Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα. Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἱλασμῶν. Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἑτοιμάζεις. Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ Κόσμου ἐξίλασμα. Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παῤῥησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη·

Ἀλληλούϊα.

Εἶθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Μετὰ ταῦτα, ἀναγινώσκομεν ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον δόσιν μίαν, καὶ στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον· μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν,

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἑτέρους ἐξ Οἴκους.

Ἤκουσαν οἱ Ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες, εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων. Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον. Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει Οὐρανοῖς. Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος. Χαῖρε, στεῤῥὸν τῆς Πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης· χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν Ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες.

Ἀλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας. Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα. Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν. Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων. Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα. Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἀλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἴδωλα ταύτης Σωτὴρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων. Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα. Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν· Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ Κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης. Χαῖρε, τροφὴ τοῦ Μάννα διάδοχε· χαῖρε, τρυφῆς ἁγίας διάκονε. Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων.

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν τὸν λοιπὸν Λόγον τοῦ ἀκαθίστου· καὶ μετὰ τοῦτον, ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες· τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. μετὰ τῶν Τετρᾳωδίων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.
Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ, Ἰωσήφ.

Ποί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ποίημα Ἰωσήφ, τοῦ ὑμνογράφου.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.»

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος Ἁγνὴ θεώμενος, ἐπεφώνει σοι, χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ ᾅδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ Παλάτιον τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα, τὸ ὀσφράδιον, τοῦ μόνου Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, Κόσμου διάσωσμα.

Ἁγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον, θυμίαμα εὔοσμον, μύρον πολύτιμον.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντες, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.»

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς. Χαῖρε Ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, Κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὄρθρος φαεινός, χαῖρε ἡ μόνη τὸν Ἥλιον φέρουσα ἡμῖν, φωτὸς κατοικητήριον. Χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὁλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος διώδευσε μόνος, ἡ μοχλοὺς καὶ πύλας ᾅδου Δέσποινα, τῷ Τόκῳ σου συντρίψασα. Χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων Θεόνυμφε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εἶτα, αἴτησις μικρά, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἓξ Οἴκους.

Νέαν ἔδειξε Κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἄφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες.

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας. Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα. Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις. Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις. Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παῤῥησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα·

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ Κόσμου, τὸν νοῦν εἰς Οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἑλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ᾽ὅλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα. Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα. Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ. Χαῖρε, ἡ τἀναντία εἰς ταὐτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα. Χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι᾽ ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος. Χαῖρε, ἡ κλεὶς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν, ἐθεώρει· πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν δὲ συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον· Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα. Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί. Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν Ἁλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα. Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα. Χαῖρε, ὁλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι. χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν Κόσμον, ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὁ Θεὸς, δι᾽ ἡμᾶς ἐφάνη καθ᾽ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὁ Θεὸς ἀκούει.

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κάθισμα, ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Στρατηγὸς, τῶν ἀΰλων Ἀγγέλων εἰς πόλιν Ναζαρὲτ,

ἐπι-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία· ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον βάθος, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Καθίσματος.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ πάλιν ὅλον.

Γίνεται δὲ καὶ αὖθις ἀνάγνωσις. Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα. Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.»

Ἐν φωναῖς ᾀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἱλαστήριον τοῦ Κόσμου, χαῖρε Ἄχραντε Δέσποινα, χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου, πάντας πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη, πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον, Ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὠδὴ Ε΄. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.»

Ὁδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς, χαῖρε πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα Κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ Δεσπότου τῆς Κτίσεως.

Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων, χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις ᾅδου νυμφὼν ὁλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Ἄχραντε· κόχλος ἡ

τὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν, καταλλαγὴ, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἑκάστοτε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐνταῦθα σχολάζει ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

« Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.» Δίς.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἡ σβέσασα, ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε, προεθεάσατο.

Ἰδού σοι χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὁρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι, χαῖρε ἡ ἄφλεκτος, βάτος Νεφέλη ὁλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Εἶτα τὸ Τετραῴδιον, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Αὕτη ἡ ᾠδὴ τοῦ Ἰωσήφ.»

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, καὶ ὡς λίθοι ἐκλεκτοὶ, ἐπὶ γῆς κυλιόμενοι, οἰκοδομίαν ἅπασαν τοῦ ἐχθροῦ, τελείως κατέστρεψαν, καὶ Ναοὶ Θεοῦ ζῶντες ἐχρημάτισαν.

Ὑμᾶς ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλὸν, τετελεκότας Μάρτυρες, τὸν τῆς νηστείας δρόμον τρέχειν ἡμᾶς, καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσει διαλάμποντας.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς δούλους σου Δέσποτα, μεταστάντας ἀπὸ γῆς, πρὸς σὲ τὸν ὑπεράγαθον, τῆς βασιλείας ποίησον κοινωνοὺς, τῶν θείων μαρτύρων σου, ἱεραῖς μεσιτείαις Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη Πανύμνητος, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν, καὶ χαρισμάτων θείων διανομὴν, δοθῆναι ἱκέτευε, τὸν Πανάγιον Λόγον Μητροπάρθενε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. ά.

Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην.

Τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες τῶν Μαρτύρων, Κυρίῳ ἀναπέμψωμεν τοὺς ὕμνους, σήμερον ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Τὰ ξίφη καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, θαῤῥοῦντες ἐν τῇ πίστει ἀθλοφόροι, Τυράννους ἐν τούτῳ κατεπλήξατε. Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις ἀνυμνῶ σε, Μονάδα κατ' οὐσίαν προσκυνῶ σε, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων εὐφημία ὑπάρχεις, ὅτι ἔτεκες Παρθένε, Χριστὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀντιλαβόντες, σκιρτᾶτε, τὰ οὐράνια οἰκοῦντες Ἀθλοφόροι ἔνδοξοι, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Θανάτου καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων, τοὺς πίστει μεταστάντας ἐκ τοῦ βίου, Χριστὲ σὺν Ἁγίοις σου ἀνάπαυσον.

Ὁ Εἱρμός.

« Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω, ἐμὲ δὲ ἐκ βυθοῦ ἁμαρτημάτων, ἀνάγαγε Κύριε, καὶ σῶσόν με. »

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἓξ Οἴκους.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς ἄχραντε οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας. Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν. Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἁγνείας τεκοῦσα. Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἁρμόζουσα. Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίων

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ᾠδάς, ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους. Χαῖρε ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα. Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύῤῥυτον ἀναβλύζεις ποταμόν. Χαῖρε τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον. Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν. Χαῖρε, ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγρα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν Τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾷν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μείζων. Χαῖρε, Κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, Θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε, Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν. Χαῖρε, τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος. Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι. Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὦ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον· (ἐκ γ'.) δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς συμβοῶντας. Ἀλληλ.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης. Φύλ. 369.

Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ εὐθὺς τὸ Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἑορτάζομεν τὸν Ἀκάθιστον Ὕμνον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Στίχοι.

Ὕμνοις ἀΰπνοις εὐχαρίστως ἡ Πόλις,
Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ὑμνεῖ Προστάτιν.

Ταῖς τῆς σῆς ὑπερμάχου τε καὶ ἀπροσμάχου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐνταῦθα Στιχολογεῖται ἡ Ζ'. Ὠδή.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα. ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ἀνυμνοῦμέν σε, βοῶντες· χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἁπάντων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ποθῳ κράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος Ἁγνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἱκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ὑμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου, Ἁγνή, καὶ σῶσον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοὺς θλίψεσι, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἁλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Τοῦ Τετραῳδίου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν

Ἡ ὑπέρφωτος ὁμήγυρις τῶν θείων σου Μαρτύρων Πολυέλεε, ἐν τῷ φωτί σου τῷ ἀδύτῳ νῦν περιπολεῖ· αὐτῶν ἱκεσίαις φωτισμὸν, ἁμαρτιῶν τε ἱλασμὸν, παράσχου πᾶσι Χριστέ.

Ὡς ὡραῖος ὁ καιρὸς ὃν ἡμῖν δέδωκας, τῆς ἐγκρατείας Κύριε! ἐν ᾧ οἴκτειρον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς, εὐχαῖς τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν, τῶν τὰ ὡραῖα καὶ σεπτὰ στερξάντων Πάθη σου.

Νεκρώσιμον.

Διελθόντας πολυώδυνον κλυδώνιον, τοῦ βίου τοὺς οἰκέτας σου, ἐγκαθόρμισον εἰς λιμένα Δέσποτα ζωῆς, βοᾶν μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ νόμου τὸν δοτῆρα Ἀειπάρθενε, κυήσασα ἱκέτευε, τὰς ἀνομίας ὑπεξᾶραι πάσας ἐν καιρῷ, τῷ νῦν ἐνεστῶτι τοῖς καλῶς, προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, θείας Νηστείας σπουδήν.

Ἕτερος Εἱρμός. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ δείξας γενναίους, ὑπὲρ σοῦ ἀθλοῦντας τοὺς Μάρτυρας, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους, πρέσβεις ἡμῖν εἰς σὲ παρασχόμενος, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ εἷς μὲν τῇ φύσει, προσώποις δὲ τρισὶ γνωριζόμενος, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως, καὶ τὴν τεκοῦσαν δείξας ἁγνεύουσαν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ θῆρας φιμώσας, καὶ σβέσας πῦρ, εἰς δόξαν τῶν Ἁγίων σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχος. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς ἄπειρον ζωὴν μεταθέμενος, τοὺς πίστει σοι ἐν τῷ βίῳ, λειτουργήσαντας.

Ὁ Εἱρμός.

«Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ Η΄. Ὁ Εἱρμός.

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·»

Ἐνδὺς τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, Ἁγνὴ ᾧ ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ Τόκου σου. Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὔλαλοι οἱ ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Ἡ Κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελῳδούντων Ἁγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τετρᾳωδίου. Εἱρμὸς ἄλλος.
Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, ἐπουράνιοι Νόες ὑπερεθαύμασαν· τούτων προσευχαῖς, τὰ ἐλέη σου Δέσποτα, ἐν ἡμῖν πλουσίως, θαυμάστωσον οἰκτίρμον.

Οἱ τὸ πῦρ θείᾳ δρόσῳ καταπατήσαντες, Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστοι, ῥύσατε ἡμᾶς, τοῦ πυρὸς τοῦ κολάζοντος, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς ὑμῶν πρεσβείαις.

Νεκρώσιμον.

Ὑπεράγαθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡμῶν Ὀρθοδόξους ζωῆς ἀξίωσον, τῆς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἁγίας λαμπρότητος, ταῖς τῶν καλλινίκων, Μαρτύρων ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον.

Ἱκεσίαις Οἰκτίρμον τῆς κυησάσης σε, καὶ ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, φώτισον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τοῦ δοξάζειν σε, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος Εἱρμός.
Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Χοροὶ Μαρτύρων ἅγιοι, μνήσθητε τῶν πόθῳ ἀνυμνούντων ὑμᾶς, καὶ ὑπερυψούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξίφει τυμπανιζόμενοι, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, ὑμνοῦντες Χριστὸν, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν,

Ξενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριὰς, καὶ μένει ἀμερὴς ὡς Θεός· ἣν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Παρθένος βρέφος τέτοκε· Θεὸς γὰρ ἐκ ταύτης ἐνηνθρώπησε. Πᾶσα σὰρξ ὑμνείτω, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Στῆλαι ἀνδρίας ὤφθησαν, πτῶσιν διαβόλου θριαμβεύοντες, οἱ Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς.

Τὸν Ἀβραὰμ κολπώσασθαι, ἀξίωσον Κύριε τοὺς δούλους σου, πίστει μεταστάντας, πρὸς σὲ καὶ τῇ ἐλπίδι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δὲ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε Θεοτόκε, ἁγνὴ, ἀειπάρθενε.»

Ἵνα σοι πιστοὶ, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀϊδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἁλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Ὤφθης φωτισμὸς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν βοῶμέν σοι, Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἁγνή· χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστερὰ, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀειπάρθενε· Ὁσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἁπάντων τε τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεὸς, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Τοῦ Τετρᾳδίου, Εἱρμὸς ἄλλος.

Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὡς φῶς ὡς ἥλιος ἀνατείλαντες, πᾶσαν τὴν γῆν ἀκτῖσιν εὐσεβείας οἱ Μάρτυρες, καὶ λαμπάσι θαυμάτων ἐφώτισαν, καὶ τῆς πολυθείας σκότος ἠφάνισαν· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεὸς, ἡμᾶς ἐλέησον.

Στρατὸς Μαρτύρων ἀκαταγώνιστος, πάντας ἡμᾶς ἐνίσχυσον καλῶς ἀγωνίσασθαι καὶ τελέσαι νηστείας τὸ στάδιον, ὅπως ἐνθέου βίου, ἔργα τελέσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς, ἀγαλλιώμενοι.

Νεκρώσιμον.

Ἡ σὴ φθασάτω χρηστότης Κύριε, τοὺς ἐξ ἡμῶν φρικώδει μεταστάντας κελεύσει σου· κυκλωσάτω αὐτοὺς σοῦ τὸ ἔλεος, καὶ καθοδηγησάτω, πρὸς τὰ σκηνώματα, τὰ καταυγαζόμενα φωτὶ, τῷ τοῦ προσώπου σου.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου βουλῆς τὸν Ἀγγε-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἄγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀρρήτως Θεοτόκε ἐκύησας. Τὰς φωνὰς οὖν τῶν δούλων σου προσδεξαι, ἃς ἐν τῷ τῆς νηστείας χρόνῳ προσάγομεν· καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῷ, ὥσπερ θυμίαμα.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἠσαΐα χόρευε.

Τελοῦντες πανήγυριν, Μαρτυρικὴν, σήμερον λαοὶ, σκιρτήσωμεν ἐν ᾠδαῖς, μέλποντες Χριστῷ, τῷ ἀθλοθετήσαντι, καὶ τὰς νίκας, κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τούτοις παρέχοντι· ὃν ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὄνυξι ξεόμενοι, καὶ τμηθέντες, ξίφει μεληδὸν, συνήφθητε τῷ Χριστῷ, ἀγαπητικῶς, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὸ καὶ νῦν, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγαλλιώμενοι, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Δόξα.

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε ἄναρχε Τριὰς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἄτμητε Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὲ, Λόγε καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομῆτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς, ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ τεχθείς· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ γενναῖον στράτευμα, τοῦ Ἄνακτος, πάντων καὶ Θεοῦ, τοὺς Μάρτυρας ἐν ᾠδαῖς, στέψωμεν λαοί· αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν, δαιμονικὰς, φάλαγγας σαφῶς· οὓς ἀναμέλποντες, τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχος. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὅτε πᾶν τὸ πλάσμα σου, ἀναστήσῃς κρίνεσθαι Χριστὲ, οὓς προσελάβου καὶ νῦν, δούλους σου πιστούς, ἐλέησον σύγγνωθι, τὰ ἐν βίῳ, πταίσματα αὐτῶν, καὶ σὺν Ἁγίοις σου, ἀναπαύων εἰς αἰῶνας αὐτούς.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἠσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν, τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν· »

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ ἀπ᾽αἰῶνος σήμερον γνωρίζεται μυστήριον· ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι᾽εὐσπλαγχνίαν γίνεται· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· μεθ᾽οὗ βοήσωμεν πάντες. Χαῖρε ἡ Μήτηρ Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ᾽. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ᾽. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κεκρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστερὰν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει σοι, Παναγία τὸ χαῖρε ἑτοιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἡτοιμάσθη

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σ(η σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄφθορος τῆς Θεόπαιδος, δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτείρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῴην ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη προσαναμένον κατάβασιν.

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει σοι, χαῖρε κατάρας λυτήριον, πεσόντων ἀνόρθωσις. Χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα. Χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη, ὑποδέχου τὸν ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι. Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ἡ γ'. Ὠδὴ, καὶ τοῦ Τετραῳδίου ἡ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος δ'.

Μεγαλύνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, οὐκ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν Οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ Ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ (ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς, εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς.

Εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνὴ, Ἀδελφοὶ, δικαιώματα λατρείας, τό τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς Διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔτι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ Ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ,

Εὐαγ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
Καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον Σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ϛ'. καὶ τὰ παρόντα προσόμοια τῆς Ὁσίας δ'. δευτεροῦντες τὸ ά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τὸ πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεόφρον, πεπραγμένων ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. Εἰκόνι γὰρ προβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παῤῥησίᾳ τὸ τίμιον, ξύλον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἔνθεν γέγονας· καὶ σφοδρὸς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ῥεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἠμαύρωσας λεπτύνασα σαρκὸς, ἐν παῤῥησίᾳ ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Ἔρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν παῤῥησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἐθαυματούργησε Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ ἡ πρῴην Πόρνη ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο· ὅθεν καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀποῤῥιψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τοῦ διαβόλου· διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Τὸ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπόστιχα τὰ κατ' ἀλφάβητον
Ἀναστάσιμα·

Δόξα, Ἰδιόμ. τῆς Ὁσίας, Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς ζηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες· τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ῥείθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην, Ὁσία ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὢ θαύματος καινοῦ. Φύλ. 160.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς, ἐκ Παρθένου.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

ΤΗ: ΚΥΡΙΚΗ: ΠΡΩΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια· εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα·

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον. Ἀλλ' ὡς Οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς Κρίσεως· ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαβὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἶτα οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ϛ'. τοῦ Τριῳδίου, εἰς δ'. καὶ τῆς Ὁσίας εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριῳδίου.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Παρεῖκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν, τῷ εὐφραινομένῳ, καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω· Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Ἠμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς, ὥσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε ἐσθῆτα· ἀλλὰ μή με, ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκεῖνον ἐκπέμψειας.

Εὐφραίνετο πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ, ὁ Πλούσιος πάλαι, ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις κατεκρίθη· ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἕτερος Κανὼν τῆς ὁσίας Μαρίας.

Ἦχος πλ. β'. Κῦμα τι θαλάσσης.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην, πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νη Ὁσία, τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ, πειρασμῶν παντοίων με, τοῦ βίου διασώζουσα.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδυσάμενος, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ προαιώνιος, ὁλοφαῆ σε ἀστέρα, ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ γινώσκων Κύριος, τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Θείων ἐνταλμάτων, σεμνὴ ἀγνοοῦσα, θεῖον εἰκόνισμα, Θεοῦ ἐρρύπωσας· θείᾳ προνοίᾳ δὲ πάλιν, ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα πράξεσιν, Ὁσία ταῖς ἐνθέοις σου.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ τῆς ἀφάτου σου, συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην, τῆς Μητρός σου παρακλήσεσιν, ὡς ἁγνὴν καὶ ἄμωμον, Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

Ὠδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω με, ἐκ τοῦ πυρὸς, ῥῦσαι τῆς γεέννης, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς εἰμι Κύριε· Λάζαρος δὲ, πένης τῇ στερήσει, ἀρετῶν· ἀλλὰ σῶσόν με.

Κόκκινον καὶ βύσσινον, ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος ταῖς ἡδοναῖς, καὶ ταῖς ἁμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἄλλος. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας, ἐγγισάσῃ πράξεσι ταῖς ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ ᾅδου, συντρίψας σθένει Θεότητος, πύλας τῆς μετανοίας σοι, ἀνοίγει Πάνσεμνε· πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Ὅπλον τῆς ἁμαρτίας, μακρόθυμε τὴν πρὶν γεγενημένην, ὅπλῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήσει ἀνέδειξας, ὅπλα δαιμόνων ἅπαντα, καὶ πανουργεύματα, ὅλως τροπουμένην εὔσπλαγχνε.

Λύτρον ὑπὲρ ἁπάντων, τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα, λουτρῷ τῷ τῶν δακρύων, σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται, λέπραν δεινὴν νοσήσασαν, κακίστης πράξεως, ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Θεοτοκίον.

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γὰρ, θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων ἅπασι, τοῖς ἁμαρτάνουσι, λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.
Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκὸς, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου θεάσασθαι, ἱερῶς ἀοίδιμε, τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε· Διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με, πάσης ἁμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Ὠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κατετρύφα ὁ Πλούσιος, βρώσει καὶ ἐνδύμασιν εὐφραινόμενος· ὁ δὲ Λάζαρος, χορτάζεσθαι, ἐπεθύμει τούτου, τῶν τραπέζης ψιχίων.

Οἱ μὲν κύνες ἀπέλειχον, γλώττῃ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τοὺς μώλωπας, συμπαθέστεροι γενόμενοι, τῆς Πλουσίου γνώμης, εἰς τὸν πένητα.

Τῷ πυλῶνι ἐβέβλητο, πάλαι τοῦ Πλουσίου Σῶτερ ὁ Λάζαρος, τιμωρούμενος ταῖς μάστιξι, τῆς πενίας· ὅθεν νῦν δοξάζεται.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐκύησας Ἄχραντε, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ἐκ δουλείας τοῦ ἀλάστορος, ὅτι μόνη πέλεις, προστασία ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Ὡς πλαστουργὸς βροτείας φύσεως, ὡς ἐλέους πηγή, καὶ εὐσπλαγχνίας πλοῦτος, ᾠκτείρησας φιλάνθρωπε, πρόσφυγα τὴν σήν, καὶ ἀφήρπασας ταύτην, τοῦ ὀλεθρίου θηρός.

Σταυρὸν ἰδέσθαι ἐπισπεύδουσα, σταυρικῷ φωτισμῷ, Μαρία κατηυγάσθης, Σταυρῷ τοῦ ὁμιλήσαντος, νεύσει θεϊκῇ, σταυρωθεῖσα τῷ Κόσμῳ, ἀξιοθαύμαστε.

Ἡ τῶν κακῶν αἰτία πρότερον, ἡδονῇ πονηρᾷ, πολλοῖς γενομένη, ἡλίου δίκην λάμψασα, πᾶσιν ὁδηγός, ἡ Ὁσία ἐδείχθη, τοῖς ἁμαρτάνουσι. Θεοτ.

Νοῦν ὑπερέβης καὶ οὐράνιον, νοητὲ οὐρανέ, τοῦ πάντων Βασιλέως· νομίμων γὰρ τῆς φύσεως, ἄνευθεν Ἁγνή, νομοδότην καὶ Κτίστην, πάντων ἐκύησας.

Ὠδὴ Ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, Λάζαρον ὁ Πλούσιος, ὡς ἐθεάσατο, ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ, εὐφραινόμενον, Πάτερ ἐκραύγαζεν· Ἀβραὰμ ἐλέησόν με, τὸν ἐν πυρὶ κατακριθέντα, καὶ τὴν γλῶτταν δεινῶς φλογιζόμενον.

Κατετρύφησας πλούτῳ, βίου εὐφραινόμενος Ἀβραὰμ ἔφησε, τῷ Πλουσίῳ· ὅθεν, τετιμώρησαι ὧδε αἰώνια ἐν πυρὶ ὑπάρχων· ὁ δὲ πτωχὸς ἐν εὐφροσύνῃ, τῇ ἀλήκτῳ ἀγάλλεται Λάζαρος.

Τῇ τοῦ βίου ἀπάτῃ, πλούσιος γεγένημαι, ὥσπερ ὁ Πλούσιος, ὁ τὸν βίον ὅλον, ἡδοναῖς δαπανήσας φιλάνθρωπε· ἀλλὰ δέομαί σου, τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ λυτρωθῆναι, τοῦ πυρὸς ὥσπερ σέσωσται Λάζαρος.

Θεοτο-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Μωσῆς δεδόξασταί ποτε, ἐν τῷ Σινᾷ, Θεοῦ τὰ ὀπίσθια, μυστικῶς θεώμενος ὁ ἔνδοξος, ὑπογράφων ξένον μυστήριον, μανναδόχον δὲ στάμνον νῦν, Εἰκόνα ἄχραντον, θερμῶς προσπεσοῦσα, Μαρία Ἀγγελικὸν, βίον κομίζεται.

Ναοῦ εὐπρέπειαν τοῦ σοῦ, ἐπιποθοῦσα, ψαλμικῶς θεάσασθαι, νοερόν τε σκήνωμα τῆς δόξης σου, ἡ τὸν σὸν ναὸν βεβηλώσασα, νοεραῖς πρεσβείαις, Χριστὲ τῆς ἀπειράνδρου σου, ναοῦ γενομένης, ναόν με τοῦ παντουργοῦ, ποίησον Πνεύματος.

Ἡ τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαρκὸς, δι' ὀφθαλμῶν, τοὺς πολλοὺς ζωγρήσασα, ἡδονῇ βραχείᾳ τε κατάβρωμα, διαβόλου τούτους ποιήσασα, ἠγκιστρεύθη, παναληθῶς τῇ θείᾳ χάριτι, Σταυροῦ τοῦ τιμίου, ἥδυτατον τῷ Χριστῷ, ὄψον ὑπάρξασα. Θεοτ.

Μεμυημένος ὁ χορὸς, τῶν Προφητῶν, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, μυστικαῖς θεηγορίαις Ἄχραντε, σὲ ποικιλοτρόπως προέλεγε· μανναδόχου στάμνου δὲ νῦν, Εἰκόνα ἄχραντον, αὐτῇ προσπεσοῦσα Μαρία, ἡ ἐγγυήτρια, ἁμαρτωλῶν πρὸς Θεόν.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ Πλούσιος ἑαυτὸν, φλογὶ πυρὸς κατεδίκασε, τῇ ἐνηδόνῳ ζωῇ· ὁ πένης δὲ Λάζαρος, πτωχείαν ἑλόμενος, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἠξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραὰμ, ὁ Λάζαρος κατηξίωται, τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χριστὲ ἐμφορούμενος· πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, κατεκρίθη τιμωρούμενος.

Κατεδικάσθη εἰς πῦρ, ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον· μὴ κατακρίνῃς ἐμὲ, τὸν δείλαιον δέομαι, φιλάνθρωπε Κύριε, ἀλλ' ὡς Λάζαρόν με, τοῦ φωτός σου καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεοκυῆτορ ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Χαίρουσι Μαρία, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, τὸν ἐφάμιλλον Ὁσία βίον, τὸν ἐν σοὶ καθορῶντες, καὶ δόξαν τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντες.

Φρίττουσι Δαιμόνων, τῶν ζοφερῶν τὰ συστήματα, τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἰσχύος, ὅτι γυνὴ παραδόξως καὶ γυμνὴ, καὶ μόνη τούτους ᾔσχυνας.

Ἔλαμψας ἡλίου δίκην, Μαρία πανεύφημε, καὶ τὴν ἔρημον ταῖς φρυκτωρίαις, πᾶσαν ἐφώτισας· ὅθεν κἀμὲ, τῷ σῷ φωτὶ καταλάμπρυνον. Θεοτοκίον.

Ἄγγελοι περιλαμφθέντες, τῇ

δόξῃ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δόξῃ τοῦ τόκου σου, ἐν τῇ γῇ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν, καὶ εὐδοκίαν ἀνθρώποις, Παρθένε κεκράγασι.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Η πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις, Χριστοῦ Νύμφη σήμερον, τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο Βασιλείας, ἐφάνης νύμφη Μαρία ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ᾄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία πανaοίδιμε, τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀναφανεῖσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν, διετάχθημεν μνήμην ποιεῖσθαι τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρύη πάλαι.
Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ιὼβ καθάπερ πάλαι, ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, καὶ ἐν κοπρίᾳ ἑστώς, ὑπῆρξε πρὸ πυλῶνος, ὁ Λάζαρος ὡσαύτως, τοῦ Πλουσίου ἐκάθευδεν. Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Βεβλημένος πυλῶσι, τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου, πάλαι ὁ Λάζαρος, ψιχίων ἐπεθύμει, αὐτοῦ τῶν τῆς τραπέζης, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπεδίδου αὐτῷ· ἀλλ' ἀντὶ τούτων εὗρε, τοῦ Ἀβραὰμ τοὺς κόλπους.

Τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου, τῆς μερίδος Χριστέ μου, ῥῦσαί με δέομαι, καὶ πένητι Λαζάρῳ, συντάξας με βοᾷν σοι, εὐχαρίστως ἀξίωσον. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ο μέγιστος ἐν πατράσι, περιπολεύων τὴν ἔρημον, Ζωσιμᾶς ὁ σοφός, τὴν Ὁσίαν ἰδεῖν κατηξίωται. Εὐλογητὸς εἶ κράζει δέ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τί Πάτερ ξένον ἁπάσης, ἰδεῖν ἐλήλυθας γύναιον, ἀρετῆς πρακτικῆς; ἡ Ὁσία ἐβόα τῷ γέροντι. Εὐλογητὸς εἶ κράζει δέ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεκρώσασα Μακαρία, τὰ τῶν παθῶν σου σκιρτήματα, ἀπαθείας νυνὶ προσωρμίσθης, λιμένι κραυγάζουσα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἀπορρήτως, παρθένος μείνασα Ἄχραντε, καὶ ἐκύησας

σας

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σας Κόσμῳ, τὴν σωτηρίαν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· διό σε πάντες ᾄσμασιν, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στολὴν κοκκίνην βύσσον τε, καὶ πορφύραν ὁ Πλούσιος, πάλαι ἐνεδύετο λαμπρῶς ὁ δείλαιος· ὁ πένης δὲ Λάζαρος, ἐν τῷ πυλῶνι τούτου δεινῶς, ἔκειτο ψιχίων, τῶν πιπτόντων τραπέζης, ἐθέλων κορεσθῆναι, καὶ οὐδεὶς ἐπεδίδου, αὐτῷ· διὸ ἐν δόξῃ, Χριστῷ συμβασιλεύει.

Ἐν τῷ πυλῶνι ἔκειτο, τοῦ Πλουσίου ὁ Λάζαρος, σεσηπὼς τῷ σώματι, πληγαῖς, καὶ ἤθελε, χορέννυσθαι βρώσεως, καὶ οὐκ ἐδίδου τούτῳ οὐδείς· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες, συμπαθῶς ἐν τῇ γλώττῃ, ἀπέλειχον τὰ ἕλκη, καὶ τοὺς μώλωπας τούτου· διὸ ἐν Παραδείσῳ, τρυφῆς κατηξιώθη.

Ἐν ἡδοναῖς ἐπλούτησα, ὥσπερ πάλαι ὁ Πλούσιος, ὁ ἐνδεδυμένος, καθ' ἡμέραν κόκκινον, κἀγὼ Πολυέλεε, ἐν τῇ τοῦ βίου τούτου τρυφῇ, ἐμαυτὸν κατακρίνω, ταῖς τρυφαῖς καὶ ἀπάταις· διό σε ἱκετεύω, ἐκ πυρὸς τοῦ ῥυσθῆναι, Χριστὲ τοῦ αἰωνίου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῆ Θεότητα, ἑνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἄναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρὸς, καὶ συμβασιλεῦον, ὁμοούσιον Πνεῦμα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ.

Βάθη καρδίας ἐρευνῶν, ὁ πρὸ γενέσεως, προγινώσκων τὰ ἡμῶν, βιαίας βιοτῆς ἀφήρπασας, τὴν προσφυγοῦσάν σοι Σωτὴρ, βεβαίως τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ, βοῶσαν ἀσιγήτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ ἀλλοιώσεως σεπτῆς, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττόν σου, μεταθέσεως σεμνή! ὢ πόθου θεϊκοῦ μισήσαντος, τὰς σαρκικὰς ἡδονάς! ὢ πίστεως ζεούσης καὶ θείας! πανεύφημε Μαρία· ἣν πιστῶς εὐφημοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὗρες τῶν πόνων ἀμοιβὴν, καὶ τῶν καμάτων σου, τὴν ἀντίδοσιν σεμνὴ, Μαρία, δι' ὧν καταβέβληκας, τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν· καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις κραυγάζεις, τὸν ὕμνον ἀσιγήτως βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἀνέπλασεν ἐμὲ, δι' ἀγαθότητα, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἁγνή· οὐ φθείρας, ἑκατέρας φύσεως, τὰ ἰδιώματα, ὡς πάντων τῶν αἰώνων Δεσπότης· ὅθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ᾄσμασιν ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Πένητά με Λάζαρον, Χριστὲ αἰτοῦμαι ἀπεργάζου, τὰς τῶν ἡδονῶν ὀρέξεις μου, ἐξορίζων ὡς φύσει Θεός· ταῖς δὲ ἀρεταῖς με, ὡς τὸν Πλούσιον ποίησον, ἵνα πίστει, ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνω σε.

Πλούσιος καὶ ἄσπλαγχνος, τὸν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸν νοῦν παρέβλεψά μου πίστει, σοῦ τῶν ἐντολῶν Φιλάνθρωπε, πρὸ πυλῶν ἐῤῥιμμένος δεινῶς· ἀλλ' ὡς συμπαθὴς καὶ φιλοικτίρμων ἀνάστησον, ὥσπερ συμπαθὴς πάλαι, τὸν τεταρταῖον φίλον Λάζαρον.

Πάντες μεμαθήκαμεν, παραβολὴν τὴν τοῦ Δεσπότου· πάντες οὖν πιστοὶ μισήσωμεν, τοῦ Πλουσίου τὸ ἄσπλαγχνον, ἵνα τῆς κολάσεως ἐκφύγωμεν, καὶ ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραὰμ ἀεὶ χορεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον, Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ὑμνούμενον, ὑπὸ πάσης τῆς Κτίσεως, καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν δωρούμενον, πάντοτε σωτηρίαν, ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Μὴ ἐποδύρου μου.

Ῥᾷον ὑπέφερες Μῆτερ, τῆς ἐρήμου τὸν πόνον, ῥυθμιζομένη κραταιᾷ, δυνάμει τοῦ Χριστοῦ· ῥυπαροὺς λογισμούς, ἐπερχομένους καὶ γάρ, ῥείθροις θείων δακρύων, ἐσβέννυες σεμνή, Ἀσκητῶν ἡ ἀκρότης, Ὁσίων καύχημα.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι, καταυγάζει σε μόνη, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸν Χριστόν, Παρθένος καὶ ἁγνή, φοβερὰν τοῖς ἐχθροῖς, σὲ καθιστῶσα σεμνή· φανερὰν δὲ τοῖς πᾶσι, Μαρία δεικνύει σε, Ἀσκητῶν ὡραιότης, Ὁσίων ἔρεισμα.

Καταλιποῦσα ἐμφρόνως, τὰ ἐπίγεια πάντα, κατοικητήριον σεπτὸν τοῦ Πνεύματος ὤφθης· κοσμικῶν οὖν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι καθικέτευε μόνον, Χριστὸν τὸν λυτρωτήν, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Κόρη, ὑπὲρ φύσιν λαθοῦσα, νέον Παιδίον ἐπὶ γῆς, ἐκύησας ἁγνή, νομοδότην ὄντα, καὶ παλαιὸν ἡμερῶν, νοητὲ Οὐρανέ, τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ· διὸ πίστει καὶ πόθῳ σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον· εἶτα τῆς Ὁσίας τὸ παρόν.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὑπόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανοσία, Μαρία Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ᾄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἦχος α'.

Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἄσκησις, σὺν ἁγιασμῷ· ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα καὶ Δαβὶδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων· Δίκαιος ἀνήρ, ὁ ἐλεῶν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου, καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν, ὃς οὐ μὴ προσκόψῃ· ταῦτα δὲ πάντα, πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν γέγραπται, ὅπως νηστεύοντες,

τες,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τες, χρηστότητα ποιήσωμεν· καὶ δώῃ ἡμῖν Κύριος, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ οὐράνια.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λιτὴν τὸ Ἑωθινὸν Ἰδιόμελον, κ. τ. λ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριῳδίου ἡ ϛ'. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχ. πλ. δ'.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος. Εἰ γὰρ τὸ Αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου, ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλούϊα ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς. Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

ΤΗι ΑΥΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον Κατανυκτικά, δ'. τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος Χριστέ, τοὺς βροτοὺς ἐπλούτισας, ἀθανασίαν καὶ ἔλλαμψιν· διὸ πτωχεύσαντα, ἡδοναῖς τοῦ βίου ἀρεταῖς με πλούτισον, καὶ πένητι Λαζάρῳ με σύνταξον, τῆς τοῦ Πλουσίου με, τιμωρίας ἐξαιρούμενος, καὶ γεέννης, τῆς ἀποκειμένης μοι.

Κακίαν ἐπλούτησα δεινῶς, καὶ τρυφὴν ἠγάπησα, καὶ τῶν ἐν βίῳ ἀπήλαυσα, ἡδονῶν Κύριε, καὶ πυρὸς γεέννης, ὑπόδικος γέγονα, λιμώττοντα τὸν νοῦν μου ὡς Λάζαρον, παραβλεψάμενος, πρὸ πυλῶν τῶν θείων πράξεων, ἐρριμμένον, οἴκτειρόν με Δέσποτα.

Ἕτερον προσόμ. ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν ἕκτην τῶν σεπτῶν Νηστειῶν Ἑβδομάδα, προθύμως ἀπαρχόμενοι, Κυρίῳ, προεόρτιον ὕμνον τῶν Βαΐων ᾄσωμεν πιστοί, ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ, δυνάμει Θεότητος, ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, νεκρῶσαι τὸν θάνατον· διὸ ἑτοιμάσωμεν εὐσεβῶς τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν ἀρετῶν, τό, Ὡσαννὰ ἐκβοῆσαι, τῷ Ποιητῇ τοῦ παντός.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εἴσοδος· τό, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'.

Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Στίχ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχος. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δίς. Ἦχος ά.

Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος, ἡ δι' ἡμᾶς φιλάνθρωπος γνώμη· τῶν μελλόντων γὰρ τὴν γνῶσιν, ὡς παρόντων κεκτημένος, τοῦ Λαζάρου καὶ τοῦ Πλουσίου, τὸν βίον ἐστηλίτευσε· τῶν ἑκατέρων, οὖν τὸ τέλος ἐνοπτριζόμενοι, τοῦ μὲν φύγωμεν, τὸ ἀπηνὲς καὶ μισάνθρωπον, τοῦ δὲ ζηλώσωμεν, τὸ καρτερὸν καὶ μακρόθυμον, πρὸς τοῖς σὺν αὐτῷ τοῦ Ἀβραὰμ κόλποις, ἐνθαλπόμενοι βοᾶν· Δικαιοκρῖτα Κύριε, δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεὸν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καὶ ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς, ἑσπέρας.

ΤΗ: ΔΕΥΤΕΡΑ: ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ καὶ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος ά. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν λίθον ἐκκυλίσας, τῆς πωρώσεως Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐμῆς καρδίας, νεκρωθεῖσαν τοῖς πάθεσιν, ἐξέγειρον ψυχήν μου ἀγαθὲ, καὶ φέρειν σοι βάϊα ἀρετῶν, ὡς νικητῇ τοῦ ᾅδου, ἐν κατανύξει Δέσποτα ἀξίωσον· ὅπως τῆς αἰωνίου ζωῆς τύχω, ὑμνολογῶν σου τὸ κράτος, καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Θαῦμα θαυμάτων Κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾷν οὐ δεδύνηνται αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα, ἦχος ά.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν ἕκτην Ἑβδομάδα, τῆς Νηστείας ἐπέχοντες, προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαΐων ᾄσωμεν, Χριστῷ τῷ ἐρχομένῳ δι' ἡμᾶς, καθῆσαι ἐπὶ πώλου ὀνικοῦ, τὸ τῶν ἐθνῶν ὑποκλῖναι ὡς Βασιλεὺς, ἀλόγιστον τῷ Γεννήτορι· τοὺς κλάδους αὐτῷ τῶν ἀρετῶν, πάντες προευτρεπίσωμεν, ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, χαίροντες ἴδωμεν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον, λυτρώσασθαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σασθαι ἡμᾶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ παθῶν καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας καὶ πόθῳ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὸν Ν΄. ὁ Κανὼν, καὶ τὰ παρόντα Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν ά. ᾠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Α. Ἦχος ά. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὰ πάθη νεκρώσωμεν, δι᾽ ἐγκρατείας, τὸ πνεῦμα ζωώσωμεν, δι᾽ ἐνθέων πράξεων· ὅπως ὀψώμεθα, Πάθος Χριστοῦ τὸ σεπτὸν καθαρωτάτῳ νοΐ.

Ἀσπλάγχνου ζηλώσαντα, Πλουσίου τρόπους, Χριστὲ πολυεύσπλαγχνε, ἱκετεύω σύνταξον, Λαζάρῳ πένητι, λυτρούμενός με τῆς φλογὸς, καὶ τοῦ ἀσβέστου πυρός.

Ἐκ πάντων ἐνήστευσα, κατορθωμάτων, εἰς κόρον ἀπήλαυσα, τῶν σφαλμάτων Κύριε· νῦν οὖν πεινῶντά με, σωτηριώδους καὶ σεπτῆς, ἔμπλησον βρώσεως. Θεοτ.

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ἐν καταδίκῃ, πανάχραντε Δέσποινα, ἐρῥιμμένον ἔργων μου σῶσον οἰκτείρησον, τὸν πανοικτίρμονα Θεὸν ἀποκυήσασα.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ά. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ.

Τῇ τῶν Βαΐων Ἑορτῇ, ὑπαντήσωμεν πιστοὶ, προεορτάζοντες αὐτὴν, ἀπὸ σήμερον φαιδρῶς, ἵνα τὸ ζωηφόρον, ἀξιωθῶμεν Πάθος ἰδεῖν.

Ἔρχεται ἥκει ὁ Χριστὸς, πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὡς Βασιλεὺς κεκαθηκὼς, ἐπὶ πώλου ὀνικοῦ, τὸ τῶν ἐθνῶν ὑποκλῖναι ἀλόγιστον, ὑπὸ ζυγὸν τῷ Πατρί. Δόξα.

Ἡ ἐν Θεότητι μιᾷ, τρισυπόστατε Μονὰς, Πάτερ ἀγέννητε Θεὲ, καὶ Υἱὲ μονογενὲς, καὶ μόνον ἅγιον Πνεῦμα, ὁμοβασίλειον κράτος, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκὶ, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Θεοτόκε Μαρία, ἀνύμφευτε καὶ ἀπειρόγαμε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ ἀφίκετο Χριστὸς, πρὸς τὴν πόλιν Βηθφαγῆ. Χαῖρε Λαζάρου ἡ Πατρὶς, Βηθανία, ὅτι σοὶ δείξει θαυμάσιον μέγα, τὸν Λάζαρον, ἐξανιστῶν ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ, καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὸν Φαραὼ, πανστρατιᾷ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν· ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ Η. Ὃν φρίττουσιν.

Ἀκάρπους ἐπλούτησα, ὁ τάλας λογισμοὺς, ψυχὴν κατεμόλυνα, ἀθέσμοις ἡδοναῖς, καὶ σκότος κυκλοῖ με ἀπογνώσεως· αὔγασόν μοι φέγγος, Θεέ μου μετανοίας.

Ὡς πάλαι ἐφώτισας, Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, ψυχήν μου καταύγασον, μὴ βλέπουσαν τὸ φῶς, τὸ σὸν Ἐλεῆμον· ἀλλ᾽ ἐν σκότει δεινῆς, λήθης συγχωσθεῖσαν, καὶ μερίμναις τοῦ βίου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Νηστεύσας ἠνέῳξεν, Ἠλίας Οὐρανοὺς, καὶ ὄμβροις κατήρδευσε, διψήσασαν τὴν γῆν. Νηστεύσωμεν ῥείθροις, καταντλούμενοι, ψυχικῶν δακρύων, ὅπως ἐλεηθῶμεν. Θεοτ.

Ως ἔμψυχος ἄμπελος, ἐξήνθησας ἡμῖν, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, πηγάσαντα ἁγνὴ, Παρθένε τὸν οἶνον, τῆς ἀφέσεως, καὶ τῆς ἁμαρτίας, ξηράναντα τὴν μέθην.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ὕμνον σοι προσφέρομεν.

Ηνοικται τὰ πρόθυρα, τῆς τοῦ Λαζάρου ζωοποιίας. Χριστὸς γὰρ ἥκει, ὡς ἐξ ὕπνου ἐγεῖραι τὸν θανέντα, καὶ καταπαλαῖσαι, ζωῇ τὸν θάνατον.

Μέγα σου τὸ καύχημα, ὦ Βηθανία! ὅτι τὸν Κτίστην ξεναγωγῆσαι, ἀξιοῦσαι βοῶσα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱόν.

Σὲ τὴν ὑπερούσιον, τριπλῆν Μονάδα, τὴν ἑνουμένην ἐν διαιρέσει, τῇ μορφῇ τοῖς προσώποις, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, θεῖον δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρε φθεγγόμεθα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, ὅτι ἀνῆψας χαρὰν τῷ Κόσμῳ, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ὃν δυσώπει ὑπὲρ πάντων, Παρθένε πανύμνητε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υμνον σοι προσφέρομεν, ὅτι ἐν πώλῳ ὀχηματίζεις, ὁ ἐν ὑψίστοις, Χερουβὶμ ἐπιβαίνων, ἵνα πάντας καθυποτάξῃς, Χριστὲ τῷ κράτει σου.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«**Υ**μνον σοι προσφέρομεν, τῶν Ἀσωμάτων, ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ὠδὴ Θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Θανατωθεὶς τοῖς πολλοῖς πλημμελήμασι, τῆς ἀμελείας ἐν τάφῳ συνέχομαι, λίθον ἀπογνώσεως ἔχων ἐπικείμενον· ὅν περ διάρας Χριστὲ τῷ σῷ ἐλέει, ὥσπερ τὸν Λάζαρον πρὶν ἐξανάστησον.

Τὴν τοῦ Πλουσίου ἐκφύγωμεν μίμησιν, κατακριθέντος, εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ Λαζάρου στέρξωμεν, τὸ ἐν πόνοις ἔμμονον· ὅπως ἡμᾶς Ἰησοῦς παρακαλέσῃ, καὶ βασιλείας μετόχους ἐργάσηται.

Τὴν παθοκτόνον Νηστείαν ποθήσωμεν, ταῖς προσευχαῖς ἐπιμόνως σχολάσωμεν, κλαύσωμεν, πενθήσωμεν, καὶ θερμῶς στενάξωμεν· ὅπως ἐντεῦθεν ἡμᾶς ἀποδημοῦντας, ὁ Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις εἰσδέξηται.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας τὸ θεῖον κειμήλιον, τῶν Προπατόρων τὴν μόνην ἀνόρθωσιν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ, τὴν Θεοτόκον, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην.

Σήμερον Χριστῷ δηλοῦται, πέραν Ἰορδάνου διατρίβοντι, ἡ νόσος τοῦ Λαζάρου· καὶ ὡς προγνώστης λέγει.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λέγει. Ἡ ἀσθένεια αὕτη, οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον.

Εὐτρεπίζου Βηθανία, κόσμησόν σου θείως τὰς εἰσόδους, πλάτυνον τὰς ἐπαύλεις· ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, ἥξει σὺν Ἀποστόλοις, τὸ θρέμμα σου ζωούμενος.

Δόξα.

Σὲ τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, καὶ ἀδιαίρετον οὐσίαν, ἡ τῶν Ἑξαπτερύγων δοξολογεῖ στρατιά· καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, καὶ ἐκ τῆς Μητρὸς ἀνερμηνεύτως, ἐν χρόνῳ γεννηθέντα εἰς πάντων σωτηρίαν, ὡς ποιητὴν καὶ Δεσπότην, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺν τοῖς εὐποιίας κλάδοις, καὶ ἁγνείας φέροντες βαΐα, ἑτοιμασθῶμεν πάντες, Χριστῷ προσυπαντῆσαι, πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἥκοντι, ὡς Θεῷ ἡμῶν. Ὁ Εἰρ.

« Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου, ἐν ᾗ οὐδεὶς διῆλθεν, εἰ μὴ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. »

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. ά.

Μὴ καταδικάσῃς με Χριστὲ, ἐν φλογὶ γεέννης, ὡς τὸν Πλούσιον διὰ Λάζαρον, ἀλλὰ δώρησαι κἀμοὶ, ἐν κλαυθμῷ αἰτοῦντι, ῥανίδα φιλανθρωπίας, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς· εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ἡ Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι, καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. β'.

Αὕτη ἐστὶν, ὁ Θεὸς, ἡ φοβερὰ ἡμέρα, ἧς φθάσαι τὴν ἑσπέραν οὐκ ἠλπίζομεν· καὶ ταύτην ἰδεῖν ἡμᾶς, φιλανθρώπως κατηξίωσας· Τρισάγιε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ρδ'.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ· Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου· δέδειχά σοι τοῦ εὑρεῖν σε τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡς ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης· καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου. καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας

σου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ. Ἔξελθε ἐκ Βαβυλῶνος, φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων· φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο· ἀπαγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· λέγετε· Ἐῤῥύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ· καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτούς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθήσεται πέτρα καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου. Οὐκ ἔςι χαίρειν λέγει Κύριος τοῖς ἀσεβέσιν. Ἀκούσατέ μου Νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη. Διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύριος· ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου. Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με· ἔθηκέ με ὡσεὶ βέλος ἐκλεκτὸν καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με· καὶ εἶπέ μοι· Δοῦλός μου εἶ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ δοξασθήσομαι. Καὶ ἐγὼ εἶπα· καινῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον, καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ρε'.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Στίχος. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου τὰ ἑπόμενα γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πολλαῖς παραπτώμασι, καὶ ἡδοναῖς, ταῖς τοῦ βίου, ἀσθενοῦσαν κέκτημαι, τὴν ἰσχὺν, ὁ δείλαιος, καὶ κατάκειμαι, ἐπὶ κλίνης πάντοτε, ῥαθυμίας Δέσποτα, καὶ βοῶ σοι. Συμπαθέστατε, ἐλθὼν ἐπίσκεψαι, ῥῶσίν μοι παρέχων καὶ ἔλεος, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, καὶ ἐπιχαρῇ μοι, ἐχθρὸς τῇ ἀπωλείᾳ, ὁ ζητῶν, εἰς ᾅδου βάραθρα πάνδεινα, Σῶτερ κατασπάσαι με.

Τὸν ἄσπλαγχνον Πλούσιον, ἐν ἀφροσύνῃ ζηλώσας, ἡδέως εὐφραίνομαι, ἡδοναῖς καὶ πάθεσι βυθιζόμενος· καὶ ὁρῶν κείμενον, πρὸ πυλῶν πάντοτε, μετανοίας ὥσπερ Λάζαρον, τὸν νοῦν μου Κύριε, τοῦτον ἀναισθήτως παρέρχομαι, λιμώττοντα νοσοῦντά τε, καὶ διηλκωμένον τοῖς πάθεσιν. ὅθεν τῆς γεέννης, ὑπόδικός εἰμι τῆς ἐν φλογί· ἐξ ἧς με λύτρωσαι Δέσποτα, μόνε πολυέλεε.

Ἕτερον προσόμοιον, τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε πέραν Ἰορδάνου σαρκὶ διατρίβων, προαγορεύεις Λαζάρου τὴν νόσον, πρὸς θάνατον μὴ εἶναι, ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῆς δόξης γεγενῆσθαι· δόξα τῇ μεγαλουργίᾳ σου, καὶ Παντοκρατορίᾳ σου, ὅτι καθεῖλες τὸν θάνατον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'.

Δόξα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμ. ἦχος δ'. Ψαλ. ρϛ'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχος. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαάκ, καὶ ἠμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾷν· καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Υἱέ μου· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἐγὼ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου· νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τήν τε φαρέτραν, καὶ τὸ τόξον· καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν· καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἔνεγκέ μοι, ἵνα φάγω, ὅπως εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου, πρὶν ἢ ἀποθανεῖν με. Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαὰκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον, θηρεῦσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς Ἰακώβ, τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· Ἴδε, ἐγὼ ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος· Ἔνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποίησόν μοι ἐδέσματα, καὶ φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον Κυρίου, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με· νῦν οὖν, υἱέ μου, ἄκουσόν μου, καθὰ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι· καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν δύω ἐρίφους ἁπαλοὺς καὶ καλούς· καὶ ποιήσω ἐδέσματα τῷ πατρί σου, ὡς φιλεῖ· καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρί σου, καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογήσῃ σε ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. Εἶπε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ. Ἔστιν ὁ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος· μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφρονῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν, καὶ οὐκ εὐλογίαν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ· Ἐπ' ἐμὲ ἡ κατάρα σου τέκνον· μόνον ἐπάκουσον τῆς φωνῆς μου, καὶ πορευθεὶς ἔνεγκέ μοι. Πορευθεὶς δέ, ἔλαβε, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα, τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου, τὴν καλήν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσεν Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων, περιέθηκε περὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνὰ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα, καὶ τοὺς ἄρτους, οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακὼβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σύ, τέκνον; Καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου, πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι· ἀναστάς, κάθησον, καὶ φάγε τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· τί τοῦτο, ὃ ταχὺ εὗρες, ὦ τέκνον; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὃ παρέδωκε Κύριος ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὁ Θεός σου ἐναντίον ἐμοῦ. Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ· Ἔγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ, ἢ οὔ. Ἤγγισε δὲ Ἰακὼβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψηλάφησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν· Ἡ μὲν φωνὴ φωνὴ Ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες χεῖρες Ἡσαῦ. Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι· Καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ. Καὶ εἶπε· Προσάγαγέ μοι, καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχή μου. Καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Ἔγγισόν μοι, καὶ φίλησόν με τέκνον. Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ὀσμὴ τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὀσμὴ ἀγροῦ πλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος· καὶ δῴη σοι ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πλῆθος σίτου καὶ οἴνου· καὶ δουλευσάτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου· ὁ καταρώμενός σε, ἐπικατάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα, Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο, ὡς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακὼβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας· καὶ ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ἀναστήτω ὁ πατήρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχή σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Τίς εἶ σύ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ. Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἔκστασιν μεγάλην σφόδρα· καὶ εἶπε· Τίς ἐστιν ὁ θηρεύσας μοι θήραν, καὶ εἰσενέγκας μοι; καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ ἐλθεῖν σε, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ εὐλογημένος ἔσται. Ἐγένετο δὲ, ἡνίκα ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνεβόησε φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα, καὶ εἶπεν· Εὐλόγησον δὴ κἀμὲ, πάτερ. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ἐλθὼν ὁ ἀδελφός σου μετὰ δόλου, ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου. Καὶ εἶπε· Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο· τά τε πρωτοτόκιά μου εἴληφε, καὶ νῦν εἴληφε τὴν εὐλογίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ, εἶπε τῷ Ἡσαῦ· Εἰ κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποίηκα αὐτοῦ οἰκέτας, σίτῳ καὶ οἴνῳ ἐστήριξα αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον; Εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Μὴ εὐλογία μία σοί ἐστι, πάτερ; εὐλόγησον δὴ

κἀμὲ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

κάμὲ πάτερ. Κατανυχθέντος δὲ Ἰσαάκ, ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἡσαῦ, καὶ ἔκλαυσεν. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοίκησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ Οὐρανοῦ ἄνωθεν· καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσται δὲ ἡνίκα ἂν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. Καὶ ἐνεκότει Ἡσαῦ τῷ Ἰακὼβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἧς εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Ψαλ. ρζ'.
Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανοὺς ὁ Θεός.
Στίχ. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν, δανείζει Θεῷ· κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παίδευε υἱόν σου, οὕτω γὰρ ἔσται εὔελπις· εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται· ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει. Ἄκουε, υἱὲ, παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σου. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός· ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη· κρεῖσσον δὲ πτωχὸς δίκαιος, ἢ πλούσιος ψεύστης. Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρί· ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖ γνῶσις. Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐτάς. Λοιμοῦ μαστιγουμένου, ἄφρων πανουργότερος ἔσται· ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμ. δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος δ'.

Τῆς ψυχοβλαβοῦς πλεονεξίας, ἐλευθέρωσον Σωτὴρ, καὶ μετὰ Λαζάρου τοῦ πένητος, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ, ἀρίθμησον ἡμᾶς· σὺ γὰρ ἐν ἐλέει πλούσιος ὢν, ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν μετεπανήγαγες, ὡς συμπαθὴς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντοτε κράζωμέν σοι. Χαῖρε ἡ προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσμ. Κατανυκτικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ἁμαρτιῶν τῇ νόσῳ κατατηκόμενος, τῆς ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι· διό με Ἰατρὲ τῶν ἀσθενούντων, ἐπίσκεψαι σῇ φιλανθρωπίᾳ,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πίᾳ, καὶ μὴ παραχωρήσῃς, ἐναφυπνῶσαι δεινῶς, εἰς θάνατον πανοικτίρμον, ἵνα βοῶ σοι θερμῶς· Ὁ τοῦ ἐλέους χορηγός, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε· οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάῤῥα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν. Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν.

ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. ά. Λάμπει σήμερον.

Χθὲς καὶ σήμερον, ἡ νόσος ἡ τοῦ Λαζάρου· ταύτην γὰρ Χριστῷ δηλοῦσιν αἱ σύγγονοι· ἐν χαρᾷ ἡ Βηθανία προευτρεπίζου, τὸν Δεσπότην ξεναγωγῆσαι καὶ Βασιλέα, σὺν ἡμῖν βοῆσαι· Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ῥῦσαι λαὸν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς. Ἀντιτάχθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ ἑπόμενα Τριῴδια, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ἐν οἷς Στιχολογοῦμεν καὶ τὴν β'. ᾠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Β'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ Μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ καὶ τῇ ἰσχύϊ τῇ ἐμῇ.»

Θέλων ἐπτώχευσας, ὁ φύσει πλούσιος Χριστέ, ἐπείνασας θελήσει, ὁ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον· διό με χόρεσον, πεινῶντά σου τὴν χάριν, καὶ δεῖξον τῆς ἐκεῖ, τραπέζης Λόγε κοινωνόν.

Λάζαρον πτωχόν με, ἁμαρτιῶν δεῖξον Χριστέ, καὶ σκόρπισον τὸν πλοῦτον, ὅν περ κακῶς συνῆξα, καὶ τὴν τελείαν σου ἀγάπησιν οἰκτίρμον, ἐμπλήσας τῆς ἐκεῖ, ῥῦσαι κολάσεως φρικτῆς.

Παῖδας στομώσασα, δυνατωτέρους τοῦ πυρός, εἰργάσατο νηστεία, ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι· αὐτοὺς ζηλοῦσα ὦ ψυχή μου, μὴ ἀθύμει, καὶ πῦρ τῶν ἡδονῶν, πνεύματος σβέσεις δροσισμῷ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρέ σοι βοῶμεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χαρὰν ἡ κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει λυτρωθῆναι, κινδύνων καὶ φθορᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε ἀεί.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος πλ. ά,

Ἴδετε ἴδετε.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ πέραν Ἰορδάνου διατρίβων ἐπακούσας, ὅτι Λάζαρος νοσεῖ, καὶ φήσας ὅτι οὐ θνήσκει, ἀλλ' ἔστι τοῦτο ὑπὲρ τῆς δόξης μου.

Θρήνοις βαλλόμεναι, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, τὸ πάθος, σοὶ τῷ Γνώστῃ τῶν ἁπάντων φανεροῦσιν· ἀλλὰ μένεις πρὸς μικρόν, ἵνα ἐπανάγῃς τὸ θαῦμα καὶ ὑποδείξῃς τοῖς Μαθηταῖς σου φρικτά.

Δόξα.

Ὁμοβασίλειε, ἡ Τρισυπόστατος Μονάς, Κυρία Βασιλεία τῶν αἰώνων,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νων, σὲ δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ θαυμάσῃ βλέπων ἐν σοὶ τὸν Πλαστουργὸν, Παρθένε ἀναπλάσαντα, Ἀδὰμ τὸν πεπτωκότα καὶ ἀφράστῳ ἑνώσει, ἐκ σοῦ σαρκὶ τεχθέντα, ἀναλλοιώτως εἰς σωτηρίαν ἡμῶν;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν εὐτρεπίσθητι, ὦ Βηθανία ἐν χαρᾷ ποιοῦσα, τὴν δοχὴν τοῦ Βασιλέως τῶν ἁπάντων, ὅτι ἥξει ἐπὶ σὲ, ἵνα τὸν Λάζαρον δείξῃ, παλινδρομοῦντα ἐκ τῆς φθορᾶς πρὸς ζωήν.

Ὁ Εἱρμός.

«**Ἴ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεὸς, ὁ σάρκα ἐνδυσάμενος βουλήσει ἑκουσίᾳ, ἵνα σώσω τὸν Ἀδὰμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παραβάσει διὰ τοῦ ὄφεως.»

Ὠδὴ Η. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Εννοῶν μου τὰ πλήθη τῶν παραπτώσεων, καὶ πληττόμενον κέντρῳ τῆς συνειδήσεως, ὥσπερ ἐν φλογὶ, ὀδυνῶμαι ὁ ἄθλιος. Οἰκτειρόν με Λόγε, Θεοῦ τῷ σῷ ἐλέει.

Παραβλέψας Λαζάρου τὰ κατορθώματα, τοῦ ἀσπλάγχνου Πλουσίου τρόπους ἐζήλωσα· εὔσπλαγχνε Θεὲ, ἐπιστρέψας με οἰκτειρον, ἵνα σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψυχικῇ ἀσθενείᾳ περικρατούμενος, καὶ τεθνήξεσθαι μέλλων δι' ἀπογνώσεως, τῆς σῆς Ἰησοῦ, ἐπισκέψεως δέομαι, τῆς ζωοποιούσης, τοὺς σὲ προσκαλουμένους.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε σύ με διάσωσον, τῆς ἐμῆς ἀσθενείας γενοῦ βοήθεια, ἡ τὸν θελητὴν τοῦ ἐλέους κυήσασα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Αγάλλου Βηθανία, ἡ τοῦ Λαζάρου πατρίς· ἐπὶ σοὶ γὰρ Χριστὸς ἐπιστὰς, μεγαλεῖον τελέσει, ζωώσας τὸν Λάζαρον.

Λάζαρος νοσηλεύεται, ἵνα σὺ δοξασθῇς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· καὶ ὑμνεῖ σε ἀπαύστως, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν.

Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καὶ, νῦν Θεοτοκίον.

Τὸν ἄῤῥητόν σου τόκον, πάντες ὑμνοῦμεν Ἁγνή· καὶ σέβοντες αὐτὸν ὡς Θεὸν, εὐλογοῦμεν, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῶν ἀρετῶν τοὺς κλάδους, πρὸς ὑπαντὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐτρεπίζοντες νῦν κράζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

« **Ο**ἱ ὅσιοί σου Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, ἀνυμνοῦντες ἔψαλλον. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον. »

Ὠδὴ Θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ πρὶν τὸν ἄνθρωπον τὸν Πρωτόπλαστον, γεῦσις πικρὰ δεινῶς Παραδείσου ἐξώρισε, καὶ θανάτου τοῖς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῖς βρόχοις ὑπέζευξε. Νήστευσον ὦ ψυχή μου· φεῦγε τὴν μίμησιν· φεῦγε τῆς τροφῆς τὴν ἡδονὴν, τὴν πολυώδυνον.

Εἰς νοῦν λαμβάνω σου τὸ κριτήριον, τὸ τῆς φλογὸς τὸ ἄσβεστον, Κριτὰ δικαιότατε, ἐμαυτὸν κατακρίνω πρὸ κρίσεως· δέδοικα γὰρ καὶ τρέμω, ἄμετρα πταίσας σοι, ἄλλος ὡς οὐδεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· διό με οἴκτειρον.

Παθῶν ἐκπλύνωμεν ἀμαυρότητα φωτιστικαῖς εὐχαῖς, καὶ ἀρετῶν κλάδους φέροντες, ὑπαντῆσαι Χριστῷ ἐπισπεύσωμεν, πώλῳ προσδοκωμένῳ, νῦν ἐπιβήσεσθαι, ἑτοιμαζομένῳ τε παθεῖν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Παρθένε Θεοχαρίτωτε, τοῖς ἐν νυκτὶ παθῶν κεκρατημένοις ἀνέτειλε, τοῦ φωτὸς καὶ εἰρήνης Χριστὸς χορηγὸς, τὴν ἐξ ἀπροσεξίας, λύων παράβασιν, καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῖν, σαφῶς δωρούμενος.

Ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Νῦν τὰ νεκροτάφια, ἑτοιμάζου, Λάζαρε σοφέ· ἐκλείπεις γὰρ τῆς ζωῆς, αὔριον θανὼν, τὸν τάφον ἐπίβλεψον, ὃν οἰκήσεις· ἀλλά σε Χριστὸς, πάλιν ζωώσεται, ἀναστήσας τετραήμερον.

Βηθανία χόρευε· ἐπὶ σὲ γὰρ, ἥξει ὁ Χριστὸς, θαῦμά σοι ἐκτελῶν, μέγα καὶ φρικτὸν, δεσμεύσας τὸν θάνατον, ἀναστήσει, πάντως ὡς Θεὸς, Λάζαρον θνήξαντα, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνοντα.

Δόξα.

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε, ἄναρχε Τριὰς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἄτμητε Μονὰς, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὲ, Λόγε καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου Θεομῆτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός ἐστιν ὁ τεχθείς· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε ἑτοιμάσωμεν, τῷ Κυρίῳ, τὰ πρὸς ὑπαντὴν, βαΐα ἀρετῶν, φέροντες αὐτῷ· οὕτω γὰρ δεξόμεθα, ὡς εἰς πόλιν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, προσκυνοῦντες καὶ ὑμνοῦντες αὐτόν.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν, τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν. »

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. α'.

Ὀλισθηρῶς τοῖς παραπτώμασι, καὶ ταῖς σειραῖς τῶν ἁμαρτημάτων, συνδεδεμένη ὦ ψυχὴ, τί ῥαθυμεῖς; τί ἀμελεῖς; φεῦγε ἀεὶ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥας ὡς ὁ Λὼτ, ἀσελγείας τὸν ἐμπρησμόν· μὴ στραφῇς εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ γένῃ καθάπερ στήλη ἁλός· εἰς ὄρος ἀνασώζου τῶν ἀρετῶν· φεῦγε ἀεὶ τοῦ ἀπηνοῦς Πλουσίου, ἀσπλαγχνίας

τὴν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν φλεγμονήν· εἰς τοὺς κόλπους πρόβαινε τοῦ Ἀβραάμ, ὡς ὁ Λάζαρος, διὰ ταπεινοφροσύνης κράζουσα. Ἡ ἐλπίς μου καὶ καταφυγή, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη· Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. α'.

Ακαταμάχητον τεῖχος ἔδωκας τῇ πόλει ἡμῶν, τὴν τεκοῦσάν σε Παρθένον· δι' αὐτῆς Σῶτερ, ἀπὸ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων κακῶν, ἐξελοῦ δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Προκείμενον ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρη'.
Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός.

Στίχος. Ὁ Θεὸς, τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν, ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· Ἁγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τὸν δοῦλον τῶν ἀρχόντων. Βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕνεκα Κυρίου, ὅτι πιστός ἐστιν ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, ὃς ἐξελέξατό σε. Οὕτω λέγει Κύριος· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· Ἀνακαλύφθητε. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ μονὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμ. ρθ'.
Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρ. προσόμ. ποίημα Ἰωσήφ.
Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάσαις προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, ἡ πολυπαθής μου καρδία, ἐξασθε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ξασθενήσασα, τάφῳ κατενήνεκται, τῆς ῥᾳθυμίας δεινῶς, καὶ ὡς λίθῳ καλύπτεται, τῇ ἀναισθησίᾳ· Σῶτερ ὁ τῷ ξύλῳ σου, τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, πάντας τοὺς ἐν ᾅδῃ ζωώσας, ἔγειρόν με ζώωσον, ὅπως φόβῳ σου δοξάζω τὴν Θεότητα.

Πλοῦτον ἡδονῶν φθοροποιῶν, τῇ τοῦ πονηροῦ συνεργείᾳ, πάντοτε ἔστερξα, μάτην εὐφραινόμενος, ὁ ἀσυνείδητος· τὸν δὲ νοῦν μου παρέβλεψα, ὡς Λάζαρον ἄλλον, στένοντα λιμώττοντα, ἐνθέου βρώσεως. Λόγε τῆς φλογὸς τῆς μελλούσης, ῥῦσαί με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, ὅπως σὲ δοξάζω τὸν φιλάνθρωπον.

Ἕτερον ποίημα Θεοδώρου. Ἦχ. γ'.
Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Σήμερον ἐναπέψυξεν ὁ Λάζαρος, καὶ θρηνεῖ τοῦτον Βηθανία, ὃν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐγείρεις ἐκ τῶν νεκρῶν· προπιστοῦσαι ἐν τῷ φίλῳ σου, τὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου τῆς φρικτῆς, τοῦ ᾅδου τὴν νέκρωσιν, καὶ Ἀδὰμ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου προσόμ. γ'.
Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.
Ἑσπέρας. Προκείμενον, ἦχος δ'.
Ψαλμὸς ρι'.

Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰακώβ· Ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρός σου, καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. Ἀποστείλας δὲ Ἰακὼβ, ἐκάλεσε Λείαν καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ πεδίον οὗ ἦν τὰ ποίμνια· καὶ εἶπεν αὐταῖς. Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι πρός με, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. Ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρός μου ἦν μετ' ἐμοῦ· καὶ αὐταὶ δὲ οἴδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχύϊ μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν· ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἀμνῶν· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς τοῦ πατρός μου κακοποιῆσαί με. Ἐὰν οὕτως εἴπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός· καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· ἐὰν δὲ εἴπῃ, τὰ λευκὰ ἔσται σου μισθός· καὶ τέξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά. Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκέ μοι αὐτά. Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, εἶδον αὐτὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ· καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἦσαν ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, διάλευκοι καὶ ποικίλοι, καὶ σποδοειδεῖς ῥαντοί. Καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καθ' ὕπνον· Ἰακὼβ Ἰακώβ. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τί ἐστι; Καὶ εἶπεν· Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἶγας, διαλεύκους καὶ ποικίλους, καὶ σποδοειδεῖς ῥαντούς· ἑώρακα γὰρ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου ὁ ὀφθείς σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην, καὶ ηὔξω μοι ἐκεῖ εὐχήν· Νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἄπελθε εἰς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ καὶ Λεία, εἶπον αὐτῷ· Μή ἐστιν ἡμῖν ἔτι μερὶς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; οὐχ ὡς ἀλλότριαι λελογίσμεθα αὐτῷ· πέπρακε γὰρ ἡμᾶς καὶ καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν· πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν ἣν ἀφείλετο ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν. Νῦν οὖν ὅσα σοὶ εἴρηκεν ὁ Θεός σου ποίει.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμ. ριά.

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων, καὶ δίκαιος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ, ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν, ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἢ θυσιῶν αἷμα. Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία· λογισμοὶ συντέμνοντος, πλὴν εἰς περίσσειαν, καὶ πᾶς μὴ ἐπισπουδάζων, πλὴν εἰς ὑστέρημα. Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει, καὶ ἔρχεται ἐπὶ παγίδας θανάτου. Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται· οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια. Πρὸς τοὺς σκολιοὺς, σκολιὰς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ Θεός· ἁγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας, καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. Ψυχὴ ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων. Ζημιουμένου ἀκολάστου, πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος· συνιῶν δὲ σοφὸς, δέξεται γνῶσιν. Συνιεῖ δίκαιος ψυχὰς ἀσεβῶν, καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακοῦσθαι ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐπακούων. Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργάς· δώρων δὲ ὁ φειδόμενος, θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν. Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρῖμα· ὅσιος δὲ, ἀκάθαρτος παρὰ κακούργοις. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται. Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον, οὐ πλουτήσει· περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος, καὶ ἀντὶ εὐθέων, παράνομος. Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου, καὶ γλωσσώδους, καὶ ὀργίλου. Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ· ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν. Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος ά.

Πορφύραν αὐτοκρατορίας Θεότευκτον, καὶ βύσσον ἀφθαρσίας, ἐστολισμένη ψυχή μου, τὴν οἰκείαν ἀξίαν καθύβρισας· πλοῦτον καὶ τρυφὴν ἐπὶ ἁμαρτίᾳ ποιησαμένη, καὶ κατεπαιρομένη τῶν ὁμοφύλων, ὡς ὁ τὸν πτωχὸν Λάζαρον, παριδὼν Πλούσιος. Ἀλλ' ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῇς, πτώχευσον τῷ πνεύματι, καὶ τῷ διὰ σὲ πτωχεύσαντι Κυρίῳ κράξον. Ὁ πορφύραν ὕβρεως πρὸ Σταυροῦ φορέσας, καὶ γυμνὸς ἐν Σταυρῷ παγεὶς δι' ἐμὲ,

τῷ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῷ τῆς σῆς Βασιλείας ἐνδύματι, ἐξ αἰσχύνης αἰωνίου Χριστὲ ῥῦσαί με.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν, πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε καὶ Οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διῆλθεν ὦ Υἱὲ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλ' ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα μετὰ τοῦ Σταυροθεοτοκίου, τὰ τοῦ τυχόντος ἤχου. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα, ἦχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

Ως λίθῳ βαρούμενος, ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἐν τάφῳ κατάκειμαι, ἀμελείας, Οἰκτίρμον· ἐξ οὗ με ἀνάγαγε, εὔσπλαγχνε Κύριε.

Σταυροθεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἁγνὴ Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ῥᾳδίως ἐκτρεπόμεθα· διό σε κατὰ χρέος δοξάζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ φωτὸς, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα, ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Σήμερον Λάζαρος, θανὼν ἐνθάπτεται, καὶ θρῆνον ᾄδουσιν, αἱ τούτου σύγγονοι· ὡς δὲ προγνώστης καὶ Θεὸς, τὸ πάθος προηγόρευσας· Λάζαρος κεκοίμηται, τοῖς μαθηταῖς φθεγγόμενος· ἀλλὰ νῦν ἀπέρχομαι, ἀναστῆσαι ὃν ἔπλασα. Διό σοι πάντες βοῶμεν· Δόξα τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Η ἀπειρόγαμος, ἁγνὴ καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῴδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν γ'. ᾠδήν.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Γ'. ἦχος β'. Στειρωθέντα.

Τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, δυναμώσας μου τὸν νοῦν, ἐξασθενοῦντα, προσβολαῖς πονηραῖς, πρὸς τὸ θέλημα τὸ σὸν, ἴθυνον Κύριε.

Ραθυμίας νυσταγμῷ, ἐπὶ κλίνης ἡδονῶν, καθεύδοντά με, διανάστησον Χριστὲ, καὶ τῶν σῶν προσκυνητὴν, Παθῶν ἀνάδειξον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Λαμπρυνθέντες τὰς ψυχὰς, τῇ νηστείᾳ καθαροὶ, προσυπαντῆσαι, ἐπειχθῶμεν Χριστῷ, πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐπιδημοῦντι σαρκί. Θεοτ.

Μὴ φλεχθεῖσα τῷ πυρὶ, τῆς Θεότητος Ἁγνὴ, κατάφλεξόν μου, τὰς ὑλώδεις ὁρμὰς, τῶν παθῶν ὅπως πιστῶς, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος γ΄. Στεῖρα ψυχή·

Τὴν σήμερον ὁ Λάζαρος, θανὼν οὐκ ἔλαθε, τὸ παντέφορον ὄμμα Ἰησοῦ· διὸ ἐκφράζει τοῦτο τοῖς μαθηταῖς βοῶν· Ὅτι Λάζαρος ὁ φίλος κεκοίμηται, ἀναστῆσαι ἥκω αὐτόν.

Πρὸς Ἰουδαίαν Κύριε, πάλιν ἀπαίρειν εἰπὼν, τοὺς Μαθητὰς ἐφόβησας· ἀλλ' εὐθαρσῶς ὁ Θωμᾶς ἐκβοᾷ· Ζωή ἐστιν ἄγωμεν· καὶ γὰρ ἂν θνηξώμεθα, αὖθις ἀναζήσομεν. Δόξα.

Τριὰς ἡ ὁμοούσιος, ὁ παντοκράτωρ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος, σὺν τῷ συνθρόνῳ θείῳ Πνεύματι, ἡ μία προσκύνησις, Θεότης ἡ ἄκτιστος· σὲ ὑμνοῦμεν πάντες βροτοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, ἐξ ἧς Χριστὸς ἀνέτειλε, τὸ ζωηφόρον ἄνθος τῶν γηγενῶν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθορᾶς καὶ θνητότητος. Σὲ ὑμνοῦμεν πάντες Ἁγνή.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαῖρε Σιών· νῦν ἔρχεται, ὁ Βασιλεύς σου πραῢς, ὡς ὁ Προφήτης κέκραγε, καὶ ἄγει πῶλος τοῦτον σωματικῶς, τὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, τὸ πᾶν περιέχοντα. Ἄσωμεν τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

«Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐφραινομένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.»

Ὠδὴ Η΄. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὸν βαρύτατον λίθον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, ἀποκύλισον Χριστὲ, καὶ ἔγειρόν με τάφου, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, εἰς αἴνεσίν σου Λόγε.

Θάνατον φίλου τοῦ σοῦ, προεδήλωσας φίλοις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ὁ προγνώστης καὶ Θεὸς, ὃν ἔμελλες ἐγείρειν, ἐκ τάφου τεταρταῖον, πρὸς σὴν δοξολογίαν.

Πρὸς Ἰουδαίαν Χριστὲ, πάλιν ἔρχῃ ζητοῦσαν, τῆς ζωῆς σε τὸ ξύλον, διὰ ξύλου ἀνελεῖν, παθῶν ἀθανατίσαι, τοὺς τεθανατωμένους, τῇ διὰ ξύλου βρώσει. Θεοτ.

Ἐν σοὶ Παρθένε ἁγνὴ, ἐθεωρήθησαν πᾶσαι τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, τοῦ φυλάξαντος τὴν σὴν, ἁγνείαν μετὰ τόκον, ἐσφραγισμένην σαφῶς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος. Τὸν ἐξ ἀνάρχου.

Λάζαρος σήμερον θανὼν, ἐξεκομίζετο φίλος Χριστοῦ, καὶ θρηνῳδοῦσιν αἱ περὶ τὴν Μάρθαν, τὴν ἀδελφικὴν συμφοράν· ὁ δὲ Χριστὸς ἐν χαρᾷ, μεταβαίνει πρὸς αὐτὸν, τοῦ δεῖξαι τοῖς λαοῖς, ὅτι ἐστὶν αὐτὸς, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Ὡς ἐξ ὄρους Ἐλαιῶν, ἀπὸ ὕψους ἐλεημοσυνῶν, ἀρετῶν κλά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δους οἱ λαοὶ τεμόντες, δεῦτε ἑτοιμάσωμεν, τὴν πρὸς ἡμᾶς νοητῶς, παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὑμνοῦντες εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν,

Η τρισυπόστατος Μονὰς, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν· μία Θεότης, μία Βασιλεία· σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζομέν σε Ἄχραντε· τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ καθορῶντες· σὺ γὰρ τίκτεις ὑπερφυῶς, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, Θεὸν ὄντα καὶ βροτόν· Διό σε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν ἁγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετὰ τῶν Παίδων καὶ ἡμεῖς, ὑπαντήσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἀντὶ Βαΐων, προσάγοντες ἐλεημοσύνην ἐν καρδίας προσευχῇ· μετὰ κλάδων Ὡσαννὰ, βοῶντες εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«**Τ**ὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεὸν, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ΄. Τῶν γηγενῶν, τίς ἤκουσε.

Ο Δανιὴλ, νηστείᾳ πεφραγμένος, ἔφραξε στόματα θηρῶν· τοῦτον ζηλοῦσα ψυχή μου, τὸν ὠρυόμενον, καθάπερ Λέοντα Ὄφιν, καὶ ἐκζητοῦντα κατάβρωμα, ποιῆσαι πᾶσαν ψυχὴν, τῇ τοῦ Σταυροῦ συμμαχίᾳ ἀποδίωξον.

Λόγε Θεοῦ, τὴν τεθανατωμένην, ταῖς ἁμαρτίαις ψυχήν μου, καὶ καθειργμένην τάφῳ τῆς παραβάσεως, ζωοπαρόχῳ σου λόγῳ ἐξαναστήσας, προσφέρειν σοι Βάϊα τῶν ἀρετῶν τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου καταξίωσον.

Ο Οὐρανὸν, ὡς θρόνον κεκτημένος, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, πώλῳ ὀχούμενος, ἐπὶ τὴν Πόλιν εἰσέρχεται τὴν ἁγίαν, ἐκ στόματος νηπίων αἶνον τερπνὸν, ὡς Βασιλεὺς τῶν ἁπάντων καταρτίσασθαι.

Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶ, σὺ μόνη ὡραιώθης ὢ ὑπερθαύμαστε Ἁγνὴ, τὸν ὡραιότατον Λόγον ἀποκυήσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας φανέντα βροτοὺς ὡραῖον· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει, τὸ εἰδεχθὲς καθωραῖσαι, Παρθένε τῆς καρδίας μου.

Ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Επιτάφια δάκρυα ῥαίνουσιν, αἱ Λαζάρου ἀδελφαὶ, καθορῶσαι τὸν σύγγονον σήμερον, ὑπὸ λίθον τὸν πικρόν· ὁ Χριστὸς δέ μου πόῤῥω, τοῦτο δηλῶν ἔλεγες τοῖς Ἀποστόλοις σου· Χαίρω δι᾽ ὑμᾶς· οὐ παρῆς τῇ σαρκὶ γὰρ ἐκεῖ.

Πάλιν ἥκει πρὸς σὲ τὴν φονεύτριαν, Ἰουδαίαν ὁ Χριστὸς, τὸ σωτήριον πάθος γλιχόμενος, ἐκπληρῶσαι ὡς Θεὸς, ὃν ἐζήτεις λιθάσαι.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θάσαι· ἰδού σοι αὐτόκλητος, θέλων προσίεται, τῆς μιαιφονίας σου, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. Δόξα.

Η Θεότης Μονὰς, καὶ Τριάς ἐστι παραδόξου ὢ στροφῆς! ἑνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις ἰδικῶς· μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται· ἓν οὖσα τρισσεύεται· αὕτη Πατήρ ἐστιν, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον. Ἀλλὰ φράζε μοι τὸ, Πῶς; Μὴ ἐρεύνα τὰ βάθη τῆς Θεοτοκίας μου· τοῦτο πανάληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν φοινίκων βάϊα συμπλέξαντες, νοητῶς καὶ αἰσθητῶς, ὑπαντὴν τῷ Δεσπότῃ ποιήσωμεν, ἐρχομένῳ πρὸς ἡμᾶς· καὶ γὰρ εὐλογημένος, αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀληθής.

Εἱρμός.

«**Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέ σε, ἐν τῇ Βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. Δανιὴλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον. Ῥάβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης Δαβίδ.»

Τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος α'.

Ο Ἰσραὴλ πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεδέδυτο, στολαῖς ἱεραῖς, καὶ βασιλείοις λάμπων, Νόμον δὲ καὶ Προφήτας πλουτῶν, νομίμοις λατρείαις ἐνευφραίνετο, ἀλλά σε πτωχεύσαντα, σταυρώσας ἔξω πυλῶν Εὐεργέτα, καὶ ζῶντα μετὰ Σταυρὸν ἀθετῶν, τὸν ἐν κόλποις Θεοῦ Πατρὸς ἀεὶ ὄντα, διψῇ σταγόνα χάριτος, ὡς Πλούσιος ἄσπλαγχνος, Λαζάρῳ πένητι ὁ πορφύρας καὶ βύσσου, ἄσβεστον πῦρ ἀνθυποδύς, καὶ βλέπων ὀδυνᾶται, τὸν πρὶν ψιχίων ἀληθείας, ἐνδεῆ λαὸν τῶν Ἐθνῶν· νῦν δὲ ἐν κόλποις πίστεως, Ἀβραὰμ θαλπόμενον, τὴν τοῦ Αἵματός σου πορφυρίδα, σὺν τῇ βύσσῳ τοῦ Βαπτίσματος φοροῦντα, καὶ συνευθηνούμενον, καὶ ἐντρυφῶντα, χαρίσμασι, καὶ λέγοντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Υμᾶς Πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐ διωγμὸς, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ορῶσα κρεμάμενον Χριστὲ, ἡ ἁγνῶς κυήσασα, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, ἀνε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἀνεβόα. Οἴμοι! τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος γλυκύτατε Υἱὲ τὸ ἄπειρον; μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἑκὼν ὑπὲρ ἅπαντας.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος πλ. ά.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ μὴ παραδώσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, Ἅγιε Δέσποτα παντοκράτορ, σοῦ δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλ. ριβ'.

Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Στίχ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἀναβόησον ἐν ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ· ὡς σάλπιγγι ὕψωσον τὴν φωνήν σου, καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσι, καὶ γνῶναί μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνην πεποιηκώς, καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰτοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι, λέγοντες. Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔγνως; Ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε, εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν; οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρῖκον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃς, οὐδὲ οὕτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν. Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ λῦε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσάν σου συγγραφὴν ἄδικον διάσπα· διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσάγαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει. Τότε ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου, ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε· τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεταί σου· ἔτι λαλοῦντός σου, ἐρεῖ· Ἰδοὺ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ, καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία· καὶ ἔσται ὁ Θεός σου μετὰ σοῦ διὰ παντός.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. ριγ'.

Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

ΤΗ:

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν ς'. τοῦ Τριῳδίου τὰ ἑπόμενα, καὶ δ'. τοῦ Μηναίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελ. ἦχος πλ. α'.

Πλούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, τὴν ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρίσεως περίκειμαι στολὴν, εὐφραινόμενος ἐν τοῖς κακοῖς τῆς ἀκρασίας, καὶ τὴν ἄμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείκνυμαι, παρορῶν μου τὸν νοῦν, πρὸ τοῦ πυλῶνος βεβλημένον τῆς μετανοίας, λιμώττοντα παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ νοσοῦντα τὴν ἀπροσεξίαν. Ἀλλὰ σὺ Κύριε, Λάζαρόν με ποίησον πτωχὸν ἁμαρτημάτων, μήποτε δεηθεὶς, ἀποτύχω δακτύλου δροσίζοντος, ὀδυνωμένης μου τῆς γλώττης, ἐν ἀσβέστῳ φλογί· ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πατριάρχου με κόλποις Ἀβραὰμ, κατασκήνωσον ὡς φιλάνθρωπος. (Δίς.

Μαρτυρικὸν, ἦχος αὐτός.

Ακορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς, παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς οὐρανοὺς μετέστητε· ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσατε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ προσόμ. ποίημα Ἰωσήφ.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πέραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκὶ, περιπολεύων Ἰησοῦ, τοῖς συνοῦσί σοι, ἐβόας· Ὁ φίλος ἤδη, Λάζαρος ἀποθανὼν, τῇ ταφῇ ἀρτίως παραδίδοται· διὸ χαίρω φίλοι μου, δι' ὑμᾶς ἵνα μάθητε, ὡς πάντα οἶδα, Θεὸς ὢν ἀδιάστατος, εἰ καὶ πέφυκα, τὸ ὁρώμενον ἄνθρωπος. Ἄγωμεν οὖν ζωώσοντες αὐτὸν, ὅπως θάνατος, αἴσθηται τούτου τὸ νῖκος, καὶ τὴν τελείαν κατάλυσιν, σαφῶς, ἣν ποιήσω, παρεχόμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρθαν καὶ τὴν Μαρίαν πιστοὶ, ἐκμιμησάμενοι πρὸς Κύριον πέμψωμεν, ἐνθέους, ὡς πρέσβεις πράξεις, ὅπως ἐλθὼν τὸν ἡμῶν, νοῦν ἐξαναστήσῃ νεκρὸν κείμενον, δεινῶς ἐν τῷ μνήματι, ἀμελείας ἀναίσθητον, φόβου τοῦ θείου, μηδαμῶς αἰσθανόμενον, καὶ ἐνέργειαν, ζωτικὴν νῦν μὴ ἔχοντα, κράζοντες· Ἴδε Κύριε, καὶ ὥσπερ τὸν φίλον σου, Λάζαρον πάλαι Οἰκτίρμον, ἐπιστασίᾳ ἐξήγειρας, φρικτῇ, οὕτω πάντας, ζωοποίησον, παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.
Ἦχ. πλ. β'. Κύριε ἐπὶ τὸν τάφον.

Δισημερεύει Λάζαρος ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανέντας· ἐκεῖ τεθέαται δείματα ξένα, πληθὺν ἀναρίθμητον, ἅδου κρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· διὸ αἱ σύγγονοι θρηνοῦσι πικρῶς, προσβλέπουσαι τὸν τάφον αὐτοῦ. Χριστὸς δὲ ἥκει ζωῶσαι τὸν φίλον τὸν ἑαυτοῦ, τοῦ μίαν παρὰ πάντων ἐπιτελεῖσθαι συμφωνίαν· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἑσπέρας προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς, ριδ'.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Στίχ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Προσήνεγκαν τῷ Ἰωσὴφ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. Ἠρώτησε δὲ αὐτούς· Πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτης, ὃν εἴπατε ἔτι ζῇ; Οἱ δὲ εἶπον· Ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ἰωσὴφ, εἶδε Βενιαμὶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν· Οὗτός ἐστιν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἴπατε πρός με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν· Ὁ Θεὸς ἐλεήσαι σε τέκνον· Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συνεστρέφετο γὰρ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ καὶ ἐζήτει κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ· καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο. Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσὴφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· ἀλλ' εἶπεν· Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσὴφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. Ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ. Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἐγώ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατήρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ. Εἶπε δὲ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. Ἐγγίσατε πρός με· καὶ ἤγγισαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰωσὴφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον· νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανείτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ μοι ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμητός. Ἀπέστειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειψιν μεγάλην. Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλ' ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραὼ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· Ἐποίησέ με ὁ Θεὸς κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατάβηθι οὖν πρός με, καὶ μὴ μείνῃς· καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας, καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σὺ καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοί ἐστι· καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα εἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ· καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τὰ ὦτα Φαραὼ, λέγοντες· Ἥκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. Ἐχάρη δὲ Φαραὼ, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ριε'.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν, λοιμὸς καλεῖται· ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος. Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν· οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι. Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακάς· ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς. Θυσίαι ἀσεβῶν, βδέλυγμα Κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται· ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει. Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ· ὁ δὲ εὐθὺς, αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρία, οὐκ ἔστι βουλὴ κατέναντι Κυρίου, πρὸς τὸν ἀσεβῆ. Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου· παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια. Αἱρετώτερον ὄνομα καλὸν, ἢ πλοῦτος πολύς· ὑπὲρ δὲ χρυσίον καὶ ἀργύριον, χάρις ἀγαθή. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις· ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε. Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται· οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν. Γενεὰ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ: ΠΕΜΠΤΗ: ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικὰ καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ τυχόντος ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πρᾶξιν, ὥσπερ συζεύξαντες, πρὸς Χριστὸν ἱκεσίαν, ἐκπέμψαι σπεύσωμεν, τὸν τεθαμμένον ἡμῶν νοῦν, ὡς ἄλλον Λάζαρον, ὅπως ζωώσῃ τῇ αὐτοῦ ἐπιστασίᾳ τῇ φρικτῇ, Βαΐα δικαιο-

σύνης

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σύνης, αὐτῷ προσφέρειν καὶ κράζειν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους, ἐν τάχει ἴασαι· τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, στῆσον Πανάμωμε, καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμοῦ, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Δισημερεύει σήμερον, θανὼν ὁ Λάζαρος, καὶ ἐπὶ τούτῳ χέουσι, λύπης τὰ δάκρυα, αἱ σύγγονοι, Μαρία σὺν τῇ Μάρθᾳ, τὸν λίθον τοῦ μνήματος προβλέπουσαι· ἐφίσταται ὁ Κτίστης, σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τὸν θάνατον σκυλεῦσαι, δωρούμενος τὴν ζωήν· διὸ βοήσωμεν αὐτῷ, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου.

Ἁγία Δέσποινα, Χριςοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ὡς τῶν ἁπάντων Ποιητὴν, ἀποῤῥήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἀνομημάτων.

Ὁ Ν΄. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ ἑπόμενα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ἐν οἷς Στιχολογοῦμεν καὶ τὴν δ΄. Ὠδήν.

Τριώδιον ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Δ΄. Ἦχος πλ. ά.

Τὴν θείαν ἐννοήσας.

Ἀκτῖσι τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, κατῳκισμένους ἐν φρουρᾷ, ἁμαρτημάτων φωτίσατε, τοὺς εὐσεβῶς φωτοφόροι, ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας Ἀπόστολοι.

Ἀγάπην συμπαθείᾳ συζεύξαντες, πρὸς ἱκεσίαν τῷ Χριστῷ, πιςοὶ ἐκπέμψαι σπουδάσωμεν, ὅπως ἡμᾶς ἀναστήσῃ, ἐκ τάφου τῶν κρυφίων παθῶν ἡμῶν.

Φιλίαν σαρκικὴν ἀφειδήσωμεν, οἱ νεκρωθέντες τῇ ψυχῇ, καὶ προσφιλεῖς χρηματίσωμεν, τῷ Λυτρωτῇ, ὅπως ᾄδου, φρικτῆς ἡμᾶς λυτρώσηται κρίσεως.

Προέφης τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν, ὃν μετ᾽ ὀλίγον ἀνιστῶν, ἐκ θηλαζόντων τὴν αἴνεσιν, κλαδηφορούντων, προσδέξῃ, τοῦ Πάθους σου Σωτήρ μου τὰ σύμβολα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τὸ θεῖον ὕδωρ ἀνέβλυσεν, ἀθανασίας καὶ ζωῆς, Θεοκυῆτορ πανάμωμε· οὗ οἱ γευόμενοι δίψης, ἁγνὴ, θανατηφόρου ῥυσθήσονται.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἱρμὸς ἄλλος, ἦχος πλ. β΄.

Ἀκήκοα Κύριε.

Ἐνθάπτεται Λάζαρος, καὶ ἐν τῷ τάφῳ αἱ περὶ Μάρθαν, νῦν πενθοῦσί τε καὶ κλαίουσιν, ἐπιςῆναι, σὲ τὸν Ζωοδότην γλιχόμεναι.

Ὁ θάνατος ἄρχεται, ἐκδειματοῦσθαι τὴν πρὸς αὐτόν σου, ἄφιξιν Χριστὲ αἰσθόμενος· ὡς ζωὴ γὰρ, φροῦδον αὐτὸν δείξεις τοῖς πέρασι. Δόξα.

Μονὰς ἁπλῆ ἄκτιστε, ἄναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεοκυῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· ξένον θαῦμα! μείνασα Παρθένος θηλάζουσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέλθετε ἥκετε, οἱ ἐν ἐρήμοις καὶ ἐν σπηλαίοις, ὑπαντῆσαι τὸν ἐρχόμενον, ἐπὶ πώλου, Κύριον τῆς δόξης ἐν ᾄσμασιν.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ὠδὴ Η'. Σὺ τῷ παντουργῷ.

Λίθον τὸν βαρὺν, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, διᾶραι πρεσβεύσατε, τὸν Πανοικτίρμονα, λίθοι φανέντες, τοῦ ἀκρογωνιαίου, λίθου θεηγόροι, Ἀπόστολοι Κυρίου.

Ἄγωμεν τοῖς σοῖς, προανεφώνεις φίλοις, ὁ φίλος μου Λάζαρος, ἤδη κεκοίμηται· τοῦτον ἐγείρων, ὀλέσω τοῦ θανάτου, τὴν ὀλεθροτόκον, κακίαν εἰς αἰῶνας.

Πρᾶοι τῇ ψυχῇ, καὶ ταπεινοὶ τῇ γνώμῃ, γενόμενοι χάριτι, ὑποδεξώμεθα, πρᾶον τὸν πάντων, ἐρχόμενον Δεσπότην, τὴν ἀλαζονείαν, τοῦ πονηροῦ συντρίψαι.

Θεοτοκίον.

Πύλην σε φωτὸς, πεφωτισμένην βλέπει, Προφήτης πανάμωμε· τὸν Φωτοδότην γὰρ τίκτεις ἀφράστως, ἡμῖν ὁμοιωθέντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Μαρία τε καὶ Μάρθα, γῦν θρηνῳδοῦσιν, ἐν τάφῳ κατακείμενον, βλέπουσαι τὸν Λάζαρον, καὶ πόνῳ ἀναβοῶσιν· Εἰ ἦν Χριστὸς ἐνταῦθα, ὁ σύγγονος ἡμῶν οὐκ ἂν τέθνηκεν.

Ὁ ᾅδης προσδοκάσθω ὀλοθρευθῆναι· ἡ γὰρ ζωὴ ἐπελεύσεται, τὸν Λάζαρον ἐγεῖραι ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱόν.....

Ἀνάρχῳ καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς ἐκδυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰς ἀρετὰς ὡς κλάδους, καὶ ὡς βαΐα, πρὸς ὑπαντὴν ἑτοιμάσωμεν, τοῦ Βασιλέως πιστοὶ βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.»

Ὠδὴ Θ'. Ἡσαΐα χόρευε,

Τῆς φιλίας ῥῦσαί με, τοῦ δολίου Δέσποτα Χριστὲ, ὁ φίλος σου τοὺς σοφοὺς, δείξας Μαθητὰς· μεθ' ὧν ἀφικόμενος, ἐξήγειρας, φίλον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λον σου πιστὸν, Σῶτερ τὸν Λάζαρον, εὐχαρίστως ἀνυμνοῦντά σε.

Συμπληρώσει Κύριε, τῆς Νηστείας, πλήρωσον ἡμῶν, καρδίας τε καὶ τὸν νοῦν, εὔσπλαγχνε χαρᾶς, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου, ἱκεσίαις, τῶν εἰλικρινῶς, ἀγαπησάντων σε, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὀδωδὼς τοῖς ἕλκεσι, τῆς κακίας, τάφον κατοικῶ, τῆς ῥαθυμίας Χριστέ· ὅθεν βοῶ. Ἀνάστησον σῶσόν με, ὅπως κἀγὼ, κλάδοις ἀρετῶν, καθυπαντήσω σοι, ἀνακράζων. Ὡσαννὰ τῷ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ θελήσεσι καὶ οὐσίαις, τέτοκας ἡμῖν, Υἱὸν τὸν μονογενῆ, Κόρη τοῦ Πατρὸς, γενόμενον ἄνθρωπον, ἵνα ἡμᾶς, δείξῃ κοινωνοὺς, φύσεως Ἄχραντε, θειοτέρας ὁ ὑπέρθεος.

Ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ἐν τάφῳ ὁ Λάζαρος, δισημερεύει σήμερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ, χέουσι τὰ δάκρυα, Μαρία τε καὶ Μάρθα, ὡς ἀδελφαὶ γνήσιαι· Χριστὸς δὲ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, σὺν τοῖς θείοις Ἀποστόλοις, δεῖξαι μέγιστον τεράστιον.

Θάνατε πανόλεθρε, ἐκδέχου τὴν κατάλυσιν· οἱ πυλωροί σου, τὰ κλεῖθρα βλεπέτωσαν· καὶ γὰρ διὰ ῥήματος, συνθλάσει σου τὰς πύλας, Χριστὸς τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν. Πῖε πρῶτον τοῦτο ᾄδῃ, ὁ Προφήτης σοι βοᾷ σὺν ἡμῖν.

Δόξα.

Μόνου Μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου. Φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντων ὄν· ὢ Τριὰς Μονὰς ἁγία, σῶσόν με Θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπὲ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς Μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καθίσαι ὥσπερ γέγραπται, ἐπὶ τοῦ πώλου· λαοὶ ἑτοιμάσθητε, προσδέξασθαι ἐν φόβῳ, τὸν πάντων Βασιλέα, μετὰ Βαΐων ὡς νικητὴν, τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾅδου, ἐξεγείραντα τὸν Λάζαρον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀσπόρου συλλήψεως. κτλ.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε πρὸ τοῦ τέλους πάντες ἀδελφοὶ, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, προσέλθωμεν τῷ εὐσπλάγχνῳ Θεῷ, τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀποῤῥίψαντες, τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμεθα· τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονὰς, δι' ἐγκρατείας βδελυξάμενοι, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελησώμεθα· δι' αὐτῆς γὰρ ὡς γέγραπται, ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους· θρέψωμεν διὰ τῶν πενήτων, τὸν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκείᾳ σαρκί· ἐνδύσωμεν ἑαυτοὺς τὸν ἀ-

ναβαλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ναβαλλόμενον τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Θεοτόκου, καὶ Παρθένου Μητρὸς, τῆς ἀφέσεως τυχόντες τῶν ἁμαρτιῶν, ἐν κατανύξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς ἐξ εὐωνύμου ἀποφάσεως, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Εν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων· Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τοῦ σώματος, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ τῆς ἀτιμίας οἱ στέφανοι, ἀντὶ δεσμωτηρίων ὁ Παράδεισος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
Ἡ Κεχαριτωμένη.

Η προεκλελεγμένη ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρησαι τὰ αἰτήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, λύτρωσιν παθῶν, καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων, πάντα δυναμένη, ὡς Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Τροπάριον τῆς
Προφητείας, ἦχος πλ. α'.

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, Κύριε μὴ ἐπιλάθῃ· μνήσθητι ὅτι πάντοτε εἰς σὲ, τὴν ἐλπίδα ἐθέμεθα, τὸν πάντα δυνάμενον, καὶ βοήθησον ἡμῖν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον ἦχος δ'. Ψαλμ. ριζ'.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ἡ ῥὼξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι. Μὴ λυμήνῃ αὐτὸν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ· οὕτω ποιήσω, ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι· τούτου ἕνεκεν, οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας· καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακὼβ σπέρμα, καὶ τὸ ἐξ Ἰούδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἳ ἐζήτησάν με. Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα, ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν· πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε, ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε· ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε. Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν, εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου· ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος· τοῖς δὲ δουλεύουσί μοι, κληθήσεται ὄνομα καινὸν, ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλ. ριή.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων μου.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. τὰ ἑπόμενα τοῦ Τριῳδίου, καὶ γ'. τοῦ Μηναίου

Στιχηρὰ προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τῶν Ἀποστόλων δυὰς ἱερωτάτη, ἕνα τῆς Τριάδος σε, ἐπισταμένη Χριστὲ, νῦν παρὰ σοῦ ἀποστέλλεται, ἀγάγαι πῶλον, ὑποζυγίου υἱὸν ὡς γέγραπται· ἐφ' ᾧ ταπεινούμενος, καθήσεις εὔσπλαγχνε, τὴν ἐν ὑψίστοις θελήματι, καθέδραν πᾶσι, τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἑτοιμαζόμενος· καὶ τοὺς ἀλόγοις ὑποκύψαντας, φρενοβλαβῶς Λόγε πάθεσι, λογικοὺς ἀπειργάσω, Ὡσαννά σοι ἀνακράζοντας.

Καθυποδέχου Σιὼν τὸν Βασιλέα· ἰδοὺ σοι πρᾳότατος, ἤδη ἐφίσταται, ἐξαναστῆσαι τὸν Λάζαρον καὶ καταλῦσαι, τὸ τοῦ θανάτου πικρὸν βασίλειον. Πληθὺς θεοσύλλεκτε, τῶν ἱερῶν Μοναστῶν, μετὰ Μιγάδων ἀθροίσθητε, καθυπαντῆσαι, μετὰ Βαΐων Χριστῷ κραυγάζοντες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος σῶσαι γένος βροτῶν διὰ πάθους Σταυροῦ, καὶ ἀπάθειαν πᾶσι, παρασχεῖν δι' ἀγαθότητα.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Ὁ Σεραφὶμ τοῖς ἄνω φοβερὸς, Χριστὲ ἐποχούμενος, ὡς Θεός τε καὶ τῶν ὅλων ποιητὴς, αὐτὸς ἐν πώλῳ ἐπὶ γῆς, καθεσθῆναι ἐπείγεσαι, ὡς ὑπάρχων καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς· ἡ Βηθανία ἀγάλλεται, ὡς δεχομένη σε Σωτήρ· Ἱεροσόλυμα χαίρει δὲ, ὡς προσδοκῶντά σε λαβεῖν· θάνατος τέθνηκε, προαισθόμενος τὸν Λάζαρον φοιτᾷν ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ ἡμεῖς τοῖς Βαΐοις, προϋπαντὴν τελοῦντες ἐν χαρᾷ, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος, τῆς ἀγαθότητός σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ριθ'.

Πρὸς Κύριον, ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐκέκραξα.

Στίχος. Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀπάρας Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ Φρέαρ τοῦ Ὅρκου· καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, εἰπών· Ἰακὼβ, Ἰακώβ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστιν;

Ὁ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων σου· μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ καταβήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσὴφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου. Ἀνέστη δὲ Ἰακὼβ ἀπὸ τοῦ Φρέατος τοῦ Ὅρκου· καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Πατέρα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευήν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἁμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσὴφ ἆραι αὐτόν. Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτῆσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακὼβ καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ, οἱ υἱοί, καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἤγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ρκ'.

Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξοι τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἐὰν σοφὴ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν· καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδία σου ἁμαρτωλούς, ἀλλ' ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα· ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. Ἄκουε υἱὲ καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβουλαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς· πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διεῤῥηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης. Ἄκουε υἱὲ Πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγήρακέ σου ἡ Μήτηρ. Ἀλήθειαν κτῆσαι καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν. Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος· ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Εὐφραινέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά σε. Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν· οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδοὺς τηρείτωσαν. Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον· Οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολεῖται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδίας λέσχαι; τίνι συντρίμματα διὰ κενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἀλλ' ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῷς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου. Τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ ὑπὸ ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ Κεράστου διαχεῖται αὐτοῦ ὁ ἰός. Οἱ ὀφθαλμοί σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά, καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. Ἐρεῖς δέ· ἔτυπτον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πτόν με, καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι· ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν, πότε ὄρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι. Υἱὲ μὴ ζηλώσῃς ἄνδρας κακοὺς, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν· ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίπλανται τὰ ταμεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ. Κρεῖσσον σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων, γεωργίου μεγάλου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμ. δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς ὁμοιώσεως, καὶ ἀμεταδότου γνώμης, ῥῦσαί με Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ διὰ Σταυροῦ σου, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ποιησάμενος· Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ, τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς, ζηλωτὴν ἀνάδειξον, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ, μὴ ἀποξενώσῃς με, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικὸν, ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.
Ἦχος ὁ αὐτός.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ μυστηρίου φρικτοῦ! ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἴμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα, καὶ Σταυροθεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα Καθίσματα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Δυὰς ἀποστέλλεται, τῶν Μαθητῶν ἀγαγεῖν, τὸν πῶλον ὡς γέγραπται, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπιβὰς, ὡραῖος ἐλεύσεται, αἴνεσιν ἐκ νηπίων, καταρτίσασθαι θείαν. Τοῦτον οὖν ὑπαντῆσαι, ἐπειχθῶμεν σπουδαίως, Βάϊα ἐναρέτων, αὐτῷ φέροντες πράξεων.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, καιρῷ νηστείας δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν,
ἕτερα Καθίσματα, ἦχος πλ. δ'.
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Δυὰς τῶν Μαθητῶν, ἀποστέλλεται σήμερον, τὸν πῶλον ἀγαγεῖν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων· ἔρχεται ἐπιβῆναι, ὁ ὀχούμενος Σεραφὶμ πλήθεσιν· ἄρχεται δειματοῦσθαι, ὁ κοσμοκράτωρ παμφάγος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γος θάνατος, διὰ Λαζάρου πρῶτον σκυλευθείς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῷ πάθει τοῦ Υἱοῦ ἡ Ἁγνὴ ἐφεστῶσα, θρηνοῦσα γοερῶς, κατηλάλαζε μέλος· Πῶς σε τὸν ἀσιγήτως, Ἀγγέλων ὕμνοις δοξολογούμενον, παῖδες Ἑβραίων φεῦ μοι! Πιλάτου κρίσει Υἱὲ παρέστησαν; Ὑμνολογῶ σου Λόγε τὴν πολλήν, καὶ ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν.

Ὁ Ν΄. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῴδια, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ἐν οἷς Στιχολογεῖται καὶ ἡ ε. ᾠδή.

Τριῴδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ Ε. Ἦχος δ΄. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἐπὶ Σταυροῦ σὺ Κύριε, ὑπνώσας μεταβέβληκας, εἰς ὕπνον Δέσποτα τὸν θάνατον· Λάζαρος γὰρ ἐβόας, ὁ φίλος κεκοίμηται· ἀλλὰ ἀπελεύσομαι, ἐξυπνῆσαι νῦν αὐτόν.

Τῶν Προφητῶν κηρύγματα, πληρῶν προφητευόμενα, προφητοκτόνον πρὸς τὴν πόλιν Χριστέ, οἰκτίρμον παρεγένου, κτανθῆναι θελήματι, τὸν ἀποκτανθέντα με, διασώζων τῆς φθορᾶς.

Οἱ σῶμα τὸ δυσήνιον, τῷ λόγῳ ὑποτάξαντες, δι᾽ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, μονασταὶ καὶ μιγάδες, Χριστῷ ὑπαντήσατε, πώλῳ ἐπιβαίνοντι, ἐρχομένῳ τε παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Πανάχραντε, τὴν ἐκτακεῖσάν μου καρδίαν, φλογμῷ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου, τῆς καρδίας ἄναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

Ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Δυάδα Μαθητῶν σου, ἐν τῷ μέλλειν σε φθάνειν εἰς Βηθανίαν Χριστέ, στέλλεις ἀγάγαι σοι πῶλον, ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐκάθησε· πλὴν γάρ σου, οὐδεὶς τὰ ἄλογα ἔθνη, Σωτὴρ καθυπέταξε.

Συνῆλθεν Ἰουδαίων, ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Βηθανίαν πληθύς, καὶ ταῖς συγγόνοις Λαζάρου, σήμερον μὲν συμπάσχει· ἐπὰν δὲ αὔριον γνῷ, τοῦτον ἐκ τάφου πηδῶντα, κινεῖται πρὸς φόνον Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ἡ παναγία, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ παντουργόν, ἡ μακαρία Θεότης, ἡ ἄναρχος οὐσία, τὸ τριλαμπέστατον φῶς, τὸ πανδερκέστατον κράτος, τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε κατιδοῦσα, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἥλοις, Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, καὶ ἐκ πλευρᾶς ζωηρᾶς σου, ῥυὲν Αἷμα καὶ ὕδωρ, κατετιτρώσκετο, τῇ μητρικῇ συμπαθείᾳ· Υἱὸν γάρ σε ἔγνω αὐτῆς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ παρεσκευάσθη, ὁ Χριστὸς ἐπιστῆναι, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι πάντες, καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις, συνέλθετε μονασταί, αὐτῷ χαρᾷ ὑπαντῆσαι, σὺν πάσῃ τῇ ὑπ᾽ οὐρανῷ.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, δια-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

διασκέδασον φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος, διώξας τῆς ἀβύσσου· καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.»

Ὠδὴ Η'. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἀνάστασιν καὶ ζωὴν ἔχουσαι Γυναῖκες προσφιλῆ, τί ἀποδύρεσθε πικρῶς; παραγίνεται καὶ ζωώσει, τὸν γνήσιον φίλον, τῇ αὐτοῦ ἀναστάσει τὴν ἔγερσιν, πάντων προμηνύων ὁ πάντων εὐεργέτης.

Καταγώγια μοναστῶν, ἀθροίσθητε ὡς ἄρνες λογικοί, τῷ ἀρχιποίμενι Χριστῷ, ὑπαντῆσαι νῦν κλαδηφόροι· προέρχεται θέλων, ὡς ἀρνίον σφαγῆναι ὁ Κύριος, ὅπως τὴν τοῦ λύκου, ἐξάρῃ τυραννίδα.

Ἐρχομένου πρὸς Βηθσφαγῆ, κρότου σου ποδῶν ὁ δυσμενής, ᾔσθετο ᾅδης, καὶ ποδῶν τοῦ Λαζάρου ἥπτετο λέγων· Εἰ μέλλει φωνεῖν σε ἡ ζωὴ, μὴ μελήσῃς, ἀλλ' ἔξελθε· ἔγνων τὴν ἐμὴν γὰρ, κατάλυσιν ἐν τάχει.

Θεοτοκίον.

Ἱεραί σε τῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὄρος καὶ σκηνὴν τὴν ἁγίαν, φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ καθημένοις ἀνέτειλεν, Ἥλιος Παρθένε, ὁ μόνος φωτοδότης.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοί.

Ἡ δυὰς τῶν Μαθητῶν, ἀποσταλεῖσα φέρει ὑποζύγιον, τῷ ἐπὶ ταῖς νεφέλαις ἐπιβαίνοντι· ὃν τὰ πάντα ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ θύραις ὁ Χριστός· λοιπὸν ἡ Βηθανία μὴ σκυθρώπαζε· εἰς γὰρ χαρὰν τὸ πένθος μεταβάλλει σου, τὸ σὸν θρέμμα ἐγείρων, Λάζαρον ἐκ τάφου, αὐτὸν ὑμνολογοῦντα.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱόν.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριὰς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκπεσόντος εἰς υἱότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μόνη ἄφθορος κύεις, μόνη θηλάζεις βρέφος μὴ λοχεύουσα, μόνη τὸν Κτίστην τίκτεις, καὶ Δεσπότην σου εἶ καὶ Μήτηρ καὶ δούλη. Σὲ Παρθενομῆτορ, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῖς φυτοῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ αἰσθητῶς τοῖς κλάδοις, ὡς διπλοῦν Χριστὸν, ἑτοιμασθῶμεν πάντες ὑποδέξασθαι, ὀχούμενον ἐν πώλῳ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὠδὴ Θ'. Ὅτι ἐποίησέ με μεγαλεῖα.

Ἰδοὺ προανεφώνεις, ἀναβαίνομεν Ἰησοῦ, πρὸς Πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ χερσὶ μιαιφόνων ἀληθῶς, παραδοθήσομαι σταυρῷ, ἀποκτανθῆναι σαρκί.

Θανάτου θέλων Λόγε, ἐξαρπάσαι φίλον τὸν σὸν, σαρκὶ θανατωθῆναι δι' ἡμᾶς, κατεπείγῃ τοὺς βρο-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

βροτούς, ἀθανατίζων τοὺς πιστούς, μόνε ἀθάνατε.

Βαΐα σωφροσύνης ἐπισείσωμεν τῷ Χριστῷ, ἐν πώλῳ μετριάζοντι σαρκί, καὶ προσείπωμεν αὐτῷ. Ἐπὶ τὸ πάθος ὁ ἐλθών, εὐλογητὸς εἶ Σωτήρ.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία, Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ· διό σε μακαρίζομεν πιστῶς, καὶ δοξάζομεν σεπτῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἄρτι ἀποστέλλων, τοὺς Μαθητὰς Χριστὸς ἔφη. Λύσαντές μοι πῶλον, ἀγάγετε ἐπιβῆναι, ἵνα λύσω τῆς ἀλογίας τὰ ἔθνη, καὶ καθυποτάξω, ὡς Υἱὸς τῷ Πατρί.

Ἔρχεται ὁ Κύριος, ἄνοιξόν σου τὰς πύλας, Βηθανία πρόσδεξαι, ἐν πίστει τὸν Δεσπότην· καὶ γὰρ ἥκει ἐξαναστῆσαι ἐκ τάφου, Λάζαρον, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δόξα.

Τὸ τρισσοφαὲς Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας, ἐκφαντορικαῖς λάμψεσιν, εἰς νοῦν ἡμῶν ἀστράπτον, ἀπὸ πλάνης πολυσχιδοῦς ἐπιστρέφει πρὸς ἑνωτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαίροις τὸ παλάτιον, τοῦ πάντων Βασιλέως, δι' ἧς τὰ βασίλεια Οὐρανῶν ἠνεῴχθη, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ μετὰ Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, ἥκατε ἀθροίσθητε, σὺν ἡμῖν βαϊοφόροι, ὑπαντῆσαι τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ· ἔρχεται γὰρ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος δ'.

Ποίημα Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Περιφρονήσασα ψυχή μου τῶν θείων χρησμῶν εὐάλωτος γέγονας, ταῖς μηχαναῖς τοῦ ἐχθροῦ· οἰκείᾳ ῥοπῇ, παραδοθεῖσα τῇ φθορᾷ, καὶ καρωθεῖσα ὑπὸ ἁμαρτίας πολλῆς, τὸ θεότευκτον ἄμφιον ἐρρύπωσας, καὶ ἀνευτρέπιστον τοῦ βασιλικοῦ γάμου πεποίηκας· ἀλλ' ἵνα μὴ σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ ἑλκυσθῇς, καὶ ὑποκεκρυμμένη τῶν παθῶν τῷ ἐνδύματι, ἀνακλιθεῖσα, τὰς εὐθύνας τῆς εἰσόδου εἰσπραχθῇς, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἐκβληθῇς, τῷ Σωτῆρι κράξον. Τὸ φοβερὸν ὄμμα, ὁ λαβὼν ὅπερ εἰμί, καὶ ὃ ἧς μὴ ἐάσας, καὶ πρὸ σταυροῦ, χλαμύδα ἐμπαιγμοῦ δι' ἐμὲ φορέσας, τὸν σάκκον μου διάρρηξον, καὶ εὐφροσύνην ἀμφίασον, καὶ ἐκ σκότους ἐξωτέρου, καὶ κλαυθμοῦ αἰωνίου, ῥῦσαί με καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν, ἦχος ὁ αὐτός.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν

τὴν

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ψυχωφελῆ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελῳδοῦντες· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθως.

Εἰς τὴν Τριθέκτην,

Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος γ'.

Ἀνυπόστατος Κύριε ἡ ὀργή, τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου· καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἀτενίσαι, καὶ αἰτῆσαι παρὰ σοῦ ἔλεος· μὴ τῷ θυμῷ σου, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου ἀπολέσῃς ἡμᾶς, οὓς ἐκ γῆς τῇ χειρί σου ἔπλασας.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμ. ρκά.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Στίχ. Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, καὶ κατοικοῦντες αὐτήν· χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ πάντες, ὅσοι ἐπενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, ἵνα θηλάσητε καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ κλινῶ εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάῤῥους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται· ὡς εἴ τινα Μήτηρ παρακαλέσει· οὕτω κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν, ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωστὴ ἔσται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός· ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ. Πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου· Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις οἱ ἐσθίοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος. Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐπίσταμαι, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας· καὶ ἥξουσι, καὶ ὄψονται τὴν δόξαν μου· Καὶ καταλείψω ἀπ' αὐτῶν σημεῖον καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσεῖς, καὶ Φοὺδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Μοσὼχ, καὶ εἰς Θοβέλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς Νήσους τὰς πόῤῥω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οὔτε ἑωράκασί μου τὴν δόξαν. Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἵππων καὶ ἁρμάτων, ἐν λαμπήναις ἡμιόνων, μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος· ὡς ἂν εἰσενέγκοιεν ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν μετὰ εὐφροσύνης, καὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου· Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψονται ἱερεῖς καὶ Λευΐτας, εἶπε Κύριος· ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινή, ἃ ἐγὼ ποιῶ μένειν ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος· οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. Καὶ ἔσται Μὴν ἐκ Μηνός, καὶ Σάββατον ἐκ Σαββάτου· καὶ ἥξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, εἶπε Κύριος. Καὶ ἐξελεύσονται, καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται· καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. ρκβ'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.
Στ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΠΡΩΙ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Προοιμιακοῦ καὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελ. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ψυχωφελῆ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν Ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελῳδοῦντες· Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Μαρτυρικόν, ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Λαζάρου.
Ποίημα Λέοντος τοῦ Βασιλέως.
Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλων γνώμῃ τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν; μαθὼν δὲ ὃ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω· καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοὴν αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραημέρου, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον ἤγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στῖφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, ἡ φωνή σου κατέλυσε, τοῦ ᾅδου τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἤγειρεν ἐκ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τάφου τετραήμερον· καὶ γέγονεν ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα, τῷ πάντων Βασιλεῖ· δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἔγερσιν, ἐν τῷ μνήματι, Λαζάρου παραγέγονας, καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, ὁ ᾅδης ἐσκυλεύθη καὶ ἀπέλυσε τὸν τετραήμερον, βοῶντά σοι· Εὐλογημένε, Κύριε δόξα σοι.

Κύριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς σου, ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, ἵνα ἐγείρῃς τὸν Λάζαρον· καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτὸν, νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὡς Θεὸς, τοῦτον τετραήμερον ἤγειρας· καὶ ἐβόα σοι Σωτήρ· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ φωνήσας τὸν νεκρὸν, ὡς ἐξ ὕπνου ἐξανέστησας· ἀπεσείσατο τὴν φθορὰν, τῆς ἀφθαρσίας τῷ πνεύματι, καὶ συνεξῆλθε τῷ λόγῳ, δεδεμένος κειρίαις. Πάντα δύνασαι, πάντα σοι δουλεύει Φιλάνθρωπε, πάντα σοι ὑποτέτακται· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ἕτερον Ἰδιόμελ. ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Τυφλοῦ.

Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν, βοήσωμεν· Χαίροις πόλις Βηθανία, πατρὶς ἡ τοῦ Λαζάρου· χαίρετε Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τούτου ἀδελφαί· αὔριον Χριστὸς παραγίνεται, ζωῶσαι ῥήματι, τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν· οὗ φωνῆς ἀκούσας, ὁ πικρὸς καὶ ἀκόρεστος ᾅδης, φόβῳ τρομάξας, καὶ μέγα στενάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, κειρίαις ἐσφιγμένον· οὗ τῷ θαύματι, δῆμος Ἑβραίων ἐκπλαγεὶς, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, αὐτῷ προσυπαντήσουσι· καὶ ὀφθήσονται εὐφημοῦντες παῖδες, ὃν φθονοῦσι πατέρες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Εἴσοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, εὐθὺς· Ἑσπέρας. Προκείμενον, ἦχ. πλ. β'.

Ψαλμὸς, ρκγ'.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Εἰμὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατέπαυσεν Ἰακὼβ, ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε· καὶ προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσὴφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. Καὶ προσέταξεν Ἰωσὴφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἑβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραὼ, λέγων· Εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον ὑμῖν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραὼ, λέγον-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

γοντες. Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν, λέγων. Ἐν τῷ μνημείῳ, ὃ ὤρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναὰν, ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβὰς, θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπανελεύσομαι. Εἶπον οὖν τῷ Φαραὼ κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε Φαραὼ τῷ Ἰωσήφ· Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὥρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσὴφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραὼ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς Αἰγύπτου, καὶ πᾶσα ἡ παροικία Ἰωσὴφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ· καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν γῇ Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μετ᾽ αὐτοῦ ἅρματα, καὶ ἱππεῖς· καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἅλωνα Ἀτὰδ, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναὰν τὸ πένθος ἐπὶ ἅλωνι Ἀτὰδ, καὶ εἶπον. Πένθος μέγα τοῦτό ἐστι τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πένθος Αἰγύπτου, ὅ ἐστι πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς· καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναὰν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραὰμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου, παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβρῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσὴφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσὴφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον. Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσὴφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῷ ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ· καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσὴφ, εἶπον· Ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτὸν, λέγων· Οὕτως εἴπατε Ἰωσήφ· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρά σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσὴφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν, εἶπον. Ἰδε, ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ. Μὴ φοβεῖσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ· ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ᾽ ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον, καὶ ἵνα τραφῇ λαὸς πολύς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατῴκησεν Ἰωσὴφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσὴφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ Ἐφραὶμ παιδία, ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων. Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὥρκισεν Ἰωσὴφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων. Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ᾗ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσὴφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλμ. ρκδ'.
Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεῷ καὶ κρῖνε πάντα ὑγιῶς. Ἄνοιγε σὸν στόμα, καὶ κρῖνε δικαίως· διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς· ὁ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον· εὑραμένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὔχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν· συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον· καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσί. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα· περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθήσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ᾔνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἐκτήσαντο πλοῦτον· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται· φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνείτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας, τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ͂Ι ΑΥΤΗ͂Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ψάλλομεν τὸν ἑπόμενον Κανόνα, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Α. Ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

«Ὠδὴν ἐπινίκιον ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι δεδόξασται.»

Νεκρὸν τετραήμερον ἐξαναστήσας, Σωτήρ μου τὸν Λάζαρον, τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἔδειξας ὡς δυνατὸς, τὴν ἐξουσίαν σου.

Φωνήσας τὸν Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, εὐθὺς ἐξανέστησας· ἀλλ' ὁ ᾅδης κάτωθεν, πικρῶς ὠδύρετο, καὶ στένων ἔτρεμε Σωτὴρ, τὴν ἐξουσίαν σου.

Ἐδάκρυσας Κύριε ἐπὶ Λαζάρῳ, δεικνύων τὴν σάρκωσιν τῆς Οἰκονομίας σου, καὶ ὅτι φύσει Θεὸς ὑπάρχων, φύσει καθ' ἡμᾶς γέγονας ἄνθρωπος.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα καὶ τῆς Μαρίας, κατέπαυσας Κύριε, ἐκ νεκρῶν τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας Σωτὴρ, καὶ δείξας ἔμπνουν τὸν νεκρὸν, τῇ ἐξουσίᾳ σου.

Τῷ νόμῳ τῆς φύσεως, τῆς ἀνθρωπίνης, ἠρώτησας Δέσποτα, ποῦ τέθειται Λάζαρος; δεικνύων πᾶσι Σωτὴρ, ἀνόθευτον τὴν πρὸς ἡμᾶς Οἰκονομίαν σου.

Τὰ κλεῖθρα συνέτριψας, τότε τοῦ ᾅδου, φωνήσας τὸν Λάζαρον, καὶ τὸ κράτος ἔσεισας, τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἔπεισας πρὸ τοῦ Σταυροῦ, τρέμειν σε μόνε Σωτήρ.

Δεσμώτην τὸν Λάζαρον, ὑπὸ τοῦ ᾅδου κρατούμενον Δέσποτα, ὡς Θεὸς προέφθασας, καὶ ἔλυσας τῶν δεσμῶν· τῷ σῷ γὰρ πάντα δυνατὲ, ἥκει προστάγματι.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, Τριάδα ἀχώριστον, ἐν Μονάδι φύσεως, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐτὴν, ὡς ἕνα Ἄκτιστον Θεὸν, δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀτρέπτως ἐκύησας, Παρθενομῆτορ, τὸν Κτίστην τῆς φύσεως, ἐξ ἁγίου Πνεύματος, κατ' εὐδοκίαν Πατρὸς, γενόμενον ὅπερ ἐσμὲν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ.

Ὠδὴ Β'. Ὁ Εἱρμός.

«Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.»

Δόξα σοι, τῷ φωνήσαντι μόνον, καὶ ἐκ τοῦ τάφου, νεκρὸν τεταρταῖον, τὸν φίλον ἐγείραντι Λάζαρον.

Ἤκουσε, τῆς φωνῆς σου ὁ ἄπνους, καὶ ψυχωθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐξανέστη εὐθέως, δοξάζων σε Κύριε.

Πρόσταγμα, ζωηφόρου φωνῆς σου, δεξάμενος ὀδωδὼς, ἐξηγέρθη τοῦ τάφου, Σωτήρ μου ὁ Λάζαρος.

Ἐδάκρυσας, ἐπὶ φίλῳ Σωτήρ μου, πιστούμενος τὴν ἡμῶν, ὡς ἐφόρεσας φύσιν, καὶ τοῦτον ἀνέστησας.

Ἐτρόμαξεν, ὡς κατεῖδεν ὁ ᾅδης

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δης, παλινδρομοῦντα εὐθὺς, τὸν δεδεμένον κειρίαις, φωνῇ πρὸς τὴν ὧδε ζωήν. Δόξα.

Ἐξέστησαν, τῶν Ἑβραίων οἱ δῆμοι, ὅτε φωνήσας Σωτὴρ ἐξανέστησας λόγῳ, ὀδωδότα τὸν Λάζαρον.

Καὶ, νῦν Θεοτοκίον.

Ἐσείσθησαν τὰ ταμεῖα τοῦ ᾅδου, ὡς ἐψυχοῦτο εὐθὺς, κάτω Λάζαρος, τότε τῇ φωνῇ, τοῦ ζωώσαντος.

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστὸς, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.» Δίς.

Θαῦμα, ξένον καὶ παράδοξον! πῶς ὁ Κτίστης πάντων, ὅπερ οὐκ ἠγνόει, ὡς ἀγνοῶν ἠρώτα· Ποῦ κεῖται ὃν θρηνεῖτε; ποῦ τέθαπται Λάζαρος, ὃν μετ' ὀλίγον ἐκ νεκρῶν, ζῶντα ὑμῖν ἐξαναστήσω ἐγώ;

Λίθον, ὅν σοι προσεκύλισαν, οἱ κηδεύσαντές σε, τοῦτον συγκινῆσαι, ὁ Ἰησοῦς προστάξας, εὐθὺς ἀνέστησέ σε, φωνήσας μοι Λάζαρε· Ἀνάστα δεῦρο πρός με, ἵνα τὴν σὴν ὁ ᾅδης πτήξῃ φωνήν.

Μάρθα, καὶ Μαρία Κύριε, ὀδυρμοῖς ἐβόων· Ἴδε ὃν ἐφίλεις, τεταρταῖος ὄζει, εἰ ἦς ὧδε τότε, οὐκ ἔθνησκε Λάζαρος· ἀλλ' ὡς ἀχώριστος παντί, τοῦτον εὐθὺς φωνήσας ἤγειρας.

Ῥάνας, ἐπὶ φίλῳ δάκρυα, δι' οἰκονομίαν, ἔδειξας τὴν σάρκα, τὴν ἐξ ἡμῶν ληφθεῖσαν, οὐσίᾳ οὐ δοκήσει, Σωτὴρ ἑνωθεῖσάν σοι, καὶ ὡς φιλάνθρωπος Θεὸς, τοῦτον εὐθὺς φωνήσας ἤγειρας.

Οἴμοι, ὄντως νῦν ἀπόλωλα! ἐκβοῶν ὁ ᾅδης, οὕτω προσεφώνει, τῷ θανάτῳ λέγων· Ἰδοὺ ὁ Ναζωραῖος, τὰ κάτω συνέσεισε, καὶ τὴν γαστέρα μου τεμὼν, ἄπνουν νεκρὸν φωνήσας ἤγειρε.

Ποῦ ἡ τῶν Ἑβραίων ἄνοια; ποῦ ἡ ἀπιστία; ἕως πότε πλάνοι; ἕως πότε νόθοι; ὁρᾶτε τὸν θανέντα, φωνῇ ἐξαλλόμενον, καὶ ἀπιστεῖτε τῷ Χριστῷ, ὄντως υἱοὶ τοῦ σκότους πάντες ὑμεῖς! Δόξα.

Ἕνα τῆς Τριάδος οἶδά σε, εἰ καὶ ἐσαρκώθης, ἕνα καὶ δοξάζω, Υἱὸν σεσαρκωμένον, τὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου, ἀσπόρως βλαστήσαντα, καὶ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἕνα Υἱὸν δοξολογούμενον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ξένον καὶ φρικτὸν τὸ ὅραμα, ἐξ οἰκονομίας, ὅπερ προεώρων, οἱ ἀψευδεῖς Προφῆται Παρθένον Θεοτόκον ἀσπόρως μὲν κύουσαν, ἀφθόρως τίκτουσαν Θεὸν, μένουσαν δὲ μετὰ τὸν τόκον ἁγνήν.

Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· ὑψώθης Μακρόθυμε, ἐπὶ τοῦ Ξύλου καὶ ἔπηξας ἐν αὐτῷ, τὴν Ἐκκλησίαν σου.»

Ἐδάκρυσας Κύριε, ἐπὶ Λαζάρῳ, δείξας ὅτι ἄνθρωπος εἶ, καὶ ἤγειρας Δέσποτα, τὸν τεθνεῶτα, καὶ ἔδειξας τοῖς λαοῖς, ὅτι Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ο ἄπνους ἤκουσε, τὸ πρόσταγμά σου, Δεῦρο ἔξω Λάζαρε· δρομαῖος ἀνίστατο σὺν τοῖς σπαργάνοις, καὶ ἥλατο Ἀγαθὲ, δεικνὺς τὸ κράτος σου.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα, καὶ τῆς Μαρίας, κατέπαυσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, φωνήσας τὸν Λάζαρον, αὐτεξουσίως συνήγειρας τῇ φωνῇ· καὶ προσεκύνησέ σοι.

Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, ἐπὶ Λαζάρῳ, ἐξήγειρας αὐτὸν ὡς Θεός· ἠρώτας, Ποῦ τέθαπται, ὁ τεταρταῖος; πιστούμενος Ἀγαθὲ, τὴν ἐνανθρώπησίν σου.

Τοῦ Πάθους τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ Σταυροῦ σου, γνωρίσαι βουληθεὶς Ἀγαθὲ, τοῦ ᾅδου τὴν ἄπληστον, γαστέρα ῥήξας, ἀνέστησας ὡς Θεὸς, τὸν τετραήμερον.

Τίς οἶδε, τίς ἤκουσεν, ὅτι ἀνέστη, ἄνθρωπος νεκρὸς ὀδωδώς; Ἠλίας μὲν ἤγειρε, καὶ Ἐλισσαῖος, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Ὑμνοῦμέν σε Κύριε, τὴν δυναστείαν, ὑμνοῦμεν καὶ τὰ Πάθη Χριστέ· τῇ μὲν γὰρ ὡς εὔσπλαγχνος, ἐθαυματούργεις, τὰ δὲ οἰκονομικῶς, εἵλου ὡς ἄνθρωπος.

Θεὸς εἶ καὶ ἄνθρωπος· ἐπαληθεύων, τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα, ἐπέστης τῷ μνήματι, σαρκὶ ὁ Λόγος, καὶ ἤγειρας ὡς Θεὸς, τὸν τετραήμερον.

Ἐξέστησαν Δέσποτα, Ἑβραίων δῆμοι, ὡς εἶδον ἀναστάντα νεκρὸν, ἐκ τάφου Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ σου, καὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς, τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα.

Ἀνάρχως ἐξέλαμψας, ἐκ τοῦ Πατρός σου, ὡς εἷς τῆς Τριάδος Σωτὴρ, ἐν χρόνῳ ἐκ Πνεύματος, παρθενικῶν σὺ προῆλθες αἱμάτων, σάρκα λαβὼν ὁ ὑπερούσιος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Η σύλληψις ἄσπορος, τῆς Θεοτόκου, ὁ τόκος ἄνευ πάθους φθορᾶς· Θεὸς γὰρ ἀμφότερα, θαυματουργήσας, ἐκένωσεν ἑαυτὸν ἵνα ἡμῖν ἑνωθῇ.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

«Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομαζόμενον, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.» Δίς.

Ζωὴ ὑπάρχων Κύριε καὶ φῶς ἀληθινὸν, Λάζαρον νεκρὸν φωνήσας ἀνέστησας· ὡς δυνατὸς γὰρ πᾶσιν ἔδειξας, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὴν ἄστεκτόν σου πρόσαξιν μὴ φέρων Ἰησοῦ, ᾅδης ὁ πολλοὺς δεξάμενος ἔπτηξε, καὶ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ ζῶντα, καὶ οὐ νεκρὸν ἐδίδου.

Τὸν χοῦν συνάψας πνεύματι, ὁ πάλαι τὸν πηλὸν, πνεύματι ψυχώσας, ζωῆς Λόγε λόγῳ σου· καὶ νῦν δὲ λόγῳ ἐξανέστησας, ἐκ τῆς φθορᾶς φίλον, καὶ τῶν καταχθονίων.

Τῷ νεύματί σου Κύριε ἀνθέστηκεν οὐδείς· ὅτε γὰρ νεκρὸν, ἐφώνεις τὸν Λάζαρον, εὐθὺς ὁ ἄπνους ἐξανίστατο, καὶ τὰ δεσμὰ φέρων, ποσὶ περιεπάτει.

Ω Ἰουδαίων ἄνοια! ὢ πώρωσις ἐχθρῶν! τίς οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου

ἐγεί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐγείραντα; Ἠλίας πάλαι ἐξανέστησεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Ἀνείκαστε μακρόθυμε ὁ πάντα δι' ἡμᾶς, πράττων ὡς Θεὸς, καὶ πάσχων ὡς ἄνθρωπος, πάντας μετόχους ἡμᾶς ποίησον, τῆς σῆς Βασιλείας, πρεσβείαις τοῦ Λαζάρου.

Δόξα.

Προάναρχε, συνάναρχε, ὁμότιμε Τριὰς, Πάτερ παντοκράτορ, Υἱὲ, Πνεῦμα ἅγιον, Μονὰς ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ σῶζε, πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον γαστέρα σου ἡγίασεν Ἁγνὴ, σάρκα ἐξ αὐτῆς, λαβὼν ὁ ὑπέρθεος, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος, ὁ ἐκ Πατρὸς Λόγος, καὶ σὺν τῷ Πνεύματι Θεός.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἀπέρριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ἔσωσάς με Σωτὴρ, δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμὸν, τῶν ἀνομιῶν μου.» Δίς.

Ἠρώτησας, Ποῦ εἰμι, ὁ πάντα γινώσκων· ἐδάκρυσάς με Σωτὴρ, ὡς ἄνθρωπος φύσει, καὶ ἤγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐφώνησάς με ἐξ ᾅδου, Σωτὴρ κατωτάτου, βοᾷ Λάζαρος, πρὸς σὲ τὸν λύτην τοῦ ᾅδου, καὶ ἤγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐνέδυσάς με Σωτὴρ, τὸ πήλινον σῶμα, καὶ ἔπνευσάς μοι ζωὴν, καὶ εἶδον τὸ φῶς σου, καὶ ἤγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐψύχωσας σὺ, τὴν ἄπνουν μορφὴν τῆς σαρκός μου, συνέσφιγξάς με Σωτὴρ, ὀστέοις καὶ νεύροις, καὶ ἤγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Τὴν παμφάγον διαρρήξας, γαστέρα τοῦ ᾅδου, ἐξήρπασάς με Σωτὴρ, τῇ σῇ δυναστείᾳ, καὶ ἤγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐφόρεσάς μου Σωτὴρ, τὸ φύραμα ὅλον, ἐφύλαξας δὲ ἁγνὴν, τὴν ἄχραντον μήτραν· ἐξ ἧς προῆλθες σαρκωθεὶς, εἷς ὢν τῆς Τριάδος.

Δόξα.

Τριὰς ἁγία, δοξάζω τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ὑμνῶ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον, ἐλέησον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Καὶ νῦν, Θεοτ.

Τὴν ἄχραντόν σου νηδὺν, ὑπέδυ ὁ Λόγος, ἐτήρησε δὲ αὖθις, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἁγνὴν Θεογεννῆτορ· θαῦμα ὄντως παράδοξον!

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, οὐχ ἥψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ ηὐλόγουν λέγοντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Ἐπὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας Σωτὴρ, φιλάνθρωπε, ἵνα δείξῃς πᾶσι τοῖς λαοῖς, ὅτι Θεὸς ὢν, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος ὤφθης, καὶ ἑκὼν ἐδάκρυσας, τύπους ἡμῖν προτιθεὶς, ἐνδιαθέτου στοργῆς.

Ὁ τεταρταῖος Λάζαρος Σωτὴρ, ὡς ἤκουσε, κάτω τῆς φωνῆς σου ἀναστὰς, ἀνύμνησέ σε καὶ γεγηθὼς οὕτως ἐβόα. Σὺ Θεὸς καὶ Κτίστης μου· σὲ προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ, τὸν ἀναστήσαντά με.

Ἐ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Εἰ καὶ δεσμὰ περίκειμαι Σωτὴρ, ὁ Λάζαρος, κάτωθεν ἐβόα Λυτρωτὰ, ἀλλ' οὐδαμῶς, ἐν τῇ γαστρὶ μενῶ τοῦ ᾅδου, ἐὰν μόνον κράξῃς με, Λάζαρε δεῦρο ἔξω· σὺ γάρ μου φῶς καὶ ζωή.

Παρακαλῶ σε Λάζαρε φησίν· Ἀνάστηθι ἔξελθε τῶν κλείθρων μου ταχὺ, ἄπιθι οὖν· καλόν μοι γὰρ ἕνα θρηνῆσαι, πικρῶς ἀφαιρούμενον, παρὰ πάντας οὓς πρὶν, πεινῶν κατέπιον.

Καὶ τί βραδύνεις Λάζαρε φησίν; ὁ φίλος σου, δεῦρο ἔξω κράζει ἑστηκώς· ἔξελθε οὖν, ἵνα κἀγὼ ἄνεσιν λάβω· ἀφ' οὗ γάρ σε ἔφαγον, εἰς ἐμετὸν ἡ τροφὴ, ἀντικατέστη μοι.

Τί οὐκ ἐγείρῃ Λάζαρε ταχύ; ἀνέκραζε, κάτωθι ὁ ᾅδης θρηνῳδῶν· τί οὐκ εὐθὺς, ἐξαναστὰς τρέχεις τῶν ὧδε; ἵνα μὴ καὶ ἄλλους μοι, αἰχμαλωτίσῃ Χριστὸς ἐξαναστήσας σε.

Ἐθαυμαστώθης Δέσποτα Χριστὲ, ἐξαίσια, τότε ἐργασάμενος πολλά· φῶς γὰρ τυφλοῖς, κωφῶν δὲ ὦτα, ἤνοιξας λόγῳ, καὶ τὸν φίλον Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν ὡς Θεὸς, φωνήσας ἤγειρας.

Δόξα.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ᾠδὴν, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα, καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα, εὐθὲς, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ἡ Τριάς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

« Οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον. »

Ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς, τῶν ἁπάντων, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐν Βηθανίᾳ ἐπέστη, ἐγεῖραι τὸν Λάζαρον.

Ὁ τεταρταῖος ὀδωδὼς, καὶ κειρίαις συνειλημμένος, ἥλατο ἔμπνους ὁ ἄπνους, φωνοῦντός σου Κύριε.

Τῶν Ἰουδαίων ὁ λαὸς, ὡς ἑώρα τὸν τεθνεῶτα, τῇ σῇ φωνῇ ἀναστάντα, Χριστὲ διεπρίετο.

Οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, Ἰουδαῖοι, τί ἀπιστεῖτε, τῇ τοῦ Λαζάρου ἐγέρσει; Χριστοῦ τὸ ἐγχείρημα.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Σιὼν, καὶ ὑμνείτω τὸν Ζωοδότην, τὸν ἀναστήσαντα λόγῳ, ἐκ τάφου τὸν Λάζαρον.

Αἱ Στρατιαὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ γένος, τῶν γηγενῶν σε ὕμνησεν, ὅτι Σωτήρ μου, τὸν Λάζαρον ἤγειρας.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τὸ Πνεῦμα δοξολογῶ, καὶ ὑμνῶν ἀσιγήτως βοῶ· Τρισάγιε δόξα σοι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ εὐλογῶ καὶ προσκυνῶ, τὸν τεχθέντα ἐκ τῆς Παρθένου, μὴ χωρισθέντα τοῦ θρόνου, τῆς ἁγίας δόξης σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὑμνείτω τὸ θαῦμα, Βηθανία σὺν ἡμῖν· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐδάκρυσεν ὁ Κτίστης, τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν, νόμῳ φύσεως σαρκός· καὶ Μάρθας τὰ δάκρυα λοιπὸν, καὶ τὸν κλαυθμὸν Μαρίας, εἰς χαρὰν μεταβαλὼν, τὸν νεκρὸν ἐγείρει.

Πιστούμενος Λόγε, τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, ἐκάλεσας τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἤγειρας ὡς Θεὸς, ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς, Θεόν σε, καὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, καὶ ἐγείραντα Ναὸν, τὸν τοῦ σώματός σου.

Συνέσεισας πάλαι, καὶ μοχλοὺς τοὺς σιδηροῦς, ἐφόβησας τὸν ᾅδην τῇ φωνῇ σου, καὶ ἔπτηξε σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ θάνατος εὐθὺς, ὡς εἶδον τὸν Λάζαρον Σωτὴρ, τὸν παρ' αὐτοῖς δεσμώτην, ψυχωθέντα τῇ φωνῇ, καὶ ἐξαναστάντα.

Ἐξέστησαν πάντες, ὡς ἑώρων σε Σωτὴρ, δακρύοντα τὸν Λάζαρον θανέντα, καὶ ἔλεγον οἱ δεινοί· Ἴδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ· εὐθὺς οὖν ἐφώνησας αὐτὸν, καὶ ἀναστὰς ὁ ἄπνους, ἀφῃρεῖτο τὴν φθορὰν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐσείσθησαν πύλαι, συνετρίβησαν μοχλοί, ἐλύθησαν δεσμὰ τοῦ τεθνεῶτος· ὁ Ἅδης δὲ τῇ φωνῇ, τῆς δυνάμεως Χριστοῦ, πικρῶς ἀνεστέναξε, καὶ ἀνεβόα· Οἴμοι! τίς καὶ πόθεν ἡ φωνὴ, ἡ νεκροὺς ζωοῦσα.

Ἀνάστα ἐντεῦθεν, ὑπακούσας τῆς φωνῆς· ὁ φίλος σου γὰρ ἔξω προσφωνεῖ σε· οὗτός ἐστιν, ὁ τὸ πρὶν ἀναστήσας τοὺς νεκρούς. Ἠλίας μὲν ἤγειρε νεκρὸν, καὶ Ἐλισσαῖος ἅμα· ἀλλ' αὐτὸς ἦν δι' αὐτῶν, καὶ λαλῶν καὶ πράττων.

Ὑμνοῦμέν σου Λόγε, τὴν ἀνείκαστον ἰσχύν· ὀστέοις γὰρ καὶ νεύροις τὸν θανέντα, ἤγειρας λόγῳ τῷ σῷ, ὡς τῶν ὅλων πλαστουργὸς, καὶ τοῦτον ἀνέστησας Σωτὴρ, ἐκ τῶν καταχθονίων, ὡς τῆς χήρας τὸν Υἱὸν, τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. Δόξα.

Τριὰς παναγία, Πάτερ ἄναρχε Θεὲ, συνάναρχε Υἱὲ, καὶ θεῖε Λόγε, Παράκλητε ἀγαθὲ, Πνεῦμα ἅγιον Θεοῦ, τὸ ἓν καὶ τρισήλιον φάος, ἡ συμφυὴς οὐσία, εἷς Θεὸς καὶ Κύριος, οἴκτειρον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα ποιήσας ἐν σοφίᾳ Ἰησοῦ, καὶ ὅλον με φορέσας ἐκ Παρθένου, καὶ ὅλος μένων ἀεὶ, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα Χριστὲ, ἐπὶ τὸ ποίμνιόν σου, καταπέμψας ὡς Θεὸς, ἐπισκίασον ἡμᾶς·

Ἰστέον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, οὔτε Ὀκτώηχος, οὔτε Μαρτυρικὸν, οὔτε Θεοτοκίον ψάλλεται.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κύριος, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ΄. Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα Στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα τό, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Κατοικτείρας τῆς Μάρθας, καὶ Μαρίας τὰ δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν λίθον, ἐκ τοῦ τάφου προσέταξας, Χριστὲ ὁ Θεός· ἀνέστησας φωνήσας τὸν νεκρόν, τὴν τοῦ Κόσμου ζωοδότα, δι' αὐτοῦ πιστούμενος Ἀνάστασιν. Δόξα τῇ δυναστείᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου· δόξα τῷ διὰ λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα Στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον, ψάλλομεν δὲ καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, τὰ ἐν ταῖς Κυριακαῖς.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κ. τ. λ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς προγνώσεως, τοὺς περὶ Μάρθαν ἠρώτας, ἐν Βηθανίᾳ παρών, Ποῦ τεθείκατε βοῶν, φίλον τὸν Λάζαρον; ὃν δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νεκρόν, ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου Φιλάνθρωπε καὶ Οἰκτίρμον, ὡς ζωοδότης καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα γίνεται ἀνάγνωσις τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην περὶ Ἑορτῆς Λόγων ξγ΄. καὶ ξδ΄. Εὐαγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰ μὴ μόνον τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν Ν΄. τοὺς ἑπομένους δύο Κανόνας μέχρι τῆς ϛ΄. Ὠδῆς, ἐκεῖθεν δὲ τὰ Τετραῴδια, εἰς Στίχ. ιβ΄.

Ὁ Κανών, ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ Α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.» Δίς.

Λάζαρον τεθνεῶτα, νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέστησας, πλαστουργὸς ὡς ὑπάρχων, καὶ ζωῆς ταμιοῦχος Φιλάνθρωπε.

Λόγῳ τὸν τεταρταῖον, Λάζαρον ἀνέστησας Ἀθάνατε, σκοτεινόμορφον ᾅδου, διαλύσας ἰσχύϊ βασίλειον.

Πᾶσι τῆς ὑπερθέου, γνώρισμα Θεότητος ὑπέδειξας, ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμερον Λάζαρον Δέσποτα.

Σήμερον Βηθανία προανακηρύττει τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει Λαζάρου χορεύουσα.

Ἕτερος Κανών, ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ Α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγών, τὴν σύμπασαν Κτίσιν, καὶ γινώσκων τῶν καρδιῶν, ταμεῖα προλέγεις ὡς Δεσπότης, τοῖς Μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Τὸν ἄνθρωπον φύσει οὐσιωθείς, Χριστὲ ἐκ Παρθένου, τοῦ Λαζάρου σὺ τὴν ταφήν, μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὡς ἄνθρωπος, οὐκ ἀγνοῶν ὡς Θεὸς ὅπου ἔκειτο.

Πιςούμενος Λόγε τὴν σεαυτοῦ, Ἀνάστασιν ὄντως, ὡς ἐξ ὕπνου τὸν προσφιλῆ, ἀνέστησας ἤδη ὀδωδότα, τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ τοῦ μνήματος. Θεοτ.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Καταβασία.

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα. Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.»

Ὠδὴ Γ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.» Δίς.

Δύο προβαλλόμενος, τὰς ἐνεργείας σου ἔδειξας, τῶν οὐσιῶν, Σῶτερ τὴν διπλόην· Θεὸς γὰρ εἶ καὶ ἄνθρωπος.

Ἄβυσσος ὢν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾷς ποῦ τέθειται, ὁ τεθνεώς, μέλλων ἀναστήσειν Ζωοδότα τὸν κείμενον.

Τόπους ἀμειβόμενος, ὡς γεγονὼς βροτὸς πέφηνας, περιγραπτός, ὁ πληρῶν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραπτος.

Λάζαρον ἐξήγειρας, τῷ δεῖξῳ Χριςὲ ῥήματι· κἀμὲ πολλοῖς, πταίσμασι θανέντα ἐξανάστησον δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἐπιστὰς σὺ τῷ τάφῳ, θαυματουργὲ Κύριε, ἐν τῇ Βηθανίᾳ Λαζάρου, τοῦτον ἐδάκρυσας, νόμῳ τῆς φύσεως, πιστοποιῶν σου τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, ἥν περ προσείληφας.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρευδὺς ἔπαυσας, Σῶτερ καὶ τῆς Μάρθας δεικνύων, τὸ αὐτεξούσιον. σὺ γὰρ ἀνάστασις, καὶ σὺ ζωὴ ὥς περ ἔφης, ἀληθείᾳ πέλεις γάρ, καὶ πάντων Κύριος.

Εἰλημμένον κειρίαις, τὸν προσφιλῆ Κύριε, ᾅδου ἐκ νεκάδων καὶ ζόφου, τοῦτον ἀφήρπασας σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου, τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανάτου, διαῤῥήξας κλεῖθρά τε, καὶ τὰ Βασίλεια.

Ἐνοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε, ἣν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε. Καταβασία.

«Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.»

Κάθισμα, ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύουσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν· Κύριε, τέθνηκε Λάζαρος· αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἀγνοῶν τὴν ταφήν, ἠρώτα πρὸς αὐτάς· Ποῦ τεθείκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον· ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Ἕτερον. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Προ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς Ποιητής, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς, ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον, καὶ εἰδὼς ἠρώτας, φησὶ ποῦ τεθείκατε; καὶ τῷ Πατρὶ προσηύξω, δακρύσας ὡς ἄνθρωπος· ὅθεν καὶ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ ᾅδου, ἀνέστησας Κύριε τετραήμερον Λάζαρον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν τολμώντων προσφέρειν τὴν αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

Ὠδὴ Δ΄. Ὁ Εἱρμός.

« **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα. Δίς.

Οὐ συμμάχου δεόμενος, ἀλλ' οἰκονομίαν τελῶν ἀπόρρητον, προσευχόμενος ἀνέστησας, νεκρὸν τετραήμερον Παντοδύναμε.

Ο Πατρὶ συναΐδιος, Λόγος καὶ Θεὸς τὸ πρὶν καθορώμενος, νῦν ὡς ἄνθρωπος προσεύχεται, προσευχὰς ὁ πάντων προσδεχόμενος.

Η φωνή σου κατέλυσε, Σῶτερ τοῦ θανάτου πᾶσαν τὴν δύναμιν· τὰ θεμέλια τοῦ ᾅδου δέ, θεϊκῇ δυνάμει διεκλόνησε. Θεοτ.

Τὴν Παρθένον, ὑμνήσωμεν ὡς μετὰ τὸν τόκον παρθένον μείνασαν, καὶ κυήσασαν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐκ πλάνης Κόσμον λυτρωσάμενον.

Εἱρμὸς ἄλλος. Σύ μου ἰσχύς.

Σὺ ὡς ποιμήν, ἥρπασας Σῶτερ τὸν ἄνθρωπον, τὸν φθαρέντα, ἤδη τετραήμερον, δημιουργὲ, λύκου ἐκ δεινοῦ, ὄντως καὶ παμφάγου, ὡς δυνατός τε καὶ Κύριος, ἐν τούτῳ προδεικνύων, τὴν παγκόσμιον δόξαν, τῆς σῆς νῦν τριημέρου Ἐγέρσεως.

Σὲ τὴν ζωήν, βλέπουσαι αἱ περὶ Μάρθαν Χριστὲ, ἀνεβόων· Εἰ ἧς ὧδε Κύριε, ὁ φωτισμὸς, πάντων καὶ ζωή, ὅλως οὐ τεθνήκει, νεκρὸς οὐκ ὤφθη ὁ Λάζαρος· ζωὴ δὲ τῶν θανέντων, σὺ φιλάνθρωπε πέλων, εἰς χαρὰν μετατρέπεις τὸ πένθος αὐτῶν.

Σὲ τὴν πηγήν, φρίττουσι Κύριε ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύει, ἡ ὑγρὰ ἡ σύμπασα· σὲ πυλωροί, τρέμουσι Χριστὲ ᾅδου δὲ τὰ κλεῖθρα, τῷ κράτει σου διαλύονται, Λαζάρου ἀναστάντος, ἐκ νεκρῶν τῇ φωνῇ σου, παντοδύναμε Σῶτερ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σῴζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία.

«**Σ**ύ μου ἰσχὺς Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε. »

Ὠδὴ Ε΄. Ὁ Εἱρμός.

« **Ἱ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι. »

Επιστὰς τῷ Λαζάρου, μνήματι φιλάνθρωπε, τοῦτον ἐκάλεσας, καὶ ζωὴν παρέσχες, ὡς ζωὴν χρηματίζων ἀθάνατος, τῶν βροτῶν ἁπάντων, οἷα Θεὸς, τὴν ἐσομένην, προθεσπίζων προδήλως Ἀνάςασιν.

Δεδεμένος τοὺς πόδας, Λάζαρος ἐβάδιζε· θαῦμα ἐν θαύμασι! καὶ γὰρ μείζων ὤφθη, τοῦ κωλύοντος ὁ ἐνισχύων Χριστός· οὗ τῷ λόγῳ πάντα δουλοπρεπῶς ὑπηρετοῦσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ δουλεύοντα.

Ο νεκρὸν ὀδωδότα, Λάζαρον ἐγείρας Χριστὲ τετραήμερον, ἐξανάστησόν με, νεκρωθέντα νῦν ἁμαρτήμασι, καὶ τεθέντα λάκκῳ, καὶ σκοτεινῇ σκιᾷ θανάτου· ἀλλὰ ῥῦσαι, καὶ σῶσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Τῷ Πατρὶ νέμων δόξαν, ὥσπερ οὐκ ἀντίθεος, ἦσθα εὐχόμενος, τὸν περιεστῶτα, σὺ πιστούμενος ὄχλον Μακρόθυμε, τὴν εὐχαριστίαν, τῷ σῷ Πατρὶ προσαναφέρων, τῇ κελεύσει ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Ω φωνῆς θεοφθόγγου, θείας τε δυνάμεως, Σῶτερ τοῦ κράτους σου! δι' ἧς ᾅδου πύλας, τοῦ παμφάγου θανάτου συνέτριψας· ἀλλ' ἐξάρπασόν με, ὥσπερ τὸν πρὶν ἐκ τῶν παθῶν μου, τετραήμερον φίλον σου Λάζαρον.

Ικεσίαις Λαζάρου, Μάρθας καὶ Μαρίας τε, ἡμᾶς ἀξίωσον, θεατὰς γενέσθαι, τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους σου Κύριε καὶ τῆς λαμπροφόρου, τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος, Ἀναςάσεως τῆς σῆς φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα. Καταβασία.

« Ἵνα τί με ἀπώσω.

(Ὅρα εἰς τὴν Ε. ᾠδὴν, τὸν Εἱρμόν.

Ἐντεῦθεν ἀρχόμεθα τῶν Τετραῳδίων, ποιοῦντες τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'.

Τετραῴδιον, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ.

Ὠδὴ ϛ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός·

« **Τ**ὸν Ἰωνᾶν, ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατῴκισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκεῖνον διάσωσον. »

Αγάπησε, εἰς Βηθανίαν Κύριε, ἀπήγαγε πρὸς Λάζαρον· καὶ τοῦτον ἤδη ὀδωδότα, ἀνέστησας ὡς Θεὸς, καὶ ἐκ δεσμῶν, τοῦ ᾅδου διέσωσας.

Η Μάρθα μὲν, ἀπεγνώκει Λάζαρον, ὡς ἤδη τετραήμερον· Χριστὸς δὲ τὸν διαφθαρέντα, ἀνέστησεν ὡς Θεὸς, καὶ εἰς ζωὴν μετήγαγε ῥήματι.

Ἕτερον, ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς ὢν ἀληθινὸς, Λαζάρου ἔγνως τὴν κοίμησιν, καὶ ταύτην

τοῖς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς σοῖς προηγόρευσας, πιστούμενος Δέσποτα τῆς Θεότητός σου, τὴν ἀόριστον ἐνέργειαν.

Τῇ σαρκὶ περιγραπτός, ὑπάρχων ὁ ἀπερίγραπτος, εἰς Βηθανίαν ἐλθών, ὡς ἄνθρωπος Δέσποτα, δακρύεις τὸν Λάζαρον· ὡς Θεὸς δὲ θέλων, ἀνιστᾷς τὸν τετραήμερον.

Καταβασία.

«Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωή, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσε λέγων. Ἀδελφοὶ καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γινώσκεις ὡς Κτίστης πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφήν, καὶ θρῆνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὀψώμεθα· ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου,
εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, ἑορτάζομεν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τετραημέρου.

Στίχοι.

Θρηνεῖς Ἰησοῦ· τοῦτο θνητῆς οὐσίας.
Ζωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ἰσχύος.

Ταῖς τοῦ σοῦ φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος Οἰκτίρμων, ἐξανέστησας ὡς Θεὸς τὸν ἐν τάφῳ, καὶ τοῦ ᾅδου λυθεὶς, ὁ Λάζαρος ἐβόα. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξῆλθε κειρίαις δεδεμένος, χάους ᾅδου τε καὶ ζόφου ἀποδράσας, τοῦ Δεσπότου τῷ λόγῳ, ὁ Λάζαρος κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπὶ φίλῳ δακρύσας, τὸ τῆς Μάρθας Οἰκτίρμον, δάκρυον ἔπαυσας, καὶ πάθει ἑκουσίῳ, ἀφεῖλες ἐκ προσώπου, τοῦ λαοῦ σου πᾶν δάκρυον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς ζωῆς ὁ ταμίας, τὸν νεκρὸν ὡς ὑπνοῦντα, Σῶτερ, ἐκάλεσας, καὶ λόγῳ τὴν τοῦ Ἅδου, γαστέρα διαῤῥήξας, ἐξανέστησας ψάλλοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν νεκρὸν ὀδωδότα δεδεμένον κειρίαις, Δέσποτα ἤγειρας, κἀμὲ πεπεδημένον σειραῖς ἁμαρτημάτων, διανάστησον ψάλλοντα· ὁ

τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Καταβ.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες, ἐν Βαβυλῶνί ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

« Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, Εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνουν, καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ὡς Ποιμὴν τὸν ἄρνα κατιχνεύσας, καὶ ἐκ λύκου δεινοῦ ὀλετῆρος, ἁρπάσας ὁ ἐπικρατὴς, φθαρέντα ἐκαινούργεις, βοῶντά σοι· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βροτὸς τὸν τάφον ἐπεζήτεις, τὸν νεκρὸν ὡς Πλάστης ἀναστήσας, προστάγματι Δεσποτικῷ· ὃν Ἅδης κατεπλάγη, βοῶντά σοι· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ἐπιζητεῖς μὲν ὥσπερ θνητὸς, ὡς Θεὸς δὲ, ἀνιστᾷς λόγῳ τὸν τεταρταῖον· ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ εὐγνωμόνως ὡς ὀφειλὴν, τοῦ συγγόνου, ἡ Μαρία Δέσποτα, προσφέρει, μύρον ἀνυμνοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπικαλεῖς μὲν ὥσπερ βροτὸς, τὸν Πατέρα, ὡς Θεὸς δὲ Λάζαρον ἐγείρεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία.

« Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Τὴν Ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν. »

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα, νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι, ἀνεβόων τῷ Λυτρωτῇ· Θεόν σε ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξον ἔγερσιν τὴν σὴν ὦ Σωτήρ μου, νεκρὸν τετραήμερον, ἐκ τοῦ ᾅδου ἐλευθεροῖς τὸν Λάζαρον· ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, καὶ ἀποδεικνύων, ὡς οὐκ ἀντίθεος ἦσθα, προσευχῇ Χριστὲ, αὐτεξουσίως ἐγείρας τὸν τετραήμερον.

Ἐκ τάφου τεταρταῖον, Λάζαρον ἐγείρας, τῆς τριημέρου Χριστέ μου ἐγέρσεως, παναληθέστατον πᾶσι, δεικνύεις μάρτυρα.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις, φθέγγῃ τε Σωτήρ μου, τὴν ἀνθρωπίνην δεικνύς σου ἐνέργειαν· τὴν θεϊκὴν δὲ μηνύων, ἐγείρεις Λάζαρον.

Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτήρ μου, καθ' ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Κατα-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Καταβασία.

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἁγνὴ, σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Εἶτα.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός. ἐκ γ'.

Καὶ τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον, ἐκ β'.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λόγῳ σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, Λάζαρος νῦν ἐξάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας· καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοὶ, σὲ Κραταιὲ γεραίρουσιν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν ᾅδην θανάτῳ σου.

Ἕτερον, ὅμοιον, ἅπαξ.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς, ἤδη σκυλεύει Θάνατε· καὶ ποῦ σου ᾅδου τὸ νῖκος; τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμὸς, νῦν ἐπὶ σὲ μεθίσταται· πάντες κλάδους τῆς νίκης, αὐτῷ ἐπισείωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Στίχος. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ. Ἦχος α'.

Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστὲ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐξ ἁγνῆς Παρθένου παραγέγονας· ὡς μὲν γὰρ βροτὸς, ἐπηρώτας, ποῦ τέθαπται; ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τὸν τετραήμερον.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Λάζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ ᾅδου Χριστὲ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἑνὸς προσφιλοῦς, τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύων, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνοῦντές σου, τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν. Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν, ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. Ὁ αὐτός.

Μάρθα καὶ Μαρία, τῷ Σωτῆρι ἔλεγον· Εἰ ἦς ὧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθνηκε Λάζαρος. Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος.

Τῆς Θεότητός σου Χριστὲ, παρέχων τοῖς Μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὄχλοις ἐταπείνου σεαυτὸν, ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεὸς, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προηγόρευσας· ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτεις ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστὰς, τὸ Θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ. Ἦχος δ'.

Τεταρταῖον ἤγειρας τὸν φίλον σου Χριστὲ, καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον ἔπαυσας, ὑποδεικνύων τοῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἶ ὁ πάντα πληρῶν, θεϊκῇ δυναστείᾳ, αὐτεξουσίῳ θελήματι· ᾧ τὰ Χερου-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὠσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

Ὁ αὐτός.

Μάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα. Ὁ Διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε· πρόσελθε. Ἡ δὲ δρομαία ἐλθοῦσα, ὅπου ἦν ἑστὼς ὁ Κύριος, ἰδοῦσα ἀνεβόησε, πεσοῦσα προσεκύνησε, καὶ τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

ἦχος πλ. δ'.

Λάζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανίᾳ ἤγειρας τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι γέγονε· καὶ στενάξας ὁ ᾅδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα τὸ θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

Στίχος. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ὁ αὐτός.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ᾅδου καλέσας τὸν Λάζαρον. Κἀμὲ φιλάνθρωπε, νεκρὸν τοῖς πάθεσιν, ὡς συμπαθὴς ἐξανάστησον, δέομαι.

Δόξα, ἦχος β'.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ τάφου Χριστὸς φωνήσας ἤγειρε, καὶ φίλον ἐκάλεσε· δοξολογήσωμεν αὐτόν, ὡς ὑπερένδοξον, ὅς ταῖς πρεσβείαις, τοῦ δικαίου Λαζάρου, σώσει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ Γ'. καὶ ϛ'. ᾠδή.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκον. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θαῤῥοῦντες ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. ά.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος. Κοινωνικόν.

Ἐκ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούϊα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ
ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ,
ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα έ. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες αἴροντες, τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὠσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, καὶ Υἱὸς συναΐδιος, ἐπὶ πώλου ἀλόγου ἐμετρίασε σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλθών· ὅθεν παῖδες Ἑβραίων, κλάδους χερσὶ κατέχοντες, εὐφήμουν φωνῇ· Ὠσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, πᾶς ὁ νέος Ἰσραὴλ, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιὼν, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου, ἔρχεταί σοι πρᾳῢς καὶ σώζων, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ πῶλον ὄνου, υἱὸν ὑποζυγίου· ἑόρταζε τὰ τῶν Παίδων, κλάδους χερσὶ κατέχουσα εὐφήμησον· Ὠσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁ αὐτός.

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, ἤγειρας θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἄπνουν Λάζαρον, τὸν φίλον Ἀγαθὲ, ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὀδωδότα· ὅθεν καὶ τῷ πώλῳ ἐπέβης συμβολικῶς, ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος Σωτήρ· Ὅθεν καὶ τὸν αἶνόν σοι προσφέρει, ὁ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νηπίων ἀκάκων, καθορώντων σε Χριστὲ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν, πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Ὁ αὐτός.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὑρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· Ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου κτλ.

(Ὅρα τὸ ά. Στιχηρόν.)

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἴσοδος μεγάλη· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐκάλεσεν Ἰακὼβ τοὺς υἱοὺς

αὐτοῦ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσει ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρός σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβης· ἀναπεσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος, ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἕλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἢ γάλα.

Προφητείας Σοφονίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ. Θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατὸς, σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει· ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. Οὐαί! τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν; Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκά σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπιεσμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σώζων· αὐτὸς πραῢς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἅρματα ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικὸν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεκβολῶν γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ· καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον· ἔπλησα τὸν Ἐφραὶμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιὼν ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ· καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολὶς αὐτοῦ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ, καὶ

πορεύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ· Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ά.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν, λαλεῖν ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, αὐτὸ τοὺς Παῖδας τῶν Ἑβραίων τοὺς ἀπειροκάκους, προτρέπεται κραυγάζειν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ συνάναρχος, καὶ συναΐδιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ πώλου ἀλόγου, ἦλθε σήμερον καθεζόμενος, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ· ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ δέους, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, Παῖδες ἀνευφήμησαν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμέλποντες· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἡ φωνή σου ἠκούσθη Κύριε, εἰς τὰ βάθη τοῦ ᾅδου· ὅθεν καὶ τὸν Λάζαρον, τετραήμερον ἤγειρας· οἱ δὲ Παῖδες τῶν Ἑβραίων ἔκραζον· Ὡσαννὰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Εἰσερχομένου σου Κύριε εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, ἐπὶ πώλου καθήμενος, ἔσπευδες ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, ἵνα πληρώσῃς Νόμον καὶ Προφήτας· οἱ δὲ Παῖδες τῶν Ἑβραίων, τῆς Ἀναστάσεως τὴν νίκην προμηνύοντες, ὑπήντων σοι μετὰ κλάδων καὶ βαΐων λέγοντες· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Δόξα σοι Χριστὲ, τῷ ἐν ὑψίστοις καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ νῦν προσδοκωμένῳ, μετὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ· διὸ εὐφραίνεται Θυγάτηρ Σιὼν, ἀγάλλονται τὰ ἔθνη τῆς γῆς, κλάδους κατέχουσι Παῖδες, χιτῶνας οἱ Μαθηταὶ, καὶ πᾶσα ἡ Οἰκουμένη, ἐδιδάχθη τοῦ βοᾶν σοι· Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος γ'.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ἀνακαλέσασθαι τὸν τεθνεῶτα, τετραήμερον Λάζαρον, καὶ προκηρύξαι τὴν Ἀνάστασιν· ὑπήντησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες, Μάρθα καὶ Μαρία, ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἀναβοῶσαι πρὸς αὐτόν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός· τότε λέγει πρὸς αὐτάς. Οὐ προεῖπον ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται; ὑποδείξατέ μοι, ποῦ τεθείκατε αὐτόν· καὶ ἐβόα πρὸς αὐτὸν, ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, Λάζαρε δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ συνήθεις Εὐχαὶ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιὼν, τέρπου καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεύς σου παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παίδων ἀνυμνούμενος· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ὁ αὐτός.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφήν· καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ Βαΐα, τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννυον αὐτῷ, γινώσκοντες, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης ἐπὶ πώλου, Δαβιτικῶς Ἀγαθέ· καὶ Παῖδές σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς· Ἰουδαῖοι ἐβλασφήμουν παρανόμως· τὸ ἀκάθεκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις Φύλ. 443.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος ά.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δίς.

Ἕτερον, ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἅπαξ.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ ΠΡΩΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἑξάψαλμος, τό, Θεὸς Κύριος, καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ἀνωτέρω Ἀπολυτ. Μετὰ δὲ τὴν ά. Στιχολογίαν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλάδων νοητῶς κεκαθαρμένοι τὰς ψυχάς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστόν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότῃ· Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ὁ εἰς τὸν Κόσμον ἐλθών, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος φιλάνθρωπε, νέος Ἀδὰμ ὡς εὐδόκησας· ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοᾷν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ φίλῳ σου Χριστέ, δάκρυα ῥαίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ

νεκρῶν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θνητόν· ἐν ᾧ συμπάθειαν ἔδειξας φιλανθρώπως· μαθόντα δὲ τὴν σὴν παρουσίαν Σωτὴρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἐξῆλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα Βαΐα, τὸ Ὡσαννά σοι κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἶ, ὅτι τὸν Κόσμον εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Ἕτερον, ἦχος ά.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πώλῳ, καὶ ἔρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατάξαι τοὺς ἐχθροὺς ὡς δυνατός· διὰ τοῦτο καὶ οἱ Παῖδες, μετὰ βαΐων κράζουσι τὸν ὕμνον. Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι Νικητῇ· δόξα σοι τῷ Σωτῆρι Χριστῷ· δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, τὸ παρὸν
Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πώλου, ἐπικαθήσας δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ ἑκούσιον φθάσας, σήμερον ἀκούει, τῶν Παίδων, ἀναβοώντων τὸ Ὡσαννά, τῶν ὄχλων, ἀναφωνούντων Υἱὲ Δαβίδ, σπεῦσον σῶσαι οὓς ἔπλασας, εὐλογημένε Ἰησοῦ· εἰς τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἀνάγνωσιν δὲ ποιοῦμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, περὶ τῆς Ἑορτῆς λόγων ξέ. καὶ ξς'.

Εἶτα τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶν
Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιὼν, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι, ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν Κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ μετὰ, τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθεν εἰς Βηθσφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ἀπέστειλε δύω μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς. Πορεύθητε εἰς τὴν Κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς, λύσαντες, ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ Κύριος χρείαν ἔχει, εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος. Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιὼν, Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πρᾳῢς, ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ Μαθηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὴν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθησεν ἐπάνω

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ, ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβίδ· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ Πόλις, λέγουσα· Τί ἐστιν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον. Οὗτός ἐστιν ὁ Προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας· Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ Ἱερῷ, καὶ λέγοντας· ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβίδ, ἠγανάκτησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ. Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί. Οὐδέποτε ἀνέγνωτε· Ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν· ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ παρόντα. Δόξα Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστός, εἰσέρχεται ἐν πόλει Βηθανίᾳ, ἐν πώλῳ καθήμενος, τὴν ἀλογίαν λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν κάκιστον, πάλαι κεχερσωμένην.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες αἴροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἐν ᾧ δὲ ἀσπάζονται οἱ Ἀδελφοὶ τὸ Εὐαγγέλιον, διανέμει ὁ Ἡγούμενος τὰ Βαΐα. Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, τὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ ς'. ὅτε εἰσὶ δύο, καὶ αὖθις ἔσχατον Καταβασίαι, οἱ αὐτοὶ Εἱρμοί, ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Ὡσαννὰ Χριστός, εὐλογημένος Θεός.»

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

«**Ὤ**φθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, νοτίδος ἄμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης, κυμαινούσης τὰ θεμέλια· τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον λαὸν δὲ ἔσωσας, ᾄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.»

Στόματος, ἐκ νηπίων ἀκάκων, καὶ θηλαζόντων αἶνον, τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλῦσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πάθει Σταυροῦ, τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι Ἀδάμ· διὰ ξύλου ἀναστῆσαι τοῦτον δέ, ᾄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Αἴνεσιν, Ἐκκλησία ὁσίων, τῷ ἐνοικοῦντι Σιών, σοὶ Χριστὲ προσφέρει· ἐν σοὶ δὲ Ἰσραήλ, τῷ ποιητῇ αὐτοῦ, χαίρει· καὶ ὄρη ἔθνη ἀντίτυπα, λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου ἠγαλλιάσαντο, ᾄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Καταβασία. Ὤφθησαν αἱ πηγαί.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

«**Ν**άουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῷ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τρα, Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωή· ἐν ᾧ ἐστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κράζουσα. Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.»

Νεκρὸν τετραήμερον, προστάγματι σῷ, ἐκ νεκάδων σύντρομος, ᾅδης ἀφῆκε Λάζαρον, ἡ ἀνάστασις Χριστέ, σὺ γὰρ καὶ ζωή· ἐν ᾧ ἐστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κράζουσα· Ὡσαννὰ εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Ἄσατε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε, Χριστῷ ἐν Ἱερουσαλήμ· αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ Ἐκκλησία κράζουσα. Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Καταβασία. Νάουσαν ἀκρότομον.

Ἡ Ὑπακοή. ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτῳ, ἀεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διὰ παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Εἶτα ἀναγινώσκομεν, τὸν λόγον τοῦ κυροῦ Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ, ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος, Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου· Προφήτης πάλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ῥηξάτω εὐφροσύνην κραταιὰν ἐπ' ἔλεον, ὄρη καὶ πάντες βουνοί, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω. Χριστὸν αἰνεῖτε ἔθνη, καὶ τούτῳ πάντες λαοί, ἐπαινοῦντες βοᾶτε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰσχὺν ὁ βασιλεύων τῶν αἰώνων Κύριος, ἐνδεδυμένος ἥξει· τῆς τούτου ὡραιότητός τε καὶ δόξης, ἀσύγκριτος ὑπάρχει εὐπρέπεια ἐν Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σπιθαμῇ ὁ μετρήσας Οὐρανόν, δρακὶ δὲ γῆν, Κύριος πάρεστι. Σιὼν γὰρ ἐξελέξατο· ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασιλεύειν, ᾑρετίσατο λαῶν, τῶν ἐν πίστει βοώντων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

«Τὴν Σιὼν ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχύϊ ὕψωσον φωνήν. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.»

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ Θεός, καὶ ἐφορῶν ταπεινά, αὐτὸς ἔρχεται, ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα, θεϊκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσι.

Σιὼν Θεοῦ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἆρον, καὶ ἴδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί· ἰδοὺ γὰρ ἥκασι μακρόθεν προσκυνῆσαι τῷ Βασιλεῖ σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσι.

Καταβασία, Τὴν Σιὼν ἐπ' ὄρους.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἐβόησαν, ἐν εὐφροσύνῃ Δι-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καίων τὰ πνεύματα· Νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καινὴ διατίθεται· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος.

Υπόδεξαι, Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον, καὶ ὁ βαίνων ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς θεασάσθω μέγα· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος.

Λελυμένους σοὺς δεσμίους Σιὼν ἐξαπόστειλον, καὶ ἐκ λάκκου, ἀγνωσίας ἀνύδρου ἐξάγαγε· καὶ ῥαντίσματι, καινουργείσθω λαὸς θείου Αἵματος.

Καταβασία. Ἐβόησαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Κοντάκιον Αὐτόμελον, ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βοώντων σοι. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὁ Οἶκος.

Επειδὴ ᾅδην ἔδησας ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ Κόσμον ἀνέστησας, βαΐοις τὰ νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν κραυγάζοντά σοι σήμερον· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβίδ· οὐκέτι γάρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν, μόνος σταυροῦσαι· οὐκέτι καθ' ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχῃ· ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμέν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Πώλῳ καθήσας ὁ λόγῳ τείνας πόλον.
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργῆ κατὰ θανάτου νίκην, τὴν φαιδράν σου καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

« **Ο** διασώσας ἐν πυρί, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οὓς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.»

Γονυπετοῦντες οἱ λαοί, καὶ σὺν Μαθηταῖς γεγηθότες, μετὰ βαΐων Ὡσαννά, τῷ Υἱῷ Δαβὶδ ἔκραζον· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Η ἀπειρόκακος πληθύς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις, θεοπρεπῶς σε Βασιλεῦ, Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων ἀνύμνησεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ βαΐων σε Χριστέ, κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη, εὐλογημένος ὁ ἐλθών, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἐβόα τε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὠδὴ Η. Ὁ Εἱρμός.

«**Ε**ὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ· πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας,

Κύριος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν· εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.»

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκὼς, ὁ Βασιλεύς σου Σιὼν, ἐπέστη Χριστός· τὴν γὰρ ἀλόγιστον εἰδώλων πλάνην λῦσαι, καὶ τὴν ἀκάθεκτον ὁρμὴν ἀναστεῖλαι, πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Θεός σου, χαῖρε Σιὼν σφόδρα, ἐβασίλευσεν εἰς τοὺς αἰῶνας Χριςός· οὗτος ὡς γέγραπται πραῢς, καὶ σώζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν ἦλθεν, ἐπὶ πώλου, ἵππειον θράσος ὀλέσων ἐχθρῶν, μὴ βοώντων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπανίζεται θείων περιβόλων, τὸ παράνομον συνέδριον ἀπειθῶν· τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπεὶ περ οἶκον, σπήλαιον ἀπειργάσατο ληστῶν, ἐκ καρδίας τὸν Λυτρωτὴν ἀπωσάμενον· ᾧ βοῶμεν Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καταβασία. Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ

Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

« Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτήν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστὸν, μετὰ βαίων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζοντες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἔθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; Γραφεῖς, καὶ Ἱερεῖς, τί κενὰ ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες, ᾧ Παῖδες μετὰ βαίων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Οὗτος ὁ Θεὸς, ᾧ παρόμοιος οὐδεὶς, δικαίαν πᾶσαν ὁδὸν ἐξευρὼν, δέδωκε τῷ ἠγαπημένῳ Ἰσραήλ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συνανεστράφη ὀφθείς· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὀξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότου· ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως, σῶσαι τοὺς κράζοντας. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου Σωτῆρος ἡμῶν.

Καταβασία. Θεὸς Κύριος.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλλόμενον τὸ αὐτὸ καὶ μόνον ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος δ'.

Ο πλεῖστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους, ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐβάσταζον· οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες. Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μέλλοντός σου εἰσιέναι, εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν Κύριε, τὰ κλάδη τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὁρῶντές σε ἐπὶ πώλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐθεώρουν·

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὡροῦν· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου. Δίς.

Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοὶ, καὶ θεάσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλὴμ προσεπιβαίνοντα· γενεὰ Ἰουδαίων, ἄπιστε καὶ μοιχαλὶς, δεῦρο, θέασαι ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παραγενόμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σώφρονα, τὴν νέαν Σιὼν, καὶ ἀποβάλλεται τὴν κατάκριτον συναγωγήν· ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἀμιάντῳ, ἀμίαντοι συνέδραμον εὐφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες μεθ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἑκουσίου Πάθους σου, εἰς πίστωσιν πάντων, προενδειξάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας, καὶ τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ· καὶ εἰς τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐποχούμενος· καὶ παῖδες Ἑβραίων μετὰ κλάδων καὶ βαΐων προϋπήντουν σοι· Διὸ καὶ ἡμεῖς, κλάδους ἐλαιῶν βαστάζοντες καὶ βαΐα, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ. Κύριε, ποῦ θέλεις, ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτούς· Ἀπέλθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην καὶ εὑρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότῃ εἴπατε· Ὁ διδάσκαλος λέγει. Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Λιτὴ γίνεται ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἡ Κατήχησις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον γ΄. Ἦχος ά.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος. σελ. 446.

Καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς. σελ. 450.

Τὸ Τρισάγιον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἴδετε ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀλληλούϊα, ἦχος ά.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Στ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

—o—

Εἰς τὴν τράπεζαν γίνεται παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς· ἐσθίομεν γαρίγθυας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. Ί. καὶ ψάλλομεν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος.

(Ὅρα ταῦτα, εἰς φύλλα 445—446.)

Δόξα.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών.

Καὶ νῦν.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος.

(Ὅρα τὴν αὐτὴν σελ. ὡς ἄνωθεν.)

Εἴσοδος· καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων, ὡς ἐκ θείας Ἑορτῆς εἰς θείαν μεταβάντες Ἑορτήν, πρὸς σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ Παθημάτων, πιστοὶ συνδράμωμεν, τελετὴν σωτήριον· καὶ τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν, πάθος ὑφιστάμενον, κατοπτεύσωμεν ἑκούσιον· αὐτῷ δὲ τὸν ὕμνον, εὐχαριστοῦντες· ἀναμέλψωμεν ἁρμόδιον ἀνακράζοντες· Ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας πηγή, καὶ τῆς σωτηρίας λιμήν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν.

Ἦχος γ'.

Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν, εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· οὗτος Κριτής ἐστιν, ἐνθυμήσεως καὶ ἐννοιῶν καρδίας· μηδεὶς εἰσέλθῃ πειράζων, τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον· ἀλλ' ἐν πρᾳότητι καὶ φόβῳ, Χριστῷ προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν, εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Στίχ. Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἦχος βαρύς.

Συναγωγὴ πονηρὰ καὶ μοιχαλίς, ἡ τῷ ἰδίῳ ἀνδρί, μὴ φυλάξασα πίστιν, τί κατέχεις διαθήκην, ἧς οὐκ ἧς κληρονόμος; τί καυχᾶσαι ἐν Πατρί, τὸν Υἱὸν ἀθετήσασα; τοὺς Προφήτας οὐκ ἐδέξω, τὸν Υἱὸν καταγγείλαντας; κἂν τὰ ἴδια τέκνα αἰσχύνθητι, οὕτω βοῶντα· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβίδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα. Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων.

Καὶ νῦν. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν.

Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε· καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μετὰ τῶν μετανοιῶν, ὡς καὶ ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς Ἑσπέρας.

Ἰστέον, ὅτι τὸ Θεοτόκε Παρθένε, ψάλλεται ἐν ὅλαις ταῖς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς Κυριακαῖς, ὡς καὶ ἐν τῇ παρούσῃ, μετὰ μέλους· ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος, χύμα λέγεται.

Τῌ ΑΥΤῌ ΚΥΡΙΑΚῌ ΕΣΠΕΡΑΣ,

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Ψάλλομεν τὸ ἑπόμενον Τριῴδιον, ποίημα τοῦ κυροῦ Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ συντρίψαντι.

Ἰωσὴφ τὴν σωφροσύνην, μιμησώμεθα πιστοί, γνώμῃ τὸν τιμήσαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων λογικὴν οὐσίαν, πάσῃ φυλακῇ πολιτευσάμενοι, δι' ἀρετῆς πρακτικῆς.

Τῶν καλῶν ἡ ἀπραξία, ὡμοιώθη τῇ συκῇ· ταύτην οὖν ἐκκλίνωμεν, μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τότε, τὴν συναγωγὴν φύλλοις πυκάζουσαν, προϋπογράφουσα.

Τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου ὑπογράφων Ἰωσὴφ, λάκκῳ κατατίθεται, ἀπεμπολεῖται ὑπὸ τῶν συγγόνων, πάντα ὑπομένει ὁ ἀοίδιμος εἰς τύπον ὄντως Χριστοῦ.

Τῆς συκῆς τὴν ἀκαρπίαν, ἐκφυγόντες ἀδελφοὶ, γνῶμεν τὸ ὑπόδειγμα· μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, ὅτε ἐπανάγων ὁ φιλάνθρωπος, ἦλθε πεινῶν ἐπ' αὐτήν.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, ἐπειγόμενος παθεῖν, θέλων συνανέρχεται, τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, πρὸς τὸ ἑκούσιον Πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Κολληθέντες τῷ Κυρίῳ, πάντα σπεύδοντι παθεῖν, ἕτοιμοι γενώμεθα, πρὸς ἐμπαιγμὸν, πρὸς ἐμπτυσμοὺς, πρὸς χλεύην, ὅπως τοῖς ἀχράντοις αὐτοῦ Πάθεσι συνδοξασθῶμεν πιστοί.

Πάθη πάθεσιν ἰᾶται, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν· θέλων γὰρ προσίεται, τῇ καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπίνῃ οὐσίᾳ, τὰ ζωοποιὰ αὐτοῦ παθήματα, ἵνα σωθῶμεν ἡμεῖς.

Δόξα.

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνῶ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μὲν ῥάβδος Μωϋσέως, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν, ξένην μεταποίησιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν ἔσχον· σοῦ δὲ ἡ νηδὺς Θεογεννήτρια, τόκον καινίζει καινόν.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς συκῆς τὸ Ἔγκλημα μή σε προφθάσῃ, ἀλλ' εὐκάρπους σπούδασον, καρδίας αὔλαξι ψυχὴ, τῷ ποιητῇ σου Χριστῷ ἀγαγεῖν ἐν μετανοίᾳ αὐτῷ προσκομίζουσα.

Ὠδὴ Η'. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Σωφροσύνῃ κοσμήσαντες τὸν βίον, καὶ φρονήσει φυλάξαντες τὴν πίστιν, δικαιοσύνης τρόπους πορισώμεθα, ἵνα ἐν ἀνδρίᾳ, συνακολουθοῦντες, Χριστῷ συσταυρωθῶμεν.

Ἄλλην Εὔαν, εὑρὼν τὴν Αἰγυπτίαν, οὐκ ἐκλάπη, πρὸς ἀνοσιουργίαν, ὁ Πατριάρχης Ἰωσήφ· ἀλλ' ἔστηκεν, ὥσπερ τις ἀδάμας, ὑπὸ τῶν παθῶν, μὴ ἁλοὺς τῆς ἁμαρτίας.

Παροδεύων, τοῦ βίου τὰς πορείας, ὁ Σωτήρ μου, ἐπείνασας βουλήσει, τὴν σωτηρίαν πάντων ἐφιέμενος· τοῦτο γὰρ ἐπείνας, τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν ἐκ σοῦ ἀποσφαλέντων.

Ὁ Προπάτωρ, γευσάμενος τοῦ ξύλου, ὡς ἐγνώσθη, γυμνὸς κατῃσχυμένος φύλλα συκῆς λαβὼν περιεζώσατο· τὴν συναγωγὴν γὰρ ἀπογυμνωθεῖσαν, Χριστοῦ προδιετύπου.

Ἑτοιμάζου, ψυχὴ πρὸ τῆς ἐξόδου, εὐτρεπίζου, πρὸς τὸν ἐκεῖθεν βίον· καὶ τῷ Χριςῷ παθεῖν διὰ σὲ σπεύδοντι, ἵνα σὲ δοξάσῃ, σπεῦσον συμπαθεῖν, καὶ θανεῖν καὶ ςαυρωθῆναι.

Πῶς μὴ φρίξῃ, ὁ θάνατος Σωτήρ μου; πῶς μὴ πτήξῃ, ὁ ᾅδης συναντῶν σοι, κατ' εὐδοκίαν πρὸς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὸ Πάθος σπεύδοντι, καὶ ὑπὲρ ἀδίκων, δίκαιον ὁρῶν σε, παίειν ἐληλυθότα;

Τοῦ Λαζάρου, τὴν ἔγερσιν ὁρῶντες, Ἰουδαῖοι, Ἱερεῖς καὶ Λευῖται, συνωμοσίαν φθόνῳ συσκευάσαντες, δόλῳ προδοσίας, τὸν Χριστὸν προὐδίδοσαν, εἰς θάνατον Πιλάτῳ.

Η Ἀμνάς σου καὶ δούλη καὶ Παρθένος, πρὸς τὸ Πάθος, ὁρμῶντά σε ὁρῶσα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ἡμῶν προθέμενον, τὸν καλὸν Ποιμένα, σπλάγχνοις μητρικοῖς, ἐπὶ σοὶ προσωδυνᾶτο. Δόξα.

Ως Μονάδα, τῇ οὐσίᾳ ὑμνῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ κράτος τῆς σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δυσωπεῖ σε, Χριστὲ ἡ Θεοτόκος, ἱκετεύει, τῶν Μαθητῶν ὁ δῆμος. Τὴν σὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, χάρισαι πλουσίως, ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ΄. Ἀλλότριον τῶν Μητέρων.

Αλλότριον, τῶν ἀσέμνων ἡ σωφροσύνη, καὶ ξένον τοῖς δικαίοις ἡ παρανομία· Ἰωσὴφ δὲ ὁ μέγας, ἐξέκλινε τὴν ἁμαρτίαν, καὶ σωφροσύνης ἐχρημάτισεν, Εἰκὼν καὶ τύπος ὄντως Χριστοῦ.

Αλλότριον, τῶν ἀνόμων ἡ εὐνομία, καὶ ξένον τοῖς ἀπίστοις ἡ Θεογνωσία, Ἰουδαῖοι δὲ ταῦτα ἀπώσαντο δι' ἀνομίαν· διὸ καὶ μόνοι ἐκληρώσαντο, καθάπερ ἡ Συκῆ τὴν ἀράν.

Επείνασε, τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν, Ζωῆς ὑπάρχων Ἄρτος, ὁ Χριστὸς καὶ Θεός μου ὡς συκῆν δὲ προφθάσας, τὴν ἄκαρπον Συναγωγήν, φύλλοις κομῶσαν νομικοῖς αὐτὴν ὡς εἶδε κατηράσατο.

Τὴν νομικὴν, ἀκαρπίαν προκατηράσω, ὡς φύλλα ἐξανθοῦσαν, τοῦ γράμματος σκιώδη γνώμην, τοὺς καρποὺς δὲ τῶν ἔργων, οὐκ ἔχουσαν δὲ ἀνομίαν· ἡμᾶς δὲ πάντας τοὺς τῆς χάριτος, υἱοὺς Σωτὴρ εὐλόγησον.

Η ῥάβδος μὲν, Μωϋσέως τὸ πρὶν εἰς ὄφιν, ἡ Ἀαρὼν δὲ ῥάβδος, εἰς χλωρὸν μετεβλήθη, καὶ ἐξήνθησε φύλλα, ἡ ἄκαρπος καὶ ξηρανθεῖσα. Συναγωγὴ δὲ ἡ παράνομος, εἰς ἄκαρπον μετήχθη Συκῆν.

Ετοίμαζε, Ἰουδαία τοὺς Ἱερεῖς σου, εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας, πρὸς Θεοκτονίαν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε πραΰς καὶ ἥσυχος ἐπὶ τὸ Πάθος, Ἀμνὸς ὑπάρχων καὶ Ποιμὴν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Υπόδεξαι, Ἰουδαία τὸν Βασιλέα· ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ Πάθος, ἔρχεται ἑκουσίως, ἵνα πάθῃ καὶ σώσῃ τοὺς κράζοντας ἀκαταπαύστως· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Σταυρῷ σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Μετέστρεψεν, Ἰουδαία τὰς Ἑορτάς σου, εἰς πένθος ὁ Δεσπότης, κατὰ τὴν προφητείαν· Θεοκτόνος γὰρ ὤφθης, τοῦ στρέψαντός ποτε τὴν πέτραν, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς ὕδατα, καὶ λίμνας καθὼς ψάλλει Δαβίδ. Δόξα.

Αλλότριον, τοῖς ἀνόμοις τὸ σὲ δοξάζειν, τὴν ἄναρχον οὐσίαν,

Πατέρα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον Παντοκρατορίαν· δι' ἧς ὁ σύμπας Κόσμος ἥδρασται, τῷ νεύματι τοῦ θείου κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Προσάγομεν εἰς πρεσβείαν τὴν Θεοτόκον· αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, κοινωνοὺς ἡμᾶς ποίησον, Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ τῆς λαμπρότητος ἀξίωσον Σωτὴρ τῆς ἀναστάσεώς σου.

Ἰστέον, ὅτι κατὰ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην Ἑβδομάδα, ἅπαξ πληροῦμεν τὸ Ψαλτήριον καὶ λέγομεν τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα γ'. καὶ εἰς τὴν Τριθέκτην β'. ὁμοίως καὶ τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ· καὶ τελειοῦται τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ· ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ, στιχολογεῖται ὁ ἄμωμος.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους εἰς ἦχον πλ. δ'. τὸ, Ἀλληλούϊα· εἶθ' οὕτω, τὸ παρὸν Τροπάριον, μετὰ μέλους καὶ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῇς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ γ'.)

Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ Ψαλτήριον, μετὰ τῶν μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὴν ά. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ Πάθη τὰ σεπτὰ, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικὰ, ἀνατέλλει τῷ Κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα ὅμοιον.

Αὁρατε Κριτὰ, ἐν σαρκὶ πῶς ὡράθης, καὶ ἔρχῃ ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι, ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου; Ὅθεν αἴνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε, συμφώνως προσφέρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου τὰς ἀπαρχὰς ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, ὑπαντήσωμεν ᾄσμασιν· ὁ γὰρ Κτίστης ἔρχεται, σταυρὸν καταδέξασθαι, ἐτασμοὺς καὶ μάστιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου, ῥαπισθεὶς ἐπὶ κόρρης, πάντα προ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

προσίεται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίςει, τὰ ἄχραντα Πάθη σου.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι· καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς.

Μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὸ ἑπόμενον Τριῴδιον, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ὕστερον δὲ πάλιν, Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῇ Δευτέρᾳ.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ Α'. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

« Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξηράναντι καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. »

Ἡ ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάβασις, ὅπερ Χριστὸς αὐτός ἐστι, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἁρπαγμὸν, εἶναι ἡγησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δοῦλον, δεικνύει τοῖς Μαθηταῖς· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφὴν ὁ Πλαστουργὸς, ἑκὼν περίκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, θεῖναι ἐμήν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθὴς Θεότητι.

Καταβασία. Τῷ τὴν ἄβατον.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.
Ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ Ἰακὼβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσὴφ τὴν στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἅρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προθήσωμεν ὀδυρμὸν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακὼβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσὴφ τὸν ἀοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτου παντὸς κυριεύσαντα· ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου
εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς.

Στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ.

Σώφρων Ἰωσὴφ, δίκαιος κράτωρ ὤφθη,
Καὶ σιτοδότης· ὢ καλῶν θημωνία!

Ἕτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν Συκῆν.

Τὴν Συναγωγὴν, συκῆν Χριςὸς Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,
Ἀρᾷ ξηραίνει· ἧς φύγωμεν τὸ πάθος.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσὴφ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ τραφὲν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. Ἀειζώου δὲ ἐκμαραν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Υμᾶς μου τότε Μαθητὰς, πάντες γνώσονται εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς τηρήσετε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς Πάθος μολών. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι· καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, ἀνυψώθητε· καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κράτος ὁμογενῶν· οὐ κλῆρος γὰρ ἐμὸς, τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος. Ὁ οὖν πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θέλων, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος· Καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν.

Καταβασία. Ἔφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«**Ε**μεγάλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων· ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ, σὲ μεγαλύνομεν.»

Ρύπον πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι, ἐπάξιον τῆς θείας Βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις προέφης, ἡ πάντων σοφία, ἐν ᾗ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Αφορῶντες εἰς ἐμὲ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ Μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλὰ, ἀλλὰ συναπάχθητε τοῖς ταπεινοῖς· ἐμὸν ὅπερ πίνω, πίετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.

Καταβασία. Ἐμεγάλυνας Χριστέ.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον, ψαλλόμενον ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, ἦχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (Ἐκ τρίτου.)

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες αὐτά, ἦχος α'.

Ερχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἑκούσιον Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτὸν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς· ἵνα καὶ συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ· Οὐκ ἔτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλὴμ διὰ τοῦ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν· καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Φθάσαντες πιστοὶ, τὸ Σωτήριον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν

ἄφατον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἄφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν· ὅπως τῇ αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. ά.

Κύριε ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς ἰδίους στηρίζων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς· Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν πάλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα οὐ γέγραπται, εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν· ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἁμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἳ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν· ὅμως θαρσεῖτε· τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι, εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἶτα, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός· τὸ, Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, κτλ. Ὁ Ἱερεὺς τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν· καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. ά.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόῤῥητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκοῦσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ᾐτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς φίλοις σου· ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἁμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν· Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου. ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων Μαθητὰς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν, τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θέλων ὑπάρχω· ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος· καὶ γὰρ ἐλήλυθα αὐτὸς, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βοώντων μοι, Δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ. ἦχος πλ. δ'.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοὶ, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν, εὑρὼν ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ· ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἁμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ᾐσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ἐλέησον ἡμᾶς·

Εἶτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἐν τῷ Ναῷ ἑστῶτες τῆς δόξης σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς· ὁ ὢν εὐλογητός. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ· καὶ ποιοῦμεν Μετα-

νοίας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νοίας τὰς γ'. μεγάλας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ιβ'. καὶ ἀπόλυσις.

—o—

Ἰστέον, ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι, ἡ Τριθέκτη ὥρα μόνον στιχολογεῖται· ἡ Πρώτη δὲ καὶ ἡ Ἐννάτη οὐ στιχολογοῦνται, ἀλλὰ μόνον ψάλλονται τρίψαλμοι. Ἀναγινώσκεται δὲ καὶ τὸ Τετραευαγγέλιον σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πληροῦται τῇ Τετάρτῃ.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Ὡρῶν, εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Εν ψυχῇ συντετριμμένῃ, προσπίπτομέν σοι, καὶ δεόμεθά σου Σωτὴρ τοῦ Κόσμου· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν μετανοούντων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλ. ρκέ.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών.

Στίχ. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Εγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Χοβάρ· καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδον ὅρασιν Θεοῦ, πέμπτῃ τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ, υἱὸν Βουζεί, τὸν Ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαῖρον ἤρχετο ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλῳ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἠλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων. Καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς· καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνί· καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὄρθια, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες ὡς ἐξαστράπτων χαλκός, καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν· καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν τῶν τεσσάρων, ἐχόμεναι ἑτέρα τῆς ἑτέρας· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου καὶ πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς τέσσαρσι· καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν. Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν ἦ τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀνὰ μέσον τῶν ζώων·

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπὴ, καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον, καὶ ἀνέκαμπτον ὡςεῖδος τοῦ Βεζέκ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν, ὡς εἶδος θαρσεῖς, καὶ ὁμοίωμα καὶ τὸ ποίημα αὐτῶν ἐν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ. Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν· καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· Καὶ εἶδον αὐτά· καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι. Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο καὶ οἱ τροχοί. Οὗ ἂν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ ἦν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι· ἐπορεύοντο τὰ ζῶα, καὶ οἱ τροχοὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς· διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

Προκείμενον ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. ρκς'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Στίχ. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

ΤΗ͂Ι ΑΓΙΑ͂Ι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ͂Ι ΔΕΥΤΕΡΑ͂Ι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, ἡ συνήθης Στιχολογία τῶν, Πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τοὺς Αἴνους ὡς ἐφεξῆς Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος.
Φθάσαντες πιστοί.
Κύριε, ἐρχόμενος.
Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον.
Κύριε, τὰ τελεώτατα.
Τῆς ξηρανθείσης συκῆς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δευτέραν Εὔαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Εἴσοδος, μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα

Ἑσπέρας Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ρκζ'.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχος. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον, ἅμα Ἰακὼβ τῷ Πατρὶ αὐτῶν· ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσήλθοσαν· Ῥουβὴμ, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὶν, Δὰν, καὶ Νεφθαλεὶμ, Γὰδ, καὶ Ἀσήρ· Ἰωσὴφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ ψυχαὶ, αἱ ἐξελθοῦσαι ἐκ μηροῦ Ἰακὼβ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσὴφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆ αὐτούς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· Ἰδοὺ, τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· δεῦτε οὖν, κατασοφισώμεθα αὐτοὺς, μήποτε πληθυνθῇ·

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ ἡνίκα ἂν ἡμῖν συμβῇ πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις· καὶ ᾠκοδόμησαν πόλεις ὀχυρὰς τῷ Φαραώ, τήν τε Πειθώ, Ῥαμεσσῆ, καὶ τὴν Ὤν, ἥ ἐστιν Ἡλιούπολις. Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἴσχυον σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ· καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφόρα, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά· καὶ εἶπεν αὐταῖς· Ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὦσι πρὸς τὸ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἀποκτείνατε αὐτό· ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα. Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας καὶ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενας; Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραώ· Οὐχ ὡς αἱ γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαίας, καὶ ἔτικτον. Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαίαις· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαός, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Ψαλμ. ρκή. Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄνθρωπός τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰώβ· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτά, καὶ θυγατέρες τρεῖς· καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλιαι, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποίουν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτούς, ἀνιστάμενος τῷ πρωΐ, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἕνα περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ἔλεγε γὰρ Ἰώβ· Μήποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν; Οὕτως οὖν ἐποίει Ἰὼβ

πάσας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδού, ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, παραστῆναι ἔναντι τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Διάβολος τῷ Κυρίῳ, εἶπε· Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' Οὐρανὸν πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ θεράποντός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμοιος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνθρωπος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; Ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον Κυρίου· Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ σέβεται τὸν Θεόν; οὐχὶ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἅψαι πάντων, ὧν ἔχει· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σου εὐλογήσει σε. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἰδού, πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἅψῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Εἶτα τό, Κατευθυνθήτω· καὶ μετὰ τοῦτο τό, Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἡ αὐτὴ ἀκολουθία τοῦ τε Ὄρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, καὶ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, ἀπαραλλάκτως ὡς σήμερον. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς τρισὶν ἡμέραις ἐσθίομεν ξηροφαγίαν.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριῴδιον, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ β'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.» Δίς.

Συνέλθωμεν, τῷ Χριστῷ πρὸς τὸ ὄρος, τῶν Ἐλαιῶν μυστικῶς, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον, ταπεινή μου καρδία, τίς ἡ τοῦ μύλωνος παραβολή, ἣν προεῖπε Χριστός, καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἑτοίμαζε, σεαυτὴν ὦ ψυχή μου, πρὸς τὴν σὴν ἔξοδον· ἡ παρουσία ἐγγίζει, τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ. Θεοτ.

Ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη Πανύμνητε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἱρμὸς ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

«Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, ὁ πρὶν γενέσθαι τὸ πᾶν, καὶ πρὸ τοῦ στῆναι τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν, γινώσκων τὰ πάντα, ὡς ὅλος ὢν ἐν Πατρί, καὶ ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.»

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι Θεός, ὁ πάλαι τὸν Ἰσραήλ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θαλάσσῃ διαγαγὼν, καὶ σώσας καὶ θρέψας, καὶ ἐκ δουλείας αὐτὸν ἐλευθερώσας Φαραώ.

Λόγῳ συνέστησα, τὸν Οὐρανὸν ἅμα τῇ γῇ· συνήμην γὰρ τῷ Πατρί· καὶ διὰ λόγου φέρω, τόδε τὸ πᾶν, ὡς Λόγος σοφία καὶ δύναμις καὶ εἰκὼν καὶ συνεργὸς, καὶ ἰσουργός.

Τίς χρόνους ἔθετο; τίς ὁ αἰῶνας συντηρῶν; τίς ὁ τὸ πᾶν ὁρίζων καὶ συγκινῶν; εἰμὴ ὁ ἀνάρχως συνὼν ἀεὶ τῷ Πατρὶ, ὥσπερ ἀκτὶς ἐν τῷ φωτί;

Ὢ τῆς ἀμέτρου σου, φιλανθρωπίας Ἰησοῦ! ἐγνώρισας γὰρ ἡμῖν, τῆς συντελείας ἄνωθεν τὸν καιρὸν, καλύψας τὴν ὥραν· τρανώσας δὲ τηλαυγῶς, τὰ ὑποδείγματα αὐτῆς.

Πάντα ἐπίστασαι, πάντα γινώσκεις Ἰησοῦ, ὡς ἔχων ὅλον ἐν σοὶ, τὸ πατρικὸν ἀξίωμα θεϊκῶς, καὶ ὅλον τὸ Πνεῦμα, ἐμφύτως φέρων ἐν σοὶ, τὸ συναΐδιον Πατρί.

Δέσποτα Κύριε, ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς, ἀξίωσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἱερᾶς ἐκείνης τότε φωνῆς, ἀκοῦσαι καλούσης, τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Πατρὸς, εἰς βασιλείαν Οὐρανῶν.

Δόξα.

Ἄναρχε ἄκτιστε, Τριὰς, ἀμέριστε Μονὰς, ἡ τρία οὖσα καὶ ἓν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, εἷς ὁ Θεὸς, προσδέχου τὸν ὕμνον, ἐκ τῶν πηλίνων γλωσσῶν, ὡς ἐκ σωμάτων φλογερῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σκήνωμα ἅγιον, ὤφθης Παρθένε τοῦ Θεοῦ· ἐν σοὶ γὰρ τῶν Οὐρανῶν ὁ Βασιλεὺς, οἰκήσας σωματικῶς, προῆλθεν ὡραῖος, τὸν ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ, ἀναμορφώσας θεϊκῶς·

Κάθισμα, ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίᾳ κινούμενος Χριστὲ, ἑκουσίως προέρχῃ τοῦ παθεῖν εὐεργέτα, θέλων τῶν παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἐν τῷ ᾅδῃ κατακρίσεως· διό σου τὰ τίμια ἀνυμνοῦμεν Παθήματα, καὶ δοξάζομεν Σωτὴρ, τὴν ἄκραν σου πάντες συγκατάβασιν.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοὶ, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.» Δίς.

Πάντως ἤκουσας ψυχὴ, πῶς ὁ Χριστὸς τοῖς θείοις Μαθηταῖς αὐτοῦ, προανεφώνει λέγων τὴν συντέλειαν· σὺ δὲ γνοῦσα τὸ τέλος, ἑτοιμάζου λοιπόν· καιρὸς ἐξόδου ἥκει.

Ἔγνως ἄγονε ψυχὴ, τοῦ πονηροῦ οἰκέτου τὸ ὑπόδειγμα· φοβοῦ καὶ μὴ ἀμέλει τοῦ χαρίσματος, οὗ ἐδέξω, οὐχ' ἵνα κατακρύψῃς εἰς γῆν, ἀλλ' ἵνα ἐμπορεύσῃ.

Φαιδρυνέσθω ἡ λαμπὰς, ὑπερεχχείσθω ταύτης καὶ τὸ ἔλαιον, ὡς ταῖς Παρθένοις τότε ἡ συμπάθεια· ἵνα εὕρῃς ψυχή μου, τὸν νυμφῶνα τότε, Χριστοῦ ἀνεῳγμένον.

Ἐν Σαββάτῳ τὴν φυγὴν, καὶ ἐν χειμῶνι λέγων ὁ Διδάσκαλος, τὴν τῆς ἑβδόμης ζάλην προαινίττεται, τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἐν ᾧ ὥσπερ χειμὼν, τὸ τέλος ἐπανήξει.

Ὥσπερ τάχος ἀστραπῆς διερχομέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χομένης, οὕτω τότε ἔσεσθαι τὴν φοβερὰν ἐκείνην τοῦ Δεσπότου σου, παρουσίαν ψυχή μου, ἤκουσας· ἑτοίμη, λοιπὸν γενέσθαι σπεῦσον.

Ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτὴς ἐν χιλιάσι τότε, μυριάσι τε ἀγγελικῶν ταγμάτων, καὶ Δυνάμεων, ποῖος φόβος ψυχή μου; ποῖος τρόμος οἴμοι! γυμνῶν ἑστώτων πάντων;

Δόξα.

Εἷς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἱότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεός, τῆς Θεοτόκου δέχου τὴν εὐχὴν ἡμῶν· ἀντικατάπεμψον δὲ τὰ ἐλέη σου, ἐπὶ πάντας πλουσίως, καὶ τὴν σὴν παράσχου, εἰρήνην τῷ λαῷ σου.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν. »

Ἤκουσας ψυχή, τοῦ Κριτοῦ προαναφωνοῦντος, καὶ διδάσκοντός τε, τῆς συντελείας τὸν χρόνον· ἑτοίμαζε τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἔργα, μήπως ὡς ἀδόκιμος, Θεοῦ ἐκριφῇς.

Ἀπὸ τῆς συκῆς, ὦ ψυχή, διδάσκου τὸ τέλος· ὅταν ἁπαλώσῃ τὰ φύλλα, καὶ ἐκφύῃ τοὺς κλάδους, θέρους ὥρα λοιπόν· καὶ σὺ ὅταν ταῦτα ἴδῃς γνῶθι ὅτι ἐπὶ θύραις ἐστίν.

Τίς ἐκτός σου ἄλλος, τὸν σὸν γινώσκει Πατέρα; ἢ τίς πλὴν σοῦ οἶδε, τὴν ὥραν ἢ τὴν ἡμέραν; παρὰ σοὶ γὰρ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας, πάντες ἐνυπάρχουσι Χριστὲ ὁ Θεός.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, τῶν τε θρόνων τεθέντων, πράξεις διελέγχονται, γυμνῶν ἑστώτων πάντων, οὐ μαρτύρων, οὐ κατηγόρων παρόντων· τετραχηλισμένα γὰρ τὰ πάντα Θεῷ.

Ἔρχεται ὁ πάντων Κριτής, ἀχθῆναι εἰς κρίσιν, ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῶν Χερουβὶμ ἐφεδρεύων, ὡς ὑπεύθυνος παραστῆναι Πιλάτῳ, καὶ πάντα παθεῖν, ἵνα σωθῇ ὁ Ἀδάμ.

Ἤγγικε τὸ Πάσχα, ἡμῶν τὸ μέγα καὶ θεῖον· μετὰ δύο γὰρ ὁ Χριστός, προδιδάσκει ἡμέρας, τὴν τοῦ Πάθους προδιαγράφων ἡμέραν ἐν ᾗ τῷ Πατρὶ θῦμα προσάγεται.

Παρὰ τῷ Σταυρῷ σου, Σωτὴρ ἑστῶσα ἡ Μήτηρ, καὶ τὴν ἄδικόν σου σφαγήν, καθορῶσα ἐβόα. Οἴμοι Τέκνον ἐμόν, τὸ ἄδυτον φέγγος, λάμψον πᾶσιν Ἥλιε τῆς δόξης τὸ φῶς.

Δόξα.

Ὢ Μονὰς ἁγία, Τριὰς ἡ μία Θεότης, καὶ Τριὰς Μονὰς ὁ Θεός, τρισυπόστατε φύσις, ἡ ὁμότιμος καὶ ἀμέριστος δόξα, ῥῦσαι τῶν κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου τὴν Μητέρα, τὴν σὴν Χριστὲ εἰς πρεσβείαν, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς, εἰρηνεύσῃς τὸν Κόσμον, καὶ κρατύνῃς τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα, καὶ τὰς Ἐκκλησίας σου συνάψῃς εἰς ἕν.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀποδείπνου.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΤΡΙΤΗι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα μετὰ μέλους· ὁμοίως καὶ τὸ, Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος. Φύλ. 457.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου Παρθένοι, ἕτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεὸς, πᾶσι παρέχει τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Βουλευτήριον Σωτὴρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ γραμματεῖς φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς· Τί μοι φησὶ παρέχετε, κἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὴν γ'. Στιχολ. Κάθισ. ἕτερον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενὴς, κινεῖται βουλεύεται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὑρίσκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄχραντον Πάθος σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον.

Ὁ Ν'. καὶ μετὰ τοῦτον, Συναπτὴ μικρά· εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ. Ὁ Οἶκος.

Τί ῥαθυμεῖς ἀθλία ψυχή μου; τί φαντάζῃ ἀκαίρως μερίμνας ἀνωφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπάρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα· ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνηψον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτήρ μου· μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἄκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνος Χριστὲ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσαν· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῶν

δέκα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, μνείαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Τρίτη μεγίστη Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

Ἀλλ' ὦ Νυμφίε Χριστὲ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων, καὶ τῇ ἐκλεκτῇ σου σύνταξον ποίμνῃ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ παρὸν Διῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτῃ τε

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ Η'. ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

«Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὡμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ῥαθυμίαν, ἄποθεν ἡμῶν, βαλλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω, τὸ κοινωνικὸν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.»

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθὸς, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἡ γὰρ ὥρα ἥξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδὼν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἦχ. γ'.

Τὸν Νυμφῶνά σου βλέπω. Φύλ. 459.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα δύο Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος ά.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτὼν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β'.

Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστὲ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὡμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος· τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δέσποτα· ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σὸν, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ· κατάγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότῃ· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολλαπλασιάσωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον· ὁ μὲν σοφίαν κομιζέτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω· κοινωνείτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμυήτῳ· καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολλαπλασιάσομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν· αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ, Ἰησοῦ διακρίσεως, μή με Ποιμὴν ἀγαθὲ διαχωρίσῃς· ὁδοὺς δεξιὰς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δὲ εἰσιν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἁμαρτίᾳ συναπολέσῃς, ἀλλὰ τῆς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἑστίασιν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος βαρύς.

Ἰδού σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχή μου· φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον· ἵνα στῇς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς· Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου· Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἶτα τό, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας ὡς καὶ χθές. Εἰς τὴν Τριθέκτην.

Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος α'.

Τοῖς ἀμέτρως πταίουσι, πλουσίως συγχώρησον Σωτήρ· ἀξίωσον ἡμᾶς, ἀκατακρίτως προσκυνῆσαί σου τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, μόνε πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ρκθ'.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολὺ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῷα ἐπορεύοντο καὶ οἱ τροχοί. καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτά, ἑστήκεισαν, καὶ ἐν

τῷ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξῄροντο σὺν αὐτοῖς καὶ οἱ τροχοί, διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων, ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν· καὶ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύω συνεζευγμέναι, καὶ ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν, ἐν τῷ πτερύσσεσθαι αὐτά, ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν Θεοῦ Σαδδαὶ ἱκανοῦ, ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· φωνὴ τοῦ λόγου, ὡς φωνὴ παρεμβολῆς· καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτά, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος, τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· Ἐν τῷ ἑστάναι αὐτά, ἀνίεντο αἱ πτέρυγες αὐτῶν· καὶ ὑπεράνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου, ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν· Καὶ εἶδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου, ὡς ὅρασιν πυρὸς ἔσωθεν αὐτοῦ κύκλῳ, ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω· καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος ἕως κάτω, εἶδον ὅρασιν πυρός, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλῳ· ὡς ὅρασις τόξου, ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέρᾳ ὑετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν. Αὕτη ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλ. ρλ'.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΤΡΙΤΗι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τά, Πρὸς Κύριον, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ εἰς τοὺς Αἴνους, ὡς ἐφεξῆς, Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι.

Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμίᾳ.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὡραῖος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος βαρύς.

Ἰδού σοι τὸ τάλαντον.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ μετὰ τό, Φῶς ἱλαρόν, τὰ ἀναγνώσματα.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ρλα'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Στίχος. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ, καὶ πάσης τῆς πρᾳότητος αὐτοῦ.

Τῆς ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραώ, λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. Καὶ ἰδοῦσα θίβην ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δέ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραώ, καὶ ἔφη· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ. Θέλεις

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Πορεύου· ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραώ. Καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον, ἦχος δ΄. Ψαλ. ρλβ΄.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν; ἢ τί τερπνόν; ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχος. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰὼβ, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἤσθιον καὶ ἔπινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰὼβ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἠροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν· καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες, ᾐχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαίρας· σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰὼβ, καὶ εἶπε· Πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως· καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰὼβ, καὶ λέγει αὐτῷ· Οἱ ἱππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἀρχὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ᾐχμαλώτευσαν αὐτὰς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι. Ἔτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰὼβ, λέγων· Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξ αἴφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ ἥψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδία σου, καὶ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰὼβ, ἀναστὰς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ πεσὼν χαμαὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ ἔναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ Θεῷ.

Καὶ μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, τὸ,

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εἶπεν ὁ Κύριος· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΤΡΙΤΗι

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

« Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. »

Συντελείας ὁ καιρὸς, ἐπιστρέψωμεν λοιπὸν, Χριστὸς διδάσκει· ἥξει γὰρ ἐν ῥιπῇ, ἥξει οὐ χρονιεῖ, κρῖναι τὸν κόσμον αὐτοῦ.

Τὸ ἀθρόον τῆς αὐτοῦ, παρουσίας ὁ Χριςὸς, δηλῶν εἰρήκει, τὴν τοῦ Νῶε ποτε, ἀπροσδόκητον φθορὰν, ἐπενεχθεῖσαν τῇ γῇ.

Ἠνεῴχθη ὁ νυμφὼν, ηὐτρεπίσθη σὺν αὐτῷ, ὁ θεῖος γάμος, ὁ Νυμφίος ἐγγὺς, προσκαλούμενος ἡμᾶς· ἑτοιμασθῶμεν λοιπόν.

Ἡ τοῦ Σίμωνος σκηνὴ, τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐχώρησέ σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς, μύρῳ σε ἤλειψεν.

Εὐωδίας μυσικῆς, πληρουμένη ἡ γυνὴ, τῆς πρὶν ἐῤῥύσθη, δυσωδίας Σωτὴρ, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν· μύρον γὰρ βρύεις ζωῆς.

Ἐπουράνιος τροφὴ, τῶν πεινώντων ἡ ζωὴ, αὐτὸς ὑπάρχων, εἱστιάθης Χριστὲ, τοῖς ἀνθρώποις προδεικνὺς, σὴν συγκατάβασιν.

Ὁ ἀγνώμων μαθητὴς, ἀθετήσας σε Χριστὲ, τὴν σπεῖραν ὅλην, τῶν ἀνόμων λαῶν, συνεκίνει κατὰ σοῦ, εἰς προδοσίαν τραπείς.

Δόξα.

Σὺν Πατρί σε τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ οὐσίᾳ ἑνῶν·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσά σε Ἀμνὰς, τὸν Ποιμένα καὶ Ἀμνὸν, ἀεὶ πρεσβεύει, Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, τῶν πιστευόντων εἰς σέ.

Κάθισμα, ἦχος ά. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἰδοὺ τὸ πονηρὸν, βουλευτήριον ὄντως, συνῆκται δυσμενῶς, ὡς κριτὸν κατακρῖναι, τὸν ἄνω καθεζόμενον, ὡς Κριτὴν πάντων Κύριον· νῦν ἀθροίζεται, σὺν τῷ Πιλάτῳ Ἡρώδης, Ἄννας, ἅμα τε, καὶ Καϊάφας ἐτάσαι, τὸν μόνον Μακρόθυμον.

Ὠδὴ Η΄. Ὁ Εἱρμός.

« Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. » Δίς.

Οὐκ ἀγνοῶν τὸν καιρὸν, τῆς ἡμῶν συντελείας, ὁ κρατῶν τοὺς αἰῶνας, τὴν ἡμέραν ἀγνοεῖν, προέφησεν ἐκείνην, ἀλλ' ὅρους πᾶσι τιθεὶς, πρὸς μετριοφροσύνην.

Ὅταν καθήσῃς Κριτὴς, ἀφορίζων ὡς εἶπας, ὁ Ποιμὴν τῶν προβάτων, τὰ ἐρίφια Σωτὴρ, τῆς ςάσεως ἐκείνης, μὴ ὑστερήσῃς ἡμᾶς, τῆς θείας δεξιᾶς σου.

Σὺ εἶ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων, ὡς Ἀμνὸς καὶ Θυσία, καὶ πταισμάτων ἱλασμὸς, καὶ

σοῦ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σοῦ τὰ θεῖα Πάθη, ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύλωνι ἔοικέ σοι, καὶ ἀγρῷ καὶ οἰκίᾳ, πᾶς ὁ βίος ψυχή μου· διὸ κτῆσαι εἰς Θεὸν, ἑτοίμην τὴν καρδίαν, ἵνα μηδὲν τῇ φθορᾷ, τῆς σαρκὸς καταλίπῃς.

Οὐ Φαρισαῖος Σωτὴρ, οὐ τῷ Σίμωνι μόνῳ, κατηξίωσας ἅμα, εἰς ἑστίαν ἐλθεῖν· ἀλλ' ἤδη καὶ τελῶναι, ὁμοῦ καὶ πόρναι, τὴν σὴν, ἀντλοῦσιν εὐσπλαγχνίαν.

Φιλαργυρίας ἐρῶν, ὁ προδότης Ἰούδας, κενωθέντος τοῦ μύρου, ἐμελέτησε λοιπὸν, τὴν πρᾶσιν τοῦ Δεσπότου, καὶ πρὸς ἀνόμους ἐλθὼν, τὴν τιμὴν συνεφώνει.

Ὢ μακαρίων χειρῶν, ὢ τριχῶν καὶ χειλέων, τῶν τῆς σώφρονος πόρνης! αἷς ἐπέχεε Σωτὴρ, τὸ μύρον πρὸς σοὺς πόδας, ἐκμασσομένη αὐτοὺς, πυκνῶς καταφιλοῦσα.

Ἀνακειμένῳ Γυνὴ, ἐπιστᾶσά σοι Λόγε, πρὸς τοὺς πόδας θρηνοῦσα, τὸ ἀλάβαστρον Σωτὴρ, τοῦ μύρου κατεκένου, ἐπὶ τὴν σὴν κεφαλὴν, τοῦ ἀθανάτου μύρου.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ, δοξάζομεν βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ νῦν.

Ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ, τῆς ἀχράντου Μητρός σου, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, τὰ ἐλέη σου ἡμῖν, κατάπεμψον πλουσίως, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν σὴν, παράσχου τῷ λαῷ σου.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«Τὴν ὑπερφυῶς σαρκὶ, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, τὴν μόνην Θεοτόκον, μεγαλύνομεν πιστῶς. Δίς.

Ἐργασίας ὁ καιρὸς, σωτηρίας ὁ σκοπὸς, τὸ τάλαντον λαβοῦσα, τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα, ψυχή μου ἐμπορεύου, τὴν αἰώνιον ζωήν.

Ὡς λαμπάδας φωτεινὰς, κοσμηθέντες τὰς ψυχὰς, τῷ Νυμφίῳ χωροῦντι, πρὸς τὸν ἄφθαρτον γάμον, πρὸ τοῦ τὴν θύραν κλεῖσαι, συνεισέλθωμεν αὐτῷ.

Δεῖξαι θέλων Ἰησοῦ, τὸ ὑπερφυὲς τῆς σῆς ταπεινώσεως πᾶσιν, εἱστιάθης ἐν οἴκῳ, τοῦ Σίμωνος δειπνήσας, τῶν πεινώντων ἡ τροφή.

Ἄρτος ὢν ζωοποιὸς, εἱστιάθης Ἰησοῦ, Σίμωνι Φαρισαίῳ, ἵνα πόρνη κερδήσῃ, τὴν ἄπρατόν σου χάριν, τοῦ μύρου τῇ κενώσει.

Χεῖρες ἐμοὶ ῥυπαραὶ, χείλη πόρνης ἐν ἐμοὶ, ἄναγνός μου ὁ βίος, ἐφθαρμένα τὰ μέλη· ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ πόρνη τῷ Χριστῷ.

Ἐπιστᾶσα ἡ Γυνὴ, πρὸς τοὺς πόδας σου Σωτὴρ, ἐπέχεε τὸ μύρον, εὐωδίας πληροῦσα, καὶ μύρου πληρουμένη, τοῦ τῶν ἔργων ἱλασμοῦ.

Μύρον παρ' ἐμοὶ φθαρτὸν, μύρον παρὰ σοὶ ζωῆς· μύρον γὰρ ὄνομά σοι, κενωθὲν τοῖς ἀξίοις· ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ Πόρνη τῷ Χριστῷ. Δόξα.

Ἀρωμάτων εὐπορῶ, ἀρετῶν δὲ ἀπορῶ, ἃ ἔχω σοὶ προσάγω,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δὸς αὐτὸς ἅπερ ἔχεις, καὶ ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ πόρνη τῷ Χριςῷ.

Ἄναρχος εἶ ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος εἶ ὁ Υἱὸς, σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἓν τὰ τρία τῇ φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἷς Θεὸς ἀληθινός. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, τῶν τιμώντων σε ἀεὶ, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ῥυσθῆναί με κινδύνων, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΤΕΤΑΡΤΗι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται. Φύλ. 457.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά σου, ποσὶ Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου· πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητὴς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται καὶ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαργυρίᾳ ἀπεμπολῶν σε. Δόξα Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα ἕτερον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰούδας ὁ δόλιος φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναί σε Κύριε τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερον Κάθ.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα Οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στενάζουσα· Μὴ ἀπώσῃ με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος.

Μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ Γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

« **Τ**ῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.»

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμῃ συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι, Χριστὲ, ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστὸν ᾧ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Καταβασία. Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὑπὲρ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Υπὲρ τὴν πόρνην Ἀγαθὲ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν.

Η πρώην ἄσωτος Γυνή, ἐξ αἴφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἁμαρτίας, καὶ ἡδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι· ὧν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων· ἡ πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάζουσα ταχύ, ἦλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτήν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχοι.

Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον.
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλόην.

Ἀλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρῳ χρισθείς, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν ἐπιῤῥύτων παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἅγιος καὶ φιλάνθρωπος, Ἀμήν.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

«**Ῥ**ῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος, ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Αποκενοῦσα, Γυνὴ μύρον ἔντιμον, δεσποτικῇ καὶ θείᾳ, φρικτῇ κορυφῇ, Χριστὲ τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων, κεχραμέναις παλάμαις, καὶ ἐβόα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσι πλύνει, τοὺς πόδας ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει θριξί· διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε, πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλ' ἐβόα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιερουργεῖται, τὸ λύτρον εὐγνώμονι, ἐκ σωτηρίων σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς· ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατῃσχύνετο, ἀλλ' ἐβόα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν.

Καταβασία. Ῥῆμα τυράννου.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«**Ψ**υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουήλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν

ψυχῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων φανεὶς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινὸς, Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεὶς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι. Τί μοι δοῦναι θέλετε, κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς, φιλαργυρίας ἀσπονδε! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, οὐδ' ὃς ἰσοστάσιος ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία. Ψυχαῖς καθαραῖς.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἦχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω. Φυλ. 459.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν ταῦτα τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱὸν, Πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα· Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κἀγὼ τοὺς πλοκάμους· ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, Εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

Ἦχος α'.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅτε ἡ ἁμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητὴς, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε, κενοῦσα τὸ πολύτιμον· ὁ δὲ ἔσπευδε, πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν· οὗτος, τοῦ Δεσπότου ἐχωρίζετο· αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰούδας δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ· δεινὸν ἡ ῥαθυμία· μεγάλη ἡ μετάνοια· ἥν μοι δώρησαι Σωτὴρ, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἴχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα. Ἐκείνη, τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος, τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν. φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾷν τὸ συμφέρον· ὢ τῆς Ἰούδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεὸς, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον, πριάσασθαι πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν Εὐεργέτην, καὶ τῷ Μυρεψῷ ἐβόα. Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω κἀγὼ τὸν ἐξαλείψοντά μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ἡ βεβυθισμένη τῇ ἁμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς Σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσι κενοῦσά σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ τῶν ἁμαρτανόντων

τὴν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὴν μετάνοιαν φέρων. ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἁμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα. Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἁμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν καὶ σῶσόν με.

Στίχος. Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ηπλωσεν ἡ Πόρνη τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότῃ· ἥπλωσεν Ἰούδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν λαβεῖν τὴν ἄφεσιν· ὁ δὲ λαβεῖν ἀργύρια· διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Προσῆλθε γυνὴ, δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα, ποσί σου Σωτὴρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα· πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότῃ; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι Πόρνην· ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον· δέξαι με τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Η ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα· Μή με τὴν Πόρνην ἀπορρίψῃς ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου· Μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἣν οὐκ ἀπώσω ἁμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνὴ, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει· Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει, οἶστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις· ὧν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινὸν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Καὶ εὐθὺς, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ· τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς προδεδήλωται.

Ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῶν Ὡρῶν, εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἦχος β'.

Σήμερον τὸ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατὰ σοῦ κενὰ ἐμελέτησε· σήμερον ἐκ συμφώνου, τὸν βρόχον Ἰούδας ἀῤῥαβωνίζεται· Καϊάφας δὲ ἄκων ὁμολογεῖ, ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἑκούσιον· Λυτρωτὰ ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Ψαλ. ρλγ'.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστελῶ ἐγώ σε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με· οἵτινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ υἱοὶ σκληροπρόσωποι, καὶ στερεοκάρδιοι ἐγένοντο. Ἐγὼ ἀποστελῶ σε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς· Τάδε λέγει Κύριος· Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἢ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γνώσονται, ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροιστρήσουσι, καὶ ἐπιστήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί· καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σὲ, καὶ μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χᾶνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε, ἃ ἐγὼ δίδωμί σοι. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρός με, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου· καὶ ἀνείλισσεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὄπισθεν· καὶ ἐγέγραπτο ἐν αὐτῇ θρῆνος, καὶ μέλος, καὶ οὐαί. Καὶ εἶπε πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι, καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα ταύτην· καὶ εἶπε πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης, τῆς δεδομένης εἰς σέ. Καὶ ἔφαγον αὐτήν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλ. ρλδ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΤΕΤΑΡΤΗι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ, Πρὸς Κύριον· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ δέκα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, τὰ ἐν τῷ Ὄρθρῳ εἰς τοὺς Αἴνους, ὡς ἀνωτέρω.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Κύριε,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ μετὰ τό, Φῶς ἱλαρὸν, τὰ ἀναγνώσματα.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος δ'.
Ψαλμὸς ρλέ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ Οὐρανοῦ.
Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὁρᾷ ἄνθρωπον Αἰγύπτιον, τύπτοντά τινα Ἑβραῖον, τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Περιβλεψάμενος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὁρᾷ οὐδένα· καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἔκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, ὁρᾷ δύο ἄνδρας Ἑβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι· Διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; Ὁ δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς; μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο! Ἤκουσε δὲ Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτει ἀνελεῖν τὸν Μωϋσῆν. Ἀνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραὼ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Μαδιάμ· ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν Μαδιὰμ, ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἱερεῖ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ· παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν, ἕως ἔπλησαν τὰς δεξαμενὰς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθώρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐτὰς, καὶ ἤντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς. Τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον· Ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φάγῃ ἄρτον. Κατῳκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ, ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ Γηρσὲμ, λέγων· Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. Ἔτι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δεύτερον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων· Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρός μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Ψαλ. ρλζ'.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ

αὐτῶν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

αὐτῶν, παραστῆναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν σὺ ἔρχῃ; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου. Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανὸν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρειμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον. Προσέσχες τὸν θεράποντά μου Ἰὼβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινὸς, ἄμεμπτος, θεοσεβὴς, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ; ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διὰ κενῆς ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει· οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἅψαι τῶν ὀστῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· ἦ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἰὼβ ἕλκει πονηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέχρι τίνος καρτερήσει λέγων· Ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρὸν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς· υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδῖνες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι, διανυκτερεύων αἴθριος, κἀγὼ πλανῆτις καὶ λάτρις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἵ με νῦν συνέχουσιν· ἀλλὰ εἰπόν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα· Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν· Ἵνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν, ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἥμαρτεν Ἰὼβ τοῖς χείλεσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Τριῴδιον, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ Δ'. Ἦχος πλ. β.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ἀνώγεων ἐστρωμένον, ἐδέξατό σε τὸν Κτίστην, καὶ τοὺς συμμύστας, καὶ αὐτοῦ τὸ Πάσχα ἐπετέλεσας, καὶ αὐτοῦ εἰργάσω τὰ Μυστήρια· αὐτοῦ γὰρ τῶν δύο σταλέντων, νῦν Μαθητῶν σου, τὸ Πάσχα ἡτοιμάσθη σοι.

Ὑπάγετε πρὸς τὸν δεῖνα, ὁ πάντα εἰδὼς προλέγει, τοῖς Ἀποστό-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

στόλοις, καὶ μακάριός ἐστιν ὃς δύναται, πιστῶς ὑποδέξασθαι τὸν Κύριον, ἀνώγεων μὲν τὴν καρδίαν προετοιμάσας, καὶ δεῖπνον τὴν εὐσέβειαν.

Η γνώμη φιλαργυρίας, ὁ τρόπος σου ἀπονοίας, ἄφρον Ἰούδα· πιστευθεὶς γὰρ μόνος τὸ γλωσσόκομον, ὅλως οὐκ ἐκάμφθης πρὸς συμπάθειαν, ἀλλ᾽ ἔκλεισας τὰ τῆς σκληρᾶς σου καρδίας σπλάγχνα, προδοὺς τὸν μόνον Εὔσπλαγχνον.

Η γνώμη τῶν θεοκτόνων, τῇ πράξει τοῦ φιλαργύρου, συναρμοσθεῖσα· ἡ μὲν πρὸς ἀναίρεσιν ὡπλίζετο, ἡ δὲ τὰ ἀργύρια ἐφείλκετο· ἀγχόνη γὰρ μεταμελείας, τότε προκρίνας, κακῶς τοῦ ζῆν ἐστέρηται.

Τὸ φίλημα γέμει δόλου, τὸ χαῖρέ σου ἐν μαχαίρᾳ, πλάνε Ἰούδα· τῇ μὲν γλώσσῃ φθέγγῃ τὰ πρὸς ἕνωσιν, τῇ δὲ γνώμῃ νεύεις πρὸς διάστασιν· προδοῦναι γὰρ τοῖς παρανόμοις, τὸν Εὐεργέτην, δολίως ἐμελέτησας.

Φιλεῖς καὶ πωλεῖς Ἰούδα, ἀσπάζῃ καὶ οὐκ ὀκλάζεις, δόλῳ προστρέχων· τίς μισῶν ἀσπάζεται τρισάθλιε; τίς φιλῶν ἐξωνεῖται τιμήματι; τὸ φίλημα τῆς ἀναιδοῦς σου, κακοβουλίας, ἐλέγχει τὴν προαίρεσιν.

Δόξα.

Ἀμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ ᾆσμα τὸ μέγα, τὸν ἐν ὑψίστοις τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η σύλληψις ὑπὲρ λόγον, ὁ τόκος σου ὑπὲρ φύσιν, Θεογεννῆτορ· ἡ μὲν γὰρ ἐκ Πνεύματος οὐ σπέρματος, ἡ δὲ νόμους φύσεως λανθάνουσα, ὡς ἄφθορος καὶ ὑπὲρ φύσιν, πάσης λοχείας· Θεὸς γὰρ τὸ τικτόμενον.

Κάθισμα, ἦχος δ᾽. Ἐπεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν σὴν Ἁγίαν τελευτήν, δι᾽ ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά σου τιμῶντες Παθήματα.

Ὠδὴ Η᾽. Ὃν Στρατιαὶ οὐρανῶν.

Τὴν νομικὴν ἐκπληρώσας πρόσταξιν, ὁ πλάκας τὰς νομικάς, γράψας ἐν Σινᾷ, ἔφαγε μὲν τὸ Πάσχα, τὸ πάλαι καὶ σκιῶδες, γέγονε δὲ Πάσχα, καὶ μυστικὴ ζωοθυσία. Δίς

Τὴν ἀπ᾽ αἰῶνος κεκαλυμμένην Χριστὸς, σοφίαν μυσταγωγῶν, ἔδειξας ὁμοῦ, πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις Σωτὴρ, ἐπὶ τοῦ Δείπνου· ἣν ταῖς Ἐκκλησίαις, παρέδωκαν οἱ Θεοφόροι.

Εἷς ἐξ ὑμῶν δόλῳ παραδώσει με, Ἑβραίοις ἀπεμπολῶν, ταύτῃ τῇ νυκτί· τοῦτο Χριστὸς βοήσας, συνέχεε τοὺς φίλους, τότε εἷς πρὸς ἕνα, διαπορῶν προσεκινεῖτο.

Ταπεινωθεὶς, δι᾽ ἡμᾶς ὁ πλούσιος, τοῦ δείπνου ἐξαναστὰς, λέντιον λαβὼν, τοῦτο περιεζώσω, καὶ κλίνας τὸν αὐχένα, ἔνιψας τοὺς πόδας, τῶν Μαθητῶν καὶ τοῦ προδότου.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφράστου γνώσεως, τὸ ὕψος σου Ἰησοῦ, τίς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

μὴ ἐκπλαγῇ, ὅτι πηλῷ παρέστης, ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, νίπτων μὲν τοὺς πόδας, ἐκμάσσων δὲ καὶ τῷ λεντίῳ;

Ὁ Μαθητὴς, ὃν ἠγάπα Κύριος, τῷ στήθει ἀναπεσὼν, ἔφη πρὸς αὐτόν· Τίς ὁ παραδιδοὺς σε; Χριστὸς δὲ πρὸς ἐκεῖνον· Οὗτος ὁ ἐμβάψας, ἐν τῷ τρυβλίῳ νῦν τὴν χεῖρα.

Ὁ μαθητὴς, τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου χωρεῖ, πρᾶσιν μελετῶν· τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· Τί παρέχετέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν προδώσω; Δόξα.

Ἕνα Θεὸν, κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνῶ, διοριστικῶς, ἄλλας ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος· καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱὸς καὶ Πνεῦμα. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐκ πλάνης καὶ πειρασμοῦ, καὶ τοῦ πονηροῦ· δέχου τὴν Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ἀπαύστως· Μήτηρ γὰρ ὑπάρχει, καὶ δύναταί σε δυσωπῆσαι.

Ὠδὴ Θ'. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ἐπὶ τοῦ δείπνου, συνανακειμένου σου, τοῖς Μύσταις Φιλάνθρωπε, ἀνακαλύψας ἔφης· Φάγετε ἄρτον τὸν ζωτικὸν, πίστει πίετε τὸ αἷμα, κενωθὲν τῆς θεοπλεύρου σφαγῆς.

Σκηνὴ ἐπουράνιος, ἐδείχθη τὸ ἀνώγεων, ἔνθα τὸ Πάσχα, Χριστὸς ἐπετέλεσε, τὸ δεῖπνον ἀναίμακτον, καὶ λογικὴ λατρεία· ἡ τράπεζα δὲ τῶν ἐκεῖ, τελεσθέντων μυστηρίων, νοητὸν θυσιαστήριον.

Τὸ Πάσχα Χριστός ἐστι, τὸ μέγα καὶ σεβάσμιον, βρωθεὶς ὡς ἄρτος, τυθεὶς δὲ ὡς πρόβατον· αὐτὸς γὰρ ἀνήνεκται, ὑπὲρ ἡμῶν θυσία· αὐτοῦ τὸ Σῶμα εὐσεβῶς, καὶ αὐτοῦ τὸ Αἷμα πάντες, μυστικῶς μεταλαμβάνομεν.

Τὸν ἄρτον εὐλόγησας, ὁ Ἄρτος ὁ οὐράνιος, εὐχαριστήσας, Πατρὶ τῷ γεννήτορι, λαβὼν καὶ ποτήριον, τοῖς Μαθηταῖς ἐδίδως· Λάβετε, φάγετε βοῶν, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, καὶ τὸ Αἷμα τῆς ἀφθάρτου ζωῆς.

Ἀμὴν λέγων ἔφησε, τοῖς κλήμασιν ἡ ἄμπελος, τοῖς Ἀποστόλοις, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, ἀπ' ἄρτι οὐ μὴ πίω, ἐκ τῆς ἀμπέλου πόμα, ἕως ἂν πίω αὐτὸ καινὸν, ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός μου, μεθ' ὑμῶν τῶν κληρονόμων μου.

Πιπράσκεις τριάκοντα, ἀργύρων τὸν ἀτίμητον, καὶ οὐ λογίζῃ Ἰούδα παράνομε, τοῦ δείπνου τὴν μύησιν, ἢ τὸν σεπτὸν νιπτῆρα; Ὢ πῶς εἰς τέλος τοῦ φωτὸς, ὀλισθήσας πτῶμα ἦλθες, τὴν ἀγχόνην ἀσπασάμενος!

Τὰς χεῖρας ἐξέτεινας, ἐν αἷς τὸν ἄρτον ἔλαβες, τῆς ἀφθαρσίας, λαβεῖν, τὰ ἀργύρια, τὸ στόμα πρὸς φίλημα, προσαγαγὼν δολίως, ἐν ᾧ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ Αἷμα ὑπεδέξω· ἀλλ' οὐαί σοι! ὡς φησὶν ὁ Χριστός.

Χριστὸς εἱστιάσατο, τὸν Κόσμον ὁ οὐράνιος, καὶ θεῖος Ἄρτος. Δεῦτε οὖν φιλόχριστοι, πηλίνοις

ἐν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐν στόμασιν, ἁγναῖς δὲ ταῖς καρδίαις, ὑποδεξώμεθα πιστῶς, τὸν θυόμενον τὸ Πάσχα, ἐν ἡμῖν ἱερουργούμενον. Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωὰς ζωοποιοῦσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐπουράνιος, καὶ Νύμφη ἀειπάρθενος, μόνη ἐδείχθης, Θεὸν μὲν βαστάσασα, τεκοῦσα δὲ ἀτρέπτως, ἐκ σοῦ σεσαρκωμένον· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΠΕΜΠΤΗι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους, καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς, Κύριε δόξα σοι. (Ἐκ γ'.

Καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγγιζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὸν ἑπόμενον Κανόνα, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ἀνὰ ϛ'. κατὰ τὴν ποσότητα· ὕστερον δὲ, Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Τῇ μακρᾷ Πέμπτῃ μακρὸν ὕμνον ἐξᾴδω.»

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

« Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρὸς, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθὸς, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, καὶ πανοπλίταις τάφος. Ὠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. »

Η παναιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, ἁγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα, φίλους ἑαυτῆς, τὴν ψυχοτρόφον ἑτοιμάζει τράπεζαν, ἀμβροσίας δὲ ἡ ὄντως σοφία τοῦ Θεοῦ, κιρνᾷ κρατῆρα πιστοῖς. Προσέλθωμεν εὐσεβῶς, καὶ βοήσωμεν· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἀκουτισθῶμεν, πάντες οἱ πιστοὶ, συγκαλουμένης ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας τοῦ Θεοῦ· βοᾷ γάρ. Γεύσασθε καὶ γνόντες, ὅτι χρηστὸς ἐγὼ κράξατε· Ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κατα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καταβασία. Τμηθείση τμᾶται.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

«Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεός, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθής, πτωχεύσας σεαυτῷ ἥνωσας· καὶ τὸ Πάσχα, οἷς ἔμελλες θανεῖν, αὐτὸς ὢν σεαυτὸν προετίθης. Φάγετε βοῶν τὸ Σῶμά μου, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.»

Ῥύσιον παντός, τοῦ βροτείου γένους, τὸ οἰκεῖον Ἀγαθέ, τοὺς σοὺς Μαθητὰς ἐπότισας, εὐφροσύνης ποτήριον πλήσας· αὐτὸς γὰρ σεαυτὸν ἱερούργεις. Πίετε βοῶν τὸ Αἷμά μου, καὶ πίςει ςερεωθήσεσθε.

Ἄφρων ἀνήρ, ὃς ἐν ὑμῖν προδότης, τοῖς οἰκείοις Μαθηταῖς προέφης, ὁ ἀνεξίκακος, οὐ μὴ γνώσηται ταῦτα, καὶ οὗτος ἀσύνετος ὤν, οὐ μὴ συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μείνατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία. Κύριος ὢν πάντων.

Κάθισμα, ἦχος ά. Τὸν τάφον σου.

Ὁ λίμνας καὶ πηγάς, καὶ θαλάσσας ποιήσας, ταπείνωσιν ἡμᾶς, ἐκπαιδεύων ἀρίστην, λεντίῳ ζωννύμενος, Μαθητῶν πόδας ἔνιψε, ταπεινούμενος ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, καὶ ὑψῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαράθρων κακίας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἕτερον, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ταπεινούμενος δι' εὐσπλαγχνίαν πόδας ἔνιψας, τῶν Μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον θεῖον τούτους κατεύθυνας· ἀπαναινόμενος Πέτρος δὲ νίπτεσθαι, αὖθις τῷ θείῳ ὑπείκει προστάγματι, ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς δεόμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Συνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυστικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφαγήν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτά σου, τιμῶντες Παθήματα.

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόῤῥητον, Χριστὲ προανεφώνησεν. Ἔθου κραταιάν, ἀγάπησιν ἰσχύος, Πάτερ οἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ, Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ, ἱλασμὸν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.»

Ἐπὶ τὸ Πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πηγάσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολὼν τοῖς φίλοις σου, εἶπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν, τούτου ἐπεθύμησα. Τὸν μονογενῆ· ἐπεί μοι ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων κρατῆρος, τοῖς Μαθηταῖς ἐβόας Ἀθάνατε. Γεννήματος ἀμπέλου δέ, πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων. τὸν Μονογενῆ ἐπεί με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Πόμα καινὸν ὑπὲρ λόγον, ἐγώ φημι ἐν τῇ Βασιλείᾳ μου, Χριστὲ τοῖς φίλοις πίομαι· ὥστε γὰρ Θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέσομαι εἶπας· τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέςειλε.

Καταβασία. Προκατιδὼν ὁ Προφήτης.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

«Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ Ἀπόςολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Η τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας· οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

«**Ἄ**βυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς, τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι. Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.»

Κύριον φωνεῖτε, ὦ Μαθηταί, καὶ Διδάσκαλόν με· καὶ γὰρ πέφυκα, Σωτὴρ ἐβόας· διὸ μιμεῖσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ ἐθεάσασθε.

Ρύπον τις μὴ ἔχων ἀποῤῥυφθῆναι, οὐ δεῖται πόδας· καθαροὶ ὦ Μαθηταὶ ὑμεῖς δέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ῥοπὴ γὰρ ἀτάκτως, ἐξ ὑμῶν ἑνὸς μαίνεται.

Καταβασία. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαβών, εἰς χεῖρας ὁ προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος, ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, προσεγγίσαντες πάντες, καθαραῖς ταῖς ψυχαῖς, τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ Δεσπότῃ, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας, πῶς ἀπονίπτει τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ, καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατείδομεν, ἀλλήλοις ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύνοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς ὡς προέφησεν· ἀλλ' οὐκ ἤκουσεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, οἱ τὰ πάντα καλῶς διαταξάμενοι θεῖοι Πατέρες, ἀλληλοδιαδόχως ἔκ τε τῶν θείων Ἀποστόλων καὶ ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκασιν ἡμῖν τέσσαρά τινα ἑορτάζειν· τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (Δηλαδὴ τὴν παράδοσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρικτῶν Μυστηρίων), τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχοι εἰς τὸν ἱερὸν Νιπτῆρα,

Νίπτει Μαθητῶν ἑσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὗ ποὺς πατῶν ἦν εἰς Ἐδὲμ δείλης πάλαι.

Εἰς τὸν μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεσπότης· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα, σῶμα Δεσπότου.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχήν.

Προσευχὴ καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου· παραιτούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρὸν ἐν τούτοις φενακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξύλων, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς Κόσμου λύτρον;

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

«Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.»

Νευστάζων κάραν Ἰούδας, κακὰ προβλέπων ἐκίνησεν, εὐκαιρίαν ζητῶν παραδοῦναι, τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν, ὃς πάντων ἐστὶ Κύριος καὶ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῖν ὁ Χριστὸς τοῖς φίλοις, ἐβόα· Εἷς παραδώσει με, εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνίᾳ καὶ λύπῃ συνείχοντο· τίς οὗτος φράσον λέγοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεθ' ὅς τις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει θρασύτητι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πύλας βίου περάσαι μηδέποτε· τοῦτον ὃς ἦν ἐδήλου δὲ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

«Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοὶ ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες· βασιλεύοντος κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοὶ, ἐν τῇ Σιὼν τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι παρείποντο, τῷ Ποιμένι ὡς Ἄρνες, καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν Χριστῷ, Θείῳ λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώμῃ ἐπιλαθόμενος, οὓς ἐνίψατο ηὐτρέπισε πρὸς προδοσίαν πόδας, καὶ σοῦ ἐσθίων Ἄρτον, Σῶμα Θεῖον, ἐπῆρε πτερνισμὸν, ἐπὶ σὲ Χριστὲ, καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸ λυτήριον, τῆς ἁμαρτίας σῶμα, ὁ ἀσυνείδητος, καὶ τὸ Αἷμα τὸ χεόμενον, ὑπὲρ Κόσμου τὸ Θεῖον· ἀλλ' οὐκ ᾐδεῖτο πίνων, ὃ ἐπίπρασκε τιμῆς, οὐ κακία προσώχθισε, καὶ βοᾷν οὐ συνῆκε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Νόμων πατρῴων.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«Ξενία Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου Τραπέζης, ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, ταῖς ὑψηλαῖς φρεσὶ, πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσωμεν, ἐπαναβεβηκότα λόγον, ἐκ τοῦ Λόγου μαθόντες, ὃν μεγαλύνομεν.»

Ἄπιτε τοῖς μαθηταῖς, ὁ Λόγος ἔφη τὸ Πάσχα, ἐν ὑπερῴῳ τόπῳ, ᾧ νοῦς ἐνίδρυται, οἷς μυσταγωγῶς σκευάσατε, ἀζύμῳ ἀληθείας λόγῳ, τὸ στεῤῥὸν δὲ τῆς χάριτος μεγαλύνατε.

Δημιουργὸν ὁ Πατὴρ, πρὸ τῶν αἰώνων Σοφίαν, γεννᾷ ἀρχὴν ὁδῶν με, εἰς ἔργα ἔκτισε, τὰ νῦν μυστικῶς τελούμενα. Λόγος γὰρ ἄκτιστος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

στος ὢν φύσει, τὰς φωνὰς οἰκειοῦμαι, οὗ νῦν προσείληφα.

Ὡς ἄνθρωπος ὑπάρχων, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ τῆς ἀντιδόσεως, ἡ φύσις ἡ ἑνωθεῖσά μοι. Χριστὸν ἕνα, διό με γνῶτε τὰ ἐξ ὧν ἐν οἷς, ἅπερ πέφυκα σώζοντα.

Καταβασία. Ξενίας Δεσποτικῆς.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον ἦχ. γ'.

Τὸν Νυμφῶνά σου βλέπω. ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ. καὶ ψάλ. τὰ παρόντα δ. στιχ. ἰδιόμ.

Ἦχος β'.

Συντρέχει λοιπὸν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργὸν, καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὢ τῶν ἀνόμων, ὢ τῶν ἀπίστων· ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι· τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἑτοιμάζουσι· Κύριε Μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ Δείπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμως τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια· καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι· ὁ τοὺς πόδας ἐφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις. Χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ῥιφεὶς, καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς. ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὤν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον· τὸν Δεσπότην τῶν ἁπάντων, ὡς δοῦλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει ὁ Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρὸς, ὁ μόνος Πολυέλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη· ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν· ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ. Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα· ἐπεζήτει δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι· ἀπέδωκεν ἀσπασμὸν, παρέδωκε τὸν Χριστόν· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός,

Ὃν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἑκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα· τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται· πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἑκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσηται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Εἶτα, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε· τὸ, Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς· ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ πονη-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ κατ' αὐτοῦ κενὰ ἐβουλεύσατο, παραδοῦναι Πιλάτῳ εἰς θάνατον τὸν ἀνεύθυνον. Σήμερον τὴν τῶν χρημάτων ἀγχόνην, Ἰούδας ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ στερεῖται κατ' ἄμφω, ζωῆς προσκαίρου καὶ θείας. Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει, συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἕνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας κρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει· οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια· τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Ὢ φιλαργυρίας προδότου! εὔωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν· πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται· οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμήν, ἀλλ' ὡς δοῦλον φυγάδα ἀπεμπολεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ῥίπτειν τὰ τίμια· νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητής· ἡ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότου, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἧς τὴν πεῖραν φύγωμεν, κράζοντες· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὁ αὐτός.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰούδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἠγάπας, τί τῷ περὶ πτωχίας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδοὺς εἰς μιαιφονίαν; Φρίξον ἥλιε, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ. Ὁ αὐτός.

Μηδεὶς ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰούδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὢν μαθητής, πράγματι δὲ παρὼν φονευτής, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος· μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει.

(Ὅρα ἀνωτέρω.)

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς, ἐδίδασκες λέγων· Ὦ φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσῃ μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακο-

νῆσαι,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχήν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστὲ, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος· ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μείνατε ἐν ἐμοὶ, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γάρ εἰμι τῆς ζωῆς ἡ ἄμπελος.

Εἶτα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, κτλ. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, ἐν ᾗ λέγομεν καὶ τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, ἦχος γ΄.

Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς·

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος α΄.

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ᾽ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας. Οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰδὲ μὴ, ἀποθανῇ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ᾽αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔςαι αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐῤῥιζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με· οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν· ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Εὔξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Αἱ λοιπαὶ ὧραι ψάλλονται τρίψαλμοι λιτῶς, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ λέγονται χύμα, ἐν οἷς καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

—ο—

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἐν τῷ Νάρθηκι Λιτὴ σχολάζει ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΠΕΜΠΤΗι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Περὶ ὥραν ή. σημαίνει. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ· καὶ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, Συναπτὴ μεγάλη· εἶτα τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ί. καὶ ψάλλομεν τὰ εἰς τοὺς Αἴνους, ὡς ἐφεξῆς, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος β'.

Συντρέχει λοιπόν.
Ἰούδας ὁ παράνομος.
Ἰούδας ὁ προδότης.
Ἰούδας ὁ δοῦλος.
Ὃν ἐκήρυξεν Ἀμνόν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Γέννημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως· ἔτι γὰρ τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλουν τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι· καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν οὐράνιον Ἄρτον, ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. Ὢ γνώμης ἀκορέστου, καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδω εἰς θάνατον· ὄντως ἐκείνων υἱὸς ὁ παράνομος, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ φεῖσαι Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ μετὰ τό, Φῶς ἱλαρόν, εὐθὺς τὰ ἀναγνώσματα.

Ἑσπέρας, Προκείμενον, ἦχος ά.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καταβάς, διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἅγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον· καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔστωσαν ἕτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων· Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ ἁψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει· οὐχ ἅψεται

αὐτοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

αὐτοῦ χείρ· ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται· ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ φωναὶ, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς· καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαὸς, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς, ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν ὁ Θεός.

Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰὼβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν· Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλὴν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἴεται κρύπτειν; Ζῶσαι, ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὀσφύν σου· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγειλον δέ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ᾔνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες Ἄγγελοί μου· ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη· ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια, περιθεὶς κλεῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ· Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσονταί σου τὰ κύματα. Ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; ἑωσφόρος δὲ οἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; Ἢ σὺ, λαβὼν πηλὸν, ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφεῖλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου πυλωροὶ δὲ ᾅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' Οὐρανόν; Ἀνάγγειλον δέ μοι πόση τίς ἐστι; ποίᾳ δὲ γῇ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν!

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τῶν! οἶδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολύς; Ὑπολαβὼν δὲ Ἰὼβ, τῷ Κυρίῳ λέγει· Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἴεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ᾔδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ, ἃ οὐκ ἠπιστάμην; Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με δίδαξον· ἀκοὴν μὲν ὠτὸς, ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ με πρωῒ πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίξασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Μετὰ δὲ Συναπτὴν μικρὰν, ψάλλομεν τὸ Τρισάγιον, εἶτα τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.
Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους ά. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ εἶπε. Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὥστε, ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ

ἑαυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ Κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οἴδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ, καὶ τοῦ, Πληρωθήτω· ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Λῃστὴς ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦτο δὲ λέγεται πολλάκις εἰς τὸ Κοινωνικόν, μέχρις ἂν οἱ Ἀδελφοὶ μετάσχωσιν τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων Μυστηρίων.

Μετὰ δὲ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, γίνεται ὁ Νιπτὴρ, καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία, καθὰ δηλοῖ τὸ Τυπικὸν, ἐν ᾧ ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος ά.

Ο λεντίῳ ζωσάμενος καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἀπόπλυνον ἡμῶν, τῆς ψυχῆς τὸν λογισμὸν, καὶ περίζωσον ἡμᾶς, συνδέσμῳ πνευματικῷ, τοῦ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ ὑμνεῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ἦχος β'.

Μεγάλης εὐεργεσίας ἀπολαύειν, μέλλοντες οἱ πιστοὶ, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτῆρι προσδράμωμεν· οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες, τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἁγιάζοντες. Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἴχνων ἅπτεται χοϊκῶν, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν· αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν, ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν, σῶσον ἡμᾶς ἀγαθὲ, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Πέτρος ηὐλαβεῖτο νίψασθαι πόδας, ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν· ὑφ' ὧν ἐπλαστουργήθη ὁ Ἀδάμ· ἀκούσας δὲ, Εἰ μὴ νίψω σε· οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ, τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος, ἐβόα σοι, Κύριε, μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψῃς, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν. Ὢ μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν· κοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος, τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς, καὶ μέρος ἔχειν μετ' αὐτῶν ἐπαγγέλλεται εἰς τὴν ἄῤῥητον δόξαν, ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ ποτηρίῳ ἔφησε. Καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ' αὐτῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, ἔργον δούλου ἀνέλαβε· λέντιον διεζώ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

διεζώσατο, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὕδωρ ἔβαλεν εἰς Νιπτῆρα, ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών, καὶ κάμψας ἐπὶ τὰ γόνατα, ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος· ὅταν οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες, σημαίνων τὸν παραδιδόντα αὐτόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Συνέφερέ σοι Ἰούδα, κἂν μὴ συνελήφθης ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς μητρός. Συνέφερέ σοι προδότα, κἂν μὴ ἐγεννήθης, ἀπηλλοτριωμένε, τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ. Διὰ σὲ διεῤῥάγη τὸ στῖφος τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀληθινὴν ἄμπελον, τρυγᾷ Λῃστὴς σταυρούμενος. Διὰ σὲ διεκόπη ὁ φραγμός, καὶ Ναὸν τὸν ἀχειροποίητον, λύουσιν οἱ παράνομοι. Ἔστω, τὸ μύρον τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ ἠδέσθης ὡς πολύτιμον, πῶς τὸ τοῦ δικαίου αἷμα, χερσὶν ἀνόμων παραδοῦναι οὐκ ἔφριξας; Συνέφερέ σοι προδότα, κἂν μὴ ἐγεννήθης, ἀπηλλοτριωμένε τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Νυσταγμῷ διαβολικῷ, συσχεθεὶς ὁ Ἰούδας, ὕπνωσεν εἰς θάνατον· καιρὸς γρηγορεῖν, καιρὸς νήφειν· στεναζέτω καρδία, δακρυέτωσαν βλέφαρα, ψαλμὸς ἐπαγρυπνείτω· μεγάλη γὰρ ἡ ἰσχὺς τοῦ Σταυροῦ. Χριστὸς ἐπὶ θύραις, τὸ θυόμενον Πάσχα προῆλθε. Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα δίδοται τὸ κατακλαστὸν, καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἴνου· τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΑΧΡΑΝΤΩΝ ΠΑΘΩΝ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΠΕΜΠΤΗι ΕΣΠΕΡΑΣ,

Περὶ ὥραν β'. τῆς νυκτὸς σημαίνει. Συναχθέντες δὲ ἐν τῷ Ναῷ, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου. Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους· ὡσαύτως καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταὶ, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστὰ, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθὸς, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου.

Ψαλλομένου δὲ τούτου, ὁ Ἐκκλησιάρχης διανέμει κηρία τοῖς Ἀδελφοῖς· καὶ μετὰ τοῦτο, εὐθὺς λέγει ὁ Ἱερεὺς τὸ τῆς Διαθήκης τῶν ἁγίων Παθῶν

Εὐαγγέλιον Α'. κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Πληρου-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Πληρουμένου δὲ ἑκάστου Εὐαγγελίου λέγομεν·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Ἀντίφωνα, δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια.

Ἀντίφωνον Α. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· Κύριε, Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτὸν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ τοῖς Οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. ἦχος πλ. β'.

Ἔδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι· Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἱστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὥσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἦχος ὁ αὐτός.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς φιλάνθρωπος, μὴ διαλίπῃς δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἀντίφωνον Γ'. ἦχος β'.

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὡσαννὰ σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλάνθρωπε· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῖς μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι. Ὁ αὐτός.

Ἰωάννῃ ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι. Ὁ αὐτός.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτουν Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναί σε· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι. Ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ νιπτῆρί σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπες· Οὕτω ποιεῖτε ὥσπερ εἴδετε· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι. Ὁ αὐτός.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς

σου

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σου ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεγες· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄῤῥηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Κάθισμα ἦχος βαρύς. Ἐν τῷ παρόντι Καθίσματι, ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, οὐ καθήμεθα, ἀλλ' ἱστάμενοι ψάλλομεν αὐτά.

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας, ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα κόσμον ἁρπάσῃς τοῦ ἀλλοτρίου, μακρόθυμε δόξα σοι.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον δεύτερον, κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς

Ἀντίφωνον Δ'. ἦχος πλ. α'.

Σήμερον ὁ Ἰούδας καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν Διάβολον· τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτὸς, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας τριάκοντα ἀργυρίων; ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν, ὁ παθὼν ὑπὲρ τοῦ κόσμου· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ παθὼν καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητὴς, γίνεται προδότης· ἐν ἤθει φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει· καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια, ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου· ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστὸν, αὐτὸν δοξάσωμεν.

Ἦχος α'.

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς, πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἦχος ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκὶ, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Θεοτόκε Μαρία πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ, παραδοὺς αὐτὸν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς με· μή τίς με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύω λῃστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλάνθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ἡ ἀῤῥήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν Κτί-

στην

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

στην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἀντίφωνον ς'. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν διδάσκαλον· μαθητὴς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν· ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἐρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Ἦχος βαρύς.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἑκούσιον, παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· Κἂν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνῆσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλατε, ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ; κἂν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναί με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρασθε, προσεύξασθε, μή τις με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν Οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα, ἦχος βαρύς.

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ἰαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; ὢ πόσων ἀγαθῶν ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμη· αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐαγγέλιον Γ'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται.

Ἀντίφωνον Ζ'. ἦχος πλ. δ.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι Ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ κρύφια· Κύριε δόξα σοι.

ἦχος ὁ αὐτός.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ ῥηθὲν αὐτῷ συνῆκεν, ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὁ αὐτός.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ Παράδεισον τερπνὸν, καὶ φωτὸς ἀϊδίου, νεφέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος β'.

Εἴπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν; οὐ μόνον ἐξέθετο, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Ὁ αὐτός.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀντ' εὐεργέτου, ᾐτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων φονευταί· ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὁ αὐτός.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου· μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἀντίφωνον Θ'. ἦχος γ'.

Ἔστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὁ αὐτός.

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἁγνὴ, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος· πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Δ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν.

Ἀντίφωνον Ι'. ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἵστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν· ὁ δὲ παράνομος λαὸς, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης· τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη· ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι. Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν. Ὁ αὐτός.

Ὁ μαθητὴς ἠρνήσατο. ὁ Λῃστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὁ αὐτός.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως σὲ δοξολογῶμεν φιλάνθρωπε.

Ἀντίφωνον ΙΑ'. ἦχος πλ. β'.

Ἀντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστὲ, τῷ γένει τῶν Ἑβραίων, σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὄξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν. Ὁ αὐτ.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ, οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστὲ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενὰ κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὁ αὐτός.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐῤῥάγησαν, Ἑβραίους ἔπεισαν, οὔτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενὰ κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀντίφωνον ΙΒ'. Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν με, σταυρῷ με προσηλώσατε· Οὐκέτι στέγω λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι· κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ὁ αὐτός.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον. Ὁ αὐτός.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· Ἴδε ναὸς, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· ἴδε ἀμνὸς, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας. αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὕψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεὸς, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτὴς, αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν· τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δύω ληστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εὐαγγέλιον Ε΄. Κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν Ἰούδας.

Ἀντίφωνον ΙΓ΄. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ᾐτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὑρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν Δίκαιον κατεδίκασαν, μιαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενὰ κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὁ αὐτός.

Ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν, οἱ Ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν· καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀντίφωνον ΙΔ΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Κύριε, ὁ τὸν Λῃστὴν συνοδοιπόρον λαβών, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ὁ αὐτός.

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὗρε, μιᾷ ῥοπῇ ἐσώθη, καὶ πρῶτος Παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν· ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα, τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον ΙΕ. Ἦχος πλ. β΄.

Τὸ παρὸν ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁμοῦ, κατὰ Στίχον.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (Ἐκ γ΄.) Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς· Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἥλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγχῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (Ἐκ γ΄.) Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἑορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός· ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ· Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὁ αὐτός.

Ὁρῶσά σε κρεμάμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγέ;

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ϛ'. κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους η'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Ἦχος δ'.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Λῃστὴς Παράδεισον ᾤκησεν· Ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος. ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Τὸν τοῦ Νόμου ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτὸν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες, Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα· ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Λῃστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.

Τῶν Θεοκτόνων ὁ ἑσμὸς, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλᾶτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ᾐτήσαντο· ὑμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, Λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ἡ ζωηφόρος σου πλευρὰ, ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν Κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν Κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα προσκυνεῖν τὴν Βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ἐσταυρώθης δι' ἐμὲ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν· ἐκεντήθης τὴν πλευρὰν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι· τοῖς ἥλοις προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι· Ζωοδότα Χριστὲ, δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ Πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Σταυρουμένου σου Χριστὲ, πᾶσα ἡ Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου. Φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐῤῥάγη τὸ καταπέτασμα· τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν· καὶ Λῃστὴς ὁ πιστὸς, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σῶτερ τὸ, Μνήσθητι.

Μακά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέῤῥηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε Τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ Ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεὸς, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶ σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοὶ, δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἁπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον· δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστὲ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον, αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Διεμοιράσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Εὐαγγέλιον Ζ'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται.

Εἶτα τίθεται ἀνάγνωσις· καὶ μετὰ τὸν Ν'. Ψαλμὸν, εὐθὺς,

Εὐαγγέλιον Η. κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸ ἑπόμενον Τριῴδιον, τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ δ'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἢ ς'. κατὰ τὴν ποσότητα αὐτῶν· ὕστερον δὲ πάλιν Καταβασίαι, οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάββατόν τε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ Ε. ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

«**Π**ρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα, Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.»

Ρυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστὲ, σοῦ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιὼν ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνῆλθον, ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

Ορᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα, ληφθῆναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες·

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τας· οὓς συνάξω, κηρύξαι με φιλάνθρωπον.

Καταβασία. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς ςαυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἑλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον; τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐςὶν ἐν Κανᾷ; κἀκεῖ νῦν σπεύδεις, ἵν' ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς; συνέλθω σοι Τέκνον, ἢ μείνω σοι μᾶλλον; δός μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἁγνὴν τηρήσας με· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν· τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν χλαῖναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, ἃ δι' ἡμᾶς ἑκὼν κατεδέξατο· ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Λῃστοῦ, τοῦ συςαυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἶ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὦ νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

Ἕτεροι εἰς τὸν εὐγνώμονα Λῃστήν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Λῃςὴς κλεῖδα τὸ Μνήσθητί μου.

Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ Η'. Ὁ Εἱρμός.

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον, ἄνομον συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.»

Ἀπὸ βλεφάρων Μαθηταί, νῦν ὕπνον ἔφης Χριστὲ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μή πως ὄλλυσθε, καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ μείζων πεῖρα· γνῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὔποτε προοίσομαι Δέσποτα, σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, ἐβόησε Πέτρος· σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατήρ σου ἀπεκάλυψέ σε· ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας Θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας, ἄβυσσος δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη· σὰρξ οὖν ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με· ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται καὶ

σοι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σοι παιδίσκη, οἷα θᾶττον προσελθοῦσα, πτοήσει σε, ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἕξεις ὅμως εὐΐλατόν με· ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία· Στήλην κακίας.

Ὠδὴ Θ'. Ὁ Εἱρμός.

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.»

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πεπονηρευμένων, Θεοκτόνων συναγωγὴ, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ὡς ἄδικον εἷλκε, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων, ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς Προφητῶν τε, μελετῶντες διὰ κενῆς, ὡς πρόβατον εἷλκον, σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι, ὃν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν Ζωὴν, σὺν τοῖς γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ ἱερεῖς, παρέσχον πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ, τὸν φύσει Ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοὶ, ἐκρότησαν Ἄναξ, σιαγόνα σὺν ῥαπισμῷ, ἠρώτων σε σοῦ δὲ, ψευδῆ κατεμαρτύρουν· καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐξαποστειλάριον, ἦχος γ'.

Τὸν Λῃστὴν αὐθημερὸν, τοῦ Παραδείσου ἠξίωσας Κύριε· κἀμὲ τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με. (Ἐκ γ'.)

Εὐαγγέλιον Θ'. Κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ.

Καὶ εὐθὺς τοὺς Αἴνους, ἐν οἷς ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος γ'.

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραὴλ· ἐμὲ ἐγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξεν ἑαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον· ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ᾐτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἐξέστη ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ ἅγιε· οὐ γὰρ οἴδασι τί ἐποίησαν.

Ὁ αὐτός.

Ἕκαστον μέλος τῆς ἁγίας σου σαρκὸς, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε· τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλή· ἡ ὄψις, τὰ ἐμπτύσματα· αἱ σιαγόνες, τὰ ῥαπίσματα· τὸ στόμα, τὴν ἐν ὄξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει· τὰ ὦτα, τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας· ὁ νῶτος, τὴν φραγγέλλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ, τὸν κάλαμον· αἱ τοῦ ὅλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ Σταυρῷ· τὰ ἄρθρα, τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ, τὴν λόγχην· Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Ὁ συγκαταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπίᾳ, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς, Παντοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αὐτός.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, πᾶσα ἡ Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ

ὑψω-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διεῤῥάγη διχῶς· τὰ μνημεῖα ἠνεῴχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν· Ἑκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνῳδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνὸν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην· ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτοὺς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων· βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον Ι'. κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ.

Εἶτα, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός· τὸ, Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, κτλ. Ὁ Ἱερεὺς τὴν Συναπτὴν, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, Ὅτι Θεὸς ἐλέους, εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον ΙΑ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησε τὸν Πιλᾶτον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλομεν Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἠλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ· ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι. Ὁ ἑκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Ἦχος β'.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν ᾅδῃ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ κράζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Ὁ αὐτός.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο· διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς· Οἴμοι θεῖον Τέκνον! οἴμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! τί ἔδυς ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Ὁ αὐτός.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστὲ, σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεὸν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα πικρῶς· Υἱέ μου ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾷν σε, ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω κἀγώ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει· καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε· τῷ δὲ ᾅδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους, εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἦλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον· φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ καὶ πάσχει ἡ Κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ΙΒ'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ

Εἶτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐκτενὴς, καὶ ἀπόλυσις.

Τὴν δὲ πρώτην Ὥραν οὐκ ἐπισυνάπτομεν νῦν, ἀλλὰ περὶ ὥραν δευτέραν τῆς ἡμέρας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

Ποίημα Κυρίλλου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Περὶ ὥραν β'. τῆς ἡμέρας σημαίνει. Ἀλλάσσοντος δὲ τοῦ Ἱερέως, καὶ εὐλογήσαντος, λέγομεν· Βασιλεῦ οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ἑπομένους Ψαλμούς.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας, τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε· Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας, ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς β'.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν Οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρός με. Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν· Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς κά.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου· ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσηκούσῃ, καὶ νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ. Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐῤῥύσω αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν. Ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν. Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς Μητρός μου. Ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρός μου Θεός μου εἶ σὺ, μὴ

ἀπο-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου. Διηγήσομαι τὸ Ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἐξομολογήσομαί σοι· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν. Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ Οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα γʹ. Κύριε ἐλέησον γʹ. Δόξα, Τροπάριον, ἦχος αʹ.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνῃρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὢ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. Ἁγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν·

αὐτὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα τρία Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτὰ, τὸ πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ τῶν Στίχων, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ, Δόξα, καὶ νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ὥραις τοιαῦτα Τροπάρια.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ὁ ἕτερος Χορός.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορός.

Στίχος. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθης Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος, προσηλώθης τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Τὸ αὐτὸ πάλιν ὁ ἕτερος Χορός.

Εἶτα πάλιν ὁ πρῶτος Χορός.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἠδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστῆσαι Ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου ἄδηλα καὶ κρύφια· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτὸ ὁ β'. Χορός.

Εἶτα ἡ Προφητεία. Προκείμ. ἦχος δ'.

Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀποῤῥίψω αὐτὴν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαούς· καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστί. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου, τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

Καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ Κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ Κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μη-

δείς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρωΐας γενομένης. Καὶ εὐθύς.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι, καὶ τὸ παρὸν

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχήν·

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· Κύριε ἐλέησον ιβ'. Δόξα, καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. εἶτα τοὺς ἑπομένους ψαλμούς.

Ψαλμὸς λδ'.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με· πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν με διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θύρα ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ· Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι· Κύριε, Κύριε τίς ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες, καὶ οὐκ ἔγνων, διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν· Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν· Κύριε πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν Ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπον· Εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς· Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν. Κατεπίομεν αὐτόν· Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥημονοῦντες ἐπ' ἐμέ· ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ψαλμὸς ρή.

Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν· Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ, ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν· ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν· Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος· Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθείη. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διὰ παντὸς, καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν, ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν, ὡσεὶ ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον, ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διὰ παντὸς περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποίησον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου. Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν, ἀντανηρέθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες· τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἴδοσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν, ὡς διπλοΐδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

Ψαλμὸς ν'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθή-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου· ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν, καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλούϊα γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, Τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· οἱ τὴν ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῷ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολήν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἠρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίστιν Οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδήσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφήσας τοῖς ἄνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομίᾳ, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Στίχ. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, ἦχος πλ. ά.

Ἑλκόμενος ἐπὶ ςαυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θέλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκροὺς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; Αἱμόῤῥουν ἰασάμην, Χαναναίαν ἠλέησα· διὰ ποῖον ἔργον θέλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ᾽ ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος.

Στ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ με πρωῒ πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων· καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μου ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλ᾽ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ, ᾗ ἐξεκαύσατε· δι᾽ ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν· ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, ἔτι Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τὶς ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν· Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι, ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ Αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι᾽ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ, ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες, σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται.

Καὶ εὐθύς.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ᾽ ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισά-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· καὶ τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα. Φύλ. 510.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχήν.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς. Ψαλμὸς νγ'.

Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. Ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν, ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς, βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με, οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς ϟ'.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου· πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν, τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλούϊα, γ'.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα, Τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα· τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα· ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε; Οὐκέτι στέγω λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, κἀγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

ἦχος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς· Ἴδε ναὸς, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· ἴδε ἀμνὸς, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἑαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Στίχ. Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλεύσατο Ἰούδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν, καὶ Πιλάτῳ προδώσαντες, ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν· καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ, τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅπως γνῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Προκείμενον ἦχος δ'.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ Ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Στίχ. Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι, οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα· καὶ εἴδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίας, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται· καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν· τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται

ἀπὸ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ βούλεται Κύριος καθαρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει· δικαιῶσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες. δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων. Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν. Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ.

Καὶ εὐθύς.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν· καὶ τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα. Φύλ. 510.

Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτηρῆσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης Κτίσεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν

Κύριον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· αὐτός, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου, καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς· ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν·

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ἑπομένους ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξή.

Σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.. Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔςιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου, ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίννυον. Ὁ Θεὸς, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου, ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε, Κύριε τῶν Δυνάμεων, μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐγενήθην εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ, ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς,

μηδὲ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον. Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοί, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλμὸς ξθ'.

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε· Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε· Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, τροπάριον ἦχ. πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Λῃστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο· Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Ἰδιόμελα.

Ἦχος βαρύς

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον· Ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν·

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νεκρῶν· μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε· σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου.

Ἦχος β'

Οτε σὲ σταυρῷ προσήλωσαν παράνομοι, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς αὐτούς· Τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς ἐῤῥύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀνταποδίδοτε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν· ἀντὶ στύλου πυρὸς, σταυρῷ με προσηλώσατε· ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε· ἀντὶ τοῦ μάννα, χολήν μοι προσηνέγκατε· ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκεῖνά με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Στ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον.

Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου. Φύλ. 500.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·

Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχήν μου, τοὺς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσῃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰδὲ μὴ, ἀποθανῇ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐῤῥιζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόῤῥω ἐπὶ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με· οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγήν· ἅγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας. Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἁπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραήλ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες παῤῥησίαν, εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, ἐν τῷ Αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος (τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ), καὶ Ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος), καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν. Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενον, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας; Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· καὶ τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα. Φύλ. 510.

Κύριε ἐλέησον μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρῆσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν ἑπομένην Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Λῃστῇ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς, διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν χῦμα τοὺς Μακαρισμούς· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε· καὶ τοὺς λοιπούς· Χορὸς ὁ ἐπουράνιος· Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν· Ἄνες, ἄφες· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· καὶ τὸ Κοντάκιον. Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα. Εἶτα, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ γ'. καὶ τὸν Ψαλμόν· Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι παρελάβομεν ἐν Παλαιστίνῃ, κατὰ ταύτην τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς, μὴ ποιεῖν Λειτουργίαν τελείαν, μηδὲ Προηγιασμένην· ἀλλ' οὔτε τράπεζαν ἱστῶμεν, οὔτε ἐσθίομεν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Σταυρώσεως. Εἰ δὲ πολλάκις ἐστί τις ἀσθενὴς καὶ ὑπέργηρως καὶ ἀδυνάτως ἔχων μεῖναι νῆστις, ἐπιδίδοται αὐτῷ ἄρτος καὶ ὕδωρ, μετὰ δύσιν ἡλίου. Οὕτω γὰρ παρελάβομεν ἀπὸ τῶν ἁγίων διατάξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, μὴ ἐσθίειν τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ· τὸ γὰρ Κυριακὸν λόγιον, ὃ ἔφη πρὸς τοὺς Φαρισαίους ὅτι, « Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ « Νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. » Ἐντεῦθεν οἱ μακαριώτατοι Ἀπόστολοι ἐξειλήφασι· καὶ τοῦτο εὑρήσεις εἰς τὰς Ἀποστολικὰς διατάξεις, ἐπεσκεμμένως διεξελθών.

ΤΗι ΑΓΙΑι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας σημαίνει. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀρχομένου τοῦ Λυχνικοῦ, λέγομεν τὸν Προοιμιακόν· καὶ μετὰ τὴν μεγάλην Συναπτήν, τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν ᾧ ἱστῶ-

στῶ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

στῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑφεξῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα πέντε, δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἠλλοιοῦτο.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος.

Σήμερόν σε θεωροῦσα.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα.

(Ὅρα ταῦτα ἐν σελίδι 505—506.)

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται τῷ Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδοται ὁ Κτίσης τῶν ἁπάντων, ὡς ἀμνὸς προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει· τοῖς ἥλοις προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπόγγῳ προσψαύεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας· τὰς σιαγόνας ῥαπίζεται ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐμπαίζεται, ὁ Πλάστης τῶν ἁπάντων. Ὢ Δεσπότου φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυρούντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων. Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἴδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσι.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὢ πῶς ἡ παράνομος συναγωγή, τὸν Βασιλέα τῆς Κτίσεως κατεδίκασε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας ἃς ἀναμιμνήσκων, προησφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς. Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν; οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν; οὐ νεκροὺς ἐξανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον; τί οὖν μοι ἀνταποδίδοτε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ μου; ἀντὶ τῶν ἰαμάτων πληγάς μοι ἐπιθέντες· ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες· κρεμῶντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην· ὡς παράνομον, τὸν νομοδότην· ὡς κατάκριτον, τὸν πάντων Βασιλέα· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Φοβερὸν καὶ παράδοξον Μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθορᾶται· ὁ ἀναφὴς κρατεῖται· δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας· ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ἀδίκως ἐτάζεται· εἱρκτῇ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας. Πιλάτῳ παρίσταται, ᾧ τρόμῳ παρίστανται Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις. ῥαπίζεται χειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ Πλάστης· ξύλῳ κατακρίνεται ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς· τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης τοῦ ᾅδου· ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσμ.

Προκείμενον ἦχος δ'.

Διεμοιράσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον· καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον. Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὑρηκὼς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε· Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύσῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλὰ ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν· Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἴρηκας ποιήσω· εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου· Κύριον ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στῆθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σὲ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσθιά μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταί σοι.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Δίκασον Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με.

Στίχ. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ, ἀντὶ ἀγαθῶν. Ἰὼβ τὸ ἀνάγνωσμα.

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰὼβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἔμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιαι, ζεύγη βοῶν χίλιαι, ὄνοι θήλειαι νομάδες χίλιαι. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν· τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν· τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίας κέρας. Καὶ οὐχ εὑρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰὼβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἔζησε δὲ Ἰὼβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἔτη ἑκατὸν ἑβδομήκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε, διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰὼβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰὼβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἑρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας· προϋπῆρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ· λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱὸν ᾧ ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατρὸς μὲν Ζαρὲ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱὸς, μητρὸς δὲ Βοσσόῤῥας, ὥστε εἶναι αὐτὸν, πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προφη-

Δημόσια Κεντρική Ἱστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα. Ὃν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σὲ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ· καὶ συνέξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγείλαμεν, ὡς παιδίον, ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα· καὶ εἴδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὤν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται· καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεία εἰρήνης ἡμῖν ἐπ' αὐτόν· τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν· πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ αὐτός, διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ, τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηρούς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει· δικαιῶσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλούς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ.

Στίχος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στίχος. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα.

Πρὸς Κορινθίους Ά. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν, δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ. Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ Κόσμος, διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος, σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν, σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ, μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν, Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐςί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται. Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Κἀγὼ δὲ, ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον, οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. ά.

Σῶσόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Στίχ. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Στίχος. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής· τὸ, Καταξίωσον Κύριε· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ψάλλομεν Ἀπόστιχα τὰ παρόντα Στιχηρὰ Αὐτόμελα, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν, ὁ Ἀριμαθείας καθεῖλε, τὴν τῶν ἁπάντων ζωὴν, σμύρνῃ καὶ σινδόνι σε, Χριστὲ ἐκήδευσε, καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδίᾳ καὶ χείλει, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι, ὅμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόα σοι. Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Ὅτε,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὅτε, ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντὸς κατετέθης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντὸς, ᾅδης ὁ παγγέλαστος, ἰδών σε ἔπτυξεν. οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο, τότε ὁ Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόα σοι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Στίχος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὅτε, ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θέλων συνεκλείσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ ᾅδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστὲ βασίλεια, τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἠξίωσας.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ὅτε, αἱ Δυνάμεις σε Χριστὲ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἑώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριττον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἷς σου τὴν ἀκήρατον, πλευρὰν ἐλόγχευσαν· ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόων σοι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. ά.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, καθελὼν Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρῆνον ἀναλαβὼν, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· Οἴμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρὸ μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διεῤῥήγνυτο Ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἑκουσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἱλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψαύσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ᾄσματα μέλψω, τῇ σῇ ἐξόδῳ Οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφήν σου, σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι.

Μετὰ δὲ τὸ, νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον, τὰ παρόντα Ἀπολυτίκια,

Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἱλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξὶ, παρὰ τὸ μνῆμα ἐπιστὰς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἁρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Τὰ δὲ Ἀποδειπ. ψάλ. ἐν τοῖς κελλίοις.

ΤΩι ΑΓΙΩι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΠΡΩΙ.

Περὶ ὥραν ἑβδόμην, ἐν τῷ Ὄρθρῳ, σημαίνει. Καὶ μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχ. β'.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπ. Ἦχ. β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. (Ὅρα ἀνωτέρω.)

Δόξα.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ᾅδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις Γυναιξί.

(Ὅρα καὶ τοῦτο, ὄπισθεν τοῦ Ἑσπερινοῦ.)

Μετὰ ταῦτα ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ μέλους τὰ ἑπόμενα Τροπάρια, ἤτοι τὰ Ἐγκώμια, μετὰ τοῦ Ἀμώμου, εἰς στάσεις τρεῖς, λέγοντες ἀνὰ Στίχον ἐξ αὐτοῦ μεθ' ἓν ἕκαστον Τροπάριον.

Ἐκφωνεῖ δὲ ὁ Πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον πλ. ά.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Τὰ Ἐγκώμια.

Η ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστὲ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σήν.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Η ζωὴ πῶς θνήσκεις; πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς; τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον λύεις δὲ, καὶ τοῦ ᾅδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου.

Ιησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντὸς, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ ᾅδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολῦσαι τῶν βροτῶν;

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν.

Ο Δεσπότης πάντων, καθορᾶται νεκρὸς, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας.

Η ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστὲ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ τὴν ζωήν.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μή με ἐγκαταλίπῃς.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακοῦργος Χριστὲ ἐλογίσθης δικαιῶν ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;

Ο ὡραῖος κάλλει, παρὰ πάντας βροτοὺς, ὡς ἀνείδεος νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὡραΐσας τοῦ παντός.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Αδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν τὴν σὴν, καὶ μὴ θᾶττον συνθλασθείη σκοτούμενος ἀστραπῆς φωτός σου αἴγλῃ ἐκτυφλωθείς;

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.

Ιησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυψαι; ὢ ἀφάτου, καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Απορεῖ καὶ φύσις, νοερὰ καὶ πληθύς, ἡ ἀσώματος Χριστὲ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ω θαυμάτων ξένων! ὢ πραγμάτων καινῶν! ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἄπνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην.

Καὶ ἐν τάφῳ ἔδυς, καὶ τῶν κόλπων Χριστὲ, τῶν πατρῴων οὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παράδοξον ὁμοῦ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.

Αληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργέτα Χριστὲ, τὰ τοῦ ᾅδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεῴχθη τῶν βροτῶν.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ο τὴν γῆν κατέχων, τῇ δρακὶ νεκρωθεὶς, σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς ᾅδου συνοχῆς.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Εκ φθορᾶς ἀνέβης, ἡ ζωή μου Σωτὴρ, σοῦ θανόντος καὶ νεκροῖς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ ᾅδου τοὺς μοχλούς.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ως φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σάρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν ᾅδῃ σκοτασμόν.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Νοερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθὺς, Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμῳ συστεῖλαί σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Νεκρωθεὶς βουλήσει, καὶ τεθεὶς ὑπὸ γῆν, ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου ἐζώωσας, νεκρωθέντα παραβάσει με πικρᾷ.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν

Ηλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῷ· πάντα γάρ σοι Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν, ἐν κοιλίᾳ λαβὼν, ᾅδης ὁ παμφάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὓς κατέπιε νεκρούς.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί.

Εν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστὲ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀναστὰς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Επὶ γῆς κατῆλθες, ἵνα σώσῃς Ἀδάμ·

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἀδάμ· καὶ ἐν γῇ μὴ εὑρηκὼς τοῦτον Δέσποτα, μέχρις ᾅδου κατελήλυθας ζητῶν.

Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῇ κρυβέντος σου φωτός.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με.

Ως βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἑκουσίως Σωτὴρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἁμαρτιῶν.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Δακρυῤῥόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἁγνὴ, μητρικῶς ὦ Ἰησοῦ ἐπιῤῥαίνουσα, ἀνεβόα· Πῶς κηδεύσω σε Υἱέ;

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ.

Ωσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Υπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι· ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ·

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε.

Ως ἡλίου δίσκον, ἡ σελήνη Σωτὴρ, ἀποκρύπτει, καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψεν, ἐκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Η ζωὴ θανάτου, γευσαμένη Χριστὸς, ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωήν.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου;

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδὰμ φθονερῶς, ἐπανάγεις πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανεὶς Ἀδάμ.

Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου.

Νοεραί σε τάξεις, ἡπλωμένον νεκρὸν, καθορῶσαι δι' ἡμᾶς ἐξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι Σωτήρ.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Καθελών σε Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρὸν, ἐν μνημείῳ Ἰωσὴφ νῦν κατέθετο. Ἀλλ' ἀνάστα, σώζων πάντας ὡς Θεός.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκὼς, νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἴτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα.

Υψωθεὶς ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτοὺς, συνυψοῖς· ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δὴ ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾷς.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Ωσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκὶ, ὥς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα.

Τὴν πλευρὰν ἐνύγης, ὁ πλευ-

ρὰν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρὰν εἰληφὼς τοῦ Ἀδάμ, ἐξ ἧς τὴν Εὔαν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ ἀμνός· σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεὶς ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε.

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν; ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς Κτίσεως σήμερον, Πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον.

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὁρᾶται νεκρός; ἐκπληττόμενοι οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον· Πῶς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός;

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα.

Λογχονύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς ἐξωσάσῃ με, ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διὰ παντὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἁπλωθεὶς ἐν ξύλῳ συνηγάγου βροτούς· τὴν πλευράν σου δὲ νυγεὶς τὴν ζωήρρυτον, πᾶσιν ἄφεσιν πηγάζεις Ἰησοῦ.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σε, καὶ θαμβεῖταί σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων.

Ὑπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητὸς, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Κἂν νεκρὸς ὡράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεὸς, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα.

Κἂν νεκρὸς ὡράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεὸς, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

Καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Ὢ χαρᾶς ἐκείνης! ὢ πολλῆς ἡδονῆς! ἧς περ τοὺς ἐν ᾅδῃ πεπλήρωκας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροῖς.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου.

Προσκυνῶ τὸ Πάθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε, δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Κατὰ σοῦ ῥομφαία, ἐστιλβοῦτο Χριστὲ, καὶ ῥομφαία, ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἐδέμ.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα.

Ἡ Ἀμνὰς τὸν Ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίσι βαλλομένη ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾷν.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε.

Κἂν ἐνθάπτῃ τάφῳ, κἂν εἰς ᾅδου μολῇς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς

τάφους

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τάφους ἐκένωσας καὶ τὸν ᾅδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ἑκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, καὶ ἀνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου.

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπονείδιστον ὑπέμεινε θάνατον· φρίττει ἥλιος, καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε.

Ὡς πικρᾶς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότην Ἰησοῦν.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ὁ Κριτὴς ὡς κριτός, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Μερίς μου εἶ, Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἀλαζὼν Ἰσραήλ, μιαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βαραββᾶν ἠλευθέρωσας; τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας Σταυρῷ;

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁ χειρί σου πλάσας τὸν Ἀδὰμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῷ.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις ᾅδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνῳδοῦσα γοερῶς.

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Φθονουργὲ φονουργέ, καὶ ἀλάστορ λαέ, κἂν σινδόνας καὶ αὐτὸ τὸ σουδάριον, αἰσχύνθητι ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Δεῦρο δὴ μιαρέ, φονευτὰ μαθητά, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε.

Ὡς φιλάνθρωπός τις, ὑποκρίνῃ μωρέ, καὶ τυφλὲ πανολεθρότατε ἄσπονδε, ὁ τὸ μύρον πεπρακὼς διὰ τιμῆς.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ.

Οὐρανίου μύρου, ποίαν ἔσχες τιμήν; τοῦ τιμίου τί ἐδέξω ἀντάξιον; λύσσαν εὗρες καταρατώτατε Σατάν.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῇ, κενουμένου εἰς ψυχῆς ἱλαστήριον, πῶς χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῆ;

Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν δίδαξόν με.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὢ Θεὲ καὶ Λόγε, ὢ χαρὰ ἡ ἐμή, πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν;

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὢ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων.

Πότε ἴδω Σῶτερ, σὲ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς καρδίας μου; ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερῶς.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Κἂν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σύ, κατεδέξω τὴν τομήν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ ῥεῖθρον, ὡς πηγὴ ὢν τῆς ζωῆς.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμόν, τῆς πλευρᾶς σου προχεούσης ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα ζωήν.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Θέλων ὤφθης Λόγε, ἐν τῷ τάφῳ νεκρός, ἀλλὰ ζῇς, καὶ τοὺς βροτοὺς ὡς προείρηκας, ἀναστάσει σου Σωτήρ μου ἐγερεῖς.

Δόξα.

Ἀνυμνοῦμεν Λόγε, σὲ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφήν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἁγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπάριον.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Ὅτι εὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ θυμιάσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἄρχεται ὁ ἀριστερὸς Χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον πλ. ά.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν σε τὸν πάντων Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ Παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται.

Ἔφριξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ Ἥλιος Σῶτερ ἐκρύβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δύναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἔγνων

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Υπνώσας Χριστὲ, τὸν φυσίζωον ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέως ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἁμαρτίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεκόν σε Τέκνον· πόνους δὲ νῦν φέρω Πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι.

Ανω σε Σωτὴρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνόντα, κάτω δὲ νεκρὸν ἡπλωμένον γῇ, φρίττουσιν ὁρῶντα τὰ Σεραφίμ.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

Ρήγνυται Ναοῦ, καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει· κρύπτουσι φωστῆρες Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἥλιε ὑπὸ γῆν.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γῆς ὁ κατ' ἀρχὰς, μόνῳ νεύματι πήξας τὸν γῦρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν· φρίξον τῷ θεάματι Οὐρανέ!

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Εδυς ὑπὸ γῆν, ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρί σου πλάσας, ἵν' ἐξαναστήσῃς τοῦ πτώματος, τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτῳ κράτει.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου.

Θρῆνον ἱερὸν, δεῦτε ᾄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι Γυναῖκες πρὶν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου.

Μύρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Λόγε· ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες μυροφόροι.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Αδου μὲν ταφεὶς, τὰ βασίλεια Χριστὲ συντρίβεις· θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς, καὶ φθορᾶς λυτροῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;

Ρεῖθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ σοφία, τάφον ὑπεισδῦσα ζωοποιεῖ, τοὺς ἐν τοῖς ἀδύτοις ᾅδου μυχοῖς.

Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Ινα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν φύσιν, πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί. Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου τοῖς ὀδυρμοῖς.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.

Εδυς ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύνης, καὶ νεκροὺς ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἐξήγειρας, ἐκδιώξας ἅπαν τὸ ἐν τῷ ᾅδῃ σκότος.

Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κόκκος διφυὴς, ὁ φυσίζωος ἐν γῆς λαγόσι, σπείρεται σὺν δάκρυσι σήμερον, ἀλλ' ἀναβλαστήσας Κόσμον χαροποιήσει.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Επτηξεν Ἀδὰμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Παραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς

ᾅδην

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ᾅδην φοιτήσαντος, πεπτωκὼς τὸ πρώην, καὶ νῦν ἐγηγερμένος.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Σπένδει σοι χοὰς, ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ δακρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν μνήματι, ἐκβοῶσα· Τέκνον, ἀνάστα ὡς προέφης.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου.

Τάφῳ Ἰωσὴφ, εὐλαβῶς σε τῷ καινῷ συγκρύπτων, ὕμνους ἐξοδίους Θεοπρεπεῖς, τοῖς συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι Σωτήρ.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα.

Ηλοις σε σταυρῷ, πεπαρμένον ἡ σὴ Μήτηρ Λόγε, βλέψασα τοῖς ἥλοις λύπης πικρᾶς, βέβληται καὶ βέλεσι τὴν ψυχήν.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

Σὲ τὸν τοῦ παντὸς, γλυκασμὸν ἡ Μήτηρ καθορῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρὸν, δάκρυσι τὰς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα Λόγε, βλέπουσα τὴν ἄδικόν σου σφαγὴν, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.

Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ομμα τὸ γλυκὺ, καὶ τὰ χείλη σου πῶς μύσω Λόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με.

Υμνους Ἰωσὴφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους, ᾄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν· ᾄδει δὲ σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἥλιε δικαιοσύνης· ὅθεν ἡ τεκοῦσα Σελήνη σε, ταῖς λύπαις ἐκλείπει, σῆς θέας στερουμένη.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε.

Εφριξεν ὁρῶν, Σῶτερ ᾅδης σε τὸν ζωοδότην, πλοῦτον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος, νεκροὺς ἐξανιστῶντα.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου.

Ηλιος φαιδρὸν, ἀπαστράπτει μετὰ νύκτα Λόγε· καὶ σὺ δ' ἀναστὰς ἐξαστράψειας, μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα.

Γῆ σε πλαστουργὲ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη τρόμῳ, συσχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται, ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Μύροις σε Χριστὲ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐσχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαντες· Φρῖξον ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Εδυς Φωτουργὲ, καὶ συνέδυ σοι τὸ φῶς ἡλίου· τρόμῳ δὲ ἡ Κτίσις συνέχεται, πάντων σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Λίθος λαξευτὸς, τὸν ἀκρόγωνον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

νον καλύπτει λίθον· ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ· φρῖξον ἡ γῆ!

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἴδε Μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον ἔκραζε δακρύουσα ἡ Ἁγνή.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεὶς οὐκ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Κάλλος Λόγε πρὶν οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πάσχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτοὺς θείαις αὐγαῖς.

Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἔδυς τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος· καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε.

Ἥλιος ὁμοῦ, καὶ σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντας εἰκόνιζον, οἳ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολάς.

Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δή, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Οἶδέ σε Θεόν, Ἑκατόνταρχος κἂν ἐνεκρώθης· πῶς σε οὖν Θεέ μου ψαύσω χερσί; φρίττω, ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διὰ παντός.

Ὕπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου Κόσμῳ ζωήν.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ὕπνωσας μικρόν, καὶ ἐζώωσας τοὺς τεθνεῶτας, καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωήρρυτε ἄμπελε. Δοξάζω τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Πῶς οἱ νοεροί, Ταγματάρχαι σε Σωτὴρ ὁρῶντες, γυμνὸν ᾑμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν;

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνως τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διὰ τί κατέκρινας τὸν Χριστόν;

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ.

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν Οὐρανὸν κατηστέρισε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι.

Ὥσπερ πελεκάν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικοὺς αὐτοῖς κρουνούς.

Ἀντι-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με.

Ἥλιον τὸ πρὶν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφύλους κόπτων, ἔστησεν· αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας Οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι ηὐδόκησας, καὶ εἰς ᾅδην καταβέβηκας Χριστέ.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου.

Ἤρθη σταυρωθείς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσείετο δεινῶς.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς.

Οἴ μοι ὢ Υἱέ, ἡ Ἀπείρανδρος θρηνεῖ καὶ λέγει· ὃν ὡς Βασιλέα γὰρ ἤλπιζον, κατάκριτον νῦν βλέπων ἐν Σταυρῷ.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην.

Φεῦ! τοῦ Συμεὼν, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία· ἡ γὰρ σὴ ῥομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν.

Κἂν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὢ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ Ζωοδότης ἀνέστησεν, ὃν ὑμεῖς ἐκτείνατε φθονερῶς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου.

Ἔφριξεν ἰδών, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ἔκλαιε πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἑώρακε, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με.

Νέκρωσιν τὴν σήν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ βλέπουσα πικρῶς σοι ἐφθέγγετο· Μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Ἅδης ὁ δεινός, συνετρόμαξεν ὅτε σε εἶδεν, Ἥλιε τῆς δόξης ἀθάνατε, καὶ ἐδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Μέγα καὶ φρικτόν, Σῶτερ θέαμα νῦν καθορᾶται! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θέλων πάντας.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην.

Νύττῃ τὴν πλευράν, καὶ ἡλοῦσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν χειρῶν τῶν προπατόρων.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχήλ, υἱὸν ἔκλαυσεν ἅπας κατ᾽ οἶκον· νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητρί.

Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Ῥάπι-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ράπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ὕμνοις σου Χριστὲ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν ταφήν τε, ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σῇ ταφῇ.

Δόξα.

Ἄναρχε Θεὲ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον, κατὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, παναμώμητε ἁγνὴ Παρθένε, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ βράβευσον εἰρήνην ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν παρὰ τῶν δύο Χορῶν τὸ πρῶτον.

Ἄξιόν ἐστι, μεγαλύνειν.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀρχομένης δὲ τῆς τρίτης στάσεως, θυμιᾷ πάλιν ὁ Ἱερεύς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἄρχεται αὖθις ὁ πρῶτος Χορὸς εἰς Ἦχον γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι Χριστέ μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Καθελὼν τοῦ Ξύλου, ὁ Ἀριμαθείας, ἐν τάφῳ σε κηδεύει.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Μυροφόροι ἦλθον, μύρα σοι Χριστέ μου, κομίζουσαι προφρόνως.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Δεῦρο πᾶσα Κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῷ Κτίστῃ.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὡς νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάντες, μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Ἰωσὴφ τρισμάκαρ, κήδευσον τὸ Σῶμα, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρναν, κατὰ τοῦ Εὐεργέτου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Οὓς ἔθρεψε τὸ μάννα, φέρουσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου.

Ὢ τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς Χριστοκτονίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Ὡς ἄφρων ὑπηρέτης, προδέδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Τὸν ῥύστην ὁ πωλήσας, αἰχμάλω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μάλωτος κατέστη, ὁ δόλιος Ἰούδας.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰν τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα Ἑβραίων παρανόμων.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σκολιαῖς πορείαις, τρίβολοι καὶ παγίδες.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἰωσὴφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρεπῶς τὸν Κτίστην.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ Κράτει, τὸν ᾅδην καθελόντι.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Ὕπτιον ὁρῶσα, ἡ Πάναγνός σε Λόγε, μητροπρεπῶς ἐθρήνει.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα εἰς τοὺς λόγους σου.

Ὦ γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος;

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾷν τὰ λόγιά σου.

Θρῆνον συνεκίνει, ἡ Πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.

Γύναια σὺν μύροις, ἥκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον Μύρον.

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Θάνατον θανάτῳ, σὺ θανατοῖς Θεέ μου, Θείᾳ σου δυναστείᾳ.

Ἐγγὺς εἶ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφίᾳ σῇ Θεέμου.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Πρὸς τὸν πυθμένα ᾅδου, κατήχθη ὁ προδότης, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Πάντες συναπολοῦνται, οἱ σταυρωταί σου Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ Παντάναξ.

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται, πάντες οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ, Κύριε· κατὰ τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με.

Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς πάθος κατεδέξω;

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἡ δάμαλις τὸν Μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὁρῶσα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Σῶμα τὸ Ζωηφόρον, ὁ Ἰωσὴφ κηδεύει, μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀνέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυῤῥοοῦσα τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ

εἰς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ω φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς Τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὔαν, ἐλευθερῶσαι Μῆτερ, μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Οξος ἐποτίσθης καὶ χολὴν οἰκτίρμον, τὴν πάλαι λύων γεῦσιν.

Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ικρίῳ προσεπάγης, ὁ πάλαι τὸν λαόν σου στύλῳ νεφέλης σκέπων.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Αἱ μυροφόροι Σῶτερ, τῷ Τάφῳ προελθοῦσαι, προσέφερόν σοι μύρα.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ανάστηθι Οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράθρων, ἐξανιστῶν τοῦ ᾅδου.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ανάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκοῦσα Μήτηρ, δακρυῤῥοοῦσα λέγει.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἁγνῶς τεκούσης.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε καθορῶσαι.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ Πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ἐξερεύξονται τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

Ω φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;

Φθέγξεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσὴφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.

Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ Πανάγνος σου Μήτηρ, Σωτήρ μου νεκρωθέντα.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

Φρίττουσιν οἱ Νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτήν σου, ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Εῤῥαναν τὸν Τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωῒ ἐλθοῦσαι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, Λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι τῇ ἐγέρσει.

Δόξα.

Ω Τριὰς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς

καὶ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Ἀνάστασιν Παρθένε, ἀξίωσον σοὺς δούλους.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, εἰς Ἦχον πλ. ά.

Ἐν ἑκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τὸ,

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτὴρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφὶμ κράζοντες τὸ, Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Ἐκ γ'.

Συναπτὴ μικρὰ, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα, Ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἀρώμασι θείοις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτὸν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσὴφ καινῷ μνήματι· ὅθεν ὄρθριαι, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα.

Δεῖξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστὲ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν, ἕτερον ὅμοιον.

Ἐξέστησαν χοροὶ, τῶν Ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος· ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν

Ἀγγέ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἀγγέλων κυκλοῦσι· καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ ᾅδῃ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν. Εἶτα τὸν Ν'. καὶ τὸν ἑπόμενον Κανόνα, ψάλλοντες τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια εἰς δ'. καὶ αὖθις ἔσχατον Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἱρμούς.

Ἔστι δὲ οὗτος ὁ Κανών, ἡ μὲν ά. γ'. δ'. καὶ έ. Ὠδή, ποίημα Μάρκου Μοναχοῦ ἐπισκόπου Ἰδροῦντος· ἡ δὲ ς'. ζ. ή. καὶ θ'. Ὠδή, Κοσμᾶ τοῦ Ἁγιοπολίτου· οἱ δὲ Εἱρμοὶ εἰσὶ ποίημα γυναικός τινος Κασσίας. Ὅλος δὲ ὁ Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

«Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον
μέλπω μέγα.»

Ὠδὴ Ά. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ Ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ ᾅδην θανατώσαντι·

Ἄνω σε ἐν Θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν Τάφῳ, τὰ Ὑπερκόσμια καὶ Ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γὰρ, νεκρὸς Ζωαρχικώτατος.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, καταπεφοίτηκας ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ· καὶ ταφεὶς φθαρέντα με, καινοποιεῖς φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Κύματι θαλάσσης.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἱρμός.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῷ συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.»

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας· νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, Θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ Δέσποτα. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσιν.

Ἥπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἥνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγῖσιν ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας. Θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Κάθισμα, ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν· σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην· Σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

ᾠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ὠδὴ Δ'. Ὁ Εἱρμός.

«Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ ἐξεστηκὼς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ, ὡς παντοδύναμος.»

Ἑβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρίν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Ῥωμαλεότητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχή σου, διήρηται, σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ ᾅδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Ὁ ᾅδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκε.

Καταβασία. Τὴν ἐν σταυρῷ σου.

Ὠδὴ Ε'. Ὁ Εἱρμός.

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ, ἀγαλλιάσονται.»

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις, ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σάρξ σου διαφθορὰν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχή σου εἰς ᾅδου ξενοπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθών, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὔας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζωον, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

«Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Ἀνῃρέθης, ἀλλ' οὐ διῃρέθης, Λόγε ἧς μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω, μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἷς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀπαθὴς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δέ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, ᾅδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταιὲ ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι, λύτρωσιν ἀψευδῆ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. Συνεσχέθη.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁρᾶται· καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις· τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀςέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο· ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεῴχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἁγίων ἀνδρῶν. Ἅδης κάτω στενάζει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ τὴν Ἀνάςασιν· τὰ δὲ Γύναια κράζουσι. Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφὴν, καὶ τὴν εἰς ᾅδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑορτάζομεν, δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθὲν, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι.

Μάτην φυλάττεις τὸν τάφον κουςωδία·
Οὐ γὰρ καθέξει τύμβος αὐτοζωΐαν.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἱρμός.

« Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, ἐν τάφῳ νεκρὸς, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται ᾅδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευρὰν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργὸν, ζωῆς θησαυρὸς, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ ᾅδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἐδὲμ, Θεότης Χριςοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Κατα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καταβασία. Ἄφραστον θαῦμα.

Ὠδὴ Η. Ὁ Εἱρμός.

«Ἔκστηθι φρίττων οὐρανὲ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Λέλυται ἄχραντος ναὸς, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν· Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατῆλθε μέχρις ᾅδου ταμείων· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὢ ἀγαθότητος! ὢ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἑκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

«Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεὸς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.»

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, ἄναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρὸν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶν· ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθήσωμαι.

Γῆ με καλύπτει ἑκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν ᾅδου, οἱ πυλωροὶ, ἠμφιεσμένον, βλέποντες στολὴν, ἠμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ, πατάξας ὡς Θεὸς, ἀναστήσομαι αὖθις καὶ μεγαλύνω σε.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις· εὐφραινέσθωσαν πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται ᾅδης· μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν· τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ, λυτροῦμαι παγγενεῖ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦτο λέγεται ἐκ γ΄. μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλο.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν Στίχ. δ. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.

Σήμερον συνέχεται Τάφος, τὸν συνέχοντα παλάμῃ τὴν Κτίσιν· καλύπτει λίθος, τὸν καλύψαντα ἀρετῇ τοὺς Οὐρανούς· ὑπνοῖ ἡ Ζωὴ, καὶ ᾅδης τρέμει, καὶ Ἀδὰμ τῶν δεσμῶν ἀπολύεται. Δόξα τῇ σῇ Οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας πάντα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τα Σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν, τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν. Ὁ αὐτός

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα; τίς ἡ παροῦσα κατάπαυσις; Ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν διὰ Πάθους τελέσας Οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ Σαββατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων Σαββατισμόν· αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν Ζωὴν ἡμῶν, ἐν Τάφῳ κειμένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωοποιήσῃ. Δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰούδα ὑπνοῦντα θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ἀναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς Λέων, τίς ἐγερεῖ σε Βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτεξουσίως, ὁ δοὺς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἑκουσίως, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Ἠτήσατο Ἰωσὴφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ Παστάδος προελθεῖν· ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς, προδιετυποῦτο, λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ εὐλογημένον Σάββατον· αὕτη ἐστὶν, ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα, ἐν ᾗ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας. τῇ σαρκὶ σαββατίσας, καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος Ἀγαθὸς, καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει ὅλην τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ, ψαλλομένου τοῦ Τρισαγίου, εἰσοδεύει μετὰ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, λέγει·

Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Τροπάριον, ἅπαξ.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ. Φύλ. 529.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τῆς Προφ. ἦχ. β'.

Ὁ συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι κατεδέξω Χριστὲ, ἵνα τῆς τοῦ ᾅδου καταπτώσεως, λυτρώσῃς τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀθανατίσας, ζωώσῃς ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Προκείμενον ἦχος δ'.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ, κύκλοθεν κύκλῳ· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρὰ σφόδρα. Καὶ εἶπε πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε

πρός

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πρός με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος. Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος· Καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι· καὶ ἰδοὺ σεισμός· καὶ προσήγγαγε τὰ ὀστᾶ, ἑκάτερον πρὸς τὴν ἁρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρός με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἰπὲ τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προεφήτευσα, καθότι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρός με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστᾶ ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστιν· αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀστᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἰπὲ πρὸς αὐτούς· Τάδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος βαρύς.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοὶ, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ πίστεως.

Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. α΄.

Ἀναστήτω ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Στ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλειπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευήν.

Ἐκτενής. Εἴπωμεν πάντες· Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν· κλπ. ὡς συνήθως.

Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἡ πρώτη ὥρα ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαὶ Λιταὶ ψάλλονται ἐν τῷ Νάρθηκι.

ΤΩι ΑΓΙΩι ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας σημαίνει. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει στολὴν λευκήν· καὶ εὐλογήσαντος αὐτοῦ, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· ἱστῶμεν δὲ Στίχ. ή. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'. καὶ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας γ'. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, Ἦχος ά.

Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δείξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Τῷ Πάθει σου Χριστὲ, παθῶν ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· Συνέφερέ μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδεξάμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμὲ, τὸ κράτος μου ἔλυσε· πύλας χαλκᾶς συνέτριψε· ψυχὰς ἃς κατεῖχον τὸ πρὶν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε· Δόξα Κύριε τῷ σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου ἡ ἐξουσία· ἐδεξάμην θνητὸν, ὥσπερ ἕνα τῶν θανέντων· τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὧν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνος, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει· Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ ᾅδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου τὸ κράτος, ὁ Ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησεν· ὧν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὓς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα· ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθείς· οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος· Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, (ὅρα σελ.550).

Καὶ νῦν, Θεοτ. Ἦχος ά.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν παρ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ᾆσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη, οὐρανὸς καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέῳξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Φύλ. 89.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν, τὸν τοῦ Ἀμαθί, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὶ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου· καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσεῖς, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτοῦ εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, καὶ ἀνεβόων ἕκαστος πρὸς τὸν Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔῤῥεγχε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, εἴπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε βάλωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγνῶμεν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἔβαλον κλήρους· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Ἀπάγγειλον ἡμῖν τίνος ἕνεκεν τὸ κακὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί; καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ποίου λαοῦ εἶ σύ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Τί ποιήσωμέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς. Ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστι. Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπον· Μηδαμῶς, Κύριε· μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον· διότι σὺ, Κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σάλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς. Καὶ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας, καὶ τρεῖς νύκτας. Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, καὶ εἶπεν. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδυ ἡ κεφαλή μου, εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σὲ, Κύριε, ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ηὐξάμην, ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσέταξε Κύριος τῷ κήτει· καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὶ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὶ, καθ' ἃ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· ἡ δὲ Νινευὶ, ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡμερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὶ καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὶ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν, ἕως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὶ, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλετο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθησεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐῤῥέθη ἐν τῇ Νινευὶ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λεγόντων· Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα, μὴ γευσάσθωσαν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σέσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβάλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς, καὶ παρακληθήσεται, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ᾗ ἐλάλησε τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε. Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· καὶ συνεχύθη, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· Ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ; Διὰ τοῦτο προέφθασα τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς, διότι ἔγνων, ὅτι σὺ ἐλεήμων εἶ, καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ; Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθησεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σκηνὴν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιᾷ, ἕως οὗ ἐπίδῃ τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἐξηράνθη. Καὶ ἐγένετο, ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι· καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Καλόν μοι ἀποθανεῖν με, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; Καὶ εἶπε· Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ μὲν ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας, οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτὴν, ἣ ἐγεννήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὶ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους, ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν, ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου, Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν· ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ εἱστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος. Καὶ ὁ κῆρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ. Ὑμῖν λέγεται, ἔθνη, λαοί, φυλαί, καὶ γλῶσσαι. Ἧ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλῶσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεύς. Τότε προσῆλθον ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους· καὶ ὑπολαβόντες, εἶπον Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον, ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν οὖν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι. Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν, ἀγαγεῖν τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀληθῶς, Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν ἔχετε ἑτοίμως, ἵνα, ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστι Θεός, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; Ἀπεκρίθησαν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ. Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι· ἔστι γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς·

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔσω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ᾗ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδρὰχ, Μισὰχ καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὴν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις καὶ περικνημίσι, τοῖς ἐνδύμασιν αὐτῶν καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ ἑπταπλασίως. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἔπεσον ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συστὰς Ἀζαρίας, προσηύξατο οὕτω· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶπεν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς· καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, δι' Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου· οἷς ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης; καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὁλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορὰ, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πος, τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὑρεῖν ἔλεος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν· ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὄπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμέν σοι ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπείησαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθῃ καὶ πίσσῃ, καὶ στυππίῳ, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχεῖτο ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα. Καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου. Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας· Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνιστάμενοι δὲ ἐνταῦθα, ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. β'.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα ὁ μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν ἑπόμενον Ὕμνον· ἡμεῖς δὲ μεθ' ἕνα ἕκαστον τῶν Στίχων αὐτῶν ψάλλομεν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ὡς ἕπεται·

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε·

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, πάχναι καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογείτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον.

Τον Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε.

Εὐλογοῦμεν, Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ, καὶ μετ' αὐτὴν, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀποθάνωμεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτούς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλούϊα δὲ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς ψάλλομεν τὸν παρόντα Στίχον, εἰς Ἦχον βαρύν.

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τὸν αὐτὸν ψάλλομεν καὶ ἐν ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἑπομένων Στίχων τοῦ ψαλμοῦ πα'. λεγομένων παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου χῦμα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

Στ. Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

Στ. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

Στ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

Στ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν· ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

Στ. Ἐγὼ εἶπα· Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρῖνον τὴν γῆν.

Καὶ εὐθύς, τὸ κατὰ Ματθ. Εὐαγ.

Ὀψὲ Σαββάτου, τῇ ἐπιφωσκούσῃ.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος πλ. ά.

Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γήϊνον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς· προηγοῦνται δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας, τὰ Πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ Ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν, Ἦχος δ'.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, δίδοται τὸ κατακλαστὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· εἶθ' οὕτω γίνεται ἡ εὐλόγησις τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου. Ὀφείλει δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν ὁ Ἐκκλησιάρχης, ἵνα, ὅταν ἀπολύσῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Λειτουργίας, ὑπάρχῃ ὥρα β'. τῆς νυκτός. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, οὐκ ἐξερχόμεθα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καθήμεθα ἐν τοῖς τόποις ἡμῶν· καὶ εἰσέρχεται ὁ Κελλαρίτης, καὶ ἐπιδίδωσι τοῖς Ἀδελφοῖς ἀνὰ κλάσμα τοῦ ἄρτου, καὶ ἀνὰ ἓξ ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ

ἑνὸς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἑνὸς κρασοβολίου οἴνου. Ἡμῶν δὲ διακλινομένων, γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὸ φθάσαι ἡμᾶς, (εἰς τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεως), ἅπτει ὁ Κανδηλάπτης πάσας τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ· καὶ ἐξερχόμενος, κρούει τὸ σήμαντρον· καὶ ἵσταται ὁ ἀναγινώσκων τὴν ἀνάγνωσιν· εἶτα ἀρχόμεθα τῆς Παννυχίδος, ὡς ἕπεται.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ'. καὶ τὸν Ν'. Ψαλμόν. Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ποιοῦντες τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνὰ δ'. ἀπὸ γ'. Ὠδῆς· Κάθισμα, Τὸν τάφον σου Σωτήρ· καὶ γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸν Λόγον τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου· « Τί τοῦτο; σήμερον σιγὴ πολλή; » ἢ ἐκ τῶν Λόγων τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ κατὰ Ματθαῖον, ἢ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, Λόγους Ἀναστασίμους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάγνωσιν, ψάλλομεν τὰς ἑτέρας γ'. Ὠδάς· ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον, Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας· καὶ τὸν Οἶκον, Ὁ συνέχων τὰ πάντα. Εἶτα πάλιν ἀνάγνωσις· καὶ μετ' αὐτὴν τὰς ἑτέρας λοιπάς, γ'. Ὠδάς. Μετὰ δὲ τὴν θ'. Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ
ΚΑΙ
ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ,

Ψαλλόμενα κατ' ἦχον, τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ

Τὰ Τριαδικά.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ ἄϋλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν καὶ τρισαγίῳ μελῳδήματι, τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, Χερουβικῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, Χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον, βοῶμέν σοι δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ

Τὰ Τριαδικά.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

φερομέν σοι, Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα.

Ἄκτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργὸς, τὰ χείλη ἡμῶν ἄνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ

Τὰ Τριαδικά.

Τριὰς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς τρισυπόστατε καὶ συναΐδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμεν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα.

Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν συνάναρχον, Πνεῦμα συναΐδιον, Θεότητα μίαν, Χερουβικῶς δοξολογεῖν, τολμῶντες λέγομεν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ

Τὰ Τριαδικά.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν, προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον, τολμῶντες λέγομεν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ· ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὸν ἄναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, Χερουβικῶς δοξολογεῖν, τολμῶντες λέγομεν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ

Τὰ Τριαδικά.

Ὑμνῳδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα, ἐκτενῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σου στρατεύματα, Τριὰς, Ἄναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμεν, Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν Μήτρᾳ Παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεὸς πρόσδεξαι, βοῶντάς σοι, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ φωταγωγικόν.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Β'. ΗΧΟΝ

Τὰ Τριαδικά.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν Τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα.

Ασωμάτοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις, τὰ Ἑξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι, τὸν Τρισάγιον ὕμνον ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χείλεσιν, αἶνόν σοι ἀναπέμπομεν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἑνώσει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ φωταγωγικόν.

Προστασίαις Κύριε, τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει, Χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ τῇ δόξῃ, Ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα.

Ως ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχὴ, διόρθωσιν πρὸς αἴνεσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι, τῶν Σεραφὶμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Διέγειρόν με Κύριε πρὸς τὴν σὴν ὑμνῳδίαν, καὶ δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ἅγιε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Εἰς Οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακράζοντες αἶνον· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ορᾷν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβὶμ, ἱπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἔνθεον μέλος, τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμέν σοι·

 ἅγιος,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Καταχαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Φῶς ὑπάρχων Χριστὲ, φώτισόν με ἐν σοὶ, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἰστέον, ὅτι τὴν συμπλήρωσιν ἑκάστου Φωταγωγικοῦ ποιοῦμεν οὕτω·

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δίς.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΣΤΙΧΗΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κατανυκτικὰ, Θεοτοκία, Σταυρώσιμα, Σταυροθεοτοκία, Ἀποστολικὰ, καὶ Μαρτυρικὰ,

Κατ' Ἦχον ψαλλόμενα καθ' ὅλην τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Τεσσαρακοστήν.

ΗΧΟΣ Α'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Κατανυκτικὰ, μετὰ τῶν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος ά.

Οτι τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων μου Σωτὴρ, καὶ δεινῶν βεβύθισμαι ταῖς πλημμελείαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Οτι ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδεδίκασμαι Σωτὴρ, λογισμόν μοι δώρησαι, ἐπιστροφῆς ὁ Θεὸς, ἵνα κράζω· Σῶσόν με Εὐεργέτα ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Αλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ κριτὴς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτὰ καὶ δεινά· μὴ οὖν ἐμμείνῃς τοῖς ὧδε, ἀλλὰ πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσῃς με· Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁμαρτίας συνεχόμενον· διέγειρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ σοῦ ἀμπελῶνος, ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με, δωρούμενός μοι τῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλ. Καθίσματα Κατανυκτικὰ, ἦχος ά.

Ἐν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· ἀλλὰ θαῤῥῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου κράζω· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Στ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Εἰ ὁ Δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλός; τὸ βάρος, καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάστασα· τοῖς περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συναρίθμησόν με, ὁ Θεὸς, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Θαῦμα θαυμάτων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν Ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὁρᾶν οὐ δεδύνηνται· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται τὸ Μαρτυρικὸν, εἰ οὐκ ἔχει τὸ Μηναῖον Κοντάκιον· εἰ δὲ ἔχει, λέγεται τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀνωτέρω Καθισ.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν,

Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος ά. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικὰς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον, ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτὴρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· Ἥμαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου.

Στίχ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τὸ βῆμά σου φρικτὸν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίζωσαι τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἦχος ά. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ὁρῶσά σε Χριστὲ ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν χειρῶν σου οἰκτίρμον, πλαστούργημα Δέσποτα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν·

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτε ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε· δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα ἐπὶ ξύλου ἡ ἀμνὰς καθορῶσα, μετὰ ληστῶν μακροθύμως σταυρούμενόν σε Λόγε, καὶ λόγχῃ κεντούμενον πλευράν, ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς. Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, Υἱέ μου μυστήριον; πῶς καλύπτει τάφος τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν; ἄφραστον τὸ τελούμενον! Μή με τὴν τεκοῦσαν ἐάσῃς Υἱέ μου γλυκύτατε.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος ά. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου, τὰς πλοκὰς τῶν ῥητόρων, οἱ ἁλιεῖς τῷ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι καὶ τὸν ὕμνον, τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτοὺς βοῶμεν. Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοουσίῳ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Οἱ σοφοὶ τῆς Οἰκουμένης ἁλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπαθὲς, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· Κύριε σῶσον τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμήτορα ἐν Οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦσι, καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος ά.

Σταυρωθέντος σου Χριστὲ, ἀνῃρέθη

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη, ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ

Τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως· τοῦτο τρέμουσι, καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ ᾅδου· τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν, κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληνται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς, τὸ μέγα σου ἔλεος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου, ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ, ἦχος α'.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Ἡ ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν δαιμόνων κατέπτηξε τὴν δύναμιν, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε· Γενέσθω Κύριε, ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτι σὲ ποθήσαντες, κατεφρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Ὢ τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε. Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἡμῖν, ἠνοίγησαν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἰδιόμελον, ἦχος α'.

Νεκρώσιμον. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ, διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἕστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μιᾷ ῥοπῇ καὶ ταῦτα πάντα, θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος, οὓς ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν. φύλ. 552.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὡς καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων, μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται· καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα, Νεκρώσιμον, ὅμοιον.

Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου ἀτρέπτως, φορέσας ἐκ Μητρὸς, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ γινώσκων ὡς Κύριος, τὸ καθ' ἡμᾶς εὐόλισθον, ἄνες, οἴκτειρον, τοὺς μεταστάντας τοῦ βίου· σοὶ γὰρ Δέσποτα, ψυχὰς ἐνέθεντο πίστει, τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. αὐτόμελον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σῇ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβίδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Μαρτυρικά. ἦχος α'.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντέστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτὸν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τὸν τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μίσασθε, Οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμοι γεγόνατε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντέστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννους ἐνικήσατε· πῦρ καὶ ξίφος οὐκ ἐπτοήθητε, θηρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων, τὴν ὑμνῳδίαν ἀναπέμποντες, τοὺς ἀπ' Οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἔργῳ Σωτήρ μου δεικνὺς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον, ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ ἐσαλεύθησαν, πύλαι δὲ ᾅδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων, θάνατος ἀπεδείκνυτο· ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, οὓς ἐξελέξω, ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Φαιδρύνεται Κόρη Προφητῶν, ὁ χορὸς τῷ τόκῳ σου, Πατριαρχῶν θεῖος σύλλογος, σεπτοὶ Ἀπόστολοι, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Μαρτύρων σύστημα, Ὁσίων καὶ Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ σὲ γινώσκουσιν, ἀφορμὴν τῆς τούτων τάξεως, καὶ τιμῶσιν, ὡς Θεοῦ γεννήτριαν.

Ἀπόστιχα τὰ ἑπόμενα προσ. Νεκρώσιμα, ποίημα Θεοφάνους, ὧν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς Ἤχους ἐν τοῖς ἄλλοις Σάββασι τοιούτων προσομοίων ὁμοῦ, ἡ ἀκροστιχίς ἐστι.

«Σοὺς Χριστὲ δούλους γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ.»

Ἦχος ά. Πανεύφημοι.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ παραπτώματα, καὶ παρέχων, αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς Οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατάταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς προσενεστώσης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παράσχου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σταυρῷ, θαῤῥοῦντες οἱ δοῦλοί σου, πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε, οἷς νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, τὸν Σταυρόν σου δώρησαι, καὶ αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ζωῆς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, συγχωρῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χωρῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ φωτίζων, φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σὸν, Τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σὲ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξασι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων καὶ φαιδρότητος, ἀξιῶσαι, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ΗΧΟΣ Β'.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικά, Ἦχος β'.

Ἥμαρτον εἰς σὲ Σωτὴρ, ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Κράζω σοι Χριστὲ Σωτὴρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἱλάσθητί μοι ὥσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σοὺς καταφεύγω Οἰκτιρμοὺς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην δακρύσασαν, καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν· διὸ καὶ προσπίπτω σοι· Ἐλεῆμον, πρίν με κατοδικάσῃς, φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθάρισον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· μή με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος β'.

Ὡς κύματα θαλάσσης, ἐπ' ἐμὲ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου· ὡς σκάφος ἐν πελάγει, ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὔδιον λιμένα, ὁδήγησόν με Κύριε τῇ μετανοίᾳ, καὶ σῶσόν με.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψόν, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Πανύμνητε Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα. δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὥς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐρανὸν ἐν Νεφέλαις, ἔχοντες οἱ ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, Σωτὴρ καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. ἦχος β'.

Ἐλέησόν με εἶπεν ὁ Δαβίδ· κἀγώ σοι κράζω· Ἥμαρτον Σωτὴρ, τὰς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας ἐλέησόν με.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαβὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βοῶ σοι· ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔβρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι, καὶ δέομαι· Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με, δεόμενον ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· Ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα; Σταυρώσιμα. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· Σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰς πόλεις σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὃν τρόπον ᾐχμαλώτευσεν ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ, διὰ ξύλου τῆς βρώσεως Κύριε, ὡσαύτως ᾐχμαλώτευσας, καὶ αὐτὸς τὸν ἐχθρὸν, διὰ ξύλου Σταυροῦ, καὶ τοῦ πάθους σου· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγένου ὁ δεύτερος Ἀδὰμ, ἀναζητῆσαι τὸν πλανηθέντα, ζωοποιῆσαι τὸν νεκρωθέντα, ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστὲ, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσά σε νεκρὸν ἡπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου, ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος, ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἑκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος β'.

Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἁλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὥσπερ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ ἁλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σὲ προσκυνεῖν, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, δι' αὐτῶν στερέωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ τοῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀπόςολοι Μάρτυρες καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίςιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤῊ ΠΑΡΑΣΚΕΥῊ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα.

Σταυρώσιμα. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ ςαυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν παραγενόμενος, εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ᾅδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαρίστως δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν ἀσάλευτον, θεμελιώσαντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τῶν τυράννων κραταιῶς ἠνδρίσαντο, καὶ διὰ βασάνων τῶν στεφάνων ἔτυχον· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, σῶσον ἡμᾶς.

ΤῊ ΠΑΡΑΣΚΕΥῊ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος β'.

Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, Οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσετε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς πίστεως· οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ

θάνατον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Οἴμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἴμοι πόσα δακρύει καὶ τότε, οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ Νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος β'.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρυσὸν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθὸς, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς μνείαν τῶν προσδοκωμένων ἄγει με καὶ καθορῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω τὴν ἐκ βασάνων φωνήν. Ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἁγία ἡ τοῦ ἀχράντου Φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις, τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά, Ἦχος β'.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς οὐρανοὺς, ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἱερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι,

συνήθως

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

συνήθως βοῶμεν· Ὕπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος Οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη δυσωποῦσί σε Χριστέ· Ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὦ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον Οὐράνιον ἐλάβετε· διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα, Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος β'.

Εκ γῆς πλαστουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ᾗ τὰ κρυπτὰ τῆς ἑκάστου πράξεως, φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μοι συγχώρησιν διδούς, τῆς Βασιλείας σου μὴ χωρίσῃς με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάληπτος, μᾶλλον δὲ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπόστιχα τὰ Νεκρώσιμα προσόμοια, τοῦ Θεοφάνους, Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἐξανάστασιν, θνητοῖς ἐδωρήσω. ὅθεν σου δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ινα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ, σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἑκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀϊδίου σου δόξης, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σῶσαι, τὸ σὸν πλάσμα βουληθεὶς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα Κόσμον, Αἵματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε. Δόξα.

Τρόμῳ τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, βήματι τῷ σῷ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι, τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν· τότε φεῖσαι Δέσποτα, Σῶτερ, τῶν δούλων σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀϊδίου τρυφῆς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

φῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὔας τῆς προμήτορος Ἁγνὴ, σὺ τὴν ὀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπήτησας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε, καὶ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, καὶ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ στεφανώσαντα, τοὺς σὲ δοξάζοντας· ὃν νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τούτους ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

ΗΧΟΣ Γ'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος γ'.

Ἑσπερινὸν ὕμνον, προσφέρομέν σοι Χριστὲ, μετὰ θυμιάματος, καὶ ᾠδῶν πνευματικῶν, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων ἡ σωτηρία· ὁ κλύδων με τῶν παθῶν ἐκταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθίζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀνάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος, καὶ φιλάνθρωπος.

Τὸν διεσπαρμένον μου νοῦν συνάγαγε Κύριε, καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθάρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδούς μοι μετάνοιαν, ὡς τῷ τελώνῃ στεναγμὸν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δάκρυα, ἵνα μεγάλῃ τῇ φωνῇ κραυγάζω σοι· Ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ φιλάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὑμνῳδίαν ἐκτελῶν, εὑρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λογιζόμενος· ἀλλ' ἑκάτερα διόρθωσον Χριστὲ ὁ Θεὸς, διὰ τῆς μετανοίας, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος γ'.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς, ἄνευ κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρίνομαι. αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακαλύπτονται· πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ θεάτρῳ, μέλλῃς ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα, ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἕως πότε ψυχή μου ἐπιμένεις τοῖς πταίσμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νοῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καὶ βόησον τῷ Κυρίῳ· Ἥμαρτον ἀναμάρτητε Κύριε, σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἕκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγὴ, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ΄. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τίς μὴ θαυμάσῃ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τοὺς ἀηττήτους ἀγῶνας; τίς μὴ ἐκπλαγῇ τὰ τούτων ἀεὶ κατορθώματα; ὅτι ἐν πυρὶ καὶ μάστιξι, θηρσί τε καὶ σφαγαῖς, τὸν ἀντίδικον ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, βασιλέων κολακείας βδελυξάμενοι, καὶ τυράννων ἀπειλὰς ἀποσεισάμενοι· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐκομί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχή μου μετανόησον· χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὑμνεῖ, πταισμάτων οὐ λυτροῦται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ. Καρδιογνῶστα ἥμαρτον· πρὶν καταδικάσῃς με ἐλέησόν με.

Στ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,

Ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς, μετανοεῖν ἐπαγγέλλομαι, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπιμελῶς ἁμαρτάνειν, ἐμβάλλει μοι ἄτοπα· ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ με ῥῦσαι ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὸ εὔψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα, ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἑκούσιον τὸ τῆς σταυρώσεως, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορῶσαι, πῶς ὁ ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι, ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ὡς Ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἥψατο τῶν Οὐρανῶν· οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεφαίδρυνας ὡς Παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γάρ, τοῦ Βελίαρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἰαμάτων χαρίσματα· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θεῖοι κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθητε αὐτόπται Ἀπόστολοι· καὶ γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην πατήσαντες, καὶ τὴν Τριάδα τρανῶς ἐκηρύξατε· ἣν πρεσβεύσατε μακάριοι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Δεῦτε ἅπαντες τοὺς Ἀποστόλους

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

λους ἀνυμνήσωμεν ὡς κυβερνήτας· τῶν εἰδώλων γὰρ τὴν πλάνην ἐδίωξαν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς ἐπανήγαγον, καὶ τὴν Τριάδα δοξάζειν ἐδίδαξαν· ὅθεν ἅπαντες, αὐτῶν τὴν σεβάσμιον μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν Σωτήριον, τὸν πάντων εὐφραίνοντα τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὴν ζ'. Ὠδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὅπλα τῆς πίστεως, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβάλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, καὶ πάσας τὰς τῶν Τυράννων, ἀπειλάς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

ΤΗ͂ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν,

Καθίσματα, Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἑλόμενος, μέσον τῆς Κτίσεως τοῦτον κατέπηξας· ὅτε εὐδόκησας Σωτὴρ, τὸ σῶμά σου προσηλωθῆναι· τότε καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· ταῦτα καὶ Λῃστὴς ὁρῶν, Θεόν σε ὡμολόγησε βοῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἐν κυπαρίσσῳ, καὶ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἑκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσά σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκετο· ἧς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, θεοσεβείας ἰατροὶ, ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς μὴ δειλανδρήσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

ΤΗ͂ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστὲ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑ-

μνεῖ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

μνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον· καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἁλιέων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος· οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐκ σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ᾽ ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος γ΄.

Ὅσοι φιλομάρτυρες, εὐφράνθητε καὶ νῦν, συμφώνως ἀναμέλποντες τὴν ὑμνῳδίαν τῷ Χριστῷ· ὡς γὰρ φωστῆρας ἐν κόσμῳ, ἀνέτειλεν ἡμῖν τὴν ἐτήσιον μνήμην, τῶν ἀθλοφόρων αὐτοῦ, θαυμάτων χάριν ἐκπέμπουσαν, καὶ φωτίζουσαν τὸν νοῦν καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τὸ ἔμψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες ἅγιοι, Θεοσεβείας ἰατροί, ἀθλοφόροι πανεύφημοι. τῶν Τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς μὴ δειλανδρήσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν σταυρὸν τῆς ἀληθείας·

Δόξα, Νεκρώσιμον. Τὴν ὡραιότητα.

Ὅτε τῷ λόγῳ σου παραστησόμεθα, τῷ ἀδεκάστῳ σου βήματι Κύριε, μὴ κατακρίνῃς τοὺς εἰς σὲ Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου Χριστέ, οὓς προσελάβου κατάταξον,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ξον, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ ὁ Υἱός σου, καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος γ'.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θέατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασιλέων καὶ Τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς, καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἁπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμασαν τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους· ὅτι σῶμα περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μιμηταὶ γενόμενοι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ θάνατον, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παῤῥησίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ἄνθρωποι τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρόμος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος, καὶ ἀτμὶς, καὶ τέφρα καὶ κόνις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀχρειούμενος. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι, πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα, Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι, μόνε πολυέλεε· διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ὁ μόνος ἐλεήμων, καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδημιούργησας, σὲ ἱκετεύομεν Χριστὲ ὁ Θεός. Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ὑπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρω-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεὸς ἐξανέστησας, τοὺς ἐν τάφῳ ὑμνοῦντας, ἀσιγήτως ὕμνον σοι προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεός. Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Λαμπάδα νοητὴν σε βαστάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλῆσαν παχύτητι τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, Θεοτόκε πάντες ἐπιστάμεθα, τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀναπαῦσαι ἔνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΗΧΟΣ Δ'.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος δ'.

Ηθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύριε, τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαί σοι· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατᾷ με, καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχήν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἰατρείῳ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργὲ τῶν ἁπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου Σωτὴρ, ὅτι ῥερύπωμαι ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις· διὸ καὶ προσπίπτω σοι· Ἥμαρτον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Πρόβατόν εἰμι τῆς λογικῆς σου ποίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά, ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἐπίστρεψαι Κύριε, τὴν ἐν ἁμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπανήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι κἀμὲ, καὶ σῶσόν με.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν, τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν· Σῶσόν με Χριστὲ, σῶσόν με ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῷ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ, Χαῖρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριον μετὰ σοῦ.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι·

δι'

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ συνεισέλθωμεν, εἰς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ, ἵνα πάντες ἀκούσωμεν, τῆς μακαρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες, τὴν οὐράνιον δόξαν, σύμμορφοι γεγονότες, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, φαιδρύνωμεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν διὰ τῆς πίστεως.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναλόγισαι ψυχή, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, τίθενται θρόνοι φοβεροί, καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις ἐλέγχονται· τότε ὁ Κριτὴς ἀδυσώπητος· ἐκεῖ τὸ πῦρ δεινῶς σοι ἡτοίμασται, ὥσπερ ἀγρία θάλασσα κυμαινομένη, ὡς καλύψαι τὰ σύμπαντα. Σὺν πᾶσι τούτοις, βλέπε ψυχή μου, στέναξον πρὸ τοῦ τέλους.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος, ἡ πρεσβεύουσα ὡς μήτηρ ἐν παῤῥησίᾳ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφύλαττε πόλιν ἐξαιρέτως, τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσαν, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσαν, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγουσαν, τὸν λιμένα τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα, ἦχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅν περ εὐλογημένη δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν. Ὅμοιον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον,

ἔθραυσαν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωςῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Χριστὲ, ἀνέδειξας ἐκλάμποντας, ἐν τῷ κηρύγματι τῷ σῷ, φωτίζοντας ἡμῶν τὰς ψυχάς· πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τῷ Κόσμῳ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως Μωϋσῆς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, διὰ θαλάσσης ἐρυθρᾶς ὁδηγήσας, τῇ δεξιᾷ σου Δέσποτα βυθίσας Φαραώ· οὕτως ἐν τοῖς θαύμασιν, οἱ σοφοὶ Μαθηταί σου, τὴν θάλασσαν διέρρηξαν, τῆς πικρᾶς ἀθεΐας, καὶ τὸν λαὸν ὡδήγησαν πρὸς σὲ, ἄναρχε Λόγε, καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἁγνὴ, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὁπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες· διδοῦσι τὰς ἰάσεις, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσμ. Σταυρώσιμα. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτὴρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τὸ πρὶν, φιλάνθρωπε Κύριε, ἥπλωσας τὰς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλήσει, λόγχῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι· τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, δόξα Μακρόθυμε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νῦν καθορῶντες Χριστὲ, Σταυρόν σου τὸν ἄχραντον, καὶ προσκυνοῦντες αὐτὸν, φαιδρῶς ἐκβοῶμέν σοι· Δόξα σοι ὁ ἐν τούτῳ, ὑψωθῆναι θελήσας· δόξα σοι ὁ φωτίσας, δι' αὐτοῦ πᾶσαν κτίσιν· ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὴν Ζ'. ᾠδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Η σεπτὴ τῶν Ἀθλοφόρων πανήγυρις, Οὐρανὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἔδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χορεύουσιν Ἄγγελοι· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. ἦχος δ'.

Ο ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνῳδίαν φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχοντες παῤῥησίαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἅγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτούμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἱερεῖα ἔμψυχα, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου θαύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γινωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίβατος· πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς, συμποιμανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα, Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ποῦ ἐστιν ἡ τοῦ Κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστιν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστιν ὁ χρυσὸς, καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστι τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα, καὶ ὁ θόρυβος; πάντα τέφρα, πάντα κόνις, πάντα σκιά. Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὑρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι· καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Αὐτόμελον.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρ-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὁπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦντες, διδοῦσι τὰς ἰάσεις τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὸν Κόσμον σου.

Δόξα, Νεκρώσιμον, ὅμοιον.

Ψυχὰς ἃς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον ὡς εὔσπλαγχνος καὶ παντοδύναμος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· συγχώρησον ὡς οἰκτίρμων, τὰ αὐτῶν πεπραγμένα· ἐλέησον ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Αὐτόμελον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος δ'.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνικήσατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὁπλισάμενοι; Ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν, ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε τερπνά, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν Πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν, ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγάζετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς, τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί; οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς, τῶν βασάνων αἱ προσβολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, τοῦ παρέχοντος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἁγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρί, καὶ ψύχει συντετριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σωτήρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου ὅτι μόνος ὑπάρχεις φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εχοντές σε Θεοτόκε, ἐλπίδα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ προςασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σκέπεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα
Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.
Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμὸς, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται; Διό σε ἱκετεύομεν. Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν ἁγίων σου, Ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ὕπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιστευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, τὸ τοῦ θανάτου κράτος λελυκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον· Διό σε ἱκετεύομεν. Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν ἁγίων σου, Ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμὸς ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε. Τοὺς μεταςάντας ἀνάπαυσον ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνώλεθρον, ἐκ φθορᾶς ἀνακέκληται, λουσάμενον αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, Σῶτερ κενωθέντι, ἐν ᾧ ἀπέπλυνας ἡμᾶς, τῆς παραβάσεως τοῦ Προπάτορος. Διό σε ἱκετεύομεν· Τοὺς μεταςάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις σου, ἐν χοροῖς τῶν Μαρτύρων σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν θεηγόρων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασιν· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τοὺς μεταστάντας οἰκέτας σου, ταῖς οἰκείαις ἐκλάμψεσι καταυγάσαι Πανάχραντε.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. ά.

Κύριε ἁμαρτάνων οὐ παύομαι φιλανθρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβονσου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν Δικαστηρίῳ τὸν Δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς κἀγώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Οἴμοι! τί ὡμοιώθην ἐγὼ, τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ· ἀλλ' Ἐπουράνιε γεωργὲ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀνάδειξον, καὶ ὡς τὸν

ἄσωτον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἄσωτον υἱὸν δέξαι με, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμόν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικά, ἦχος πλ. ά.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἑστώτων, σάλπιγγος ἠχούσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποιήσεις ψυχή μου ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινά σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ τέλους βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, Καρδιογνῶστα, ἥμαρτον, ἐλέησόν με.

Στ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρῶ τὸ Δικαστήριον, καὶ ἐπὶ Θρόνου τὸν Κριτήν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν ψυχὴ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα. Χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία. Χαῖρε Σεμνή· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν ἀγγέλων συμμέτοχοι· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. ά.

Ἐν κλίνῃ κατακείμενος ἁμαρτημάτων πολλῶν, συλοῦμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, προξενεῖ μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν· διὸ φεῖσαί μου Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Στίχ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὑπαντήσωμεν πάντες, μετὰ πλήθους ἐλέους καὶ λαμπάδων φαεινῶν, ὅπως τοῦ Νυμφῶνος ἔνδον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φθεγγόμενος, ἄπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν· Ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη ἄνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθη δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρὰ Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἑκουσίως ὡς οἶδε καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ δοξάζομεν, ὅτι προσήλωσεν αὐτὸς, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας ἡμᾶς κατηξίωσε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. Ὅμοιον.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἑκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτὴρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ πάντες δοξολογοῦμεν, φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ὡς Ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, θρηνῳδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· οἴμοι ὦ τέκνον μου! οἴμοι, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν· πῶς ἐτανύθης ἐν Σταυρῷ, ὁ ἐκτείνας Θεϊκῶς, τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων τῷ σῷ προστάγματι.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἀθλοφόρους σου Κύριε, μεγάλους ἀντιλήπτορας ἀνέδειξας Σωτὴρ τῇ Οἰκουμένῃ, δι' ὧν τὰ πάθη φυγαδεύονται· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπηρέτας Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς ἀποστόλους ἐγκωμιάσωμεν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις πάντες βροτοί· τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς ἱκετεύουσιν αὐτοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Ὅμοιον.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς φωστῆρας φανέντας τῇ Οἰκουμένῃ, τὰ γὰρ ἔθνη εὐσεβῶς ἐσαγήνευσαν, καὶ φωτίσαντες ἡμᾶς, ἀνακηρύττουσι τρανῶς· Τριάδα σέβειν ἁγίαν ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Νύμφη, καὶ ἀειπάρθενε, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως ἀνευφημοῦμέν σε, ὅτι ἐποίησεν ἡμῖν μεγαλεῖα διὰ σοῦ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐν Μήτρᾳ σου χωρηθῆναι, εὐδοκήσας ἐκ τῆς πλάνης, ἐλευθερῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν. Ὅμοιον.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῷ, τὸν Ἀσώματον ἐχθρὸν, τῇ Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσ. Ἦχος πλ. ά.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε· μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην, δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου Σωτὴρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθείς, τῆς κατάρας ἐῤῥύσω τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων χαρά, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ λῃστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη Μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα, ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἠστοχήσατε, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παῤῥησίαν, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην, καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες διαφόρους αἰκισμούς, παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῆ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανοὺς μετέστητε· ὅθεν καὶ παῤῥησίας τυχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὀστᾶ τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι βασιλεύς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτέ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραήλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν, ἀσπόρως ἡ Παρθένος· ἡ θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἄφθορος. Ὁ ὢν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς ἄνθρωπος Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχ. Καθίσμ. Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζηλώσαντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπεριδόντες, καὶ τυράννων τὰ θράση μὴ πτοηθέντες, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττον· καὶ βασάνων αἰκισμοὺς ὑπομείναντες στεῤῥῶς, εἰδώλων πλάνην καθεῖλον, καὶ κράτος τοῦ διαβόλου, οἱ Ἀθλοφόροι σαφῶς νικήσαντες.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνίσαντο, τῷ ἀέρι ἐνεκαρτέρησαν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐν ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἐβόων· Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανισταμένων μωλώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ τῆς ἀτιμίας οἱ στέφανοι· ἀντὶ δεσμωτηρίων ὁ Παράδεισος· καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων καταδίκης, ἡ μετ' Ἀγγέλων διαγωγή· Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Σὺ ἔπλασάς με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι καὶ εἶπας· Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ· ὁδήγησόν με εἰς εὐθεῖαν ὁδόν σου, συγχώρησόν μοι τὰ πλημμελήματά μου, καὶ σῶσόν με δέομαι φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε, Παρθένε, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα τὰ Νεκρώσιμα προσόμοια, τοῦ Θεοφάνους. ἦχος πλ. ά.
Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας ὡς οἰκτίρμων κατάταξον, σκηνῶσαι εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως, ἐν τοῖς ὀρεκτοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ἔνθα τὸ φῶς σου, καθαρὸν ἐπιφαίνεται, καὶ προχέουσιν, αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἔνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμεναι, αἱ τῶν ἁγίων χορεῖαι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν κατατάξαι, τοὺς ἱκέτας σου παράσχου, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ψάλλει παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντας τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, οἰκτίρμον τοὺς μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλάνθρωπον· διδοὺς ὡραιότητος, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκείας, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἔνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ὅπου τῶν Προφητῶν ὁ χορός, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντες τῷ σῷ, σωτηρίῳ πάθει, καὶ τῷ αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον, ἐκεῖ τοὺς πίστει, κοιμηθέντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ἅγιος μόνος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος.

Διὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Διὸ τοῖς σοῖς δούλοις τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὅμοιον.

Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας Πάναγνε, ἐν μήτρᾳ τὸν Νομοδότην, καὶ Βασιλέα Θεὸν συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα, δωρεᾷ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε, Θεομήτορα, κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχοιμεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'.

ΤΗι ΚΥΡΙΑΚΗι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικά, Ἦχος πλ. β'.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτὴρ, πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατάνυξιν, ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Ἐν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστὲ, μὴ ἀκούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀμέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἴατρευσον Σωτὴρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰατρός· ὁ παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεὶ, παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εὑρὼν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν· ἀλλὰ σὺ ὡς ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα, Κατανυκτικά. ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παῤῥησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλέησόν με.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθήσῃς Ἐλεῆμον ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ κατακρίνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεὸς, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φῶς Δικαίοις διὰ παντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες,

κατα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καταλάμπουσιν ἀεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σβέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς Σωτὴρ ἡμῶν, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά. ἦχος πλ. β'.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἄγρυπνον, δώρησαί μοι Κύριε, καὶ τῆς ψυχῆς μου τὴν λαμπάδα φαίδρυνον, ἐν ἐλαίῳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, ἵνα τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶ σοι, τὸ, Ἀλληλούϊα.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἄνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· Ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασαι· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα Χριστὲ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ Σταυρῷ σε δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὁρῶσα, ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε θρηνῳδοῦσα μητρικῶς· Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε τοῦ ἐλέους.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικοὶ αἰκισμοὶ ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας· καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους, καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοὶ, καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ὁμολογίᾳ Χριστοῦ· ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά· ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Οἱ Μαθηταί σου Ἰησοῦ, ἐπὶ τὰ πέρα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πέρατα τῆς γῆς στελλόμενοι, τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, ὡς ἰχθύας ζωγρήσαντες, προσήνεγκαν τῇ σῇ ἀγαθότητι Κύριε· καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι φιλάνθρωπε· Τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Ἁγία Δέσποινα Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μῆτερ, ὡς τὸν ἁπάντων ποιητὴν, ἀποῤῥήτως τεκοῦσα, ἱκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἑκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· Διὸ παράσχου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθ. Σταυρώσ·
Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε. ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ᾅδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων· οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν· καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἑκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἑκουσίως προσπαγέντα, ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν κηρύξαντας, καὶ τῶν ἀνόμων ἀπειλὰς μὴ πτήξαντας, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος· καθεῖλον γὰρ ἀθλητικῇ καρτερίᾳ, τὰ θράση τῶν παρανόμων, ἔλαβον παρὰ Χριστοῦ ἐπαξίως τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἀπαύστως δεόμενοι σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
Μαρτυρικὰ, ἦχος πλ. β'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σὲ Χριστὲ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφύλαξον.

Οἱ Ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολῖται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὅπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ ἐνε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐνεδυναμοῦντο· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Νεκρώσ. τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως, ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχ. Καθίσμ. Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, Τυραννικοὶ αἰκισμοὶ ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας· καὶ ἵσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν Τυράννους, καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοὶ, καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογίᾳ Χριστοῦ· ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Τῶν ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, σήμερον ἀνεδείχθη, ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις· διὸ παράσχου ἡμῖν τῇ αὐτῶν παρακλήσει εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα· ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενὴς, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσομεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν· ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς, καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεὸς, τοὺς μεταστάντας δούλους σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν προστασίαν αἰτοῦμεν. Σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαὸν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεὸν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τοὺς Αἴνους Στιχηρὰ

Μαρτυρικά· ἦχος πλ. β΄.

Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει· οἱ Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν

τοῖς

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τοῖς ἀνθρώποις· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβευτὰς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστὸν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἐθαυμάστωσε, καὶ ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· ἀλλ' αἰτοῦμεν καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάθησθε.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδὲμ, ὅτε ὄφις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα
Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.
Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἔχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων, κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστὲ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἑκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδιον, πιστοῖς δέδωκας· ἐν ᾗ κατάταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἵνα διὰ πάντων, ὑμνῆταί σου τὸ Ὄνομα Χριστὲ, καὶ σεσωσμένοι, δοξάζωμεν τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκομεν πολυέλεε· τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι θελητὴς ἐλέους,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὤφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει Ἁγνή· αὐτὸν ἱκέτευε, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ·

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος βαρύς.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, ἦλθον κἀγὼ οἰκτίρμον· δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λῃστάς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχή· πρὸς τίνα καταφύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμὴ πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψῃς με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχήν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγώγησον τὰς καρδίας, τῶν σὲ ὑμνούντων, Κύριε δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος βαρύς.

Ἔχουσα ψυχή μου, τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε δακρύουσα ἐν στεναγμοῖς, κραυγάζουσα τῷ ἰατρῷ, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· συναρίθμησόν με τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Λῃστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ· καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως τῆς τοιαύτης διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, ὁ Θεὸς σῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβίμ, ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσα φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ΄. Ὠδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Οἱ ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος βαρύς.

Ο τῆς Πόρνης τὰ δάκρυα, καὶ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος καὶ Τελώνην δικαιώσας ἐκ βάθους στενάξαντα, κἀμὲ ἀπεγνωσμένον ἐξ ἔργων, οἴκτειρον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Στ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,

Ο τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν τοῖς δάκρυσι καθαρίσας καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πταίσματα, τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Υπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης θεϊκὸς, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ΄. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι· εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἑορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα, ἦχος βαρύς.

Η Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ, καὶ κυπαρίσσῳ προσκυνοῦσά σε· Νίκας τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Ο δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ΄. Ὠδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος παραβλεψάμενοι ἅγιοι, τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἠρνήσασθε· διὸ ἱκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά. Ἦχος βαρύς.

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Λόγε, ἐκτέμνοντας τὰ εἴδωλα· διὸ σε τὸν Δεσπότην, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων μνημόσυνα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ τρόφιμοι ποιούμενοι, ᾠδαῖς ᾀσμάτων ὑμνήσωμεν Χριστόν· αὐτοὶ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσαν, κηρύξει τῆς μετανοίας, οἱ τῆς πλάνης διῶκται, καὶ τοῦ Κόσμου λαμπτῆρες, καὶ πρεσβευταὶ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Χαῖρε ἐξ ἧς ἀτρέπτως ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· χαῖρε σεμνή, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ πιστῶν σωτηρία· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα, Σταυρώσιμα. Ἦχος βαρύς.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐνεργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἑκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες κραυγάζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ· δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗ͂ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος Βαρύς.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὧν τὸ κήρυγμα, Τριὰς ἡ ὁμοούσιος.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν, ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες παῤῥησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικὰ, ὁλοκαυτώματα λογικὰ, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Χριστῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο. Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς ἡμῶν, ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντας· Κύριε δόξα σοι.

Μήτηρ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως Ἁγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· Πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩι ΣΑΒΒΑΤΩι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ Οὐράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἑορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ, καὶ μόνῳ νικοποιῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος παραβλεψάμενοι Ἅγιοι, τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριςὸν οὐκ ἠρνήσασθε. Διὸ ἱκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, καὶ ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ὧν τελοῦμεν τὴν μνήμην φιλάνθρωπε· καὶ εἴτι ἐπλημμέλησαν ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχοντες, ὡς ἐλεήμων συγχώρησον, καὶ εὐδιάλλακτος Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτ.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον παρθένος μείνασα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων, ἑορτάζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστὲ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἓν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὑράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλλήλους τῆς τελευτῆς, ὢ τοῦ θαύματος! ὥσπερ θησαυροὺς τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα πάντως

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τως, καὶ τῇ γεννήσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι· ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ψυχὰς ἃς προσελάβου, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων καὶ ἐκλεκτῶν σου, ἀνάπαυσον Κύριε. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Τὸ χαῖρέ σοι κραυγάζομεν σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Θεόνυμφε, παστάδα καὶ πύλην, καὶ θρόνον πύρινον ἀποκαλοῦντές σε, καὶ ἀλατόμητον ὄρος, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια, τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος βαρύς. Καταφρονήσαντες.

Νενεκρωμένος ὡράθης ἐπὶ Σταυροῦ μόνε ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρωσάμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς ὡραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς, ἀκτῖσιν ἐκλάμπεσθαι, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν ἀΰλῳ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπὴς πλουσίας χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ τῶν Παρθένων νυμφῶνι, ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν, ἐν νόμῳ δικαίωσις· δι' ἡμᾶς γὰρ ὁ Χριστὸς, σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν, ὡς οὐκ ἔχουσα παῤῥησίαν, ὡς Μήτηρ ἱκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὔσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων Πανύμνητε.

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. δ'.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω ὡς ὁ Τελώνης κράζων· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Αθάνατος ὑπάρχουσα ψυχή μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βοῶσα, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεὸς, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν,

βίον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτηθέντα, ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Ὅταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σὲ καταφεύγω, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν· Διὸ μή με παρίδῃς, ἱκετεύω σε μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν με.

ΤΗι ΔΕΥΤΕΡΑι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα, Κατανυκτικά· ἦχος πλ. δ'.

Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐν ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι· Ὄμματι εὐσπλάγχνῳ Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Στί. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ὡς τοῦ κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχὴ, καὶ τῆς φρικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φεῖσαί μου Σωτὴρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλάνθρωπος. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗι ΤΡΙΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικά· ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα, ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστὲ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν· ὡς αὐτὴ γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Στ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν, ἐννοοῦσα ψυχή μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ νυστάξῃς, καὶ μείνῃς, ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλὰ ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίονι· καὶ δῴη σοι τὸν νυμφῶνα, τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου χωρήσασα· χαῖρε

τῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

τῶν περάτων ἡ ἐλπὶς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐρανίῳ, καταλάμπεται σήμερον, αὕτη ἡ σκηνή· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστὲ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΤΗι ΤΕΤΑΡΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα.
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Λῃστὴς, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ δύω λῃστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὑρέθη ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ᾅδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τεκοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῆς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, ἀκλινεῖς ὁδοιπόροι γεγόνατε, ἅγιοι Μάρτυρες· τῶν γὰρ πειρασμῶν τὴν τρικυμίαν ὑπεμείνατε, καὶ τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν τὴν πολιτείαν ἀνελάβετε, πέτρα ὑπομονῆς, καὶ θεμέλιοι εὐσεβείας ἀνεδείχθητε· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗι ΠΕΜΠΤΗι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα
Ἀποστολικά· ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.
Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ ὁδηγοὺς τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὴν ἀπαρχὴν, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι· διὰ τοῦτο δεόμεθα, Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν ποιητήν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν τὸ Μαρτυρικόν.

Γενναίως τὸν δρόμον τελέσαντες, τυράννοις ἀντέστητε Μάρτυρες· τὰ γὰρ σώματα νεκρώσαντες ἐν γῇ, ἀπελάβετε οὐράνιον ζωὴν ἅγιοι.

ΤΗ͂Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂Ι ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδέμ, ξύλον ἤνθησε τὸν θάνατον· ἐν μέσῳ πάσης γῆς, ξύλον ἐβλάστησε τὴν ζωήν· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ σώζεις ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεόν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τῷ πρὶν ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς, ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ, συμφώνως ἀνακράξωμεν, πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Σταυροθεοτ. ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ Μητρικῶς θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἴμοι τέκνον ἐμόν! τίς ἡ Θεία καὶ ἄφατος, Οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; Ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὠδὴν τὸ Μαρτυρ. ὅμοιον.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ· οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνὰ, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ Κτίστῃ Θεῷ.

ΤΗ͂Ι ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ͂Ι ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἁγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμὸν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εἴτις ἀρετή, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα Οὐρανοὺς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ μορφὴν δούλου λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὢ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται· τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως· εἷς ἐστιν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά. Ἦχος πλ. δ'.

Φωστῆρες νοεροί, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπάδας ἐφαιδρύνατε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισήλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε δεόμεθα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἰκουμένης φωστῆρες ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι τὰς ψυχικὰς λαμπάδας ὑμῶν ἐφαιδρύνατε· ὅθεν καὶ κρατῆρες νοεροί, προχέοντες τὰ αἵματα, ὡς νάματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐφάνητε. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν·

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς·

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργὲ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβυν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.
ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός· Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε· Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα! Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπομείναντες γενναίως, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν ἅγιοι· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν, τῆς αἰωνίου ζωῆς· τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἠξιώθητε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Νεκρώσιμον.

Ὁ θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέωκται. Διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἀπόστιχα τὰ Νεκρώσιμα προσόμοια, τοῦ Θεοφάνους, Ἦχος πλ. δ'.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας τῷ αἵματι· καὶ νῦν ἐν πίστει καθικετεύω σε, τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξίωσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω.

Ἱεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς ὡς ἀμνὸς, προσφορὰν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄν-

θρωπον

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

θρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξωνούμενος, τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλάνθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρᾳ κατάταξον, ἔνθα οἱ χείμαῤῥοι, τῆς τρυφῆς προέρχονται, ἔνθα πηγαί, τῆς ἀϊδιότητος, ἀναβλυστάνουσι.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Βάθει σοφίας ἀῤῥήτου σου, ὁροθετεῖς τὴν ζωήν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου, οὓς προσελάβου τοίνυν κατάταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν ἁγίων Κύριε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα, ὅμοιον.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυὴς τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλάνθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ὡραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτους καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ως συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρός, μητρικῇ παῤῥησίᾳ σου, ἐκτενῶς ἱκέτευε, κατατάξαι τοὺς δούλους σου, ἔνθα χορεία ἡ ἀκατάλυτος, εὐφραινομένων, καὶ εὐφημούντων σε· ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διαιωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκύς, ἦχος ἑορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

ΤΕΛΟΣ

Τοῦ Τριῳδίου.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

Λέγει ὁ Ἱερεύς, τό, Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Εἶδ' οὖ, λέγε τό, Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ ἄρχονται οἱ Ἀδελφοὶ τό, Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ. Κύριε ἐλέησον ιβʹ. τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γʹ. Καὶ εὐθύς, εἰ μέν ἐστιν ἡ πρώτη Ἑβδομὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα· εἶδ' οὗ ἀρχόμεθα οὕτως.

Ψαλμὸς δʹ. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν Ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ψαλμὸς ς'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω· Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου. Ἤκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς ιβ'. 12.

Ἕως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός; Ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ᾄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου. Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ τρίτου, καὶ Μετανοίας γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Ψαλμὸς κδ'. 24.

Πρὸς σὲ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ δὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς. Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. Ἁμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου, μὴ μνησθῇς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς

χρη-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστὸς, καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ᾗ ᾑρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν· καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ. Ἄκακοι, καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεὸς, τὸν Ἰσραὴλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς λʹ. 30.

Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διὰ κενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ· ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλὸς, ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν· Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

βεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ, Κύριε ἤλπισα· Εἶπα, σὺ εἶ ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου, Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταισχυνθείησαν εἰς ᾅδου. Ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

Ψαλμὸς η'. 90.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα, καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. Μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα,

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'. Κύριε ἐλέησον γ'. καὶ πάλιν Δόξα, καὶ νῦν. Εἴ ἐστι νηστεία, Μετανοίας γ'. Εἶτα ἀρχόμεθα λέγειν τοὺς Στίχους. Οὐ μετὰ μέλους, ἀλλὰ χύμα. Ἀργῶς, καὶ μεγάλῃ φωνῇ· ἄρχεται δὲ ὁ πρῶτος χορὸς οὕτως·

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Δεύτερος Χορὸς τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Πρῶτος Χορὸς τὸν Πρῶτον σίχον.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυκότες ἡττᾶσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἁγιάσωμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἁγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θαυμαστὸς σύμβουλος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Θεὸς ἰσχυρὸς ἐξουσιαστὴς, Ἄρχων εἰρήνης.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Δόξα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, γνῶτε Ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εὐθὺς τὰ παρόντα Τροπάρια.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον παράσχου μοι Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Δόξα.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

σε Δέσποτα, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον παράσχου μοι Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν.

Τὴν ἡμέραν διαβὰς, ὑμνολογῶ σε Ἅγιε· τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχου μοι Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Ὁμοῦ οἱ δύο χοροί.

Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀσιγήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ.

Ἑξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφὶμ, ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σὲ ὑπερυψοῖ.

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στρατιὰ, τρισαγίοις σε ᾄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὁ ὢν Πατὴρ, καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότιμον φέρον Πνεῦμα ζωῆς, τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ· οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροί, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωήν.

Ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐν δεινοῖς.

Ἵνα πλάνης ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ, τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδήν.

Ἅγιε, Ἅγιε, Ἅγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα, ἐκ δευτέρου, πλὴν τοῦ, Παναγία Δέσποινα, ὅπερ λέγεται ἐκ τρίτου.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιε Ἰωάννη Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἅγιοι ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες, καὶ πάντες Ἅγιοι πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὅσιοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάληπτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν. Καὶ ψάλλομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα. εἰς ἦχον β΄. Ἐὰν δὲ τύχῃ Ἑορτὴ, ψάλλομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β΄.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ ὁ Θεὸς, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ, ὡς φιλάνθρωπος.

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου· μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἕτερα Τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν. Εἰς ἦχον πλ. δ'.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνως, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, εν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεῳγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μὴ σὺ, Κύριε, ἐλεήσεις με, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα.

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὥς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σοὶ προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω κἀγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι· τὴν προστασίαν σου κεκτημένος πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι. Καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, βοῶ σοι, Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ, καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου. Εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ γ΄. καὶ Μετανοίας γ΄. εἶτα τὸν Ν.

Ψαλμὸς ρά. 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου. Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ· ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλήθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιὼν, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἥκει καιρός· ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιὼν, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· Κύριος ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ

αὐτὸ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

αὐτὸ, καὶ Βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἀρχὰς σὺ Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Προσευχὴ Μανασσῆ Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας·

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου. Ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν. Ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου. Ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν, τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· Ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου καὶ ἀνυπόστατος, ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὕψιστος, εὔσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακὼβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου· κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου· Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος· Ἡμάρτηκα, Κύριε ἡμάρτηκα καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος· Ἄνες μοι Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας, τηρήσῃς τὰ κακά μοι μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Διότι σὺ εἶ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου. Ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν Οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα εἰς ἦχον πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τό, Κύριε ἐλέησον μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς. Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων. Καὶ ἡ παροῦσα Εὐχή.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐκ γ'. καὶ εὐθύς.

Ψαλμὸς ξθ'. 69.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς ρμβ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἶτα τὴν Δοξολογίαν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεὲ, Πάτερ Παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλο-

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε τὸ ἔλεός σου, εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκου· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ τὸ Τροπάριον, Κύριε τῶν Δυνάμεων, Μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Τροπάριον, ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν Δυνάμεων ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν Δυνάμεων.

Εἶτα ὁ μὲν πρῶτος Χορός.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ δὲ δεύτερος Χορός.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν Δυνάμεων.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἴχομεν πρεσβευτὰς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον Ἁγνὴ, σωτηρίας δεόμενος· ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη εὐλογημένη.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

Τὸ, Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ ἡ Εὐχή.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεὸς, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος· ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τὰς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἅγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης· τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις· ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς Πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ· Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡμεῖς ἱστάμενοι μικρὸν, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μή μοι δῷς.

Μετάνοια πρώτη.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Μετάνοια δευτέρα.

Ναὶ, Κύριε, Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾷν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετάνοιαι γ'. Ποιοῦμεν καὶ τὰς ιβ'.

Καὶ πάλιν τὴν αὐτὴν Εὐχὴν, καὶ Μετάνοιαν ά. Τὸ Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ Πάτερ ἡμῶν. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστι· τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ'. Καὶ Εὐχὴ ἡ ἱκέσιος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Εὐχὴ ἱκέσιος εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Παύλου Μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, Ἁγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα. Ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἑνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, τοῖς οὐρανίοις συνάψασα. Ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια. Ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα· καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ, γνώμῃ δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἀσώτῳ· καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον τῇ μητρικῇ σου παῤῥησίᾳ

χρωμέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κἀμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλάνθρωπος. Ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθὸς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν Δαιμόνων πόῤῥω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀποῤῥήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἧς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα ἐπικοίτιος εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς, καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες, καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε Ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου, καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Ἁγίου Ἰωαννικίου.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατὴρ, καταφυγή μου ὁ Υἱὸς, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ΄. Καὶ εἰ ἔστιν Ἱερεύς, ἐκφωνεῖ, Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ ἡμῶν ἕως ἐδάφους κεκλιμένων, λέγει·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ, καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν. Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ἀπόδιωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὸν Κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶθ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς Μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· Εὐλογεῖτε Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ οἱ ἀδελφοί. Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι Πάτερ ἅγιε. Καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ Χοροῦ, κατὰ τάξιν, ἀνὰ εἷς, καὶ εἷς, ποιεῖν ὁμοίως καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον. Συνεχῶς. Ὑπὲρ εὐοδώσεως, καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν. Ὑπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν. Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς. Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Ὑπὲρ ἀναῤῥύσεως τῶν αἰχμαλώτων. Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων. Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων. Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς. Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων. Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον γ΄. Ὁ προεστώς. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ λαμβάνομεν οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος· Καὶ ἀπερχόμεθα εἰς τὰ κελλία ἡμῶν, λέγοντες τὴν Εὐχὴν ταύτην, ἥτις καὶ ὑπὸ ἰδιώτου λέγεται.

Τοῖς μισοῦσι, καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον Κύριε. Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποίησον. Τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἰδίοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασιν δώρησαι. Τοὺς ἐν θαλάσσῃ κυβέρνησον. Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον. Τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον. Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι. Τοὺς

ἐντει-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ἐντειλαμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν προκοιμηθέντων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι Κύριε τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς Ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις· δὸς αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου πρεσβείαις τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΑΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΒΙΒ

ΑΡ

Σ

Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη Σάμου